

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

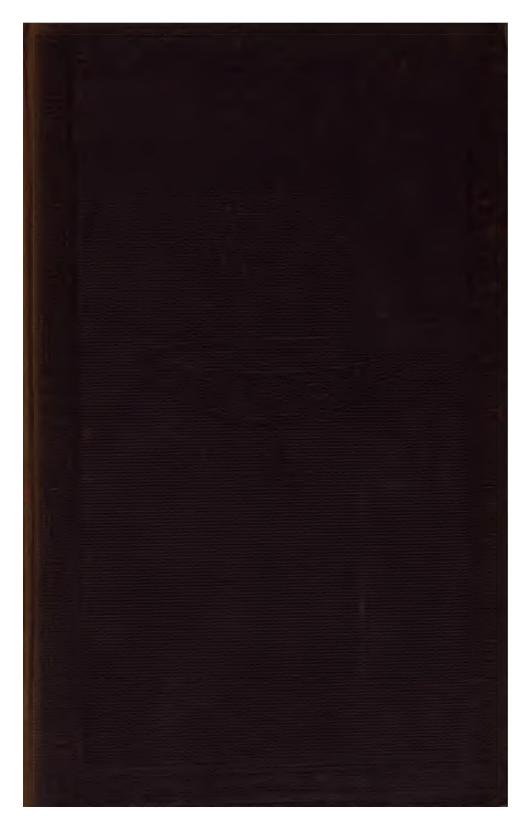
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

43. 367

.

·

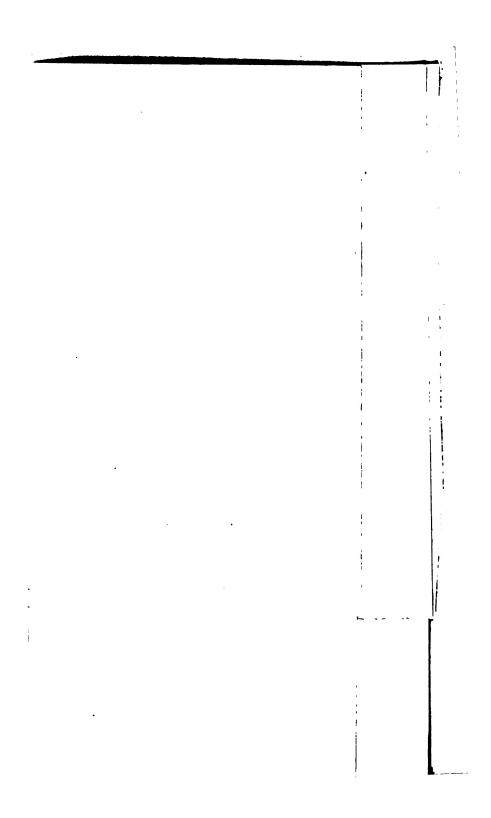
•

•

.

.

THE

HISTORY

OF

THE PERSIAN WARS,

FROM

HERODOTUS.

WITH

ENGLISH NOTES,

EXAMINATION QUESTIONS, AND INDEXES.

BY CHARLES WILLIAM STOCKER, D.D.

FORMERLY FELLOW ()F ST. JOHN'S COLLEGE, AND LATE PROFESSOR OF MORAL PHILOSOPHY IN THE UNIVERSITY OF OXFORD.

SECOND EDITION.

IN TWO VOLUMES.

VOL. I.

LONDON:

PRINTED FOR

LONGMAN, BROWN, GREEN, AND LONGMANS, PATERNOSTER-ROW.

1843.

London:
Printed by A. Spottiswoods,
New-Street-Square.

RICHARD STOCKER, ESQ.

OF GUY'S HOSPITAL,

NOT ONLY

AS A SLIGHT TRIBUTE OF AFFECTIONATE ESTREM FOR HIS MANY EXCELLENCIES,

BUT

AS A GRATEFUL ACKNOWLEDGEMENT OF

THE IMPORTANT AID BECEIVED IN THE ENSUING PAGES FROM

HIS CHEBRFUL AND INDEFATIGABLE ASSIDUITY

IN COLLECTING, COLLATING, AND VERIFYING

ILLUSTRATIONS;

THE PRESENT WORK

18 RESPECTFULLY DEDICATED,

BY HIS SON.

JANUARY XVII. MDCCCXXXI.

• .

PREFACE.

ALTHOUGH no one ancient writer, perhaps, is so universally read as Herodotus, almost insurmountable obstacles have as yet stood in the way of the reception of his history However much might be done by the into Schools. caution of the Master to avoid the exceptionable passages, they are so frequent in their occurrence, and so thickly interspersed in the course of the narrative, that to steer entirely clear of them requires a quick eye and a practised The object of the present Editor was, in the first place, to select such portions of the Author as would give the Continuous History of the Persian Empire from its foundation under Cyrus till the termination of its second war with Greece by the disastrous defeats of Platæa and Mycale; retaining so much of the collateral history as was essential for the elucidation of the main branch; and omitting all other digressions, episodes, anecdotes, and discussions. When this first point was achieved, the next was to revise what was retained, and to expunge every expression which was in any degree objectionable. execution of this part of his task, if the Editor has erred,

he can confidently assert that it is on the side of over-fastidiousness.*

In the Text, thus refined, the greatest pains have been taken to preserve consistency; to render Herodotus (as far as possible) uniform with himself. Of various readings, however, little notice has been taken; the schoolboy has other, more important, subjects to engross his attention. The next care was to revise the punctuation and accentuation throughout. The principles of accentuation are frequently referred to in the Notes, and it is believed that this portion of the work will prove peculiarly acceptable and useful to the Student.

In the Annotations it has been the Editor's aim rather to form a digest of what was useful in others than to obtrude his own opinions. He has been particularly anxious never to borrow without acknowledgement; he has therefore subjoined the initials of the authorities from whom the substance of the Notes has been derived; and this he has done even in cases when he found that another

^{* &}quot;This is not merely the best, but also the only, edition of Herodotus for schools. The licentious anecdotes have been removed without injuring the continuity of the narrative; and students may read the original account, and escape the impurities by which they were previously liable to be disgusted. The notes are selected with care, and concentrated with great ability. The questions are calculated to awaken the attention of the negligent."—Athenaum.

[&]quot;Those passages, which have hitherto prevented this most entertaining historian from being familiarly introduced to schoolboys, have been most judiciously omitted."—Monthly Review.

commentator coincided with him in references or observations: in the first few pages this rule has been less rigidly observed.

Whether the Greek quotations are too liberally introduced is a matter of opinion. It has not been done unadvisedly. In the Classes by whom Herodotus is read at Schools, there will be boys of several stages of proficiency and various gradations of capacity: a judicious instructor will know how to equalise the task to the individuals constituting such Classes, by exacting from them an acquaintance with the contents of the Notes proportionate to their attainments and their capabilities. order to save room, a liberty has been taken in condensing many of the quotations by the omission of words not immediately bearing on the point in question. In quoting the glosses of Hesychius and other lexicographers, still greater license has been used in accommodating the verbs, nouns, &c., so as to correspond precisely in their inflexion with the expressions of our author which they are adduced to illustrate. In citations by the name of Didymus, Pseudo-Didymus is to be understood. It need hardly be observed, that a few of the references are inserted rather for the convenience of the Master than for the use of the Scholar.*

In a grammatical point of view, it is hoped, the Notes

^{* &}quot;We do not recollect the whole range of the Classics being prought to bear more effectively on the illustration of an author and of each other, than they are here made to do."—Literary Gazette.

will be found to leave little further to be desired. In the Geographical notices nothing more has been given, generally speaking, than the ancient and modern synonymes, the etymologies, the names of celebrated natives, and such particulars as might in no wise interfere with the constant use of Maps, which are essential to the right understanding and true enjoyment of every Historian.

But the most laborious, and yet least ostentatious department of the work, has been to verify and rectify the references to classic writers throughout the mass of authorities from which the Notes are compiled. No one, who has not personally made the experiment, can fairly appreciate the irksomeness and difficulty of such an undertaking, or conceive the immense number of errors which occur in the most valuable standard works, and which are perpetuated from century to century by transfusion from one book to another. After all the pains and time bestowed, there is still much opening for improvement in this respect: the Editor has not always had the same authors or the same editions to consult; he has therefore been often obliged to take references on trust. Should a future edition be called for, he hopes to correct this, with any other deficiencies which may be kindly pointed out.

Laleham, January, 1831.

In this SECOND EDITION the Editor has endeavoured to render the work less undeserving of the patronage it has received: (1) by marking the speeches and statements in the Text with double or single inverted commas, according as the construction is direct or (as the Grammarians say) oblique; (2) by condensing the Notes, so as to be able to enlarge their substance, especially with reference to his notes on Livy, Persius, and Juvenal; (3) by altering the abridged References in the Notes, so as to correspond with those adopted in his Edition of Livy now in the press; (4) by adding the Dates, from CLINTON's Fasti Hellenici, at the head of each leaf; and (5) by making the Indexes both fuller and more precise in their references.

When, in any chapter of the Text, a small Numeral occurs, without a Note below answering to it, by looking out in the Index the word to which the Numeral is annexed, a reference will be found to some explanatory Note.

When, in the Notes, Italic initials are enclosed in the signs of parenthesis, they refer to that commentator's annotation on the passage immediately preceding the Initials; as (nn.) refer to the notes on that passage generally.

The Editor would not satisfy his own feelings, did he not make this public acknowledgement of the valuable information and suggestions contained in three letters received from—

I. The Rev. THOMAS KIDD, M.A. (of Trinity College, Cambridge;) to whom (when Second Master of Merchant Taylors' School) he was indebted for the rudiments of Greek.

II. The Rev. CHARLES MAYO, D.C.L. (sometime Fellow of St. John's College, Oxford;) Master of Cheam School, his former Schoolfellow and Fellow-Collegian.

III. Thomas Arnold, D. D. (formerly Fellow of Oriel College, Oxford;) the late Regius Professor of Modern History in that University, and Head Master of Rugby School; of whom the Editor feels privileged to speak with a deep and peculiar interest, as his competitor for Rugby, as his successor at Laleham, and as his guest on Sunday the twelfth day of June, 1842.—

τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ εἶs παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἶs ἀφίεται.—γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὖκ οἴδατε, ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.—τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, δν κατέστησεν ὁ Κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν καιρῷ; μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, δν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως.

Rectory, Draycot-le-Moors, April, 1843,

ABRIDGED REFERENCES.

BUR. BURGES. F. FACCIOLATI. A. Anthon's Lempriere. ABR. ABRESCH. BUT. BUTTMANN. FAB. P. FABER. AD. ADAM. FAR. B. FABER. RY. BENTLEY. ADL. ADLER. C. CREVIER. FB. T. FABER. E. Em. Portus. CB. CROMBIE. FBC. FABRICIUS. CE. CELLARIUS. FD. ANNA DACIER. ALB. ALBERT. AO. ARNOLD. C-G. CHOISEUIL-GOUF-FER. FERRAND. FEL FRITHIUS. AP. APETZIUS. FIER. AR. ABNTZEN. CHR. CHRISTIUS. FI. FISCHER. CK. CLARKE. FN. FREINSHEIM. ARB. ARBUTHNOT. AW. ARROWSMITH. FNS. FLORENS CHRIS-CL. LE CLERC. B. BAUER. CM. CAMERARIUS. TIANUS. FO. FORSTER. BÆ. BARHR. CND. CHANDLER. BB. BARBEYRAC. CO. CORTE. FON. FONTANINI. BC. BRUNCK. COO. Br. COOPER. FR. FROBEN. BD. Bunk. CR. CRAMER. FRA. FRANCIS. BEC. BECK. CS. CASAUBON. G. J. F. GRONOVIUS. CV. CLUVER. GAI. GAISFORD. BEL. BELFOUR. BEM. BEMBO. CY. COBAY. + GES. GESNER. D. DRAKENBORCH. GIB. GIBBON. GIE. GIERIG. BEO. BRLOZ. D'A. D'ANVILLE. BER. BERGLER. GK. GATAKER. BEZ. BEZA. DAL. DALZEL. DAM. DAMM. BF. BLOOMFIELD. GL. GLAREANUS. BGS. Br. Burgess. GM. GERMANUS. DB. DOBREE. DD. DODWELL. GOT. GOTTLEBER. BHD. BERNHOLD. BHK. BORHECK. DDD. DODDRIDGE. GR. J. GRONOVIUS. DE. DEVARIUS.
DF. DINDORF. BK. BEKKER. GRO. GROTIUS. BKH. BROECKHUIZEN. GT. GRUTER. GV. GRAEVIUS. BL. Br. BLOMFIELD. DM. DUMESNIL. DN. DONATUS. BLA. BLAYNEY. HAA. HAACK. BLG. BELLANGER. D'O. D'ORVILLE. HAR. HARMER. BLL. BELLON. DR. A. DACIER. HDF. HEINDORF. BNS. BARNES.* DU. DUKER. HE. HERMANN. DV. DAVIES. BO, Bos, Ellips. Grec. HF. HOPFNER. DW, DAWES, Miscel. HGV, HOOGEVEEN, de BR. BRISSON. BRI. BRITANNICUS. Crit. Partic. DY. DE SACY. DZ. DOUZA. BRO. BRODEAU. HH. HOBHOUSE. BRR. BERRY. HM. HEMSTERHUIS. BRT. BARTHELEMY. E. ERNESTI. HR. HERALDUS. BRY. BRYANT. ED. The EDITOR. HU. HUTCHINSON. EE. ELMSLEY. BT. BOCHART. HUD. HUDSON. HY. HEYNE. EH. ELMENHORST. BTH. BOTHE. JC. JACOBS. BU. BURMAN. EL. ELSNER. BUL. BULENGER. ER. ERASMUS. JO. JOHNSON.

* The Editor has in his possession the Professor's own copy of "Esther," with many additional autograph notes. '† "No less celebrated for his skill in medicine, than for his profound knowledge of Greek, both ancient and modern."—LAU.

TH. THOMASINUS. K. Kidd. R. RUPERTI. KN. KUEHN. RC. RICHARDSON. TO. TORRENTIUS. TP. Tour.
TR. TROLLOPE. KOE. KOEN. REI. REISE. REN, RENNEL, Geogr. KU, Kuster, de Verb. TX. The EDITOR of the Med. of Herod. RH. RHENANUS. Translation published L. Lipsius. LAU. LAURENT. RIC. RICCIOLI. at Oxford, 1824. LE. LENNEP. RK. RUHNKEN. TY. TAYLOR. LEL. LELAND. RO, ROLLIN, An. Hist. U. URSINUS. V. VALLA. LG. Long. ROB. ROBERTSON. ROD. RHODIGINUS. ROU. ROUTH. RPH. RAPHELIUS. LOB. LOBECK. VA. VALESIUS. VAI. VAILLANT.
VC. VICTORIUS. LP. LEMPRIERE. LR. LARCHER. VG, VIGERUS, de Idiot. LS. LEISNER. RSG. REISIG. LTI. LICETI. RZ. REIZ. Gr. VK. VALCKENAER. LW. Br. Lowth. S. SIGONIUS. M. MURET. SBL. SCHWEBEL. WE. WESSELING. MA, MATTHLE. Gr. SD. SCHNEIDER. WEI. WEISKE. Gr. SDR. SCHMIEDER. WER. WERFER. SEA. SEAGER. WHE. WHELER. MG. Br. Monk. MI. MITSCHERLICH. SEI. SRIDLER. WI. WILKINSON. MIT. MITCHELL. SF. SCHEFFER. WLS. WELLS. SFD. SANDFORD. SGN. SCHOETTGENIUS. ML, MUELLER, Dor. WN. WENDLER. WO. WOLF.
WS. WASSE.
WY. WITTENBACH.
WZ. WEITZ. MLT. MELETIUS. MNN. MANNERT. SH. SCHARFER. MR. MARKLAND.* SHA. SHAW. MS. MEURSIUS. SLZ. SCHULZE. SM. SALMASIUS. MT, MITFORD, Hist. of Y. VISCOUNT ROYSTON. SN. SPANHEIM. ZN. ZEUNE. Gr. MTT, MAITTAIRE, de SNE. SNECANUS. ΓΛ. Glossæ Herodoteæ. SNI. SONNINI. Dial. MV. MUSGRAVE. SP. SPON. NE. NEGRIS. NW. Bp. Newton. SPE. SPELMAN. signifies a conjectural SR. SCHELLER. emendation in the NZ. DE LA NAUZE. SS. SCHLEUSNER. Text. OU. OUDENDORP. ST. STROTH. † signifies a suspected PC. ABP. POTTER, Ant. STE, H. STEPHENS, Th. word in the Text. = " equivalent to," is of Gr. L. Gr. PGR. PINGRE. STG. STEGER. + put between the Ionic PK, Br. PATRICK'S STO. STOSCH. and Attic forms of a Commentaries. STZ. SCHUTZ. word. PLR. PALAIRET. SV. SERVIUS. s. signifies " see." PM. PAULMIER SW. SCHWEIGHARUSER. f. signifies "and the fol-DE lowing line or chap-GRENTESMENIL. SX. DE ST CROIX. POL. POOLE. SY. STANLEY. POR. Porson. SZ. SCHWARTZ. ff. signifies "and the fol-T, TURNEBUS, Advers. PST. PROUST. lowing lines or chap-Ration. TB. TAUBMANN.
TF. TOWNEFORT. ters." PV, PETAU, Temp. κτλ. signifies "and the TG. TWINING. PW. DE PAUW. following words."

^{*} From whom many notes have been borrowed, without acknowledgement, by LR.
† Probably the author of the article "on Gaisford's Herodotus," in the Jena Literary
Gazette. See Classical Journal, xl, and ixxix.

CLIO.

ARGUMENT OF THE FIRST BOOK.

Hostilities between Greeks and Barbarians commence with the abduction of women; Io, Europa, Medea, Helen: 1-5. Empire of Lydia: 6. Crossus exacts tribute from Asiatic Greeks: 26, 27. Subjugation of Lower Asia: 28. Solon, "Tellus; Cleobis, and Biton:"29-33. Atys accidentally slain at a boar-hunt by Adrastus: 34-45. Consultation of oracles: 46; 53-56. Factions at Athens, Pisistratus: 59-64. Sparta; code of Lycurgus, 65; 68. Crossus leagues with Sparta, crosses the Halys, fights a drawn battle with Cyrus, returns, disbands his troops, is followed by the Persians, besieged in Sardis, and taken; Cyrus spares his life: 69-71; 75-77; 79-91; 94. Empire of Assyria: of Media; Deioces builds Agbatana; Phraortes; Cyaxares expels the Scythians, and takes Ninus: 95-104; 106. Astyages; his dream: he marries Mandane to Cambyses, gives Cyrus for Harpagus to destroy, discovers his grandson, and punishes Harpagus; who, in revenge, urges the prince to rebel. The Medes twice defeated, Astyages taken: 107 -130. Cyrus attacks the Asiatic Greeks. Revolt and subjugation of Lydia. Phocæan and Teian emigration. Ionia, Caria, and Lycia subdued by Harpagus: 141; 143; 152-171; 174-176. Upper Asia conquered by Cyrus. Babylon taken. Expedition against the Massagetæ; Cyrus crosses the Araxes, and is slain by Tomyris: 177, 178; 189-191; 201; 204-214.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΡΩΤΗ.

ΚΛΕΙΩ.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ 'Αλικαρνησσῆος 1 ἱστορίης 2 ἀπόδεξις 3 ήδε-4 ὡς μήτε τὰ γενόμενα 5 έξ 6 ἀνθρώ π ων τῷ χρόν $_{\Psi}$ έξίτηλα 7 γένηται 8 , μήτε έργα μεγάλα τε καὶ θωυμαστά⁹, τὰ μὲν Ελλησι, 10 τὰ δὲ βαρ-

1. 'Αλικαρνησσήσε] Ionic = 'Αλικαρνασσέως: in like manner βασιλήσε, &c. by the figure of diction which the grammarians call antithesis. When a proper name is followed by a national name, the article is often omitted; as Θουκυδίδης 'Αθηναίος, Thuc. i, 1; MA, 273. Halicarnassus (now Bodron, or Tabia) was also the birth-place of Dionysius the historian, and Hera-clitus [but s. i, 26, 62]; and was celebrated for the Mausoleum, one of the seven wonders of the world. The other six wonders were, the Temple of Diana at Ephesus (i, 6, 65), the Statue of Jupiter Olympius in Elis, the Colossus of Rhodes, the Egyptian Pyramids (ii, 8, &c.), the Walls of Babylon (i, 178, 82; &c.), and the Palace of Cyrus: see BELL'S Pantheon. Others include the Labyrinth (ii, 148), the Tower of Pharos, the Altar of Apollo at Delos (i, 64. A.).
2. loroplys] 'of the historical re-

searches.' Ionic = loroplas : so alriny, χώρη, &c. by antithesis.

3. ἀπόδεξις] 'a publication.' Ionic = ἀπόδειξις: s. i, 6, 47.
4. ἤδε] 'this;' ἤδε, 'it has pleased;'

ħδè, in poetry, 'and.'5. γενόμενα] has here the force of the perfect; Plato opposes it not only to the present, κοινωνοί γενόμενοί τε και γιγνόμενοι, but also to both pre-

sent and future, πάντα τὰ πράγματα,

γιγνόμενα, καὶ γενόμενα, καὶ γενησό-μενα, Leg. vi, p. 615; 665. WY. 6. ἐξ] 'by;' ἐξ, 'six.' Ionic in the sense of ὑπὸ, ΜΑ, 574. as τὸ προσταχθέν ἐκ τοῦ Κύρου, i, 114; 160, 56; τὰ λεχθέντα ἐξ ᾿Αλεξάνδρου, vii, 175; so also i, 160, 56; ἐξ Αἰολιδαν Βανέμεν, Pin. P. iv, 127.

 ἐξίτηλα] from ἐξιέναι. 'liable to extinction:' s. Livy xxvii, 10, 3.

8. γένηται] occurs in Homer with a past signification, as if for γεγένηται, ούκ έσθ ούτος άνηρ, οὐδ' έσσεται, οὐδέ γένηται, Od. Π, 437; and also with a future sense, in a similar passage, Z, 201. WY. St Luke i, 20. With ob μh it is equivalent to ob γενήσεται. DW, p. 221. ΕΕ, on Eur. M. 1120. 9. δωνμαστὰ] Ιοπίς = δανμαστὰ:

so τωὐτὸ, &c. by antithesis.
10. Ἑλλησι] The dative is used for but with the genitive, MA, 392, β. πρό τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινή εργασαμένη ή Έλλάς· δοκει δέ μοι, οὐδε τοὕνομα τοῦτο ξύμπασά πω είχεν, άλλα τα μέν προ Ελληνος του Δευκαλίωνος και πάνυ οὐδέ είναι ή ἐπίκλησις αὅτη.... Ομηρος οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ἐνόμασεν οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνάς πω ἀντίπαλον εἰς ἐν ὄνομα άποκεκρίσθαι, Thuc.i. 4; see MT, i, 3, 3; ix, 43, 2.

δάροισι 11 ἀποδεχθέντα 12 , ἀκλεᾶ γένηται τά τε άλλα 13 , καὶ δί \hbar ν αἰτίην 14 ἐπολέμησαν ἀλλήλοισι.

- (1) Περσέων 15 μέν νυν 16 οἱ λόγιοι 17 'Φοινικας 18 αἰτίους 'φασὶ ' γενέσθαι τῆς διαφορῆς ' τούτους γὰρ ἀπὸ τῆς 'Ερυθρῆς 19 καλεομέ- ' νης θαλάσσης ἀπικομένους 20 ἐπὶ 21 τήνδε 22 τὴν θάλασσαν, καὶ ' οἰκήσαντας 23 τοῦτον τὸν χῶρον, τὸν 24 καὶ νῦν οἰκέουσι, αἰτίκα
- 11. βαρθάροισι] 'foreigners.' Ionic

 = βαρθάροις: so ravriλησι = ravriλίαι, &c. by paragoge. The Egyptians applied this name to the inhabitants of all other countries, ii, 158. The Greeks regarded other nations (with the exception perhaps of the Egyptians) in the same light; and in this the Romans imitated them, quo neque noster adit quisquam, neque barbarus audet, Lucr. v, 37; but excepted the Greeks, non solum Gracia et Italia, sed etiam omnis Barbaria commota est, Cic. F. ii, 14; Juv. x, 138.

12. ἀποδεχθέντα] 'achieved,' i, 176, 60.

13. τὰ ἄλλα] accusative governed by κατὰ understood, as οὐδεὶς ἄπαντα σοφὸς, Theog. 898. So χρόνον, i, 1; 1, 32; 34, 72.

14. δi hu airlnu] = thu airlnu δi hu; thus ekboaaba, thu exwu kibwa katabhoqua, v, 106; VG, ii, 13. quibus ipse malis careas, cernere suave est, Lucr. ii, 4.

15. Περσέων | Ionic = Περσών: so καλεομένης, οἰκέουσι, ἀνέεσθαι, ἀποφυγέειν, &c. by dialysis or diæ resis.

16. עונים 'now,' or 'then,' as a conjunction; יגיע, 'at present,' emphatically, as an adverb of time.

17. λόγιοι] λόγος, 'history,' v, 36; λογοποιδε, 'historian,' ii, 143; v, 36; λόγιος, 'one versed in history,' δ τῆς lστορίας ἔμπειρος, Hes. So πλατεῖαι πάντοθεν λογίοιστν ἔεντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν, Pin. N. vi, 75; signifying that 'those versed in history will find ample materials, &c.' λόγιοι καὶ ἀοιδοί, 'those versed in history and skilled in song' P. i. 183. N. iv 51

skilled in song, P.i, 183; N.iv, 51.

18. **Polivicas**] The Persians had perhaps heard of the passage of the Israelites from the Red Sea to the Mediterranean. That the name of 'Phœnicians' was often applied to this people is evident. Herodotus men-

tions their practice of circumcision, ii, 104; and that they came over land and settled in Palestine, vii, 89. Stephanus (in Azoto) speaks of them as of kravλθόντες ἀπ' Ἐρυθρᾶς Βαλάσσης φυγάδες.

19. Έρνθρῆs] in its widest acceptation, the Sea of Omman (REN, p. 197); extending from the Persian Gulf (s. vi, 20, 11;) to the Arabian Gulf inclusively; in its more limited sense confined to the latter, the δάλασσα ἐρυθρὰ of the New Testament and Septuagint. Irrumpit in hac parts geminum mare in terras, quod Rubrum direre nostri, Græci Erythræum a rege Erythra, Plin. vi, 23; and afterwards peninsula Arabia inter duo maria, Rubrum Persicumque, procurrens, 28.

20. ἀπικομένουs] Ionic = ἀφικομένουs; so ἀπ' ἢs, οὐκ ὡs, αc. by antithesis; ἐσαπικνέεσθαι = εἰσαφικνεῖσθαι, by syncope, antithesis, and dialysis.

21. ἐπὶ δάλασσαν] denotes coming 'by land' to a sea, i, 154; ἐς δάλασ-

our coming 'by water.' LR.

22. τήνδε] the Mediterranean; νησοι δὲ πῶσαι, ὅσαι τῆς ἐντὸς Ṣαλάσσης εἰσίν αι τε Κυκλάδες, ἡ Ξποράδες, ἡ Ἰάδες, ἡ Ὑεχινάδες, ἡ Τυβρηνίδες, ἡ Γυμνησίαι, ἡ ὅσας ἄλλας ὑνομάζουσην ἐτέρως, περί τε Λιβύην, καὶ τὸ Ἰίνιον, ἡ Λίγύπτιον, ἡ Μυρτῶον, ἡ Ξικελικὸν, ἡ ὅσα ἄλλα τῆσδε τῆς Ṣαλάσσης ὁνόματα, Αρρ. pf. R. H. 5; ib. 1: s. also iv, 39, 41.

23. olκήσανταs] olκέειν, 'to inhabit;' olκίζειν, i, 57; 'to colonize;' οlκηδοῦσθαι, i, 4, 25; 'to claim as one's own;' οἰκοδομέειν, i, 21; 'to build.'

24. τον] Ionic = δν; so το λέγονοι = δ; τῶν ἦν = δν ἦν; &c.; s. i, 39, 5; v, 37, 14; vi, 12; MA, 291. This substitution of the prepositive for the subjunctive article is called by grammarians, antimeria.

· ναυτιλίησι²⁵ μακρησι ἐπιθέσθαι ἀπαγινέοντας 26 δὲ φορτία 27 Αί-' γύπτιά τε καὶ²⁸ 'Ασσύρια, τῆ τε ἄλλη χώρη ἐσαπικνέεσθαι, καὶ 'δη και²⁹ ές "Αργος.'³⁰ τὸ δὲ "Αργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχε ³¹ άπασι³² των 33 έν 34 τη νυν Έλλάδι καλεομένη χώρη. ' άπικομένους ό δε τους Φοίνικας ές δή τὸ "Αργος τοῦτο, διατίθεσθαι τὸν φόρτον. $^{\epsilon}$ πέμπτη δὲ η^{35} ἕκτη ημέρη ἀπ $^{\epsilon}$ ης 36 ἀπίκοντο, ἐξεμπολημένων 87 σφι 38 ' σχεδὸν πάντων, έλθεῖν ἐπὶ³⁹ τὴν θάλασσαν γυναῖκας, ἄλλας τε

25. ναυτιλίησι] ναυτιλίη, 'a voyage;' ναυτική, 'navigation,' viii, 1; ναυπη-γίη, 'ship-building,' i, 27; ναυηγίη, 'shipwreck,' vii, 190; ναυμαχίη, 'a sea-fight,' vii, 142.

26. απαγινέοντας] αγινέειν is a poetical form of ayeir; it occurs frequently in Hom. and in Arr. of & 'Ίνδων της χωρης τα αγώγιμα παρ' ημέας αγινέοντας, In.8; λιβανωτόν τε οἱ ἔμποροι ἀγινέουσι, καὶ τὰ ἄλλα, δσα Αυμιήματα ή 'Αράδων γη φέρει, ib. 41; Μάκετα της 'Αραδίης ένθεν τὰ κινναμωμά τε καὶ άλλα τοιουτότροπα ès 'Ασσυρίους άγινέεσθαι, ib. 32. Herodotus, besides the simple form iii, 11, 34; uses the compounds ἀπαγινέειν, έξαγινέειν, νί, 128; επαγινέειν, ii, 2; καταγινέειν, vi, 75. 27. φορτία] φορτίον, which is most

used in the plural, is synonymous with φόρτος, which occurs a few lines below; 'cargo' or 'freight:' γόμος, 'burthen,' i, 194; s. i, 39, 7.
28. τε καl] This redundant use of

τε is very frequent in Herodotus, and is termed polysyndeton; so μεγάλα τε καl δωυμαστά, 1, 9; inter meque et te, Hor. 1 Ep. xiv, 19; s. Liv. xxviii, 23, i.

29. καὶ δη καὶ] which occurs again in this chapter, denotes a transition from a general statement to a particular instance more in point; 'and, what is more to our present purpose: 's. HGV,

viii, p. 91.

30. 'Appos] appears to have signified 'kingdom' in the Pelasgic language. A. According to Strabo, all the Peloponnesus was formerly included under the name. So πολλησι νήσοισι και "Αργεϊ παντί Fardσσειν, Hom. Il. B, 108; the same poet often calls the Greeks collectively 'Αργείοι.

31. $\pi \rho o \epsilon i \chi \epsilon$ Ionic = $\pi \rho o \epsilon i \chi \epsilon \nu$, the

final v before a vowel being dispensed with ; so βαρβάροισι ἀποδεχθέντα, λέγουσι άγαγεῖν, &c.

32. ἄπασι] that is παντάπασι, παντελέως, 'in all respects;' (it might be expressed by κατά ἄπαντα, i, 34, 72; 120, 86); δ πασι κλεινός Οίδίπους καλούμενος, Soph. Œ. R. 8; & κράτιστον πασιν Οἰδίπου κάρα, ib. 40; ανάξιαι γάρ πασιν έστε δυστυχείν, Œ. C. 1446. Προέχειν governs a genitive of the person, and generally a dative of the thing, as δ μὲν δὴ μέγα πλούσιος, ἀνόλβιος δὲ, δυοίσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μούνοισι οὖτος δὲ, τοῦ πλουσίου καὶ ανολείου πολλοῖσι, i, 32; τῆ δ' ἐπιστήμη σύ μου προύχοις τάχ' ἄν, Soph. Œ. R. 1115; Thuc. i, 121; see also the following note.

33. τῶν] πολίων is understood; τδ "Αργος τοῦτο προεῖχέ ποτε τῶν ἐν τῆ Έλλάδι χώρα πολέων, Eust. on Dion.

Per. 418; s. vii, 148, 59.

34. έν] 'in; 'èν, Æolic = δν, 'a thing being;' 'èν, 'one thing;' 'sent.'

35. ħ] 'or; than;' ħ, 'who;' ħ, 'whether;' 'I or he was;' 'he said;' ħ, 'he sent,' ħ, 'he may be;' ħ, 'to whom;' the micht sand;' ħ, 'the.' π' 't eight.' 'he might send;' ή, 'the;' η', 'eight.'

36. As] 'of which;' 'thou sentest;' As, 'thou wert;' 'thou saidst;' As, 'thou sayest; $\hat{\eta}$ s, Ionic = α Is, 'to which,' thou mightest send; $\hat{\eta}$ s, 'thou mayest

37. $\xi \in \mu \pi o \lambda \eta \mu \in \nu \omega \nu$] Ionic = $\xi \in \mu$ ημπολημένων; 80 κατεργασμένου for κατειργασμένου, i, 123; έξημπόλημαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι, Soph. An. 1048.

38. σφι] Ionic = αὐτοῖς; also = αὐταῖς, as τῶν σφι ἢν Αυμός, i, 1, 50.

39. ¿πl] the preposition before its case; ἔπι, after its case; also for ἔπεστι; in like manner μετά and μέτα differ.

' πολλὰς, καὶ δὴ καὶ τοῦ βασιλῆος θυγατέρα· τὸ δέ οἰ 40 οὕνομα 41 ' εἶναι,' κατὰ τωὐτὸ τὸ καὶ Ελληνες λέγουσι, ''Ιοῦν 42 την 43 'Ινάχου. 44 ' ταύτας στάσας κατὰ 45 πρύμνην 46 τῆς νηὸς 47 ώνέεσθαι τῶν φορ- ' τίων 48 , τῶν σφι ἦν 49 θυμὸς 50 μάλιστα· καὶ τοὺς Φοίνικας διακελευ- ' σαμένους 51 ὁρμῆσαι ἐπ' αὐτάς. τὰς μὲν δὴ πλεῦνας 52 τῶν γυναικῶν ' ἀποφυγέειν, τὴν δὲ 'Ιοῦν σὺν ἄλλησι 53 ἀρπασθῆνιι· ἐσβαλομένους 64 ' δὲ ἐς τὴν νέα, οἴχεσθαι ἀποπλέυντας 55 ἐπ' Αἰγύπτου.' (2) ' Οὕτω ' μὲν 'Ιοῦν ἐς Αἴγυπτον ἀπικέσθαι,' λέγουσι Πέρσαι,οὐκ ὡς 56 Φοίνικες,

40. ol] Ionic = abτŷ; also = abτŵ; as àraθηματά ἐστί ol... κρητῆρές ol àraκέαται, i, 14; ol, not enclitic, 'the;' ol, 'wo;' ol, 'who;' ol, 'to himself;' 'whither.'

41. οδνομα] Ionic = δνομα; so μοῦνος; alel = àel, &c. by parenthe sis.

42. Ἰοῦν] = Ἰὼ was perhaps the daughter of Iasus: LR. vii, 10, 2: but she is generally represented as the daughter of Inachus; τῶς βουκέρω παρθένου...τῆς οἰστροδινήτου κόρης, τῆς Ἰναχείας, Æsch. P. V. 607, 609; Mos. ii, 44, 51; Virg. Æ. vii, 789, 792.

43. την] δυγατέρα is understood, as νίδν οι παίδα is with τον: so Ἰφιγένειαν την ᾿Αγαμέμνονος, iv, 103; ᾿Αλέξανδρον τον Πριάμου, i, 3: the ellipsis is sometimes supplied, as Μανδάνης της ᾿Αστυάγει το δυγατρός, i, 111; ᾿Αστυάγει τοῦ Κυαξάρρε αιοῖί, i, 74; ὁ Κυαξάρης ὁ τοῦ ᾿Αστυάγους παῖς, Xen. Cy. i, 5, 2 and 4.

44. 'Ivdxov] Founder of the kingdom of Argos in the year 1857 B. C.

PV, R. T. i, 1, 4.
45. κατὰ] 'by, at, or near:' Ερμος ἐκδιδοῦ ἐς δάλασσαν κατὰ Φωκαίην πόλιν, i, 80; s. iii, 10, 28.

46. πρόμηνη) 'the stern' was opposed to πρώρη, 'the prow,' i, 194; between them was μέση νηῦς, 'the waist,' i, 24; or κοίλη, 'the hold;' PC, iii, 15.

47. νηδs] declined thus by Herodotus, s. n. νηῦς, vi, 139; σ. νηδς, i, l; p. νηλς, i, 2; λ. νέα, i, l; γ. n. νέες, vii, 144; ο. νηῶν, vii, 194; νεῶν, vii, 184; p. νημος, vii, 144; λ. νῆας, vii, 194; νέας, vii, 194; νέας, vii, 144.

48. τῶν φορτίων] i.e. τινὰ, οτ μέρος τι, as Δελφοί ἐνέβαλον τῶν ἰερῶν χρημάτων, Æl. V.H. xi, 5; or the antecedent may take the case of its

relative, as ἄλλου δ' οδ΄ τευ Γοΐδα, τεῦ ἄν κλυτὰ τεόχεα δύω, Hom. II. Σ, 192.
- 1 or he was;' 'I said;' ἦν, 'i sent;' ἢν, 'if;' ἢν, 'whom;' Ϝὴν, 'his.'

50. δυμός] 'what they had most a mind to;' σφι δυμός εγένετο δεήσασθαι τόν πόλεμον, viii, 116; est animus, Virg. Æ. xi, 323. 'I have a mind to it;' Shaksp. M. of V. iv, 1.

51. διακελευσαμένους] 'encouraging one another;' οἱ δὲ διακελευσάμενοι καὶ σπασάμενοι τὰ ἐγχειρίδια, iii, 77.

52. πλεῦναs] Ionic = πλέοναs: so Λευτυχίδηs, &c. by crasis.

53. συν ἄλλησι] 'with some others;' σὺν τῆσι ἄλλησι, 'with the rest, or with all the others;' LR. s. i, 2, 73.

54. ἐσθαλομένους] τὰς γυναῖκας being understood; ἐσθάλλεσθαι signifies 'to put on board by force; ἐσθι-ἐαζειν, 'to embark' (transitively); vi, 95, 98.

55. οίχεσθαι ἀποπλέοντας] by the figure of construction called periphrasis: 'they sailed away,' i, 157; Æsch. ad Ti. p. 35; φχετ' ἀποπτάμενος, 'he fled away,' i, 157; Æsch. ad Ti. p. 35; φχετ' ἀποπτάμενος, 'he flew away,' Hom. II. B, 71; φχετ' ἔξαναρπάσας, 'he stole away,' Eur. I. A. 71; ΜΑ, 559, c. Add οί. φέρων, 'to bear away,' i, 111; φερόμενος, 'to be borne away,' ii, 129; λαβών, 'to take away,' Soph. Œ. C. 1009; Thuc. i, 116; ἄγων, 'to carry away,' Xen. H. i, 1, 18; ἀποδρὰς, 'to run away,' vii, 197; Xen. H. i, 2, 14; ἀπιὼν, 'to go away,' Aristid. O. p. 248, ε; πεσὼν, 'to fall away,' Æsch. P. 257; ἀποσπάσας, 'to tear away,' Soph. Œ. C. 894, &c.; s. ἀποστὰς ἵρς, ν, 51, 76: vi, 33, 74.

56. ωs] 'as; that;' ωs, 'so;' ωs, Doric = οδε, ωτὸε, 'an ear.'

в 3

' καὶ τῶν ἀδικημάτων τοῦτο ἄρξαι πρῶτον' 57 μετὰ δὲ ταῦτα Ἑλλήνων ' τινας (ου 58 γαρ έχουσι 59 τουνομα 60 άπηγήσασθαι) φασί της Φοι- 6 νίκης ές 6 6 6 6 προσχόντας 62 , άρπάσαι τοῦ 6 6 63 την · θυγατέρα Ευρώπην. 64 είησαν δ' αν 65 οδτοι Κρητες. 66 ταυτα μεν δή ' ισα σφι προς ισα 67 γενέσθαι· μετα δε ταῦτα Ελληνας αἰτίους τῆς ' δευτέρης άδικίης γενέσθαι, καταπλώσαντας 68 γαρ μακρή 69 νηί ές 4 Αξάν τε την Κολχίδα 70 καὶ έπὶ Φᾶσιν 71 ποταμον, ένθεῦτεν 72 , $^{\epsilon}$ διαπρηξαμένους καὶ τάλλα 73 , τῶν είνεκεν 74 ἀπίκατο 75 , ἀρπάσαι

57. πρῶτον] has a circumflex (which is compounded of an acute accent and a grave), because it is formed by crasis from modaros, and this by syncope from πρότατος, the superlative of πρότερος; but the two other forms are extinct.

58. oθ] 'not;' oδ, 'of whom.'

59. οὐκ ἔχουσι] 'they are unable;' ἔχειν in this sense is, for the most part, followed by an infinitive; and that infinitive is generally of some verb synonymous with λέγειν, i, 123; v, 24, 31; 92,25. Habere bears the same signification, habeo dicere, Cic. S. R. A. 35; affirmare habeo, Liv. xxx, 29, 5; xliv, 22.

60. τούνομα] Ionic = τὸ ὅνομα: 80 τούτερον = τὸ ἔτερον, &c by syn-

alcephe.

61. Τύρον] now Sur, was built, according to the Tyrians, 2300 years before the time of Herodotus, who visited the city in person. The period is reduced to 1270 years by LR.

62. προσχόντας] for προσσχόντας by ecthlipsis, for the sake of euphony: so προσχούσας, ii, 182; προσχόντες ταις ναυσίν ύπο την άκραν, Polyb.i, 29, 2; προστάs, i, 129, 52.

63. βασιλήσε] Agenor, father of Cadmus, Phœnix, and Cilix; probably the first king of Phœnicia. LR.

64. Εὐρώπην] The mother of Minos and Sarpedon, i, 173; and also of Rhadamanthus: s. iv, 44. Her abduction occurred 1552 B.C. LR.

65. είησαν δ' αν] 'were perhaps;' the optative with av denotes a con-

jecture. MA, 514, 2.

66. Κρῆτες] Crete, once called Macaris, is now Candia. A.

67. You Par pro pari referto, Ter. Eu. iii, 1, 55. The phrase occurs again in a different sense, ix, 48.

68. καταπλώσαντας] from καταπλώειν, an Ionic and poetic form of καταπλέειν, s. i, 24; the simple form πλώειν occurs, ib.; the compounds άναπλώειν, i, 78; ἐπαναπλώειν, i, 212, 83; viii, 9; ἀποπλώειν, v, 115; δια-πλώειν, vii, 122; ἐκπλώειν, i, 29; διεκπλώειν, ii, 29; συνεκπλώειν, i, 5; έπιπλώειν, viii, 10; παραπλώειν, iv, 99; περιπλώειν, iv, 43; προπλώειν, v,

 μακρή] ships of war were 'long' vessels; oval vessels were ships of burthen, i, 163, 74; vi, 48, 84: but in the time of the Argonauts, and even in that of Cyrus, long ships were employed as merchant vessels, i, 163; πλοίφ στρογγύλφ, φορτηγφ δηλονότι μακρά γάρ τὰ πολεμικά ὀνομάζουσιν, Ulp. on Dem. p. 599; longa nave Jasonem primum navigasse, Philostephanus auctor est, Pli. H. N. vii, 56; ταυτην δέ φασι πρώτην ναθν γενέσθαι μακράν, Schol. on Ap. Rh. i, 4: s. PC, iii, 14. The date of the Argonautic expedition was 1350 B.C. LR. vii, 193, 4.

70. Κολχίδα] now Mingrelia and Guriel: s. ii, 104. Κολχίs always occurs as a feminine adjective in Apollonius, as Κολχίδα μεν δη γαΐαν ίκανομεν, ήδε ρέεθρα Φάσιδος, ii, 1281.

71. Φασιν] now Faoz or Rioni; φα-

σlν, 'they say.'
72. ἐνθεῦτεν] Ionic = ἐντεῦθεν; so κιθώνα = χιτώνα, v, 106.

73. τάλλα] τὰ άλλα, i, 53. object was the recovery of the Golden Fleece; vii, 193.

74. είνεκεν] Ionic and poetic = ενεκα, by parenthesis and antithesis; είνεκα is another form which occurs, i, 17.

75. ἀπίκατο] 'they had come,' or 'were come;' Ionic = ἀφιγμένοι, -αι, ·a, ησαν, pluperfect of ἀφικνέομαι, iv,

⁶ τοῦ βασιλῆος⁷⁶ τὴν θυγατέρα Μηδείην.⁷⁷ πέμψαντα δὲ τὸν Κόλ- 4 χον⁷⁸ ές τὴν Ἑλλάδα κήρυκα⁷⁹, αἰτέειν⁸⁰ τε δίκας⁸¹ τῆς ἀρπαγῆς, $^{\epsilon}$ καὶ ἀπαιτέειν τὴν θυγατέρα $^{\epsilon}$ τοὺς δὲ ὑποκρίνασθαι 82 , $^{\epsilon}$ ώς οὐδὲ ' ' ἐκεῖνοι 83 'Ιοῦς τῆς 'Αργείης ἔδοσάν 84 σφι δίκας τῆς ἁρπαγῆς, " οὐδὲ ὧν⁵⁵ αὐτοὶ⁸⁶ δώσειν ἐκείνοισι.' (3) Δευτέρη δὲ, λέγουσι, ' γενεῆ⁸⁷ μετὰ ταῦτα 'Αλέξανδρον ⁸⁸ τὸν Πριάμου ⁸⁹, ἀκηκοότα ταῦτα,

140; vi, 9; vii, 153; 157; viii, 46; ἀπικέατο 'they came,' for ἀφίκοντο, second aorist, i, 15; 152, 93; 169; ἀπί. καται, 'they are come,' for ἀφιγμέν -οι, -αι -α, είσί, perfect, vii, 209. SW. MA, 198, 6, b.

76. βασιλήσε] Æetes, son of Sol

and Perseis.

77. Μηδείην] Medea ferox invicta-que, Hor. A. P. 123; niece of Circe, Medea ferox invictawho also was a celebrated enchantress.

78. Κόλχον] 'the Colchian king,' so δ 'Aράδιος, iii, 7; 9; δ 'Αρμένιος, Xen. C. ii, 4; 12; δ 'Ασσύριος, ib. 4; 5; & Audds, ib. 1; 5; Her. i, 80; vi, 37; δ Πέρσης, vii, 116: s. i, 163, 82; Liv. iv, 10, 1; xxiv, 48, i.

79. κήρυκα] In the primitive times all embassies were performed by heralds, who were accounted sacred and inviolable, not only as being under the especial protection of Mercury, but because they were public mediators, without whom all intercourse and hopes of reconcilement between enemies must be at an end; PC, i, 15. khpvkes, Aids άγγελοι ήδε και ανδρών, Hom. Il. A, 334 : s. i, 3, 95.

80. alτέειν] ' to demand;' ἀπαι-Téeir, 'to demand back.' Legati ad res repetendas missi, Liv. i, 22.

81. čikas] ' redress, satisfaction,

compensation.'

82. $\dot{v}\pi o \kappa \rho [v \alpha \sigma \theta \alpha v]$ Ionic = $\dot{a}\pi o \kappa \rho l$ νασθαι; the latter form, however, occurs twice, v, 49; viii, 101; and the former is met with in other authors, as έρωτώντες, εί δ' αὐτοί μη ὑποκρίνοιντο, Thuc. vii, 44. ὑποκρίνεσθαι τὸ ἀποκρίνεσθαι οι παλαιοί και ύποκριτής έντεύθεν, ό αποκρινόμενος τῷ χορῷ, Suid.

83. ἐκεῖνοι] If, as the Persians said, all the people of Asia constituted a single body, each member was bound not only to resent the insults offered to other members, but to repair the wrongs of which they were the authors, i, 4. LR.

84. ἔδοσαν] In indirect speech the indicative is much more used by the Greeks than by the Latins; and, in quoting a person's words, &s is frequently put with the indicative, and the same tense employed as the speaker himself would have adopted. A Latin writer, instead of dederunt, would say dedissent: MA, 507, 3. in like manner δτι is used, as δτι οὐ δώσει δίκας, i, 3.

85. $\delta \nu$] 'consequently,' Ionic = $\delta \nu$ 'of which,' = Ionic $\tau \hat{\omega} \nu$; $\delta \nu$

' being,' = Ionic ἐών.

86. abrol] A noun or pronoun, before an infinitive, is put in the accusative: unless it denotes an object occurring in the sentence on which the infinitive depends; and then it is put in the same case; or, if the object stood as the subject of the verb in that sentence, it need not (unless used emphatically) be repeated with the infinitive: MA, 535. But in the present instance the nominative is substituted for the accusative, as if of δè ὑπεκρίvarro had preceded. 66; vi, 67, 21. STG. s. i, 34,

87. γενεῆ] Herodotus reckons to a generation about twenty-three years, i, 7; or thirty-three, ii, 142. LR. The elopement of Helen took place 1193

B.C. Liv. xxvii, 10, 2. 88. 'Αλέξανδρον] con commonly called Paris; he obtained the name Alexander, 'averting ill from man,' from his exploits, while a shepherd, against the wild beasts on Ida.

89. Πριάμου] He was originally named Podarces: after Hercules had sacked Troy, he was 'ransomed' by his sister Hermione, and hence called Priam.

έθελησαί οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος δι' ἀρπαγῆς γενέσθαι γυναῖκα, ἐπιστά- μενον πάντως 90, ὅτι οἱ δώσει δίκας οὕτε γὰρ 91 ἐκείνους διδόναι. 92
 οὕτω δὴ ἀρπάσαντος αὐτοῦ Ἑλένην 93, τοῖσι Ἑλλησι δόξαι πρῶτον πέμψαντας 94 ἀγγέλους 95, ἀπαιτέειν τε Ἑλένην, καὶ δίκας τῆς ἀρ- παγῆς αἰτέειν. τοὺς δὲ, προϊσχομένων 96 ταῦτα, προφέρειν σφι Μη- ὁ δείης τὴν ἀρπαγὴν, ' ὡς οἱ δόντες αὐτοὶ δίκας, οὐδὲ ἐκδόντες 97 ἀπαι- ' τεύντων, βουλοίατό 98 σφι παρ' ἄλλων δίκας γίνεσθαι.' (4) Μέχρι 99
 μὲν ὧν τούτου 100 ἀρπαγὰς μούνας 1 εἶναι παρ' ἀλλήλων τὸ 2 δὲ

90. ἐπιστάμενον πάντως] 'firmly believing;' οἰόμενον, Hesych. The difference between ἐπίστασθαι and εἰδέναι is marked in the following passage, φλέ πρὸ τοῦ μὲν οἰκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλεῖστον,... ἐπίστασθαι μὲν γὰρ ὡς βουκόλου τοῦ 'Αστυάγεος εἰη παῖς, i, 122; 156, 30; Soph. Αj. 281; Ε. 913; 916; satis sciebat, Liv. i, 22.

91. ούτε γάρ] equivalent to καλ γάρ

où. SW.

92. διδόναι] 'it did not appear to be their custom to give, as they never yet had given; they did not make a practice of giving.'

93. Έλένην] daughter of Jupiter and Leda, wife of Menelaus, and queen of

Sparta; s. ii, 113.

94. πέμψαντας The direct construction is έδυξε τοῖσι Ελλησι (σφέας) πρώτον πέμψαντας άγγέλους άπαιτέειν &c. that is, πέμπειν αγγέλους απαιτησομένους. The accusative pronoun before the infinitive mood is sometimes expressed, as έδέοντο αὐτοῦ, τῷ δεφ μιν πείθεσθαι, vi, 35, 98; i, 156, 29; and also in Latin licet, me id scire, Plau. Ps. i, 1, 14; but it is more frequently understood, as παρεδν αὐτῷ βασιλέα γενέσθαι, i, 129, 62; expedit, bonas esse, vobis, Ter. Ht. ii, 4, 8. Examples, where a dative only occurs, will be found i, 36, 79; but in such passages the text is often doubtful, and EE attributes many of the dative participles to early copyists. Sometimes both cases are used almost indifferently, as ἀνάγκη δμίν ἔχειν, ἡμᾶς δὲ στερη-θῆναι, Thu. iv, 20: s. vii, 12, 43; 128, 30; Liv. xxiv, 44, n; VG, vi, 1, 2. MA, 535, obs.

95. ἀγγέλουs] Menelaus and Ulys-

ses, i, 2, 79.

96. προῖσχομένων] put absolutely, instead of προῖσχομένοις, to agree with σφί. Instances of a nacoluthia, in the use of participles, are common; s. i, 3, 94; so ἀπαιτεόντων just below; and ἢν ἀνθρώποις ἔρις, διδόντων μέν &c. Luc. Dem. enc. ΜΑ thinks SW understood προῖσχομένων and τοὺς δὲ as referring to the same persons, but this would seem to be a mistake; see the note of the latter (quoted by GAI, iii, p. 9), as well as his Latin version, illos vero hisce, postulata sua exponentibus; s. i, 35, 85; 90, 67.

97. ἐκδόντες] equivalent to ἀποδόντες; ἀπό πατρι φίλφ δόμεναι Γελικόπιδα κούρην ἀπριάτην, ἀνάποινον, Hom. Il. A, 98; ἀποδοῦναι, 134; which is also expressed by δόμεναι πάλιν, 116;

and ἀποδοῦναι ὀπίσω, i, 15.

98. βουλοίατα] Ιοπίς = βούλουτο: so έβουλέατο = έβούλοντο, &c. by antithesis.

39. μέχρι] 'up to; until; till the time,' i, 7; the same as ἄχρι, which is formed from it by aphæresis and antithesis. They both frequently take s before words beginning with a vowel.

100. τούτου] to agree with χρόνου understood: so ἀπὸ τούτου twice in this chapter, τοῦ λοιποῦ, i, 11, &c.

1. μούνας] Ionic = μόνας, 'only;'

μονάs, ' unity.

2. τδ] The neuter article, governed by κατὰ understood, is often prefixed to other parts of speech; VG, i, 19, 3. as τδ πάλαι, i, 5, 36; τδ ἐνθεῦτεν, i, 9; τδ ἀνέκαθεν, i, 170, 41; τδ παραντίκα, 'immediately,' vi, 106; τδ μέχρι, iii, 10. The expressions ἐξ ἐκείνου and τδ δὲ πρὸ τούτου are opposed to each other in like manner by Thuc, ii, 15.

 $^{\epsilon}$ ά π δ τούτου "Ελληνας $\delta\eta^{3}$ μεγάλως 4 αἰτίους γενέσθαι. προτέρους $^{\epsilon}$ γὰρ ἄρξαι στρατεύεσθαι ές 5 την $^{\prime}$ Ασίην 6 , $\hat{\eta}$ σφέας ές την Εὐρώ π ην ' τὸ μέν νυν ἀρπάζειν⁷ γυναϊκας, ἀνδρῶν ἀδίκων⁸ νομίζειν ἔργον⁹ $^{\epsilon}$ ε 10 , τὸ δὲ ἀρπασθεισέων 11 σπουδην ποιήσασθαι 12 τιμωρέειν, ἀνοήτων·¹³ τὸ δὲ μηδεμίαν ὥρην ¹⁴ ἔχειν ἀρπασθεισέων, σωφρόνων·¹⁵ $^{\epsilon}$ δῆλα 16 γὰρ δὴ, ὅτι, εί 17 μὴ αὐταὶ 18 έ $^{\epsilon}$ Θουλέατο 19 , οὐκ \mathring{a} ν 20 ἡρ $\pi \acute{a}$ -

3. 8h] 'without doubt;' HGV, vi, 1. 'certes' in early English writers, as "Certes ye bene too much to blame," Spenser, F. Q. viii, 13. "Certes our authors are to blame," Butler, Hud. i, 2; 11. Or rather 'now,' from ήδη.

4. μεγάλωs] and in Ionic μεγαλωστί, ii, 161, (as νέως, νεωστί), the same as σφόδρα.

5. es] 'into;' es, 'send thou.'

 Aσίην] one of the three grand divisions of the earth, was named, according to the Greeks, from Asia the wife (or wife of Iapetus, and mother) of Prometheus; according to the Lydians, from Asias, a king of Mæonia, iv, 45. The A in 'Asía is short (Dion. Per.9), in 'Asis long (ib. 138). There was also a marshy district of Lydia, bearing the same name, in which the A was long, Hom. Il. B, 461:

 Virg. Æ. i, 384; G. i, 383.
 λρπάζειν] Infinitives are used as substantives, with an article, for any case but the vocative, without the article, for any case but the dative or vocative; as διακρῦναι, ἀπολλύναι, ἀπόλλυσθαι, for the genitive, i, 11; βεήσασθαι, for the accusative, i, 9. When a sentence is said to be the nominative case to a verb, it will be found that the infinitive in such a sentence is the real nominative; as την πεπρωμένην μοίραν αδύνατα έστι άποφυγέειν, i, 91 (s. i, 4, 16): this is equivalent to της πεπρωμένης μοίρας ἀποφυγή, of which words ἀποφυγή

omitted in such phrases; as opus is in Latin, though Virgil expresses it, famam extendere factis, hoc virtutis opus,

E. x, 468; s. E. vi, 129.

10. elνal 'to be; to be going;' elνau, 'to send,' second sorist.

11. άρπασθεισέων] is put by enallage of case or the figure antiptosis, as if governed by σπουδήν, for αρπασθείσαις, which τιμωρέειν would require, as τιμωρέων τ $\hat{\varphi}$ πατρί, i, 103 : STG. or ἄστε may be understood before τιμωρέειν ; SW. and αὐταῖs after it.

12. σπουδήν ποιήσασθαι] is opposed to μηδεμίαν ώρην έχειν, s. iii, 155, 2; Soph. Œ. C. 385; Theoc. ix, 20; où pportiseu, Suid. with which the folουδένα έχειν, i, 62; 115, 38; or ποιέεσθαι, i, 4; or ποιέν, Theoc. iii, 33; λόγον οὐκ έχειν οὐδένα, Æsch. P. V. 239; οὐ λόγω τινός ἀξιοῦν, Theoc. xiv, 48; οὐκ ἐν λόγφ τιθέναι, Tyrt. ἐν ουδεμιή μοίρη άγειν ii, 172, 7; μοίρας ποιείσθαι μηδαμώς, Soph. Œ. C. 277; ές δλιγωρίαν (i.e. δλίγην ώραν) τρα-πέσθαι, Thuc. ii, 52; ἐν δλιγωρία ποιεῖσθαι, Thuc. iv, 5; δλιγώρως ἔχειν, Lys. Isæ. &c. πρηγμα οὐδεν ποιείσθαι, vi, 63; παρ' οὐδέν Βέσθαι, Æsch. Ag. 221; παρ' οὐδὲν ἄγειν, Soph. An. 34; έντροπην η φροντίδ΄ έχειν, Œ. C. 299: s. vii, 150, 70 and 71. VK. ED.

13. ἀνοήτων] Horace, in speaking of the same expedition, uses a similar epithet, stultorum regum et populorum, 1 Ep. ii, 6; feminarum curam gerere,

desperare est otium, P. Syr.

14. ωρην] 'care;' ωρην, 'an hour;' ωρα, 'he was seeing,' i, ll: ωρη is not met with in the later Attic writers, nor in the best of their imitators, Aristides and Lucian. VK.

15. σωφρόνων] 'of sensible, discreet, sober men ;' σωφρονών, ' being in one's

right senses

 δηλα] put for δηλον by enallage of number, and again iii, 35; so likewise ἀδύνατα, i, 91, 82; (s.i, 4, 7;) κάλλιστα and γενναιότατα, i, 37; βιώσιμα, iii, 109; χαλεπά, ix, 2, 9. This change is most common in verbals whose termination is -for. MA, 443,

' ζοντο. σφέας μὲν δὴ, τοὺς ἐκ τῆς 'Ασίης,' λέγουσι Πέρσαι, ' ἀρ' παζομενέων τῶν γυναικῶν λόγον οὐδένα ποιἡσασθαι, "Ελληνας
' δὲ Λακεδαιμονίης 21 εἴνεκεν γυναικὸς στόλον 22 μέγαν συναγεῖ' ραι, καὶ ἔπειτα ἐλθόντας ἐς τὴν 'Ασίην, τὴν Πριάμου δύναμιν
' κατελεῖν. ἀπὸ 23 τούτου αἰεὶ ἡγήσασθαι τὸ 'Ελληνικὸν 24 σφίσι
' εἶναι πολέμιον.' τὴν γὰρ 'Ασίην, καὶ τὰ ἐνοικέοντα ἔθνεα βάρδαρα,
οἰκειεῦνται 25 οἱ Πέρσαι, τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ τὸ Έλληνικὸν ἤγηνται
κεχωρίσθαι. 26 (5) Οὕτω μὲν Πέρσαι λέγουσι γενέσθαι, καὶ διὰ 27
τὴν Ἰλίου 28 ἄλωσιν εὐρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης 29
τῆς ἐς τοὺς "Ελληνας. περὶ δὲ τῆς Ἰοῦς οὐκ ὁμολογέουσι Πέρσησι
οὕτω 30 Φοίνικες. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι 31 ἐρέων, ὡς
οὕτω ἡ ἄλλως κως 32 ταῦτα 83 ἐγένετο τὸν δὲ οἶδα αὐτὸς πρῶτον
ὑπάρξαντα ἀδίκων ἔργων ἐς τοὺς "Ελληνας, τοῦτον σημήνὰς προδή-

1. s. iii, 61, 100. frater ut pelago jactetur, nota tibi, Vir. Æ. i, 671.

17. $\epsilon \hat{i}$ 'if;' $\epsilon \hat{l}$, 'thou art; thou art going; go thou;' $\epsilon \hat{l}$, 'be thou; thou

wert going.'

18. αὐταl] This insinuation of the Persians agrees with the words of Agamemnon, ἐλθὼν ἐκ Φρυγῶν Λακεδαίμον, ἐρῶν ἐρῶσαν ἄχετ' ἔξαναρπάσας Ἑλένην, Eur. 1. Α. 71.

19. $\epsilon 6 \omega \lambda \epsilon a r o$] s. i, 3, 9s. The Greeks use the indicative of the imperfect or a prist, twice, in the premises with ϵl , in the conclusion with $\delta \nu$, where the Latins would use the preterpluperfect subjunctive, twice, MA, 50s, b. s. i, 42, 31; Liv. xxviii, 33, 3.

20. av] the indefinite particle; av,

Doric, $= \hbar \nu$, 'whom.'

21. Λακεδαιμονίης] Lacedæmon or Sparta, the capital of Laconia, is now Palaio Chori near Misitra. A.

22. στόλον] 'armament.'

23. ἀπὸ] The omission of καὶ or τε, by the figure asyndeton, is frequent in Herodotus; so παρὰ τούτων, i, 7.

24. Έλληνικὸν] ἔθνος being understood, which is sometimes expressed; as ἀνεκρίθη τοῦ βαρβαρικοῦ ἔθνεος τὸ Ἑλληνικόν, i, 60; and in the present instance τὰ ἔθνεα βάρβαρα immediately follows.

25. οἰκειεῦνται] Ιοπίς = οἰκειοῦνται, i, 23: so ἐμεῦ, &c. τὴν ᾿Ασίην πᾶσαν νομίζουσι ἐωυτῶν Πέρσαι εἶναι καὶ τοῦ

alel βασιλεύοντος, ix, 116, 31: s. vii, 8, 61.

26. κεχωρίσθαι] Infinitives, in -θαι, of the perfect are circumflexed, if their penultima is naturally long, κεκλῆσθαι, i, 32; otherwise they are paroxytones, κεχωρίσθαι, as are second aorists, ἐπι-θέσθαι, i, 1: all others are proparoxytones, διατίθεσθαι, i, 1; unless contracted, χρᾶσθαι, i, 172.

27. δια] 'through;' Δία, 'Jove,' ac-

cusative.

28. 'Iλίου] s. TROJA, in A.

29. έχθρης] a paroxytone; and so λέπρην, i, 138; being substantives; but έχθρδς and λέπρδς are oxytones, as are most adjectives in -ρος.

30. οδτω] γενέσθαι is understood

from what precedes. SW.

31. ξρχομαι] 'I am not going to say:' so ξ. φράσων and λέξων, ii, 11; vi, 109; ξ. μηκυνέων τον λόγον, ii, 35; ξ. σημανέων, iv, 99; ξ. ἐννέπων, Pin. N. vii, 102; the same as μέλλω οτ δρμώμαι with an infinitive. STG. MA, 559, c. ξ. ἐπιχειρών σοι ἐπιδείξασθαι, Plat. Phædo, 49, 112: s. i, 90, 71.

32. κως] Ionic = πως, by antithesis; so δκως, i, 8; δκωτέρην, i, 11; κοτέ, i, 55; κόσοι, κω, i, 153; &c.

33. ταῦτα] The redundant use of demonstrative pronouns is a favourite pleonasm with our author. STG. ἐκ τοῦν λιθοτοιμέων, ἐκ τουτέων... πρὸς τὸ Λιδυκὸν καλεύμενον ὅρος, πρὸς τοῦτο, ii, 124; vii, 147, 46; 221, 25.

σομαι ές τὸ πρόσω³⁴ τοῦ λόγου, ὁμοίως μικρα ³⁵ καὶ μεγάλα ἄστεα άνθρώπων έπεξιών. τὰ γὰρ τὸ πάλαι 36 μεγάλα ἦν, τὰ πολλὰ αὐτῶν σμικρα γέγονε· τα δε έπ' έμεῦ 87 ἢν μεγάλα, πρότερον ἢν σμικρά. τὴν άνθρωπητην ων έπιστάμενος εύδαιμονίην ούδαμα έν τωύτῷ 38 μένουσαν 39 έπιμνήσομαι άμφοτέρων όμοίως.

- (6) Κροῖσος ἢν Λυδὸς μὲν γένος 40, παῖς δὲ 'Αλυάττεω 41, τύραννος 42 δε έθνεων των έντος "Αλυος 43 ποταμού" δς ρέων άπο μεσαμβρίης 44, μεταξὺ Σύρων 45 καὶ Παφλαγόνων 46, ἔξίει 47 πρὸς βορῆν 48 άνεμον ές τὸν Ευξεινον 49 καλεόμενον πόντον. οὐτος ὁ Κροισος, βαρβάρων πρώτος των 50 ήμεις ίδμεν 51, τούς μέν κατεστρέψατο 52
- 34. $\tau \delta \pi \rho \delta \sigma \omega$] $\mu \epsilon \rho \sigma s$ may be understood. s. iv, 123, 100.
- 35. μικρά] μικρός after words ending in s, otherwise σμικρόs. MA.

36. τὸ πάλαι] s. i, 4, 2.

37. ἐπ' ἐμεῦ] ' in my time.' ἐπὶ, ' in the time; i, 15; 56 twice; 65, 91; 94; 130, 73. VG, ix, 4, 9. In this sense επὶ is generally prefixed to proper names and substantives denoting office,

age, or government. SS. s. i, 34, 64.
38. ἐν τωὐτῷ] ἐν τῆ αὐτῆ καταστάσει, according to the sense in which κατάστασις occurs repeatedly in Po-

lybius.

39. μένουσαν] The instability of human felicity is a favourite theme of the tragedians; τὰ θνητὰ τοιαῦτ' οὐδὲν έν ταὐτώ μένει, Eur. Ion 969 : s. also i, 32.

40. γένος] i, 70, 42; for κατά τὸ γένος. γενεή occurs in the same sense; ου καθαρός χειρας έων, Φρύξ μέν γενεή, i, 35; and in this sentence there is a similar ellipsis (of κατά τάς) before χείρας: ήλικίην, i, 26; πλήθος, i, 153, 3.

41. 'Αλυάττεω] Ionic genitives of the first declension, and Attic cases in -ws and -wv, of the fourth and second contracted, are exceptions to the general rule that the last syllable of proparoxytones is short; 'Αμφιάρεων, i,

42. τύραννος] is used here as synonymous with βασιλεύς: " Λυδέ γένος, πολλών βασιλεῦ," i, 85; and τύραννος Σαρδίων and βασιλεύς Σαρδίων, in i, 7; are equivalent to each other: rex an tyrannus Lydiæ Cræsus fuit, Aus. viii, 4, 19.

43. "Aluos] derived by some from åλs 'salt;' now Kizil-Ermak 'red river.'

44. μεσαμβρίης] Doric and Ionic = µεσημερίαs, which is formed from μεσημερία by syncope of e and paremptosis of β; as γαμβρός for γαμερός.

45. Σύρων] Cappadocians, i, 72, LR. called Λευκοσύροι to distinguish them from the Μελανοσύροι, who dwelt beyond Mount Taurus. SS. Strabo was a Cappadocian. A. v, 49, 44. 46. Παφλαγόνων] Paphlagonia is

now Penderachia.

47. ¿¿[ei] from ¿¿[eiv by syncope for egiéeir, another form of egiérai, ' to send out; so 'Hρακλέος, i, 7; vii, 143, 10; alτέο, i, 90; ἀνίει, iv, 28, &c. s. i, 1, 3; 39, 9; v, 63, 3; ἐκδιδοῖ has the same meaning, i, 80; 189, 76; and τὸ ἐωυτοῦ υδωρ or βέεθρον is understood; λίμνη, ές την ποταμοί δύο έσιείσι το δοωρ, vii, 109; ἐσβάλλει οδτος ἐς τὸν Εὐφρήτην ποταμόν το βέεθρον, ί, 179 ; έξεισι ές την Βάλασσαν,... ἐσβάλλει ἐς τὴν λίμνην, Thuc. i, 46. "Timavus raves, And thro' nine channels disembogues his waves," Dryden, Æn. i, 354.

48. βορην] ' the north wind;' βορην,

' food,' i, 119.

49. Εδξεινον] The Greeks at first called the Black Sea Horros "Afeiros, which name being ominous as meaning κακόξεινος, Schol. on Ap. Rh. ii, 550; οτ έχθρόξενος ναύταισι, Æsch. P. V. 752; was changed by mariners to the contrary signification Εδξεινος, vii, 158, 2; Liv. xxviii, 28, 5. BT,
 Ph. iii, 9. PK, on Gen. x, 3.
 τῶν] and again i, 14; 29; for

Έλλήνων ές φόρου άπαγωγήν, τους δέ, φίλους προσεποιήσατο.53 κατεστρέψατο μεν "Ιωνάς 54 τε και Αιολέας 55, και Δωριέας τους έν τη 'Ασίη, φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους. πρὸ δὲ τῆς Κροίσου άρχης πάντες "Ελληνες ήσαν έλεύθεροι.

(26) Τελευτήσαντος 'Αλυάττεω, έξεδέξατο 56 την βασιλητην 57 Κροΐσος δ⁵⁸ 'Αλυάττεω, έτέων έων ⁵⁹ ηλικίην πέντε καὶ τριήκοντα· δς δη 60 Έλληνων πρώτοισι έπεθηκατο 61 Έφεσίοισι. 62 ἕνθα δη οἱ Ἐφέσιοι, πολιορκεόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, ἀνέθεσαν 63 την πόλιν τῆ 'Αρτέμιδι 64, έξάψαντες έκ τοῦ νηοῦ 65 σχοινίον ές τὸ τεῖχος. ἔστι 66 δὲ μεταξὺ τῆς τε παλαιῆς πόλιος, η τότε ἐπολιορκέετο, καὶ τοῦ νηοῦ ἐπτὰ στάδιοι. 67

τοὺs: the relative, when it should have been in the accusative, being often put in the genitive or dative according to the case of its antecedent: so πρώτον ανθρώπων των ήμεις ίδμεν, i, 23. *МА*, 473.

51. τόμεν Ionic or Doric = τσμεν, and this by syncope for Youner.

52. κατεστρέψατο] This verb occurs in the same phrase, i, 27; ii. 182; STG. s. vii, 51, 85.

53. προσεποιήσατο] Instead of this middle verb, St Luke uses the active with a pronoun, ποιήσατε έαυτοις φίλους, xvi, 9: s. iii, 66, 42.

54. "Iωναs] s. Iones and Ionia. A. 55. Aloλέαs] The Æolians and the Dorians were so called from Æolus and Dorus, two sons of Hellen. There were also Dorians in Greece.

56. ἐξεδέξατο] is used in the same sense without την βασιλητην, as έξεδέ-ξατο Σαδυάττης δ Αρδυος και έβασί-

λευσεν έτεα δυώδεκα, i, 16.

57. βασιλητην] is originally an adjective, the feminine of βασιλήλος, and agreeing with $\delta\rho\chi\dot{\eta}\nu$ undersood; s. i, 30, 34; 130, 66. Ionic = $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\iota\alpha\nu$, 'a kingdom,' from βασιλεύειν; βασίλεια, ' a queen,' from Basilebs.

58. δ] ' the ;' and in Ionic, ' he ;' δ, in Ionic τδ, 'which;' ο', 'seventy.'
59. ἐων] Ionic = ων; so ἐοῦσα, &c.

by prothesis.

60. δs δη ' and so he.' HGV. vi. 6. or ' who then.'

61. ἐπεθήκατο] 'set upon,' iv, 128, 30: it often includes the notion of suddenness, but this is sometimes expressed, as $\epsilon \pi \iota \theta \epsilon$ μένων απροσδοκήτως (-τοις, v. l.), Thuc. ii, 33 : s. ix, 116, 32.

62. 'Εφεσίοισι] Ephesus, anciently Alope, Ortygia, Morge, Samornion, and Ptelea; now Tigena, SS. or Hagiasoulouk, LR. a corruption of ayios Βεολόγοs, a title of St John the Evangelist. A. It was the birth-place of Parrhasius and Heraclitus, LAU. (but s. i, 1); and one of the seven

Christian churches, Revelations ii, 1.
63. ἀνέθεσαν] This was done by the advice of Pindarus, nephew of Crœsus, who had revolted from his uncle, Æl. V. H. iii, 26. The object of such consecration was to detain the gods, who were supposed to desert a town previously to its capture (s. viii, 41,66). Πολυκράτης την 'Ρήνειαν έλων, ανέθηκε τ $\hat{\varphi}$ 'Απόλλωνι τ $\hat{\varphi}$ Δηλί φ , άλύσει δήσας πρός την Δηλον, Thuc. iii, 104.

64. 'Αρτέμιδι] so called from restoring persons to health, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας ποιείν, Strab. xiv, p. 942. LR.

65, veov The original architect of this temple (i, 1, 1) was Ctesiphon; but it was often destroyed and rebuilt. Its site was between the old town and the sea. LR.

66. ξστι] MA, 302, 2. The ellipsis may be supplied by the words $\tau \delta$ διάστημα. SW. το μεταξύ διάστημα, Polyb. iii, 37, 4.

67. στάδιοι] and στάδια in the plural, στάδιον in the singular, 'a furlong,' or eighth part of an ancient mile, which was considerably shorter than the English mile. The following passages are important as they give the measures of length: ἐκατὸν ὀργυιαὶ δίκαιαί [Liv. xxviii, 42, 4;] είσι στάδιον έξάπλεθρον· έξαπέδου μὲν τῆς ὀργυιῆς μετρεομένης καὶ

πρώταισι μεν δή τούτοισι έπεχείρησε ὁ Κροϊσος· μετὰ δε 68, έν μέρει 69 έκάστοισι Ἰώνων τε καὶ Αἰολέων, ἄλλοισι ἄλλας⁷⁰ αἰτίας ἐπιφέρων. τῶν μὲν ἐδύνατο μέζονας παρευρίσκειν, μέζονα⁷¹ ἐπαιτιώμενος, τοῖσι δὲ αὐτῶν καὶ φαῦλα ἐπιφέρων. (27.) $\Omega_{\rm c}^{72}$ δὲ ἄρα 73 οἱ ἐν 74 τη 'Ασίη "Ελληνες κατεστράφατο 75 ές φόρου άπαγωγην, τὸ ένθεῦτεν ἐπενόεε, νέας ποιησάμενος, ἐπιγειρέειν τοῖσι νησιώτησι.⁷⁶ ἐόντων δέ οὶ πάντων ετοίμων ές την ναυπηγίην, οὶ μεν 'Βίαντα' λέγουσι 'τὸν ' Πριηνέα⁷⁷ απικόμενον ές Σάρδις,' ⁷⁸ οἱ δὲ 'Πιττακον' τον Μυτι- 4 ληναῖον 80 , εἰρομένου Κροίσου εἴ τι εἴη νεώτερον 81 περ 182 την

τετραπήχεος, των πυδών μέν τετραπαλαίστων έδντων, τοῦ δὲ πήχεος, έξαπαλαίστου, ii, 149; ἡ δδὸς ἡ ἡμερησίη ανα διηκόσια στάδια συμβέβληταί μοι, iv, 101 ; νηθε ἐπίπαν μάλιστά κη κατανύει εν μακρημερίη δργυιέας έπτακισμυρίας, νυκτός δε εξακισμυρίας, iv, 86; δσοι μέν γεωπείναι είσι ανθρώπων, δρησσον γεωπείναι, σταδίοισι οι δε πολλην έχουσι, παρασάγγησι οι δε άφθο-νον λίην, σχοίνοισι. δύναται δε δ μεν παρασάγγης τριήκοντα στάδια [vi, 42, 49 ;] ό δὲ σχοῖνος ἕκαστος, μέτρον ἐὼν Αλγυπτιον, έξηκοντα στάδια, ii, 6; ή άρουρα έκατον πήχεων έστι Αίγυπτίων πάντη ὁ δὲ Αἰγύπτιος πῆχυς τυγχάνει loos εων τφ Σαμίφ, ii, 168; stadium centum viginti quinque nostros efficit passus, hoc est, pedes sexcentos viginti quinque, Pli. ii, 23.

68. μετά δέ] Where time is implied. τοῦτο or ταῦτα is understood, i, 11; v, 24, 22: μετὰ δὲ ταῦτα occurs, i, 2. So πρός δε is used, und. τούτφ οr τούτοισι, i, 71; 156, 34; ev 8è, i, 185; en 8è,

viii, 93; post, Vir. Æ. i, 140.

69. ἐν μέρει] 'in turn.' Hence the phrases έπος αμείδεσθαι πρός έπος έν μέρει, Æsch. Eu. 583; είπεῖν and αντακούειν εν μέρει, 193; 433; είπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει, Eur. H. 183. The article $\tau \hat{\varphi}$ is added, Or. 446; Arist. R. 32; Thuc. iv, 11. It is expressed in Latin by in vicem, Liv. i, 40; ordine, i, 32; in orbem, suam cujusque vicem, per omnes, iii, 36; in partem, Hor. Ep. ii, 39; vicissim, Virg. E. iii. 28; item, Lucr. ii, 576.

70. άλλαs] 'other;' άλλαs, 'sausage.' 71. μέζονα] αιτιάματα, und.

72. &s] 'when' 'after that.' HGV, i, 31.

73. ἄρα] 'therefore,' HGV, i; ἄρα, 'pray?' ἀρὰ, in Ionic ἀρη, vi, 63; 'a votive prayer.

75. κατεστράφατο] == κατεστραμ-

μένοι ήσαν, i, 141, 78.
76. νησιώτησι] 'islanders;' ήπειρώrns, 'an inhabitant of the continent,' i, 171.

77. τον Πριηνέα] If a word is put in apposition with a substantive, in order to define it more accurately, but without a copula, then this word will have an article, but the substantive will in general be without one. MA, 273. Priene, one of the twelve Ionian cities, now Palatia. LR.

78. Zápõis] Ionic = Zápõias or Σάρδεις; as πίστις, iii, 7, 20; 71, 70. MA, 80, obs. 4. The capital of Lydia, anciently called Tarna and Hyda, Did. on H. Il. E, 44; T, 385; now Sart. LR. One of the seven Christian churches, Revelations iii, 1. regia Sardis, Hor. 1 Ep. xi. 2.

79. Πιττακόν] Pittacus was elected Aloumphrns of Mytilene (an office similar to that of Dictator, Dionys. A. R. 336, 35), and was eminent as a legislator, Arist. P. ii, 10; iii, 10.

80. Μυτιληναΐον] Mytilene, Castro, was the capital of Lesbos.

81. νεώτερον] 'any news.' The comparative is sometimes used for the positive: so \$\overline{\textit{5}\textit{top}}\text{top} for \$\overline{\text{5}\text{to}}\text{, ii, 46.} \\ \text{MA}\text{, 457, 3.} \tag{Those, who first used comparatives absolutely, really made} some comparison, though they suppressed the object of it; afterwards a similar form of expression was retained, ' Έλλάδα, εἰπόντα τάδε, καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην' " Ω βασιλεῦ "" νησιώται " " πον " συνωνέονται " μυρίην " " " Σάρδις τε καὶ έπί σε " εχοντες έν νῷ 86 στρατεύεσθαι." Κροϊσον δέ, έλπίσαντα λέγειν ' έκεινον αληθέα, είπειν· "Αι γαρ 87 τοῦτο θεοί ποιήσειαν έπι νόον " νησιώτησι, έλθειν έπὶ Λυδων παιδας 88 σύν ιπποισι." Τόν δέ ύπολαδόντα φάναι " Ω βασιλεῦ, προθύμως μοι φαίνεαι εὕξασθαι " νησιώτας ίππευομένους λαβείν έν ήπείρω, οἰκότα 89 έλπίζων " νησιώτας δε τί δοκέεις ευχεσθαι άλλο, ή, έπεί τε τάχιστα 90 · · · ἐπύθοντό 91 σε μέλλοντα ἐπὶ σφίσι ναυπηγέεσθαι νέας, λαβεῖν

while the thing, to which the comparison was made, was forgotten. RZ, de in. ac. VG, iii, 2, 11; or, taking it as put for the superlative, 'what might be the latest news.' s. i, 30, 42; 210, 73; iii, 62, 6.

82. περί] So περί Ίταλίην, i, 24. The Greeks use $\pi \epsilon \rho l$, instead of $\epsilon \nu$, with the name of a country, when they do not speak of any particular cities or definite part of the land. STG. 'any where on the coast of;' and i, 24; 'somewhere on the coast of; about the

coast of, Thuc. ii, 47, περί πάσαν, 'all round the coast of, Th. vi, 2.

83. [ππον] 'horse, cavalry,' here and frequently elsewhere (i, 80, 71) is put for lππείς, Æsch. P. 320. In

like manner το iππικον, i, 80, 71; and ξπποσύνη, vii, 141; ή κάμηλος, i, 80; (i.e. ή των καμήλων τάξις, Xen. C. vii, 1, 22; 'the camel train, the troops mounted on camels;') ἀσπὶς for ἀσπισταλ, v, 30, 56; δψις for δράματα, ii, 136; αίχμη for αίχμηταί, Pin. O. vii, 35; δεραπητη for δεράποντες, i, 199; v, 21; vii, 55, 8; 83; 184; δεραπεία, St Matthew xxiv, 45; (i.e. τὸ πληθος τῶν οἰκετῶν, Poll. O. iii, 75;) φῶς for πεφωτισμένοι, Ephesians v, 8; περιτομή for πεοιτετμημένοι, Galatians ii, 9, &c. ; δμηλικίη for δμήλικες, Hom. Il. E, 326; την φυγήν and τους φυγάδας are used as synonymous, Xen. H. v, 2, 9 f; civitas for cives, Hor. IV O. ii, 51; E. xvi, 18; 36; agrestium fug a spoliatique et vulnerati, Liv. iii, 69; nobilitas for nobiles, Liv. ii, 56; duodecim secures for duo prætores cum duodecim lictoribus, Cic. p. L. M. 12; servitus crescit nova, Hor. 11 O. viii, 18; vicinia for vicini, 1 E. xvii, 62; s. Liv. xxi, 55;

xxviii, 2; Juv. xiv, 154 n. The same idiom is very common in English. HU. SS. MA, 429. BL. ED.

84. συνωνέονται] 'are collecting by hire.' Liv. xxiii, 13, marg.
85. μυρίην] μύριος, 'ten thousand, a

myriad; ' µuplos, 'infinite,' i, 126, 34; ii, 148.

86. ἐν νῷ] ἐν νόφ, i, 10; 'in contemplation;' ποιεῖν ἐπὶ νόον, 'to put

into one's head;' here, and i, 71. 87. $\alpha r \gamma \alpha \rho$] '(that would be highly satisfactory to me) for I wish;' Doric = εὶ γὰρ: εὶ γὰρ γένοιτο δ τι έγώ σοι εν καιρώ αν γενοίμην αδ χρήσιμος, Xen. C. vi, 1, 38. HGV, i. εί may be derived from είη, and si from sit, both in the sense of 'would that,' and in that of 'if.'

88. Λυδών παίδαs] by periphrasis for Λυδούς; so παίδες Ίώνων, v, 49. Similar expressions are used by Hom. O. Λ, 546; Æsch. P. 408; Eur. Sup. 1223; Pin. I. iv, 62; Dion. P. 3), &c.; Jul. Mis. p. 132, &c. Instead ο παιδες, νίες is used Il. A, 162, &c.;
Dion. P. 77, &c.; κοῦροι, Il. A, 473,
&c. MA, 430. BL.
89. οἰκότα] 'what is natural.' Ionic
= ἐοικότα. All participles in -εἰς,

-oùs, and -ws are oxytones.

90. ἐπεί τε τάχιστα] 'as soon as ever.' VG, vii, 6, 1. Te with exel, i, 66, 99; 8s, iii, 83; 8σos, i, 126; iv, 120, 94; and olos, i, 29, 27; has not generally a copulative signification. STG. s. HGV, $\tau\epsilon$, 15; and VG, viii, 7, 1. Thus que loses its copulative sense in itaque, namque, quisque, ubique, uterque, &c.

91. ἐπύθοντο] 'they ascertained,' ήκουον, ηρώτων, εμάνθανον, Hesych. " ἀρώμενοι 2 Λυδοὺς ἐν θαλάσση, ἵνα ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἡπείρφ " οἰκημένων 94 Ἑλλήνων τίσωνταί σε, τοὺς σὺ δουλώσας ἔχεις;" 95 'Κάρτα 96 τε ἡσθῆναι 97 Κροῖσον τῷ ἐπιλόγφ 98 καί οἱ προσφυέως 99 'γὰρ δόξαι λέγειν, πειθόμενον παύσασθαι τῆς ναυπηγίης.' καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι «Ιωσι ξεινίην 100 συνεθήκατο.

(28.) Χρόνου δὲ ἐπιγινομένου καὶ κατεστραμμένων σχεδον πάντων

άλλων μῦθον ἀκούων πυνθάνομαι, Hom.

Od. B, 314.

92. ἀρώμενοι] ' praying,' GAI. MA. ἀειράμενοι, 'setting sail,' SW. STG. αlωρεομένους, 'out at sea,' TP, Ep. Crit. ἀράμενοι, 'grappling with you,' REI. alωρεύμενοι, 'elated,' WER. Herodotus commenced as if the sentence would run thus: τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ħ λαθῶν ἀρῶσθαι Λυδούν ἐν δαλάσση (which was the reading in the editions by STE.); in this however the ἀρῶσθαι was superfluous (PW and LR omit it); but his train of thought being broken by the intervening words, he wrote ἀρώμενοι, as referring to the nominative case of the verb ἐπύθοντο. MA, 611, 111.

93. ηπείρω] All land is either continent, χέρσος, or island, νῆσος: a peninsula, χερσόνησος, is that which partakes of the nature of both, vi, 34, 36: ηπείρος for ἄπείρος, 'not bounded' (that is, by sea), is an adjective agreeing with χέρσος, which is understood as a substantive; though χέρσος itself is originally an adjective, iv, 123. agreeing with γῆ. STO. So continens in Latin is used by itself as a feminine substantive, though terra is sometimes expressed, viii, 16, 64; and, in English, 'main,' for 'main land.'

94. οἰκημένων] for οἰκούντων, here and twice below: in vii, 22, 97; the participle is used in its proper passivesense, δ Άδως ἐστὶ δρος μέγα τε καὶ οὐνομαστὸν, οἰκημένον ὑπὸ ἀνθρώπων, immediately after ἄρυσσον οἰ περὶ ἄλθων κατοικημένοι. ΜΛ, 496, 6. s.iii, 136, 49; ix, 66, 41.

95. δουλώσας έχεις] 'holdest enslaved.' Δεδούλωκας would have nearly expressed the same meaning, except that έχεις denotes the possession, and δουλώσας the manner in which one arrived at the possession; so εἶχε καταστρεψόμενος, i, 28, 100; ΜΛ, 559, b. s. i, 37, 87; ἕλλας πόλεις ὑψ' ἐαυτρ̂

ἔχει δουλωσαμένη, Pla. R. P. i, 22; Liv. xxi, 40, 5.

96. κάρτα] though in use with other writers, STE suspects to be Ionic, from its frequent occurrence in our author. It is the same as πάνυ, σφόδρα, μάλα, μάλιστα, Th. L. G. 11097. καρτερῶς, λίαν and opposed to μετρίως, iii, 80. SW.

97. ἡσθηναι] first aorist from ἡδεσθαι, i, 56.

98. τῷ ἐπιλόγῳ] 'with the rejoinder, or repartee, or drift of these words.'

99. προσφυέως] 'appositely; apropos.'

100. ξεινίην] μετά δὲ, ἢ τε διαλλαγή σφι ἐγένετο, ἐπ' ῷ τε ξείνους ἀλλήλοισι elvas και ξυμμάχους, i, 22. As there is nothing in the manners of modern times which at all resembles the ancient customs respecting 'hospitality,' the most remarkable particulars are here collected. The barbarous disposition to consider all strangers as enemies gave way to the very first efforts towards civilization; and, as early as the time of Homer, provision was made for the reception of travellers into those families with which they were connected by the ties of hospitality. This connection was esteemed sacred, and was under the particular sanction of Zevs Eévios. The same word & evos, which had originally denoted 'a barbarian' and 'an enemy' (ix, 11), then became the term to express either 'a host' or his 'guest.' When persons were united by the tie of hospitality, each was teros to the other; though, when they were together, he, who received the other, was properly distinguished as ξενοδόκος. In Eur. Al. 559; and in Plato, we find mention of ξενωνες, apartments appropriated to the reception of such visitors ;' hospitale cubiculum, Liv. i, 58. The bond of hospitality might subsist, (1) between private individuals;

των έντὸς 1 "Αλυος ποταμοῦ οἰκημένων" πλην γάρ Κιλίκων 2 καί Λυκίων³ τους άλλους πάντας υπ' έωυτῷ 100 είχε καταστρεψάμενος δ Κροῖσος εἰσὶ δὲ οΐδε, Λυδοὶ, Φρύγες δ, Μυσοὶ, Μαριανδυνοὶ δ, Χάλυβες 9, Παφλαγόνες, Θρήϊκες 10, οἱ θυνοί τε καὶ Βιθυνοί 11, Κᾶρες 12, Ιωνες, Δωριέες, Αιολέες, Πάμφυλοι. 13 (29.) Κατεστραμμένων δέ τούτων και προσεπικτωμένου 14 Κροίσου Λυδοΐσι, απικνέονται ές

(2) between private persons and states; (3) between different states. 'Private hospitality' was called ξενία; 'public,' προξενία. Persons, who, like Glaucus and Diomede, ratified their hospitality in war, were called δορύξενοι, Hom. Il. Z, 215-236. This connection was in all cases hereditary, and was confirmed by gifts mutually interchanged; which, at first, were called σύμβολα, Eur. M. 613; afterwards, when reduced to a kind of tickets instead of presents, ἀστραγάλοι, tesseræ hospitales, Plaut. Pœn. v, 2, 87; 92. Every-thing gave way to this connection. Admetus could not bear the thought of turning away his & évos, Hercules, even when his wife was just dead; and is highly praised for it, Eur. Al. Hospitality might, however, be re-nounced by a solemn form of abjuration; and yet, after that, might be renewed by a descendant. Thus, between the city of Sparta and the family of Alcibiades, προξενία had subsisted : his grandfather had solemnly renounced it; but he, by acts of kindness, revived it again, Thuc. v, 43; vi, 89. s, FEI, Ant. Hom. iii, 13; PC, iv, 21; TH, de Tess. Hosp. BEO. BNS, on Eur. Al. 613; MT, ii, 4; TR, on Hom. Il. Z, 14; 215.
1. erros] From this circumstance,

some have designated as Lydia all the country within the Halys; Halys amnis, qui Lydiam terminat, Curt. iv, 11, 5. LR.

2. Kilikwr] formerly Hypschæans, vii, 91. Cilicia is now called Tis-We-leieth, 'the Stony Province,' A. or Carmania. SS.

3. Auklwv] originally Solymi, and the country Milyas. LP appears mistaken in saying they were conquered by Croesus king of Lydia. 4. είσι] 'they are;' είσι, 'he is going;' 'they are going.'
5. Αυδοί] Herodotus seems to have

named these first, because Croesus was their king (by inheritance) though not by conquest; SW. and he might wish not to omit the name of any subject nation. STG. Homer calls them Myores, Il. B, 864; 866; and elsewhere.

6. Φρύγες] from φρύγειν, 'to scorch,' according to Eust. and others; BT. Ph. iii, 8; or from the Briges of Thrace,

vii, 73: now Germian. SS.
7. Mυσολ] from μυσολς (in Lydian)
'a beech; STE, Th. L. G. cxlii. or from Mœsia in Europe, A. as Punicus from Pæni.

8. Mapiavouvol] with v long, Æsch. P. 933; Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοινίκος ή πρίν Μαριανδύνη, Eus. Ch. i, p. 28.

9. Xdhuees] Strabo calls them Chaldæi; their country is now Keldir: s. CHALDEA and CHALYBES. A.

 Θρήϊκες The Asiatic Thracians. who migrated from Europe; vii, 75; Thyni Thraces erant quæ nunc Bithynia fertur, Claud. xx, 247. WE. Xenophon speaks repeatedly of Asiatic Thrace, H. i, 3, 2; iii, 2, 2; A. vi, 2, 11; ἀρξαμένη δὲ ἡ Θράκη αὅτη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις 'Ηρακλείας, επὶ δεξιά είς τον Πόντον είσπλέοντι ib. 4, 1.
11. Βιθυνοί] Bithynia, till colonized

by Thracians, was called Bebrycia. LR.

12. Kûpes] anciently named Leleges, i, 171; the province is now Aïdenelli. LR.

13. Πάμφυλοι] Mopsopia was afterwards called Pamphylia, from παν 'all,' and φυλον 'tribe,' in consequence of the various Greek tribes that settled there; A. now Menteseli. SS.

14. προσεπικτωμένου] 'having gained

them in addition.'

Σάρδις ἀκμαζούσας πλούτω 15 ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί 16, οι τούτον τον χρόνον έτύγχανον έόντες 17, ως εκαστος 18 αὐτων ἀπικνέοιτο 19 καὶ δή καὶ Σόλων, ἀνήρ 'Αθηναῖος, δς 'Αθηναίοισι νόμους 20 κελεύσασι 21 ποιήσας απεδήμησε έτεα δέκα, κατά θεωρίης πρόφασιν 22 έκπλώσας, ΐνα 23 δ $\mathring{\eta}^{24}$ μή τινα τῶν νόμων ἀναγκασθ $\mathring{\eta}$ λῦσαι, τῶν 25 ἔθετο. 26 αὐτοὶ γὰρ οὐκ οἶοί τε 27 ἢσαν αὐτὸ ποιῆσαι

15. πλούτφ] Cræsus, cujus opes et divitiæ insignes ea tempestate erant, Just. i, 7. Πλοῦτος is derived by Eust. from πυλύ ἔτος 'many a year; Luke xii, 16; 19; as basos may be from δλος βlos 'whole life;' s. i, 32, 11; 82, 100; Arist. E. i, 10.

16. σοφισταί] οἱ πεπαιδευμένοι, Schol. Pin. I. v, 36; Thuc. iii, 38. This appellation was not originally a term of reproach, ii, 49; iv, 95; but became so afterwards, Schol. Arist. N. 330; from the mercenary practices of the professors of philosophy. LR. illos septem, qui a Græcis σοφοί, sapientes a nostris, et habebantur et nominubantur, Cic. T. v, 3. The seven were Solon, Thales, Pittacus, Bias, Cleobulus, Myson, and Chilo: BRT, J. A. intr. Some insert among the number Epimenides, or Periander, Pla. R. P. i, 9 (nn.), or Lasus, vii, 6, 34.
17. ετύγχανον εόντες] 'happened to

be.'

18. ωs εκαστος] 'just as each of them individually chanced to come;' i, 114; ix, 49. ως εκαστος would have been sufficient without αὐτῶν ἀπικνέοιτο. Each of them went to Sardis alone, and of his own accord, without having concerted it with the others. Thuc. i, 3; 15; 67; 89; 98; 113, &c. WY.
pro se quisque, SH, on BO, 356. VG,
viii, 10, 17 (SEA, p. 211): s. i, 6,
69; iii, 14, 73; vi, 31, 64.

19. ἀπικνέοιτο] The optative is used because the action signified was not limited to a precise point of time, but often repeated by several persons, or in several places, δκως ἀπίκοιτο, κατέλεγε, vii, 6, 119 twice. In such cases the imperfect, as it denotes the repetition of an action, is usually put in the other member of the sentence. MA, 521.

20. νόμους] 'laws;' νομούς, 'provin-

ces,' i, 192; 'settlements,' v, 102. Solon not only enacted laws, but also remodelled the constitution of Athens, abolishing the oligarchy, and adopting democratical institutions, Arist. P. ii, 10; PC, i, 26; MT, i, 5; 4.

21. κελεύσασι] 'at their own re-

quest.

22. κ. θ. πρόφασω] 'under a pretext of seeing the world,' and making his observations on mankind; mores hominum multorum videndi et urbes, Hor.

A. P. 142.

23. "[va] 'in order that.' "[va in this sense requires $\mu\eta$ as a negative. HGV, i, 1, 3: s. iii, 150, 73; vi, 100, 24. When a present tense precedes it, the subjunctive should follow; but, after a past tense, the optative (ἀναγκασθείη) should be used. MA, 519, 4. most correct Attic writers observe this distinction; others neglect the latter part of the rule, iii, 150; vii, 206. Herodotus sometimes after a past tense uses both moods together, as ανηγον τας νηας, Ίνα δη τοισι Ελλησι μηδέ φυγέειν έξη, άλλ' ἀπολαμφθέντες δοίεν τίσιν, viii, 76; εδουλεύσαντο μετα-ναστήναι, ΐνα καὶ δδατι έχωσι χρασθαι καὶ οἱ ἱππέες σφέας μὴ σινοίατο, ix, 51. HE, n. 350, on VG. Iva, 'that;' Iva, 'a nerve.'

24. δη] 'really; in fact.' HGV, vi, 1: s. i, 129, 63; also i, 26, 60. 25. των] i, 6, 50; τοὺs is used just

26. ξθετο] Seival νόμον is said of the legislator, who proposes the law, δέσθαι νόμον of the people, who enact it, or agree to receive it from the legislator : ἐπὶ τῶν νόμων λέγεται, ὡς ἔθηκε μέν δ νομοθέτης, έθετο δε ό δημος, Harp. KU, de V. M. ii, 10, and prf. Seivas λέγουσι τον νομοθέτην τον νόμον θέσθαι δέ τὸν δημον, ήγουν δέξασθαι καὶ κυρώ'Αθηναῖοι· ὀρκίοισι γάρ μεγάλοισι κατείχοντο · δέκα²⁸ ἔτεα χρήσεσθαι ' νόμοισι, τους αν σφι Σόλων θηται.'29 (30.) Αθτών δη ών 30 τούτων καὶ τῆς θεωρίης ἐκδημήσας ὁ Σόλων είνεκεν ἐς Αίγυπτον ἀπίκετο παρά³¹ "Αμασιν³², και δή και ές Σάρδις παρά Κροϊσον. άπικόμενος δὲ ἐξεινίζετο³³ ἐν τοῖσι βασιλητοισι³⁴ ὑπὸ τοῦ Κροίσου μετὰ δὲ, ημέρη τρίτη η τετάρτη, κελεύσαντος Κροίσου, τον Σόλωνα θεράποντες περιήγον κατά τους θησαυρούς 35, και επεδείκνυσαν πάντα εόντα μεγάλα τε καὶ ὅλβια. Θηησάμενον 36 δέ μιν τὰ πάντα καὶ σκεψάμενον, ως οἱ κατά καιρὸν ἢν⁸⁷, εἴρετο ὁ Κροῖσος τάδε· 88 " Ξεῖνε 'Αθηναῖε, "παρ' ημέας γαρ 89 περί σέο λύγος απικται πολλός, και σοφίης

σαι, Moschop. π. Σ. p. 10. The Attic writers observed this distinction; others neglected it, as in the present instance.

27. oloí τε] olos τε είμι, ' I am able; ' olos elm, 'I am wont; 'MA, 479, obs. 2. VG, iii, 8, 9. The expression is equivalent to τοιοῦτοι ἄστε δύνασθαι; Thucydides uses it for δυνατός; ας πόλις μέν τὰς ίδίας ξυμφοράς οία τε φέρειν, είς δὲ ἔκαστος τὰς ἐκείνης άδύνατος, ii, 60; δυνάμεις οὐδεν οἶαί τε οδσαι ποιείν, Dem. Ph. i, p. 55 : s. i, 27, 90; v, 49, 35. olos, 'such;' olos, 'alone;' olos, bios, 'of a sheep.'

28. δέκα] 100 years according to later authority, cited by PC and LP. 29. δήται] Since κατείχοντο is in a

past tense, the optative without & should have been used; but there seems to be a transition from indirect to direct construction (i, 2, 84), MA, 527; and obs. 1; in which the words would be χρησόμεθα τοῖς νόμοις οδς αν Ζόλων δήται. Similar passages occur i, 47 twice; 82; 119; ii, 30; 121, 5; iii, 31; 52; 53; 84; 133; 147; iv, 154; 196; 201, &c. STG.
30. 37 20] 'well then,' 'so then,'

i, 8; 34. δη is used for μέν δη, and is answered by ἀπικόμενος δέ: ὧν marks the resumption of the narrative, which was interrupted at abrol ydo. HGV,

iv, 2; vii.

31. παρά] with an accusative, answers to the question, 'whither?' MA, 588, c.

32. "Αμασω] ii, 178.

33. εξεινίζετο] s. PC, iv, 21. οδ φθίνει Κροίσου φιλόφρων άρετα, Pind. P. i, 184.

34. Basilytoisi] agrees with oikiοισι understood; compare i, 26, 57; 35; ii, 150.

35. κατά τοὺς Ֆησαυροὺς] 'through all the treasure-chambers.' Liv. xxix,

36. $\exists \eta \eta \sigma d\mu \epsilon \nu \sigma \nu$] Ionic = $\exists \epsilon \alpha \sigma d\mu \epsilon$ νον: i, 10; iii, 24; iv, 87. 37. δε οί κ. κ. ቭν] ' according to,' or

as suited, his convenience.'

38. τάδε] To denote what follows, Herodotus most frequently uses this word, and but seldom τοιάδε, i, 8; Thucydides - Toidoe, sometimes Tdoe, and ὧδε; Xenophon — all these, and sometimes τοσοῦτον. With a reference to what precedes, Herodotus generally uses ταῦτα, sometimes τοιαῦτα; Thucydides - τοιαῦτα, and often τοσαῦτα; Xenophon - besides these, ταῦτα, and οῦτωs; Homer - as, and sometimes &s τοιαθτα. τάδε προστιθείσι τούτοισι, i, 20 ; είρωτῶσι ταῦτα, λέγει τάδε, i, 67 ; ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τάδε, i, 121; πυθόμενος ταῦτα, εἶπε τάδε, i, 155. Exceptions occur, v, 2, 3; vi, 39, 26.

39. γάρ] as a causal conjunction, often precedes the proposition of which it assigns the reason, and is then equivalent to exel, 'since;' D. hence it occurs at the beginning of a speech, as here; i, 8; and Hom. Il. Ψ, 890. Longinus, 23, considers it an instance of hyperbaton; consequently he retains the common meaning of yap, and, in construction, transposes the clauses. Another way of solving the difficulty is by putting vào with its clause in a parenthesis, as άλλ' (οὐ γὰρ αὐδαν ἡδὺ) ἐα με, Soph. Œ. C. " εΐνεκεν τής σής και πλάνης, ώς φιλοσοφέων γήν ⁴⁰ πολλήν θεωρίης " εΐνεκεν ἐπελήλυθας· νῦν ὧν ἵμερος ἐπείρεσθαί μοι ἐπῆλθε⁴¹, εἵ " τινα 42 ήδη 48 πάντων είδες όλβιώτατον ;" Ο μέν, έλπίζων είναι 44 άνθρώπων ολβιώτατος, ταῦτα ἐπειρώτα Σόλων δὲ, οὐδὲν ὑποθωπεύσας 45, αλλά τῷ ἐόντι χρησάμενος 46, λέγει " Ω βασιλεῦ, " Τέλλον 47 'Αθηναῖον." (31.) 'Ως δὲ τὰ κατὰ 48 τὸν Τέλλον προετρέψατο 49 ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον, είπας 50 πολλά τε καὶ ὅλβια, ἐπειρώτα 51, τίνα δεύτερον 52 μετ' έκεινον ίδοι; 58 δοκέων πάγχυ 54 δευτερεια 55

624. [s. ii, 116; 120; 139; iv, 83, 9; ix, 109; vii, 4, 17. STG.] The placing the cause before the effect is the more natural structure, though less usual, i, 24; 27, &c; Hom. II. B, 803; H, 73, &c; Thuc. iii, 70; 107, &c. SW. MA, 613, vii; 615. In English the conjunction for is some times put elliptically, instead of 'for that,' in the preceding clause of a sentence, thus: "But, for his great Creator would the same, His will increased;" Fairfax, T. J. D. i, 18; that is, " ἀλλὰ, τῷ γὰρ Θεῷ τωὐτὸ τοῦτο έάνδανε, βουλομένω μαλλόν οι εγένετο," οτ " βουλομένο οί και το κάρτα έγένετο :" s. i, 121, 93; 166, 2; iv, 83, 9; vii, 4, 17.

40. γην] γην πολλην δεωρήσας, iv, 76; and with tmesis of the preposition, έπλ πυλλην γαΐαν έληλουθώς, Hom. Il. O, 80. πλείστην γην έπεπλανησάμην ίστορέων, Democ. in Eus. P. E. x, 4. WE.

41. ἐπῆλθε] Other compounds of έρχομαι occur in the same sense, and with an accusative, as ἐσῆλθέ με λογισάμενον κατοικτείραι, vii, 46; Ιμερός μ' ὑπηλθε λέξαι, Eur. M. 56; WY. φρίκης αὐτὸν ὑπελθούσης, vi, 134, 70; Soph. E. 1118. WE.

42. et tiva] = 8v tiva: s. i, 27, 81. The el is superfluous except in as much as it gives to rua the force of riva. ecquis me vivit hodie fortunatior? Ter. Eu. v, 9, 1.

43. ήδη] 'already; as far as you have yet seen:' the perfect ἐπελήλυθας denoting not only past action, but the continuance of it, as κατὰ νύκτα πεπλάνημαι, Anacr. iii, 13. ήδη, ' delights; ' ήδη, 'I knew; he knew;' ήδη, ' it may delight.'

44. είναι] As καλείσθαι sometimes signifies 'to be,' so elvas signifies 'to be called.

45. ὑποθωπεύσαs] from δώπτει», whence also δώψ, iii, 80; εί τις ύμας ύποθωπεύσας λιπαράς καλέσειεν 'Αθήνας, εδρετο πᾶν άν, Arist. A.

46. τῷ ἐόντι χρησάμενος] the same ας άληθέι λόγφ χρεώμενος, i, 14; STG. 'keeping or adhering to the plain truth.

47. Τέλλον] called Τέλλωs by Tzetz. Ch. i, 30; viii, 197. WE. See the story of Gyges and Aglaüs, Spect. 610.

48. τὰ κατὰ] for κατὰ τὰ περί τὸν Τέλλον: s. i, 95; 155, 22; ii, 113; iv, 154.

49. προετρέψατο] is variously interpreted; 'egged on,' by STE. V. W.E. LR. BHK. STG. 'admonished,' by SW. 'disconcerted,' by WN. and

SH. παρώρμησε έπὶ τὸ ἐπερωτᾶν.
50. ἐπαις] ' by saying;' the last syllable is long (in Doric -αις): εἶπας, ' thou saidst;' contracted from ἔειπας.

Ionian writers do not use εἶπων, Greg. de Dial.

51. ἐπειρώτα] 'further asked him.' 52. δεύτερον] for δεύστερον, a com-

parative formed from δεύειν, DAM. therefore it is a proparoxytone.

53. [60] 'he had seen,'

501.

54. πάγχυ] 'fully,' i, 54; iii, 157, 15; the Ionic and poetic form of mavo. Appian uses the former, R. x, 24; and the latter, C. ii, 2; unless this should be πάγχυ ελπίσας. SW. ED.

55. δευτερεία] το παθείν εδ, πρώτον άθλων εδ δ' άκούειν, δευτέρα μοίρα, Pind. P. i, 191.

γῶν⁵⁶ οἴσεσθαι. ὁ δὲ εἶπε· 'Κλέοδίν τε και Βίτωνα.' (32.) Σόλων μέν δη εύδαιμονίης δευτερεία ένεμε τούτοισι. (33.) Ταῦτα λέγων τῷ Κροίσφ οῦ κως 57 οῦτε ἐχαρίζετο 58, οῦτε λόγου μιν ποιησάμενος 59 ούδενος άποπέμπεται 60, κάρτα δύξας άμαθής 61 είναι, δς 62, τὰ παρεόντα άγαθά μετείς 63, την τελευτήν παντός χρήματος όρᾶν έκέλευε.

(34.) Μετὰ 64 δὲ Σόλωνα οἰχόμενον, ἔλαβε ἐκ θεοῦ νέμεσις μεγάλη Κροϊσον, ως εικάσαι 65, δτι ένόμισε έωυτον 66 είναι άνθρωπων ἀπάντων ολβιώτατον. 67 αυτίκα 68 δέ οι ευδοντι ἐπέστη 69 δνειρος, δς οί την άληθητην έφαινε των μελλόντων γενέσθαι κακών κατά τον παίδα. ήσαν δὲ τῷ Κροίσω δύο παίδες, τῶν οὕτερος μὲν διέφθαρτο.70 $\tilde{\eta}$ ν γὰρ δη κωφός. $\tilde{\eta}$ ὁ δὲ ἔτερος, τῶν ηλίκων μακρῷ τὰ πάντα $\tilde{\eta}$

 γῶν] γε οὖν, 'at least therefore.' HGV, ii.

57. κως] Although he had said nothing personally offensive, yet there was a something, in what he did say, which mortified the king.

58. ἐχαρίζετο] εἰς χάριν ἔλεγε. STG. 59. ποιησάμενος] The construction would be less harsh, if it were ἐποιήσατο

οὐδενός· ἀποπέμπεται ὢν, &c. STG.

60. ἀποπέμπεται] which is here passive, occurs in the middle voice, in Περίανδρος έξ ὀφθαλμῶν μιν ἀποπέμжетац, iii, 52. GAI.

61. ἀμαθης] 'rude, ill-bred; perverse.' ἀλλόκοτος ἐδόκει είναι τῷ Κροίσφ, καὶ буроскоз, Plu. V. v, p. 93. WE.

62. 8s] even without a demonstrative preceding it, is put for δτι; as is δστις also, σοι δ' δνειδος Έτσαι, δστις οὐκ ήμυνας, Ευτ. Ι. Α. 906; ΜΑ, 480, obs. 1 : 80 ο ποιέουσι, i, 71; ο ξχουσι, ii, 14; bs àmucras, iii, 14; STG. s. iii, 21, 11; vi, 2, 8; vii, 52.

63. µerels] ' slightingly setting aside;

περί οὐδενος ποιησάμενος. STG. 64. μετὰ] The preposition might have been suppressed, and the genitive absolute Σόλωνος οίχομένου employed: μετὰ τοῦτον έξαναχθέντα Δηλος ἐκινήθη, vi, 98, 13 ; μετά Πάτροκλον δανόντα, Hom. Il. Ω, 575. Eπl with a genitive is often used (i, 5, 37); sometimes with a dative, i, 170, 39; ii, 22; viii, 94; ix, 77; and even ond with an accusative, i, 51. MA, 565.

65. είκάσαι] 80 ἐπεικάσαι, ix, 32,

91; ἀπεικάσαι, Soph. Tr. 141; σάφ' εἰκάσαι, Œ. C. 16; and with a pronoun ἄστ' ἐπεικάζειν ἐμέ, Tr. 1222. In the above instances δεί, έξεστι, πάρεστι, είκός or δίκαιόν έστι may be understood: the &s is sometimes omitted, with elkárai, Œ. T. 82; with eneikárai, Œ. C. 152; but the phrase occurs elsewhere more fully, ἐπεικάσαι δίκαιον ήν, Æsch. S. 259; ως επεικάσαι πάρεστιν, Ch. 963. It is of much the same import here as that passage, δρ' οὐκ ἀπ' ὼμοῦ ταῦτα δαίμονος τις διν κρίνων ἐπ' ανδρί τώδο αν δρθοίη λόγον; Œ. Τ. 829. WE. ED.

66. έωυτὸν] The accusative put for the nominative; νομίζουσι αὐτοὶ έωυτοὺς είναι αὐτόχθονας, &c. i, 171; ἐμέ φημι ξμμεναι, Hom. Il. N, 269. MA, 535: s. i, 2, 86.

67. ὀλβιώτατον] irritare est calamitatem cum te felicem vocus, Publ. Sy.

68. αὐτίκα] haud ita multo post Tiherio Atinio somnium fuit, Liv. ii,

69. ἐπέστη] This verb is used to denote sudden apparitions, v, 56; vii, 12; 14; of angels, St Luke, ii, 9; xxiv, 4; Acts, xii, 7; of the Lord, Acts, xxiii, 11: SS. s. i, 111, 93; iv, 203, 17; ύπερσταν, vii, 17.

70. διέφθαρτο] i, 38 ; Liv. xxviii, 34, i.

71. κωφδs] i, 38 ; 47 ; οὐ φωνέων, i, 85; ἄφωνος twice i, 85. According to Galen, it has the sense of amaupos, ἀσθενής, in Hippoc, ἀναίσθητος, ἀσθενής

πρώτος ουνομα δέ οἱ ην Ατυς. τοῦτον 78 δη ων τον Ατυν σημαίνει τῷ Κροίσῳ ὁ ὅνειρος, ὡς ἀπολέει 74 μιν αἰχμῆ σιδηρέη βληθέντα. ὁ δὲ ἐπεί τε ἐξεγέρθη καὶ ἑωυτῷ λόγον ἔδωκε 75, καταβρωδήσας 76 τὸν ονειρον, άγεται 77 μεν τῷ παιδί γυναϊκα· έωθότα δε στρατηγέειν 78 μιν των Λυδων, οὐδαμη 79 έτι έπλ τοιούτο 80 πρηγμα έξέπεμπε, άκόντια δὲ καὶ δοράτια καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, τοῖσι χρέονται 81 ές πόλεμον άνθρωποι, έκ των άνδρεωνων έκκομίσας, ές τούς θαλάμους 82

ούτε λαλών, ούτε ἀκούων έννεδς, Hes. It is derived from κόπτω: sometimes την γλώσσαν is understood, κοφθείς καί άφαιρεθείς την όπα, μη φθεγγόμενος, άλαλος; sometimes τὰ ὧτα, ό την άκοην Βεελαμμένος. Eustathius says it originally signified 'dumb,' afterwards 'deaf.' See DAM. SS. SW. filius Cræsi regis, quum jam per ætatem fari posset, infans erat, et quum jam multum adolevisset, item nihil fari quibat : mutus adeo et elinguis diu habitus est, Gell. v, 9 : LR. s. i, 38, 3; 85, 4.

72. τὰ πάντα] s. i. 1, 13 and 32.

73. τοῦτον] Either (1) κατὰ is understood, 'as regards this Atys,' or (2) the accusative is put absolutely, or (3) the following $\mu\nu$ is redundant, as in τὸν ἔνα λέγουσι ... αὐτοῦ μιν καταχρήσασθαι έωυτον, i, 82. The passages which follow are similar in construction, τοὺς ὀνειροπόλους...τούτους ἀνεσκολόπισε, i, 128; Θασίους ... ἐκέλευέ σφεας, vi, 46; αὐτὸν ἐκεῖνον ... φρόνει νιν ώς ήξοντα, Soph. Tr. 287; τον πόνον ... ἀπέδειξα αὐτὸν, Thuc. ii, 62. MA, 426, obs. 1.

74. ἀπολέει] for ἀπολέσει, by s y n-The future indicative is often used in indirect speech, especially after &s, i, 3 (s. i, 2, 84); i, 13; ii, 13; ii, 13; iii, 143; iv, 125; 137; φυλάσσεω Εχρι οῦ τελευτήσει, i, 117; ἀπαγγέλλειν δτι πρότερον ήξοι ή βουλήσεται, i, 127; εἰπεῖν δαβρεῖν ὅτι παρέσται, Xen. C. i, 4; 8. STG.

75. ε. λ. εδωκε] 'considered it over in his own mind.' λόγον διδόναι has various significations, ' to give an answer,' iii, 50; 'to give an account,' viii, 100; but its present sense is the most usual, i, 97; 209, 63; ii, 162; iii, 25; 45; iv, 102, 57; v, 68; 75; viii, 9; Andoc. de M. p. 17; διδόντας έαυτοῖς

λόγον είτε ποιησαι βέλτιον είη τὸ προστεταγμένον, είτε μή πολυπραγμονείν. Plut. M. xxx, p. 419, c; and with the pronoun omitted, V. xxxiii, p. 704, c; and sometimes with Abyovs instead of λόγον, iii, 76, 5; vi, 86, 1; 138: WE. SW. s. VG, iii, 6; vii, 12, 39.

76. καταβρωδήσας] 'Αβρωδέειν is an Ionic and poetic form of δρρωδέειν. Æ. The kara adds intensity, as de in

Latin.

77. ἄγεται] generally means 'takes to himself' (uxorem ducit), ès tà oikia (i, 59) being understood; but it is applied here to the person contracting marriage for another, as υἰέι ήγετο κούρην, Hom. Od. Δ, 10; ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, Φ, 214.

78. στρατηγέειν] στρατηγόν είναι. Verbs, derived from substantives, and susceptible of resolution into a substantive and the substantive verb, govern a genitive; so ετυράννευε (τύραννος ήν) 'Αθηναίων, i, 64; βασιλεύειν (βασιλέα είναι) Αίγύπτου, ii, 137; Βαβυλώνος επιτροπεύσαντα (επίτροπον όντα), vii, 62; MA, 337; προστάς (προστάτης δυ), i, 59, 9; πολεμαρχέειν (πολέμαρχον είναι), vi, 109, 87; πρχον (άρχοι ήσων), i, 130, 74; which expressions are used as synonymous, Hom. II. B, 819; 846. See also Liv. xxii, 13, c. For exceptions, s. MA, 338,

79. οὐδαμῆ] 'no whither,' 'nowhere;' οὐδαμὰ, 'never,' i, 56, 99. SW.
80. τοιοῦτο] 'of the like dangerous

nature.' STG.

81. χρέονται] Ionic verbs end in -έω rather than -de, as poir fortas, i, 37; ἐπειρωτέοντας, i, 47; δρέω, i, 111; 206, 35 ; πλανέονται, ii, 41 ; κοιμέονται, ii, 95 ; MTT, 120, D. ἐκτέετο, viii, 112 ; ἐκπηδέειν, viii, 118, 39; VK, viii, 140, 8. συνένησε 88, μή τί οἱ 84 κρεμάμενον τῷ παιδὶ ἐμπέση. (35.) Εχοντος 85 δέ οἱ ἐν χερσὶ 86 τοῦ παιδὸς τὸν γάμον, ἀπικνέεται ἐς τὰς Σάρδις ἀνὴρ συμφορῷ 87 ἐχόμενος καὶ οὐ καθαρὸς 89 χεῖρας ἐων, Φρὺξ μὲν γενεῷ, γένεος δὲ τοῦ βασιλητου. παρελθων 89 δὲ οὖτος ἐς τὰ Κροίσου οἰκία, κατὰ νόμους τοὺς ἐπιχωρίους καθαρσίου ἐδέετο κυρῆσαι· Κροῖσος δὲ μιν ἐκάθηρε. 90 'Ο μὲν δὴ δίαιταν εἶχε ἐν Κροίσου. 91

82. Δαλάμους] ή γυναικητη, v, 20, is properly opposed to ανδρεών, iii, 77, 16; as 'bower' and 'hall' are to each other in English poetry and romance; but 34λαμος is so used here and iii, 78. It is also synonymous with raueior (Hes.), μυχός, or Αησαυρός, i, 30: σίκημα is a more general term, i, 9; ii, 86; 148; as is μέγαρον in Homer, though restricted to a sacred edifice by Herodotus, i, 47; v, 77, 74; vi, 134, 66; who likewise uses maoras as 'a saloon,' or 'hall,' ii, 148; 169. The present passage derives illustration from δάλαμος ... ἔνθα κειμήλια κεῖτο Γάνακτος, χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος ένθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἡδὲ φαρέτρη Ιοδόκος, πολλοί δ' ένεσαν στονόεντες δίστοί, Od. Φ, 8, &c. s. DAM.

83. συνένησε] κατανέευ also signifies 'to pile up,' but without including the notion of 'collecting,' vi, 97.

84. of] on account of the following dative τῷ παιδί, to which it refers, is put for αὐτοῦ; and oἱ ἐν χεροῖ, 35, for ἐν ταῖς χεροῖν αὐτοῦ: ΜΛ, 392, h. ἡμῶν ἐν τῆ χώρη, i, 36; s. i, 35, 85; vii, 16, 54.

85. ξχοντος] STG finds fault with V, for having rendered this passage as if it were ξχοντι δέ ol, interim, dum nuptias filii parat Cræsus, and connects the words ol τοῦ παιδός; but the construction is ξχοντος δὲ Κροίσου οl ἐν χεροὶ τὸν γάμον τοῦ παιδός, as εἰρομένου τοῦ Καμβύσεω ὑπεκρίνοντο αὐτῷ, iii, 31; s. i, 35, 84; and 3, 96. Το the examples there given may be added from SH, ol ἤκουσε δεὸς εὐξαμένοιο, Hom. II. II, 531; ol ἤτορ χαίρει δερκομένης, Apoll. Rh. iv, 169. BO, 33. s. i, 126, 38.

86. εν χερσί] 'in hand.'

87. συμφορή] for ύπο συμφορής. 88. καθαρός] ' clean ;' ο καθαράς χείρας προνέμων, Æsch. Eu. 308. The

metaphor is taken from the custom of washing the hands before sacrifices. BL. εναψάμην εν άθώοις τὰς χεῖράς μου παροιμία, Suid. Pilate, before condemning our Lord, washed his hands and said αθωός είμι από τοῦ αίματος τοῦ δικαίου τούτου, St Matthew, xxvii, 24. Synonymous with καθαρδς are δσιος καλ εὖαγὴς, Solon's Laws; ἁγνὸς, and ἀθῶος, with which the genitive φόνου or αίμαros is understood, if not expressed, as άγνος φόνου, Lucian. The use of απο by the Sacred Writers is redundant, though Demosthenes has καθαρός ἀπὸ. p. 1371. Bene et puris manibus vivere, Hor. 1 S. iv, 67; and integer vitæ scelerisque purus, 1 O. xxii, 1; VR, Ph. S. xix. SS. Hom. Il. Z, 266; Virg. Æ. ii, 718.

89. παρελθών] ώς δταν άνδρ' άτη πυκινή λάβη, δοτ' ένὶ πάτρη φώτα κατακτείνας, άλλον έξίκετο δήμον, άνδρὸς ές άφνειοῦ, Hom. II. Ω, 480; Eur. O. 505; I. T. 941. W.E.

90. ἐκάθηρε] He first cut the throat of a sucking-pig, and rubbed the hands of the suppliant with its blood; he next employed lustral waters, invoking Jupiter Expiator. Whatever had been used in the rite was then carried out of the house; after which he burnt cakes, pouring forth water at the same time, with invocations to appease the Furies and propitiate Jupiter; Apoll. Rh. iv; Hom. II. A, 313. The lustration of an army is mentioned by Xen. A. v, 7, 19; of the Macedonian troops by Liv. xl, 6; 13; Q. Curt. x, 9. LR. SS.

91. ἐν Κροίσου] οἰκίοις, 'at Crœsus's.'
The ellipsis, after a preposition, of οἶκος or δῶμα is very common; ἐς τοῦ, v, 51, 69; ἐν 'Αρπάγου, i, 111; ἐν τοῦ, i, 133; ἐν πατρὸς, Hom. Il. Z, 47; Ṣt Luke ii, 49; Soph. Ter. fr. vii; ἐν Διὸς, Theoc. xxiv, 80; ἐν τῶν δημιουρ-γῶν, Arist. L. 408; ΒΟ, 196. ΜΑ,

(36.) Έν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνφ τούτφ ἐν τῷ Μυσίφ Οὐλύμπφ 65 συὸς 66 χρῆμα 67 γίνεται μέγα· ὁρμεώμενος δὲ οὖτος ἐκ τοῦ οὕρεος τούτου τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα⁶⁸ διαφθείρεσκε. 69 πολλάκι δὲ οἱ Μυσοὶ ἐπ' αὐτὸν έξελθόντες ποιέεσκον μεν οὐδεν κακὸν, ἔπασχον δε πρὸς αὐτοῦ. τέλος δὲ, ἀπικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖσον τῶν Μυσῶν ἄγγελοι ἔλεγον τάδε· "⁷ Ω βασιλεῦ, ὑὸς χρῆμα μέγιστον ἀνεφάνη ⁷⁰ ἡμῖν ἐν τῆ " χώρη, δς τὰ ἔργα διαφθείρει. τοῦτον προθυμεόμενοι έλέειν, οὐ " δυνάμεθα. νῦν ὧν προσδεόμεθά 71 σευ, τὸν παῖδα καὶ λογάδας 72 " νεηνίας καὶ κύνας συμπέμψαι ήμῖν, ώς αν 78 μιν έξέλωμεν έκ τῆς " χώρης." Οἱ μὲν δὴ τούτων ἐδέοντο. Κροῖσος δὲ, μνημονεύων τοῦ ονείρου τὰ ἔπεα, ἔλεγέ σφι τάδε "Παιδός μὲν πέρι τοῦ ἐμοῦ μὴ " μνησθητε 74 έτι· οὐ γὰρ ἃν 75 ὑμῖν συμπέμψαιμι· νεόγαμός τε γάρ

379. and that of ædes (singular) in Latin; habitabat rex ad Jovis Statoris, Liv. i, 41; ad Murciæ, i, 33; xxi, 62, 12; ad Vestæ, Hor. I S. ix, 35. Such omissions in English are still more general; as "he had apartments in St James's," i.e. "palace: " and in like manner are often understood "cathedral, church, chapel, college, school, hospital, hotel, house, shop, &c."

65. Οὐλύμπφ] now Keskin-Dag. There was another in Thessaly, i, 56;

vii, 128. LR.

66. συδs] or ύδs; the aspirate was often changed to the sibilant, especially by the Latins, as έξ, sex; ὑπèρ, super.

67. $\chi\rho\eta\mu\alpha$ a huge monster of a boar. DAL. This periphrasis, which occurs again presently, was said of any thing surpassing. Aprems oppuσθείσα μέγα τοις Αίτωλοις συος χρήμα ἔπεμψεν δε οὐ μόνον τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας, διέφθειρε, Did. on H. Il. I, 525. Athenæus speaks a lion in the same way, xv, 21; WE. vii, 188, 83; with πολλον, iv, 81; vi, 43, 58; with πολλόν τι, iii, 109; 130, 18; το χ. ἀνδρος, Arist. V. 934; res cibi, Phæd. iv, 7, 4; VG, iii, 13, 1...3; iii, 10, 8. MA, 430, 6. s. i, 97, 13.

68. έργα] έργα βοών απόλοιτο καί ημιόνων ταλαεργών, Hes. O.D. 46; ξ. ανθρώπων, Hom. Il. Π, 392; sata læta boumque labores, Vir. G. i, 325. 69. διαφθείρεσκε] Ionic and Doric

= διέφθειρε. MA, 172, obs. 1. form, denoting repetition, is most frequently used where 8kws has preceded; in the imperf. i, 186; iv, 78; vii, 41; five times in 119; 211; ix, 74; in the second agrist, iv, 78; 130; it also occurs with πολλάκις, i, 36; iv, 78; ἀνὰ πῶν ἔτος, vii, 106 twice; τὰς νόκτas, i, 186. CK generally renders this form by soleo, 'I am wont.'

70. ἀνεφάνη] 'has shown itself, has made its appearance.' The aorist passive often has a middle signification.

MA, 493, c.

71. $\pi\rho\sigma\sigma\delta\epsilon\delta\mu\epsilon\theta\alpha$] 'we want, we entreat.' MA, 332.

72. λογάδαs] i, 43; sometimes with the substantive understood, viii, 124, 67; ix, 21; 63; and in this chapter. Λυδών λ. is the same as Mæoniæ delecta juventus, Vir. Æ. viii, 499.

73. ws and shows that they considered the getting rid of the boar as a probability, not as a certainty.
74. μνησθητε] 'make mention.' In

this sense the verb is also found with a genitive and without a preposition, vii, 159; in the sense of 'remember,' with an accusative, vii, 18; viii, 66, 99. MA, 325, b, and obs. In prohibitions with μh, the agrist is put in the subjunctive mood, for the imperative. MA, 516, 2. s. iv, 118, 70; and viii, 62, 81.

75. av] with the aorist optative 'I can not,' makes the refusal less harsh

" έστι, καὶ ταῦτά ⁷⁶ οἱ νῦν μέλει. ⁷⁷ Λυδῶν μέντοι λογάδας καὶ τὸ
" κυνηγέσιον ⁷⁸ πᾶν συμπέμψω, καὶ διακελεύσομαι τοῖσι ἰοῦσι εἶναι
" ὡς προθυμοτάτοισι ⁷⁹ συνεξελέειν ὑμῖν ⁸⁰ τὸ Ͽηρίον ἐκ τῆς χώρης."
(37.) Ταῦτα ἀμείψατο. ἀποχρεωμένων ⁸¹ δὲ τούτοισι τῶν Μυσῶν, ἐπεισέρχεται ὁ τοῦ Κροίσου παῖς, ἀκηκοὼς τῶν ἐδέοντο ⁸² οἱ
Μυσοί. οὐ φαμένου ⁸³ δὲ τοῦ Κροίσου ˙ τόν γε παῖδά σφι συμπέμψειν,
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νεηνίης τάδε: "⁷ Ω πάτερ, τὰ κάλλιστα ⁸⁴ πρό" τερόν κοτε ⁸⁵ καὶ γενναιότατα ἡμῖν ἦν ἔς τε πολέμους καὶ ἐς ἄγρας
" φοιτέοντας εὐδοκιμέειν. ⁸⁶ νῦν δὲ ἀμφοτέρων με τούτων ἀποκληΐσας
" ἔχεις ⁸⁷, οὕτε τινὰ δειλίην μοι παριδὼν ⁸⁸ οὕτε ἀθυμίην. ⁸⁹ νῦν τε
" τέοισί ⁹⁰ με χρὴ ὅμμασι ⁹¹ ἔς τε ἀγορὴν ⁹² καὶ ἐξ ἀγορῆς φοιτέοντα

than if the future, 'I will not,' were used: so $\lambda \epsilon \iota \phi \theta \epsilon \ell \eta \nu$, iv, 97, 48. MA, 514, 3.

76. ταῦτα] τὰ τοῦ γάμου. LR. ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελετώντα, vi, 105. VK.

77. ol μέλει] 'occupy his attention.'

78. κυνηγέσιον] 'hunting train.' It portis jubare exorto delectu juventus, retia rara, plaga, lato venabula ferro, Massylique ruunt equites, et odora canum vis, Virg. Æ. iv, 130.

79. ὧs προθυμοτάτοισι] 'as active as possible.' s. ix, 66; ὧs π. ὧs δυνατών ἐστι, MA, 461. HGV, i, 8. VG, viii, 10, 8. s. i, 65, 8. Examples were given of an accusative with the infinitive, where a dative had preceded, i, 3, 4: the following are instances of a double dative, τοῦσι ἄλλοισι ἔδόκεε... ἐλθοῦσι ἔχειν, vii, 207; ὑμῶν εὐδαίμοσιν ἔξεστι γενέσθαι, Dem. O. iii, 9; nec tibi prodest... tentasse morituro, Hor. i O. xxviii, 4. MA, 535. VG, vi, 1, 16. s. i, 90, 77; viii, 10, 46.

80. συνεξελέειν όμων] 'to assist you in getting rid of.' So τοῦσι Μιλησίοισι συνεπελάφουνον, and τοῦσι Χίοισι συνδιήνεικαν, i, 18.

81. ἀποχρεωμένων] 'being satisfied, or contented.' οὐκ ἀπεχρᾶτο μούνων ἄρχειν τῶν Μήδων, i, 102. Ε.

82. τῶν ἐδέοντο] ΜΛ, 330.

83. ο φαμένου 'refusing.' ο φάναι, 'to deny;' or (followed by a future infinitive) 'to refuse, to say that one will or shall not,' vi, 50, 91; 61; ο δ φησω δώσεω, Hom. Il. H, 393; ἐἀσεω,

Soph. Aj. 1343; E. 1215; Ph. 817; lévai, Xen. A. i, 3, 1. Sometimes the negative before $\phi\eta\mu$ l must be construed after it. VG, vii, 12, 7. BL. 85. $\pi\rho\delta\tau\epsilon\rho\delta\nu$ $\kappa\sigma\tau\epsilon$] 'heretofore.'

85. πρότερόν κοτε] 'heretofore.' 86. εὐδοκιμέειν] 'to distinguish my-

self."

87. ἀ. ἔχεις] ὑποδεξάμενος ἔ. i, 41; ποιεύμενος, iii, 125; ἐπιτρέψαντες, vi, 12; δήσας, vi, 23; κτείνοντες, ix, 39. ἔχειν with the participle (generally of the first aorist) denotes not only the 'having done a thing,' but 'the continuing to do so,' viz. 'you go on excluding.' SW. ED. s.i, 27, 95.

88. μοι παριδών] i.e. ίδων παρ' έμοι, DAL. 'observing in me.' Παρά with a dative answers to the question 'where?' MA, 588, b. οὐτε ἄλλοτέ κω παρείδες ἀνδρὶ τῷδε ἄχαρι οὐδὰν, i, 108; δειλίαν ἡ μωρίαν ἰδών τιν' ἐν ἐμοὶ, ταῦτ' ἐδουλεύσω ποιεῖν; Soph. Œ. R. 536. WE.

89. ἀθυμίην] πρός τους κινδύνους δκνον. Ιη κακφ και ἀθύμφ, vii, 11, the latter word means π.τ.κ. ὀκνηρός.

90. $\tau \acute{e}oi\sigma i$] = $\tau o \acute{i}\sigma i$, and that is put for $\tau I\sigma i$; so $\tau \acute{e}\omega$ for $\tau I\nu$, iv, 155; $\tau \acute{e}\omega\nu$ for $\tau I\nu\omega\nu$, Hom. II. Ω , 387. WE.

91. διμιασι] 'with what face?' ποιον διμια πατρι δηλώσω φανείς; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ; Soph. Aj. 462; VK. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἐωρῶμεν ἄν τοὸς εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπους ἀφικνουμένους; Dem. pro C. 59; LR. ὡς ἔμπλεω αἰδοῦς διμιατα ἔχοντα. STG.

92. ἀγορην] 'the public square,' through which ran the Pactolus, v,

101.

« φαίνεσθαι ; κοῖος μέν τις ⁹⁸ τοῖσι πολιήτησι δόζω εἶναι ; κοῖος δέ τις " τη νεογάμω γυναικί; κοίω δε έκείνη δόζει ανδρί συνοικέειν 94; έμε " ὧν σὺ ἡ μέθες ἰέναι ἐπὶ 95 τὴν θήρην, ἡ λόγφ ἀνάπεισον, ὅκως μοι " άμείνω έστι ταῦτα οῧτω ποιεόμενα." (38.) 'Αμείζεται Κροῖσος τοϊσδε " Ω παϊ, ούτε δειλίην ούτε άλλο οὐδὲν άχαρι παριδών τοι 95, " ποιέω ταῦτα· ἀλλά μοι ὄψις ὀνείρου 96, ἐν τῷ ὕπνφ ἐπιστᾶσα, " ἔφη ' σε ὀλιγοχρόνιον ἔσεσθαι, ὑπὸ γὰρ αἰχμῆς σιδηρέης ἀπο-" ' λέεσθαι.' πρός ⁹⁷ ὧν την ὄψιν ταύτην, τόν τε γάμον τοι τοῦτον " ἔσπευσα ⁹⁸, καὶ ἐπὶ τὰ παραλαμβανόμενα ⁹⁹ οὐκ ἀποπέμπω, φυλακὴν " ἔχων 100 , εἴ κως δυναίμην έπὶ τῆς ἐμῆς σε ζόης 1 διακλέψαι. 2 εἶς " γάρ μοι μοῦνος τυγχάνεις έων παῖς τον γαρ δη έτερον, διεφθαρ-" μένον ³ [την ἀκοην], οὐκ εἶναί μοι λογίζομαι." (39.) 'Αμείβεται δ νεηνίης τοισδε " Συγγνώμη μεν, ω πάτερ, τοι, ίδόντι γε όψιν " τοιαύτην, περὶ έμὲ φυλακὴν ἔχειν" τὸ δὲ 5 οὐ μανθάνεις, ἀλλὰ " λέληθέ ⁸ σε τὸ ὅνειρον ⁷, ἐμέ τοι δίκαιόν ἐστι ⁸ φράζειν. φής 'τοι " τὸ ὄνειρον ὑπὸ αἰγμῆς σιδηρέης φάναι ἐμὲ τελευτήσειν' ὑὸς δὲ " κοΐαι μέν είσι χεῖρες, κοίη δὲ αἰχμὴ σιδηρέη, ήν σὺ φοβέαι⁹; εἰ " μεν γαρ υπο οδόντος τοι είπε τελευτήσειν με, η αλλου τευ 10 ο τι " τούτω ἔοικε, χρην 11 δέ σε ποιέειν τὰ ποιέεις νῦν δὲ 12 , 12 νοπὸ

93. 713] is put with adjectives of quality, &c. when they stand alone, without a substantive, or in the predicate. MA, 487, 5.

94. συνοικέειν] 'to live with in marriage; to be married,' i, 91, &c.

95. ¿πl] with an accusative answers to the questions 'whither?' 'to what end?' MA, 586, c.

95. τοι] Ionic = σοι.

96. övis ovelpou] a periphrasis for övelpos, i, 34; eadem illa in somnis obversata species, Liv. ii, 36.

97. πρὸς] i. e. σκοπέων, 'with reference to,' or 'on account of,' MA, 591, β, γ.

98. ἔσπευσα] σπεύδειν ταχύνειν, σπουδάζειν, ἐνεργεῖν, Hes. to hasten forward, to hurry on, all other objects heing set aside. SS.

99. παραλαμβανόμενα] 'to the present undertakings; παραλαμβάνειν ξργα, Plat. Cts. 4. WE.

100. φυλακήν έχων] 'keeping watch,' or 'watching,' over thee. In the next

chapter this phrase is used with περί ἐμέ.

1. ζόης] ' for my own life-time;'
δσον ἃν χρόνον ζῶ. STG.
Herod. Vol. I.

2. διακλέψαι] 'to preserve by stealth.'

3. διεφθαρμένον] s. i, 34, 71. RZ and LR consider the words την ἀκοην as the gloss of a copyist. SW. In the north of England, DEAF signifies "barren, sterile, blasted, unprofitable;" GROSE. Voc.

4. συγγνώμη] συγγνωστόν έστι, STG. 'it is excusable.

5. τὸ δὲ] ἐκεῖνο δὲ, δ: s. i, 1, 24.

6. ἀλλά λέληθε] ἀλλ' ἐν Φ λ. STG. 7. overpov] the same as overpos; so φορτίον and φόρτος, i, 1, 27.

8. δίκαιόν ἐστι] Herodotus also uses the construction blkaios elui, i, 32. MA, 296.

9. φοβέαι] Ionic = φοβέεαι (s. i, 6, 47), and this = φοθέεσαι, by syncope; so βούλεαι, i, 11; φαίνεαι, i, 27. The original termination of the second person was -εσαι, hence -εαι, -ει, -η. MA, 197. For the accent, s. i, 41, 17.

10. $\tau \in v$ Ionic = $\tau \circ v$, and that =

τινός.

11. χρην] for ₹χρην &ν, 'it would then have been right; iv, 118; χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτὸν μολείν, Soph. Ph. 1363. MA, 510, 6.

" ' αίχμῆς.' ἐπεί τε ὧν οὐ πρὸς ἄνδρας ἡμῖν γίνεται ἡ μάχη, μέθ**ες** " με." (40.) 'Αμείβεται Κροϊσος " ΤΩ παϊ, έστι τη 13 με νικάς, " γνώμην ἀποφαίνων περί τοῦ ένυπνίου ως ων νενικημένος ὑπὸ σέο, " μεταγινώσκω 14, μετίημί τέ σε ιέναι έπι την άγρην." (41.) Είπας δὲ ταῦτα ὁ Κροῖσος μεταπέμπεται 15 τὸν Φρύγα Αδρηστον, ἀπικομένω δέ οἱ λέγει τάδε ""Αδρηστε, έγω σε συμφορή πεπληγ- $^{\prime\prime}$ μένον 16 ἀχάρι 17 , τήν τοι οὐκ ὀνειδίζω 18 , ἐκάθηρα, καὶ οἰκίοισι " ὑποδεξάμενος ἔχω, παρέχων 19 πασαν δαπάνην νῦν ὧν (ὀφείλεις " γαρ, έμεῦ 20 προποιήσαντος χρηστα ές σὲ, χρηστοῖσί με αμείζεσθαι) " φύλακα παιδός σε τοῦ ἐμοῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὀρμεωμένον, " μή τινες κατ' όδὸν κλῶπες κακοῦργοι ἐπὶ δηλήσει²¹ φανέωσι ὑμῖν.

12. νῦν δέ] supply εἶπεν τελευτήσειν με. STG.

13. $\{\sigma\tau\iota \quad \tau\hat{p}\}$ 'this is a way, by which ;' the same as ταύτη or οῦτω: or und. viky.

14. μεταγινώσκω] ' I change my mind or decision;' μὴ μεταγνῶναι τὰ προδεδογμένα, Thuc. iii, 42. BL.

 μεταπέμπεται] 'sends after; 11, 4; μ. αὐτοὺς καὶ ἡκειν κελεύει, Ath. xi, 85; μεταδιώκειν, 'to pursue after,' iii, 4; μετιέναι, ' to go after,' iii, 19, 96; (µeruov, iii, 15;) for which Homer uses μετέρχεσθαι and μετοίχεσθαι, and in a different sense he has μετακιάθειν, 'to follow after,' and μεταΐσσειν, ' to rush after :' so also μεθήκειν, Eur. Ph. 451; Tr. 1261; μετανίσσεσθαι, Ττ. 131; μεταστείχειν, Ηες. 507; μετακαλείν, Pla. Ακ. 21; μεταστέλλειν, Luc. ii, 931; πλθόν με μέτα, Soph. Ph. 346: s. i, 77, 53; 84, 97. VK. WE. ED.

16. πεπληγμένον] 'stricken; 'ξένου, δs μ' εἰς δόμους ἐδέξατ', οὐδ' ἀπήλασε,

καίπερ βαρεία ξυμφορά πεπληγμένος, Eur. Al. 870. WE. 17. ἀχάρι] ἄχαρι, a proparoxytone, is the nominative or accusative neuter, i, 38; vi, 10, 40; ἀχάρι, a paroxytone, the dative by contraction from axapiri, άχάριι: 80 ἀπόλι, viii, 61, 63; SW. MA, 114, note. for a similar reason φοθέαι, i, 39, 9, is a paroxytone: s. i, 208, 59; viii, 61, 63. The use of αχαρις for βαρεία is an instance of litotes (λιτότης); so also οὐκ ὡς ἡθελε, which is immediately followed by άλλα προσπταίσας μεγάλως, i, 16; τά μη τις εθέλει, i, 32; (which are the same as al συμφορα)

προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι, vii, 46;) ἀνεθέλητον, vii, 88, 47; 133; ἄ(ηλα, vii, 140, 84; ἄ. κοῦκ εὐδαίμονα, Eur. I. T. 620; Æsch. P.V. 146; Ch. 1004; Soph. E. 1484; πείσεται ἀστεργὲς οὐδὲν, Soph. Œ. R. 228; Cocyti palus inamabilis, Vir. G. iv, 479 ; quis illaudati nescit Busiridis aras? ib. iii, 5; non sordidus auctor naturæ verique, Hor. 1 O. xxviii, 14. The Ionians are particularly fond of softening down expressions of a sorrowful kind. VK. LR. BL. ED.

18. ὀνειδίζω] πασα ὀνειδιζομένη χάρις έπαχθης και άχαρις, Plut. M.iv, p. 64; WE. τὰς Ιδίας συμφοράς δνειδίζειν και προφέρειν έκαστφ, Dem. c. An. p. 397; έγω δ' δλως μέν, δστις άνθρωπος ών ανθρώπω τύχην προφέρει, παντελώς ανόητον ήγουμαι, pro C. p. 182; ου το δυστύχημα ονειδίζω,

Æsch. c. Ct. p. 64. VK.

19. παρέχων] διδούς, χορηγών, Hes. is said peculiarly of supplying food, as γάλα, Hom. O. Δ, 89; δαῖτα, Θ, 39; βρῶσιν πόσιν τε, Ο, 489 ; σῖτον, Σ, 359 ; iχθûs, T, 113: hence parochi; signifying the commissaries, who, by the Lex Julia de Provinciis, were to provide lodging, fire, salt, hay, and straw, for persons travelling on public service. FRA, on Hor. 1 S. v. 46. Liv. xxviii,

20. έμεθ] This pronoun with its participle would, regularly, have been in the accusative, the following $\mu\epsilon$ being omitted. MA, 561, b. s. iii, 65, 32; iv, 97, 49; vii, 237, 90 and 93.

21. ἐπὶ δηλήσει] iv, 112; δηλέεσθαι βουλόμενοι: 80 οὖκ ἐπὶ σιτήσει, ἀλλ. 4 πρός δὲ τούτφ, καὶ σέ τοι χρεών 2 έστι ἰέναι ἔνθα ἀπολαμπρύνεαι 28 44 τοῖσι ἔργοισι πατρώϊόν 24 τε γάρ τοί έστι, καὶ προσέτι ρώμη " ὑπάρχει." 25 (42.) Αμείβεται ὁ "Αδρηστος" 3 3 3 βασιλεῦ, ἄλλως 26 " μεν έγωγε αν οὐκ ήἰα 27 ές ἄεθλον τοιόνδε οὕτε γαρ συμφορή τοιήδε " κεχρημένον 28 οἰκός ἐστι ἐς ὁμήλικας εὖ πρήσσοντας ἰέναι, οὖτε τὸ " βούλεσθαι πάρα· 29 πολλαχῆ 30 τε αν ίσχον 31 εμεωυτόν. νῦν δὲ, επεί " τε σὺ σπεύδεις, καὶ δεῖ τοι χαρίζεσθαι, ὀφείλω γάρ σε ἀμείξεσθαι " χρηστοϊσι, ποιέειν εἰμὶ ἐτοῖμος ταῦτα· παῖδά τε σὸν, τὸν διακελεύεαι " φυλάσσειν, ἀπήμονα, τοῦ φυλάσσοντος είνεκεν 32, προσδόκα 33 τοι " ἀπονοστήσειν." (43.) Τοιούτοισι έπεί τε οὖτος ἀμείψατο Κροῖσον, ήϊσαν μετά ταῦτα έξηρτυμένοι λογάσι τε νεηνίησι καὶ κυσί. ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὸν Οὕλυμπον τὸ ὅρος, ἐζήτεον τὸ ᢒηρίον· εὑρόντες ¾ δὲ, καὶ περιστάντες αὐτὸ κύκλφ, ἐσηκόντιζον. ἔνθα δὴ ὁ ξεῖκος, οὖτος δή ὁ καθαρθείς τὸν φόνον, καλεόμενος δὲ "Αδρηστος, ἀκοντίζων τὸν σῦν, τοῦ μεν άμαρτάνει 35, τυγχάνει δε τοῦ Κροίσου παιδός. 36 δ

έπι πρήσει, iv, 17; STG. έπι denotes the object or aim; MA, 585, β. 'with a view to;' i, 60, 28; i, 196; iii, 14,

a view to; 1, 00, 20, 1, 20, 52; vi, 67, 18; ix, 82, 17.

22. χρεών] 'fitting.'

23. ἀπολαμπρύνεαι] 'thou mayest signalize thyself.' ἔργοισί τε καὶ γνώμησι

24. 70. much the same ἀπολαμπρυνθείs, vi, 70; much the same as φαίνεσθαί τι ἀποδεικνύμενος, iii, 134.

24. πατρώϊον] οἱ πρόγονοί σου λαμπρά έργα ἀπεδείκνυντο, δεί οδν δή καί σε μεγάλα έργα διαπράξασθαι. STG.

25. δπάρχει] συι.

26. ἄλλωs] 'in any other case;

27. ña] Ionic, and fa Attic = ela, preterite middle of lévai.

28. κεχρημένον] 'having experienced.'
29. πάρα] i. e. πάρεστί μοι, 'nor have
I the wish.' "Το will is present with me," Romans vii, 18.

30. πολλαχή] 'on many occasions.' 31. ἀν ἴσχον] 'I should have restrained,' s. i, 4, 19; οὐκ ἄν ποτ' ἔσχον μὴ οὐ τάδ' ἔξειπεῦν πατρὶ, Eur. Hi. 654; SH. iii, 77; ix, 12; 13. WE.

32. elvekev] 'as far as depends on.' е́чека, or, in the tragedians, обчека often has this sense, in which it is sometimes followed by γε; χρόνου μὲν οῦνεκ', οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε, Soph. Œ. C. 22; πάλαι αν, ενεκά γε ψηφισμάτων, εδεδώκει δίκην, Dem. O. iii, 6; πλήθους έκατι, 'as far as number goes,' Æsch. P. 343. BL.

33. προσδόκα] for προσδόκαε, the same as προσδόκεε or προσδέκεο.

34. εδρόντες] 'after finding.' The sense of aorist participles may very frequently be expressed by prefixing the word 'after;' as χειρί νικήσαντ', εμοῦ άρχειν, 'you must govern me, after vanquishing me by force of arms,' Æsch. A. 1396; ἀβάτων ἀποβάς, φώνει· πρόσθεν δ', απερύκου, Soph. Œ. C. 167: s. i, 141, 80; vi, 43, 54; viii, 101, 51.

35. ἀμαρτάνει] 'misses,' as well as τυγχάνειν' to hit,' governs a genitive. MA, 368. Xenophon uses this verb repeatedly; οἱ δὲ κάπροι ὁμόσε ἐφέροντο· ύπὸ δὲ τῆς πλατύτητος, οὐδὲ άμαρτεῶν οδόν τε ην αυτών, C. i, 4, 11; καν μύων βάλης, ουκ αν αμάρτοις ανδρός, C. viii, 3, 27; and the following instance occurs in a passage of exquisite pathos and simplicity, where an aged parent is relating the loss of his only child, φανείσης άρκτου, διώκοντες αμφότεροι, δ μέν νῦν αρχων οδτος ακοντίσας ημαρτεν δ δ' έμος παις βαλών καταβάλλει την άρκτον. ὡς δὲ πάλιν λέοντος παρατυχόντος, ὁ μὲν αδ ήμαρ-τεν ὁ δ' αδ έμος παις τυχών κατειργάσατο τον λέοντα, C. iv, 6, 3 and 4.

μέν δή βληθείς τη αίχμη εξέπλησε του ονείρου την φημην. 37 εθες δέ τις άγγελέων 38 τω Κροίσω το γεγονός απικόμενος δε ές τας Σάρδις, τήν τε μάχην και τὸν τοῦ παιδὸς μόρον ἐσήμηνέ οί. (44.) 'Ο δέ Κροϊσος, τῷ θανάτω τοῦ παιδός συντεταραγμένος, μαλλόν τι έδεινολογέετο³⁹, ὅτι μιν ἀπέκτεινε ⁴⁰ τὸν αὐτὸς φονου έκάθηρε. περιημεκτέων 41 δε τη συμφορή δεινώς, έκάλεε μεν Δία καθάρσιον 42, μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθώς εἴη· 43 ἐκάλεε δὲ ἐπίστιόν τε καὶ ἐταιρήϊον, τὸν αὐτὸν τοῦτον ὀνομάζων θεόν τὸν μεν επίστιον καλέων, διότι δή, ολκίοισι υποδεξάμενος τον ξείνον, φονέα τοῦ παιδὸς έλάνθανε 44 βόσκων τὸν δὲ ἐταιρήϊον, ὡς, φύλακα συμπέμψας αὐτὸν, εὐρήκοι πολεμιώτατον. (45.) Παρῆσαν δὲ μετὰ τούτο οἱ Λυδοὶ φέροντες τὸν νεκρόν ὅπισθε δὲ, εἴπετό οἱ ὁ φονεύς. στας 45 δε ούτος πρό τοῦ νεκροῦ παρεδίδου εωυτόν Κροίσω, προτείνων τὰς χεῖρας, ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ٠ λέγων τήν τε προτέρην 46 ξωυτοῦ συμφορήν, καὶ ὡς ἐπ' 47 ἐκείνη τὸν καθήραντα 48 άπολωλεκώς είη, οὐδέ οἱ είη βιώσιμον. 49 Κροῖσος δὲ τούτων ἀκούσας τόν τε "Αδρηστον κατοικτείρει, καίπερ έων έν κακώ οἰκητω τοσούτω, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν "Εχω, ὦ ξεῖνε, παρὰ σεῦ πᾶσαν τὴν δίκην, " έπειδη σεωυτοῦ καταδικάζεις θάνατον. 50 είς δε οὐ σύ 51 μοι τοῦδε

SS. Its metaphorical use is noticed in vii, 139, 72.

36. παιδόs] Ptolemæus calls him Agatho, and says that Adrastus slew him in consequence of a dispute about a quail. LR.

37. φήμην] The Ionic form of this noun is φήμις, Eust. WE.

38. ἀγγελέων] ' to tell.'

39. μ. τι έδεινολογέετο] 'considered it somewhat hard;' μ. τι περιημέκτες, i, 114.

40. ἀπέκτεινε] ἐκεῖνοs is understood: as illi, in premant falce, quibus dedit fortuna, vitem, Hor. 1 O. xxxi, 9. SBL, on BO, 66.

41. περιημεκτέων] an Ionic verb = δυσφορείν, οι ἀνιᾶσθαι: SW. s. i, 164,

42. καθάρσιων] As guardian of the laws of 'purification,' oaths, supplication, hospitality, association, friendship, consanguinity, &c. Jupiter was called καθάρσιος, δρκιος, ἰκέσιος, ξένιος, ἐφέστιος, ἐταιρεῖος, φίλιος, ὁμόγνιος, ἀγοραῖος, μειλίχιος, Schol. on Eur. Hec. 345; Arist, Eq. 498. LR. BL. Liv. iii, 18, 1.

43. πεπονθώς είη] for πεπόνθοι, by periphrasis; so ἀπολωλεκώς είη, i, 45; ήσω έντες, i, 57; έστὶ φέροντα, iii, 133. MA, 559.

44. ἐλάνθωνε] 'he was, without knowing it, nourishing.' ἐαυτδυ is understood. λάθοι ὰν ήτοι μανείς, ἡ δγε ἀπόπληκτος γενόμενος, ii, 173; ΜΑ, 552, 2. quidam colubram sustulit, sinuque fooit, contra se ipse misericors: namque, ut refecta est, necuit hominem protinus, Phæd. iv, 18, 2; Liv. ii, 19.

45. στὰs] Οί ἴστημι and its com-

45. στάς] Of Τστημι and its compounds, the present, imperfect, future, and first aorist, are transitive; the perfect, pluperfect, and second aorist, are neuter. SS. s.i, 154, 14; ix, 86, 45.

46. προτέρην] φονεύσας ἀδελφεὸν λέπω: ἐος δελ

ἀέκων, i, 35.

47. ἐπ'] 'in addition to.' MA, 586. 48. καθήρωνα] Either Crossus had delegated Atys to act for him, LR. or might be thought unable to sur-

or might be thought unable to survive this severe blow; s. i, 45, 55; 214, 2.

49. «Τη βιώσιμων] ' was life supportable.'

50. κ. δάνατον] 'thou pronouncest

« τοῦ κακοῦ αἴτιος, εἰ μὴ ὅσον⁵² ἀέκων ἐξεργάσαο, ἀλλὰ θεῶν κού ⁵⁸
 " τις, ὅς μοι καὶ πάλαι προεσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι." Κροῖσος
 " μέν νυν ἔθαψε, ὡς οἰκὸς ⁵⁴ ἢν, τὸν ἑωυτοῦ παῖδα· "Αδρηστος δὲ ὁ Γορδίεω τοῦ Μίδεω, οὖτος δὴ ὁ φονεὺς μὲν τοῦ ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος, φονεὺς δὲ τοῦ καθήραντος, ἐπεί τε ἤσυχίη τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο περὶ τὸ σῆμα, συγγινωσκόμενος ⁵⁶ ἀνθρώπων εἶναι, τῶν αὐτὸς ἤειδε⁵⁷, βαρυσυμφορώτατος, ἐωυτὸν ἐπικατασφάζει ⁵⁸ τῷ τύμδῳ. Κροῖσος δὲ ἐπὶ δύο ἔτεα ἐν πένθεϊ μεγάλῳ καθῆστο ⁵⁹ τοῦ παιδὸς ἐστερημένος.

(46.) Μετά δε, ή 'Αστυάγεος τοῦ Κυαξάρεω ἡγεμονίη 60 καταιρεθεῖσα ὑπὸ Κύρου τοῦ Καμβύσεω, καὶ τὰ τῶν Περσέων πρήγματα
αὐξανόμενα, πένθεος μεν Κροῖσον ἀπέπαυσε. 61 ἐνέβησε δε ἐς φροντίδα, εἴ κως δύναιτο, πρὶν μεγάλους γενέσθαι τοὺς Πέρσας, καταλαβεῖν 62 αὐτῶν αὐξανομένην τὴν δύναμιν. μετὰ ὧν τὴν διάνοιαν
ταύτην αὐτίκα ἀπεπειρᾶτο τῶν μαντητων63 τῶν τε ἐν Ελλησι 64 καὶ

sentence of death against.' καταδικάζω κατακρίνω, καταψηφίζομαι, Phav. SS. κατά, 'against,' governs a genitive; and has the same case, in composition, because it might be used separately without altering the sense, δικάζεις δάνατον κατά σεωντοῦ. ΜΑ, 581, 3; and 376, iv. Verbs of condemning, &c. compounded with κατά, have a genitive of the person, and an accusative of the crime or punishment. ΜΑ, 347, obs. 2.

51. οὐ σύ] At first Crossus, exasperated at the death of his son, threatened to burn Adrastus alive; Diod. de V. et V.ii, 553. The confession of faults appeases anger, and is a good defence. Prism says to Helen, οῦ τί μοι αἰτιη ἐσσί δεοί νό μοι αἴτιοί εἰσιν, Hom. Il. Γ, 164; Herm. de M. xxxii. LR.

52. δσον] ' in as far as ;' ές τοσοῦτον being understood. DAL.

53. κού] 'if I mistake not.' HGV, vi. 54. οἰκόs] 'befitting his rank;' οἰκοs, 'a house.'

55. φονεὸς] Iteration often adds great force to language. Herm.de M. ix. LR.

56. συγγινωσκόμενος] middle voice, conscious within himself. DAL.

57. ήειδε] Ionic = ήδει, pluperfect. SW.

58. ἐπικατασφάζει] κατασφάζει ἐπὶ τ. τ. ΜΑ, 586, δ. hence the compound governs the dative, MA, 394, d. δ δε οὐδεν ήττον κατ' ίδιαν έπι τον "Ατυος τάφον πορευθείς έαυτον κατέσφαξεν, Diod. ii, 553; δ δε (Strato) έπικατ-έσφαξεν έαυτον τῆ παρθένφ, Plut. M. lii, p. 772. WE.

59. καθηστο] κατά and ήστο, either pluperfect from ξω, ήσμαι, ήσμην, ήσο, ήστο, Eust. οτ = ἐκάθητο, imperfect οτ ήμαι from ξω. ΜΑ, 235. Ionic and poetic in the sense of μένειν, διάγειν, Ε. διατρίδειν, άργεῖν. Homer uses it, II. Α, 568; and often connects the simple verb with a participle denoting distress of mind. DΑΜ. ἐπὶ δακρόυς μόνη κάθημαι, τήνδε δρηνωδούς ἀεὶ, Ευτ. Ι. Α. 1175; SS. ἡ πληθύς ἐπὶ σάκκου καθεσθείσα τῷ πατρίφ νόμφ τὸν Θεὸν Ικέτενεν, Jos. Α. J. xix, 8; WE. compare Job ii, 13; Soph. Œ. R. 1, &c. s. iii, 83, 85; 134, 24; Liv. xxii, 3, 9.

60. ηγεμονίη] is synonymous with ἀρχη, i, 6; βασιλητη, i, 26; τυραννίς, i, 14; and μουναρχίη, i, 55.

61. ἀπέπαισε] with an accusative of the person and a genitive of the thing, MA, 331, d. s. i, 156, 32; καταπαῦσαι with an accusative of the thing, i, 27.

with an accusative of the thing, i, 27.
62. καταλαβεῦν] 'to check; 'literally 'to take down;' ἐπιλαβεῖν, ἐπίσχειν τῆς δρμῆς, Suid. μὴ πάντα ἡλικίῃ καὶ λυμῷ ἐπίτρεπε ἀλλ' ἴσχε καὶ καταλαμβανε σεωντόν, ii, 36; WE. κ. τὸ πῦρ, i, 87, 37. SW.

τοῦ ἐν Λιβύη, διαπέμψας ἄλλους ἄλλη. 65 διέπεμπε δὲ πειρεώμενος των μαντηΐων, ο τι φρονέοιεν ως, εί φρονέοντα την άληθητην εύρεθείη, ἐπείρηταί σφεα δεύτερα πέμπων, 'εὶ ἐπιχειρέοι 66 ἐπὶ Πέρσας ' στρατεύεσθαι;' (48.) 'Ο δε, ως τὸ 67 έκ Δελφων ήκουσε, αὐτίκα προσεύχετό 68 τε καὶ προσεδέξατο, νομίσας μοῦνον εἶναι μαντήϊον 69 τὸ ἐν Δελφοῖσι ὅτι οἱ ἐξευρήκεε, τὰ αὐτὸς ἐποίησε. (50.) Μετὰ δὲ ταῦτα, θυσίησι μεγάλησι τὸν ἐν Δελφοῖσι θεὸν ἰλάσκετο. (53.) Τοῖσι δὲ ἄγειν μέλλουσι τῶν Λυδῶν τὰ δῶρα ἐς τὰ ἰρὰ 70 ένετέλλετο ο Κροϊσος έπειρωταν τὰ χρηστήρια, 'εἰ στρατεύηται 71 έπι Πέρσας Κροϊσος; και έτι τινα στρατόν άνδρων προσθέοιτο ' φίλον;' ως δὲ ἀπικόμενοι ἐς τὰ ἀπεπέμφθησαν οἱ Λυδοὶ ἀνέθεσαν τὰ ἀναθήματα, ἐχρέωντο⁷² τοῖσι χρηστηρίοισι λέγοντες. "Κροῖσος ὁ " Λυδών τε καὶ ἄλλων έθνέων βασιλεύς, νομίσας τάδε μαντήϊα εἶναι 4 μοῦνα ἐν ἀνθρώποισι, ὑμῖν τε ἄξια δῶρα ἔδωκε τῶν ἐξευρημάτων 73, " και νῦν ὑμέας ἐπειρωτᾶ, εί στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, και εί τινα " στρατὸν ἀνδρῶν προσθέοιτο σύμμαχον;" Οἱ μὲν ταῦτα ἐπειρώτεον• των δε μαντητων αμφοτέρων ές τωὐτὸ αί γνωμαι συνέδραμον74, προ-

63. μαντηΐων] μαντήϊον denotes an oracle in general ii, 174; θέσπισμα the answer as delivered by the god,' & Seds κελεύει διά δεσπισμάτων, ii, 29; δεοπρόπιον ' the answer as brought by those sent to consult the god,' ἀνενειχθέντα τὰ S. i, 54; λόγων ' a response in prose, i, 64; χρησμός 'a response in verse,' i, 48; vi, 98; έμμέτρως χρησμούς άδειν, Plut. λόγιά έστι τὰ παρὰ τοῦ δεοῦ λεγόμενα καταλογάδην χρησμοὶ δὲ, οίτινες εμμέτρως λέγονται, εμφορουμένων των λεγόντων, Schol. on Thuc. ii, 8; χρηστήριον is sometimes used for χρησμός, i, 63; το χρησθέν signifies that delivered by the oracle, and agrees with one of the above neuter substantives understood, i, 63; s. i, 48, 67; 159, 47; Liv. i, 45, 4. 64. ἐν ελλησι] vi, 106, 58; for ἐν τῆ Ἑλλάδι, vi, 109; so consul bellum

in Sabinis gessit, Liv. ii, 62.

65. άλλους άλλη] i, 67; 'severally to various places.' άλλη, Hom. Il. A, 120; Theoc. ii, 6; 127; τŷ άλλη, iii, 61.

66. εὶ ἐπιχειρέοι] ' whether he could undertake,' εί προσθέοιτο, i, 53 twice; SW. δκότερα ποιέοι, i, 206, 41; STG. el πεπίθοιεν, Hom. Il. Ψ, 40. To signify 'whether he should undertake,'

the subjunctive would be more regular, or the optative with av, HGV, "el," xiii. MA, 515, 2. s. i, 53, 71.

67. τδ] i.e. δεοπρόπιον άνενειχθεν:

s. i, 159, 47.

68. προσεύχετο] 'adored it.' ό ήγε-μών (τῆς Κιλικίας) ἐκεῖνο (τὸ μαντήῖον) έξεπλάγη και προσεκύνησε, Plut. M. xxx, p. 434. WE. 69. μαντήϊον] άξιον τοῦ μαντήϊον

ονομάζεσθαι. STG.

70. ipà] of Apollo at Delphi, and of

Amphiaraus at Oropus.
71. στρατεύητα] i, 75. SW. The subjunctive is used in indirect questions to ask 'whether it would be advisable;' the optative, 'whether it would be possible.' ἀποροῦντα, δποτέραν τῶν δδῶν τράπηται, Xen. M. ii, 1, 21. MA, 515, 2. s. i, 46, 66.

72. ἐχρέωντο] 'they consulted;' the same as ἐπειρώτεον, see below: χρῆ, 'returned for answer,' i, 55, 91. SW. δ μὲν ᾿Απόλλων, ἀποκρινόμενος, χρῷ οἱ δὲ πυνθανόμενοι, καὶ τὸ χρηστήριον ἐπερωτῶντες, χρῶνται. WO. 73. ἐξευρημάτων] τὰ ἢν ἀμήχανον

έξευρείν τε και επιφράσασθαι, i, 40.

ŴĔ.

74. συνέδραμον] 'concurred.'

λέγουσαι Κροίσω, ' ην στρατεύηται έπι Πέρσας, μεγάλην άρχην μιν · καταλῦσαι·⁷⁵ τοὺς δὲ Ἑλλήνων δυνατωτάτους συνεβούλευόν οἰ · έξευρόντα⁷⁶ φίλους προσθέσθαι.' (54.) Επεί ⁷⁷ τε δὲ ἀνενειχθέντα τὰ θεοπρόπια ἐπύθετο ὁ Κροϊσος, ὑπερήσθη τε τοῖσι χρηστηρίοισι. πάγχυ τε έλπίσας καταλύσειν την Κύρου βασιλητην, πέμψας αὖτις ές Πυθὼ ⁷⁸, Δελφοὺς δωρέεται, πυθόμενος αὐτῶν τὸ πλῆθος, κατ' άνδρα 79 δύο 80 στατήρσι έκαστον χρυσοῦ. Δελφοὶ δὲ ἀντὶ 81 τούτων έδοσαν Κροίσω και Λυδοϊσι προμαντηίην 82 και ατελείην 83 και προεδρίην 84, καὶ ἐξεῖναι 85 τῷ βουλομένω αὐτῶν γενέσθαι Δελφὸν 86 ἐς

75. καταλῦσαι] καταλύσειν, i, 91. WE. The infinitive of the aorist is often put for the future: s. v, 89, 5: ύπεδέκετο κατεργάσασθαι, i, 24; περί παίδων γενέσεως χρηστηριαζομένφ θεός έφη, γενέσθαι παίδα, Apoll. B.ii, 4, 1. STG. Κροίσος, "Αλυν διαθάς, μεγαλήν ἀρχήν καταλύσει, Arist. Rh. iii, 5, 1. Similar to this was the oracle said to be delivered from Delphi to Pyrrhus, aio te, Æacida, Romanos vin-cere posse, Enn. Of such verses Cicero says, callide, qui illu composuit, perfecit ut, quodcunque accidisset, prædictum videretur, de D. ii, 54 ; illa amphibolia, quæ Cræsum decepit, vel Chrysippum potuisset fallere, 56; cum sors illa edita est opulentissimo regi Asia, "Cræsus, Halym penetrans, magnam pervertet opum vim," hostium vim sese perversurum putavit, pervertit autem suam: utrum igitur eorum accidisset,

word; 'έπει, 'he follows,' &c. ἐπεῖ, 'to a word;' ἔπει, 'the follows,' &c. ἐπεῖ, 'thou art on,' &c. s. i, 27, 90; 166, 99.

78. Πυθὰ] πόλις Φωκίδος, 'fs oi οἰκήτορες Δελφοί. ἔστι δὲ ἰερὰ 'Απόλλωνος το πρότερον δε εκαλείτο Παρνασία Νάπη (being at the foot of Parnassus;) ἐπειτα Πυθών, ἡ Πυθώ (from πύθεσθαι 'to putrefy' see A. or πυθέσθαι 'to ascertain,' see the beginning of this chapter;) δστερον δὲ Δελφοί, Did. on Hom. Il. B, 519; I, 405; now Castri. LR. It was considered the centre of the earth, δμφαλδε γης, Eur. Ion 223. (BNS. MV.) s. i, 157,

79. κατ' ἄνδρα] Βο κατὰ κώμας ἐκάστας, i, 196; έκαστος might be omitted. The Latins often express such phrases by adverbs, vicatim, Hor. E. v, 97; viritim (agrum viritim dividere, Cic. de S. 4), oppidatim, quotidie, quot-annis, or use a distributive numeral, as bina boum vobis Acestes dat capita in naves, Vir. Æ. v, 61. MA, 581.

80. δύο] in value about two guineas, LR. or three: A. s. MA, 138.

81. avrl] 'in return for:' quæ tibi, quæ tali reddam pro carmine dona? Vir. E. v, 81.

82. προμαντητην] 'the privilege of first consulting the oracle,' i. e. next after the Amphictyonic states. LR. Δελφοί έδωκαν Φιλίππφ Καλυμνίφ, αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις, προξενίαν, προμαν-τείαν, προεδρίαν, προδικίαν, ἀσυλίαν, ἀτέλειαν πάντων, Cyriac. Anc. inscr. p. 30. WE.

83. ἀτελείην] 'immunity from dues,' ix, 73; SW. ἀτελητην, iii, 67. VK. Our author does not confine himself to strict Ionic forms with grammatical accuracy. SH. In the adjacent towns of Phocis certain dues, regulated by the Amphictyons, were exacted from strangers coming to consult the oracle. LR.

84. προεδρίην] ' precedence in seats.'
Persons who had this privilege, were allowed in public assemblies to displace those who were already seated, and to occupy these seats themselves. S, ii, 4. πρωτοκαθεδρία and πρωτοκλισία in the New Testament; s. Juv.

iii, 82; 153; Liv.ii, 31, 1. 85. ἐξεῦναι] put substantively, τὸ being omitted, for ἔξουσίαν; which occurs in a construction exactly similar, έδωκεν αὐτοῖς έξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, St John i, 12. The infinitive is sometimes found as an accusaτὸν ἀεὶ χρόνον. ⁸⁷ (55.) Δωρησάμενος δὲ τοὺς Δελφοὺς, ὁ Κροῖσος ἐχρηστηριάζετο τὸ τρίτον. ἐπεί τε γὰρ δὴ παρέλὰδε τοῦ μαντηΐου ἀληθηΐην, ἐνεφορέετο αὐτοῦ. ⁸⁸ ἐπειρώτα δὲ τάδε χρηστηριαζόμενος, 'εἴ οἱ πολυχρόνιος ἔσται ⁸⁹ ἡ μουναρχίη;' ἡ δὲ Πυθίη ⁹⁰ οἱ χρῷ ⁹¹ τάδε·

" άλλ'92 ὅτ' ἃν ἡμίονος 98 βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,

" καὶ τότε 94, Λυδὲ ποδαβρὲ 95, πολυψήφιδα παρ' Ερμον 96

" φεύγειν 97, μηδε μένειν, μηδ' αιδεισθαι κακός είναι."

(56.) Τούτοισι έλθοῦσι τοῖσι ἔπεσι ὁ Κροῖσος πολλόν τι ⁹⁶ μάλιστα πάντων ήσθη, ἐλπίζων ἡμίονον οὐδαμὰ ⁹⁹ ἀντ' ἀνδρὸς βασιλεύσειν Μήδων, οὐδ' ὧν αὐτὸς, οὐδὲ οἰ ¹⁰⁰ ἐξ αὐτοῦ, παύσεσθαί

tive in Latin, reddes dulcs loqui, reddes ridere decorum, Hor. 1 E. vii, 27. BL. MA, 541, obs. 1. or ἔλεξαν may be understood before it: STG. s. Liv. xxiii, 19, 3.

86. Δελφον] civi Romano licet esse Gaditanum, Cic. p. Bb. 12.

87. ἐs τ. ἀ. χρόνον] so Pla. t. x, p. 242; but the substantive is suppressed in τὸν ἀεὶ στενάχουσα, Soph. Ε. 1081. SH

88. ἐνεφορέετο αὐτοῦ] ' indulged in it to excess.' τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, Plu. V. xlii, 19. SW. MA, 330, b.

89. ξοται] The future frequently occurs in indirect questions; εί τις ρύσεται, i, 86; δτεφ τρόπφ ἀναπείσει, i, 125; ἢητινα φωτὴν βήξουσι, ii, 2; εἰ συμθήσονται, ii, 3. STG.

90. Πυθίη] und. προφήτις, SH, or πρόμαντις, vii, 111; Pythia vates, Juv.

xiii, 199.

92. &AA'] This abrupt commencement denotes agitation of mind; at, o deorum quidquid in calo regit terras et humanum genus, quid iste fert tumultus? Hor. E. v, 1:s.i, 55, 94; 174, 57.

93. ημίονος] see i, 91, 94. SW.

94. και τότε δη τότε is the more usual hortatory form in oracles, ἀλλ' ὅπόταν μάρψη... δη τότε, ἀc. Arist. Eq. 197; αὐτὰρ ἐπὴν λυπῆ... δη τότε χρῆ τόπτειν, Αν. 983; POR, A. p. 311. but και has a similar force. HGV, iii, 1. Liv. xxiii, 11, 3.

95. ποδαβρέ] τρυφής ἦν και οὐκ ἀρετής ὁ ποδαβρὸς ἐπωνυμία, Them. O. xix, p. 226, p. WE. The following expressions are similar, ἀβροβάτης, Æsch.

P. 1073; ἀδρῶς βαίνων, Eur. M. 825; ἀδρὰ β. Τ. 820; ἀδρὰν β. παλλεύκω ποδὶ, Μ. 1161; Τ. 508; ἀδρὰ ποδῶν βήμαθ ἐλισσόμεναι, Epig. inc. dxxi, 2; διακεχλιδῶς βαδίζων, Plut. and imply τρυφερόδιος, Hes. δρυπτόμενος, βλακευώμενος, Suid. "Agag came unto him delicately," I Samuel xv, 32; BL. BNS, Es. 753.

96. "Ερμων] i, 80; WE. now the Sa-

96. Ερμον] i, 80; WE. now the Sarabat or Kedous, LR. or Gedis-chaee; auro turbidus Hermus, Vir. G. ii, 137.

97. φεύγεω] The infinitive for the imperative occurs most frequently in poetry; and will be generally found to follow (1) dλλά σὐ, Hom. Il. A, 582; (2) σὐ δἰ, iii, 134; iv, 126, 15; vii, 159, 13; Arr. Al. v, 11 twice; App. R. vii, 46; Hel. v, 261; vii, 320; (3) σὐ μέν τοι, iv, 163; or (4) a vocative case, as here; Hom. Il. A, 20; (TR.) App. R. xi, 49; ubi vota solves, purpure oleare comas amictu, Vir. Æ. iii, 404. The ellipsis may be supplied by ἔθελε, Hom. Il. A, 277; βούλου, Soph. Œ. C. 1538; Sέλησον, Æsch. P. V. 808; or μέμνησο, S. 217; memento, Juv. v, 71. BO, 369. GR. WE. SW. ED. κακὸς, which follows, is in the nominative, because it refers to the second person singular. MA, 544.

98. πολλόν τι] κατὰ μέτρον understood. ΒΟ. μάλλόν τι ἐδεινολογέετο, i, 44, 39. With the superlative are used πολλόν, Hom. II. A, 91; πολὸ, Β, 769; μέγα, Β, 82; Eur. Al. 758; 924; δχα, II. A, 69; ἔξοχα, Ο. Δ, 629; μακρῷ, i, 193; παρὰ πολὸ, Arist, Pl. 445. ΜΛ,

461; 487, 5.

κοτε της άρχης. μετα δε ταυτα έφροντιζε ιστορέων, τους αν Έλλήνων δυνατωτάτους έόντας προσκτήσαιτο φίλους. ἰστορέων δέ, εΰρισκε Λακεδαιμονίους καὶ ᾿Αθηναίους προέχοντας², τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένεος, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ.

(59.) Τούτων δη ών των έθνέων το μεν Αττικον κατεχόμενον τε καί διεσπασμένον επυνθάνετο ὁ Κροϊσος ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ 'Ιπποκράτεος, τοῦτον τὸν χρόνον τυραννεύοντος 'Αθηναίων' δς, στασιαζόντων των παράλων4 καὶ των έκ τοῦ πεδίου 'Αθηναίων, καὶ τῶν μὲν⁵ προεστεῶτος Μεγακλέος τοῦ 'Αλκμαίωνος, τῶν δὲ ἐκ τοῦ πεδίου Λυκούργου 'Αριστολαίδεω, καταφρονήσας 6 την τυραννίδα, ηγειρε τρίτην στάσιν. συλλέξας δὲ στασιώτας, καὶ τῷ λόγῳ ⁷ τῶν ύπερακρίων ⁸ προστάς ⁹, μηχανᾶται τοιάδε· τρωματίσας ¹⁰ έωυτόν τε

100. oi] for rous; the an acoluthia arises from the abros preceding: s. i, 27, 92; STG. et ille, et qui nascentur ab illo, Vir. G. i, 434; Belus, et omnes a Belo, Æ. i, 733; ex nobis geniti, Juv. xiv, 40.

1. Ιστορέων] έρωτῶν, πυθόμενος, ἀνα-

κρινόμενος, Hes

2. προέχοντας] οί τε Λακεδαιμόνιοι των Έλληνων ηγήσαντο, δυνάμει πρού-χοντες, και οι Αθηναίοι ναυτικοί εγένοντο ...δυνάμει ταῦτα μέγιστα διεφά-

3. διεσπασμένον] 'torn in pieces.' 4. παράλων] παραθαλασσίων, SW. 'inhabitants of the coast.' The four most ancient tribes of Attica, established by Cecrops, were Cecropis, Autochthon, Actæa, and Paralia. By Cranaus they were named Cranais, Atthis, Mesogæa, and Discris, PC, i, 9. To the third of these may be assigned 'those of the plain,' and to the last 'the mountaineers. Erichthonius named the tribes Dias, Athenias, Posidonias, and Hephæstias. Erechtheus gave them names from the four sons of Ion: LR. s. v, 66, 27 f.

 τῶν μἐν] i.e. Μ. μὲν, τοῦ υἰοῦ 'Α., έστεωτος πρό των παράλων Λ. δέ, υίου Αρ., έστεωτος πρό των έκ του πεδίου. DAL. The Alcmæonidæ were a distinguished family at Athens, of whom frequent mention is made in the course of the history.

6. καταφρονήσας] 'affecting;' an Ionic sense: Ε. 'setting his mind on' the sovereignty from a consciousness of his own superiority to the rest of the citizens; Αρκάδων κρέσσονες είναι, i, 66, bears obviously a similar meaning: s. viii, 10, 45; Thu. iii, 83; vi, 11; Xen. H. iv, 5, 12; ΛΟ. and σφέας καταδόξαντες είναι κλώπας, vi, 16; which SW considers the same as δόξαντες, because Rarà does not always change the signification of a verb. ED. έρασθεις τυ-ραννίδος, i, 96; οτ έρωτα σχών τύραννος γενέσθαι, mean the same ; VK. regnum affecture, Liv. ii, 7.

7. τῷ λόγφ] i, 205, 25; 'nominally;' δνόματι, Pol. xxii, 2, 3; προφάσει, Thu. vi, 76; Æsch. c. Ti. p. 33; and (with κατά und.) πρόφασιν, v, 33, 72; πρόσχημα, ix, 87, 48; opposed to νόφ, ii, 100; διανοία, Thu. vi. 76; ἀληθέως, ix, 87; τη ἀληθητη, iii, 1; (οτ ἀληθεία) Æsch. Pol. Il. co. τῷ ἀληθεῖ, 'in rea-lity;' to τὸ ἀληθεῖ, Herod. iii, 8; τὸ ἀτρεκès, Theog. 167; τῷ ἔργφ, vi, 38; ατρέκες, 1 neog. 10 τ; τφ έργφ, νι, 30; Ευτ. Al. 349; Dem. Ph.i, p. 56; τοῖε έργοις, Soph. Œ. C. 782; τοῖε πράγμασι, Dem. p. C. 37. In vii, 157, the following form is used, πρόσχημα μὲν ποιεύμενος ὡς ἐπ' Αθήνας ἐλαύνει, έν νόφ δὲ ἔχων πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' έωυτῷ ποιήσασθαι: this opposition is variously expressed in Latin, as aperte bona repetentes, clam recuperandi regni consilia struere, Liv. ii, 3; nomine . . . re ipsa, and again in speciem . . . re ipsa, iii, 9; s. i, 59, 12; Liv. xxii, 25, 4; xxvii, 44, 2. VG, i, 19; iii, 10, 13.

8. δπερακρίων] called διάκριοι by Plut. V. v, p. 85; 94; αρχαϊκον το φιλοχωρείν δρεσιν ώς ύπερακρίους τινάς και ήμιόνους, ήλασε ές την άγορην το ζεύγος. ως έκπεφευγώς τους έχθροὺς, οι μιν έλαύνοντα ές ἀγρὸν 11 ήθέλησαν ἀπολέσαι δῆθεν 12 έδέετό τε τοῦ δήμου φυλακῆς τινὸς πρὸς αὐτοῦ ¹³ κυρῆσαι, πρότερον εὐδοκιμήσας έν τῆ πρὸς Μεγαρέας 14 γενομένη στρατηγίη 15, Νίσαιάν τε έλων, και άλλα άποδεξάμενος μεγάλα έργα. ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν 1 Αθηναίων έξαπατηθεὶς ἕδωκέ οἱ, τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας 16 , τούτους, οδ δορυφόροι 17 μεν ούκ έγένοντο Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες εξποντό οἱ ὅπισθε. συνεπαναστάντες δὲ οὖτοι ἄμα 18 Πεισιστράτω, ἔσχον 19 την ἀκρόπολιν. ἔνθα δη ὁ

'Aθήνησι, Dion. A.R. i, 13. SW. Of these a mob of mercenaries formed part.

9. προστάς] s. i, 34, 78; iii, 82, 70; προίστασο τῶν ἀδικουμένων, Chrys. de S. ii, p. 42; ἐκκλησίας προστήναι, ib. προστάται γενόμενοι της είρηνης, Xen. H. v, 1, 36; οἱ τοῦ δήμου π. ib. 2, 3 and 6; Pol. vi, 8, 9; yiveras mpoordins, Arist. P. v, 6.

10. τρωματίσαs] Zopyrus, iii, 154 and Ulysses, Hom. O. A, 244; wounded themselves from patriotic motives. Solon contrasts this latter instance with the conduct of Pisistratus, Plu. V. v. 95. Dionysius of Syracuse practised a similar artifice, Diod. xxi, 95; LR. and Sextus Tarquinius pretended at Gabii, se inter tela et gladios patris elapsum, Liv. i, 53; and Sinon at Troy says, eripui leto me et vincula rupi, Vir. Æ. ii, 134. MT thinks it probable that the attempt on the life of Pisistratus was real; i, 5, 5.

11. ἐs ἀγρὸν] ἐλαύνεω ἐs ἄ. is the same as rura suburbana ire ... impositus

mannis, Hor. 1 E. vii, 76.

12. $\delta \hat{\eta} \theta \epsilon \nu$] 'as he pretended, for sooth.' This particle is generally connected with ωs and a participle, in an ironical sense: ως οὐ συνειδότες δῆθεν, vi, 1, 3; 39, 29; BL. iii, 136, 54; vi, 1, 3. It resembles $\tau \hat{\varphi}$ λόγφ in being opposed to $\tau \delta$ λληθές. VG, viii, 5, 15. HGV, ii. ως ἀρδωστῶν, ' pretending to be sick,' Xen. H. ii, 1, 9; ως δη, iii, 156; Hom. Il. A, 110; s. i, 59, 7; quippe vetor fatis, Vir. Æ. i, 43; scilicet, Hor. III O. v, 25.

13. προς αὐτοῦ] τοῦ δήμου. προς, from; as τνα κακόν τι προς δεών ή from; ' as ίνα κακόν τι πρός δεών ή πρός ανθρώπων λάβοι, ii, 139; πρός

Τρώων, Hom. Il. A, 160; πρός Διός, A, 239.

14. Meyapéas] Megara was originally called Nysa. A. Nisæa, its port, was connected with it by long walls, as Piræus was with Athens, and Lechæum: with Corinth.

15. στρατηγίη] The accounts of this

expedition vary. LR.
16. aropas] 50, according to Plu. V. v, p. 95; 300, according to Poly. i, 21, 3. LR. Aristophanes calls them

δορυφόροι, Εq. 446.

17. δορυφόροι] 'spearmen;' the same as αἰχμοφόροι, 'lancers, body-guards,' i, 8; regii satellites, Liv. ii, 12. The following compounds also occur, derived from the perfect middle, and, being all used in an active sense, they are paroxytones; as adjectives, they are of the common gender: ἀεθλοφόρος, i, 31; κορυνηφόρος, i, 59 ; σιτοφόρος and σκευοφόρος, i, 80; τοξοφόρος, i, 103; λεωφόρος, i, 187; καρποφόρος and βαλανηφόρος, i, 193; λιβανωτοφόρος, ii, 8; δδροφόρος, iii, 14; δασμοφόρος, iii, 97; σειρηφόρος, iii, 102; χρυσοφόρος, iv, 104; στεφανηφόρος, v, 102; ψηφι-δοφόρος, vi, 109; δεσμοφόρος, vi, 134; παμφόρος, vii, 8, 1; σισυρνοφόρος, vii, 67; δωρηκοφόρος, vii, 89; άχθοφόρος, vii, 187; πυρφόρος, viii, 6; στρεπτοφόρος and ψελιοφόρος, viii, 113; μαχαιροφόρος, ix, 32.

18. aua The following dative is governed by our in composition. The preposition is sometimes altogether suppressed, as άλλά σοι δμ' έσπόμεθα, Hom. Il. A, 158; where TR gives as similar instances, simul his, Hor. 1 S. x, 85; simul nobis habitat barbarus, Ov. v T. x, 29. The construction is

Πεισίστρατος ήρχε 'Αθηναίων, ού τε τιμάς τάς ἐούσας συνταράξας, ού τε θέσμια μεταλλάξας, έπί τε τοῖσι κατεστεῶσι²⁰ ἕνεμε²¹ τὴν πόλιν, κοσμέων καλῶς τε καὶ εὖ. (60.) Μετὰ δε οὐ πολλὸν χρόνον, τωυτό φρονήσαντες 22 οι τε του Μεγακλέους στασιώται και οι του Λυκούργου έξελαύνουσι μιν. ουτω μέν Πεισιστρατος ἔσχε τὸ πρῶτον 'Αθήνας, καὶ τὴν τυραννίδα, οῦ κω κάρτα ἐρρίζωμένην έχων, απέβαλε. οἱ δὲ ἐξελάσαντες Πεισίστρατον, αὖτις έκ νέης 23 έπ' άλλήλοισι έστασίασαν, περιελαυνόμενος 24 δέ τη στάσει, ο Μεγακλέης έπεκηρυκεύετο²⁵ Πεισιστράτφ, 'εὶ βούλοιτό · οί την θυγατέρα έχειν γυναϊκα έπι τη τυραννίδι; 26 ένδεξαμένου δὲ τὸν λόγον 27 καὶ ὁμολογήσαντος ἐπὶ τούτοισι Πεισιστράτου, μηχανώνται δή έπὶ τῆ κατόδω 28 πρηγμα εθηθέστατον, ώς έγω εθρίσκω, μακρώ· έπεί γε άπεκρίθη έκ παλαιτέρου²⁹ τοῦ βαρβάρου ἔθνεος τὸ Ἑλληνικὸν, έὸν καὶ δεξιώτερον καὶ εὐηθίης ήλιθίου 30 άπηλλαγμένον μᾶλλον εί 31 και τότε γε οὖτοι έν 'Αθηναίοισι, τοῖσι

complete in the expression mecum pariter considere, Vir. Æ. i, 576...
19. lσχον] Capitolium atque arcem

occupavere, Liv. iii, 15.

20. κατεστεώσι] und. δεσμίοις. DAL. εφύλαττε γάρ τους πλείστους νόμους του Σόλωνος, έμμένων πρώτος αύτδς, και τους φίλους αναγκάζων, Plu. V. v, p. 96. WE.

21. [veµe] 'administered;' v, 29; 71;

92, 2. SW.

22. τωὐτὸ φρονήσαντες] τὰ αὐτὰ φ. v, 72; κατὰ τωὐτὸ φ. v, 3; 'conspi-

ring together.'
23. ἐκ νέητ] v, 116; 'anew, afresh; ἀρχῆς may be supplied, as Plu. has ἐκ νέας αδὸις ἀρχῆς, de Sol. An. p. 969; BO, 27. [or rather ordoews, s. i, 109, 64 ;] so εξ δστέρης, i, 108, 57 ; v, 106, 92; BO, 337. ἐκ καυῆs, Thu. iii, 92; Aristid.i, p. 84; in which phrases, according to MV, on Soph. An. 1006; there is no ellipsis, but either an indifferent use of gender, or enallage: de novo, Liv. ii, 4; de integro, iii, 9; s. Liv. xxi, 6, b.

24. περιελαυνόμενος driven about, worried, harassed.'

25. ἐπεκηρυκεύετο] 'sent proposals by a herald.

26. ἐπὶ τῷ τυρανείδι] 'on condition of having, &c.' ent robrow, below; ent τοισδε καταλλάξαντες, ἐπ' ὧτε, vii, 154; σπονδάς και ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἐπὶ τοῖσδε, Εστε, Thu. iii, 114; MA, 479, a; 585, β. ἐφ δ βοηθήσειν, Æsch. in Ct. 37; s. i, 141, 79 twice; 160, 54; iii, 83, 84; v, 65, 19.

27. ε. τον λόγον] 'after accepting the proposal;' i, 212, 87; λέγων, i,

28. κατόδφ] Persons returning from exile were said κατέρχεσθαι, v, 30; or κατιέναι, i, 62; iii, 45; v, 62; ix, 26; redire exsilio, Plau. Mer. v, 2, 106; if by sea, καταπλεω, Xen. H. i, 4, 13. Those, who restored them, were said κατάγει», see below; v, 30; 31; exsules injuria pulsos in patriam reducere, Liv. iii, 15; revocare de exsilio, xxvii, 34; de ex. reducere, Cic. At. ix, 14; those who received them back, καταδέχεσθαι, Xen. H. v, 2, 10. The 'return' itself was called *κάτοδος*, i, 61; iii, 138, 67; v, 62; reditus, Liv. ii, 15; by sea, Kaτάπλους, Xen. H. i, 4, 11 and 21.

29. ἐκ παλαιτέρου] ἐκ παλαιοῦ, γίϊι, 62; χρόνου may be supplied; ἐκ παλαιῶν χρόνων, Diod. xix, 67. SH, on BO, 321. Ionic, Attic, and poetic, by syncope = παλαιστέρου, Æ. so èκ παλαιτάτου, Thu. i, 18.

30. ηλιθίου] τοὺς μέν πλεῖστον μέρος αύτης (της άφροσύνης) έχοντας, μαινο-μένους καλουμέν, τους δε ολίγον έλαττον, ηλιθίους τε και εμβροντήτους, Pla. Al. ii, 5. BL.

31. el] for 871: VG, viii, 6, 3, MA.

c 6

πρώτοισι³² λεγομένοισι είναι Ελλήνων σοφίην, μηχανώνται τοιάδε. Έν τῷ δήμω 33 τῷ Παιανιεί ἢν γυνὴ, τῆ οΰνομα ἢν Φύη 34, μέγαθος 35 άπὸ τεσσέρων πηχέων άπολείπουσα 36 τρεῖς δακτύλους, καὶ άλλως εὐειδής. ταύτην τὴν γυναϊκα σκευάσαντες πανοπλίη 37, ές ἄρμα έσδιβάσαντες, και προδέζαντες 38 σχημα, οδόν τι έμελλε ευπρεπέστατον φανέεσθαι έχουσα, ήλαυνον ές τὸ άστυ, προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες, οι τὰ έντεταλμένα ήγόρευον ές τὸ ἄστυ ἀπικόμενοι, λέγοντες τοιάδε " " Ω 'Αθηναΐοι, δέκεσθε άγαθώ νόω Πεισίστρα-" τον, τὸν αὐτὴ ἡ `Αθηναίη, τιμήσασα ἀνθρώπων μάλιστα, κατάγει " ές την έωυτης άκρόπολιν." Οἱ μέν δη ταῦτα διαφοιτέοντες ἔλεγον αὐτίκα δὲ ἔς τε τοὺς δήμους φάτις ἀπίκετο, ὡς ᾿Αθηναίη Πεισίστρατον κατάγει καὶ έν τῷ ἄστεϊ οἱ πειθόμενοι τὴν γυναῖκα εἶναι αὐτὴν την θεόν, προσεύχοντο τε την άνθρωπον 39, και έδέκοντο τον Πεισίστρατον. (61) Απολαβών δὲ τὴν τυραννίδα τρόπφ τῷ εἰρημένφ, ο Πεισίστρατος, κατά την ομολογίην την προς Μεγακλέα γενομένην, γαμέει 40 τοῦ Μεγακλέους την θυγατέρα. τὸν δὲ δεινόν 41 τι ἔσχε άτιμάζεσθαι πρὸς Πεισιστράτου. ὀργή 42 δὲ, ὡς εἶχε, καταλλάσσετο την έχθρην 43 τοίσι στασιώτησι. μαθών δε δ Πεισίστρατος τα ποιεύ-

608, iv. τ οῖσι ἐσελθεῖν ἡδονὴν, εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι, i, 24; STG. i, 212, 81; v, 97, 44; εἰ is used after verbs denoting astonishment, to express the object of wonder, i, 155, 19; MA, 608, iv. and after δεινόν, Thu. vi, 60; s. Liv. i, 53, 6; ii, 28 mar. ED. omnes oderunt: miraris, si nemo præstet amo-rem? Hor. i S. i, 84. HGV, 16.

32. πρώτυισι] συνέσει οἰκεία τὸ Ἑλληνικόν ύπερεβάλοντο, Pan. iv. 35,

33. δήμφ] The number of these small boroughs was a hundred and seventyfour, PC, i, 9. s. v, 69, 39. δημος in the singular also denotes 'the people of

Athens' at large; δημός, 'fat.'
34. Φύη] την κατάγουσαν Πεισίστρατον έπι την τυραννίδα, ώς 'Αθηνάς Σαντείρας είδος έχουσαν, καλήν φασι γεγονέναι, ήτις καί τῆ δεῷ είκαστο τὴν μορφήν, στεφανόπωλις δε ήν και αυτήν έξέδωκε πρός γάμου κοινωνίαν ο Πεισίστρατος Ίππαρχφ τῷ υἰῷ, Ath. xiii, 89. VK.

35. μέγαθος] Ionic = μέγεθος; as, on the other hand, τεσσέρων = τεσ-

36. ἀπολείπουσα] 'wanting;' conse-

quently her height was about five feet ten inches.

37. πανοπλίη] παρθένον την καλλιστεύουσαν κοσμήσαντες (Αὐσείς) κυνή τε Κορινθίη και πανοπλίη Έλληνική, καὶ ἐπ' ἄρμα ἀναβιβάσαντες, περιάγουσι την λίμνην κύκλφ, iv, 180.

38. προδέξαντες] προδείξαντες, Hes. WE. after first showing her, by assuming what kind of attitude she would

appear most becomingly.'
39. τὴν ἄνθρωπον] ἄνθρωπον is used in the feminine by Xenophon, and repeatedly by Demosthenes. VG, iii, 3, 2. so την διεόν just above; and in i, 60, 57.

40. γαμέει] μέν is understood. STG. 41. δεινδυ] for το άτιμαζεσθαι ελύ-πει αὐτόν. MA, 541, obs. 1. The more usual expression is οὐτος δὲ δεινόν τι έποιήσατο, iii, 155; v, 33; 87; viii, 15, 60; 93, 10; or δ. τ. έποίεε, ii, 121, The substantive χρημα is supplied, viii, 16. SW.

42. δργή] 'in a rage;' i, 114, 34; for δργιζόμενος, 'enraged.' STG.

43. ξχθρην] i. e. παυσάμενος της ξχθρας καταλλάσσετο τ. σ. STG. The words την ἔχθρην might have been omitted. BO, 101.

μενα έπ' έωυτῷ, ἀπαλλάσσετο έκ τῆς χώρης τὸ παράπαν. ἀπικόμενος δε ες Έρετριαν 44 εβουλεύετο αμα τοισι παισί. Ίππίεω δε γνώμην 45 νικήσαντος, άνακτασθαι οπίσω την τυραννίδα, ένθαῦτα ήγειρον δωτίνας 46 έκ τῶν πολίων, αι τινές σφι προηδέατό 47 κού τι. πολλών δε μεγάλα παρασχόντων χρήματα, Θηβαΐοι ὑπερεβάλοντο τη δόσει των χρημάτων. μετα δε, οὐ πολλώ λόγω εἰπειν 48, χρόνος διέφυ 49, καὶ πάντα σφι ἐξήρτυτο ἐς τὴν κάτοδον. καὶ γὰρ ᾿Αργεῖοι μισθωτοί ἀπίκοντο έκ Πελοποννήσου, καὶ Νάξιός 50 σφι ἀνηρ ἀπιγμένος έθελοντής, τῷ οὖνομα ἦν Λύγδαμις 51, προθυμίην πλείστην παρείχετο, κομίσας και χρήματα και άνδρας. (62) Έξ Ἐρετρίης δε δρμηθέντες δια 52 ενδεκάτον έτεος απίκοντο όπίσω, και πρώτον τῆς Αττικῆς ἴσχουσι Μαραθώνα. 53 έν δὲ τούτψ τῷ χώρφ σφι στρατοπεδευομένοισι οι τε έκ του άστεος στασιώται απίκοντο, άλλοι τε έκ τῶν δήμων προσέρρεον 54, οἶσι ἡ τυραννὶς προ 55 έλευθερίης ην άσπαστότερον. οὖτοι μέν δη συνηλίζοντο· δε 'Αθηναίων δε οἰ έκ του άστεος, εως μέν Πεισίστρατος τα χρήματα ήγειρε, καί μεταυτις ως έσχε Μαραθώνα, λόγον οὐδένα είχον έπεί τε δέ έπύθοντο έκ τοῦ Μαραθώνος αυτόν πορεύεσθαι έπὶ τὸ ἄστυ ⁵⁷, οῦτω

44, Ἐρέτριαν] now Gavalinais or

Eripion. LR.

45. γνώμην] γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας, Arist. N. 431; 80 νικᾶν ψήφισμα, Æsch. c. Ct. p. 63; πολέμους, μάχην, [s. vi, 13, 77; ED.] WE. 'Ολύμπια, SW. 'Ολυμπιάδα, ix, 33, 98; by metonymy for τοὺς Ὁλυμπικοὺς ἀγρῶνας τοὺς ἐν Ὁλυμπία τελουμένους. Æ. Herodotus might also have written either γνώμη νακήσαντος, iii, 82, 66; or γνώμης νικησάσης, [vi, 101, 29;] Xen. A. vi, 1, 18. BO, 50. quum vicisset sententia, Liv. ii, 4.

46. δωτίνας] an Ionic and poetic word = δωρεάς or δόσεις. Ε. εί τι πόροις ξεινήζον, ἡὲ καὶ ἄλλως δώης δωτίνην, Hom. O. I, 267.

47. προηδέατο] 'who, from some fayour received, entertained a previous regard for them.' Ionic = προήδηντο, from προαιδέεσθαι, iii, 140. SW.

48. elπeîr] is teori may be supplied, as with λέγεν, Æsch. A. 841. MA, 543. VG, v, 3, 6 and 8. BO, 501. s. iii, 82, 73; v, 67, 37; iv, 87, 25; vi, 30, 57.

49. διέφυ] 'intervened.' A more oetical expression than διήλθε, i, 8.

STG.

50. Nάξιος] Naxos, anciently called Strongyle and Dia, now Nazia, is the largest of the Cyclades. LR. A.

51. Λύγδαμις] from being a member of the oligarchy at Naxos, became a demagogue, and thus gained the tyranny; Arist. P. v, 6.
52. διλ] 'in the course of;' ii, 4.

LR. MA, 580, d, R.

53. Μαραθώνα] Marathon retains its ancient name, and is ten miles distant from Athens, LR.

54. προσέρβεον] conveniunt, quibus aut odium crudele tyranni, aut metus acer erut, Vir. Æ. i, 365.

55. πρδ] BO, 461. MA, 450, obs. 1. vi, 12, 70; Pygmalion scelere ante alios immanior omnes, Vir. Æ. i, 351; πυ-κνότερου παρά τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα, Thu. i, 23; s. vii, 103, 97.

56. συνηλίζοντο] συναλίζεσθαι συναθροίζεσθαι, συνάγεσθαι, Hes. SS. The adjective axhs, 'assembled,'i, 196; the substantive $\alpha\lambda\eta_s$, assembled, 1, 190; the substantive $\alpha\lambda\eta_s$, an assembly, 1, 126, 24; [$\delta\theta\rho\nu\sigma us$, $\delta\gamma\rho\rho\eta_s$, δW ,] and the simple verb $\alpha\lambda(\xi uv$, to assemble, 1, 63; 77; 79; vii, 12, 43; [σuv , $\sigma\theta\rho\rho(\xi uv$, $\sigma uv\dot{\sigma}\gamma vuv$, Hes. where signs signsexious, Eur. Her. 404; EE. ouraxiδη δ8 βοηθέουσι έπ' αὐτόν. καὶ οὖτοί τε πανστρατιῆ 59 ή ισαν έπὶ τοὺς κατιόντας καὶ οἱ ἀμφὶ 60 Πεισίστρατον, ὡς ὁρμηθέντες ἐκ Μαραθῶνος ἡισαν ἐπὶ τὸ ἄστυ, ἐς τωὐτὸ συνιόντες, ἀπικνέονται ἐπὶ Παλληνίδος 61 'Αθηναίης ἰρὸν, καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα. 62 ἐνθαῦτα Θείη πομπῆ χρεώμενος 63 παρίσταται Πεισιστράτω 'Αμφίλυτος ὁ 'Ακαρνὰν 64, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσιῶν χρῷ ἐν ἑξαμέτρω τόνω, τάδε λέγων'

" ἔρριπται δ' ο βόλος 65, το δε δίκτυον 66 έκπεπέτασται·

" θύννοι ⁶⁷ δ' οἰμήσουσι σεληναίης διὰ νυκτός." ⁶⁸

(63) Ο μεν δή οἱ ἐνθεάζων χρῷ τάδε. Πεισίστρατος δε, συλ-

(ew, i, 126, 27;] are of frequent occurrence in our author.

57. τὸ ἄστυ] was applied to Athens emphatically; Xerxes, Thermopylis expugnatis, protenus accessit astu, Nep. ii, 4; as was urbs to Rome, SBL, on BO, 13. The nobles dwelt chiefly in the city, the common people in Piræus, Steph. Byz. s. i, 160, 59.

58. οῦτω δὴ] following ἐπεὶ δὲ, i, 5; since it was come to that. HGV,

7, 2 and 8. s. ix, 6, 25. MA, 610.

59. πανστρατιβ] Thu. ii, 31 twice; iii, 95; μετά παντός τοῦ στρατεύματος, Schol. πανδημεί, vi, 108, 73; Thu. i, 73; [vii, 139, 66;] ii, 31; πανδαμί, πανομιλί, Æsch. Th. 283; ξύμπαντι τῷ στρατεύματι, Thu. iii, 95; παμπληθεί, St Luke xxiii, 18; πάντες ħλθον δμῶς, αδτοι τε καὶ ἴπποι, πασσυδίη, Hom. Il. Λ, 708; πανσυδίη, Il. Β, 12; πανστρατί, μηδενδε ἀπομάχου μένοντος, πανστρατί, μηδενδε ἀπομάχου μένοντος, πανσυρεί, DAM. BL. VG, vii, 1, 3 and 4. s. vi, 112, 13.

60. of λμφι] 'Pisistratus and his party;'i, 157, 39; iii, 76, 6; viii, 15, 63; Luc. in vi, 100, 22. Περί is used in the same signification, MA, 271, 1. VG, i, 5.

61. Παλληνίδος] δήμος 'Αττικός, τής 'Αντιοχίδος φυλής, Steph. Πεισίστρατος ἀπ' Ευβοίας ἐστρατευσεν εἰς 'Αττικήν ἐπὶ Παλληνίδος, Poly. i, 21, 1; Παλληνίδος σεμιόν πάγον δίας 'Αθάνας, Eur. Her. 849; 1031. VK.

62. ἔθεντο τὰ δπλα] v, 74, 57; 'encamped;' Thu. ii, 2; viii, 25; Xen. A. iv, 3, 13 and 19; H. v, 2, 40; 3, 18; 4, 8; ἐστρατοπεδεύοντο, ix, 52; 53; στρατόπεδον ἐποιήσωντο, Thu. i, 46. VG, v, 11, 11 ff. ED. This phrase

arose from the circumstance that the soldiers, while on the march, used to carry their shields slung at their backs; but when they halted, they rested the edge of their bucklers on the ground before them: SW. steterunt scutis instit. Liv. xxviii. 15. 3.

nisi, Liv. xxviii, 15, 3.
63. δ. πομπη χ.] 'influenced by a divine mission;' iii, 77; iv, 152; WE. δνθεάζων, i, 63; πομπη Διδς ξενίου,

Esch. A. 725; s. i, 63, 69.
64. 'Ακαρνάν'] Plato and Clement of Alexandria speak of Amphilytus as an Athenian; VK. hence Acarnan, an Ionic form, may here mean 'one of' 'Αχαρνά'; so durus Λεαπιαπ, Sen. Hi. 22. SW. Pallene must have been very near Acharnæ, which was χωρίον μένωτον τῆς 'Αττικῆς, τῶν δήμων καλουμένων, Thu. ii, 19. ΝΕ reads 'Ακαρνεύς, Q. Jour. Ed. No. xiii.

65. βόλος] 'the cast;' Eur. B. 846; E. 582; s. σαγηνεύειν, iii, 149. BL.

66. δίκτυον] els ἀπέραντον δίκτυον δτης έμπλεχθήσεσθε, Æsch. P. V. 1114; ἐπὶ πύργοις ἔδαλες στεγανὸν δίκτυον, μέγα δουλείας γάγγαμον, ἀτης παναλώτου, Α. 348; ἄπειρον ἀμφίβληστρου δωπερ ἰχθύων περιστιχίζω, Α. 1353. [ἀμφίβληστρον, i, 141, 85, is originally an adjective, agreeing with δίκτυον und. SS.] Timotheus the Athenian general, son of Conon, was painted as sleeping, while Fortune brought cities into his nets, Schol. on Arist, Pl. 180. BL.

67. Súrroi] 'tunnies.' The scomber thynnus of Linnæus; DF. Gore Súrrous, ή τω' ἰχθύων βόλον, Æsch. P. 430.

λαβών 69 το χρηστήριον, καὶ φὰς 'δέκεσθαι το χρησθέν,' έπηγε την στρατιήν. 'Αθηναΐοι δε οί έκ τοῦ ἄστεος πρός ἄριστον 70 τετραμμένοι ήσαν 71 δή τηνικαῦτα, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον μετεξέτεροι αὐτῶν οἱ μέν πρός κύβους 72, οι δέ πρός ύπνον. 78 οι δέ άμφι Πεισίστρατον, έσπεσόντες, τους 'Αθηναίους τρέπουσι. φευγόντων δε τούτων, βουλήν ένθαῦτα σοφωτάτην Πεισίστρατος έπιτεχνᾶται 74, δκως μή τε άλισθείεν έτι οι 'Αθηναίοι, διεσκεδασμένοι τε είεν.75 αναβιβάσας τούς παίδας έπὶ ϊππους προέπεμπε οἱ δὲ, καταλαμβάνοντες τοὺς φεύγοντας, έλεγον τὰ έντεταλμένα ὑπὸ Πεισιστράτου, θαρσέειν τε κελεύοντες και απιέναι εκαστος 76 έπι τα εωυτου.77 (64) Πειθομένων δὲ τῶν 'Αθηναίων, οῦτω δὴ Πεισίστρατος τὸ τρίτον ⁷⁸ σχὼν Αθήνας, ερρίζωσε την τυραννίδα επικούροισί τε πολλοῖσι καί χρημάτων συνόδοισι, των μέν αυτόθεν 79, των δε άπο Στρυμόνος ⁸⁰ ποταμοῦ συνιόντων ὁμήρους ⁸¹ τε τῶν παραμεινάντων ⁸² 'Αθηναίων καὶ μὴ αὐτίκα φυγόντων παῖδας λαδών, καὶ καταστήσας

68. σεληναίης δ. ν.] The contrary to which is ασέληνον κατά νύκτα, Anac. iii, 12.

69. συλλαβών] συλλαβών τὸ διεοπρό-Tiov, iii, 64; SW. s. iii, 153, 82; Romanis euntibus Galli Matris Magnæ occurrere, vuticinantes fanatico carmine Deam Romanis viam belli et victoriam dare, imperiumque ejus regionis: 'ac-cipere se omen' quum dixisset consul,

cipere se omen' quum dixisset consul, castra eo ipso loco posuit, Liv. xxxviii, 18.

70. ἄριστον] The three daily meals of the ancients, answering to our 'breakfast, dinner, and supper, were (1) apστον το πρωϊνόν εμέρωμα, το όπο την εω λαμεανόμενον (2) δείπνον δε, το μεσημερινόν (3) δόρπος δε, το έσπερινόν, Ath. i, 19. Δείπνον is sometimes used in the first sense, τὸ καθ ἡμᾶς άριστον, Hes. το πρωϊνόν a. Suid. and sometimes in the last, τροφή έσπερινή, Hes. το εν τη έσπερα ήμεις δείπνον λέγομεν, Did. on Hom. Il. B, 381. DAM. PC, iv, 16.

71. ที่สม] Herodotus uses both ที่สม and fow, availing himself of the same privilege as Homer, in retaining or rejecting the augment; SW. s. i, 166, 1.
72. κίδους] 'dice.' πάλαι τρίσυ

έχρώντο πρός τὰς παιδίας κύβοις, καλ ούχ, &s οἱ νῦν, δύο, Suid. BL.

73. Savor] lusum it Macenas, dormitum ego Virgiliusque, Hor. 1 S. v, 48.

74. ἐπιτεχνᾶται] In animated narration the present is used for the agrist, MA, 504, 1. as the historical present by the Latins: see Livy's account of the combat between the Horatii and Curiatii, i, 25; the funeral of Chrysis, Ter. An. i, 1, 67 &c. and the narrative of Æneas, Vir. Æ. ii, and iii, through-

75. διεσκεδασμένοι τε εlev] 'and might remain dispersed.' STG.

76. ἔκαστος] ἔκαστον would be more conformable to usage; but so would άρωμένους, i, 27, 92; and τοὺς έξ αὐτοῦ. i, 56, 100. STG.

77. ἐπὶ τὰ ἐωυτοῦ] und. δώματα, οι ολκήματα, BO, 76. or ολκία, ii, 150; s.

vi, 97, 11. 78. το τρίτον] i, 55 ; St John xxi, 17 twice.

79. αὐτόθεν] There were mines in Attica, (τὰ ἀργύρεια μέταλλα, Thu. ii, 55; Schol. on Ar. Eq. 362; χρυσᾶ μέταλλα, on 1089;) at Laurium, and also at Thoricus, Xen. de R. iii, 43, LR.

80. Στρυμόνος] There were many mines between the Strymon, near which river the Athenians possessed considerable territory, and the Nestus, parti-cularly on Mount Pangæus and at Scapte-Hyle, vi, 46; 47; Thu. i, 100,

81. δμήρους] To this circumstance

ές Νάξον και γαρ ταύτην ο Πεισίστρατος κατεστρέψατο πολέμω, καί έπέτρεψε 83 Λυγδάμι πρός γε έτι τούτοισι την νησον Δηλον 84 καθήρας 85 έκ 86 των λογίων καθήρας δε ώδε έπ' δσον εποψις του ίρου είχε, έκ τούτου τοῦ χώρου παντὸς έξορύξας 87 τοὺς νεκροὺς, μετεφόρες ές άλλον χώρον της Δήλου. καὶ Πεισίστρατος μέν έτυράννευε 'Αθηναίων 'Αθηναίων δε οἱ μεν έν τῆ μάχη έπεπτώκεσαν, οἱ δε αὐτῶν μετα 'Αλκμαιωνίδεω 88 εφευγον έκ της οἰκητης.89 (65) Τους μέν νυν 'Αθηναίους τοιαυτα τον χρόνον τουτον έπυνθάνετο ο Κροισος κατέχοντα· τους δε Λακεδαιμονίους έκ κακών τε μεγάλων πεφευγότας, καὶ ἐόντας ήδη τῷ πολέμω κατυπερτέρους Τεγεητέων.90 έπὶ⁹¹ γὰρ Λέοντος βασιλεύοντος καὶ Ἡγησικλέος 92 έν Σπάρτη. τους άλλους πολέμους ευτυχέοντες, οι Λακεδαιμόνιοι προς Τεγεήτας μούνους προσέπταιον. τὸ δὲ ἔτι πρότερον τούτων, καὶ κακονομώτατοι

may be referred the lines of Solon to the Athenians, αὐτοὶ γὰρ τούτους ηὐξήσατε, βύσια δόντες, και διά ταῦτα κακήν ξσχετε δαυλοσύνην, An. xviii, 3. LR.

82. παραμεινάντων] 'who remained' in the city, and did not fly with the Alc-

mæonidæ.

83. ἐπέτρεψε] ἐπιτρέπω, in the active, i, 153; or middle, iii, 155; 157; signifies 'I entrust or commit to the management;' in the passive, iii, 142;
'I am entrusted to,' 'I am given in charge;' but it also means, 'I am entrusted with,' 'I have committed to me, i, 7; and is then nearly synonymous with ἐπιτροπεύω, with this difference, that ἐπιτροπεύσας, i, 65, 5, is the same as ἐπίτροπος γενόμενος οτ ἐων, v, 30, 53; whereas επιτραφθείς, i, 7, is επίτροπος ἀποδεχθείς, 'appointed viceroy, super-intendant, or steward.' δ Μάγος, τον Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε, iii, 63; την φρουραν επιτετραμμένος, Luc. ii, 924; οι 'Αθηναίοι απηλθον οί πολλοί, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Αρ-χουσι την φυλακήν ...οί δὲ τῶν ᾿Αθηναίων επιτετραμμένοι την φυλακήν, &c. Thu. i, 126; i. e. οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν 'Αθηναίων την έπιπροπην της φυλακής, Schol. Tpano is the Ionic form of

τρέπω, s. viii, 16, 66.

84. Δήλου] supply κατεστρέψατο, αὐτὴν καθήρας, &c. SW. Delos, one of the Cyclades, had anciently many names, the most famous of which was Ortygia. It was celebrated as the birth-place of Apollo and Diana. It is now called Sdili. LR, s. Luc. d. of Ir. and Nep.

85. καθήρας] Again in the sixth year of the Peloponnesian war Δηλον ἐκάθηραν 'Αθηναίοι, κατά χρησμόν δή τινα. έκάθηρε μέν γάρ καὶ Πεισίστρατος ὁ τύραυνος πρότερου αὐτὴν, οὐχ ἄπασαν, ἀλλ' δσον ἀπό τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου. τότε δὲ πᾶσα ἐκαθάρθη, τοιώδε τρόπφο βήκαι δσαι ήσαν τῶν τεθνεώτων εν Δήλφ, πάσας ανείλου, και το λοιπον προείπον μη έναποθνήσκειν έν τη νήσφ, αλλ' ες την 'Ρήνειαν διακομίζεσθαι, Thu. iii, 104. A.

86. ἐκ] 'in consequence of;' ἐκ τῆs δίκης, ii, 129; ἐκ τῆς δψιος, ii, 152; ἐκ τοῦ; 'in consequence of what?' Arist. R. 760. MA, 574.

87. έξορύξας] 'after disinterring.' Δήλου καθαιρομένης ὑπὸ 'Αθηναίων, καὶ των Αηκών αναιρεθεισών, δσαι ήσαν των τεθνεώτων εν τη νήσφ, Thu.i, 8. WE.

88. 'Αλκμαιωνίδεω] ν, 62; δ μέν Μεγακλής εύθυς ξουγε μετά των άλλων 'Αλκμαιωνιδών, Plu. V.v, p. 95. WE. 89. οἰκητης] γής is understood, as

terra is in Latin with patria; BO, 46; ut armis ac virtute velint patriam defendere terram, Lucr. ii, 640.

90. Τεγεητέων] Tegea is supposed to have been on the same spot as the

modern Moklia, LR.

91. ἐπὶ] s. i, 5, 37. In i, 56, βασιλήος is used for βασιλεύοντος. Έπλ might be omitted. BO, 433.

92. 'Hγησικλέος] Agasicles, father of Aristo, i, 67. SW.

ησαν σχεδον πάντων Έλληνων, κατά τε σφέας αυτούς, και ξείνοισι άπρόσμικτοι. 93 μετέβαλον 94 δε δδε ές ευνομίην Λυκούργου 95, των Σπαρτιητέων δοκίμου άνδρὸς, έλθόντος ές Δελφούς έπι το χρηστήριον, ως έσήϊε ές τὸ μέγαρον, εὐθὺς ἡ Πυθίη λέγει τάδε. 96

" ήκεις, & Λυκόοργε⁹⁷, έμον ποτί πίονα ⁹⁸ νηον,

" Ζηνὶ φίλος καὶ πᾶσιν 'Ολύμπια δώματ' ἔγουσι.

" διζω 99, ή σε θεόν μαντεύσομαι 100, ή άνθρωπον·

" άλλ' ἔτι καὶ μᾶλλον θεὸν ἔλπομαι 1, ὧ Λυκόοργε."

οί μέν δή τινες 2 πρός τούτοισι λέγουσι καί φράσαι 3 αυτώ την Πυθίην τὸν νῦν κατεστεῶτα κόσμον 4 Σπαρτιήτησι 🔌ς δ' αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, Λυκοῦργον ἐπιτροπεύσαντα + Λεωβώτεω 6, άδελφιδέου μέν έωυτοῦ, βασιλεύοντος δὲ Σπαρτιητέων, έκ Κρήτης 7 άγα-

93. ἀπρόσμικτοι] 'unsociable: 'άμικτοι, ανεπίμικτοι. It is said of Britain, αύτη το μέν παλαιον ανεπίμικτος έγένετο ξενικαιs δυνάμεσι, Diod. v, 21; WE. ἀπροσόμιλος, Soph. Œ. C. 1236.

94. µerésalor] éaurous understood; as in Latin se with mutare, SH. and with vertere; as annona nihil mutavit, Liv. v, 13; libertatem aliorum in suam vertisse servitutem conquerebantur, ii, 3.

95. Λυκούργου] s. MT, c. iv, §3. 96. τάδε] These verses were inserted by the Spartans ἐν ταῖς παλαιοτάταις αναγραφαίς according to

Plu. M. lxxviii, p.1116, f. WE.
97. Λυκόοργε] This form occurs,
Hom. Il. Z, 130; H, 144; Apoll. Rh. i, 164. WE

98. miora] 'fat,' on account of the numerous sacrifices; or 'rich,' from the costly offerings and donations: D. s. v, 30, 51. πίων, 'fat ;' πιών, 'after drinking,' iii, 15, 82.
99. διώ) el is understood. STG.

100. μαντεύσομαι] The future is often used for the subjunctive in questions implying doubt: 8000 biaβήσεται, i, 75; τόν τινα στήσονται, i, 98; δκως διεκπερβ, iii, 4; δτεφ τρόπφ έπιχειρήσομεν, iii, 72; έπλ τίνα στρατουσόμεθα, iii, 137; MA, 515, 2; STG. εί ναυμαχήσουσιν...δπη κομισθήσονται, Thu. i, 52.

1. ἐλπομαι] ' I ween.' "Ye would ween some angel she had bene, Spenser, Epith.

2. Tives It was the received opinion

that Lycurgus was indebted for his laws to the Pythian oracle, Stra. xvi, p. 1105. LR. s. v, 63, 94.

3. φράσαι] Minos pretended to have received his laws from Jupiter, Numa Pompilius from the nymph Egeria, Liv. i, 19; Zoroaster, Pythagoras, and Mahomet also professed to have held intercourse with heaven. TX. s. v, 63, 94.
4. κόσμον] την τάξιν τῶν νόμων,

Arist. P. ii, 8.

5. ἐπιτροπεύσαντα] s. i, 64, 83; φασί τον Δυκούργον, δτε την επιτροπείαν την Χαρίλλου τοῦ βασιλέως καταλιπών ἀπεδήμησε, τότε τὸν πλεῖστον διατοίψαι χρόνον περί την Κρητην διά την συγγένειαν, Arist. P. ii, 8.

6. † Λεωβώτεω There is here a difficulty as to names, which commentators have been unable to clear up. Labotas or Leobotes, son of Echestratus and father of Doryssus, was of the Eurysthenidæ, vii, 204; Lycurgus, son of Eunomus, was of the Proclidge. Charillus, or Charilaus, was son of another Eunomus, who was nephew to the former and son of Polydectes, which Polydectes was the son of Prytanis, viii, 131: see WE. LR. and BRR, Gen. Ant. p. 37, 38. It might lessen the difficulty if Lycurgus were great uncle to Charilaus; but the name of Leobotes is evidently out of place. θείος, πρός πατρός, Χαριλάου του βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου ἀδελφὸς, Suid.

γέσθαι ταῦτα ως γὰρ ἐπετρόπευσε τάχιστα ⁸, μετέστησε τὰ νόμιμα πάντα, καὶ ἐφύλαξε⁹ ταῦτα μὴ παραβαίνειν. μετὰ δὲ, τὰ ἐς πόλεμον έχοντα ένωμοτίας 10 και τριηκάδας 11 και συσσίτια 12, πρός τε τούτοισι τούς έφόρους 13 και γέροντας 14 έστησε Λυκούργος, ούτω μέν μεταβαλόντες εθνομήθησαν. (68) "Ηδη δέ σφι καὶ ή πολλή τῆς Πελοποννήσου ήν κατεστραμμένη.

(69) Ταῦτα δη ών πάντα πυνθανόμενος, ὁ Κροῖσος ἔπεμπε ές Σπάρτην άγγέλους δωρά 15 τε φέροντας 16, καὶ δεησομένους συμμαχίης, έντειλάμενός τε τὰ λέγειν χρην. 17 οἱ δὲ έλθόντες έλεγον. "Επεμψε ημέας Κροϊσος ο Λυδών τε και άλλων έθνέων βασιλεύς, " λέγων τάδε· ΤΩ Λακεδαιμόνιοι, χρήσαντος τοῦ θεοῦ τὸν Ελληνα

7. Κρήτης] ἔχει δ' ἀνάλογον ἡ Κρητική τάξις πρός την Λακωνικήν ή και δήλον δτι έκειθεν έλήλυθεν, Arist. P. ii, 8.

8. ωs τάχιστα] 'as soon as ever,' i, 11; 80; 141, 77; 213; s.i, 36, 79; Liv.i, 40.

9. ἐφύλαξε] ἐχρήσατο φυλακή περί το μή τινα παραβαίνειν ταῦτα τὰ νόμαια. STG. iii, 99. In consequence of these restrictions several Lacedæmonians migrated and settled in Italy among the Sabines; Dion. R. A. ii, 49. ĽR.

10. ἐνωμοτίαs] The Spartans were divided into twelve μόραι. LAU. The λόχος [ix, 53, 85] was the fourth part of the μόρα, Xen. R. L. xi, 4; LR. and consisted of 512 men. ev endorg λόχφ πεντηκοστύες ήσαν τέσσαρες, καλ έν τῆ πεντηκοστύι ένωμοτίαι τέσσαρες. της τε ένωμοτίας έμαχοντο έν τφ πρώτφ (υγφ, τέσσαρες έπλ δε βάθος ετάξαντο οὐ πάντες όμοίως,... επίπαν δε κατέστησαν έπὶ ὀκτώ, Thu. v, 68. The 'enomoty,' like our 'company,' appears to have been the principle of motion in the Lacedæmonian forces, and con-

sisted on an average of thirty soldiers.

MT, iv, 3. BRT, V. du J. A. c. 50.

11. τριηκάδαs] Perhaps no definite body of troops, but parties of thirty each, who had their meals in common.

12. συσσίτια] This word is perhaps used in explanation of the term τριηκάδας, restricting its signification to those who messed together in war. LR. Λακεδαιμόνιοι κατά λόχους καl

μοίρας, ένωμοτίας καὶ συσσίτια στρατοπεδεύοντες, Poly. ii, 3, 11. WE.

13. ἐφόρουs] literally 'overseers; inspectors;' elected annually from the people. Their number was five. They resembled the cosmi of Crete, and were similar in some respects to the plebeian tribunes, in others to the censors, at Rome. LR. Theopompus either instituted the ephori, Arist. P. v, 11; Cic. de L. iii, 7; or augmented their power as φάρμακον της βασιλικής άρχης σωτήριον, Pla. Ep. viii, p. 354, B; Xen. R. L. vii, 3: s. MT, iv, 4. BRT thinks that this body existed previously, but that their functions were modified by Lycurgus, and their power esta-blished by Theopompus, V. du J. A.

14. γέροντας] Twenty-eight in number, vi, 57; LR. apud Lacedæmonios ii, qui amplissimum magistratum gerunt, ut sunt, sic etiam nominantur senes, Cic. de S. 6.

 δωρα Hence the Messenians, in taxing the Spartans with their mercenary conduct, say Κροίσφ τε αυτοις δώρα έπιστείλαντι γενέσθαι φίλους βαρβάρων πρώτους, Pau. iv, 5. WE. Eurybatus, an Ephesian, was sent to Greece by Crossus to hire troops; but he embezzled the money, and deserted to Cyrus, Diod. ii, p. 553. LR.

16. φέροντας | The present participle is often used, where a future might have been expected; ἀποστέλλειν κατόπτας δψομένους τε..., καλ κατοψομένους ..., δώρα δε φέροντας, iii, 17 ; ξπεμπε άνδρα άγγελίην φέροντα, " φίλον προσθέσθαι 18, υμέας γαρ πυνθάνομαι προεστάναι της Έλλά-" δος, θμέας ών κατά το χρηστήριον προσκαλέομαι, φίλος τε θέλων " γενέσθαι καὶ σύμμαγος άνευ τε δόλου καὶ ἀπάτης." Κροΐσος μέν δή ταῦτα δι' άγγέλων 19 έπεκηρυκεύετο Λακεδαιμόνιοι δε, άκηκοότες καί αύτοι το θεοπρόπιον το Κροίσφ γενόμενον, ήσθησάν τε τή άφίζει των Λυδων, και έποιήσαντο δρκια ξεινίης πέρι²⁰ και ξυμμαχίης και γάρ τινες αθτούς εθεργεσίαι είχον έκ Κροίσου πρότερον έτι γεγονυΐαι. (70) Τούτων τε ών είνεκεν οι Λακεδαιμόνιοι την συμμαχίην έδέξαντο, καὶ δτι, έκ πάντων σφέας προκρίνας Ελλήνων, αἰρέετο φίλους. καὶ τοῦτο μεν 21, αὐτοὶ ἦσαν ετοῖμοι 22 έπαγγείλαντι· τουτο δέ, ποιησάμενοι κρητήρα χάλκεον, ζωδίων 23 τε έξωθεν πλήσαντες περί τὸ χεῖλος, καὶ μεγάθεϊ τριηκοσίους άμφορέας 24 χωρέοντα, ήγον 25, δώρον βουλόμενοι άντιδουναι Κροίσω. (71) Κροϊσος δέ, άμαρτών τοῦ χρησμοῦ, ἐποιέετο στρατητην ἐς Καππαδοκίην, έλπίσας καταιρήσειν Κυρόν τε καὶ τὴν Περσέων δύναμιν. παρασκευαζομένου 26 δε Κροίσου στρατεύεσθαι έπλ Πέρσας, των τις 27 Λυδων, νομιζόμενος καὶ πρόσθεν εἶναι σοφὸς, ἀπὸ δὲ ταύτης της γνώμης και τὸ κάρτα 28 ουνομα έν Λυδοισι έχων, συνεβούλευσε Κροίσω τάδε ουνομά οι ην Σάνδανις " Ω βασιλεύ, έπ' άν-" δρας τοιούτους στρατεύεσθαι παρασκευάζεαι ²⁹, οι σκυτίνας ³⁰ μέν

iji, 122; Επεμπον κήρυκα δώρα φ. iv, 131. STG.

18. προσθέσθαι] The simple verb has the same meaning; as in the message from Theseus to Creon, Θησεύε σ' ἀπαιτεί... φίλον Βέσθαι πάντ' Έρεχθειδών λεών, Eur. S. 395. LR. 19. δι' ἀγγέλων] i, 99; vii, 203.

20. ξεινίης πέρι] Aristotle mentions this arrangement (by an astrophe) as unusual in common language, Poet.

37 ; μεγέθους πέρι, Thu. i, 10.

21. τοῦτο μέν...τοῦτο δὲ] i, 30; 161, 66; iii, 106; vi, 114, 28; viii, 134; ix, 27. The same form occurs in Dem. Isoc. and Aristid. VG, i, 16. MA, 288, b. The repetition of hoc in Vir. G. ii, 351, is not analogous: but Livy uses simul in a like sense; simul castra obpugnabantur, simul pars exsercius ad populandum agrum missa, iii, 5; ii, 65; and elsewhere.

22. έτοῦμοι] φιλίην τε καὶ ξυμμαχίην συνθέσθαι. STG.

23. [delow denotes the represen-

tation not only of men and animals, but of flowers, fruits, &c. Ath, v. 26; (wa bears the same meaning, i, 203; iv, 88, 28; Ath. v, 26 twice. SW.

24. ἀμφορέαs] ἀμφορεύs formed by s y n co p e from αμφιφορεύς, which denotes δ αμφοτέρωθεν κατὰ τὰ ῶτα δυτάμενος φέρεσθαι, Ath. xi, 103; STE, Th. L. G. 1976. DAM.

25. ħγον] iii, 47; WE. s. i, 166, 1. 26. παρασκευαζομένου] τίς παρασκευάσεται els πόλεμον; I Corinthians

xiv, 8. SS.

27. τῶν τις] i, 84, 96 ; τῶν τις Δελφῶν, i, 51 ; τῶν τις Περσέων, i, 85 ; τῶν τινὰ ᾿Αστυάγεος, i, 109; τῶν τις δοκίμων ἄλλος Μήδων, i, 124; SW.STG. των τις στρατιωτέων, v, 101, 64: the article is often separated from its noun by the governing word in Ionic writers, and sometimes in others. MA, 278.

28. καὶ τὸ κάρτα] σοφοῦ is understood. τυγχάνει δε και άλλο σφι ύδωρ κρηναίον έδν μεσαμβρίη τέ έστι και το κάρτα γίνεται ψυχρόν, iv, 181 : SW.

s.i, 191, 13.

" αναξυρίδας, σκυτίνην δε την άλλην έσθητα φορέουσι σιτέονται δε, " οὐκ ὅσα ἐθέλουσι, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι, χώρην ἔχοντες τρηχείην. 81 $^{\prime\prime}$ πρὸς δὲ, οὐκ οἴν ψ^{32} διαχρέονται, ἀλλὰ ὑδροποτέουσι $^{\cdot38}$ οὐ σῦκα 84 δὲ « ἔχουσι τρώγειν, οὐκ ἄλλο ἀγαθὸν οὐδέν. 35 τοῦτο μὲν δή, εἰ νική~ " σεις, τί σφεας ἀπαιρήσεαι, τοῖσί γε μή ἐστι μηδέν; τοῦτο δὲ, ἣν " νικηθής, μάθε, όσα άγαθα άποβαλέεις. γευσάμενοι γαρ των ήμε-" τέρων ἀγαθῶν, περιέξονται, οὐδὲ ἀπωστοὶ ἔσονται. ἐγὼ μέν δε νυν " θεοισι έχω χάριν 37, οι ουκ έπι νόον ποιέουσι Πέρσησι στρατεύεσθαι " έπι Λυδούς." Ταῦτα λέγων, οὐκ ἔπειθε τὸν Κροῖσον. Πέρσησι γαρ, πριν Λυδούς κατασρέψασθαι, ήν ούτε άβρον ούτε άγαθον ούδέν. (75) 'Ως δὲ ἀπίκετο ἐπὶ τὸν "Αλυν ποταμὸν ὁ Κροῖσος, τὸ ένθεῦτεν κατὰ τὰς ἐούσας 38 γεφύρας διεβίβασε τὸν στρατόν. (76) Κροϊσος δὲ, ἐπεί τε διαβάς σὺν τῷ στρατῷ ἀπίκετο τῆς Καππαδοκίης ές την Πτερίην 39 καλεομένην η δε Πτερίη έστι της χώρης ταύτης τὸ Ισχυρότατον, κατά Σινώπην 40 πόλιν την έν Εὐξείνω πόντω μάλιστά κη ⁴¹ κειμένη ένθαῦτα έστρατοπεδεύετο, φθείρων των Συρίων τους κλήρους. 42 και είλε μεν των Πτερίων την πόλιν,

29. παρασκευάζεαι] σὸ δὲ, ὦ βασιλεῦ, μέλλεις ἐπ' ἄνδρας στρατεύεσθαι πολλόν αμείνονας, vii, 10, 1. VK.

30. σκυτίνας] Garments of skin were very ancient and common. BLG. Adam and Eve were clothed with χιτώνας δερματίνους, LXX, Genesis iii, 21.

31. τρηχείην] The Persians say γην έκτημεθα δλίγην, και ταύτην τρη-χέην, ix, 122, 42; Pla. L. iii, 12; Πέρσαι τότε πένητές τε ήσαν, και χώρας τραχείας οἰκήτορες, καὶ νόμιμα σφίσιν ήν, οδα εγγύτατα είναι τῆ Λακωνική παιδεύσει, Arr. Al. v, 4; είδως οθν Πέρσας τους οίκοι, κακοδιωτάτους μέν όντας διά πενίαν, έπιπονώτατα δὶ ζώντας διὰ τὴν τῆς χώρας τραχύτητα, Xen. C. vii, 5, 67; WE. έν Πέρσαις, διά το χαλεπον είναι και τρέφειν ίππους και ίππευειν, εν δρεινβ οδοή τῆ χώρα, καὶ ἰδεῖν Ἰππον πάνυ σπάνιον ἢν, ib. i, 3, 3. SD.

32. οἴνψ] After the victories of Cyrus, the Persians became rich and

luxurious, σύνφ δέ κάρτα προσκέαται, i, 133. WE. Their drinking to excess is mentioned, Xen. C. viii, 8, 10. LR.

33. ύδροποτέουσι] οι παίδες φέρονται οίκοθεν, σίτον μέν, άρτον όψον δέ, κάρδαμον πιείν δέ, ήν τις διψή, κώθωνα, ώς άπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύσασθαι, Xen. C.

i, 2, 8 and 11; Ath. iv, 46.

34. σῦκα] Magnus, speaking in praise of figs, quotes this passage, with a few slight variations, Ath. iii, 15. 35. οὐδὲν] ἐν Πέρσαις τοῖς οἴκοι καλ νῦν ἔτι πολύ καὶ ἐσθήτες φαυλότεραι, καί δίαιται εὐτελέστεραι, Xen. C. i, 3, 2.

36. ἐγὰ μἐν] The opposite to this, which Sandanis from prudence suppresses, would run thus: σὺ δὲ καὶ προκαλέει αὐτοὺς ès ἀγῶνα. STG.

37. ₹χω χάριν] Thu. i, 77; habeo, Neptune, gratiam magnam tibi, Plau. Mo. ii, 2, 1; Ter. An, i, 1, 15; Cic.

S. 13; Liv. iii, 38.

38 ràs cobras] 'those same bridges, which exist now; 'i.e. in the time of Herodotus. WY. s. Liv. xxv, 40, b.

39. Πτερίην] έστι και Πτερία πόλις Σινώπης, Steph. WE.

40. Σινώπην] Diogenes the Cynic was a native of Sinope, now called

Sinub, LR, 41, μάλιστά κη] 'as near as may be;' ii, 75; vii, 30; viii, 65, 87; WE. κη has a diminuent power, κεσῶμα, τοῦ δείου ψυχή, Pla. Phdr. 56. HGV, vi. κοινώνηκέ πη, μάλιστα τῶν περὶ τὸ

καὶ ήνδραποδίσατο είλε δὲ τὰς περιοικίδας αὐτῆς πάσας Συρίους τε, οὐδὲν ἐόντας αἰτίους, ἀναστάτους ἐποίησε. Κῦρος δὲ, ἀγείρας τον έωντοῦ στρατον καὶ παραλαδών τους μεταξύ οἰκέοντας πάντας, ήντιουτο Κροίσω. πρίν 43 δε έξελαύνειν ορμήσαι τον στρατόν, πέμψας 44 κήρυκας ές τοὺς "Ιωνας, ἐπειρᾶτο σφέας ἀπὸ Κροίσου ἀπιστάμεναι. "Ιωνες μέν νυν οὐκ ἐπείθοντο. Κῦρος δὲ ὡς ἀπίκετο, καὶ άντεστρατοπεδεύσατο Κροίσφ, ένθαῦτα έν τῆ Πτερίη χώρη έπειρώατο κατά τὸ ἰσχυρὸν 45 άλλήλων. μάχης δὲ καρτερῆς γενομένης, και πεσόντων άμφοτέρων 46 πυλλων, τέλος ουδέτεροι νικήσαντες διέστησαν, νυκτός έπελθούσης. καὶ τὰ μὲν στρατόπεδα άμφότερα ουτω ήγωνίσατο. (77) Κροῖσος δὲ, μεμφθεὶς 47 κατὰ τὸ πληθος τὸ έωυτοῦ στράτευμα. ἢν γάρ οἱ ὁ συμβαλών στρατὸς πολλὸν έλάσσων η ο Κύρου· τουτο μεμφθείς, ως τη υστεραίη ουκ έπειρατο έπιων 48 ο Κῦρος, ἀπήλαυνε ές τὰς Σάρδις, ἐν νόφ ἔχων, παρακαλέσας μὲν Αίγυπτίους 49 κατά τὸ δρκιον, (ἐποιήσατο γὰρ καὶ πρὸς "Αμασιν βασιλεύοντα Αλγύπτου συμμαχίην πρότερον ήπερ πρός Λακεδαιμονίους,) μεταπεμψάμενος δὲ καὶ Βαβυλωνίους, (καὶ γὰρ πρὸς τούτους αὐτῷ ἐπεποίητο συμμαχίη ἐτυράννευε δὲ τῶν Βαβυλωνίων τὸν χρόνον τοῦτον Λαβύνητος. 50) έπαγγείλας δε και Λακεδαιμονίους

42. κλήρους] 'farms;' άγροὺς τῶν άστων...καλλίστους δύο κλήρους, ix, 94. SW.

43. πρίν] requires, regularly, an infinitive mood; in prose, πρότερον is more usual, HGV, i, ν. πρότερον ήπερ δρμήσαι στρατεύεσθαι έπλ την Έλλάδα, vii, 150. WE. In this sense the passive δρμᾶσθαι is more frequently em-

ployed, vii, 1; 4; 19. SW.

44. πέμψας] s. i, 141, 88. WE.

45. κατὰ τὸ ἰσχυρὸν] 'forcibly;' i.e.
'in severe conflict,' v, 62; ix, 2; MA,
581. κ. τάχος, 'expeditiously,' i, 79, 59; κ. το καρτερον, i, 212, 85; κατα κράτος, 'vigorously,' Thu. i, 64; Xen. H. iii, 1, 7; v, 3, 18; κ. μῆκος, 'lengthwise,' vi, 75, 54.

46. αμφοτέρων] i, 82; πεσόντων έξ αμφοτέρων των στρατοπέδων πλήθει πολλών, iii, 11. WE.

47. μεμφθεls] ' finding fault with his army' for being deficient 'on the score of numbers,' not in point of valour. The form is passive, but the sense active; as δώρα μεμφθείς, δτι ቭν δλίγα, iii, 13; vii, 146; SW. τὰς τῶν πολεμίων παρασκευάς μεμφόμενοι, Thu. i, 84 twice; Soph. Tr. 124; 452; Eur. Rh. 327; μεμπτός, vii, 48, 54. A similar Latin phrase is cum jam virium pæniteret, Liv. i, 8. Compare ήν δ' άρα που σφαλώσιν, ἐπλήρωσαν τὴν xpelar, Thu. i, 70; Tarquinius equitem maxime suis deesse viribus ratus, Liv. i, 36; s. Liv. xxii, 12, 16. For the construction, see MA, 383, 6, obs. 1.

48. οὐκ ἐπειρᾶτο ἐπιῶν] ' did not attempt attacking him.' After πειρᾶσθαι, either the infinitive mood is used, as v, 85; vi, 138; viii, 100; 108; or the participle, as here; κατών, vi, 5, 17; ix, 26; προσθαίνων, i, 84; and also ii, 73; iv, 125, 8; 139, 88; vi, 9, 38; 50, 88; vii, 139; 148; 172; ix, 53. WE. SW. MA, 550, obs. 4. VG, vi, 1, 13. One passage occurs where both a participle and an infinitive mood are used, Λακεδαιμόνιοι έπειρώντο πείσαντες Τισαμενόν ποιέεσθαι ήγεμόνα, ix, 33.

49. Alyuntious] The Egyptians, Babylonians, and Lacedæmonians, are mentioned among the allies of Crossus,

Xen. C. vi, 2, 10 and 11.

50. Λαβύνητος] the same name as

παρείναι ές χρόνον ρητόν, άλίσας τε δή τούτους, καὶ τὴν έωυτοῦ συλλέξας στρατιὴν, ἐνένωτο δὶ, τὸν χειμῶνα παρεὶς, ἄμα τῷ ਜρι δ² στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας. καὶ ὁ μὲν ταῦτα φρονέων, ὡς ἀπίκετο ἐς τὰς Σάρδις, ἔπεμπε κήρυκας κατὰ δ³ τὰς συμμαχίας δ⁴, προερέοντας ἐς πέμπτον μῆνα συλλέγεσθαι ἐς Σάρδις τὸν δὲ παρεόντα καὶ μαχεσάμενον στρατὸν Πέρσησι, δς ਜν αὐτοῦ ξεινικὸς, πάντα ἀπεὶς, διεσκέδασε οὐδαμὰ ἐλπίσας δδ, μή κοτε ἄρα ἀγωνισάμενος οῦτω παραπλησίως Κῦρος ἐλάσει δδ ἐπὶ Σάρδις. (79) Κῦρος δὲ, αὐτίκα δρ ἀπελαύνοντος Κροίσου μετὰ τὴν μάχην τὴν γενομένην ἐν τῆ Πτερίη, μαθὼν, ὡς ἀπελάσας μέλλοι Κροῖσος διασκεδᾶν τὸν στρατὸν, βουλευόμενος εὕρισκε πρῆγμά οἱ εἶναι δδ ἐλαύνειν, ὡς δύναιτο τάχιστα, ἐπὶ τὰς Σάρδις, πρὶν ἢ τὸ δεύτερον ἀλισθῆναι τῶν Λυδῶν τὴν

Nabonnedus,' by a change of the initial liquid; so, in Artic, λίτρον for νίτρον, πλεόμων for πνεόμων. LR. Last king of Babylon, the Belshazzar of Scripture, Daniel v, 1; Βαλτάσαρ of the Lxx. Labynetus was probably an honorary title, as it is applied to several kings of Babylon. WE.

51. ἐνένωτο] An instance of an a colu thia: the verb should be omitted, as ἐν νόφ ἔχων precedes; but is introduced on account of the many parentheses; so ἐντολάς τε΄...τουτέων μὲν τῶν ἐντολέων, iii, 147; τῶν λοικῶν λεραπόντων τοὺς ἐκιτηδεωτάτους... τούτων ῶν τῶν διηκόνων, iv, 72. STG.

MA, 611, 3.

52. ἄμα τῷ ἦρὶ] So α. τῷ ἦρὶ εὐθὺς ἀρχομένῳ, Thu. viii, 61; α. τ, ἢ. ὁποφαινομένῳ, Xen. H. v, 3, 1; α. ἡμέρᾳ, ib. i, 1, 2; α. ἡμέρᾳ διαφαισκούση, iii, 86; ix, 45; α. ἡελίῳ καταδύντι, Hom. Il. A, 592. τῷ ἐπιφωσκούση, St Mathew xxviii, 1; τῆς ἡμέρας ὑποφωσκούσης, Diod. xiii, 18; ἔωθεν, Zon. The same form of syntax occurs in α. τῷ ἔπτῳ τοῦτο ποιήσαντι, iii, 86; s. MA, 556, 6. VK. WE. ED.

53. κατὰ] is often used with verbs

53. κατὰ] is often used with verbs of motion, in order to show the object of them, κατὰ ληθην ἐκπλώσωντας, 'after (i.e. in order to collect) plunder,' ii, 152; ΜΛ, 581, b. κατ' αὐτὸν, iii, 4; κατ' ἐμπορίην, iii, 139; κατὰ τοὺν Alaκίδας, viii, 83; ἐς τὰς συμμαχίας occurs in nearly the same sense, i, 81; 82; STG. so μετὰ, i, 41, 15; ἐπὶ, i, 84, 97: a. vii, 193, 4.

55. ἐλπίσαs] Ἐλπὶs denotes not only 'hope,' but sometimes 'expectation' in general, and consequently even 'fear,' iii, 119; STG. BF, on Thu. i, 1; vi, 109; κοινὸν μὲν ὅνομα ἐλπίς 'δίον δὲ, ἡ πρὸ τοῦ ἐναντίου, Pla. de L. i, 13; ΗGV, on VG, v, 7, 2. οῦ μοι φόδο υ μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖν, ἔως ἀν αθθη πῦρ ἐψ ἐστίας ἐμῆς ΑΓγισθος, δς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμο΄ οδτος γὰρ ἡμῶν ἀσπὶς οὺ σμικρὰ Ֆράσους, Æsch. Α. 1409; ἔλπομ' 'Αρηί γε πῆμα τετύχθαι, Hom. II. O, 110; Soph. CE. R. 1432; bellum spe omnium serius fuit, Liv. ii, 3; si genus humanum temnitis, at sperate deos memores, Vir. Æ. i, 546; iv, 292; si potui tantum sperare dolorem, 419; Juv. iv, 57: s. iii, 62, 2; vi, 109, 100.

56. ἐλάσει] The future is occasionally put, instead of the subjunctive, after verbs expressing 'fear;' as δρα μὴ δεήσει, Xen. C. iii, 1, 27. STG. In these cases, μὴ precedes the future.

MA, 520, obs. 4.

57. αὐτίκα] The participle in definitions of time is often joined with such adverbs; Διόνυσον αὐτίκα γενόμενον, ii, 146; περί τοῦ πολέμου τούτου αὐτίκα κατ' ἀρχὰς ἐγειρομένου, vii, 220: ΜΑ, 556, 6. s. iii, 65, 40. 68. πρῆγμά οἱ εἶναι] 'that it was

58. πρήγμά of elvai 'that it was advisable for him;' vii, 12, 40; WE. i, 207, 47; STG. Arist. E. 670; VK. ξργον είναι, i, 17. SW understands δεόμενον, (which is expressed in iv, 11,) and renders the phrase, 'that circum-

δύναμιν. ως δέ οι ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίεε κατὰ τάχος. 59 ἐλάσας γὰρ τον στρατον ές την Λυδίην, αυτος 60 άγγελος Κροίσω έληλύθεε. ένθαῦτα Κροῖσος ές ἀπορίην πολλήν ἀπιγμένος, ως οἱ παρὰ δόξαν έσχε τὰ πρήγματα, ἢ ὡς αὐτὸς κατεδόκεε 61, ὅμως τοὺς Λυδοὺς ἐξῆγε ές μάχην. ἦν δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ἔθνος οὐδὲν ἐν τῆ ᾿Ασίη οὕτε άνδρειότερον ούτε άλκιμώτερον τοῦ Λυδίου. ἡ δὲ μάχη σφέων ἦν ἀπ' ἴππων 62, δούρατά τε έφόρεον μεγάλα, καὶ αὐτοὶ ἦσαν ἰππεύεσθαι ἀγαθοί.63 (80) Ές τὸ πεδίον δὲ συνελθόντων τοῦτο, τὸ πρὸ τοῦ ἄστεός έστι τοῦ Σαρδιηνοῦ, ἐὸν μέγα τε καὶ ψιλὸν 64, (διὰ δὲ αὐτοῦ ποταμοὶ ρέοντες καὶ ἄλλοι καὶ "Υλλος 65 συρρηγνῦσι ές τὸν μέγιστον, καλεόμενον δὲ Ερμον, δς, έξ ούρεος ἰροῦ 66 μητρός Δινδυμήνης 67 ρέων, έκδιδοῖ ές θάλασσαν κατά Φωκαίην 68 πόλιν,) ένθαῦτα ὁ Κῦρος, ὡς είδε τους Λυδους ές μάχην τασσομένους, καταβρωδήσας την ίππον, έποίησε, 'Αρπάγου 69 ύποθεμένου άνδρὸς Μήδου, τοιόνδε δσαι τῷ

stances required,' literally 'were requiring.' In that passage, however, there is no dative. In Latin the phrase is operæ pretium esse, Hor. 11 E.i, 229; Liv. pr. iii, 26.

59. κατά τάχος] i, 152, 94; έν τάχει, Thu. i, 79; έν τάχει, και παντί

σθένει, ib. 86 : s.i, 76, 45. 60. αὐτὸs] 'in person;' i, 153, 12;

Hom. Il. Γ, 106.
61. κατεδόκεε] The imperfect, and not the pluperfect, is used to signify that 'these occurrences were contrary to the opinion which, at the time of dismissing his forces, 'he was entertaining; ο δναντίους λόγους ή ως αυτός κατεδόκεε, i, 22; STG. viii, 4, 20. Herodotus might have said &s of έσχε τὰ πρήγματα οὐκ ώς αὐτὸς κατεδόκεε, i, 79; as οὐκ ωs ήθελε. VK. Such instances of pleonasm are not unfrequent in Greek; τρόπφ όποίφ αν δύνωνται Ισχυροτάτφ, κατά το δυνατον, Thu. v. 47: MA, 613, iv. s. ix, 99,

82; BF, on Th. iii, 21, 6. 62. ἀπ' ἴππων] 'on horseback.' ΜΑ, 573. ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἴππων ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ δθι χρη πεζον вога, Hom. O. I, 49; WE. s. vi, 38, 19.

63. Ιππεύεσθαι άγαθοί] Mήονες iπποκορυσταί, Hom. Il. K, 431; φιλιπ-πότατοι, Philos. Ic. i, 17, p. 788. WE. The construction is similar to apicros ἐνδέκεσθαι, vi, 80, 41; τιμωρέειν οὐ какоїог, vi, 108, 79; МА, 532, 2. λέγειν σὺ δεινὸς, μανθάνειν δ' έγὰ κακὸς σοῦ, Soph. Œ. R. 545.

64. ψιλον] 'bare,' i. e. with neither trees nor shrubs to impede the operations of cavalry; ψιλην και αγρίων και ήμέρων δενδρέων, iv, 21; ὁ λόφος οδτος δασύς ίδησί έστι, ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης ψιλής, iv, 175. GR.

65. "TANOS] The locality of this river is marked by Homer, Τμώλφ όπὸ νιφόεντι, "Υδης έν πίονι δήμφ, ... "Υλλφ έπ' ίχθυδεντι, καὶ "Ερμφ δινήεντι, Il. T, 385; 392. LR. Of the latter river Strabo says els δν και δ Τλλος εμβάλλει, συμπεσόντες δ' οί τρείς και άλλοι άσημότεροι σύν αὐτοῖς, εἰς τὴν κατά Φωκαίαν ἐκδιδόασι δάλατταν ώς Ἡρόδοτος φησίν, xiii, p. 928 or 626. Livy calls the Hyllus, Phrygius amnis,

xxxvii, 37; 38. WE.
66. Ιροῦ] Ionic = Ιεροῦ; by crasis. This mountain was not Dindymus.

67. Δινδυμήνης] μητρός των δεων, Stra. xiii, p. 575; της ἐν τῷ Δινδύμο δρει τιμωμένης, Schol. on Apol. i, 1125; SW. s. Dindymus and Cy-BELE, in A.

68. κατά Φωκαίην] MA, 581, b. This town is supposed to be named from the number of 'seals' (phocæ) caught in its vicinity. It is now called Phokia. LR. A.

στρατῷ τῷ ἐωυτοῦ ἔποντο σιτοφόροι τε καὶ σκευοφόροι κάμηλοι, ταύτας πάσας άλίσας, καὶ άπελων τὰ ἄχθεα, ἄνδρας ἐπ' αὐτὰς ἀνέβησε ίππάδα ⁷⁰ στολήν ένεσταλμένους. σκευάσας δὲ αὐτοὺς, προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προϊέναι πρὸς τὴν Κροίσου ἵππον 71, τῆ δὲ καμήλω επεσθαι τὸν πεζὸν στρατὸν έκέλευε ὅπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ έπέταζε την πασαν ίππον. ως δέ οἱ πάντες διετετάχατο, παραίνεσε, των μεν άλλων Λυδων μή φειδομένους, κτείνειν πάντα τον έμποδων γινόμενον, Κροϊσον δε αὐτὸν μη κτείνειν, μηδε ήν συλλαμβανόμενος άμύνηται. 72 ταῦτα μὲν παραίνεσε· τὰς δὲ καμήλους ἔταξε ἀντία 78 τῆς ἵππου, τῶνδε εἵνεκεν κάμηλον ἵππος φοβέεται 74, καὶ οὐκ ἀνέχεται 75 ούτε την ιδέην αυτής ορέων, ούτε την όδμην όσφραινόμενος. αὐτοῦ δη ὧν τούτου είνεκεν ἐσεσόφιστο, ίνα τῷ Κροίσῳ ἄχρηστον ή τὸ ἰππικὸν, τῷ δή τι καὶ ἐπεῖχε ⁷⁶ ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός. ώς δὲ καἷ συνήεσαν ές την μάχην, ένθαῦτα ως ὄσφραντο 77 τάχιστα των καμήλων 78 οι Ιπποι, και είδον αυτάς, οπίσω ανέστρεφον, διέφθαρτό τε $au ilde{\psi}$ Κροίσ ψ ή έλ π ίς. 0 \dot{v} μέντοι 79 οι γε Λυδοι το ένθεῦτεν δειλοι ήσαν ullet άλλ', ως εμαθον το γινόμενον, αποθορόντες από των ιππων, πεζοί

69. 'Αρπάγου] s. i, 108 ff.

70. iππάδα] iππικήν, την τῶν iπποτέων.

72. συλλαμβανόμενος αμύνηται] ' he should resist being taken prisoner.

73. ἀντία] is properly a neuter plural used adverbially; it governs a genitive: over against.' SW.

74. φοβέεται] οι Ίπποι τὰς καμήλους ἐκ πάνυ πολλοῦ οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' οἰ μεν έκφρονες γιγνόμενοι έφευγον, οί δ' έξηλλοντο, οί δ' ένέπιπτον άλληλοις. τοιαθτα γάρ πάσχουσιν ίπποι ύπο καμήλων, Xen. C. vii, 1, 27; Poly. St. vii, 6, 6. WE. Aristotle, H. A. vi, 18; and Ælian, N. A. iii, 7; affirm that the horse has an antipathy towards the camel. M denies this from his own observation: indeed it is disproved by daily experience and decided by the Orientals, who are the best judges. SD. GIB, vii, 200. TX. s. vii, 87, 44. " I have myself seen horses manifest great terror at the first sight of some camels which were brought to France." LR. s. Liv. xxi, 55, 6.

75. ἀνέχεται] ύπομένει, Hes. v, 48; viii, 26; ἀ. ὁρέων, v, 19; ᾿Αθηναῖοι, πρῶτοι Ἑλλήνων πάντων ἀνέσχοντο ἐσθῆτά τε Μηδικὴν δρέωντες, καὶ τοὺs άνδρας ταύτην ἐσθημένους τέως δὲ ἦν

τοῖσι Ελλησι καὶ τὸ οὄνομα τὸ Μήδων φόβος ἀκοῦσαι, vi, 112, 20; μόνης σοῦ κλύων ανέξεται, Æsch. P. 843. BL. The author of the second book of Maccabees, speaking of the loathsome disease of Antiochus, says, δπὸ δὲ της όσμης αὐτοῦ πᾶν το στρατόπεδον βαρύνεσθαι τῆ σαπρία...δια το της όσμης αφόρητον βάρος ... και μηδέ της όσμης αὐτοῦ δυνάμενος ἀνέχεσθαι, ix, 9; 10; 12: s. i, 169, 30; vii, 87, 44.

76. ἐπεῖχε] ἐπ. στρατηλατέειν, i, 153, 11; ἐπ. στρατεύεσθαι, vi, 96, 5; und. τον νοῦν: σκοπόν εἶχον, 'had it in view,' Eust. WE. Pol. iii, 43; x, 41; xviii, 28. The same as προσέχειν. SW. Lucian supplies the ellipsis, τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν τον νοῦν, ii, p. 212; SH. ubi spectaculi tempus venit, deditæque eo mentes cum oculis erunt, Liv. i, 9. SS.

77. δσφραντο] ΜΑ, 244.

78. καμήλων] MA, 327, obs. 2. From the preceding construction of δσφραινόμενος, the genitive case here may be accounted for by understanding την **ձ**δμή».

79. μέντοι] 'however;' καίπερ τησδε της έλπίδος ψευσθέντες. STG. s. i, 96, 99; 117, 55.

τοῖσι Πέρσησι συνέβαλλον. χρόνω 80 δὲ, πεσόντων άμφοτέρων πολλῶν, ἐτράποντο οἱ Λυδοί· κατειληθέντες δὲ ἐς τὸ τεῖχος, ἐπολιορκέοντο ὑπὸ τῶν Περσέων. (81) Τοῖσι μὲν δὴ κατεστήκεε πολιορκίη. Κροϊσος δέ, δοκέων οι χρόνον έπι μακρύν έσεσθαι την πολιορκίην, έπεμπε έκ τοῦ τείχεος ἄλλους ἀγγέλους ές τὰς συμμαχίας. οἱ μὲν γαρ πρότερον διεπέμποντο, ές πέμπτον μηνα προερέοντες συλλέγεσθαι ές Σάρδις τούτους δὲ έξέπεμπε, την ταχίστην 81 δέεσθαι βοηθέειν 62 , ὼς πολιορκεομένου Κροίσου. (82) Ές τε δὴ ὧν τὰς άλλας ἔπεμπε συμμαχίας, καὶ δὴ καὶ ές Λακεδαίμονα. τοῖσι δὲ καὶ αὐτοῖσι τοῖσι Σπαρτιήτησι κατ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χρόνον συνεπεπτώκεε έρις έοῦσα πρὸς 'Αργείους, περὶ χώρου καλεομένου Θυρέης.83 (83) Οι δε όμως, επεί τε επύθοντο τοῦ κήρυκος, δρμέατο βοηθέειν. καί σφι ήδη παρεσκευασμένοισι, καὶ νεῶν ἐουσέων ἑτοίμων, ἦλθε άλλη άγγελίη, ώς ήλώκοι τὸ τεῖχος τῶν Λυδῶν, καὶ ἔχοιτο Κροῖσος ζωγρηθείς. ούτω δη ούτοι μέν, συμφορην ποιησάμενοι μεγάλην, (84) Σάρδιες δε ήλωσαν ώδε έπειδή τεσσερεσκαιδεκάτη έγένετο ημέρη πολιορκεομένω Κροίσω, Κυρος τη στρατιή τη έωυτου, διαπέμψας ίππέας, προείπε ⁸⁴ ' τῷ πρώτῳ ἐπιβάντι τοῦ τείχεος δῶρα ό δώσειν. μετα δε τουτο, πειρησαμένης της στρατιης, ώς οὐ προεχώρεε 85, ένθαῦτα, τῶν ἄλλων πεπαυμένων, ἀνὴρ Μάρδος 86 ἐπειρᾶτο προσβαίνων, τῷ οὖνομα ἦν Υροιάδης, κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τη 87 οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος 88 οὐ γὰρ ην δεινὸν, κατὰ τοῦτο μη

80. $\chi\rho\delta\nu\phi$] 'after a time.' ent $\tau\nu\nu$ is understood. BHD, on BO, 270.

81. την ταχίστην] und. κατὰ and ὅραν, as in σφενδονητῶν την ταχίστην δεῖ, Xen. A. iii, 3, 10: or rather βοήθειαν, s. i, 109, 64; as κατὰ βάδισιν or δδὸν (which is supplied by Xen. A. i, 2, 20;) in i, 119, 67; SH, on BO, 33. ἀπόστασιν, in i, 126, 40; συλλογην, (ν, 105;) in vi, 7, 28. This explanation derives corroboration from the identity in sense of the two expressions βοηθέειν and βοήθειαν ποιεῖσθαι: s. viii, 68, § 2, 5.

82. βοηθέειν] δεόμενος Κροίσφ βοηθέειν πολιορκεομένφ, i, 83. WE.

83. Θυρέης] part of Cynuria. LR. ή δὲ Θυρεάτις γῆ, μεθορία τῆς ᾿Αργείας καὶ Λακωνικῆς ἐστὶν, ἐπὶ δάλασσαν καθηκουσα, Thu. ii, 27.

84. προεῖπε] ii, 1, 2; iv, 125; vii, 12; προηγόρευε, iii, 62 twice; προερέοντα, iii, 61, 99; προλέγειν, iv, 125; προφωνώ, Soph. Œ. R. 223; Herod. Vol. I.

προ in these verbs means 'by proclamation, publicly;' dictator fertur promunciasse militi præmia, qui primus custra hostium intrasset, Liv. ii, 20. VK. FD

85. οδ προεχώρεε] 'it did not succeed.' πειρωμένοισι κατά το Ισχυρόν οδ προεχώρεε κάτοδος, άλλὰ προσέπταιον μεγάλως, ν, 62; viii, 102; εἴ τι μη προχωροίη τοῖς ἐσεληλυθόσι, Thuc. ii, 5; WE. i, 205, 28.

86. Μάρδος] Μάρδοι μὲν Πέρσησι προσεχέες οἰκέουσι, Αησταλ καὶ οὕτοι, Αττ. Ι. 40; LR. Mardorum gens confinis Hyrcaniæ, cultu vitæ aspera, et latrociniis assueta; incolæ, ritu ferarum virgulta subire soliti, Curt. vi, 5, 11 and 17. Compare the detailed account of the taking of a castle by Marius, where a Ligurian guide scaled the rock; Sall. J. 97...99.

87. $\tau \hat{\eta}$] $\mu \epsilon \rho l \delta i$ may be understood with $\tau \hat{\eta}$, as $\mu \epsilon \rho o s$ with $\kappa a \tau a \tau o \hat{\nu} \tau o$.

88. φύλακος] a poetical, and, ac-

άλῷ κοτέ. ἀπότομός 89 τε γάρ ἐστι ταύτη ἡ ἀκρόπολις, καὶ ἄμαχος 90 ἔστι δὲ πρὸς 91 τοῦ Τμώλου 92 τετραμμμένου 93 τῆς πόλιος. ὁ ὧν δὴ Ύροιάδης οὖτος 94 ὁ Μάρδος, ἰδὼν τῆ προτεραίη 95 τῶν τινὰ 96 Λυδῶν κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος καταβάντα ἐπὶ 97 κυνέην 98 ἄνωθεν κατακυλισθεἴσαν, καὶ ἀνελόμενον, ἐφράσθη καὶ ἐς θυμὸν ἐβάλετο. τότε δὲ δὴ ὁ αὐτός τε ἀναβεβήκεε, καὶ κατ' αὐτὸν ἄλλοι Περσέων ἀνέβαινον προσβάντων δὲ συχνῶν, οὕτω δὴ Σάρδιές τε ἡλώκεσαν 99, καὶ πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο. (85) Κατ' αὐτὸν δὲ Κροῖσον τάδε ἐγένετο. ἦν οἱ παῖς, τοῦ καὶ πρότερον ἐπεμνήσθην, τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικὴς, ἄφωνος δέ. ἐν τῆ ὧν παρελθούση εὐεστοῖ 100 ὁ Κροῖσος τὸ

cording to some, a Doric form of φόλαξ. It occurs frequently in Herodotus; in Hom. II. Ω, 566. STE, Th. G. L. 1022. DAM. φόλακοι, iii, 14; εο μάρτυροι, Il. Β, 302.

89. απότομος] κατά τα αποτομώτατα δοκούντα είναι του Σαρδιανών ερύματος,

Xen. C. viii, 2, 3.
90. ἄμαχος] 'impregnable.' "The castle (of Sardis), which is erected on a high and steep mountain, is very difficult to ascend, and almost inaccessible by force of arms;" Rycaut, quoted by WLS, ii, 5, 1. συμβαίνει τὰς ὁχυρωτάτας πόλεις ὡς ἐπὶ τὸ πολὸ βῶστα γίγνεσθαι τοῖς πολεμίοις ὑποχειρίους διὰ τὴν ὁλιγωρίαν τῶν ἐνοικούντων, Pol. vii, 15: s. viii, 53, 14; Liv. xxiv, 3, 4; xxviii, 20, 2.

91. προς] in the sense of 'towards,' governs both the genitive and the accusative, as προς Λιβύης,... προς μεσαμεθρίης,... προς Βορέην τε καὶ προς έσπέρην,... προς τὴν ἡῶ, ii, 99; προς τοῦ Πόντου,... προς τὸ Αίγαῖου, vii, 55; προς ἡῶ τε καὶ τοῦ Τανάῖου, iv, 122, 97. ΗΕ, on VG, ix, 1, 1; VG, ix, 8, 5. ΜΛ, 590, γ; 591, α.

92. Τμώλου] now Bouz-Dag, 'the cold mountain,' or Tomolitzi. LR.

93. τετραμμένον] i. e. ἔστι δὲ τὸ τῆς πόλιος μέρος τετραμμένον πρὸς τοῦ Τμώλου; so ἡ Καλὴ 'Ακτή ἐστι πρὸς Τυρσηνίην τετραμμένη τῆς Σικελίης, vi, 22, 18. LR.

94. οδτος] Sο τοῦτον δη δυ τὸν "Ατυν, i, 34; οδτος δη δκαθαρθείς, i, 43; δ δὲ παις οδτος δ άφωνος, i, 85. SW.

95. τῆ προτεραίη] und. ἡμέρη, as in τῆ δευτεραίη and ἐς τὴν ὑστεραίην, iv, 113. Thucydides supplies the ellipsis,

τῆ προτεραία ἡμέρα, v, 75. SH, on BO, 106. From the ordinal numbers are derived numerals (or rather temporals, BL.) in - α os, which answer to the question 'On what day?' s. vi, 106, 56. MA, 144, 1. VG, iii, 2, 15. 97. ϵ π! 'after,' following verbs of

97. ἐπὶ] 'after,' following verbs of motion, denotes the end of one's going: lέναι ἐπὶ τὴν βήρην, i, 37; τὴν δυγατέρα ἐξέπεμπε ἐπ' ὅδωρ, iii, 14, 53; ἐπὶ πῦρ ἐλθὼν, Xen. Œ. ii, 15; MA, 586, c. ἀχοντο ἐπ' ἀργυρολογίων, Xen. H. i, 1, 8; so μετὰ, i, 41, 15; κατὰ, i, 77, 53.

96. κυνέην] is properly an adjective, agreeing with περικεφαλαίαν; and originally signified 'a helmet covered with the skin' of a dog, otter, or seal, δορά κυνδε ποταμίου, σκέπουσα τὰς κεφαλὰς, Eust. but afterwards, by a y n e c do c he, any 'helmet.' DAM. BO, 215, 70. PC, iii, 4.

99. ἡλώκεσω There are various accounts given of the capture of Sardis; see Xen. C. vii, 2, 1; Ctes. P. 4; Poly. vii, 6, 2 f; which last is least creditable to the character of Cyrus. Antiochus took the city in the same manner as here related, Pol. vii, 15... 18. LR.

100. εὐεστοῖ] εὐημερία, εὐετηρία, ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή, ΓΛ. εὐ-θηνία, εὐδαιμονία, Hes. derived from Έστη, 'Vesta.' χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν, Æsch. Ag. 630; βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίλη, 902; μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐ. φ. Th. 171: s. ἀπεστοῖ, ix, 35, 37. BL. The correctness of the above etymology is questionable. ἐστὰν (derived from the second sorist ἔστην) is synonymous with οὐσία, and ἀπεστὰ

πᾶν ές αὐτὸν ἐπεποιήκεε, ἄλλα τε ἐπιφραζόμενος, καὶ δὴ καὶ ές Δελφούς περί αὐτοῦ ἐπεπόμφεε χρησομένους. ἡ δὲ Πυθίη οἱ εἶπε τάδε•

" Λυδε γένος, πολλῶν βασιλεῦ, μέγα νήπιε Κροῖσε, " μη βούλευ πολύευκτον ίην Ι άνα δώματ' ακούειν

" παιδός φθεγγομένου. τόδε σοι πολύ λώϊον 2 άμφὶς 8

" ἔμμεναι αὐδήσει γὰρ ἐν ἤματι πρῶτον ἀνόλθφ." 4

άλισκομένου δὲ τοῦ τείχεος, ἤῖε 5 γὰρ τῶν τις Περσέων άλλογνώσας 6 Κροϊσον ως αποκτενέων, Κροϊσος μέν νυν, δρέων έπιόντα, ὑπὸ τῆς παρεούσης συμφορής παρημελήκεε, οὐδέ τι οἱ διέφερε 7 πληγέντι ἀποθανέειν ο δὲ παῖς οὖτος ὁ ἄφωνος, ώς εἶδε ἐπιόντα τὸν Πέρσην, ὑπὸ δέους τε καὶ κακοῦ ἔρρηξε 8 φωνὴν, εἶπε δέ * " * Ωνθρωπε 9 , μὴ " κτεῖνε Κροῖσον!" οὖτος μὲν δὴ τοῦτο πρῶτον ἐφθέγξατο μετὰ δὲ τουτο ήδη έφωνεε τὸν πάντα χρόνον τῆς ζόης. (86) Οἱ δὲ Πέρσαι τάς τε δή Σάρδις έσχον, καὶ αὐτὸν Κροῖσον έζωγρησαν, ἄρξαντα έτεα τεσσερεσκαίδεκα, καὶ τεσσερεσκαίδεκα ἡμέρας πολιορκηθένται κατά τὸ χρηστήριόν τε καταπαύσαντα τὴν ἑωυτοῦ μεγάλην ἀρχήν. λαβόντες δὲ αὐτὸν οἱ Πέρσαι ήγαγον παρά Κῦρον. ὁ δὲ, συννήσας πυρήν 10 μεγάλην, ανεβίβασε έπ' αὐτήν τὸν Κροῖσόν τε έν πέδησι δεδεμένον, και δις έπτα Λυδων παρ' αυτόν παιδας, έν νόφ έχων

with ἀπουσία, 'absence,' STE, Th. L. G. 4542; 4570. εὐεστὰ, literally, 'well-

1. lην] là, 'a voice;' '(a, 'violets,' and Doric = μία, 'one.' A word of very rare occurrence, and put for lwh according to Eust. synonymous with γηρυς, φωνή, βοά, ἰακχή, αὐδή, s. Æsch. P. 932; Eur. Rh. 554. BNS. BL.

λώῖον] MA, 134.
 ἀμφὶs] 'far.'

4. ἀνόλεφ] Idemque (deus) mittit et signa nobis ejus generis qualia per-multa historia tradidit; quale . . . illud est quod scribit Herodotus; Cræsi filium, cum esset infans, locutum; quo ostento regnum patris et domum funditus concidisse, Cic. de D. i, 53: s. i, 34, 71.

5. Mie] Similar instances of an acoluthia, caused by a sentence inserted parenthetically with γάρ, occur in είς δη ... διαλαβέειν, 114, 32; έργαζομένων . . . Επεμπον, i, 174, 54. STG. MA, 613, vii.

 άλλογνώσας] άγνοήσας, Hes. WE. οὐδὲ... διέφερε] 'nor did it make any difference to him.' ῷ τὸ ἐκείνους σωθήναι καὶ κατορθώσαι μάλιστα διέφερεν, Dem. de C. p. 520, A. LR.

8. ἔρρηξε] ἔκραξε, Hes. διάτονον καλ λοχυρον είπε, Suid. ii, 2; v, 93; ην το παιδίον φωνήν βήξη, Ηίρρ. π. Έπ. 7; οὐρανομήκη βήξατε φωνήν, Arist. N. 356; 947; rupit hanc pectore vocem, Vir. Æ. iii, 246; ii, 129; xi, 377; Ov. M. x, 147; Sil. viii, 301. By the sacred writers pwrhr is sometimes suppressed, Galatians iv, 27; Lxx, Isaiah liv, 1. SS. SH, on BO, 297.

9. "ωνθρωπε] & άνθρωπε.

10. πυρην] This cruelty was the more atrocious from Crossus being great uncle to Cyrus: Aryenis, sister of Crossus, having married Astyages, maternal grandfather of Cyrus. Neither Ctesias nor Xenophon, however, record είτε δη άκροθίνια 11 ταυτα καταγιείν 12 θεών ότεω δη 18, είτε καί εὐχὴν ἐπιτελέσαι θέλων, εἴτε καὶ πυθόμενος τὸν Κροῖσον εἶναι θεοσεβέα, τοῦδε είνεκεν ανεβίβασε έπὶ την πυρήν, βουλόμενος είδέναι, εί τίς μιν δαιμόνων ρύσεται 14 του μη 15 ζωντα κατακαυθηναι, τὸν μὲν δὴ ποιέειν 16 ταῦτα τῷ δὲ Κροίσω ἐστεῶτι ἐπὶ τῆς πυρης έσελθεῖν, καί περ έν κακῷ ἐόντι τοσούτῳ, τὸ ¹⁷ τοῦ Σόλωνος, ώς οἱ εἴη σὺν θεῷ 18 εἰρημένον τὸ 'μηδένα εἶναι τῶν ζωόντων $^{\prime}$ ὅλ $^{\prime}$ διον. $^{\prime}$ 19 $^{\prime}$ ως δὲ ἄρα μιν προστῆναι τοῦτο 20 , ἀνενεικάμενόν 21 τε

the fact; and our author does not posi-

tively affirm it. LR.

11. ἀκροθίνια] 'first fruits;' from άκρον 'top,' and δινδs 'of a heap of corn : ' ἀπαρχή των δινων δίνες δέ είσιν οί σωροί τῶν πυρῶν ἡ κριθῶν σκῦλα, λαφύρων ἀπαρχαί, Hes. SS. viii, 122, 55.

12. καταγιείν] 'to offer as a burnt sacrifice: 's. STE, Th. L. G. 1311.

13. δτεφδή] for οὐκ οἶδα ὅτεφ δή, so έπὶ μισθώ ὄσω δή οὐ γὰρ ἔχω τοῦτό γε είπειν ατρεκέως, i, 160; ότευ δη χρήματος, iii, 121; δκου δη, iii, 129. STG.

14. ρύσεται] When Nebuchadnezzar told the three children, ἐμεληθήσεσθε είς την κάμινον τοῦ πυρός την καιομένην and asked και τίς έστι Θεός, δε έξελείται ύμας έκ χειρός μου; they replied, έστι Θεός ήμων εν ούρανοις, φ ήμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ήμας ἐκ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης καλ έκ των χειρών σου, βασιλεῦ, δύσεται ήμας, LXX, Daniel iii, 15; 17.

15. του μή δξερυσάμην βροτούς του μη διαβραισθέντας είς Αίδου μολείν, Æsch. P. V. 243; το σωμα βύεται μη κατθανείν, Eur. H. F. 196; and with μη omitted, δν διανείν ερβυσάμην, Al. 11. After a negative or prohibitive verb, μη is generally annexed to the infinitive, by a pleonasm; DE. MA, 533, obs. 3, 1...6. To the verbs, of which instances are given by MA, may be added ἀποδοκέειν, i, 152, 97; (the contrary to δοκέειν, i, 172;) ἀπερεῖν, Thu. i, 29; ἀντειπεῖν, ib. 86; ἀντιλο-γεῖν, Soph. An. 383; ἐξομινύειν, 550; κατέχεσθαι, Thu. i, 17; παριέναι, Ε. R. 283; λέσειν, 1232; λογέναι, Δ. R. 283.; λείπειν, 1232; φεύγειν, An. 269; ἀποφεύγειν, Œ. C. 1739; διαφεύγειν, vii, 194, 9; [διακωλύειν, viii, 144, 33; SH. HE, on VG, vii, 12, 11.] ἀπολύεσθαι, Thu. i, 95; 128; αποκρύπτεσθαι, Thu. ii, 53; φυλάσσειν, Œ. C. 667; s. i, 158, 43; iv, 125, 7; vi, 88, 64; vii, 28, 38; ix, 12, 65; id negare augur neque mutari neque novum constitui, Liv. i, 36 ; officiunt obstantque, . . impediunt prohibentque, quo minus, Lucr. ii, 783. The reason of this construction may, in many places, be the ellipsis of Aeywe, or some other participle to the same effect; aneimor elpyer μελάθρων, "μηκέτ' ἐσέλθης," τάδε φωνών, Æsch. A. 1304; Thu. i, 40: s. i, 86, 16.

16. ποιέειν] und. λέγουσι, as before Sέλειν and γενέσθαι, i, 59 ; elvai, i, 75 ; STG. SH. BO, 376. sequi se jubebat (dicens se) cunctantem vi abstracturum, Liv. in, 44: s. i, 86, 15.

17. τδ] τδ Κλέωνος, Thu. iii, 47; τδ σδν, Æsch. A. 533; i. e. τδ είρη-μένον ὑπὸ σοῦ, Schol. ΜΑ, 283. ΒL. und. byµa.

18. σὺν Ֆεφ] VG, ix, 5, 13.

19. δλειον] Si verum judicium facere volumus, ac repudiata omni fortunæ ambitione decernere, mortalium nemo est felix, Plin. H. N. vii, 40. WE.

20. ώs . . . τοῦτο] 'as soon as this stood before him,' i.e. 'occurred to him.' Æ. Προστήναι here governs an accusative, because it means the same as elσελθεῶν; but it is found, in a different sense, with the same case, ἤ σε πολλὰ δὴ λιπαρεῖ προϋστην χερὶ, Soph. E. 1395. MA. For the use of the infinitive, s. MA, 537.

21. aveveinduevov] (Ionic and poetic = ἀνενεγκάμενον, i. e. ἄμα στεναγμ**φ** ολοφυράμενον) έκ βάθους εκβοήσας, Æl. μνησάμενος άδινως άνενείκατο. φώνησέν τε, Hom. Il. T, 314; Apol. iv, καὶ ἀναστενάζαντα ἐκ ²² πολλῆς ἡσυχίης ²⁸, ἐς τρὶς ὀνομάσαι ' Σόλωνα!' ²⁴ καὶ τὸν Κῦρον, ἀκούσαντα, κελεῦσαι τοὺς ἐρμηνέας ἐπείρεσθαι τὸν Κροῖσον, ' τίνα τοῦτον ²⁵ ἐπικαλέοιτο ;' καὶ τοὺς, προσελθόντας, ἐπειρωτᾶν. Κροῖσον δὲ τέως ' ⁶ μὲν σιγὴν ἔχειν ἐρωτεώμενον' μετὰ δὲ, ὡς ἡναγκάζετο, εἰπεῖν' " Τὸν ἃν ἐγὼ πᾶσι τυράν" νοισι προετίμησα ²⁷ μεγάλων χρημάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν." ' Ως δέ σφι ἄσημα ἔφραζε, πάλιν ἐπειρώτεον τὰ λεγόμενα. λιπαρεόντων δὲ αὐτῶν, καὶ ὅχλον παρεχόντων, ἔλεγε δὴ, ὡς ' ἦλθε ἀρχὴν ²⁸ ὁ Σόλων, ' ἐὼν ' Αθηναῖος, καὶ θεησάμενος πάντα τὸν ἐωυτοῦ ὅλβον ἀποφλαυ- ' ρίσειε' οἰα δὴ εἴπας, ώστε αὐτῷ πάντα ἀποβεβήκοι, τῆ περ ἐκεῖνος ' εἶπε, οὐδέν τι μᾶλλον ²⁹ ἐς ἐωυτὸν λέγων, ἢ ἐς ἄπαν τὸ ἀνθρώ- ' πινον ³⁰, καὶ μάλιστα τοὺς παρὰ σφίσι αὐτοῖσι δοκέοντας ὀλβίους ' εἶναι.' τὸν μὲν Κροῖσον ταῦτα ἀπηγέεσθαι' τῆς δὲ πυρῆς ἤδη ἀμμένης καίεσθαι τὰ περιέσχατα. ⁸¹ καὶ τὸν Κῦρον, ἀκούσαντα τῶν ἑρμηνέων τὰ εἶπε Κροῖσος, μεταγνόντα τε καὶ ἐννώσαντα ³², ὅτι καὶ

1748. Φωνήν is supplied by Mus. 172; Apol. iii, 635; μῦθον, ib. 463. SBL. SH. BO, 297. SW. s. i, 116, 44. BNS gives the sense of this passage, δεινόν τ' οἰμάξας, μεγάλην ἀνενεἰκατο φωνήν " & μοι ἐγών!" Es. 627. 22. ἐκ] VG, ix, 3, 2. MA, 574. This proposition.

This preposition is especially used to denote change from one thing to another directly opposite; as ἐκ αἰθρίης καί νηνεμίης νέφεα και χειμώνα, i, 87; vii, 188, 72; ἐκ πλουσίου πένητα, ἐκ βασιλέως ἰδιώτην, Χεη. Α. vii, 7, 17; γελάν εκ δακρύων С. 1, 4, 28; εκ μεν elphrης πολεμείν, έκ δε πολέμου πάλιν ξυμβήναι, Thu. i, 120; εν πέδφ κοίτας βασιλικών έκ δεμνίων, Eur. T. 496; έξ όλείων άζηλον βίον, Soph. T. 288; τυφλός έκ δεδορκότος, Œ. R. 454; λευκήν έκ μελαίνης τρίχα, Απ. 1104; έκ χρηστών φαθλα... έκ φάυλων χρηστά, Dem. O. ii, 8; vilitas ex caritate, Cic. p. L. M. 15; ex favore invidia, Liv. ii, 7; xxi, 39, 1; xxvii, 43, 4; fumum ex fulgore, ex fumo lucem, Hor. A. P. 143 : s. i, 87, 40 ; 129, 58 ; vii, 188, 72.

23. ήσυχίης] σωπής Amm. SS. σωπής γενομένης, στενάξας μέγα, εἰς τρὶς ἀνακαλεῖται Σόλωνα, Nic. D. Ex. p. 461. WE.

24. Σόλωνα] δόξαν έσχεν ὁ Σόλων, ένὶ λόγφ τον μὲν σώσας, τον δὲ παιδεύσας τῶν βασιλέων, Plu. RO, iv, 1, 1, § 6. 25. τίνα τοῦτον] τίς οδτος είη, δν. MA, 264, obs.

26. τέως] 'for some while.' Ionic = ἔως. τέως μὲν is followed by μετά δὲ, i, 11; 86; 94; ἐπεὶ δὲ, ii, 45; ἔπειτα δὲ, iv, 83; τέλος δὲ, i, 82; ii, 169: SW.

27. προετίμησα] i. e. ἐποιησάμην περὶ πλείονος ή: s. iii, 21, 6. When a hypothetical proposition is self-evident, it is often suppressed; as εἰ δυνατὸν ῆν is here; and εἰ μὴ ἐπυθόμην τοῦ δερὰποντος, with κατέδοξα, i, 111, 4; and εἰ ἐβουλήθημεν τοῦσι Ἑλλησι συμμαχίην συνθέσθαι, with παρασχόντες διν, vii, 168, 85; STG. εδξω διν τα νῦν πεπραγμένα μᾶλλον σοὶ καταπραχθήναι, ἡ πολλαπλάσια τούτων τῶν χρημάτων γενέσθαι, Χεη. Α. vii, 7, 16; ἡν ὁμεῖς διν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῦν προσγενέσθαι, Thu. i, 33; MA, 377. s. vii, 168, 85. 28. ἀρχὴν] 'formerly;' i, 140; ii, 27. W.Ε.

29. οὐδέν τι μᾶλλον] ' not at all more;' iv, 118. STG.

30. ανθρώπινον] und. γένος. BO, 45.
31. περιέσχατα] 'extremities.' τὰ περὶ τὰ ἔσχατα, i, 191; καιομένου τοῦ ἄστεος, ... τὰ περιέσχατα νεμομένου τοῦ

πυρός, v, 101, 67. WE.

32. εννώσαντα] νόω, νώσας is the more ancient form of νοέω, νοήσας.

BGS, on DW, p. 102.

ъ 3

αὐτὸς ἄνθρωπος ἐων ἄλλον ἄνθρωπον, γενόμενον ἑωυτοῦ εὐδαιμονίη ουκ έλάσσω, ζώοντα πυρί διδοίη πρός τε τούτοισι, δείσαντα την τίσιν, καὶ ἐπιλεξάμενον, ὡς οὐδὲν εἴη τῶν ἐν ἀνθρώποισι ἀσφαλέως ἔχον ³³, κελεύει 84 ' σβεννύναι την ταχίστην το καιόμενον πῦρ, καὶ καταβι-· βάζειν Κροϊσόν τε καὶ τοὺς μετὰ Κροίσου. καὶ τοὺς 35, πειρωμένους. οὐ δύνασθαι ἔτι τοῦ πυρὸς ἐπικρατῆσαι. (87) Ἐνθαῦτα λέγεται ύπο Λυδών, Κροϊσον, μαθόντα την Κύρου μετάγνωσιν, ώς ώρα πάντα μεν άνδρα σβεννύντα 36 το πυρ, δυναμένους δε ουκέτι καταλαβεϊν 87, έπιβώσασθαι τὸν 'Απόλλωνα έπικαλεόμενον, 'εί τί 88 οί ε κεγαρισμένον έξ αθτοῦ έδωρήθη, παραστῆναι, καὶ ῥύσασθαί μιν έκ του παρεόντος κακου. τον μέν, δακρύοντα, έπικαλέεσθαι τον θεόν έκ δε αίθρίης τε και νηνεμίης συνδραμέειν έξαπίνης νέφεα, καί γειμώνά τε καταβραγήναι καί δσαι δδατι λαβροτάτω, κατασβεσθηναί τε την πυρήν. ούτω δη μαθόντα τον Κυρον, ως είη δ Κροϊσος και θεοφιλής και άνηρ άγαθός, καταβιβάσαντα αὐτὸν άπὸ της πυρης ειρεσθαι τάδε "Κροισε, τίς σε ανθρώπων ανέγνωσε 39, " έπλ γην την έμην στρατευσάμενον, πολέμιον αντί 40 φίλου έμολ " καταστήναι;" Ο δὲ εἶπε " Ω βασιλεῦ, ἐγὼ ταῦτα ἔπρηξα τῆ σῆ " μεν εύδαιμονίη 41, τη έμεωυτοῦ 42 δε κακοδαιμονίη αίτιος δε τούτων " έγένετο ὁ Ελλήνων θεὸς, έπαείρας 43 έμε στρατεύεσθαι. οὐδεὶς γὰρ " οῦτω ἀνόητός ἐστι, ὅστις 44 πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἰρέεται ἐν μὲν " γαρ τη, οι παίδες τους πατέρας θάπτουσι, έν δὲ τῷ, οι πατέρες " τους παίδας. άλλα ταυτα δαίμοσί κου φίλον ήν ουτω γενέσθαι." (88) 'Ο μέν ταῦτα ἔλεγε. Κῦρος δὲ αὐτὸν λύσας κάτισέ τε έγχὺς ἐωυτοῦ, καὶ κάρτα ἐν πολλῆ προμηθίη εἶχε, ἀπεθωύμαζέ 45 τε

33. ἀσφαλέως ἔχον] MA, 604. i.e. ἀσφαλές δν, ἔχω with an adverb (i, 89, 67; v, 106, 90) being equivalent to εἰμὶ with the corresponding adjective, the reflexive pronoun being understood; s. vi, 39, 30: thus the verb ἔχειν is used with the adverbs φαυλῶς, ἄμεινον, καλῶς, and οὐκ ὀρθῶς, Dem. O. iii, p. 40; but ἀσφαλῶς ἔ, occurs in its literal meaning, 'to possess securely,' ibid.

34. κελεύει] for κελεύειν, as if καὶ ὁ Κῦρος, &c. had preceded. STG.

35. τοὺς] οἶς ἐπέταξε τοῦτο τὸ ἔργον. STG.

36. σβεννύντα] 'trying to extinguish.'

38. εί τι] εί ποτέ τοι χαρίεντ' έπὶ νηὸν ἔρεψα, ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί έκηα ταύρων, ήδ' αίγων, τόδε μοι κρήπρον έξιδωρ, Hom. Il. A, 39; δ δέσποδ' Έρμη, εί τι κεχαρισμένον χοιρίδιον οίσθα παρ' έμοῦ γε κατεδηδοκώς, &c. Arist. P. 381. WE.

39. ἀνέγνωσεν] ἀνέπεισεν, ἀνεδίδαξεν, ΓΛ. ΜΑ, 227.

40. dwtl] i, 129, 59; 209, 71: s. i,

86, 22.41. εὐδαιμονίη] The dative is ren-

dered by 'owing to.' MA, 403, b.
42. ἐμεωντοῦ] compounded of ἐμέο
and αὐτοῦ, by crasis of oa. MA, 148,

43. ἐπαείραs] 'by instigating.'

44. δστις] after οδτω, is put with a finite verb, instead of δστε with an infinitive. MA, 479, obs. 1.

45. ἀπεθωύμαζε] Πρίαμος Βαύμαζ

ορέων και αυτός, και οι περι έκεινον έόντες πάντες. ο δε, συννοίη 46 έχόμενος, ήσυχος ήν. μετά δε, έπιστραφείς 47 τε καὶ ιδόμενος τοὺς Πέρσας τὸ τῶν Λυδῶν ἄστυ κεραίζοντας 48, εἶπε· 49 " Ω βασιλεῦ, " κότερα 50 λέγειν πρός σε τα νοέων τυγχάνω 51, ή σιγαν έν τῷ " παρεόντι 52 χρόνω χρή;" Κῦρος δέ μιν θαρσέοντα ἐκέλευε λέγειν, δ τι βούλοιτο. ὁ δὲ αὐτὸν εἰρώτα⁵³, λέγων " Οὖτος ὁ πολλὸς ὅμιλος " τι ταῦτα σπουδή πολλή έργάζεται;" Ο δὲ εἶπε " Πόλιν τε τὴν " σην διαρπάζει, και χρήματα τὰ σὰ διαφορέει." 54 Κροῖσος δὲ ἀμεί**βετο· "Οὔτε πόλιν τὴν ἐμὴν οὕτε χρήματα τὰ ἐμὰ διαρπάζει·** " οὐδὲν γὰρ ἐμοὶ ἔτι τούτων μέτα· ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι ⁵⁵ " τὰ σά." (89) Κύρφ δὲ ἐπιμελὲς ⁵⁶ ἐγένετο τὰ Κροῖσος εἶπε, μεταστησάμενος 57 δε τους άλλους, είρετο Κροίσον, ' δ τι οι ένορψη 58 ' έν τοϊσι ποιευμένοισι;' ο δὲ εἶπε· "'Επεί τέ με θεοὶ δῶκαν δοῦλόν σοι, `` δικαι $\~\omega^{59}$, ε $\~\iota$ τι ένορέ ω πλέον, σημαίνειν σοι. Πέρσαι, φύσιν έόντε $_{\mathsf{C}}$

'Αχιλήα, αυτάρ Πρίαμον δαύμαζεν 'Αχιλλεύς, εἰσορόων, Hom. Il. Ω, 629.

46. συννοίη] λύπη, ἐννοία, Ηεв. μή τοι χλιδή δοκείτε, μήτ αὐθαδία σιγάν με· συννοία δε δάπτομαι κέαρ, Æsch.P. V. 445. BL.

47. ἐπιστραφείς] ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφείς και ίδων αὐτην, St Matthew ix, 22.

48. κεραίζοντας] 'pillaging;' literally 'butting;' i, 159, 51; viii, 86, 77; "The beast With many heads butts me away," Shaksp. Cor. iv, 1, 1 f; arietare, Acc. in Cic. Div. i, 22. The metaphor is taken from the violence with which a horned animal assaults and destroys: ἐποίησεν ἐαυτῷ Σεδεκίας κέρατα σιδηρᾶ, καὶ εἶπε "τάδε λέγει Κύριος έν τούτοις κερατιείς την Συρίαν, LXX, I Kings XXII, 11.

49. elπε] The advice of Crœsus was solicited by Cyrus, according to Xen. C. vii, 2, 10.
50. κότερα] i, 91; the same as κό-

τερον.

51. νοέων τυγχάνω] 'I happen to be thinking:' ἐτθγχανε ἀναβεβηκὰς, 'he happened to have gone up,' vii, 3; ἐτύγχανε κατεηγότα, 'they happened to be broken, vii, 224. MA, 553, 4. τυχείν είπασαν, viii, 102, 56, is the same as εἶπαι; so τυγχάνω φρονέουσα, viii, 68, 1; WE. iv, 61; RZ. HE, on VG, v, 11, 16.

52. παρεόντι] χρόνω is often understood, as εν τῷ τότε παρόντι, Thu. i, 95; δεωρείτε μὴ εκ τοῦ παρόντος άλλ' έκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, Æsch. c. Ti. p. 51 : e. i, 156, 31.

53. εἰρώτα] has not an augment, but comes from the Ionic form εἰρωτάω; s. i, 11; ii, 32; vi, 3, 10; vii, 148. MA, 167, 4.

54. διαφορέει] the same as διαρπάζει; SW.

55. ἄγουσι] i, 166, 1; vi, 90, 75; ἄγειν signifies 'to drive away' slaves and cattle; pépew ' to carry off' other booty ; άγειν καλ φέρειν διαφέρει. άγεται μέν γάρ τὰ ἔμψυχα, φέρεται δέ τὰ ἄψυχα, Amm. de D.V. p. 2; diripi ferrique, Liv. viii, 38; LR. agere and ferre in Latin have the same signification, Liv. xxii, 1, 3; 3; xxxviii, 15; xxxix, 54; xl, 49; ED. alii rapiunt incensa feruntque Pergama, Vir. Æ. ii, 374. VG, v, 4, 7; 13, 10. HGV.

56. ἐπιμελès] instead of ἐπιμελέα. χρημα being understood, είη χρημα κατηρτημένον μουναρχίη, iii, 80; ην μέγιστον πρηγμα Δημοκήδης, iii, 132, STG.

57. μεταστησάμενος] In speaking of the senate at Athens, Æschines uses a similar expression, μ. τοὺς ἰδιώτας, in Ct. 40; remotis arbitris, Liv. ii, 4; 37; xxvii, 28, 3.

58. ἐνορφη] for ἐνοράοι, or ἐνορέοι. MA, 193, 2.

" ύβρισταί, είσι άχρήματοι ην ων σύ τούτους περιίδης 60 διαρπάσαν-" τας καὶ κατασχόντας χρήματα μεγάλα, τάδε τοι έξ αὐτῶν ἐπίδοξα ⁶¹ " γενέσθαι· δς αν αθτων πλεῖστα κατάσχη, τοῦτον προσδέκεσθαί 60 " τοι έπαναστησόμενον. 63 νῦν ὧν ποίησον ὧδε, εἴ τοι ἀρέσκει τὰ έγὼ " λέγω. κάτισον των δορυφόρων έπλ πάσησι τησι πύλησι φυλάκους, " οῖ λεγόντων ⁶⁴ πρὸς τοὺς ἐκφέροντας τὰ χρήματα ἀπαιρεόμενοι, ' ώς " ' σφεα ἀναγκαίως ἔχει ⁶⁷ δεκατευθήναι τῷ Διτ.' καὶ σύ τέ σφι οὐκ " ἀπεχθήσεαι 65 βίη ἀπαιρεόμενος τὰ χρήματα· καὶ ἐκεῖνοι, συγ-" γνόντες 68 ποιέειν σε δίκαια, εκόντες ποιήσουσι." (90) Ταῦτα άκούων, ο Κύρος ὑπερήδετο, ως οἱ ἐδόκεε εἶ ὑποτίθεσθαι αἰνέσας δὲ πολλὰ, καὶ ἐντειλάμενος τοῖσι δορυφόροισι, τὰ Κροῖσος ὑπεθήκατο, έπιτελέειν, εἶπε πρὸς Κροῖσον τάδε· "Κροῖσε, ἀναρτημένου ⁶⁷ " σεῦ ἀνδρὸς βασιλέος 68 χρηστὰ ἔργα καὶ ἔπεα ποιέειν, αἰτέο " δόσιν, τήν τινα βούλεαί τοι γενέσθαι παραυτίκα." Ο δε είπε " Ω δέσποτα 69, έάσας με χαριεί μάλιστα τὸν θεὸν τῶν Ἑλλήνων, " τὸν ἐτίμησα ἐγὼ θεῶν μάλιστα, ἐπείρεσθαι, πέμψαντα τάσδε " τὰς πέδας, ' εἰ έξαπατᾶν τοὺς εὖ ποιεῦντας νόμος ἐστί οἱ; " Κῦρος

59. δικαιῶ] ' I think it my duty.' νεκρούς τοὺς δανόντας δάψαι δικαιῶ. Eur. S. 534.

60. περιέδης] i, 191; περιορῶν, Thu. i, 24; περιόψεσθαι, ib. 35; 39; 'to overlook.'

61. ἐπίδοξα] προσδόκιμα. ΓΛ. i. e. προσδόκα τάδε τοι ἐξ αὐτῶν γενήσεσθαι (s. i, 53, 75), δσα φεύγοντας ἐκ τῆς πατρίδος κακὰ ἐπίδοξα καταλαμβάνειν, iv, 11; πολλοὶ ἐπίδοξοι τωὐτὸ τοῦτο πείσεσθαὶ εἰσι, vi, 12, 69; STG. ἀργαλέος 'Ολύμπιος ἀντιφέρεσθαι, Hom. Il. A, 589: s. i, 155, 28.

63. ἐπαναστησόμενον] 'will rebel.' The difference between this verb and αποστήναι is clearly marked in ἐγὰ γὰρ, οἴτινες μὲν μὴ δινατοὶ φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν, ἡ οἴτινες ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναγκασθέντες, ἀπέστησαν, ξυγγνώμην ἔχω οἴτινες δὲ, αὐτόνομοί τε οἰκοῦντες, καὶ τιμώμενοι ἐς τὰ πρῶτα ὑπὸ ἡμῶν, ταῦτα εἰρ γάσαντο οὖτοι ἐπανέστησαν μᾶλλον ἡ ἀπέστησαν. ἀπόστασις μὲν τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστὶν, Τhu. iii, 39; where the Scholiast completes the sentence thus, ἐπανάστασις δὲ, ὅταν τινὲς μηδὲν ἀδικούμενοι στασιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῖς μηδὲν ἀδικόμενοι στασιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι επαιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι επαιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι στασιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι στασιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι επαιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι επαιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι επαιάσωσι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι ἐχθερέσωσι τοῦς μηδὲν ἀδικόμενοι ἐκρονοι κοὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς ἐκρονοι ἐκρονοι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς ἐκρονοι ἐκρονοι ἐκρονοι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς ἐκρονοι ἐκρονοι ἐκρονοι ἐκρονοι καὶ ἐχθρεύσωσι τοῦς ἐκρονοι ἐκρ

ναστήσονται τέκνα έπλ γονείς, St Mat thew x, 21. SS.

64. λεγόντων] In the third person plural of the imperative active, Attic writers prefer -όντων to -έτωσων: the same also occurs in the Ionic dialect, and even in the Doric. MA, 193, 1. s. vii, 16, 25 and 24.

65. ἀπεχθήσεαι] MA, 223; 178, 3. 66. συγγνόντες] 'feeling conscious.'

67. αναρτημένου] αναρτημένους ερδειν κακώς, vi, 88; WE. ανάρτημαι στρατεύεσθαι, vii, 8, 60, SW. The genitive is here put for the nominative by anacoluthia: so προθυμεσμένου Λοξίεω, οὐκ οίος τε εγένετο, i, 91; s. i, 3, 96. STG. 68. ἀνδρὸς βασιλέος] The same pleonasm occurs, Eur. S. 454; (in iii, 80, 40;) LR. MA, 430, 7. άνθρωπος βασιλεύs, St Matthew xviii, 23; φωs άρχηγὸς, Æsch. A. 250; ἄνδρες πολίται, 828; ά. λησταί, Soph. Œ. R. 842; πολλούς έχων άνδρας λοχίτας, οί' άνηρ άρχηγέτης, 750; ανήρ δοῦλος, 763; α. δεσπότης, Pin. O. vi, 30; α. μάντις, vi, 83; α. στρατηγός, vi, 92, 85; Thu. i, 74; s. i, 141, 83; Liv. xxvii, 24, c. BF considers it, not as a pleonasm, but as a relic of the verbose character of antique phraseology. 69. δέσποτα] 'my lord and master;' δὲ είρετο, 'δ τι οἱ τοῦτο ἐπηγορεύων παραιτέοιτο;' Κροῖσος δέ οἰ έπανηλόγησε ⁷⁰ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ διάνοιαν, καὶ τῶν χρηστηρίων τὰς ὑποκρίσιας, καὶ μάλιστα τὰ ἀναθήματα· καὶ ὡς, ἐπαρθεὶς τῷ μαντητώ, εστρατεύσατο έπὶ Πέρσας. λέγων δε ταῦτα, κατέβαινε 71 αὖτις παραιτεόμενος, 'ἐπεῖναί⁷² οἱ τῷ θεῷ τούτων ⁷³ ὀνειδίσαι.' ⁷⁴ Κύρος δε γελάσας είπε "Καὶ τούτου τεύξεαι παρ' έμευ, Κροϊσε, " καὶ ἄλλου παντὸς, τοῦ αν ἐκάστοτε δέŋ." 'Ως δὲ ταῦτα ἤκουσε ὁ Κροϊσος, πέμπων των Λυδων 75 ές Δελφούς, ένετέλλετο, τιθέντας τας πέδας έπὶ τοῦ νηοῦ τὸν οὐδὸν 76, εἰρωτᾶν, ' εἰ οῦ τι ἐπαισχύνεται • τοισι μαντητοισι ἐπάρας Κροισον στρατεύεσθαι ἐπὶ Πέρσας, ὡς καταε παύσοντα την Κύρου δύναμιν, απ' ής οι ακροθίνια τοιαυτα γενέ-' σθαι ;' δεικνύντας τὰς πέδας· ταῦτά τε ἐπειρωτᾶν, καὶ ' εἰ ἀχαρί-' στοισι 77 νόμος 78 είναι τοῖσι 'Ελληνικοῖσι θεοῖσι;' (91) 'Απικομένοισι δε τοισι Λυδοίσι, και λέγουσι τα έντεταλμένα, την Πυθίην λέγεται 79 είπεῖν τάδε· " Τὴν πεπρωμένην 80 μοῖραν 81 ἀδύνατά 82 " έστι αποφυγέειν καὶ θεῷ. Κροῖσος δὲ πέμπτου⁸³ γονέος ⁸⁴ άμαρ-

LAU. vii, 5, 22; χαίρε, & δέσποτα, τοῦτο γαρ ή τύχη και έχειν το από τοῦδε δίδωσί σοι, καὶ έμοὶ προσαγορεύειν, Xen. C. vii, 2, 9. The Greeks called their kings άνακτες, and the gods δέσποται (i, 212, 89); οὐδένα άνθρωπον δεσπότην, άλλά τους δεούς προσκυνείτε, Xen. A. iii, 2, 8. LR. ED.70. ἐπανηλόγησε] ' recounted, de-

tailed.' The former n is either a double augment, as in \$θελον, &c. or used for a, as κατηλογείν for καταλογείν, iii,

121. SW.

71. κατέβαινε] 'he went on.' This verb, with a participle, frequently forms a periphrasis; κ. κελεύων, i, 116, 48; κ. λέγων, i, 118; κατέβαινον συλλυπεύ-μενοι, ix, 94; SW. ἤιε αἰνέων, i, 122, 4; MA, 559, c. cogunt me preces descendere in omnes, Vir. Æ. v, 782; s. i,

5, 31.
72. ἐπεῖναι] Ionic = ἐφεῖναι, i. e.

πιτρέπειν, 'to permit.' Æ.
73. τούτων] The genitive expresses
the cause; and may be rendered 'because of; on account of.' MA, 345, a. 74. ὀνειδίσαι] τὸν πρῶτον ἀδικήσαντα

σ' ἀποτίνου δεὸν, Eur. I. 972. 75. τῶν Λυδῶν] τινάς. FI. BO, 267. 76. oùbòv] They were to stop at the threshold, out of reverence; dum consulta petis nostroque in limine pendes, Vir. Æ. vi, 151. LR.

77. αχαρίστοισι] δ Κροῖσε, αχάριστός ἐστιν, δν προσκυνείς, &c. Clem. A. Pro. p. 38. WE. s. i, 36, 79; viii, 10,46.

78. νόμος] und. «Υη. STG.

79. λέγεται] ΒΟ, 376. 80. πεπρωμένην] Χ. τίς οδν ανάγκης έστιν οιακοστρόφος; Π. μοιραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' Έρινύες. Χ. τούτων άρα Ζεύς έστιν ασθενέστερος; Π. οὐκ οδυ αν έκφύγοι γε την πεπρωμένην, Æsch. P. V. 524. (BUR.)

81. μοιραν] The substantive is often suppressed, and πεπρωμένη put alone to signify 'destiny;' as in Eur. Hec. 43; sometimes the noun expressed is aloa, Æsch. P. V. 104; or συμφορά, as πεπρωμένης ούκ έστι Ανητοίς ξυμ. φορûs ἀπαλλαγη, Soph. An. 1339. SH,

on *BO*, 177.

82. ἀδύνατα] for ἀδύνατον (s. i, 4, 16), v, 124; vi, 13; 106, 61; Thuc, i, 1; 125; iii, 88; iv, 1; v, 14; vii, 43; viii, 60. This enallage is more rare in the Attic poets, but occurs in Eur. Hip. 269; 373; (VK.) Hec. 1089; 1222; Ph. 1008; H. F. 582; M. 491; 701; Soph. An. 688; Arist. Pl. 1085, BA. ED. 83. πέμπτου] The Pythian oracle had

before declared " 'Ηρακλείδησι τίσις ήξει ές τον πέμπτον απόγονον Γύγεω." τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοί τε καὶ οἱ βασιλέες αὐτών λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο,

 $^{\prime\prime}$ τάδα έξέπλησε $^{\cdot 85}$ δς, έὼν δορυφόρος 'Ηρακλειδέων, δόλφ γυναικητ ϕ " έπισπόμενος 86, εφόνευσε τον δεσπότεα 87, και έσχε την εκείνου " τιμήν οὐδέν οἱ προσήκουσαν. προθυμεομένου δὲ Λοζίεω, δκως " αν κατά 68 τους παίδας τους Κροίσου γένοιτο 89 το Σαρδίων πάθος " καὶ μή κατ' αὐτὸν Κροϊσον, οἰκ οἶόν τε 90 ἐγένετο παραγαγεῖν " Μοίρας. ὅσον δὲ ἐνέδωκαν αὖται, ἡνύσατο, καὶ ἐχαρίσατό οἰ· τρία " γὰρ ἔτεα ἐπανεβάλετο τὴν Σαρδίων ἄλωσιν καὶ τοῦτο ἐπιστά-" σθω Κροϊσος, ως υστερον τοισι έτεσι τούτοισι άλους 91 της πε-" πρωμένης. δεύτερα δὲ τούτων, καιομένφ αὐτῷ ἐπήρκεσε. κατὰ δὲ τὸ " μαντήϊον τὸ γενόμενον, οὐκ ὀρθῶς Κροῖσος μέμφεται προηγόρευε " γάρ οἱ Λοξίης, ἢν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν αὐτὸν " καταλύσειν. τὸν δὲ πρὸς ταῦτα χρῆν, εὖ μέλλοντα βουλεύεσθαι, " ἐπείρεσθαι πέμψαντα, κότερα τὴν ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγοι ἀρχήν. " οὐ συλλαβών δὲ τὸ ἡηθὲν, οὐδ ἐπανειρόμενος, ἑωυτὸν αἴτιον ἀπο $ilde{}^{m{\iota}}$ φαινέτω. $ec{}_{m{\iota}}$ καὶ τὸ τελευταῖον χρηστηριαζομέν $ec{}_{m{\iota}}$ ε $ec{}_{m{\iota}}$ πε $ec{}_{m{\iota}}$, Λ ο-

πρίν δή ἐπετελέσθη, i, 13. The Greeks, in reckoning generations, included the two extremes; for instance, (1) Gyges, (2) Ardys, (3) Sadyattes, (4) Alyattes, (5) Crœsus. The latter, not knowing this, might have considered the oracle as accomplished by the fate of his son Atys, BLG. LR. s. Liv. xxiv,

84. yovéos] i, 146; iii, 109; 'father' or 'progenitor;' ἔβδομος γενέτωρ, viii, 137. GR.

85. ἐξέπλησε] dicitis eam vim deorum esse, ut, etiam si quis morte pænas sceleris effugerit, expetantur eæ pænæ a liberis, a nepotibus, a posteris. O mirum æquitatem deorum! ferretne ulla civitas latorem istiusmodi legis, ut condemnaretur filius, aut nepos, si pater, aut avus deliquisset? Cic. N. D. iii, 38. It was declared by the Mosaic law, of υίοι οὐκ ἀποθανοῦνται ὑπὲρ πατέρων ξκαστος εν τῷ εαυτοῦ ἀμαρτία ἀποθανεῖται, ιxx, Deut. xxiv, 18; and by Ezekiel, ἡ ψυχὴ ἡ ἀμαρτάνουσα ἀποθανείται· ὁ δὲ υίὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τοῦ πατρός ἀνομία ἀνόμφ ἐπ' αὐτὸν ἔσται, xviii, 20 ; LR. s. GRO, de J. B. et P. ii, 21, 13 f. PK.

86. ἐπισπόμενος] vi, 85, 59; ἀκολουθών και πειθόμενος, έπισπόμενοι θεοῦ όμφή, Hom. O. Γ, 215; ἢν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, Soph. E. 973. WE. 87. δεσπότεα] " Hud Zimri peace,

who slew his master?" II Kings ix,

88. κατά] 'during or in the time of;' κατά μὲν τὸν πρότερον πόλεμον, κατά δὲ τον κατά Κροισον χρόνον, i, 67. ΜΑ, 581, b.

89. γένοιτο] Similar instances of the optative, instead of the subjunctive, after 8 kws & occur, i, 75; 99; 110; ii, 126; iii, 44; Æsch. A. 357. STG.

90. οδόν τε] ii, 44; vi, 130; WE. s. οὐ δύναται, vii, 141, 92; Jupiter dixit " tantumne sibi quis posse videtur, fata quoque ut superet? me quoque fata regunt: quæ si mutare valerem, &c." Ov. M. ix, 426. TX.

91. άλους] ἐπίστασθαι admits of a twofold construction, viz. &s δστερον ηλω, or υστερον άλους, as ίστω άποθανών: Herodotus has here combined the two. So after verbs of 'saying,' there is often a transition from the construction in which &s or 871 is employed, followed by a nominative with the indicative, to an accusative with the infinitive mood. MA, 538, 1. ως τον κρητήρα ἀπέδοντο, ίδιώτας δὲ πριαμένους

αναθείναι μιν, i, 70; iii, 32; STG. s. iv, 137, 86; viii, 118, 35. 92. εlπε] i, 206, 33; ii, 49. This form the Greeks used, when the particulars were of such a nature as they were either unwilling or unable to de-

" ξίης περί ημιόνου, οὐδὲ τοῦτο 98 συνέλαβε. ην γὰρ δη ὁ Κῦρος οὖτος " ημίονος 94 έκ γαρ δυοίν οὐκ ὁμοεθνέων έγεγόνεε, μητρός αμείνονος, " πατρός δε ὑποδεεστέρου ή μεν γὰρ ἦν Μηδίς, καὶ Αστυάγεος θυ-" γάτηρ τοῦ Μήδων βασιλέος ὁ δὲ, Πέρσης τε ἦν, καὶ ἀργόμενος ὑπ' " έκείνοισι 95, καὶ, ἔνερθε έων τοῖσι άπασι, δεσποίνη τῆ ἑωυτοῦ συν-" οίκεε." Ταῦτα μὲν ἡ Πυθίη ὑπεκρίνατο τοῖσι Λυδοῖσι οἱ δὲ ἀνήνεικαν ές Σάρδις, καὶ ἀπήγγειλαν τῷ Κροίσω. ὁ δὲ, ἀκούσας, συνέγνω έωυτοῦ είναι τὴν άμαρτάδα, καὶ οὐ τοῦ θεοῦ. (94) Λυδοὶ μὲν δὴ ὑπὸ Πέρσησι δεδούλωντο.

(95) Ἐπιδίζηται δὲ δὴ τὸ ἐνθεῦτεν ἡμῖν ὁ λόγος τόν τε Κῦρον, δστις έων την Κροίσου αρχήν κατείλε και τους Πέρσας, δτεφ τρόπφ ηγήσαντο της 'Ασίης. 'Ασσυρίων άρχόντων της άνω 'Ασίης έπ' έτεα είκοσι καὶ πεντακόσια 96, πρῶτοι ἀπ' αὐτῶν Μῆδοι ἤρξαντο απίστασθαι καί κως ούτοι, περί της έλευθερίης μαχεσάμενοι τοῖσι 'Ασσυρίοισι, έγένοντο ἄνδρες ἀγαθοὶ ⁹⁷, καὶ, ἀπωσάμενοι την δουλοσύνην, ηλευθερώθησαν. μετά δὲ τούτους, καὶ τὰ άλλα ἔθνεα ἐποίεε τωὐτὸ τοῖσι Μήδοισι. (96) Ἐόντων δὲ αὐτονόμων πάντων άνὰ τὴν ήπειρον, ὧδε αὖτις ές τυραννίδας περιῆλθον. ανήρ έν τοισι Μήδοισι έγένετο σοφός, τῷ οΰνομα ἦν Δηϊόκης, παῖς δὲ ἦν Φραόρτεω. οὖτος ὁ Δηϊόκης, ἐρασθεὶς 98 τυραννίδος, έποίεε τοιάδε· κατοικημένων τῶν Μήδων κατὰ κώμας, ἐν τῇ ἑωυτοῦ έων και πρότερον δόκιμος, και μαλλόν τι και προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ήσκεε· καὶ ταῦτα μέντοι 99, ἐούσης ἀνομίης

tail. HE, on VG, ii, 2. Numerous examples of this mode of expression are given in the glossary, Æsch. A. 66; BL. to which may be added from prose authors, ξπραξαν Αξπραξαν, Pla. R. i, 23; ξχόντων, ώς ξχουσι, Θηδαίων ήμῶν, Dem. O. iii, p. 34.

93. τοῦτο] refers to 'the response itself, το τελευταΐου ρηθέν χρηστήριου; the τὰ to ἔπεα understood, 'the words' in which that response was delivered.

94. ημίονος] δ μέν ημίμηδος η ημιπέρσης Κύρος, ή δ μητρόθεν μέν έκ τυραννικοῦ, πατρόθεν δὲ ἐξ ἰδιωτικοῦ γένους, ήμίονος ών έν τφ αίνίγματι, Œnom. in Eus. P. E. v, 21; Cyrus major genere mixto fuit, semimedus ac semipersu, Apul. A. p. 289. WE.
95. ὑπ' ἐκείνοισι] ὑπὸ, after passives,

has often the same sense with the dative, as with the genitive; but frequently conveys an idea of subordination. MA, 593, b; 392, β, obs. Λυδοί ύπο Πέρσησι δεδούλωντο, i, 94. STG.

96. πεντακόσια] As to this period ancient authors widely differ. supposes Herodotus is speaking of the duration of the great Assyrian empire over Upper Asia; and not of the previous monarchy, limited to Assyria Proper. RO, iii, 3.

97. ἀγαθοί] 'brave;' i, 169, 33.

98. έρασθείs] The passive of this verb is put by enallage for the active, which voice also occurs, as Ξέρξης ήρα της Μασίστεω γυναικός ... ήρα της Δα-ρείου γυναικός, ix, 108. A genitive is governed by verbs signifying 'to love,' not only with the collateral idea of a wish to possess, as above; but also with the notion of actual possession, as ηράσθη της έωντου γυναικός, i, 8. MA, 328.

99. μέντοι] here refers to ἐπιστάμεъ 6

πολλής άνα πασαν την Μηδικήν 100, έποίεε, έπιστάμενος, δτι τώ δικαίω τὸ ἄδικον πολέμιον έστι. οἱ δ' ἐκ τῆς αὐτῆς κώμης Μῆδοι, ορωντες αυτού τους τρόπους, δικαστήν μιν έωυτων αιρέοντο. 1 ό δὲ δὴ, οἶα μνεώμενος 2 ἀρχὴν, $ἱθύς ^3$ τε καὶ δίκαιος ἢν. ποιέων τε ταῦτα, ἔπαινον εἶχε οὐκ ολίγον πρὸς τῶν πολιτέων οὕτω, ώστε πυνθανόμενοι οἱ ἐν τῆσι άλλησι κώμησι, 'ὡς Δηϊόκης εἴη ἀνὴρ ' μοῦνος κατά τὸ ὀρθὸν δικάζων,' πρότερον περιπίπτοντες ἀδίκοισι γνώμησι, τότε, έπεί τε ήκουσαν, άσμενοι έφοίτεον 4 παρά τὸν Δηϊόκεα και αυτοι δικασόμενοι τέλος δε, ουδενι άλλω έπετράποντο. (97) Πλεῦνος δὲ αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος 5, οἶα πυνθανομένων 6 τὰς δίκας ἀποβαίνειν κατὰ τὸ έὸν, γνοὺς ὁ Δηϊόκης ές εωυτον παν ανακείμενον, ουτε κατίζειν έτι ήθελε, ένθα περ πρότερον προκατίζων 7 έδικαζε, ουτ' έφη δικάν 8 έτι ' ου γάρ οί ' λυσιτελέειν, των έωυτοῦ έξημεληκότα, τοῖσι πέλας δι' ἡμέρης ⁹ δικά-' ζειν.' ἐούσης ὧν άρπαγῆς καὶ ἀνομίης ἔτι πολλῷ μᾶλλον ἀνὰ τας κώμας, ή πρότερον ήν, συνελέχθησαν οι Μήδοι ές τωυτό, καί έδίδοσαν σφίσι λόγον, λέγοντες περί τῶν κατηκόντων. 10 ως δ' έγω δοκέω, μάλιστα έλεγον οἱ τοῦ Δηϊόκεω φίλοι "Οὐ γὰρ δὴ, τρόπω " τῷ παρεόντι χρεώμενοι, δυνατοί είμεν οἰκέειν τὴν χώρην φέρε, " στήσωμεν 11 ημέων 12 αὐτῶν βασιλέα καὶ οὕτω ή τε χώρη εὐνομή-

νος; 'although' he knew how many enemies he should make by such a line of conduct: s.i, 80, 79.
100. Μηδικὴν] und. χώρην, i, 103.

1. alpéovro] ad fastigium hujus majestatis, non ambilio popularis, sed spectata inter bonos moderatio provehebat, Ins. i 1. RO. pr. p. xxviii justific

Jus. i. 1; RO, pr. p. xxviii. justitiæ fruendæ causa videntur olim bene morati reges constituti, Cic. Of. ii, 12. 2. μνεώμενος] 'courting,' i, 205, 27;

much the same as καταφρονήσας την τυραννίδα, i, 59.

3. lous] 'upright.'

4. εφοίτεον] 'used to resort.'

5. ἐπιφοιτέοντος] The neuter of the participle is often put in a collective sense; τὸ ἐπιφωτέον, i.e. πλῆθος, is the same as οἱ ἐπιφοιτοῦντες; s. ix, 61, 18; sο τὸ ὑπομένον, vii, 209, 62; βουλόμενόν τι, Thu. vii, 48; τὸ ξυνεστηκὸς, Thu. viii, 66; ΜΛ, 269; cum premeretur inops multitudo ad unum aliquem confugiebant, Cic. Of. ii, 12.

6. πυνθανομένων] as if τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιφοιτεόντων had preceded. STG.

7. $\pi \rho o \kappa \alpha \tau i \langle \omega \nu \rangle$ 'sitting in public,' i, 14.

δικᾶν] The Attics often contract the future in -dσειν into -αν: MTT, 47,
 so καταδικάν for καταδικάσειν, Eus. fr. in Sto. xliii, p. 310; WE. ἐλᾳ, Soph. Œ. R. 418.

9. δι ἡμέρης] 'all day;' HE, on VG, ix, 2, 6. s. vi, 12, 62; ii, 173; vii, 210; Eub. in Ath. x, 11; διὰ νυκτὸς, 'all night long,' Ion in Ath. xi, 8; und. βλης, Hes. and Harp. Compare CS, on A. vii, 3; VK. and BO, 200. MA, 580 σ.

10. των κατηκόντων] 'the present state of affairs, iv, 136, 73; v, 49, 27; and with πρήγματα expressed, viii, 19.

11. στήσωμεν] i, 98; iii, 84, 87; v, 42, 21; Soph. Œ. R. 940; An. 677. MV. The connexion in the latter passage would be better preserved, if the four lines, καὶ τοῦτον... παραστάτην, immediately followed δίκαιος των perspicuum est eos ad imperandum deligi solitos, quorum de justitia magna

" σεται, καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα 13 τρεψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνά-" στατοι 14 έσόμεθα." Ταῦτά κη λέγοντες πείθουσι έωυτοὺς βασι-(98) Αυτίκα δὲ προβαλλομένων 15 τόν τινα στήσονται βασιλέα, ὁ Δηϊόκης ἦν πολλὸς 16 ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς καὶ προβαλλόμενος καὶ αἰνεόμενος, ἐς δ τοῦτον καταινέουσι βασιλέα σφίσι εἶναι. ο δ' έκέλευε αὐτοὺς οἰκία τε ἑωυτῷ ἄξια τῆς βασιλητης οἰκοδομῆσαι, καὶ κρατῦναι αὐτὸν δορυφόροισι. ποιεῦσι δή ταῦτα οἱ Μῆδοι' ὁ δὲ, ώς ἔσχε την άρχην, τους Μήδους ηνάγκασε εν πόλισμα ποιήσασθαι, και τοῦτο περιστέλλοντας των άλλων ήσσον ἐπιμέλεσθαι. 17 πειθομένων δὲ καὶ ταῦτα τῶν Μήδων, οἰκοδομέει τείχεα μεγάλα τε καὶ καρτερά ταῦτα, τὰ νῦν 'Αγβάτανα 18 κέκληται. (99) Οἰκοδομηθέντων δὲ πάντων, κόσμον τόνδε Δηϊόκης πρῶτός ἐστι ὁ καταστησάμενος· ' μή τε έσιέναι παρά βασιλέα μηδένα, δι' άγγέλων 19 όδε πάντα χρέεσθαι, δρασθαί 20 τε βασιλέα υπό μηδενός πρός έτε τούτοισι έτι, γελάν τε καὶ πτύειν 21 αντίον καὶ απασι είναι ' τοῦτό γε αἰσχρόν.' ταῦτα δὲ περὶ ἑωυτὸν ἐσέμνυνε τῶνδε είνεκεν, δκως αν μη ορώντες οι ομήλικες, έόντες σύντροφοί τε έκείνω, και οικίης ου φλαυροτέρης, ουδε ές ανδραγαθίην λειπόμενοι, λυπεοίατο 22 και έπιβουλεύοιεν, άλλ' έτεροϊός σφι δοκέοι είναι μη δρώσι. (100) Έπεί τε δὲ ταῦτα διεκόσμησε, καὶ ἐκράτυνε 23 ἐωυτὸν τῆ τυραννίδι, ήν τὸ δίκαιον φυλάσσων χαλεπός. καὶ τάς τε δίκας

esset opinio multitudinis, Cic. Of. ii,

12. ἡμέων] ἔνα is understood; which is more frequently expressed, as ἔνα σφέων αὐτέων, iii, 25; ἕνα ἡμέων μούναρχον γενέσθαι, iii, 80; δεῖ ἕνα γέτινα ἡμέων βασιλέα γενέσθαι, iii, 83. VK.

ξργα] 'agricultural labours.' LR.
 i, 36, 68.

14. ἀνάστατοι] 'compelled to emigrate.' s. iv, 204, 21.

15. προδαλλομένων] is middle; προ-

βαλλόμενος, passive.

16. πολλός] π. ἐνέκειτο λέγων, vii, 158; π. ἢν λισσόμενος, ix, 91; ΜΑ, 554. s. iv, 126, 11; viii, 59, 39.

17. ἐπιμέλεσθαι] ἐπειδὴ δὲ Θησεὺς ἐβασίλευσε (s. i, 127, 76), ἐν βουλευ-τήρων ἀποδείξας, πάντας ἡνάγκασε μιῷ πόλει χρῆσθαι, Thu. ii, 15. Gelon enlarged Syracuse by similar means, vii, 156. VK.

18. 'Aysdrava] Æsch. P. 16; 541; 953. Ecbatana was the more recent name, and occurs several times in Aris-

tophanes. BL. Its site was near Hamadau. REN.

19. δι' ἀγγέλων] i, 69; (s. i, 141, 88;) W Ε. παριέναι ἐς τὰ βασιλήϊα πάντα τὸν βουλόμενον τῶν ἐπτὰ ἄνευ ἐσαγγελέος, iii, 84. In the present passage also πάντα may be singular, i. e. πάντα τὸν βουλόμενον χρηματίσασθαι τῷ βασιλεῖ δι' ἐσαγγελέος. STG. i, 114, 30; GR. iii, 77, 15; 118. δι' ἐμεῦ, 'through my instrumentality or agency,' i, 109, 72; είδε διὰ τούτων, i, 113, 22; 117, 58.

20. δρῶσθαι] αὐτὸς ἴδρυτο ἐν Σούσοις ἡ Ἐκβατάνοις παντὶ ἀόρατος, Arist. π. Κόσ. αὐτοῖς ἔθος σπανίως δρῶσθαι, καὶ δυσπροσόδους εἶναι, Xen. BNS. major ex longinguo reverentia, Tac. [A.i, 47;] RO, iii, 3. Thu. vi, 11.

21. πτύειν] was considered a mark of contempt among oriental nations.

LR.

 ἐκράτυνε] fines imperii tueri magis, quam proferre, mos erat: intra suam cuique patrium regna finiebantur, Jus. i,
 RO, pr. p. xxix. γράφοντες, είσω παρ' έκεινον έσπέμπεσκον, και έκεινος, διακρίνων τὰς ἐσφερομένας, ἐκπέμπεσκε, ταῦτα μὲν κατὰ τὰς δίκας ἐποίεε. τὰ δὲ δὴ 24 ἄλλα ἐκεκοσμέατό οἱ. εἴ 25 τινα πυνθάνοιτο ὑβρίζοντα, τοῦτον δκως μεταπέμψαιτο, κατ' άξίην εκάστου άδικηματος έδικαίευ και οι κατάσκοποι τε και κατήκοοι 26 ήσαν ανά πασαν την χώρην, της ηρχε. (101) Δηϊόκης μέν νυν τὸ Μηδικὸν ἔθνος συνέστρεψε 27 μοῦνον, καὶ τούτου Τρέε. (102) Δηϊόκεω δὲ παῖς γίνεται Φραόρτης 28, δς, τελευτήσαντος Δηϊόκεω, βασιλεύσαντος τρία καὶ πεντήκοντα έτεα, παρεδέξατο την άρχην. παραδεξάμενος δε, ουκ άπεχρατο μούνων άργειν των Μήδων, άλλα στρατευσάμενος έπι τους Πέρσας, πρώτοισί τε τούτοισι έπεθήκατο, καὶ πρώτους Μήδων ὑπηκόους έποίησε. μετὰ δὲ, ἔχων 29 δύο ταῦτα ἔθνεα καὶ ἀμφότερα ἰσχυρὰ, κατεστρέφετο την 'Ασίην, απ' άλλου έπ' άλλο ιων έθνος ές δ, στρατευσάμενος έπὶ τοὺς 'Ασσυρίους, καὶ 30 'Ασσυρίων 31 τούτους, οι Νίνον 32 είχον, και ήρχον πρότερον πάντων, τότε δε ήσαν μεμουνωμένοι μέν συμμάχων, ατε απεστεώτων 83, άλλως μέντοι έωυτῶν εὖ ήκοντες 34 έπὶ τούτους δή στρατευσάμενος ὁ Φραόρτης αὐτός

24. $\delta \eta$ 'then.' HGV, iv, 3. 25. ϵl followed by the optative, denotes as often as,' and is similar in sense to δκως. εί τινος αίσθοιτο δεόμενον τον πάππον, Xen. C. i, 3, 12; εί τινος

δέοιτο Αστυάγης, i, 4, 2. STG.
26. κατήκοοι] is generally used as synonymous with δπήκοοι, but here as ώτακουσταὶ, 'listeners, eaves-droppers.' κατάσκοποι σφών καὶ κατήκοοι πολλοὶ περιενόστουν, D. Cas. xlii, 17; inter eos 'aures regiæ' et 'imperatoris oculi' quidam homines vocabantur: per quæ officiorum genera rex ille ab hominibus deus esse credebatur, cum omnia, quæcumque ibi gererentur, ille otacustarum

delatione discebat, Apu. de M. WE. 27. συνέστρεψε] collected into one. VK.

28. Φραόρτηs] supposed to be the Arphaxad mentioned in Judith, i, 1. RO, iii, 3.

29. ξχων] This participle is often used by the Greek historians (and especially by Xenophon in the Anabasis) where in English we should use 'with ; i, 157, 38; iii, 14, 54; 79, 23; v, 34, 89; Xen. H. ii, 1, 11; Liv. xxvii, 26, 9. ED. MA, 853, p. Justin says of Ninus, domitis proximis, cum accessions

virium fortior ad alios transiret, et proxima quæque victoria instrumentum sequentis esset, totius orientis populos subegit,

i, 1. RO, pr. p. xxix.
30. καὶ] 'namely:' ἐν Θήδησι, καὶ Θηβαίων εν τφ νηφ, i, 52; STG. s. Liv. xxii, 48, 1.

31. 'Ασσυρίων] Herodotus takes Assyria in a wide acceptation, including Babylon as well as Nineveh, i, 106; 178; &c. WE. It is now Kurdistan. A. 32. Nivov] 'Nineveh' on the Tigris, now the village of Nunia, opposite Mosul. REN. see A.

33. ἀπεστεώτων] Besides έστεὼs, the following forms are met with, έστηως, Hes. έσταως, Hom. έστως, Thu. MA, 205, 3.

34, ed hkovtes] i. e. ed exovtes: it is generally accompanied with a genitive, as i, 30 twice; v, 62, 90; viii, 111; έωυτῶν denotes 'as far as they themselves were concerned: ' SW. ωρέων ηκουσαν οὐκ ὁμοίως, i, 149; MG. ῥώμης καὶ ἀλκῆς εδ ηκοντας, Æl. H. A. ii; JC. καλώς ήκον βίου, Eur. A. 302; GAI, εδ χαρίτων έχουσαν πόλιν, id. Hr. 380; κάρτ' ξ. εδ φρενών, Hi. 464; ΕΕ. ΜΑ. 315, 1. μορφής εδ ήκούσας, Luc. Im. 11; εὐτόκιος, γένους εδ ήκων, Suid.

τε διεφθάρη, άρξας δύο καὶ είκοσι έτεα, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ ὁ πολλός. (103) Φραόρτεω δέ τελευτήσαντος, έξεδέξατο Κυαξάρης ὁ Φραόρτεω τοῦ Δηϊόκεω παῖς. οὖτος λέγεται πολλον ἔτι γενέσθαι ἀλκιμώτερος τῶν προγόνων καὶ πρῶτός τε ἐλόχισε ³⁵ κατὰ τέλεα ³⁶ τοὺς ἐν τη 'Ασίη, και πρώτος διέταξε χωρίς εκάστους είναι, τούς τε αίχμοφόρους καὶ τοὺς τοξοφόρους καὶ τοὺς ἱππέας πρὸ τοῦ δὲ, ἀναμὶξ 37 ἦν πάντα δμοίως αναπεφυρμένα. οδτος δ τοισι Λυδοισί έστι μαχεσάμενος, ὅτε νὺξ 38 ἡ ἡμέρη ἐγένετό σφι μαχομένοισι καὶ ὁ τὴν "Αλυος ποταμοῦ ἄνω 'Ασίην πᾶσαν συστήσας ἑωυτῷ. συλλέξας δὲ τοὺς ὑπ' έωυτῷ ἀρχομένους πάντας, ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν Νῖνον, τιμωρέων τε τῷ πατρί, καὶ τὴν πόλιν ταύτην θέλων έξελεῖν. καί οἱ, ὡς συμβαλών ένίκησε τους 'Ασσυρίους, περικατημένω την Νίνον έπηλθε Σκυθέων 39 στρατός μέγας άγε δε αὐτούς βασιλεύς ὁ Σκυθέων Μαδύης, Πρωτοθύεω παῖς οὶ ἐσέβαλον μὲν ἐς τὴν ᾿Ασίην, Κιμμερίους 40 ἐκβαλόντες έκ της Ευρώπης, τούτοισι δε έπισπόμενοι φεύγουσι, ούτω ές την Μηδικήν χώρην ἀπίκοντο. (104) Ένθαῦτα οἱ μὲν Μῆδοι, συμ**β**αλόντες τοῖσι Σκύθησι καὶ ἐσσωθέντες τῆ μάχη, τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν οἱ δὲ Σκύθαι τὴν ᾿Ασίην πᾶσαν ἐπέσχον. (106) Έπὶ μέν νυν όκτω καὶ είκοσι έτεα ἦρχον τῆς Ασίης οἱ Σκύθαι, καὶ τὰ πάντα σφι ὑπό τε ὕβριος καὶ ὀλιγωρίης ἀνάστατα ἦν. χωρίς μεν γαρ φόρων, επρησσον 41 παρ' εκάστων, το εκάστοισι έπεβαλλον· χωρίς δὲ τοῦ φόρου 42, ήρπαζον περιελαύνοντες 43 τοῦτο, δ τι έγοιεν εκαστοι. και τούτων μέν τους πλευνας Κυαξάρης τε και

φύσεως εδ η. Philos. V. A. viii, 18; πιθανότητος εδ ηκει, Hyper. in D. H. t. ii, p. 179, 40. VK. s. vii, 157, 93.

ii, p. 179, 40. VK. s. vii, 157, 93. 35. ελόχισε] εἰς λόχους κατέταξεν.

TA.

36. κατὰ τέλεα] 'by companies,' &c.

SW. τὰ στρατιωτικὰ τάγματα, Thom.

M. Z. Thu. ii, 22. HGV, on VG, iii,

11, 2. The τέλος appears to have been a large body, probably corresponding with our 'regiment;' BF. ix, 42, 37; οὶ λοιποὶ τῶν βαρβαρικῶν τελέων ἄρχοντες, ix, 59. The Israelites, from the time of Moses, were formed into military divisions, with distinct officers and banners. LR. s. BF, on Th. i, 48, 5; ii, 22, 8; 81, 1.

37. ἀναμὶ Vii, 41, Thu. iii, 107; Xen. Con. 4, 28; στρατός παυτοίων ἐθνέων ἀναμὶ , οὐ διακεκριμένοι, vii, 40, 11 f; σύμματος στρατός παυτοίων ἐθνέων, vii, 55; VK. WE. πάμματος δχλος φύρδην, Æsch. P. 53; φύρδην

ατάκτως, συγκεχυμένως, αναμίξ, αναμεμιγμένως, Hes. BL.

38. νὸξ] This battle, which was fought during an eclipse of the sun, 603 B. C. is called νυκτομαχίη, i, 74. 39. Σκυθέων] iv, 11; 12. SW. The

39. Σκυθέων] iv, 11; 12. SW. The Gog and Magog of Ezekiel. REN. s. LW, on Ez. xxxviii, 2.

40. Κιμμερίουs] This people occupied the Tauric Chersonesus, now called from them the Crimea.

41. ἔπρησσον] πράσσειν λαμβάνειν, ἀπαιτεῖν, Hes. 'they used to exact:' more frequently used in the middle voice. BL.

42. φόρου] The exactions of the Scythians were threefold; (1) φόροι, 'regular tribute;' (2) δ φόρος, 'the arbitrary impost;' (3) τδ άρπαζόμενον, 'the plunder which they took.' STG.

43. περιελαύνοντες] 'scouring the country.'

Μήδοι ξεινίσαντες καί καταμεθύσαντες κατεφόνευσαν. καί ούτω άνεσώσαντο την αρχην Μηδοι, και έπεκράτεον των περ και πρότερον. καὶ τήν τε Νίνον είλον, καὶ τοὺς 'Ασσυρίους ὑποχειρίους ἐποιήσαντο, πλην της Βαβυλωνίης μοίρης. μετά δὲ ταῦτα, Κυαξάρης μὲν, βασιλεύσας τεσσεράκοντα έτεα, σὺν τοῖσι 44 Σκύθαι ἦοξαν, τελευτᾶ.

(107) Ἐκδέκεται δὲ ᾿Αστυάγης 45 ὁ Κυαξάρεω παῖς τὴν βασιλητην. καί οἱ ἐγένετο θυγάτηρ, τῆ οὕνομα ἔθετο Μανδάνην. μετὰ δὲ, την Μανδάνην ταύτην, έοῦσαν ήδη άνδρος ώραίην 46, Μήδων μεν των έωυτου άξίων οὐδενὶ διδοῖ 47 γυναϊκα, δεδοικώς ὄψιν ὁ δὲ 48 Πέρση διδοῖ, τῷ οὕνομα ἢν Καμβύσης τὸν εὕρισκε οἰκίης 49 μὲν έόντα άγαθης, τρόπου δὲ ἡσυχίου. 50 πολλῷ ἔνερθε ἄγων αὐτὸν μέσου ανδρός Μήδου. (108) Συνοικεούσης δὲ τῷ Καμβύση τῆς Μανδάνης, ό 'Αστυάγης τῷ πρώτῳ ἔτεϊ εἶδε ἄλλην ὄψιν^{. 51} ἰδὼν δὲ τοῦτο, καὶ ύπερθέμενος τοισι ονειροπόλοισι 52, μετεπέμψατο έκ τῶν Περσέων την θυγατέρα. απικομένην δὲ ἐφύλασσε, βουλόμενος τὸ γεννώμενον έξ αὐτῆς διαφθεῖραι έκ γάρ οί 53 τῆς ὄψιος οἱ τῶν μάγων ονειροπόλοι έσήμαινον, ότι μέλλοι ο τῆς θυγατρός αὐτοῦ γόνος βασιλεύσειν άντὶ έκείνου. ταῦτα δὴ ὧν φυλασσόμενος ὁ ᾿Αστυάγης, ώς έγένετο ὁ Κῦρος, καλέσας "Αρπαγον, ἄνδρα οἰκήϊον 54 καὶ πιστότατόν τε Μήδων καὶ πάντων ἐπίτροπον τῶν ἐωυτοῦ, ἔλεγέ οἰ τοιάδε "Αρπαγε, πρηγμα, τὸ ἄν τοι προσθέω, μηδαμῶς παρα-

44. σὺν τοῖσι] 'including those du-

ring which.

45. 'Aστυάγης] A proper name, explained by another substantive, generally stands without an article : Κυαξάρης δ τοῦ 'Αστυάγους παις, Xen. C. i, 5, 2. MA, 273.

46. α. ωραίην] The more exact definition of the idea contained in the adjective is conveyed by a noun in the genitive; ἐπίκλοπος μύθων, Hom. II. X, 281; γάμων ὡραῖαι, i, 196; Xen. C. iv, 6, 9. MA, 317, 2.

47. διδοί] contracted from διδόει, from διδόω, an Ionic and poetic form of δίδωμι: Æ. ἐδίδου, i, 163, 83. ΜΑ,

205, 1.

48. δ δε Herodotus often repeats the subject of the former part of a sentence, in which wer is, in the latter part with be, adding an article by way of emphasis. 'Αρκάδων μέν τῶν ἄλλων ἀπείχοντο οἱ δὲ ἐπὶ Τεγεήτας ἐστρατεύοντο, i, 66; STG. i, 163, 81; είχον τας νήσους φόρον μέν οὐδένα ὑποτελέοντες οί δὲ ἐπλήρουν τὰς νέας, i, 171; τῶν μὲν ἔλεγε οὐδέν ὁ δὲ, vii, 6: αὐτὰρ δ is used in the same manner, Hom. Il. Γ, 18; Π, 732. This construction does not occur in Attic. MA, 606, 11, 1.

49. οἰκίης] 80 ἐόντα οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος, ii, 172; εόντες οίκίης οὐ φλαυροτέρης, i, 99 ; ἐων οἰκίης τεθριπποτρό-φου, vi, 35. VK.

50. ήσυχίου] neque claro viro, neque civi filiam, ne paterna maternaque nobilitas nepoti animos extolleret; sed ex gente, obscura tunc temporis, Persarum, Cambysi mediocri viro in matrimonium tradidit, Jus. i, 4. WE.
51. δψιν] ενύπνιον, δνειρον.

52. δνειροπόλοισι] ενυπνίων κριτής, Æsch. P. 231; δνειράτων κρ. Ch. 34; ονειρόμαντις, 30; ονειροκρίτης, Theoph. E. 16; τεράτων καὶ ἐνυπνίων ἐξηγητὴs,
 Pau. v, p. 438. BL.
 53. oi] In such turns of expression,

of is placed as the third word; in de ol, v, 92, 2. ev bé oi, vi, 63. GAI.

54. οἰκήῖον] συγγενέα,

" χρήση μηδε έμε τε παραβάλη 55, και, άλλους ελόμενος 56, έξ " υστέρης 57 εωυτώ περιπέσης. 58 λάβε τον Μανδάνη έτεκε παίδα, " φέρων δὲ ἐς σεωυτοῦ, ἀπόκτεινον μετὰ δὲ, θάψον τρόπφ ὅτεφ αὐτὸς " βούλεαι." Ο δὲ ἀμείβεται " ΤΩ βασιλεῦ, οὕτε ἄλλοτέ κω παρεῖδες " ἀνδρὶ τῷδε 59 ἄχαρι οὐδὲν, φυλασσόμεθα 60 δὲ ές σὲ καὶ ές τὸν " μετέπειτα χρόνον μηδεν έξαμαρτεῖν. άλλ', εἴ τοι φίλον 61 τοῦτο " οῦτω γίνεσθαι, χρη δη, τό γε έμὸν 62, ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως." (109) Τούτοισι 63 αμειψάμενος ὁ "Αρπαγος, ως οἱ παρεδόθη τὸ παιδίον κεκοσμημένον την έπὶ θανάτω 64, ήμε κλαίων ές τὰ οἰκία 65 παρελθών δε, εφραζε τη έωυτου γυναικί τον πάντα 'Αστυάγεος 66 ρηθέντα λόγον. ή δὲ πρὸς αὐτὸν λέγει "Νῦν ὧν τί σοι ἐν νόω " έστὶ ποιέειν ;" Ο δὲ ἀμείβεται· "Οὐκ ἢ 67 ένετέλλετο 'Α-" στυάγης οὐδ' εἰ παραφρονήσει τε καὶ μανεῖται κάκιον, ἢ νῦν

55. παραβάλη] 'expose to danger by deceiving me.' έξαπατήσης, Suid. ώς οὐδέν πώ ποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο, Thu. i, 133.

56. ἄ. ἐλόμενος] ' choosing, or siding with, others; ' 'taking up the party (alpeou) of others; 'favouring other rulers.' Κυρον αντ εκείνου ήρημεναι ήσαν, Xen. H. iii, 1, 2. WY. It is equivalent to τα άλλων έλόμενος, as αἰρούμενος τα βασιλέωs, Plu. V. vii, 12. STG.

57. ἐξ ὑστέρης] for δστερον. STG.

s.i, 60, 23; 111, 94. 58. περιπέσης] 'bring down ruin.' A metaphor taken from a building fulling in from its own weight. Æ. s. vi, 16, 95. The construction also may be πέσης περί σεωυτώ, s. ix, 101, 91; 120,

59. τώδε It was customary among the orientals to speak thus of themselves in the presence of a superior. STG. Harpagus in speaking placed his hand upon his breast. DAL. In the tragedians this periphrasis is very frequent; μη δνησχ ύπερ τοῦδ ἀνδρος, σοδ ἐγὰ πρὸ σοῦ, Ευτ. Α. 706.

60. φυλασσόμεθα] for φυλαξόμεθα. The present put for the future denotes the absolute certainty of that future event; ην ἀποδεχθω στρατηγός, ξστι τοι τα συ βούλεαι, i, 124, 21; (because the plans of Harpagus were so well laid, and in such a state of forwardness; GR.)βουλομένοισι πείθεσθαί έστι μυρία άγαθά,... μη βουλομένοισί είσι πόνοι, i, 126; ξφη οί πείθεσθαι, i, 156, 33; προσαπολλύεις, i, 207; STG. iii, 155, 100; v, 43; vi, 82; Æsch. A. 124; Soph. Ph. 114. EE. BL. 61. φίλον und. dori : sic placitum,

Vir. Æ. i, 287.

62. τό γε έμον] und. κατά and μέρος ; 'for my part at least.' BO, 157.
63. τούτοισι] und. ἔπεσι: the ellipsis

of verbis in Latin is very frequent, his aliisque increpando, Liv. i, 47.

64. την ἐπὶ δανάτφ] As verbs admit after them an accusative case of cognate signification, it is best to supply here κόσμησιν: so εγεφύρουν την μέν..., την δ' έτέραν..., i. e. γέφυραν, vii, 34, 65; 25, 18; την αυτην ταυτην έσταλμένοι, i.e. στολήν, vii, 62; την αὐτην έσκευασμένοι, i. e. σκευήν, vii, 84; έδησε (σφέας) την έπι δανάτφ, i. e. δέσιν, iii, 119; νεναυμάχηκε την περί κρεών, i. e. μάχην, Arist. R. 191; SW. see Saratos, Æ. συλλέγεσθαι την ταχίστην, i. e. συλλογήν, vi, 7, 28; v, 105; s. i, 60, 23; 81, 81; Liv. xxvii,

65. olkla] The same expression file es rà olnía occurs twice, i, 119. This substantive is understood in the expression is the Will. V. H. iii, 24. SS.

66. 'Αστυάγεος] ὑπὸ is understood; ανδρών αλαζόνων είρημένα, Pau. vi, 8. SH, on BO, 470.

67. οὐκ ἢ] οὐκ ἐν τῆ δδφ ἢ. DAL. ούκ έστι μοι έν νώ ποιείν τώδε τώ τρόπφ, δ κτλ. STG.

" μαίνεται, οΰ οί έγωγε προσθήσομαι τῆ γνώμη, οὐδὲ ἐς φόνον τοι-" οῦτον ὑπηρετήσω. 68 πολλων δὲ είνεκα οὐ φονεύσω μιν καὶ ὅτι " αὐτῷ μοι 69 συγγενής έστιν ὁ παῖς, καὶ ὅτι ᾿Αστυάγης μέν έστι " γέρων, καὶ ἄπαις ἔρσενος 70 γόνου' εὶ δὲ θελήσει 71, τούτου τελευ-" τήσαντος, ές την θυγατέρα ταύτην άναβηναι ή τυραννίς, ής νῦν " τὸν υἱὸν κτείνει δι' έμεῦ 72, ἄλλο τί 78 ἡ λείπεται τὸ ένθεῦτεν έμοὶ κιν-" δύνων ο μέγιστος; άλλα τοῦ μεν ἀσφαλέος 74 είνεκα έμοι, δεῖ τοῦ-" τον τελευταν τὸν παιδα· δει μέντοι τῶν 75 τινὰ 'Αστυάγεος αὐτοῦ " φονέα γενέσθαι, καὶ μὴ τῶν ἐμῶν." (110) Ταῦτα εἶπε, καὶ αὐτίκα άγγελον ἔπεμπε ἐπὶ 76 τῶν βουκόλων τῶν ᾿Αστυάγεος, τὸν ἡπίστατο νομάς τε έπιτηδεωτάτας 77 νέμοντα καὶ ουρεα θηριωδέστατα, τῷ ούνομα ήν Μιτραδάτης. 78 συνοίκεε δε εωυτοῦ συνδούλω. ούνομα δε τῆ γυναικὶ ἦν, τῆ συνοίκεε, Κυνὼ, κατὰ τὴν Ἑλλήνων γλώσσαν, κατὰ δέ την Μηδικήν, Σπακώ την γαρ κύνα καλέουσι σπάκα ⁷⁹ Μῆδοι. αἰ δὲ ὑπώρεαί εἰσι τῶν οὐρέων 80, ἔνθα τὰς νομὰς 81 τῶν βοῶν εἶχε οὖτος δη ὁ βουκόλος, πρὸς βορέω 82 τε ἀνέμου τῶν 'Αγβατάνων καὶ πρὸς τοῦ πόντου τοῦ Εὐξείνου. ταύτη μεν γὰρ ἡ Μηδική χώρη πρὸς Σασπείρων 83 όρεινή έστι κάρτα καὶ ὑψηλή τε καὶ ἴδησι συνηρεφής, ἡ δὲ άλλη Μηδική γώρη έστι πασα απεδος. 84 έπει ων ο βουκόλος σπουδή πολλη καλεόμενος απίκετο, έλεγε ὁ "Αρπαγος τάδε" "Κελεύει 85 σε

68. ὑπηρετήσω] 'will I be instrumental.'

69. αὐτῷ μοι] MA, 148, obs. 1. s. iv, 134, 61; vi, 12, 67; TR, on H. Il. A, 271; E, 884; Z, 91. 70. έρσενος] Ionic = άρσενος, ΜΤΤ,

71. Βελήσει] 'should.' This periphrasis is often used after el, and with regard to inanimate objects; i, 32; ii, 11; 14; vii, 10, 4; 49, 2. STG. s. vi, 37, 12.
73. ἄλλο τί] v, 49, 56. MA here

considers τι as an enclitic; perhaps the more simple construction is τί άλλο λείπεται μοι το ένθευτεν, ή ο μέγιστος κινδύνων ; as άλλο τί ή σιγώντα δεήσει Χαρίδημον έδυ αθτόν ΰερίζειν; Dem. c. Ar. p. 411, 85; LR. but s. MA, 487, 8; VG, iii, 11, 8; HU, on X. A. v, 4, 6. 74. τοῦ ἀσφαλέος] i. e. τῆς ἀσφα-

λείηs, iii, 7.

75. τῶν δούλων understood. 76. ἐπὶ] τωὰ understood. Compare this narrative with that of Jus. i, 4; and with the history of Œdipus in

Soph. Œ. R. 1110 ff; and of Romulus

and Remus in Liv. i, 4.
77. ἐπιτηδεωτάταs] 'best suited to the purpose.' SW.

78. Μιτραδάτης] derived from Miθραs, a Persian deity. BL.

79. σπάκα] It is not known whether the language of the Medes and of the Persians was the same. In the remains of the latter no word resembling this is found. WE. The Hyrcanians still call a dog spac. FB.

80. οὐρέων] now called the Caragan, or 'murderous,' mountains. BARRE'.

81. vouas] wounder vouas, Soph. Œ. R. 761.

82. βορέω] βορης, βορέω, Ιοπίς, == βορᾶς, βοροῦ, which is formed by crasis from βορέας. DAL.
83. Σασπείρων] Their country in-

cluded part of Georgia. LR.

84. ἄπεδος] ἰσόπεδος, όμόπεδος, ό-

μαλός, 'a level plain.' SW.

85. κελεύει] "We enjoin thee that thou carry This female hence; and that thou bear it To some remote and desert " 'Αστυάγης τὸ παιδίον τοῦτο λαβόντα θεῖναι ἐς τὸ ἐρημότατον τῶν " οὐρέων, ὅκως ἃν τάχιστα διαφθαρείη. καὶ τάδε τοι ἐκέλευσε εἰπεῖν, '' ' ἣν μὴ ἀποκτείνης αὐτὸ, ἀλλά τεφ τρόπφ περιποιήση, ὀλέθρφτῷ κακί-" ' στω σε διαχρήσεσθαι' 86 έποραν δε έκκεί μενον διατέτα γμαι 87 έγω." (111) Ταῦτα ἀκούσας ὁ βουκόλος, καὶ ἀναλαδών τὸ παιδίον, ἤϊε την αύτην οπίσω όδον, και απικνέεται ές την επαυλιν. τω δ' άρα 88 καὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ τότε κως κατὰ δαίμονα 89 τίκτει 90, οἰχομένου τοῦ βουκόλου ές πόλιν. ήσαν δε έν φροντίδι αμφότεροι 91 αλλήλων πέρι, ο μεν τοῦ τόκου 92 τῆς γυναικὸς ἀρρωδέων, ἡ δὲ γυνή, ὅτι οὐκ ἐωθώς δ "Αρπαγος μεταπέμψαιτο αὐτῆς τὸν ανδρα. ἐπεί τε δὲ ἀπονοστήσας έπέστη 93 , οἶα ἐξ ἀέλπτου 94 ἰδοῦσα, ἡ γυνὴ εἴρετο προτέρη, ὅ τι 95 μιν ούτω προθύμως "Αρπαγος μεταπέμψαιτο. ὁ δὲ εἶπε " " Ω γύναι, εἶδόν " τε, ές πόλιν έλθὼν, καὶ ἤκουσα, τὸ μήτε ἰδεῖν ὄφελον ⁹⁶, μήτε ⁹⁷ " κοτὲ γενέσθαι ἐς δεσπότας τοὺς ἡμετέρους. οἶκος μὲν πᾶς Αρπάγου " κλαυθμῷ κατείχετο ⁹⁸ ἐγὼ δὲ ἐκπλαγεὶς ἥϊα ἔσω. ὑς δὲ τάχιστα

place;...and that there thou leave it Without more mercy:...take it up," Shakspeare, W. T. ii, 3.

86. διαχρήσεσθαι] 'that he will destroy; ' the same as καταχρήσεσθαι, i, 117, 51; and διεργάσεσθαι, v, 92.

87. διατέταγμαι] προστέταγμαι δ βασιλεύς διατάττεται τοῦς ὑφ' ἐαυτοῦ υπηκόοις, Phav. SS. With regard to the command itself, s. i, 112 ff. SW.

88. apa] 'now.'
89. κατὰ δαίμονα] 'as fortune would have it; ' σὺν δεφ, iii, 153, 83; κατὰ δεόν τινα, Pla. Eud. 5; Eur. I. A. 411; κ. συγκυρίαν, St Luke x, 31; Cyrus calls himself Sely τύχη γεγονώς, i, 126; ίν, 8; ν, 92, 3; κατά συντυχίην, δεοῦ ποιεύντος, ix, 91; κ. τύχην τινά καλ δαίμωνα, Dem. p. 652, 31; σὺ δέ μοι κατά δαίμονα καλ συντυχίαν άγαθην ηκεις εμοί σωτήρ, Arist. A. 545; κατά θείον, E. 146 ; εξαίφνης, εθκαίρως, κατά Seοῦ πρόνοιαν, κατά τύχην, ἀπὸ τύχης, Schol. δαιμονίησι τύχαις, Pyth. G. V. 17; μηχαναίς Διός, Æsch. A. 660; μηδ άνευ θείας μοίρας, Pla. Phdo, 5; δαιμονία τινὶ καὶ Βεία εὐεργεσία, Dem. O. ii, 1; oùn àθeel, Hom. O. Z, 352. To express which the Fathers used οἰκονομοῦντος τοῦ Θεοῦ. non hæc sine numine divum eveniunt, Vir. Æ. ii, 777; casu quodam an divinitus, Suet. v, 13; quis deus objicit hanc ante ostium nostrum? quasi dedita opera, in tempore

ipso, Plau. Ci. iv, 1, 16; divinitus, Liv. i, 4; forte quadam utili ad tempus evenit, iii, 64, HR. CS. VK. HDF. ED.

90. τότε...τίκτει] The latter half of an hexameter line: so eml yhpaos ούδφ, iii, 14, 72; καὶ δῶρα φέροντας (et dona ferentes, Vir. Æ. ii, 49), iii, 20. With the exception of the short syllable IIe-, the following is a complete hexameter, ή κε μέγ' οἰμώξειεν ὁ Πελοπίδης 'Αγαμέμνων, vii, 159.

91. εν φροντίδι αμφότεροι] 'in mu-

tual anxiety.' 92. τοῦ τόκου] ἔνεκα understood: 'on account of the confinement.

93. ἐπέστη] 'he suddenly made his

appearance: 's.i, 34, 69.
94. εξ ἀξλητου] 'unexpectedly.' αὐτον μακρόθεν ίδοῦσα έξ ά, περισεσωσμένον, App. viii, 104; 116; εξ ἀέλπτων, Æsch. S. 369; Soph. Aj. 727; ἐξ ἀελωτίης, Archil. WE. ἄελωτα, Soph. Œ. C. 1120; ἀέλπτως: 80 ἐξ ἀπροσδοκήτου, vii, 204, 39; MA, 574. 8, i, 108, 57; Liv. xxii, ep. i; xxvii, 26, 1. 95. δτί] und. διά; STG. iv, 127,

19; 'why.

96. δφελον] 'would that;' has the same force as elee, VG, v, 9, 6. MA, 513, obs. 3. s. iii, 65, 24.

97. μήτε] und. δφελε. STG. 98. κατείχετο] οίμωγή δ' όμου κω-

κύμασιν κατείχε πελαγίαν άλα, Æsch. P. 432. BL.

" έσηλθον, δρέω παιδίον προκείμενον, ασπαϊρόν 99 τε καλ κραυγανό-" μενον, κεκοσμημένον χρυσφ 100 τε καὶ έσθητι ποικίλη. "Αρπαγος δέ, " ως είδε με, εκέλευε ' την ταχίστην, αναλαβόντα το παιδίον, οίχε-" 'σθαι φέροντα, καὶ θεῖναι ἔνθα θηριωδέστατον ! εἴη 2 τῶν οὐρέων' φὰς " ' 'Αστυάγεα είναι τὸν ταῦτα ἐπιθέμενόν μοι,' πόλλ' ἀπειλήσας, εἰ " μή σφεα 3 ποιήσαιμι. καὶ έγὼ ἀναλαδὼν ἔφερον, δοκέων τῶν τινὸς " οίκετέων είναι ου γάρ αν κοτε κατέδοξα 4, ενθεν γε ήν. έθαμβεον " δὲ, ὀρέων χρυσῷ τε καὶ εἵμασι κεκοσμημένον, πρὸς δὲ, καὶ κλαυθμὸν " κατεστεῶτα δ έμφανέα έν 'Αρπάγου. 6 καὶ πρόκα 7 τε δὴ κατ' ὁδὸν " πυνθάνομαι τὸν πάντα λόγον θεράποντος 8, δς, έμὲ προπέμπων " έξω πόλιος, ένεχείρισε τὸ βρέφος. ' ώς άρα 9 Μανδάνης τε είη παῖς, " 'τῆς 'Αστυάγεος θυγατρὸς, καὶ Καμβύσεω τοῦ Κύρου' καί μιν 'Α-" στυάγης έντέλλεται 10 ἀποκτεῖναι. νῦν τε ὅδε ἐστί." (112) "Αμα δὲ ταῦτα ἔλεγε ὁ βουκόλος καὶ, ἐκκαλύψας, ἀπεδείκνυε. ἡ δὲ, ὡς είδε τὸ παιδίον μέγα 12 τε καὶ εὐειδὲς έὸν, δακρύσασα, καὶ λαδομένη των γουνάτων τοῦ ἀνδρὸς, ἔχρηζε 'μηδεμιῆ τέχνη 13 έκθεῖναί ' μιν.' ὁ δὲ οὐκ ἔφη 'οἶός τ' είναι ἄλλως αὐτὰ ποιέειν ἐπιφοιτήσειν ΄ γὰρ κατασκόπους έξ 'Αρπάγου ἐποψομένους' ἀπολέεσθαί τε κά-' κιστα, ην μή σφεα ποιήση.' ως δε ούκ έπειθε άρα τον άνδρα, δεύτερα λέγει ή γυνή τάδε. " Έπεὶ τοίνυν οὐ δύναμαί σε πείθειν μή " έκθεῖναι, σὺ δὲ 14 ὧδε ποίησον, εἰ δὴ πᾶσά γε 15 ἀνάγκη ὀφθῆναι

99. ἀσπαῖρον] viii, 5 ; ix, 120, 38 ; ἀσπαίρουτα του παΐδα ἰδών ἐπὶ τοῦ πυρόs, Apollod. B. iii, 13, 6; Æsch. P. 970; Eur. I.A. 1586; WE. &coσμόν τινα δηλοί κίνησιν δ τινès ἐν ἰχθύσι και τῷ δεδεμένω βοί λαμβάνουσι, Schol. Ven. on Il. 3, 572; οδ σέ γ' ἔπειτ' Ισχον χρύσεοι στρόφοι ἀσπαίροντα οὐδέ τι δέσματ' ξρυκε λύοντο δὲ πείρατα πάντα, Hom. H. to Ap. 128; τον 3νήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα, Ο. Θ , 526; BL. Il. F, 293. (TR.) A shorter form occurs in είσενδησε παίδα φίλον σπαίροντα διά φλογδε, Apollon. iv, 873. WE.

100. χρυσφ] iii, 1, 8; χρ. τε καl εἴμασι, just below; 'with cloth of gold.' By the figure hendiadys: LR. so pallam signis auroque rigentem, Vir. Æ. i, 652; pateris et auro, G.

1. Δηριωδέστατον] μέρος understood. DAL.

2. εἴη] The optative is used because these were the words of Harpagus himself: bs etn, iii, 1; $\tau b \mu h$ etn, iv, 166. STG.

3. $\sigma \phi \epsilon a$ Ionic = $a \partial \tau a$. E.

4. κατέδοξα] εί μη ἐπυθόμην τοῦ Βεράποντος; s. i, 86, 27. STG.

5. κατεστεώτα] i, 65; Ionic = καθεστώτα and καθεστηκότα. SW.

6. 'Aρπάγου] BO, 196.

7. πρόκα] εὐθὺς, παραχρημα, εξαί-φνης, Hes. SW. Apoll. Rh. i, 688; Æ. vi, 134, 69.

8. Separortos] und. ek. DAL.

9. άρα] 'in fact.'

10. ἐντέλλεται] ΜΑ, 507, 3.

 ἐστὶ] τὸ βρέφος, οτ παιδίον.
 μέγα] 'great' for its age. LR.
 The ancients considered 'size' as essential to 'beauty,' see i, 60, 35 f; and Arist. P. note 61. TG.

13. μηδεμιή τέχνη] 'by no means;'

μηχανή, iii, 83, 83; μήτε τ. μήτε μ. μηδεμμά occurs often in Lys. WE.

14. δε] is often used in the apodosis or latter part of a sentence, where exel occurs in the protasis or former part; ἐπεὶ ὧν ... ταύτην δὲ, ii, 32. STĠ.

15. εί γε] 'at least if:' ἐστὶ is un-

" ἐκκείμενον· τέτοκα γὰρ καὶ ἐγὼ, τέτοκα δὲ τεθνεός·16 τοῦτο μὲν " φέρων πρόθες, τὸν δὲ τῆς ᾿Αστυάγεος θυγατρὸς παῖδα ὡς ἐξ ἡμέων " έόντα τρέφωμεν' καὶ ούτω ούτε σὸ άλώσεαι άδικέων τοὺς δεσπότας, " ούτε ημίν κακώς βεβουλευμένα 17 έσται. δ τε γάρ τεθνεώς βασι-" λητης ταφής κυρήσει, καὶ ὁ περιεών οὐκ ἀπολέει τὴν ψυχήν." (113) Κάρτα τε έδοξε τῷ βουκόλφ πρὸς τὰ παρεόντα εὖ λέγειν ἡ γυνή, καὶ αὐτίκα ἐποίεε ταῦτα. τὸν μὲν 18 ἔφερε θανατώσων παῖδα, τούτον μεν παραδιδοί τῆ έωυτοῦ γυναικί τον δε έωυτοῦ, εόντα νεκρον, λαθών έθηκε ές το άγγος, έν τῷ ἔφερε τον ἕτερον κοσμήσας δε τῷ κόσμῳ παντὶ τοῦ ετέρου παιδὸς, φέρων ές τὸ έρημότατον τῶν ουρέων τιθεῖ. 19 ως δὲ τρίτη ἡμέρη τῷ παιδίφ ἐκκειμένφ ἐγένετο 20, ήϊε ές πόλιν ο βουκόλος, των τινά προβόσκων 21 φύλακον αὐτοῦ καταλιπών. έλθων δε ές του Αρπάγου, ' ἀποδεικνύναι' εφη ' ετοι-' μος είναι τοῦ παιδίου τὸν νέκυν.' πέμψας δὲ ὁ Αρπαγος τῶν έωυτοῦ δορυφόρων τοὺς πιστοτάτους, εἶδέ τε διὰ 22 τούτων καὶ ἔθαψε τοῦ βουκόλου τὸ παιδίον. καὶ τὸ μὲν ἐτέθαπτο τὸν δὲ, ὕστερον τούτων Κύρον 23 ονομασθέντα, παραλαξούσα έτρεφε ή γυνή τού βουκόλου, οῦνομα ἄλλο κού τι καὶ οὐ Κῦρον θεμένη. (114) Καὶ ότε δη ην δεκαέτης ο παῖς, πρηγμα ές αὐτον 24 τοιόνδε γενόμενον έξέφηνέ μιν. Επαιζε έν τῆ κώμη ταύτη, έν τῆ ἦσαν καὶ αἱ βουκολίαι αὖται, ἔπαιζε δὲ μετ' ἄλλων ἡλίκων ἐν ὁδῷ. καὶ οι παῖδες παίζοντες είλοντο έωυτων βασιλέα 25 είναι 26 τουτον δή τον του βουκόλου έπίκλησιν 27 παιδα. ὁ δὲ αὐτῶν διέταξε τοὺς μὲν, οἰκίας

derstood; πᾶσα ἀνάγκη occurs with the verb, ii, 22; iv, 179; without it, ii, 35; v, 52; [s. i, 189, 73;] Æsch. P. V. 16; Soph. Œ. R. 1305; E. 1529; Eur. M. 1009; 1058; Ph. 1688. WE. ED. πᾶσα for πάντως. VG, iii, 10, 4.

16. τεθνεὸs] 'a still-born child:'
und τέκνον, παιδίον, οι βρέφος; there
is the same ellipsis in τὸ γεννάμενον, i,
108. τεθνεὸs is similar in form to
ἀπεστεώτων, i, 102. ΜΑ, 183, 7.

17. βεδουλευμένα] for βεδουλευμέ-

18. τὸν μὲν] μὲν is often put twice, especially when a proposition beginning with a pronoun demonstrative is referred to a preceding one with the relative: τὸν μὲν καλέουσι δέρος, τοῦτον μὲν...τὸν δὲ χειμῶνα..., ii, 121; iii, 65, 33; 75, 98. MA, 606, 3.
19. παραδιδοῖ...τιθεῖ] In Ionic the

19. παραδιδοί ... τιθεί] In Ionic the forms -έω, -έω, -όω, occur, in the singular of the present and imperfect,

with the reduplication; see διδοί, i, 107: so $l\sigma\tau\hat{q}$, iv, 103. MA, 205, 1.

20. ἐγένετο] This is a poetical turn, which occurs more than once; as τεσσερεσκαιδεκάτη ἐγ. ἡμέρη πολιορκεσμένω Κροίσφ, i, 84; ὡς διέτης χρόνος ἐγεγόνες ταῦτα τῷ ποιμένι πρήσσοντι, ii, 2. STG.

21. προδόσκων] ' of the under herdsmen; ' Æ. πρόδουλος, Æsch. A. 918; is a similar compound. BL.

23. Kûpov] a Persian word signifying 'fire.' BNS.

24. ἐs αὐτὸν] ' with respect to him :' μακάριος πλην εἰς θυγατέρας, Eur. O. 533. ΜΛ, 578.

25. βασιλέα] rex inter ludentes sorte delectus, Jus. i, 5; pueri ludentes "rex eris" aiunt, Hor. i E. i, 59.

26. είναι] might be omitted; so διαπέμψας, τους μέν ες Δελφούς ίέναι, i, 46. STG.

27. ἐπίκλησιν] κατά und.

οικοδομέειν 28 τους δε, δορυφόρους είναι τον δέ κού τινα αὐτων, όφθαλμον 29 βασιλέος είναι τῷ δέ τινι τὰς άγγελίας 30 έσφέρειν έδίδου γέρας ως 31 εκάστω έργον προστάσσων. είς 32 δή τούτων των παιδίων συμπαίζων, έων Αρτεμβάρεος παῖς, άνδρὸς δοκίμου έν Μήδοισι ου γαρ δη έποίησε το προσταχθέν έκ του Κύρου έκέλευε αὐτὸν τοὺς ἄλλους παῖδας διαλαβεῖν. πειθομένων δὲ τῶν παίδων, ὁ Κύρος τὸν παϊδα τρηχέως κάρτα περιέσπε μαστιγέων ό δὲ, ἐπεί τε μετείθη 33 τάχιστα, ώς γε δὴ ἀνάξια ἑωυτοῦ παθών, μαλλόν τι περιημέκτεε. κατελθών δὲ ές πόλιν, πρὸς τὸν πατέρα άποικτίζετο τῶν ὑπὸ Κύρου ήντησε, λέγων δὲ οὐ Κύρου, (οὐ γάρ κω ήν τοῦτο τοῦνομα,) άλλὰ πρὸς τοῦ βουκόλου τοῦ ᾿Αστυάγεος παιδός. ὁ δὲ ᾿Αρτεμβάρης ὀργῆ 34, ὡς εἶχε, ἐλθὼν παρὰ τὸν ᾿Αστυάγεα, καὶ άμα άγόμενος τὸν παῖδα, άνάρσια 35 πρήγματα ἔφη πεπονθέναι, λέγων " " βασιλεῦ, ὑπὸ τοῦ σοῦ δούλου, βουκόλου " δε 36 παιδός, ώδε περιϋβρίσμεθα·" δεικνύς τοῦ παιδός τοὺς ώμους. (115) 'Ακούσας δὲ καὶ ἰδων ὁ 'Αστυάγης, θέλων τιμωρησαι τω παιδί τιμής τής Αρτεμβάρεος είνεκα, μετεπέμπετο τόν τε βουκόλον και τὸν παιδα. ἐπεί τε δὲ παρῆσαν ἀμφότεροι, βλέψας πρὸς τὸν Κύρον, ὁ ᾿Αστυάγης ἔφη· " Σὺ δὴ, ἐὼν τοῦδε τοιούτου ἐόντος παῖς, " ἐτόλμησας τὸν τοῦδε παῖδα, ἐόντος πρώτου παρ' ἐμοὶ, ἀεικείῃ τοιῆδε "περισπείν;" 'Ο δε άμείθετο ώδε: "" Ω δέσποτα, εγώ δε 37 ταῦτα " τουτον εποίησα συν δίκη οι γάρ με εκ της κώμης παιδες, των και " όδε ήν, παίζοντες, σφέων αὐτῶν ἐστήσαντο βασιλέα ἐδόκεον γάρ " σφι είναι ές τοῦτο έπιτηδεώτατος. οἱ μέν νυν ἄλλοι παῖδες τὰ " ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον οὖτος δὲ ἀνηκούστεέ τε καὶ λόγον

28. οἰκοδομέειν] ædificare casas, Hor. 11 S. iii, 247. W.E.
29. ὀφθαλμόν] the same as κατά-σκοπος, i, 100. STG. By this metaphor the orientals designated a king's miπίστοι ασιματία α κίπη ε πίστο πάντο δρθαλμόν, Æsch. P. 973; δ βασιλέων δρθαλμόν, Arist. Ach. 92; 94; 124; οδτω έκαλουν τους σατράπας, δι' δυν πάντα δ βασιλεύς επισκοπεί ως βασιλέως ώτα οί ώταουσταί, δι' ων ακούει τα πραττόμενακέκαστφ πανταχοῦ, Schol. The same metaphor is adopted in the laws of Peter the Great. LR. enlowonds τις, δε έφεωρατο τὰ πράγματα, Hes. εί δέ τις οίεται ένα αίρετον είναι όφθαλμον βασιλεί, οὐκ ὀρθώς οἴεται ὀλίγα γάρ είς γ' αν ίδοι και είς ακούσειε οδτω δή πολλά μέν βασιλέως ώτα, πολλοί δέ δφθαλμοί νομίζονται, Xen. C. viii, 2,

11 f; δφθαλμούς πολλούς οἱ μόναρχοι ποιούσιν αύτων, καὶ ὧτα, καὶ χείρας, καὶ πόδας, Arist. P. iii, 12; SY. BNS, Es. 1362. Æsch. Ch. 921; ED. στρατιάς δφθαλμόν έμας, Pin, O. vi, 26. The Germans call a minister "the king's right hand." STZ.
31. ωs i. e. #θελε, ' just as he

chose.'

33. μετείθη] first aorist passive of μετίημι; as ἀπείθη (vi, 112, 12; vii, 122, 94) of ἀπίημι, the Ionic forms of 122, 94) of απημ, the lonic forms of μεθίημι and ἀφίημι. MA, 209, 1.
35. ἀνάρσια] iii, 10, 32; 74, 87; v, 89, 7; ix, 37; ἀ οὐκ ἄν τις ἄραιτο, Tim. L. P. p. 30. BL. SW. It is derived from ἄρω by STE.
36. δὲ] 'namely,' STG. iii, 65, 25.
37. δὲ] 'This boy has, as you say, suffered; yet I, &c.'

" είχε 38 οὐδένα, ές δ 39 ελαβε την δίκην. εί ων δη τοῦδε είνεκα " ἄξιός τευ κακοῦ εἰμὶ, ὧδέ τοι πάρειμι." (116) Ταῦτα λέγοντος τοῦ παιδός, τὸν ᾿Αστυάγεα ἐσήει 40 ἀνάγνωσις αὐτοῦ καί οἰ δ τε γαρακτήρ 41 του προσώπου προσφέρεσθαι έδόκεε ές έωυτον, καὶ η υπόκρισις έλευθεριωτέρη 42 είναι ο τε χρόνος της έκθέσιος τη ηλικίη του παιδός εδόκεε συμβαίνειν. έκπλαγείς δε τούτοισι, έπί χρόνον 43 ἄφθογγος $\tilde{\eta}$ ν μόγις δὲ δή κοτε άνενειχθεὶς 44, ε \tilde{l} πε, θέλων εκπέμψαι τον Αρτεμβάρεα, ΐνα τον βουκόλον μοῦνον λαβων βασανίση 45, " 'Αρτέμβαρες, έγω ταῦτα ποιήσω, ώστε σὲ καὶ " τον παΐδα τον σον μηδέν επιμέμφεσθαι." Τον μέν δη Αρτεμβάρεα πέμπει τον δε Κυρον ήγον έσω οι θεράποντες, κελεύσαντος τοῦ 'Αστυάγεος. ἐπεὶ δὲ ὑπελέλειπτο ὁ βουκόλος μοῦνος, μουνωθέντα δὲ αὐτὸν εἴρετο ὁ ᾿Αστυάγης, ΄ κόθεν λάβοι τὸν παῖδα καὶ τίς ' είη ὁ παραδούς;' ὁ δὲ ' έξ ἐωυτοῦ τε' ἔφη ' γεγονέναι, καὶ τὴν ' τεκοῦσαν αὐτὸν ἔτι εἶναι παρ' ἐωυτῷ.' 'Αστυάγης δέ ' μιν οὐκ εὖ · βουλεύεσθαι · 48 εφη, · επιθυμέοντα ες άνάγκας 47 μεγάλας άπι-' κνέεσθαι' άμα τε λέγων ταῦτα, ἐσήμαινε τοῖσι δορυφόροισι λαμβάνειν αὐτόν. ὁ δὲ, ἀγόμενος ἐς τὰς ἀνάγκας, οῦτω δὴ ἔφαινε τὸν έόντα λόγον. άρχόμενος δη άπ' άρχης διεξήει, τη άληθητη χρεώμενος, καὶ κατέβαινε 48 ές λιτάς τε καὶ συγγνώμην έαυτῷ κελεύων έχειν αὐτόν. (117) 'Αστυάγης δὲ, τοῦ μὲν βουκόλου τὴν άληθηίην έκφήναντος, λόγον ήδη καὶ ἐλάσσω ἐποιέετο 'Αρπάγῳ δὲ καὶ μεγάλως μεμφόμενος, καλέειν αὐτὸν τοὺς δορυφόρους ἐκέλευε. ὡς 49 δέ οἰ παρῆν

39. 4s b] 'on which account,' ii, 116; VG, ix, 2, 9. STG. MA, 578. ds adrd, Thu. i, 138; but s. i, 158,

40. ἐσήει] ἐσῆλθέ με λογισάμενον, vii, 46. WÉ.

41. χαρακτήρ] της όψεως χαρακτήραs, Diod. i, p. 58. SS.

42. $\lambda \epsilon \nu \theta \epsilon \rho \iota \omega \tau \epsilon \rho \eta$] \hbar κατά δούλου παίδα, STG. Several incidents in the plot of Home's Douglas resemble this story. Lady Randolph is at first struck by the free answer and noble bearing of young Norval; and the examination of the old shepherd is very similar to that of the herdsman

by Astyages. TX.
43. ἐπὶ χρόνον] ' for a while,' sometimes with the addition of an adjective, έ. χ. πολλόν, 'for a long while,' v, 119, 21; sometimes the substantive stands alone, χ . 'a while,' i, 175, 59; MA, 424, b; 586, c. ED.

45. βασανίση] βασανίζειν is properly to try metals by the touch-stone, hence it comes to signify avanplyes καὶ δοκιμάζειν καὶ ἐλέγχειν τὸ ἀληθὲς διὰ λόγων, Etym. M. SS.

46. εδ βουλεύεσθαι] ' to act advisedly; ' the same as καλώς βουλεύεσθαι,

Éur. S. 259.

47. ἀνάγκαs] 'straits;' ἀγόμενος ἐς τας ἀνάγκας, 'reduced to straits.' It also means 'torture,' as τὰ πρὸς τὰς ἀνάγκας δργανα, Pol. xv, 28. WE. Compare with this narrative the following passages of Sophocles: dypous σφε πέμψαι κάπὶ ποιμνίων νομάς, Œ. R. 761; κλάων δ' έρεις, 1152; ούχ ώς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας; 1154; πόθεν λαβών...τον παίδα, 1156 ... 1162. s. Liv. xxvii, 43, 1.

48. κατίθαινε] 8. 1, 90, 71. verb is understood again before ke-

λεύων. SW.

49. obs] VG, v, 3, 8.

ο "Αρπαγος, είρετο μιν ο 'Αστυάγης" ""Αρπαγε, τέω 50 δή μόρω τον " παιδα κατεχρήσαο⁵¹, τόν τοι παρέδωκα, έκ θυγατρός γεγονότα τῆς « ἐμῆς;" 'Ο δὲ "Αρπαγος, ὡς εἶδε τὸν βουκόλον ἔνδον ἐόντα, οὐ τρέπεται επί ψευδέα όδον, ίνα μη έλεγχόμενος άλίσκηται άλλα λέγει τάδε "ΤΩ βασιλεῦ, ἐπεί τε παρέλαβον τὸ παιδίον, ἐβούλευον σκο-" πῶν 52, ὅκως 53 σοί τε ποιήσω κατά νόον, καὶ ἐγὼ, πρὸς σὲ γενό-" μενος αναμάρτητος, μήτε θυγατρί τῆ σῆ μήτε αὐτῷ σοί είην αὐθ-" έντης. 54 ποιέω δη ώδε καλέσας τον βουκόλον τόνδε, παραδίδωμι " τὸ παιδίον, φὰς ' σέ τε είναι τὸν κελεύοντα ἀποκτείναι αὐτό.' καί " λέγων τοῦτό γε, οὐκ έψευδόμην' σὰ γὰρ ένετέλλεο οὕτω. παραδί-" δωμι μέντοι 55 τῷδε κατὰ τάδε, ἐντειλάμενος θεῖναί μιν ἐς ἐρῆμον " οὖρος, καὶ παραμένοντα φυλάσσειν, ἄχρι οὖ τελευτήσει άπειλήσας " παντοῖα τῷδε, ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα 56 ποιήση. ἐπεί τε δὲ, ποιήσαντος " τούτου τὰ κελευόμενα, ἐτελεύτησε τὸ παιδίον, πέμψας τῶν εὐνούγων " τους πιστοτάτους, και είδον δι' 58 έκείνων, και έθαψά μιν. ουτως " ἔσχε, δ βασιλεῦ, περὶ τοῦ πρήγματος τούτου καὶ τοιούτφ μόρφ « ἐχρήσατο 57 ὁ παῖς." (118) "Αρπαγος μὲν δὴ τὸν ἰθὺν 58 ἔφαινε λόγον. 'Αστυάγης δὲ, κρύπτων ⁵⁹ τόν οἱ ἐνείχεε ⁶⁰ χόλον διὰ τὸ γεγονός, πρώτα μέν, κατά περ 61 ήκουσε αὐτός πρός τοῦ βουκόλου τὸ πρηγμα, πάλιν άπηγέετο τῷ 'Αρπάγψ' μετὰ δὲ, ώς οἱ ἐπαλιλλόγητο 🛱, κατέβαινε λέγων, ώς " περίεστί τε ο παῖς, καὶ το γεγονος έχει " καλώς. Τῷ τε γὰρ πεποιημένω," ἔφη λέγων 63, " ἐς τὸν παῖδα

51. Karexphosa 3 s. i, 110, 86; 117, 57. The preposition quite alters the signification of the word, as in conficers, interficers.

interficere.

52. σκοπών] This verb is often sup-

pressed before sness. BO, 385.
53. sness | roshow, I should act; elns, 'I might be.' VG, vii, 10, 6; viii, 10, 1. STG.

54. addierns: from advolving: dairoxee possess, Phryn. 'the actual perpetrator of a murder.' STE, Th. 1. G. 2421.

55. μέντοι] 'Though I myself did not execute your orders, yet I fulfilled them by delivering the infant to this herdsman with strict injunctions, &c.' STG. s. i, 80, 79: 96. 99.

STG. s. i, 80, 79; 96, 99.
56. ἐπιτελέα] δρκον οδν μοι τόνδε ἐπατελέα ποιέοντι εξη ἐπαύρασθαι βίου,
Hinn In WE

Hipp. Ju. WE.

57. experience The use of this verb somewhat resembles that of defunger in Latin; agragia morte defuncti, Curt.

iii, 11, 9; neque sua morte defunctus est, Suet, i, 89; multis casibus defuncta, Curt. iv, 4, 21. The conduct of Harpagus illustrates the moral of the fable of "the Lark and her young."

58. ίθὸν] 'straight forward.'
59. κρύπτων] 'dissembling.'

60. ἐνείχεε] As Herodotus uses συμβαλλέω for συμβάλλω, i, 68; ἀγέομαι for ἔγομαι, iii, 14, 62; συνέομαι for σίνομαι, v. 81; &c. so he might no harde for her and second for her and sec

might use δνεχέω for δνέχω. SW. ED.
61. κατά περ] ' just as: ' for καθ' &
περ; so κατά for καθ' &, i, 208, 60;
ii, 6.

62. ἐπαλιλλόγητο] πάλιν ἐλέλεκτο, und. τὸ πρῆγμα. This verb occurs in App. R. xi, 14; C. iii, 35, SW.

in App. R. xi, 14; C. iii, 35. SW.
63. ξη λέγων] 'he proceeded to
say;'i, 125; iii, 156, 13; v, 36, 6;
49; Soph. Al. 768. STG. BL. ED.
MA. 558; 613, IV. When Herodotus
adopts this mode of expression, it is
generally in a transition from indirect

" τοῦτον ἔκαμνον μεγάλως, καὶ θυγατρὶ τῆ ἐμῆ διαβεβλημένος 44 οὐκ ἐν ἐλαφρ $\tilde{\varphi}$ 64 ἐποιεύμην. $\dot{\omega}_{S}$ $\ddot{\omega}_{V}$ τῆς τύχης εὖ μετεστεώσης, " τοῦτο μὲν, τὸν σεωυτοῦ παῖδα ἀπόπεμψον παρὰ τὸν παῖδα τὸν " νεήλυδα τοῦτο δέ, σῶστρα 65 γὰρ τοῦ παιδὸς μέλλω θύειν, τοῖσι " θεων τιμή αθτη προσκέεται, παρίσθί μοι έπὶ 66 δεῖπνον." (119) "Αρπαγος μέν, ως ήκουσε ταῦτα, προσκυνήσας, καὶ μεγάλα ποιησάμενος, ότι τε ή άμαρτάς οἱ ἐς δέον ἐγεγόνεε, καὶ ὅτι ἐπὶ τύχησι χρηστήσι έπὶ δεῖπνον κέκλητο, ήϊε ές τὰ οἰκία. ἐσελθών δὲ τὴν ταχίστην ⁶⁷, ητ γάρ οι παῖς εἶς μοῦνος, ἔτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα γεγονώς, τοῦτον ἐκπέμπει, ἰέναι τε κελεύων ἐς ᾿Αστυάγεος καὶ ποιέειν ὅ τι ἃν ἐκεῖνος κελεύη. αὐτὸς δὲ, περιχαρής ἐων, φράζει τῆ γυναικὶ τὰ συγκυρήσαντα. 'Αστυάγης δὲ, ως οἱ ἀπίκετο ὁ Αρπάγου παῖς, σφάξας 68 αὐτὸν, καὶ κατὰ μέλεα 69 διελών, τὰ μὲν ώπτησε, τὰ δὲ εψησε τῶν κρεῶν εὖτυκτα 70 δὲ ποιησάμενος, εἶχε έτοιμα. 71 έπεί τε δέ, της ώρης γινομένης του δείπνου, παρησαν οί τε άλλοι δαιτυμόνες καὶ ὁ Αρπαγος, τοῖσι μὲν άλλοισι καὶ αὐτῷ 'Αστυάγει παρετιθέατο 72 τράπεζαι έπιπλέαι μηλείων κρεών, 'Αρ-

to direct speech; and when, after reporting the substance of what was said, he proceeds to give the conclusion in the speaker's own words. WEI. SW. s. i, 122, 1.

64. οὐκ ἐν ἐλαφρῷ] iii, 154,90; Theoc. xxii, 212; i. e. οὐκ ἐλαφρῶς, χαλεπῶς, βαρέως. Thus οὐκ ἐν ἐ. τὸ πρᾶγμα ἐποιήσατο, D. Cas. xxxix, p. 141; lviii, p. 714; ἐν εὐμαρεῖ, Eur. Hel. 1226; I. A. 969; οὐκ ἐν εὐ. The. fr. v, 10; ἐν ἀσφαλεῖ, Hec. 967; οὐκ ἐν ὰ κ. Hi. 785; ἐν ἴσω, I. A. 1199. VK. WE. MV. s. vi, 13, 80.

65. σῶστρα] iv, 9; 'acknowledgements for the preservation.' Other verbal nouns ending in -τρον have a like meaning. laτρφ μεν, σῶστρα τῷ δὲ παιδεύοντι, δίδακτρα (Theoc. viii, 86;) καὶ τῷ φέροντι, κόμιστρα (Æsch. A. 938;) καὶ τῷ μηνύσαντι, μήνυτρα (Thu. vi, 27;) καὶ τροφεῖ, δρέπτρα (Hom. Il. P, 302;) Poll. vi, 186. BL.

66. ἐπὶ] ' to.'

68. σφάξας] τὰ βρέφη, σφαγὰς, δπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας, Æsch. Α. 1065; ξένια δύσθεος ᾿Ατρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἡ φίλως, πατρὶ τῷ Ἰμῷ, κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παι-Herod. Vol. I. δείων κρεῶν, τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας ἔνθρυπτ' ἄνευθεν ἀνδρακὰς καθήμενος ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοία λαδὰν, ἔσθει, 1580. BL.

"Your mother means to feast with me; I will grind your bones to dust, And with your blood and it, I'll make a paste; And of the paste a coffin I will rear, And make two pasties of your shameful heads; And bid your dam swallow her own increase. This is the feast that I have bid her to; And this the banquet she shall surfeit on."..." There they are both, baked in that pye; Whereof their mother daintily hath fed, Eating the flesh that she herself hath bred." Shaksp. T. A. v, 2 and 3. TX.

69. κατὰ μέλεα] 'limb from limb;' δδατος πυρὶ ζέοισαν ὰμφ' ἀκμὰν, μα-χαίρα τάμον κατὰ μέλη, τραπέζαισι τ' ἀμφι δεὐτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον, Pin. O. i, 77.

και φαγον, Γ III. Ο. 1, 77. 70. εδτυκτα] ετοιμα, βάδια, είρ. γασμένα, ΓΛ. καλώς κατεσκευασμένα,

Suid. WE.

71. έτοιμα] καταδήσας τὰς λάρνακας εἰχε ἐτοιμας, iii, 123; WE. κατειργασμένου τούτου καὶ ἐόντος ἐτοιμου, i, 123, 12; SW. έ. τοῦ γε ἐνθάδε ἐ. i, 124. WE.

πάγω δε, τοῦ παιδός τοῦ έωυτοῦ, πλην κεφαλης τε καὶ ἄκρων χειρῶν τε και ποδών, τάλλα πάντα ταῦτα δὲ χωρίς ἔκειτο, ἐπὶ κανέφ καταώς δὲ τῷ Αρπάγψ ἐδόκεε άλις ἔχειν τῆς βορῆς 73, κεκαλυμμένα. 'Αστυάγης είρετό μιν, ' εἰ ἡσθείη τι τῆ θοίνη ;' φαμένου δὲ 'Αρπάγου ' καὶ κάρτα ἡσθῆναι,' παρέφερον, τοῖσι προσέκειτο, τὴν κεφαλὴν τοῦ παιδός κατακεκαλυμμένην καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. "Αρπαγον δὲ ἐκέλευον προστάντες ' ἀποκαλύπτειν τε καὶ λαβεῖν τὸ βούλεται ' αὐτῶν.' πειθόμενος δὲ ὁ "Αρπαγος, καὶ ἀποκαλύπτων, ὁρῷ τοῦ παιδός τὰ λείμματα· ίδων δὲ, ου τε 74 έξεπλάγη, έντός τε έωυτοῦ γίνεται. 75 είρετο δε αὐτὸν ὁ ᾿Αστυάγης, 'εὶ γινώσκοι, ὅτευ θηρίου ' κρέα βεβρώκοι;' ο δε 'και γινώσκειν' έφη, 'και άρεστον 76 είναι ' παν τὸ αν βασιλεύς 77 ερδη.' τούτοισι δε άμειψάμενος, καὶ άναλαβών τα λοιπα των κρεων, ήϊε ές τα οίκία. Ενθευτεν δε έμελλε, ώς έγω δοκέω, άλίσας θάψειν τὰ πάντα. (120) Αρπάγω μέν Αστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε. Κύρου δὲ πέρι βουλεύων, ἐκάλεε

72. παρετιθέατο] τράπεζαν ἐπιπλέην αγαθῶν πάντων παραθέντες, vi, 139; WE. παρέθηκαν αὐτῷ μόνφ, καὶ αὐτοῖς καθ΄ ἐαυτοὺς, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις τοῖς συνδειπνοῦσι μετ' αὐτοῦ καθ' ἐαυτοὺς, Lxx, Genesis xliii, 32.

73. τῆς βορῆς] 'of the food.' Such genitive cases may be construed by 'with regard to;' and serve to restrict, and render more definite, the general notion conveyed by an adjective, or adverb, preceding: STG. καλῶς ἔχοντας μέθης, v, 20; ὡς πόδων εἶχον, vi, 116, 38; ὡς π.ε. ἔκαστος, ix, 59; ὡς τάχεος εἶχε ἔ, viii, 107, 62; ὡς ε. τάχους καὶ δυνάμεως ἔ. Plu. t. ii, p. 610, c; Thu. ii, 90; it is said of the eagle, ἄσπερ οδν δρμῆς τε ἄμα καὶ πτερῶν εἶχεν ἐμπηδᾶ, Æl. N. A. vii, 11; σπου-δῆς ἔχοντα, ix, 66, 42. WE. VK. MA, 315, 1.

74. οὕ τε] is followed by τε, ν, 49, 36; Eur. S. 337; as neque by et in Latin: MR. οὕ τε ἐκεῖνος κατενόησε, τό τε μαντεῖον οὐκ ἐδήλου, Thu. i, 126; μή τε..., πάντες τε, 141; vide quid agas, ne neque illi prosis, et tu pereas, Ter. Eu. ν, 5, 22; Liv. xxiii, 23, 3.

75. ἐντὸς ἐ, γίνεται] ' retains his self-possession: ' οὐδ' ἐντὸς ἐμεουτοῦ, ' and almost beside myself,' vii, 47, 53; ἐνδον γενοῦ χαρὰ δὲ μὴ 'κπλαγῆς φρένας, Æsch. Ch. 227. For the pro-

noun Euripides uses σῶν φρενῶν, Her. 709. The contrary is expressed by ξξω ξωυτοῦ γίνεσθαι. tu fac, apud te ut sies, Ter. An. ii, 4, 5. BL.

76. ἀρεστὸν] ὁ δὲ τὴν γνώμην οὐδαμῶς ἡλλοιώθη τῆ βέα, πῶν εἰρηκὼς ἀρεστὸν ὑπάρχειν αὐτῷ τὸ ὅοκοῦν τῷ βασιλεῖ, Chor. O. in Proc. Ga. 31; quidquid dicunt, laudo: imperavi egomet mihi, omnia assentari, Ter. Eu. ii, 2, 20. WE.

77. βασιλεύς] Seneca fancies Harpagus had given advice to Astyages, quo offensus, liberos illi epulandos ap-posuit, et subinde quæsiit, an placeret conditura?' deinde, ut satis illum plenum malis suis vidit, afferri capita illorum jussit, et 'quomodo esset acceptus?' interrogavit: non defuerunt misero verba; non os concurrit: "apud regem" inquit "omnis cana jucunda est," de I. iii, 15; the preceding chapter refers to the servility of Prexaspes, iii, 34. "When Edgar, king of England, had killed Ethelwold in the forest of Harewood; the son of that nobleman came shortly afterwards to the spot. On which the king, showing him his father's corpse, inquired what he thought of the game: the young man coolly replied, that no-thing, which pleased the king, could displease him." William of Malm. Ant. Ec. Gl. LR.

τους αυτους των μάγων, οι το ενύπνιον οι ταύτη εκριναν. άπικομένους δε είρετο ο 'Αστυάγης, τῆ εκρινάν οι την όψιν. οι δε κατά ταυτα είπαν 78, λέγοντες, 'ώς βασιλεῦσαι χρην τὸν παῖδα, εί έπέζωσε και μη άπέθανε πρότερον.' ὁ δὲ άμείβεται αὐτοὺς τοῖσδε. "Εστι τε ὁ παῖς, καὶ περίεστι καί μιν, ἐπ' ἀγροῦ διαιτώμενον, " οἱ ἐκ τῆς κώμης παῖδες ἐστήσαντο βασιλέα. ὁ δὲ πάντα, ὅσα " περ οι άληθει λόγω βασιλέες, έτελέωσε ποιήσας. 79 και γαρ δορυ-" φόρους καὶ θυρωρούς καὶ άγγελιηφόρους καὶ τὰ λοιπὰ πάντα δια-" τάξας είχε. 80 και νῦν ες τι ὑμῖν ταῦτα φαίνεται φέρειν ;" 81 Είπαν οὶ μάγοι "Εὶ μὲν περίεστί τε, καὶ ἐβασίλευσε ὁ παῖς μη ἐκ προ-" νοίης 82 τινός, θάρσει τε τοῦτου είνεκα καὶ θυμον έχε άγαθόν· οὐ " γὰρ ἔτι τὸ δεύτερον ἄρξει. παρὰ σμικρὰ ⁸³ γὰρ καὶ τῶν λογίων ἡμῖν -" ἔνια κεχώρηκε· καὶ τά γε τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα 84, τελέως ἐς " άσθενες ερχεται." 85 'Αμείβεται 'Αστυάγης τοῖσδε " Καὶ αὐτὸς, ὧ " μάγοι, ταύτη πλεῖστος γνώμην 86 εἰμὶ, βασιλέος ὀνομασθέντος τοῦ " παιδός, εξήκειν τε τὸν ὅνειρον, καί μοι τὸν παῖδα τοῦτον εἶναι δει-" νον ουδεν ετι. όμως μέν γέ τοι συμβουλεύσατέ μοι, εδ περισκεψά-" μενοι, τὰ μέλλει ἀσφαλέστατα είναι οίκφ τε τῷ ἐμῷ καὶ ὑμῖν." Είπαν πρός ταῦτα οἱ μάγοι· " Ω βασιλεῦ, καὶ αὐτοῖσι ἡμῖν περὶ " πολλοῦ ἐστὶ κατορθοῦσθαι ἀρχην την σήν. κείνως μὲν γὰρ ἀλλο-

78. elman MA, 188, obs. 7.

79. έτ. ποιήσας] ἐποίησε τελείως. STG.

81. φέρειν] ' to tend.'

82. ἐκ προνοίης] i, 159, 48; 'with premeditation,' τραῦμα ἐκ π. 'a wound inflicted with malice prepense,' Æsch. in Ct. 74; Lys. Poll. O. viii,6; LR, ἀπό παρασκευῆς, Thu. i, 133; ex industria, ex composito, Liv. i, 9; dedita

opera, ii, 29; xxii, 4, 4.

83. σμικρλ] Such was the Harpy's prediction, "vos dira fames, nostræque injuria cædis, ambesas subiget malis absumere mensas," Vir. Æ. iii, 256; and that of Anchises, "te, nate, fames ignota ad litora vectum accisis coget depibus consumere mensas," vii, 124; of which Helenus says, "nec tu mensarum morsus horresce futuros: fata viam sinvenient," iii, 394; what this way was, is shown, Æ. vii, 197 ff.

84. τὰ... ἐχόμενα] 'things connected with or relating to,' i, 193; iii, 25, 19; 66, 41; v, 49,53; viii, 142, 22; πλησίον, ἐγγυτάτω, ἐγγίζοντα, Hes. τὰ

έχόμενα τῆς σωτηρίας, Hebrews vi, 9. SS. WE considers the participle to be redundant in the above passages. MA, 442. 4.

85. έρχεται] 'come to an end;' εξέρχεται, vi, 82; 107; εξήκει, just below. The three phrases παρὰ σμικρὰ κεχώρηκε, ε's ἀσθενὲς ἔρχεται, and ἀποσκήψαντος ε's φλαῦρον, are equivalent. SW.

86. γνώμην] governed by κατὰ understood, has the same meaning as the dative; (i, 1, 32; 61, 45;) ταύτη καὶ μᾶλλον τῆ γνώμη πλεῖστός εἰμι, vii, 220, 7; SW. πλείων εἰμὶ τὴν γνώμην πρὸς Όμήρου τετάχθαι, Luc. Dem. En. t. iii, p. 494. It would be more usual to have said ταύτη κ. μ. τῆ γ. προστίθεμαι οτ τίθεμαι. VK. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλεόματι, Soph. Œ. R. 557; WE. ἐγὼ μὲν οἶν ὁ αὐτός εἰμι τῆ γ. Thu. iii, 38; ΕΕ. κρείσσους δύτες ἄπαντες λογισμῷ, ib. 83. ΑΟ. Compare ib. 31; vii, 15; 72; withiν, 126, 42; Xen. C. i, 6, 11; A. i, 3, 6; BF. and i, 207, 49. s. vii, 158, 98.

" τριούται, ες τον παίδα τούτον περιιούσα 87, εόντα Πέρσην και ήμείς, " ἐόντες Μῆδοι, δουλούμεθά τε, καὶ λόγου οὐδενὸς 88 γινόμεθα πρὸς " Περσέων, έόντες ξείνοι σέο δ' ένεστεωτος 89 βασιλέος, έόντος πο-" λιήτεω, καὶ ἄρχομεν τὸ μέρος, καὶ τιμὰς πρὸς σέο μεγάλας ἔχομεν. " οῦτω ὧν πάντως ἡμῖν σέο τε καὶ τῆς σῆς ἀρχῆς προοπτέον ἐστὶ, " καὶ νῦν, εὶ φοβερόν τι ἐωρωμεν, πᾶν ἄν σοι προεφράζομεν. " δε, αποσκήψαντος τοῦ ενυπνίου ες φλαῦρον, αὐτοί τε θαρσέομεν, « καὶ σοὶ ἔτερα τοιαῦτα 90 παρακελευόμεθα· τὸν δὲ παῖδα τοῦτον ἐξ " όφθαλμῶν 91 ἀπόπεμψαι ές Πέρσας τε καὶ τοὺς γειναμένους." 92 (121) 'Ακούσας ταῦτα, ὁ 'Αστυάγης ἐχάρη τε, καὶ, καλέσας τὸν Κῦρον, ἔλεγέ οι τάδε " " παῖ, σὲ γὰρ 93 ἐγὼ δι' ὅψιν ὀνείρου οὐ " τελέην 94 ήδίκεον, τῆ σεωυτοῦ δὲ μοίρη περίεις· νῦν ὧν ἴθι χαίρων " ές Πέρσας πομπούς 95 δ' έγω αμα πέμψω. έλθων δε έκει 96, πα-" τέρα τε καὶ μητέρα εὐρήσεις, οὐ κατὰ ⁹⁷ Μιτραδάτην τε τὸν βου-" κόλον καὶ τὴν γυναϊκα αὐτοῦ." (122) Ταῦτα εἴπας, ὁ ᾿Αστυάγης άποπέμπει τὸν Κῦρον. νοστήσαντα δέ μιν ές τοῦ Καμβύσεω τὰ ολκία ⁹⁸ εδέξαντο οἱ γεινάμενοι· καὶ δεξάμενοι, ως ἐπύθοντο, μεγάλως ασπάζοντο 99, οία δη έπιστάμενοι 100 αυτίκα τότε τελευτήσαι, ίστόρεόν τε, ' ὅτεψ τρόπψ περιγένοιτο;' ὁ δέ σφι ἔλεγε, φὰς Ι ' πρὸ τοῦ

87. περιύοῦσα] 'devolving.' Sovereignty or command is said ές τινα περιτέναι, ii, 120; περιελθεῖν, i, 7; 187; iii, 65; 140; vi, 111; περιχωρέειν, i, 210; περιήκειν, Xen. C. iv, 6, 6; VK. περιτίθεσθαι, περιβάλλεσθαι, i, 129, 64f; δύναμιν and δυναστείαν περιδεθλημένοι, Chrys. S. iii, 9; ED. ἀναχωρέειν, vii, 4, 19; ἀναβαίνειν, i, 109; vii, 205. SW. 88. λόγου οὐδενδε] λ. οὐδ. μεγάλου, iii, 139; λ. σμικροῦ, iii, 4, 14; Soph. Œ. C. 1163. s. i, 4, 12.

89. ἐνεστεῶτος] Either understand τῷ δρόνφ, VK. or take it as synonymous with κατεστεῶτος, i. e. ἐόντος. SW.

90. ἔτερα τοιαῦτα] 'the like;' or, adverbially, 'likewise;' i, 191, 100; iii, 79, 24. WY.

91. εξ δφθαλμών] 'out of sight: ' v, 24, 28; εν δφθαλμών, Hom. II. A, 587; Γ, 306; 'in my sight:' Liv. xxv, 16.

92. τους γειναμένους] i, 122; i. e. τους γονέας, or τους τοκέας, i, 122; participles, with the article, being used as substantives. MA, 570.

93. σè γàρ] i, 124, 17; Hom. Il. H, 327. WY. s, i, 30, 39. This construction occurs in Latin; Mercuri,

nam te, Hor. III O. xi, 1; sed enim audierat, id metuens, Vir. Æ. i, 23. STG here understands a preceding clause to the following effect: δίκαιδο τοί εἰμι ἀπὸ τοῦ νῦν γε εδ σε ποιεῖν.

94. οὐ τελέην] 'which came to no-

thing.'

95. πομπούs] 'guides;' όδηγούs, Hes. Æsch. P. 632; A. 122; 290; Ch. 141; Soph. Œ. C. 70. BL.

96. ἐκεῖ] 'there,' used for ἐκεῖσε 'thither;' τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας, Thu. iii, 71; ἐκεῖ ἀπελθεῖν, St Matthew ii, 22. SS.

97. οὐ κατὰ] 'not at all after the fashion of; of a very different stamp from; 'οὐχ όμωίους, Hes. ποταμοὶ οὐ κατὰ τὸν Νεῖλον ἐόντες μεγάθεα, ii, 10; iv, 95; οὐ κατὰ τοὺς ἄλλους βαρβάρους πολιτεύοντες, Arr. Al. iii, 27, 10. SS. BL. MA, 581, b. s. viii, 38, 50.

98. olkía] BO, 197.

99. ἀσπάζοντο] ἡγάπων, ἐφιλοφρονοῦντο, Suid. τῶν φίλων τοὺς προθυνμοτάτους μάλιστα ἡσπάζετο, Xen. Ag. 11, 3. SS.

1. έλεγε, φάs] s. i, 118, 63; SW. εἶπε φ. vi, 67, 20; HGV, on VG, v, 7,

μεν ούκ είδεναι, άλλα ημαρτηκέναι 2 πλείστον, κατ όδον δε πυ-6 θέσθαι πάσαν την έωυτοῦ πάθην. ἐπίστασθαι μὲν γὰρ, ὡς βουκόλου ⁴ τοῦ ᾿Αστυάγεος εἴη παῖς· ἀπὸ δὲ τῆς κεῖθεν ὁδοῦ³ τὸν πάντα λόγον ' τῶν πομπῶν πυθέσθαι. τραφῆναι δὲ' ἔλεγε 'ὑπὸ τῆς τοῦ βουκόλου ' γυναικός.' ἤϊέ τε ταύτην αἰνέων 4 διὰ παντὸς 5, ἦν τέ οἱ ἐν τῷ λόγω τὰ πάντα 6 ἡ Κυνώ. οἱ δὲ τοκέες, παραλαβόντες τὸ οὖνομα τοῦτο, ἵνα θειοτέρως δοκέη τοῖσι Πέρσησι περιεῖναί σφι ὁ παῖς, κατέβαλλον φάτιν, ' ως εκκείμενον Κυρον κύων 7 εξέθρεψε.' ένθευτεν μεν ή φάτις αυτη κεχωρήκεε. (123) Κύρφ δὲ ἀνδρευμένφ, καὶ ἐόντι τῶν ἡλίκων ἀνδρειοτάτω καὶ προσφιλεστάτω, προσέκειτο 8 ὁ "Αρπαγος, δῶρα πέμπων, τίσασθαι 'Αστυάγεα επιθυμέων. άπ' έωυτοῦ γαρ, εόντος ιδιώτεω, οὐκ ἐνεώρα τιμωρίην ἐσομένην ἐς ᾿Αστυάγεα Κῦρον δὲ, ὁρέων ἐπιτρεφόμενον 9, εποιέετο 10 σύμμαχον, τας πάθας τας Κύρου τῆσι έωυτοῦ ὁμοιούμενος πρὸ δ' ἔτι τούτου τάδε οἱ κατέργαστο ἐόντος τοῦ 'Αστυάγεος πικροῦ 11 ές τοὺς Μήδους, συμμίσγων ένὶ έκάστω ὁ "Αρπαγος των πρώτων Μήδων, ανέπειθε, ως χρη, Κυρον προστησαμέ-

1. $\lambda \epsilon \gamma \epsilon \iota \phi$. v, 50, 64; a pleonasm, MA, 558. or periphrasis; as $\beta \hat{\eta}$ & $\mu \epsilon \nu$, Hom. II. E, 167; A, 343 note. TR.

ἡμαρτηκέναι] δόξης οι γνώμης being understood; ħν ἐγὼ γν. μὴ ἀμάρτω, i, 207; εἴ τις μὴ οἴεται..., γν. ἀμαρτάνει, καὶ οὐκ αἰσθάνεται, &c. Thu, i. 33: δ. ἀμαρτία, ib. 32.

Thu. i, 33; δ. άμαρτία, ib. 32.
3. ἀπὸ... ὁδοῦ] i. e. ἀφ' οδ δὲ τὴν

έκειθεν όδον διανύσειε. STG.

5. διὰ παντός] und. χρόνου [s. ix, 13, 67]; 'for ever, HE, on VG, iii, 10, 4. Æsch. P. V. 291; WE. Ch. 849; 1006; Eur. Al. 909; I. T. 1118; Thu. i, 85; vii, 61. BL.

6. τὰ πάντα ' every thing, all in all.' δταν ἄπαντα αὶ Συρήκουσαι, vii, 156; πάντα δην τοῦς Βαδυλωνίοισι Ζώπυρος, iii, 157; ΗΕ, on VG, iii, 10, 4. ΜΑ, 438, 5. Γνα δ δ Θεδς τὰ π. ἐν πᾶσι, ι Corinthians xv, 28; σωτήρ καὶ εὐεργέτης καὶ πάντα δην ἐγὰ, Luc. Abd. p. 722; τὸ δλον αὐτοῦς δην καὶ τὸ πᾶν 'Απελλῆς, Pol. v, 26; SS. s. iii, 132, 20.

7. κόων] A story somewhat similar was told with respect to Romulus and Remus being suckled by a she-wolf; sunt qui Larentiam lupam vocatam putent; inde locum fabulæ ac miraculo datum, Liv. i, 4.

8. προσέκειτο] προσωρέγετο, προσεφέρετο, vii, 6; πρὸς, in composition, to mark with more precision the direction of an object, governs the dative; out of composition, the accusative. MA, 394, b.

9. ἐπιτρεφόμενον] τιμωρόν is understood from the preceding noun τιμωρίην; 'growing up as his avenger.' demus Malacus wished to put to death the sons of the citizens he had slain, of μικρόν αὐτῷ δέος ἐπιτρέφεσθαι νομίσας, Dion. A. R. vii, 9: ὑποτρέφεσθαι is more usual, ib. iv, 81. Charo was requested to leave his son, δπως αὐτός γε τἢ πόλει καλ τοις φίλοις τιμωρός ὑποτρέφοιτο περισωθελς καλ διαφυγών τοὺς τυράννους, Plut. V. xv, p. 282, ε; M. xlvii, p. 595, c. WY. ἐκτρέφεσθαι is also used, παισὶ δ' 'Αργείων λέγω, πορθήσεθ' ήθήσαντες 'Ισμηνοῦ πόλιν, πατέρων δανόντων ἐκδικάζοντες φόνον πικροί γαρ αθτοίς ήξετ' έκτεθραμμένοι, σκύμνοι λεόντων, πόλεος εκπορθήτορες, Eur. S. 1219.

10. ἐποιέστο] 'tried or wanted to make.' The imperfect often denotes an attempt or a wish; as ἐμισθοῦτο, i, 68; ἀνέοντο, i, 69; 165, 91; κατέ-εαλλον, i, 122; STG. v, 70, 41; vi, 70, 30; ix, 2, 6; 77, 92.

11. πικροῦ] He is said to have lost his kingdom διά την πικρότητα, i, 130.

νους, τὸν 'Αστυάγεα παῦσαι τῆς βασιληίης. κατειργασμένον δέ οἱ τούτου, καὶ ἐόντος ἐτοίμου 12, οὕτω δὴ τῷ Κύρφ, διαιτωμένω ἐν Πέρσησι, βουλόμενος ὁ "Αρπαγος δηλῶσαι τὴν ἐωυτοῦ γνώμην, ἄλλως 18 μεν οὐδαμῶς εἶχε, ἄτε τῶν ὁδῶν φυλασσομένων ὁ δὲ ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε· λαγὸν 14 μηχανησάμενος, καὶ άνασχίσας τούτου την γαστέρα, και ουδεν άποτίλας 15, ώς δε είχε, ουτω εσέθηκε βιβλίον, γράψας τά οἱ ἐδόκεε ἀπορράψας δὲ τοῦ λαγοῦ τὴν γαστέρα, καὶ δίκτυα δούς, ατε θηρευτή, των οίκετέων τῷ πιστοτάτω, ἀπέστειλε ἐς τους Πέρσας· ἐντειλάμενός οἱ ἀπὸ γλώσσης 16, διδόντα τὸν λαγὸν Κύρφ έπειπείν, 'αὐτοχειρίη μιν διελείν καὶ μηδένα οἱ ταῦτα ποιεῦντι ' παρείναι.' (124) Ταύτα δὲ δὴ ὧν ἐπιτελέα ἐγίνετο, καὶ ὁ Κῦρος παραλαθών τον λαγον άνέσχισε. εύρων δε εν αυτώ το βιθλίον ένεον, λαδων έπελέγετο. τὰ δὲ γράμματα ἔλεγε τάδε " " Τα παῖ Καμ-" Εύσεω, σε γαρ 27 θεοί επορέωσι· ου γαρ αν κοτε ες τοσοῦτον τύχης " ἀπίκευ' σύ νυν 18 'Αστυάγεα τὸν σεωυτοῦ φονέα τίσαι. κατά μέν " γαρ την τούτου προθυμίην τέθνηκας 19 το δε κατά θεούς τε και έμε " περίεις. τά σε καὶ πάλαι δοκέω πάντα ἐκμεμαθηκέναι, σέο τε αὐτοῦ " πέρι ως ἐπρήχθη, καὶ οἶα ἐγω ὑπὸ ᾿Αστυάγεος πέπονθα, ὅτι σε οὐκ " ἀπέκτεινα, άλλα ἔδωκα τῷ βουκόλφ. σύ νυν, ἢν βούλη ἐμοὶ πεί-" θεσθαι, τῆς περ Αστυάγης ἄρχει χώρης, ταύτης ἀπάσης ἄρξεις. " Πέρσας γαρ άναπείσας απίστασθαι, στρατηλάτεε έπ) Μήδους. καί " ήν τε έγω ὑπὸ ᾿Αστυάγεος ἀποδεχθ $\tilde{\omega}^{20}$ στρατηγὸς ἀντία σεῦ, ἔστι 21 " τοι τὰ σὺ βούλεαι, ήν τε τῶν τις δοκίμων ἄλλος Μήδων. πρῶτοι " γαρ οὖτοι ἀποστάντες ἀπ' ἐκείνου, καὶ γενόμενοι πρὸς σέο 22,

13. ἄλλωs] A passage almost the same as this, word for word, occurs v, 35, 95 f; where our author relates a method adopted by Histiæus on a like occasion: in vii, 239, he mentions a different contrivance, by which Demaratus eluded the vigilance of these guards — τῶν όδοφυλάκων.

14. λαγόν] έστι το μέν Ίακον λ αγός τὸ δὲ λαγὼς Αττικόν λέγουσι δὲ καὶ 'Αττικοί λαγός, ώς Σοφοκλής. λαγῶα δὲ λέγεται κρεα, Tryph. in Ath.

ix, 62. WE.

15. οὐδεν ἀποτίλας] 'not tearing off any of the fur.' WE.

16. ἀπὸ γλώσσης] 'by word of mouth; ' ἡκοντες ἐς τὰς 'Αθήνας, ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς εἶπον, Τhu. vii, 10. BL.

17. γαρ] 'since,' refers to τίσαι which follows (s. i, 30, 39); the next γαρ,

' for,' to ἐπορέωσι; the third, to φονέα. s. iv, 97, 43; MA, 615. ED. HE renders it 'for I address thee, whom, &c.' VG, viii, 3, 4. STG supplies σù olós τε εἰ τίσασθαι 'Αστυάγην, σὲ yap, &c. but to me neither of the latter explanations appears satisfactory.

18. νυν] σύ νυν διάφερε τῶν κακῶν, Eur. O. 245; πιθοῦ νυν, 1100. HGV,

i, 8 or 5. s. iv, 97, 45.

19. τέθνηκαs] ἀπέθανες ἃν would have been more correct: but the use of the perfect, and of the word φονέα just before, is better calculated to excite revenge in the breast of Cyrus. STG. s. vii, 158, 5.
20. ἀποδεχθω] 'I shall be appointed.'

Δαρείος Κύρον στρατηγόν απέδειξε, Xen. A. i, 1, 1. s. i, 208, 61.

22. προs σέο] 'on thy side.' MA. 590, 6, a.

" 'Αστυάγεα καταιρέειν πειρήσονται. ὡς ὧν ἐτοίμου τοῦ γε ἐνθάδε " ἐόντος, ποίεε ταῦτα, καὶ ποίεε κατὰ τάχος." 23 (125) 'Ακούσας ταῦτα, ὁ Κῦρος ἐφρόντιζε, ὅτεψ τρόπφ σοφωτάτφ Πέρσας ἀναπείσει ἀπίστασθαι· φροντίζων δὲ, εὐρίσκεται ταῦτα καιριώτατα εἶναι· ἐποίεε δή τάδε γράψας ές βιβλίον τὰ έβούλετο, άλίην 24 των Περσέων έποιήσατο μετα δέ, αναπτύξας 25 το βιβλίον και έπιλεγόμενος, έφη ' 'Αστυάγεά μιν στρατηγόν Περσέων ἀποδεικνύναι.' " Νῦν," ἔφη τε λέγων, " Τέρσαι, προαγορεύω υμίν, παρείναι εκαστον έχοντα " δρέπανον." Κύρος μέν ταῦτα προηγόρευσε. (126) Ώς δὲ παρησαν απαντες έχοντες τὸ προειρημένον, ένθαῦτα ὁ Κῦρος ήν γάρ τις χώρος της Περσικής άκανθώδης όσον τε έπὶ όκτωκαίδεκα σταδίους ή είκοσι πάντη 26 τοῦτόν σφι τὸν χῶρον προεῖπε έξημερῶσαι έν ημέρη. ἐπιτελεσάντων δὲ τῶν Περσέων τὸν προκείμενον ἄεθλον. δεύτερά σφι προείπε, ές την υστεραίην παρείναι λελουμένους. έν δὲ τούτω τά τε αἰπόλια καὶ τὰς ποίμνας καὶ τὰ βουκόλια ὁ Κῦρος πάντα τοῦ πατρὸς συναλίσας 27 ές τωὐτὸ, ἔθυε, καὶ παρεσκεύαζε, ώς δεξόμενος 28 των Περσέων τον στρατόν· προς δε, οίνω τε καί σιτίοισι ως έπιτηδεωτάτοισι. άπικομένους δε τη ύστεραίη τους Πέρσας, κατακλίνας ²⁹ ές λειμώνα, εὐώχεε. ἐπεί τε δὲ ἀπὸ δείπνου ήσαν ⁸⁰, είρετό σφεας ὁ Κῦρος, 'κότερα τὰ τῆ προτεραίη είχον, ἡ ' τὰ παρεόντα σφι είη αίρετώτερα;' οἱ δὲ ἔφασαν, 'πολλὸν εἶναι ⁶ αὐτῶν τὸ μέσον^{. 31} τὴν μὲν γὰρ προτέρην ἡμέρην πάντα σφι κακὰ έχειν, την δε τότε παρεούσαν πάντα άγαθά.' παραλαβών δε

23. τάχος] δ ποιείς, ποίησον τάχιον, St John xiii, 27.

25. ἀναπτύξαs] 'unrolling.' The oriental books resembled our charts or maps on rollers: hence the words roll and volume are derived; and ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις, lxx, Ezra vi, l; according to the English version, is "in the house of rolls." ἀναπτύξας and πτύξας τὸ βιβλίον occur in St Luke iv, 18; 20. SS.

26. πάντη] 'every way,' i.e. 'square;' έρδυ δύο σταδίων πάντη, έδυ τετράγωνου, i, 181; ή άρουρα έκατου πηχέων έστι πάντη, ii, 168; SW. μέτωπου

ἔκαστον, i, 178, 68.

28. δεξόμενος] παρασκευασάμενος δείπνον μεγαλοπρεπές, εδέκετο τοὺς Πέρσας: ὡς δὲ ἀπὸ δείπνου ἐγένοντο, ν, 18; νiii, 119. W.E.

29. κατακλίνας] κελεύσας τους δχλους ανακλιθήναι έπι τους χόρτους, St

Matthew xiv, 19; ἐκέλευσε τοῖς ὅχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, xv, 35; ἐπέταξεν αὐτοῖς [τοῖς μαθηταῖς] ἀνακλῖναι πάντας ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ, St Mark vi, 39; εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦς "κατα κλίνατε αὐτούς" καὶ ἀνέκλιναν ἄπαντας, St Luka ix, 14 f; εἶπεν ὁ Ἰτρσοῦς "ποιἡσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῦν," ἤν δὲ χόρτος πολὸς ἐν τῷ τόπῳ, St John vi, 10: s. ix, 16, 87.

30. ἀπὸ δείπνου ἦσαν] i. e. ἐπαύσαντο δειπνοῦντεs. STG. MA, 573; i, 133; γενέσθαι ἀ. δ. ii, 78; v, 18; vi, 129; Liv. iv, 58.

31. το μέσον] ix, 82, 18; πολο το μ. Eur. Al. 937; π. το μ. τούτων κάκείνου, Chrys. de Ε. P. t. iii, p. 302, c; οὸ γὰρ μκρῷ τῷ μέσφ, Hel. Æ. vii, p. 318; WE. το διάφορον, Schol. on Eu. MA. 'the difference between:' longe aliud esse, Livy, i, 12; δσφ το μέσον, Chry. S. ii, p. 54; iii, 6.

τουτο τὸ ἔπος, ὁ Κυρος παρεγύμνου 32 τὸν πάντα λόγον, λέγων "Ανδρες Πέρσαι, ούτω υμίν έχει βουλομένοισι μεν έμεο 33 πεί-" θεσθαί έστι τάδε τε καὶ ἄλλα μυρία 34 άγαθα, οὐδένα πόνον δου-" λοπρεπέα έχουσι μη βουλομένοισι δὲ ἐμέο πείθεσθαί εἰσι ὑμῖν " πόνοι τῷ χθιζῷ 35 παραπλήσιοι ἀναρίθμητοι. νῦν ὧν, ἐμέο πειθό-" μενοι, γίνεσθε έλεύθεροι. αὐτός τε γὰρ δοκέω θείη τύχη γεγο-" νως ³⁶ τάδε ³⁷ ές χεῖρας ἄγεσθαι ⁸⁸, καὶ ὑμέας ήγημαι ἄνδρας " Μήδων είναι ου φαυλοτέρους ουτε τάλλα ουτε τὰ πολέμια. ὡς " ων έχόντων 39 ώδε, απίστασθε απ' 'Αστυάγεος την ταχίστην.'' 40 (127) Πέρσαι μέν νυν, προστάτεω έπιλαβόμενοι, ἄσμενοι έλευθερούντο, καὶ πάλαι δεινὸν ποιεύμενοι ὑπὸ Μήδων ἄρχεσθαι. 'Αστυάγης δὲ, ὡς ἐπύθετο Κῦρον πρήσσοντα ταῦτα, πέμψας ἄγγελον ⁴¹, έκάλεε αὐτόν. ὁ δὲ Κῦρος ἐκέλευε τὸν ἄγγελον ἀπαγγέλλειν, ΄ ὅτε ' πρότερον ήξοι παρ' έκεῖνον, ἡ αὐτὸς 'Αστυάγης βουλήσεται.' ἀκούσας δὲ ταῦτα, ὁ `Αστυάγης Μήδους τε ὅπλισε πάντας, καὶ στρατηγὸν αὐτῶν, ώστε θεοβλαβής 42 έων, ἀπέδεξε "Αρπαγον, λήθην ποιεύμενος ⁴³ τά μιν έόργεε. ⁴⁴ ως δ' οἱ Μῆδοι στρατευσάμενοι τοῖσι Πέρσησι

32. παρεγύμνου] aperit, Tac. A. i, 39; nudavit retexitque, Vir. Æ. i, 360; nudare quid vellent, Liv. xxiv, 27.

33. ϵμϵο] In other writers the genitive after πείθεσθαι rarely occurs; in Herodotus repeatedly, v, 29; 33, 83; vi, 12, 73; besides three times in this chapter; in Thucydides vii, 73. In the preceding instances ek may be understood, as it is expressed by Soph. E. 411; Eur. I. A. 726. SW. MA, 340, 3. 34. μυρία] The accent is properly

placed on the penult of this word, because the context shows it to be synonymous with ἀναρίθμητα. s. i, 27, 85.

35. $\tau \hat{\varphi} \chi \theta \iota \{\hat{\varphi}\} \pi \delta \nu \varphi$, to that of yesterday.

36. δ. τ. γεγονώς] μοιρηγενής, Hom. Il. Γ, 182; Liv. i, 54.

37. τάδε] namely, the liberation of

the Persians from the yoke of the Medes.

38. es χείρας αγεσθαι] 'to take in hand; iv, 79; vii, 8; SW. s. i, 35,

39. ἐχόντων] τούτων οι τῶν πρηγμάτων being understood: STG. HE, on VG, viii, 10, 2. MA, 568, obs. The demonstrative is sometimes expressed, ώς ὧδ ἐχόντων τῶνδε, Soph. Aj. 281; ώς οὅτως ἐ. τ. Æsch. P. 175; BL. ώς οδτω έχόντων, νιιι, 144, 37; ώς δδε τοῦδ ἔχοντος, S. A., 1915; ὡς ὧδ ἔχόντων, 996; An. 1193; Æsch. A. 1364.

W.E. s. iv, 134, 60. The phrase answers to quæ cum ita sint, so frequent in Cicero.

41. ἄγγελον] is often understood; Κυαξάρης είς Πέρσας ἔπεμπε πρός Καμδύσην, έπεμπε δε και προς Κυρον, Xen. C. i, 5, 4; as is nuntium in Latin, misi qui hoc ei diceret, Cic. Ph. i. 5; BO, 10. Xen. A. iv, 3, 21; Liv. i, 31.

42. Θεοβλαβής] βροτούς θρασύνει γαρ αίσχρόμητις τάλαινα παρακοπά πρωτοπήμων, Æsch. A. 215; βιαται δ' α τάλαινα πειθώ, προβουλόπαις άφερτος, йтаs, 376; fatalem increpans rabiem; neque militum, sed deum, ira resurgere, Tac. A. i, 39; quem deus vult perdere, prius dementat : s. vii, 18, 81.

43. λήθην ποιεύμενος] λ. λαβών, Æl. V. H. iii, 18; λ. έχων, μνήμην οὐ λαβών, ληθόμενος, ἐπιλανθανόμενος are synonymous expressions. SS. stead of a verb active a circumlocution is often used; the substantive derived from that verb active being joined with ποιείσθαι. Though the object of this verb, which, with the simple verb, would have been in the accusative, is properly in the circumσυνέμισγον 45, οἱ μέν τινες αὐτῶν ἐμάχοντο, ὅσοι μὴ τοῦ λόγου μετέσχον, οἱ δὲ αὐτομόλεον πρὸς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ πλεῖστοι ἐθελοκάκεόν 46 τε καὶ ἔφευγον. (128) Διαλυθέντος δὲ τοῦ Μηδικοῦ στρατεύματος αἰσχρῶς, ὡς ἐπύθετο τάχιστα ὁ ᾿Αστυάγης, ἔφη, ἀπειλέων τῷ Κύρῳ· " ᾿Αλλ' οὐδ᾽ ὡς ὁ Κῦρός γε χαιρήσει." ⁴ Τοσαῦτα εἰπας, πρῶτον μὲν τῶν μάγων τοὺς ὀνειροπόλους, οἱ μιν ἀνέγνωσαν ⁴ μετεῖναι τὸν Κῦρον, τούτους ἀνεσκολόπισε· ⁴ μετὰ δὲ, ὥπλισε τοὺς ὑπολειφθέντας 50 τῶν Μήδων ἐν τῷ ἄστεϊ, νέους τε καὶ πρεσδύτας ἄνδρας. ἐξαγαγὼν δὲ τούτους, καὶ συμβαλὼν δὶ τοῖσι Πέρσησι, ἐσσώθη· καὶ αὐτός τε ᾿Αστυάγης ἐζωγρήθη, καὶ τοὺς ἐξήγαγε τῶν Μήδων ἀπέβαλε. (129) Ἐόντι δὲ αἰχμαλώτω τῷ ᾿Αστυάγεϊ προστὰς 52, ὁ Ἅρπαγος κατέχαιρέ 53 τε καὶ κατεκερτόμεε 54, καὶ ἄλλα λέγων ἐς αὐτὸν θυμαλγέα ἔπεα, καὶ δὴ καὶ εἴρετό μιν πρὸς 55 τὸ ἑωυτοῦ 56

locution put in the genitive; yet it may be put in the accusative, provided the circumlocution answers in its signification to a verb active; and in this case the verb ποιεῖσθαι has a double accusative; i, 68. MA, 413, obs. 5. Compare ποιεῖται τὴν αδξησιν and αδξει τὴν αδζησιν, Ephesians iv, 16; and Colossians ii, 19.

44. ἐόργεε] pluperfect middle from ἔργω, an unusual form οf ἔρδω, ἔρξω, δργα, ἐόργειν. SW. or from ῥέζω, ῥέζω, ἔρβεξα, ἔρβογα—ἔρογα—ἔρογα, ἡόργειν –ἐόργειν Æ. MA, 161.
45. συνέμισγον] ώς δὲ καὶ ἀγχοῦ

45. συνέμισγον] ως δε και άγχοῦ εγίνοντο και συνέμισγον άλλήλοισι, vi,

14. WE.

46. ἐθελοκάκεον] The Roman army under Appius non vincere tantum noluit, ut Fabianus exercitus, sed vinci voluit: productus in aciem, turpi fuga petit castra. Liv. ii. 59.

stra, Liv. ii, 59.
47. χαιρήσει] 'shall not escape scot-

free.' s. iii, 36, 81.

48. ἀνέγνωσαν] ἀνέπεισαν.

49. ἀνεσκολόπισε] 'he crucified.' Λεωνίδεω ἀποταμόντες τὴν κεφαλὴν ἀνεσταύρωσαν τῷ σὰ τὴν ὁμοίην ἀποδίδοὺς, Μαρδόνιον ἀνασκολοπίσας &c. ix, 78. SW. Astyages, according to Diodorus, disgusted the army by cashiering all the officers and putting many of them to death. LR.

50. υπολειφθέντας] των έκ της πόλεως υπολοίπων οι τε πρεσθύτατοι καί

οί νεώτατοι, Thu. i, 105.

51. συμβαλών] Xenophon, in the Cyropædia, represents Cyrus as succeeding peaceably to the throne of Media; in the Anabasis, he alludes to the war between the two nations. This last battle took place at Pasargadis, Stra. xv, p. 1062, c. LR.

52. προστάs] i, 86; 119: s. i, 2, 62.

53. κατέχαιρε] 'exulted over;' vii, 129.

54. κατεκερτόμεε] from τέτομα, 'I cut,' and κέαρ ' the heart.' DAM. In these expressions the substantive έπεα is often understood, ἐπεκερτόμουν δὲ παίδες, δακέθυμά μοι λέγοντες, Anac. viii, 7; BO, 94. ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίουτι, '' ἐπεὶ ξείνους οὺχ ἄζεο σῷ ἐὐ σἴκω ἐσθέμενα: τῷ σε Ζεὺς τίσατο," Hom. O. I, 474.

55. πρός] διά το μηκέτι έπιλελησθαι έκείνου τοῦ δείπνου αἰσχίστου. STG. 8.

i, 38, 97.

56. ἐωυτοῦ] This genitive denotes the object of the action, i. e. the person to whom the supper was given; ἐκ τῶν Λαίου χρησμῶν, ν, 43; τὸ ἐχθος τὸ Λακεδαιμονίων, and τὸ ἔ. τὸ ἐς Λακεδαιμονίων συγκεκυρημένον, ix, 37, 20 and 18; τὴν εὐεργεσίαν τῆς γυναικὸς, plod. xvii, 24; ξυγγόνου ὑξρίσματα, Eur. Ph. 1757; ὑπὲρ τολμήματος τῶν παίδων, Æl. V. H. v, 21. WE. LR. MA, 313, Hence there is no necessity for the change of βροτῶν into βροτοῦς, Æsch. P. V. 123; where the Scholiast gives

δεῖπνον, τό μιν ἐκεῖνος σαρξὶ τοῦ παιδὸς ἐθοίνισε ⁵⁷, ' ὅ τι ⁵⁸ εἴη ή έκείνου δουλοσύνη άντι 59 της βασιλητης; ' δ δέ μιν προσιδών άντείρετο, ' εί έωυτοῦ ποιέεται τὸ Κύρου ἔργον; "Αρπαγος δὲ ἔφη, ' αὐτὸς γὰρ γράψαι, τὸ πρῆγμα ἑωυτοῦ δὴ δικαίως εἶναι.' 'Αστυάγης δέ μιν ἀπέφαινε τῷ λόγφ ' σκαιότατόν τε καὶ ἀδικώτατον ἐόντα ' πάντων άνθρώπων. σκαιότατον μέν γε, εί 60, παρεον 61 αὐτῷ βασι-' λέα 62 γενέσθαι, εὶ δὴ 63 δι' έωυτοῦ γε ἐπρήχθη τὰ παρεόντα, ἄλλω ' περιέθηκε 64 τὸ, κράτος· ἀδικώτατον δὲ, ὅτι τοῦ δείπνου εἶνεκεν ' Μήδους κατεδούλωσε' εί γαρ δή 65, δέον πάντως περιθείναι άλλφ * τέω την βασιλητην 66, και μη αυτον έχειν, δικαιότερον είναι Μήδων τέω περιβαλείν τούτο τὸ ἀγαθὸν-ἡ Περσέων νῦν δὲ Μήδους μὲν, ' άναιτίους τούτου έόντας, δούλους άντὶ δεσποτέων γεγονέναι, Πέρ- σας δε, δούλους εόντας τὸ πρὶν Μήδων, νῦν γεγονέναι δεσπότας. (130) 'Αστυάγης "μέν νυν, βασιλεύσας έπ' ἔτεα 67 πέντε καὶ τριήκοντα, ούτω τῆς βασιληίης κατεπαύσθη. Μῆδοι δὲ ὑπέκυψαν Πέρσησι διὰ τὴν τούτου πικρότητα, ἄρξαντες τῆς ἄνω 68 "Αλυος πο-

els τοὺς βροτούς. s. ix, 104, 6; iii, 136, 53; vi, 65, 11; Liv. xxvii, 7, 3; Juv. iii, 237.

57. εθοίνισε] εθοίνησε, εὐώχησε, "δαισε. "Αρπαγος, τον 'Αστυάγης ἀνόμφ τραπέζη έδαισε, i, 162. VK.

58. 8 τι] κοίη τις (s. i, 37, 93;) δοκυίη ἐκείνω είναι ή δουλοσύνη μετά τό βασιλεύσαι; STG. Λευτυχίδης, έπλ γέλωτί τε και λάσθη, εἰρώτα τὸν Δημάρητον ' ὁκοῖόν τι εἰη τὸ ἄρχειν μετὰ τὸ βασιλεύειν;' vi, 67, 19; πταίσας τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσεται ὅσον τὸ τ' άρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα, Æsch. Ρ. V. 962; λυπηρότερον έκ βασιλέως ίδιώτην φανήναι, ή άρχην μη βασιλεύσαι, Xen. A. vii, 7, 17; to the above may be added the reflection of Jugurtha, quam gravis casus in servitium ex regno foret! Sall. J. 66: VK. s. i, 86, 22.

61. παρεόν] The participles of impersonal verbs are put in the nominative absolute; MA, 564. because the Attics never use the genitive absolute of neuter participles. Phav. παρεόν οἱ ὑποχείρια πάντα ποιήσασθαι, vi, 72; [π. κατασχέσθαι, vii, 164, 51; ΗΕ, on [π. κατασχεσσα, γι, 104, 51; Π.Ε., 61 VG, vi, 1, 2.] άρχειν παρόν μοι, Eur. Ph. 530. δέον, below; iii, 65, 31; δ. εδέασθαι, Dem. O. iii, 6; δόξαν, ii, 148; μετεόν, ii, 178; έξον, iv, 126, 13; παρέχον, v, 49, 55; εδ παρασχὸν, Thu. i, 120; καλῶς π. id. v, 14; 60; 63; παρατυχόν, ib. 60; χρεών, v, 50, 63. VK. WE. SW. STG. ED.

62. βασιλέα] s. i, 3, 94 ; τῷ δικαιοτάτῳ ανδρών βουλομένω γενέσθαι, iii, 142.

64. περιέθηκε] iii, 81; is a metaphor from the act of encircling the head with a crown or chaplet, την έλευθερίην ύμιν περιτίθημι, iii, 142; περιβαλείν, from that of investing the body with a garment : STG. δμνος αμφιβάλλεται, Pin. O. i, 14; is a similar metaphor.

65. δή] άλλφ περιέθηκε το κράτος is understood to be repeated here. MA, 555, obs. 2. 'for, if he transferred the power to some other person, because it was absolutely necessary so to do and not to retain it himself, that it would have been more just, &c.

67. ἔτεα] Commentators differ widely in their computation of the periods

mentioned in this chapter.

68. ἄνω] τῆς Ασίης τὰ κάτω, i, 72; 177, 65; τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς, ib. ἡ ἄνω 'Ασιἡ, i, 95; iv, 1. VK. κάτω and ἄνω, as well as the prepositions κατὰ and ava, both in and out of composition, are opposed as denoting respectively, situation (1) on plains and on mountains; (2) on the sea-coast, and in the interior; (3) in the city, and in the country; (4) at the king's court, and away from the seat of government. ταμοῦ ᾿Ασίης ἐπ' ἔτεα τριἡκοντα καὶ ἑκατὸν δυῶν δέοντα, παρὲξ ἣ ⁶⁹ ὅσον οἱ Σκύθαι ἢρχον. ὑστέρφ μέντοι χρόνφ μετεμέλησέ ⁷⁰ τέ σφι ταῦτα ποιήσασι καὶ ἀπέστησαν ἀπὸ Δαρείου·⁷¹ ἀποστάντες δὲ, ὀπίσω κατεστράφθησαν ⁷² μάχῃ νικηθέντες. τότε δὲ, ἐπὶ ⁷³ ᾿Αστυάγεος, οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Κῦρος, ἐπαναστάντες τοῖσι Μήδοισι, ἢρχον ⁷⁴ τὸ ἀπὸ τούτου τῆς ᾿Ασίης. ᾿Αστυάγεα δὲ Κῦρος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ⁷⁵ ποιήσας, εἶχε παρ' ἐωυτῷ, ἐς δ ἐτελεύτησε. οὕτω δὴ Κῦρος γενόμενός τε καὶ τραφεὶς ἐξασίλευσε ⁷⁶, καὶ Κροῖσον ὕστερον τούτων, ἄρζαντα ἀδικίης, κατεστρέψατο· ὡς εἴρηταί μοι τὸ πρότερον. τοῦτον δὲ καταστρεψάμενος, οὕτω πάσης τῆς ᾿Ασίης ἦρξε.

(141) "Ιωνες δὲ καὶ Αἰολέες, ὡς ⁷⁷ οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο ⁷⁸ ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρδις παρὰ Κῦρον, ἐθέλοντες ἐπὶ ⁷⁹ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι, τοῖσι καὶ Κροίσω ἦσαν, κατήκοοι. ὁ δὲ, ἀκούσας ⁸⁰ αὐτῶν τὰ προΐσχοντο ⁸¹, ἔλεξέ σφι λόγον. ⁸² ' ἄνδρα' ⁸³ φὰς ' αὐλητὴν, ἰδόντα ἰχθῦς ἐν τῆ θαλάσση, αὐλέειν, ' δοκέοντά σφεας ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν' ὡς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος ⁸⁴,

They also signify motion in these several directions: HU. iii, 13, 40; v, 50, 65.

69. παρὲξ ħ] πλὴν ὅσον, ii, 32; πλὴν ħ, ii, 111; πλὴν ἡ ὅσοι, vi, 5; χωρὶς ἡ ὁκόσοι, ii, 77; χωρὶς ἡ ὅτι, iv, 82. The period, during which the Scythians held the mastery of Upper Asia, was 28 years, i. 106: iv. 1. VK.

28 years, i, 106; iv, 1. VK.
70. μετεμέλησε] Verbs, indicating 'repentance,' take a participle to express the exciting cause. MA, 551. &s μή τοι μεταμελήσει εδ ποιήσαντι, iii, 140; μετεμέλησέ σφι οδ σχοῦσι, iv, 203. STG.

203. STG.
71. Δαρείου] This was Darius 11, surnamed Ochus or Nothus, the successor of Xerxes 11. Μῆδοι, ἀπό Δαρείου, τοῦ Περσών βασιλέως, ἀποστώντες, πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ, Xen. H. i, 2, 19. Herodotus, according to Aulus Gellius, must have added this passage to his history, when he was of a very advanced age. LR.

72. κατεστράφθησαν] Though modern Attics preferred second agrists, as being less harsh; the Ionians and ancient Attics were fond of using first agrists, VK. as δαφθήναι, ii, 81; ἀπαλλαχθέντων, ii, 2; ἐξελασθείς, i, 168, 29; κατεπαύσθη, i, 130; ἐθρέφθην, Eur, Hec. 351; κρυφθείς, O. 43, SW.

75. οὐδὲν ἄλλο] in eo prælio Astyages capitur: cui Cyrus nihíl aliud quam regnum abstulit; nepotemque in illo magis, quam victorem egit, Jus. i, 6. GAI. But Isocrates says Κῦρος τὸν πατέρα τῆς μητρὸς ἀπέκτεινεν, Εν. p. 196, β. LR.

76. ἐβασίλευσε] 'became king,' ii, 2; ἐπετρόπευσε, 'he became guardian,' i, 65; τυραννεύσας, 'after or upon becoming king,' i, 14; ἄπαντες εὐεργετήσαντες ἡ δυνάμενοι τὰς πόλεις ἡ τὰ ἔθυη εὐεργετεῖν ἐπύγχανον τῆς τιμῆς ταύτης. . . . οἱ δ', ἐλευθερώσαντες, ἄσπερ Κῦρος, Arist. P. v, 10. s. i, 98, 17.

81. αὐτῶν τὰ προΐσχοντο] ' their proposals.'

82. λόγον] 'an apologue, a moral fable;' τὸν τοῦ κυνὸς λόγον, Xen. M. ii, 7, 13; LR. οἰ τοῦ Αἰσώπου λόγοι, Pla. Ph. 4; λόγοι οἰ Αἰσώπου κικ. Arist. Rh. ii, 21, 2; Στησίχορος εἶπεν αὐτοῖς λόγον, ib. ED. Æsop is called λογοποιὸς, ii, 124. LAU.

84. ἐλπίδος] The genitive shows in what respect the sense of the verb is to be taken; δόξης ἐσφάλην, Eur. M. 1006. MA, 316. Ælian speaks of

· λαβείν άμφιβληστρον 85, και περιβαλείν τε πλήθος πολλόν των ' Ιχθύων και έξειρύσαι. Ιδόντα δὲ παλλομένους, είπεῖν άρα αὐτὸν ' πρὸς τοὺς ἰχθῦς· " Παύεσθέ μοι ὀρχεόμενοι 86, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο αὐλέ-" οντος 87 ήθέλετε έκβαίνειν ορχεόμενοι." Κῦρος μεν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσι Ίωσι καὶ τοῖσι Αἰολεῦσι τῶνδε εἵνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἰ "Ιωνες πρότερον, αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος δι' ἀγγέλων 88 ἀπίστασθαί σφεας από Κροίσου, οὐκ ἐπείθοντο τότε δὲ, κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων, ήσαν ετοιμοι πείθεσθαι Κύρφ. ὁ μεν δη, οργη έχόμενος 89, έλεγε σφι τάδε. "Ιωνες δε, ως ήκουσαν τούτων άνενειχθέντων 90 ές τας πόλιας, τείγεά τε περιεβάλλοντο εκαστοι, και συνελέγοντο ές Πανιώνιον 91 οἱ ἄλλοι πλην Μιλησίων πρὸς μούνους γὰρ τούτους δρκιον Κύρος ἐποιήσατο, ἐπ' 79 οἶσί περ ὁ Λυδός. τοῖσι δὲ λοιποῖσι "Ιωσι ἔδοζε κοινῷ λόγῳ πέμπειν ἀγγέλους ἐς Σπάρτην, δεησομένους "Ιωσι τιμωρέειν. (143) Τούτων δὴ ὧν τῶν Ἰώνων οἱ Μιλήσιοι μὲν ήσαν έν σκέπη 92 του φόβου, δρκιον ποιησάμενοι τοῖσι δε αὐτῶν νησιώτησι ήν δεινόν οὐδέν οὔτε γαρ Φοίνικες ήσαν κω Περσέων κατήκοοι, ούτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται. (152) Ώς δὲ ἀπικέατο 98 ἐς την Σπάρτην τῶν Ἰώνων καὶ Αἰολέων οἱ ἄγγελοι κατὰ γὰρ δή τάχος 94 ἢν ταῦτα πρησσόμενα· εἵλοντο πρὸ 95 πάντων λέγειν τὸν Φωκαέα, τῷ οὖνομα ἢν Πύθερμος. ὁ δὲ, πορφύρεόν 96 τε εἶμα περιβαλόμενος, ως αν πυνθανόμενοι πλειστοι συνέλθοιεν Σπαρτιητέων, καὶ καταστάς, έλεγε πολλά, τιμωρέειν έωυτοῖσι χρήζων. Λακεδαιμόνιοι δε ου κως ήκουον, άλλ' άπεδοξε 97 σφι μη τιμωρέειν "Ιωσι. οὶ

fish being charmed by music. H. A. i.

86. δρχεόμενοι] τερπωλή δ' ότε είναλιον φορέησι δι' ήέρος δρχηστήρα, Opp. C. i, 59. LR.

87. αὐλ έοντος] ηὐλησαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀρχησασθε, St Matthew xi, 17.

88. δι ἀγγέλων] i. ε. πέμψας κήρυκας, i, 76. WE. s. i, 2, 79; 99, 19. 89. δργή ἐχόμενος] i, 61, 42.

90. ἀνενειχθέντων] ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, i, 158; 160; v, 89; vii, 169; ως ταῦτα ἀνενεῖχθαι, ii, 121, GR.

91. Πανιώνιον] έστὶ τῆς Μυκάλης χῶρος ίρὸς, ἐξαραιρημένος Ποσειδέωνι, i, 148; δυάδεκα πόλιες ίρὸν ίδρύσαντο, τῷ οὔνομα ἔθεντο Π. i, 143; SW. vi, 7.

92. ἐν σκέπη] ' under shelter' (i. e. ' sheltered') from.' ἐν σ. τοῦ πολέμου, vii, 172; 215; ἐν σ. πολλῆ τ. π. καί τῶν πραγμάτων, Arist. t. i, p. 476; ἐν σ. τοῦ κινδύνου, Æl. Η. Α. vii, 6; ἐν σ.

τοῦ κρύους, Η. Α. ix, 57. WE. 95. πρδ] ' for, in behalf of :' οὅτε ἐγὰ άρκέσω πράττων πρό ύμῶν, ὅ τι ὰν δέη• ούτε ύμεις προ ήμων, Xen. C. iv, 5, 44, MA, 575.

96. πορφύρεον] The 'purple' of the ancients resembled κόκκινος, our 'scarlet: ' it was a colour chiefly worn by ladies; την γυναίκειαν άλουργίδα περιτιθέμενος, Jul. Ο. i, p. 48, c. LR. πορφύρα, από δαλασσίου κόχλου γινομένη καὶ ἐργαζομένη, Ετγm. Μ. p. 70, 23; 'Αναξανδρίδης ἢν τὴν ὅψιν καλὸς καί μέγας, και κόμην έτρεφε, και έφόρει άλουργίδα και κράσπεδα χρυσα, Cham. in Ath. ix, 16. BL. According to Lucian it was the dress of the proud, ostentatious, wealthy, and luxurious, Tim. p. 100. SS. There are several shell fish in the Levant which yield this dye, but the art is now lost.

μέν δή ἀπαλλάσσοντο Λακεδαιμόνιοι δέ, ἀπωσάμενοι των Ίωνων τους άγγελους, όμως ἀπέστειλαν πεντηκοντέρω ἄνδρας, ως μέν έμοι δοκέει, κατασκόπους των τε Κύρου πρηγμάτων και Ίωνίης. άπικόμενοι δε οὖτοι ές Φώκαιαν, ἔπεμπον ές Σάρδις σφέων αὐτῶν τὸν δοκιμώτατον 98, τῷ οὔνομα ἢν Λακρίνης, ἀπερέοντα 99 Κύρφ Λακεδαιμονίων ρησιν, ' γης της Έλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν 100, ώς αὐτῶν οὐ περιοψομένων. 1 (153) Ταῦτα εἰπόντος τοῦ κήρυκος, λέγεται Κύρον ἐπείρεσθαι τοὺς παρεόντας οἱ Ἑλλήνων, ' τίνες ἐόνέτες 2 άνθρωποι Λακεδαιμόνιοι, καὶ κόσοι πληθος 3, ταῦτα έωυτῷ ΄ προαγορεύουσι; ΄ πυνθανόμενον δέ μιν είπεῖν πρὸς τὸν κήρυκα τὸν Σπαρτιήτην " Οὐκ ἔδεισά κω ἄνδρας τοιούτους, τοῖσί ἐστι χῶρος ἐν " μέση τῆ πόλει ἀποδεδεγμένος, ἐς τὸν συλλεγόμενοι ἀλλήλους " υμούντες έξαπατωσι. τοισι, ην έγω υγιαίνω, ου τα Ίωνων πάθεα " ἔσται ἔλλεσχα 4, άλλὰ τὰ οἰκήϊα." Ταῦτα ές τοὺς πάντας "Ελληνας ἀπέρδιψε 5 ὁ Κῦρος τὰ ἔπεα, ὅτι, ἀγορὰς κτησάμενοι, ὧνῆ τε καὶ πρήσει χρέωνται. αὐτοὶ γὰρ οἱ Πέρσαι ἀγορῆσι οὐδὲν ἐώθασι χρῆσθαι, οὐδέ σφί έστι τὸ παράπαν άγορή. 6 μετὰ ταῦτα, ἐπιτρέψας τὰς μὲν Σάρδις Ταβάλφ, ἀνδρὶ Πέρση, τὸν δὲ χρυσὸν, τόν τε Κροίσου καὶ τὸν τῶν ἄλλων Λυδῶν, Πακτύη, ἀνδρὶ Λυδῷ, κομίζειν 7,

98. δοκιμώτατον] 'the most distinguished.' Theseus is called δοκιμώτατος Έλλαδι, Eur. S. 288. BL.

99. ἀπερέοντα] For this form of the future see MA, 173; and DW, p. 74. ψεύσομαι ή έτυμον Γερέω, Hom. Il. K, 534; K. vi, 43, 55.

100. σιναμωρέεν] 'to mischief, to injure wantonly, 'viii, 35. WE.

1. περιοψομένων] τον Κύρον νηποινή ταῦτα ποιοῦντα. The future participle is used, after &s, in giving a reason contained in the words or intention of another person, and is put in the genitive absolute, when its own subject has not preceded. MA, 568. STG. v, 30, 60.

2. Tives corres] i. e. Tives elev oti. The participle (with τ (s) here inquires the grounds on which the Spartans presumed to send this injunction. τί δέλων λέγει ταῦτα; τίς είη, καὶ τί ποιήσας, εὐεργέτης φησί είναι; iii, 140; τὶ θέλοντες ήκοιεν καὶ πῦρ αίθοιεν; iv, 145; τίνες άνθρωποί είσι, καὶ κοῦ γῆς οἰκημένοι, καὶ τί ἐθέλοντες ἔλθοιεν ; ν, 13; τίνα δαιμόνων παραβάντες, τάδε

αναπίμπλαμεν ; vi, 12 ; δσοι τινès εόντες ταῦτα ποιέειν οδοί τέ είσι, vii, 102. STG. MA, 567.

4. ἔλλεσχα] i. e. τὰ ἐν λέσχη ὅντα, 'the theme of conversation.' Th. L. G. 5750.

5. ἀπέβριψε] vi, 69; vii, 13; τοιδδ έκρίπτων έπη, Æsch. P. V. 968: the simple verb is of more frequent occurrence, τραχείς και τεθηγμένους λόγους βίψεις, ib. 319; especially in

Eur. in nostrum jacies verba superba caput, Prop. ii, 8, 16. BL.
6. ἀγορή] ἀγορᾶς οὐχ ἄπτονται οὐτε γὰρ πωλούσυ, οὐτ' ἀνοῦνται, Stra. xv, p. 734; ξστιν αὐτοῖς έλευθέρα άγορά καλουμένη, ένθα τά τε βασίλεια και τὰ άλλα ἀρχεῖα πεποίηται έντεῦθεν τὰ μὲν ώνια καὶ οἱ ἀγοραῖοι ἀπελήλανται εἰς ἄλλον τόπον, Χεη. C. i, 2, 3; ὁ Καῖσαρ τέμενος τῷ νεῷ ['Αφροδίτης της γενετείρας] περιέθηκεν, δ 'Ρωμαίοις έταξεν άγορὰν είναι, οὐ τῶν ώνίων, άλλ' επί πράξεσι συνιόντων ες άλλήλους καθά και Πέρσαις ήν τις άγορά, ζητουσιν ή μανθάνουσι τὰ δίκαια, App. C. ii, 102. LR, vii, 23, 9.

άπήλαυνε 8 αὐτὸς ἐς ᾿Αγβάτανα, Κροῖσόν τε ἄμα ἀγόμενος, καὶ τοὺς "Ιωνας έν ούδενὶ λόγφ ποιησάμενος τὴν πρώτην ⁹ εἶναι. ¹⁰ ή τε γὰρ Βαδυλών οι ην έμπόδιος και το Βάκτριον έθνος και Σάκαι τε και Αλγύπτιοι, έπ' ους έπειχέ 11 τε στρατηλατέειν αὐτὸς 12, έπὶ 13 δὲ Ιωνας άλλον πέμπειν στρατηγόν. (154) 'Ως δὲ ἀπήλασε ὁ Κῦρος έκ τῶν Σαρδίων, τοὺς Λυδοὺς ἀπέστησε 14 ὁ Πακτύης ἀπό τε 15 Ταβάλου καὶ Κύρου καταβάς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐμισθοῦτο, καὶ τοὺς ἐπιθαλασσίους άνθρώπους έπειθε σύν έωυτῷ στρατεύεσθαι. έλάσας δὲ έπὶ τὰς Σάρδις, ἐπολιόρκεε Τάβαλον, ἀπεργμένον ἐν τῆ ἀκροπόλει. (155) Πυθόμενος δὲ κατ' ὁδὸν ταῦτα, ὁ Κῦρος εἶπε πρὸς Κροῖσον τάδε "Κροισε, τί έσται τὸ τέλος των γινομένων τούτων έμοί; οὐ " παύσονται Λυδοί, ώς οἵκασι ¹⁶, πρήγματα παρέχοντες, καὶ αὐτοὶ " ἔχοντες. φροντίζω, μὴ ἄριστον ἢ έξανδραποδίσασθαί σφεας ὁμοίως " γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι, ὡς εἴ τις, πατέρα ἀποκτείνας, " των παίδων αύτοῦ φείσαιτο· 17 ώς δὲ καὶ έγω Λυδων τὸν μὲν πλέον " τι ἢ πατέρα ἐόντα σὲ λαβων ἄγω 18, αὐτοῖσι δὲ Λυδοῖσι τὴν πόλιν " παρέδωκα καὶ ἔπειτα θωυμάζω, εἴ 19 μοι ἀπεστᾶσι;" 20 'Ο μεν δή,

κομίζειν] 'to transmit.'

8. ἀπήλαυνε] Κύρος ώρματο ἐκ Σάρεων, φρουράν μὲν Περσικήν καταλιπών
πολλήν ἐν Σάρδεσι, ἄγων δὲ πολλὰς
ἀμάξας πολλῶν καὶ παντοδαπών χρημάτων ἡκε δὲ καὶ ὁ Κροῦσος, Χευ. C.
νιί, 4, 12; ἤγετο τὸ λοιπὸν, ὅποι καὶ
αὐτὸς πορεύοιτο, ib. 2, 29.

9. την πρώτην] ΜΑ, 281, 2. s. i, 60, 23; 81, 81; 134, 31; χρη μη βραδύνειν, ώς δ καιρός ἐστι μη μέλλεω ἔτι, άλλὰ την πρώτην τρέχεω χρη ώς τάχωτ' ἤδη, Arist. Th. 660; ΒΟ, 337.

Dem. Ph. i, 9.

10. \(\epsilon\) with adjectives, adverbs, and prepositions followed by their case, is often put absolutely, and generally in negative (but s. vii, 164, 47;) propositions, to limit and restrict them. MA, 546. STG. RZ, on VG, v, 6, 10. This pleonasm is Attic and Ionic, iv, 81; vii, 104, 7; 143, 12; viii, 30; 116; ix, 7, 1; 53. \(\mathcal{E}\). It may be rendered by 'that is,' or 'at least.'

13. ἐπὶ] So ἐπὶ Φίλιππον, 'to carry on the war against Philip,' Æsch. in

Ct. 34.

14. ἀπέστησε] εζήτησεν ἀποστῆσαί σε ἀπὸ Κυρίου, Lxx, Deut. xiii, 10. SS. s. i, 45, 45. 15. $\Delta\pi\delta$ $\tau\epsilon$] i, 106. This order of the words is illustrated by EE, on Eur. Hr. 622.

16. ως οἴκασι] ὅχλον παρέξεις, ως ἔοικας, Ευτ. Hec. 338. ΕΕ.

17. φείσαιτο] An ancient proverb to this effect is quoted by Aristotle, νήπιος, δς, πατέρα κτείνας, παίδας καταλείποι, Rh. i, 16, 3; ii, 22, 3. Philip acted on this principle, negare satis tutum sibi quidquam esse, nisi libe-ros eorum, quos interfecisset, comprehensos in custodia haberet, et tempore alium alio tolleret, Liv. xl, 3; & Téαιτιπ αιω ωιιετει, Ειν. Χι, ο; ω τε-κνου, τον γέροντα οὐδεὶς ὑβοίζειν ήθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν κάρα: δίκην γὰρ ἀξίων ἐλάμβαν' ἀν, Eur. B. 1298; τούτου γὰρ οῦνεκ' ἀνδρες εὕχονται γονὰς κατηκόους [i, 100, 26 ;] φύσαντες εν δόμοις Εχειν, ως τον εχθρον ανταμύνωνται какоîs, Soph. An. 652; Psalm cxxvii, 6. In the extermination of the Canaanites, "even the young children, who, when grown up, would have sought to revenge the destruction of their ancestors, were included in the sentence of extirpation." Gisborne, Survey Ch. R. c. iii, p. 59. s. i, 123, 9.

18. λαθών άγω] έλοντ' ἀγέμεν, Hom.

Il. A, 323.

τά περ νόεε, ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδε, δείσας, μὴ ἀναστάτους ποιήση τὰς Σάρδις· "³Ω βασιλεῦ, τὰ μὲν οἰκότα εἴρηκας· σὰ μέντοι " μὴ πάντα θυμῷ χρέω, μηδὲ πόλιν ἀρχαίην ἔξαναστήσης, ἀναμάρ· "τητον ἐοῦσαν καὶ τῶν πρότερον καὶ τῶν νῦν ἐστεώτων· τὰ μὲν γὰρ "πρότερον ἐγώ τε ἔπρηξα, καὶ ἐγὼ ἐμῷ κεφαλῷ ἀναμάζας ²¹ φέρω· τὰ "δὲ νῦν παρεόντα ²², Πακτύης γάρ ἐστι ὁ ἀδικέων, τῷ ²³ σὰ ἐπέτρεψας " Σάρδις, οὖτος δότω τοι δίκην· Λυδοῖσι δὲ συγγνώμην ἔχων, τάδε " αὐτοῖσι ἐπίταξον, ὡς μήτε ἀποστέωσι, μήτε δεινοί τοι ἔωσι·²⁴ ἄπειπε " μέν σφι, πέμψας, ὅπλα ἀρήϊα μὴ ἐκτῆσθαι· κέλευε ²⁵ δέ σφεας " κιθῶνάς τε ὑποδύνειν τοῖσι εἴμασι, καὶ κοθόρνους ὑποδέεσθαι· πρό- " ειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρίζειν ²6 τε καὶ ψάλλειν καὶ καπηλεύειν ²7 παι- " δεύειν τοὺς παῖδας· καὶ ταχέως σφέας, ὧ βασιλεῦ, γυναῖκας ἀντ' " ἀνδρῶν ὄψεαι γεγονότας, ὥστε οὐδὲν δεινοί ²² τοι ἔσονται, μὴ ἀπο- " στέωσι." (156) Κροῖσος μὲν δὴ ταῦτά οἱ ὑπετίθετο, αἰρετώτερα ταῦτα εὐρίσκων Λυδοῖσι, ἡ ἀνδραποδισθέντας πρηθῆναι σφέας· ²² ἐπιστά-

20. ἀπεστᾶσι] = ἀφεστήκασι. MA, 205, 3.

21. ἀναμάξαs] Γέργον, δ σῆ κεφαλῆ ἀναμάξεις, Hom. O. T., 92; WE. προστρίψας, προσκολληθῆναι ποιήσας, ἀποσπογγίσας. DAM. τὰ ἐκ φαύλου φόνου ήμαγμένα ξίφη εἰς τὴν τῶν πιπτόντων κεφαλὴν ἀνεμάττοντο, Ευει, p. 1237; δεινά ἤπυεν, εἰ μἡ οἱ κούρην ἄξουσ, δαήσονται κεφαλῆσι πάντα χόλον καὶ πᾶσαν ἐὴν ὑποδέγμενοι ἄτην, Apol. Rh. iv, 230. MV, on S. E. 448. The imposition of hands on the head of burnt-offerings, and of the scape-goat, Leviticus xvi; and the imprecation of the Jews, St Matthew xxvii, 25; may illustrate the expression. Hom. Il. Δ, 161.

22. τὰ παρεόντα] The accusative absolute, instead of being the genitive after δίκην. STG. s. i. 31, 48.

after δίκην. STG. s. i, 31, 48.
23. τφ] It was not really Pactyas, but Tabalus, to whom the government of Sardis was committed; but Crœsus might intend to hint at the impolicy of giving an unlimited control over the revenues of Lydia to a native, as being tantamount to giving him the command of the city: SW. aurum per medios ire satellites amat, Hor. III O. xvi, 9. Cyrus said above, αὐτοῦσι Λυδοῦσι τὴν πόλιν παρέδωκα.

24. ξωσι] is the original form of δσι. MA, 212.

25. κέλευε] arma et equi adempti, jussique cauponias et ludicras artes exercere, Jus. i, 7: Xerxes issued similar orders to the Babylonians, who had revolted. They were forbidden to carry arms; and required to learn the flute and harp, to open places of public resort, and to wear long tunics, Plu. Ap. ii, p. 173. LR. Xen. C. vii, 5, 79.

Ap. 11, p. 113. LR. Aen. C. VII, 3, 19.

26. κιθαρίζειν] Both the harp and flute are proscribed in education by Aristotle, οδτε γὰρ αὐλοὺς εἰς παιδείαν ἀκτέον, οὐτ' ἄλλο τεχνικὸν ὅργανον, οὖον κιθάραν, P. viii, 6.

27. καπηλεύεν] μεταπωλεῦν, οἰνοπωλεῦν καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις, Hes. SS. Αυδοὶ πρῶτοι ἀνθρώπων κάπηλοι ἐγένοντο, i, 94: κάπηλος is
properly 'a huckster,' or a 'shopkeeper,' who buys goods wholesale
from the manufacturer or the merchant,
and retails them to customers; but it
more frequently denotes a 'vintner' or
' publican; 'FI. καπηλις signifies πανδοκευτρία, ξενοδόχος, ἡ τὸν οἶνον πιπράσκουσα γυνὴ, οἰνοπῶλις, Scholl.
on Arist. Το μυσκετεκ, in English,
is used in a contemptuous sense.

28. δεινοί] for δεινόν τοι ξοται μη ξκείνοι ἀποστέωσι. There is a similar construction as to the adjectives δίκαιος, i, 32; ἐπίδοξος, i, 89, 61; ἐπάιστος, ii, 119; φανερὸς, iii, 26, 26. STG.

MA. 296.

μενος 30, ότι, ην μη άξιόχρεων πρόφασιν προτείνη, οὐκ άναπείσει μίν μεταβουλεύσασθαι άρρωδέων δέ, μη και υστερόν κοτε οι Λυδοί, ην το παρεον 31 υπεκδράμωσι, αποστάντες από των Περσέων απόλωνται. Κύρος δε, ήσθείς τη ὑποθήκη, καὶ ὑπείς της ὀργης 32, ἔφη οἱ πείθεσθαι. 33 καλέσας δὲ Μαζάρεα, ἄνδρα Μῆδον, ταῦτά οἱ ἐνετείλατο προειπείν Λυδοίσι, τὰ ὁ Κροίσος ὑπετίθετο καὶ πρὸς 34, έξανδραποδίσασθαι τους άλλους πάντας, οι μετά Λυδων έπι Σάρδις έστρατεύσαντο, αὐτὸν δὲ Πακτύην πάντως ζῶντα ἀγαγεῖν παρ' ἑωυτόν. (157) 'Ο μεν δή, ταῦτα έκ τῆς ὁδοῦ ἐντειλάμενος, ἀπήλαυνε ές ήθεα 35 τὰ Περσέων. Πακτύης δὲ, πυθόμενος άγχοῦ εἶναι στρατὸν έπ' έωυτὸν ἰόντα, δείσας, ῷχετο 36 φεύγων ές Κύμην. 37 Μαζάρης δὲ ό Μῆδος, έλάσας έπὶ τὰς Σάρδις, τοῦ Κύρου στρατοῦ μοῖραν δσην δή κοτε έχων 38, ως οὐκ εὖρε ἔτι ἐόντας τοὺς ἀμφὶ 39 Πακτύην ἐν Σάρδισι, πρῶτα μὲν τοὺς Λυδοὺς ἡνάγκασε τὰς Κύρου ἐντολὰς ἐπιτελέειν έκ τούτου δε κελευσμοσύνης Λυδοί την πασαν δίαιταν της ζόης μετέβαλον. Μαζάρης δὲ μετὰ τοῦτο ἔπεμπε ἐς τὴν Κύμην ἀγγέλους, εκδιδόναι κελεύων Πακτύην. οἱ δὲ Κυμαῖοι ἔγνωσαν, συμβουλῆς πέρι, ἐς θεὸν ἀνῷσαι 40 τὸν ἐν Βραγχίδησι. 41 ἢν γὰρ αὐτόθι μαντήϊον έκ παλαιοῦ ἰδρυμένον, τῷ "Ιωνές τε πάντες καὶ Αἰολέες ἐώθεσαν χρέεσθαι. ὁ δὲ χῶρος οὖτός ἐστι τῆς Μιλησίης ὑπὲρ Πανόρμου 42

30. ἐπιστάμενος] s. i, 3, 90. und. μὲν, to which ἀρρωδέων δὲ answers.

31. το παρεόν] may either agree with κακόν understood; or, rather, is used adverbially, ήν το παραυτίκα ὁπεκφύ-γωσι, in opposition to δυτερόν κοτε, io which expression πρότερόν κοτε, i, 37; is also opposed. ούτε ές το παρεόν, ούτε ές χρόνον, vii, 29, 48; ἄρχων δὲ, ἄλλος μὲν νῦν, ἄλλος δὲ το παρελθον, Xen. H. iii, 2, 7: s. i, 88, 52. If there is any ellipsis in such expressions, it may be thus supplied, κατά (or ές) το παρελθον μέρος τοῦ χρόνου. ΒΟ, 164. ΕD.

32. ôπels τ. δ.] i, 46, 61; iii, 52. STG. In MA, 316; it is stated that the middle voice is more usual: iv, 181; ôπelξαs has the same meaning and construction, vii, 160; SW. πρίν λν ἐμῆς λύσσης ὁφῆ, Eur. H. F. 862.

34. πρόs] viii, 29, 13; HE, on VG, ix, 8, 7. super, Vir. Æ. i, 33. s. i, 26, 68.

35. ήθεα] τόποι, εν οίς αναστρέφονται. ΓΛ. i, 165; sedes in Latin.

37. $\mathbf{K}\acute{\nu}\mu\eta\nu$] also called Phriconis, i, 149; the chief city of Æolia, now Castri, or Nemourt. LR. Hesiod was born there. A.

40. ἀνώσαι] contracted (as βοώην from βοαοίην) from ἀναοίσαι, which is the same as ἀνοίσαι, the first acrist infinitive active of ἀναφέρω, from the obsolete verb ἀνοίω, ' to refer.' In this sense we have ἀναφέρειν, iii, 71; 80; ἀνοίσειν, vii, 149; and the passive adjective ἀνώῖστος (the same as ἀνοιστός), vi, 66, 14. SW. VK. s. MA, 253.

41. Βραγχίδησι] The Branchidæ

41. Bparxtopoi] The Branchidae were the priests of Apollo Didymæus in the neighbourhood of Miletus. The name was afterwards given to the place itself. The temple was rebuilt by Pæonius of Ephesus and Daphnis of Miletus; and Vitruvius reckons it among the four temples which had immortalised their architects. When the name denotes the priests, it is masculine; when it signifies the place, feminine. i, 92; v, 36, 8; vi, 19. SW. LR. A.

λιμένος. (158) Πέμψαντες ών οἱ Κυμαῖοι ἐς τοὺς Βραγχίδας θεοπρόπους, εἰρώτευν περί Πακτύην ' ὁκοῖόν τι ποιέοντες θεοῖσι μέλλοιεν 'χαριεῖσθαι;' ἐπειρωτῶσι δέ σφι ταῦτα χρηστήριον ἔγένετο, ' ἐκδιό δόναι Πακτύην Πέρσησι. ταῦτα δὲ ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, οὲ Κυμαῖοι ὁρμέατο ἐκδιδόναι. ὁρμεωμένου δὲ ταύτη τοῦ πλήθεος, 'Αριστόδικος ὁ Ἡρακλείδεω, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν ἐὼν δόκιμος, ἔσχε μὴ ποιῆσαι 43 ταῦτα Κυμαίους· ἀπιστέων τε τῷ χρησμῷ, καὶ δοκέων τοὺς θεοπρόπους οὐ λέγειν ἀληθέως ές δ 44, τὸ δεύτερον περὶ Πακτύεω έπειρησόμενοι, ήεσαν άλλοι θεοπρόποι, των 45 και 'Αριστόδικος ήν. (159) 'Απικομένων δε ές Βραγχίδας, εχρηστηριάζετο εκ 46 πάντων Αριστόδικος, έπειρωτέων τάδε "ΤΩ"ναξ, ήλθε παρ' ημέας ικέτης " Πακτύης ὁ Λυδὸς, φεύγων θάνατον βίαιον πρὸς Περσέων οἱ δέ " μιν έξαιτέονται, προείναι Κυμαίους κελεύοντες. ήμεις δέ, δειμαί-" νοντες την Περσέων δύναμιν, τὸν ἰκέτην ἐς τόδε οὐ τετολμήκαμεν " έκδιδόναι, πρίν αν τὸ ἀπὸ σεῦ ⁴⁷ ἡμῖν δηλωθῆ ἀτρεκέως, ὁκότερα " ποιέωμεν." Ο μεν ταῦτα ἐπειρώτα ὁ δ' αὖτις τὸν αὐτόν σφι χρησμον έφαινε, κελεύων ' έκδιδόναι Πακτύην Πέρσησι.' προς ταῦτα δ Αριστόδικος έκ 48 προνοίης έποίεε τάδε περιϊών τον νηον κύκλως έξαίρεε τοὺς στρουθοὺς ⁴⁹ καὶ άλλα ὅσα ἢν νενοσσευμένα ὀρνίθων γένεα έν τῷ νηῷ. ποιέοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα, λέγεται φωνὴν ἐκ τοῦ άδύτου γενέσθαι, φέρουσαν μέν πρός τον Αριστόδικον, λέγουσαν δέ τάδε " 'Ανοσιώτατε ανθρώπων, τί τάδε τολμᾶς ποιέειν; τοὺς " ἰκέτας 50 μου ἐκ τοῦ νηοῦ κεραΐζεις ;" 51 'Αριστόδικον δὲ, οὐκ ἀπορήσαντα, πρώς ταῦτα εἰπεῖν "ΥΩ "ναξ, αὐτὸς μὲν οὕτω τοῖσι ἰκέτησι " βοηθέεις. Κυμαίους δὲ κελεύεις τὸν ἰκέτην ἐκδιδόναι;" Τὸν δὲ

42. Πανόρμου] There were several places of this name, which was equivalent to "All-Port." A. It is this Panormus, which is marked in D'A's map of Asia Minor; that of which Strabo speaks, as quoted by LR, is in the territory of Ephesus, and quite a distinct place. BEO.

43. μη ποιησαι] τοῦ is understood,

MA, 541. s. i, 86, 15.

44. ἐs δ] v, 51, 73; vi, 24, 31;
40; may either signify ἔως οδ, ii, 143;
'until that,' or 'at last;' or ἐs δ δπονόημα έμβλέψαντες άλλους έπεμπον Seoπρόπους &c; s. viii, 77; i, 115, 39; ès ο̄̄̄, iii, 31. HGV, on VG, ix, 2, 11. MA, 578. SW. STG. ED.

45. των ' of the number of whom.' 46. €κ] serves to show a choice out of several persons. MA, 574.

47. τὸ ἀπὸ σεῦ] χρησθὲν δέσπισμα

πεγ be understood; s. i, 46, 63.
49. στρουθούς] τίς δδ' δρυίθων καινός προσέδα; μῶν ὑπὸ δριγκούς εὐναίας καρφηράς δήσων τέκνοις; Eur. I. 169; στρουθίον εύρεν ξαυτώ οίκίαν, και τρυ-γών νοσσιάν ξαυτή, ού δήσει τα νοσσία λαντής, τὰ δυσιαστήρια σου, Κόριε, LXX, Psalm lXXXIII, 3. WE. Even before the time of Mahomet, Mecca afforded a similar protection to doves and sparrows. The Caaba there, and other mosques elsewhere, continue to be an asylum for birds. DY.

50, ἰκέτας] ὁ ᾿Απόλλων οὐκ εἴα δή-πουθεν ἐκ τοῦ περιβόλου τοὺς νεοττοὺς άναιρείσθαι τον Κυμαΐον, ' ίκέτας έαυτοῦ λέγων, Dio. Ch. Or. Rh. p. 338, A. VK. Ælian relates that Xenocrates, having sheltered in his bosom a spar-

αὖτις ἀμείψασθαι τοῖσδε· " Ναὶ κελεύω, ἵνα γε ἀσεβήσαντες Θᾶσσον " ἀπόλησθε· ως μὴ τὸ λοιπὸν περὶ ἰκετέων ἐκδόσιος ἔλθητε ἐπὶ τὸ " χρηστήριον." (160) Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἤκουσαν, οἱ Κυμαῖοι, ου βουλόμενοι, ουτε έκδόντες απολέσθαι 52 ουτε παρ' έωυτοισι έχοντες πολιορκέεσθαι, ές Μυτιλήνην αυτόν έκπέμπουσι. οι δε Μυτιληναΐοι, έπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας ἐκδιδόναι τὸν Πακτύην, παρεσκευάζοντο 58 έπὶ 54 μισθῷ ὅσφ δή· οὐ γὰρ ἔχω τοῦτό γε εἰπεῖν ατρεκέως ου γαρ έτελεώθη. Κυμαΐοι γαρ, ως έμαθον ταυτα πρησσόμενα 55 έκ 56 των Μυτιληναίων, πέμψαντες πλοιον ές Λέσβον 57, έκκομίζουσι Πακτύην ές Χίον. 58 ένθεῦτεν δὲ, έξ ἱροῦ 'Αθηναίης Πολιούχου 59 ἀποσπασθείς ὑπὸ Χίων, έζεδόθη. έζέδοσαν δὲ οἱ Χῖοι έπὶ τῷ 'Αταρνεῖι ⁶⁰ μισθῷ· τοῦ δὲ 'Αταρνέος τούτου ἔστι χῶρος τῆς Μυσίης, Λέσβου αντίος. Πακτύην μέν νυν παραδεξάμενοι οἱ Πέρσαι είχον έν φυλακή, θέλοντες Κύρφ ἀποδέξαι.61 ήν δὲ χρόνος οὖτος ούκ ολίγος γενόμενος, ότε Χίων ούδεις έκ του 'Αταρνέος τούτου ούτε ούλας 62 κριθών πρόχυσιν 63 έποιέετο θεών ούδεν, ούτε πέμματα 64

row, which was flying from a hawk, afterwards set it at liberty, saying, 871 μη εξέδωκε τον Ικέτην, V. Η. αιίί, 31. WE.

52. ἐκδόντες ἀπολέσθαι] 'to bring destruction on themselves by delivering him up.' LR. MA, 566, 5.

53. παρεσκευάζοντο] Supply ώς έκδώσοντες. STG.

55. ταῦτα πρησσόμενα] 'that these negotiations were carrying on.'

57. Λέσ6ον] This island, now Metelin, was anciently called Issa. It was the birth-place of Arion, Alcaus, Sap-pho, Terpander, and Theophrastus. LR.

58. Xlov] The penult of the substantive is short; that of the adjective long, therefore it is circumflexed. The quantity of the first syllable has the same difference in Latin; see Hor. II S. iii, 115; I E. xi, 1. The island was formerly called Æthalia, Macris, and Pityusa, now Scio. Some derive the name from χ_{loop} , 'snow.' LR. In A, there is a material error as to the magnitude of this island, which is said to be 900 leagues in circuit, instead of, "as Strabo writeth, 900 furlongs." COO, Th. L. L.
59. Πολούχου] 'Protectress of the

citadel.' wolls signified the citadel at

Athens, Thebes, and Argos; Herodotus in this sense uses ἀκρόπολις: [v, 72, 47; but s. vii, 26, 35;] ắστυ is the city of Athens, i, 62, 57. Minerva frequently had temples in citadels, as

in Chios, Athens, and Troy. LR.
60. 'Αταρνέζ] τὸ δὲ χωρίον ἐστὶν δ
'Αταρνεὸς ὁ Χίων μισθὸς, Pau. iv, 35; WE. vi, 28, 49; vii, 42; πολίχνιόν τι καταντικρύ Λέσβου κείμενον, Harp. γην την Μυσίην, την Χίοι νέμονται, Αταρνεύς δε καλέεται, viii, 806. SW.

61. ἀποδέξαι] 'to present, to deliver up.' SW.

62. οὐλὰs] Ionic for ὀλὰs, 'grains of barley mixed with salt.' τὸ κανοῦν πάρεστ' όλας έχον και στέμμα και μάχαιραν, και πυρ γε τουτί κουδέν ίσχει, πλην το πρόβατον, ημας, Arist. P. 913. The same as οὐλοχύτας, Hom. Il. A, 449 &c; LR. μίγμα ἐκ κριθῆς καί άλων κριθαί, μετά άλων, ας επέχεον τοις βωμοίς πρό της lepoupylas η δυσίας. DAM. The Latins did not use whole corn, but roasted barley ground into meal, to mix with the salt; and this they

called mola salsa; LR. Pli. xviii, 2.
63. πρόχυσω] 'to scatter on the head of a victim; 'τὸ ἀποσπεῖσαι: ΓΛ. χέρνιβες πάρεισιν ηθτρεπισμέναι, προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χερών, μόσχοι τε, Eur. I. A. 1111; κανά δ'

έπέσσετο καρποῦ τοῦ ένθεῦτεν, ἀπείχετό 65 τε τῶν πάντων ἰρῶν τὰ πάντα έκ τῆς χώρης ταύτης γινόμενα. (161) Χῖοι μέν νυν Πακτύην έξέδοσαν. Μαζάρης δὲ μετὰ ταῦτα έστρατεύετο ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον. καὶ τοῦτο μεν 66, Πριηνέας έξηνδραποδίσατο. τοῦτο δὲ, Μαιάνδρου 67 πεδίον πᾶν ἐπέδραμε, λητην ποιεύμενος τῷ στρατῷ· Μαγνησίην 68 δὲ ώσαύτως. μετὰ δὲ ταῦτα, αὐτίκα νούσφ τελευτα. (162) 'Αποθανόντος δὲ τούτου, "Αρπαγος κατέβη διάδοχος της στρατηγίης, γένος καὶ αὐτὸς έων Μηδος, τὸν ὁ Μήδων βασιλεὺς ᾿Αστυάγης ἀνόμφ τραπέζη ἔδαισε, ὁ τῷ Κύρφ τὴν βασιληΐην συγκατεργασάμενος. ούτος ώνηρ, τότε ύπὸ Κύρου στρατηγὸς ἀποδεχθείς, ως απίκετο ές την Ίωνίην, αίρεε τας πόλιας χώμασι δκως γὰρ τειχήρεας ⁶⁹ ποιήσειε, τὸ ἐνθεῦτεν χώματα χῶν πρὸς τὰ τείχεα έπόρθεε. πρώτη δὲ Φωκαίη Ίωνίης ἐπεχείρησε. (163) Οἱ δὲ Φωκαιέες ούτοι ναυτιλίησι μακρησι πρώτοι Έλλήνων έχρησαντο καί τόν τε 'Αδρίην 70 καὶ τὴν Τυρσηνίην 71 καὶ τὴν 'Ιδηρίην 72 καὶ τὸν Ταρτησσον 78 οῦτοί εἰσι οἱ καταδέξαντες. ἐναυτίλλοντο δὲ οὐ στρογγύλησι⁷⁴ νηυσὶ, ἀλλὰ πεντηκοντέροισι. 75 ἀπικόμενοι δὲ ές τὸν Ταρτησσόν, προσφιλέες έγένοντο τῷ βασιλέι τῶν Ταρτησσίων, τῷ ούνομα μεν ην Αργανθώνιος 76, έτυράννευσε δε Ταρτησσού ογδώ-

χύταις καθαρσίοιοι, 1470. LR.

64. πέμματα] ' cakes.'

65. ἀπείχετο] viii, 20; 22. SW. Similar religious scruples prevented the · Jewish rulers from putting into the treasury of the temple the thirty pieces of silver which Judas returned to them: St Matthew xxvii, 6.

67. Maιάνδρου] now called Minder, A. Boyuk Minder, 'the Great M.' s. v, 100, 60; ED. Medre, or Kotiz. LR. From this word, the English substantive and verb MEANDER, with their derivative adjectives, are formed; the course of the river being remarkably serpentine.

68. Μαγνησίην] now called Magnesia, by the Turks Guzel-Hisar, 'the Beautiful Castle.' It was a colony from Magnesia in Thessaly. There

ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ προ- was a town of the same name on the Sipylus. LR.

69. τειχήρεας] 'cooped up within

their walls.

70. τον 'Αδρίην] With δ 'Αδρίης, ' the Adriatic,' πόντος is understood; BO, 227. or rather κόλπος, and in Latin sinus.

71. Τυρσηνίην] Etruria, Tuscany. s. HETRURIA, A.

72. '18 ρ[ην] Hispania; Spain and Portugal; so called from Iberus, the Ebro. LR.

73. Ταρτησσόν] Tartessus was on the sea-coast, between two branches of the Bætis or Guadalquivir, somewhere between Cadiz and San Lucar de Barrameda. LR.

75. πεντηκοντέροισι] PC, iii, 14. 76. 'Αργανθώνιος] Ταρτησσός, ης 'Αργανθώνιος εβασίλευσε, ζήσας έτη

^{*} More correctly written Beyug, 'great.' This is the same as Beg (Beyg), 'a governor or chief of a province or department,' so contracted from frequency of use. Beyug (Beyg), singularly like our word Bio, is from the Persian Buzurg, 'great.' Communicated in 1830 by MIRZA IBRAHIM, one of the assistant professors at Haleybury College (who was then translating Herodotus into Persian), through Professor Jeremie. s. vi, 30, 60.

κοντα έτεα, εβίωσε δε πάντα 77 είκοσι και εκατόν. τούτω δη τω ανδρί προσφιλέες οι Φωκαιέες ουτω δή τι έγένοντο, ως τα μεν πρωτά σφεας έκλιπόντας Ίωνίην έκέλευε τῆς έωυτοῦ χώρης οἰκῆσαι δκου 78 βούλονται. 79 μετά δε, ώς τοῦτό γε οὐκ ἔπειθε 80 τοὺς Φωκαιέας, ὁ δ $\dot{\epsilon}$ 81 πυθόμενος τὸν Μῆδον 82 παρ' αὐτῶν ὡς αὔξοιτο, ἐδίδου 83 σφι χρήματα τείχος περιβαλέσθαι 84 την πόλιν. έδίδου δε άφειδέως καί γαρ και η περίοδος του τείχεος ουκ όλίγοι στάδιοί είσι τουτο δε παν λίθων μεγάλων καὶ εὖ συναρμοσμένων. (164) Τὸ μὲν δὴ τεῖχος τοῖσι Φωκαιεῦσι τρόπω τοιῷδε έξεποιήθη. ὁ δὲ "Αρπαγος, ὡς ἐπήλασε την στρατιην, έπολιόρκεε αὐτοὺς, προϊσχόμενος ἔπεα, ' ώς οἱ κατα-' χρ $ilde{q}$ ⁸⁵, εἰ βούλονται Φωκαιέες προμαχεῶνα ⁸⁶ ἕνα μοῦνον τοῦ τεί-⁶ χεος έρεῖψαι καὶ οἴκημα ε̈ν κατιρῶσαι.'⁸⁷ οἱ δὲ Φωκαιέες, περι-

ρκ', ἀφ' ὧν ἐβασίλευσε π', ὧς φησιν Ἡρόδοτος, Tzetz. on L. 644; WE. Arganthonium Gaditanum octoginta annis regnasse indubitatum est: putant quadragesimo capisse, Pli. H. N. vii, 48; fuit Arganthonius quidam Gadibus (Tartessiorum rex), qui octoginta regnavit annos, centum et viginti vixit, Cic. de S. 19; 'Αργανθώνιον αυτής (Ταρτησσοῦ) βασιλεῦσαι, by ès πευτήκοντα καὶ έκατὸν ἔτη ἀφικέσθαι φασὶ, App. vi, 63. LR.
77. πάντα] 'in all.' This appears a

solitary instance of the omission of the article; therefore HE inserts $\tau \dot{a}$, VG, iii, 10, 4. βασιλεύσας τὰ πάντα τριή-κοντα ἔτεα, i, 214; SW. iii, 66, 45; vii, 4, 18; οἱ πάντες, ix, 70. MA, 268, obs.

78. 8kov] as well as Iva, denoting situation, is put with an indicative mood and a genitive case; HGV, ii, 8 or 5. της πόλως δ. ii, 72; ΐνα της 367; ήξομεν, "ν' έλθεῖν βουλόμεσθα της τόχης, Eur. Hel. 1465; BNS. ns in the ligit, visit in the ligit, plau. Cap. v, 2, 5.

79. βούλονται] The indicative is frequently used in single propositions,

though connected with the speech of

another. MA, 507, 3.

80. ξπειθε] has a double accusative, of the person and of the thing. MA,

82. Μῆδον] Cyrus, king of the Medes and Persians, is here meant; i, 2, 78. SW. τον M. ωs αυξοιτο for ώs ὁ Μῆδος αύξοιτο: often, both in Greek and in Latin, the subject of a dependent proposition is put in the preceding clause, and in the case which the verb there requires. MA, 295, 3. 'Ατρείδην ακούετε ώς ήλθε, Hom. O. Γ, 193; FI. πυθοίμεθ αν τον χρησμον 8 τι νοεί, Arist. Pl. 55; WE. vii, 157, 91; omnem rem scio, ut sit gesta, Ter. Hec. iii, 5, 18; distractam laceratamque rem publicam magis, quorum in manu sit, quam ut incolumis sit, quæri, Liv. ii, 57.

84. περιβαλέσθαι] has a double accusative, because $\pi \epsilon \rho l$ of itself, in the same sense, governs the accusative; [80 ἐσάξαντο, v, 34, 87; διειρύσαι, vii, 24, 14; ἐπικέσθαι, vii, 35, 67; ED.] but the preposition is more usually repeated. MA, 425.

85. καταχρά] δτι and ωs 'that,' in quoting the words of any one, are commonly put with the indicative, even of the present. MA, 507.

86. προμαχεώνα] 'tower;' ἔπάλξιν, πύργον, Hes. LR. Xen. A. vii, 8, 13.

(HU. SD.)

87. κατιρώσαι] 'to dedicate,' namely, to the king in token of subjection. LR. "The emperors of Germany, as sovereigns, had anciently a palace in almost every great city of Italy; when they visited that country, they were accustomed to reside in these palaces. ημεκτέοντες 88 τῆ δουλοσύνη, ἔφασαν ' θέλειν βουλεύσασθαι ἡμέρην ' μίαν, και επειτα υποκρινέεσθαι έν δ δε βουλεύονται αυτοί, άπα-' γαγείν έκείνον έκέλευον την στρατιήν άπὸ τοῦ τείχεος.' ὁ δ' "Αρπαγος έφη είδεναι μεν εί, τα έκεινοι μέλλοιεν ποιέειν, δμως δέ ό σφι παριέναι βουλεύσασθαι. έν ῷ ὧν ὁ "Αρπαγος ἀπὸ τοῦ τείχεος απήγαγε την στρατιήν, οί Φωκαιέες, έν τούτω κατασπάσαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα, πρὸς δὲ, καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐκ τῶν ἱρῶν, καὶ τὰ ἄλλα ἀναθήματα, χωρίς 89 ο τι χαλκύς η λίθος η γραφη ήν, τα δε άλλα πάντα έσθέντες, και αυτοι έσβάντες, επλεον έπι Χίου την δε Φωκαίην έρημωθεισαν ανδρων έσχον οι Πέρσαι. (165) Οι δε Φωκαιέες, έπεί τε σφι Χίοι τὰς νήσους τὰς Οἰνούσσας 90 καλεομένας οὐκ ἐβούλοντο ώνεομένοισι 91 πωλέειν, δειμαίνοντες, μη αί μεν έμπόριον γένωνται, η δε αυτών νῆσος ἀποκληϊσθή τούτου είνεκα, πρὸς ταῦτα οἱ Φωκαιέες ἐστέλλοντο ές Κύρνον. 92 έν γαρ τη Κύρνω είκοσι έτεσι πρότερον τούτων έκ θεοπροπίου ανεστήσαντο 93 πόλιν, τη ουνομα ην 'Αλαλίη. 94 'Αργανθώνιος δὲ τηνικαῦτα ήδη τετελευτήκεε. στελλόμενοι δὲ ἐπὶ τὴν Κύρνον, πρώτα καταπλεύσαντες ές την Φωκαίην, κατεφόνευσαν τών Περσέων την φυλακην, η έφρούρεε παραδεξαμένη παρά Αρπάγου την πόλιν. μετα δε, ως τοῦτό σφι εξέργαστο, εποιήσαντο Ισχυράς κατάρας τῷ ὑπολειπομένῳ ἐωυτῶν τοῦ στόλου. πρὸς δὲ ταύτησι, καὶ μύδρον σιδήρεον 95 κατεπόντωσαν 96, καὶ ωμοσαν 'μη πρὶν ές Φω-

This the citizens deemed ignominious. They laboured, therefore, to get free of this subjection," ROB, Charles vth, note 15.

88. περιημεκτέοντες] It was upon the same principle that Pericles told the Athenians το βραχύ τοῦτο πῶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης οἱς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε, ὡς φόβω καὶ τοῦτο ὑπακούσοντες.... τὴν γὰρ αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἤ τε μεγίστη καὶ ἡ ἐλαχίστη δικαίωσις, &c; Thu.i, 140 f.

89. $\chi\omega\rho$ is] understand $\tau o \dot{\nu} \tau o \nu$, as the antecedent to $\delta \tau i$.

90. Olvobooas] Of these D'A names two, Sapienza and Cabrera; they are now called Sapientzai. LR.

91. ἀνεομένοισι] 'offering to buy them.' WE. i, 123, 10; iii, 139; 148; v, 94, 31; ix, 109. SW.

v, 94, 31; ix, 109. SW.
 92. Κύρνον] ἡ Κύρνος νῆσος, ἡ ὑπὸ τῶν Ἡμαίων καὶ τῶν ἐγχωρίων Κόρ-

σικα δνομάζεται, Diod. v, 13. Once called Therapne. LR.

93. Δνεστήσωντο] i.e. ξκτισων, Diod. v, 13; WE. 'raised;' 'founded:' the verb may also mean 'colonized after expelling the former inhabitants;' SW. in the same sense as Plutarch says, more at length, 'Εστιαιείς δὶ πάντας ἀναστήσας ἐκ τῆς χώρας, 'λθηναίους κατφκισε, V. ix, 23. STE, Th. L. G. 4558.

94. 'Αλαλίη] 'Αλλάλια' κτίσμα Φωκέων, Steph. Byz. afterwards called Aleria. SW. Phocide relicta, Graii, qui nunc Massiliam colunt, prius in hac insula (Corsica) consederunt, Sen. ad H. viii, 1; καὶ χρόνον τυλ κατοικήσαντες, ὑπὸ Τυβρηνῶν ἐξεθλήθησαν ἐκ τῆς νήσου, Diod. v, 13. The confusion of the names Phocis and Phocæa, Phocians and Phocæans, is very common. WE.

95. μύδρον σιδήρεον] σίδηρον πεπυρωμένον, Hes. 'a mass of red-hot iron.'

ς καίην ήξειν, πρίν ή τον μύδρον τοῦτον ἀναφηναι. 97 στελλομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὴν Κύρνον, ὑπὲρ ἡμίσεας τῶν ἀστῶν ἔλαβε 98 πόθος τε και οίκτος της πόλιος και των ήθεων της χώρης ψευδόρκιοι δε γενόμενοι, απέπλεον οπίσω ές την Φωκαίην. οι δε αυτών το δρκιον έφύλασσον, αερθέντες έκ των Οίνουσσέων έπλεον. (166) Έπεί τε 99 δε ές την Κύρνον απίκοντο, οίκεον κοινή 100 μετά των πρότερον \ddot{a} πικομένων έπ' ἔτε \ddot{a} πέντε, καὶ ἰρ \ddot{a} ένιδρύσ \ddot{a} ντο. καὶ, \ddot{a} γον 1 γ \dot{a} ρ 2 δή και έφερον τους περιοίκους απαντας, στρατεύονται ών έπ' αυτους, κοινῷ λόγῳ ³ χρησάμενοι, Τυρσηνοὶ καὶ Καρχηδόνιοι ⁴, νηυσὶ ἐκάτεροι έξήκοντα. οὶ δὲ Φωκαιέες, πληρώσαντες καὶ αὐτοὶ τὰ πλοῖα, ἐόντα αριθμον έξήκοντα, αντίαζον ές το Σαρδόνιον 5 καλεόμενον πέλαγος. συμμισγόντων δε τη ναυμαχίη, Καδμείη 6 τις νίκη 7 τοισι Φωκαι-

Κύκλωπας ἐπ' ἄκμοσιν 'Ηφαίστοιο έσταότας περί μύδρου, ή χαλκου ζείουτα καμινόθεν, η σίδηρον, Call. ad Di. 46. Hence the compounds μυδροκτυπείν, Æsch. P. V. 374; μυδροκτύπος, Eur. Η. Γ. 987. μύδρους αίρειν χεροίν, Soph. An. 270, was a species of ordeal. Φωκαίων μέχρις κε μένη μέγας είν αλλ μύδρος, Call. Αριστείδης ώρκισε μέν τους Έλληνας, και ώμοσεν υπέρ τῶν Αθηναίων, μύδρους ἐμβαλὼν ἐπὶ ταῖς άραιs els την δάλασσαν, Plu. Ar. p. 334, A. This word afterwards signified 'a mass of stone;' as such Strabo often uses it, and Horace paraphrases it, Phocæorum velut profugit exsecrata civitas, juremus in hæc "simul imis saxa renarint vadis levata, ne redire sit nefas," E. xvi, 17; T, A. xiv, 21. PC, ii, 6. VK. WE. LR. BL. 96. κατεπόντωσαν] The more usual

form of the verb is καταποντίζειν. BL.

97. ἀναφῆναι] und. ἐωντό. RZ. 98. ἔλαβε] With this same verb φόβοs is used by Hom. II. Λ, 402; St Luke vii, 16; οίκτος, Herod. i, 4, 17; ἔκστασις, St L. v, 26. SS.

99. ἐπεί τε] i, 27, 90. The use of enel τε for eneldy, so frequent in Herodotus, does not occur in Attic writers; επειδή δε, Xen. H. i, 4, 7; Dem. Ph. i, 1.

100. κοινή] i. e. οἰκήσει.

1. άγον] s. i, 88, 55; and compare i, 70, 25; with 63, 71. of kal Myjovas ήγον, Hom. Il. B, 866; κήρες άγον Βανάτοιο, 834. WE.

3. κουφ λόγφ] A similar alliance subsisted in the reign of Xerxes; ô Φοίνιξ, ό Τυρσανών τ' άλαλατός Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες, Pin. P. i, 138.

 Καρχηδόνιοι] The name of Carthage in Punic was Carthada, 'New City,' in Greek Carchedon. A.
5. Σαρδόνιον] between Sardinia and

6. Καδμείη] A victory ' fatal to both parties,' such as were those of Cadmus over the dragon, of Œdipus (his great great grandson) over the Sphinx, and of Eteocles over Polynices. οὐ τὸ νικᾶν μόνον, άλλα και το ήττασθαι έπίστασθαι καλόν, έν οίς το νικάν βλαβερόν ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ νίκη Καδμεία· Plu. STE, Th. L. G. dxxv. παιδεία μὲν οὐδέ πώ ποτε γέγονε Καδμεία· νίκαι δε ανθρώποις πολλαί δη τοιαύται γεγόνασί τε καὶ ἐσονται, Pla. de L. i, 11; (nn.) LR. vii, 9, 77; neutra acies læta ex eo certamine abiit, Liv. i, 2; xxii, 23, 4.

7. vien] This was sixty years after the victory of which Thucydides speaks; Φωκαείς, Μασσαλίαν οἰκίζοντες, Καρχηδονίους ενίκων ναυμαχούντες, i, 13; though often confounded with it. 🗫. καείς, φεύγοντες της βασιλέως τοῦ μεγάλου δεσποτείαν, έκλιπόντες την 'Ασίαν είς Μασσαλίαν ἀπφκησαν, Iso. Ar. t. ii, p. 68; ex Asia Phocensium juventus, in ultimos Gallia sinus navibus profecta, Massiliam condidit, Jus. xliii, 3; Φωκαείς οἱ ἐν Ἰωνία, ἐμπορία χρώευσι έγένετο. αι μεν γαρ τεσσεράκοντά σφινήες διεφθάρησαν, αί δὲ είκοσι αἱ περιεοῦσαι ἦσαν ἄχρηστοι ἀπεστράφατο 8 γὰρ τοὺς έμβόλους.9 καταπλώσαντες δὲ ές τὴν 'Αλαλίην, ἀνέλαβον τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναϊκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν, ὅσην οἶαί τε ἐγίνοντο αἱ νῆές σφι άγειν, καὶ έπειτα, άφέντες την Κύρνον, έπλεον ές 'Ρήγιον.10 (167) Των δε διαφθαρεισέων νεων τους ανδρας 11, οι τε Καργηδόνιοι καὶ οἱ Τυρσηνοὶ ἔλαχόν τε αὐτῶν 12 πολλῷ πλείους, καὶ τούτους έξαγαγόντες κατέλευσαν. μετά δὲ, 'Αγυλλαίοισι 13 πάντα τὰ παριόντα τὸν χῶρον, ἐν τῷ οἱ Φωκαιέες καταλευσθέντες ἐκέατο, έγίνετο διάστροφα καὶ ἔμπηρα 14 καὶ ἀπόπληκτα, ὁμοίως πρόβατα καὶ ὑποζύγια καὶ ἄνθρωποι· οἱ δὲ ᾿Αγυλλαῖοι ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον 15, βουλόμενοι ἀκέσασθαι την άμαρτάδα. η δε Πυθίη σφέας έκέλευσε ποιέειν, τὰ καὶ νῦν οἱ Αγυλλαῖοι ἔτι ἐπιτελέουσι καὶ γὰρ έναγίζουσί 16 σφι μεγάλως, καὶ άγῶνα γυμνικὸν καὶ ἰππικὸν έπιστασι. καὶ οὖτοι μὲν τῶν Φωκαιέων τοιούτω μόρω διεχρήσαντο οἱ δε αὐτῶν ές τὸ Ῥήγιον καταφυγόντες, ένθεῦτεν ὁρμεώμενοι, έκτήσαντο πόλιν γης της Οινωτρίης 17 ταύτην, ήτις νῦν 'Υέλη 18 καλέεται. ἔκτισαν δὲ ταύτην, πρὸς ἀνδρὸς Ποσειδωνιήτεω 19 μαθόντες, $\dot{\omega}$ ς τον Κύρνον 20 σφι $\dot{\eta}$ Πυθίη ἔχρησε κτίσαι 21 $\ddot{\eta}$ ρων ἐόντα, ἀλλ'

μενοι, ἔκτισαν Μασσαλίαν, Aristot. in Ath. xiii, 36. LR. SW.

9. εμβόλους] χαλκώματα περιτιθέμενα κατά πρώραν ταις ναυσί. ΓΛ. Hes. εμβόλοις χαλκοστόμοις, Æsch. P. 421. BL. PC, iii, 17.

10. 'Ρήγιον' vi, 23, 22; now Reggio; supposed to be derived from ρήγνυμι 'I break,' because Italy and Sicily are here broken asunder; A. Vir. Æ. iii, 414; LR. ἀφ' οδ δή 'P. κικλήσκεται, Æsch. CR.

11. τοὺς ἄνδρας] 'with respect to the men:' the accusative absolute. STG. BO, 448. MA, 297, 2; 426, obs. 1.

12. αὐτῶν] refers to the Phocæans. The sense is 'the Carthaginians and Tuscans took more prisoners than the Phocæans did, and divided them by lot. Then, after landing these prisoners at Agylla,' [this is to be understood from what follows,] 'they there stoned them to death.' SW. STG.

13. 'Αγυλλαίοισι] Agylla, a town of Etruria, was afterwards called Cære, now Cervetere, 'Old Cere.' LR.

14. ξμπηρα] αί δὲ γυναῖκες ἔτικτον

ξμπηρα καὶ τέρατα· οἱ δὲ, τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες, ἦκον ἐs Δελφοὺς, Suid. WE.

15. ἔπεμπον] und. Θεοπρόπους, which is expressed i, 19; 174. BO, 237.

16. ἐναγίζουσι] χοὰς φέρουσι, Suid. τὰς χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ δύουσι τοῖς κατοιχομένοις. ΓΛ. s. vi, 38, 18.

17. Oliverplus] so called from the hero Enotrus, or from olivos 'wine.' It was afterwards Lucania. LR. A.

18. 'Tén] a Phocæa Asiaticus populus, Harpagi inclementiam vitans, Cyri regis præfecti, Italiam navigio petiti: cujus pars in Lucania Veliam; alia condidit in Viennensi Massiliam, Amm. M. xv, 23; Velia autem dicta est a paludibus, quibus cingitur, quas Græci én dicunt: fuit ergo Helia, sed accepit digammon, et facta Velia; ut Henetus, Venetus, Serv. on Æ. vi, 359. It is now Castel a Mare della Brucca. LR.

19. Ποσειδωνιήτεω] Posidonia, so named from Ποσειδών 'Neptune,' was called Neptunia, and afterwards Pæstum, by the Romans. LR. A.

οὐ τὴν νῆσον. Φωκαίης μέν νυν πέρι, τῆς ἐν Ἰωνίῃ, οὕτω ἔσχε. (168) Παραπλήσια δὲ τούτοισι καὶ Τήϊοι ²² ἐποίησαν· ἐπεί τε γάρ σφεων εἶλε χώματι τὸ τεῖχος "Αρπαγος, ἐσβάντες πάντες ἐς τὰ πλοῖα, οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ ²³ τῆς Θρηϊκίης ²⁴, καὶ ἐνθαῦτα ἔκτισαν πόλιν "Αβδηρα ²⁵ τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένως ²⁶ Τιμήσιος ²⁷ κτίσας οὐκ ἀπώνητο ²⁸, ἀλλ', ὑπὸ Θρηίκων ἐξελασθεὶς ²⁹, τιμάς νῦν ὑπὸ Τηΐων τῶν ἐν ᾿Αβδήροισι ὡς ήρως ἔχει. (169) Οὖτοι μέν νυν Ἰώνων μοῦνοι, τὴν δουλοσύνην οὐκ ἀνεχόμενοι ³⁰, ἔξέλιπον τὰς πατρίδας. οἱ δ΄ ἄλλοι "Ιωνες, πλὴν Μιλησίων, διὰ μάχης μὲν ἀπικέατο ³¹ ᾿Αρπάγῳ, κατά περ οἱ ἐκλιπόντες καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ, περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος ³², μαχόμενοι ³³ ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἀλόντες, ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέ-

20. Κύρνον] hæc autem insula Græce Cyrne dicitur, a Cyrno Herculis filio, Serv. on Vir. E. ix, 30. LR. GAI.

21. $\kappa r l \sigma a i$] must mean 'to set up' as an object of worship. SW.

22. Thio Teos, now Sigagik, was the birth-place of Anacreon. LR. A.

23. \$\(\pi^1\)\] with a genitive, for either \$\(\pi^1\)\] or \$\(\pi^s\)\] with an accusative, is common in Herodotus i, 1; 164; ii, 28; 73; 75 &c. \$\(\mathcal{E}\)\]. and occurs in Thu. v, 25; Xen. H. i, 2, 11; Eur. E. 1339. It answers to the question 'whither?' \$MA. 584. or 'in what direction? which way?' for \$SW\$ considers \$\(\pi^1\)\] with a genitive as signifying only 'towards,' and not 'to;' s. vii, 31. 56.

24. Θρηϊκίης] γῆς understood; the substantive is Θρηϊκη, now Romania. SW. A.

25. 'Aβδηρα] vi, 46, 76; 'A. καλή Τηΐων ἀποικία, Stra. xiv, p. 953; WE. Τήῖωι δὲ τὴν πόλιν συνφέκισων φυγώντες ὑπὸ τὰ Περσῶν ὅρρν, Stra. SM. Abdera gave birth to Protagoras, Anaxarchus, and Democritus, cujus prudentia monstrat summos posse viros, et magna exempla daturos, vervecum in patria, crassoque sub acre nasci, Juv. x, 48. This town is now destroyed, at least its true name is unknown; yet it is called Astrizza or Aspersa by RIC, and Polystylos by MLT. LR. s. ML, D. i, 6, 10.

26. Κλαζομένιος] hanc Abderam

collapsam Clazomenii ex Asia, ad majorem faciem restitutam, obliteratis quæ præcesserant, nomini suo vindicaverunt, Sol. 10. Clazomenæ is now Bourla, and was the birth-place of Anaxagoras. LR. A.

27. Tunnous] or Timesias, quitted his country to escape from the virulence of envy. His history is given at length by Æl. V. H. xii, 9; and Plu. ii, p. 96. BO. LR.

28. οὐκ ἀπώνητο] 'was not benefited from it:' imperfect passive of ἀπόνη-

μαι. ΜΑ, 243.

30. ἀνεχόμενοι] ὑπομένοντες, ἐνδεχόμενοι, καταδεχόμενοι, Hes. s. i, 80, 75. οὐκ ἀνασχέσθαι τὴν πλεονεξίην, vii, 149; πᾶν γένος ἐνδείας ἀνασχόμενοι, Pol. i, 58, 4. SS.

31. διά μάχης ἀπικέατο] ' they gave battle;' έμάχοντο; ΜΑ, 580, ε. δ. μ. ἐλεύσονται, vi, 9, 43; Thu. iv, 92; LAU. ἐγὰ δ' ἐμαυτῆ διὰ λόγων

αφικόμην, Eur. M. 868.

32. Ékaoros] ɵevor É. iii, 158, 20; MA, 301, a. so quisque in Latin is generally joined with the plural, as ut suas quisque abirent domos, Liv. ii, 7; prose quisque fremunt, ii, 6; p. se q. demigrant, ii, 10.

33. μαχόμενοι] τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πεσόντα ἄνδρ' ἀγαθον, περὶ ἡ πατρίδι μαρνάμενον γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, Tyrt. i, 1 and 13; s. i, 95, 97. SS appears mistaken in connecting this participle with ἐγένοντο, s. v, 2, 2.

λεον. ³⁴ Μιλήσιοι δε, ως καὶ πρότερόν ³⁵ μοι εἴρηται, αὐτῷ Κύρῳ δρκιον ποιησάμενοι, ήσυχίην άγον. ούτω δή τὸ δεύτερον 36 'Ιωνίη έδεδούλωτο, ώς δὲ τοὺς ἐν τῆ ἡπείρφ Ίωνας ἐχειρώσατο "Αρπαγος, οί τὰς νήσους ἔχοντες "Ιωνες, καταρρωδήσαντες ταῦτα 37, σφέας αὐτοὺς ἔδοσαν Κύρφ. (170) Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων, καὶ συλλεγομένων οὐδὲν ήσσον ές τὸ Πανιώνιον, πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα άνδρα Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ιωσι χρησιμωτάτην τη εί έπείθοντο, παρείχε άν σφι ευδαιμονέειν Έλληνων μάλιστα δς έκέλευε κοινώ ' στόλω Ίωνας άερθέντας πλέειν ές Σαρδώ³⁸, καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν ' κτίζειν πάντων 'Ιώνων' και ουτω άπαλλαχθέντας σφέας δουλοσύνης ' εὐδαιμονήσειν, νήσων τε ἀπασέων μεγίστην νεμομένους, καὶ ἄρ-'χοντας ἄλλων' μένουσι δέ σφι έν τῆ Ίωνίη οὐκ' ἔφη 'ένορᾶν έλευθερίην ετι έσομένην. αυτη μέν Βίαντος του Πριηνέος γνώμη, έπὶ διεφθαρμένοισι³⁹ Ίωσι γενομένη χρηστή δὲ καὶ, πρὶν ἡ διαφθαρηναι Ίωνίην, Θάλεω 40 άνδρος Μιλησίου έγένετο, τὸ άνέκαθεν 41 γένος 42 έόντος Φοίνικος ος έκέλευε έν βουλευτήριον Ιωνας έκτηόσθαι, τὸ δὲ είναι ἐν Τέψ. Τέων γὰρ μέσον είναι Ίωνίης τὰς · δὲ ἄλλας πόλιας οἰκεομένας μηδὲν ἦσσον νομίζεσθαι⁴³, κατά περ ' εὶ δημοι είεν.' Ουτω 44 μεν δή σφι γνώμας τοιάσδε ἀπεδέξαντο. (171) "Αρπαγος δέ, καταστρεψάμενος Ίωνίην, έποιέετο στρατηΐην έπὶ Κᾶρας καὶ Καυνίους 45 καὶ Λυκίους, ἄμα ἀγόμενος καὶ "Ιωνας και Αιολέας. (174) Οι μέν νυν Κάρες, οὐδεν λαμπρον έργον άποδεξάμενοι, έδουλώθησαν ύπὸ Αρπάγου, ούτε αὐτοὶ οἱ Κᾶρες

34. τὰ ἐ. ἐπετέλεον] οἱ "Ελληνες, οί ἐπὶ Βαλάττη οἰκοῦντες, πολλά δόντες δώρα, διεπράξωντο, διστε είς μέν τὰ τείχη βαρβάρους μὴ δέχεσθαι, δα-σμόν δὲ ἀποφέρειν, καὶ στρατεύειν, δποι Κύρος ἐπαγγέλλοι, Xen. C. vii, 4, 9.

35. πρότερου] i, 143. SW. 36. δεύτερου] i, 6 and 28. SW.

37. тайта] i.e. µh кай айтой уктθήσονται, και οδτω πολλώ χαλεπώτερα πείσονται ύπο τοῦ Κύρου, ή εἰ ἐθελονται παραδοίεν έαυτους έκεινφ. STG.

38. Σαρδώ] afterwards Sardinia, named after Sardus a son of Hercules, and anciently called Sandaliotis, or Ichnusa from 1xvos 'the sole of the foot.' LR. A. It is again spoken of as νησος ή μεγίστη, v, 106, 3. Strabo, Diodorus, and Marcianus mention it as inferior in size to Sicily only. BT, Ch.

39. διεφθαρμένοισι] i. e. διεφθαρμέ-Herod. Vol. I.

νων ήδη τῶν Ἰώνων, ἐπ' ἐξεργασμένοισι, iv, 164; viii, 94, 16; ix, 77, 89. STG.

MA, 565, obs. s. i, 34, 64.
40. Θάλεω] The genitive is also Θάλοῦ and Θάλητος. MA, 91, 1. Thales was an eminent geometrician and astronomer, the founder of the Ionic sect. A. s. i, 29, 16.

41. το ανέκαθεν] ανωθεν, εξ αρχης, BL. i, 4, 2. Θάλης δὲ Φοῖνιξ ἄν τὸ γένος, Clem. Al. Str. i, p. 354. He was descended from Cadmus. LR. έόντες α. Πύλιοι, ν, 65; γένος έόντες τὰ ὰ. Γεφυραΐοι, v, 55, 81; τὰ μὲν ὰ. ἀπ' Αλακοῦ τε καὶ Αλγίνης γεγονώς, vi, 35, 93. SH. BO, 272.

43. νομίζεσθαι] ' to be regulated by laws of their own just as much as if they were independent republics.'

44. $obr\omega$] nominative dual. REI. 45. Kaurious] Caunus, now Kaiguez or Rosa, was the birth-place of Protogenes. LR.

άποδεξάμενοι οὐδεν, οὕτε ὅσοι Ἑλλήνων ταύτην την χώρην οἰκέουσι. οικέουσι δε και άλλοι, και Λακεδαιμονίων άποικοι Κνίδιοι 46, τῆς χώρης της σφετέρης τετραμμένης ές πόντον, τὸ δη Τριόπιον 47 καλέεται. άργμένης δὲ ἐκ τῆς χερσονήσου τῆς Βυβασσίης 48, ἐούσης τε πάσης της Κνιδίης, πλην ολίγης, περιβρόου τα μέν γαρ αθτης πρὸς βορῆν ἄνεμον ὁ Κεραμεικὸς 49 κύλπος ἀπέργει, τὰ δὲ πρὸς νότον ή κατά Σύμην 50 τε καὶ 'Ρόδον 51 θάλασσα' τὸ ὧν δή ὀλίγον τοῦτο, ἐὸν ὅσον τε ἐπὶ πέντε στάδια, ὥρυσσον 52 οἱ Κνίδιοι, ἐν ὅσφ "Αρπαγος την Ίωνίην κατεστρέφετο, βουλόμενοι νήσον την χώρην ποιῆσαι. έντὸς δὲ πᾶσά 58 σφι έγένετο τῆ γὰρ ἡ Κνιδίη χώρη ές την ήπειρον τελευτά, ταύτη ο ίσθμος έστι, τον ώρυσσον. και δη πολλη χειρί έργαζομένων 54 των Κνιδίων μαλλον γάρ τι καί θειύτερον έφαίνοντο τιτρώσκεσθαι οἱ έργαζόμενοι τοῦ οἰκότος, τά τε ἄλλα τοῦ σώματος, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς, θραυομένης τῆς πέτρης· ἔπεμπον ές Δελφούς θεοπρόπους ἐπερησομένους τὸ ἀντίξοον.55 $\dot{\eta}$ δὲ Πυθίη σφι, $\dot{\omega}_{S}$ αὐτοὶ Κνίδιοι λέγουσι, χρ \ddot{q} ἐν τριμέτρ $\dot{\phi}^{56}$ τόν $\dot{\phi}$ τάδε.

> " Ίσθμον δέ 57 μη πυργούτε, μήδ' ορύσσετε " Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἴ κ' ἐβούλετο." 58

46. Κνίδιοι] Cnidus was the birthplace of Ctesias. LR.

47. Τριόπιον] anciently 'Αγνοῦ κέρας, now Capo Crio 'Cape Ram.' LR. 48. Βυβασσίης] Bybassus was also

called Bubassus and Bybastus. WE.

49. Κεραμεικός] Κεραμικός, Xen. Η. i, 4, 8; Kepápeios, ib. ii, 1, 15; now Golfo di Castel Marmora. It was named after the town of Ceramus, now Keramo. LR.

50. Σύμην] an island between Cnidus and Rhodes, now Symi. LR.

51. 'Pobov] Rhodes had a variety of names. The etymology is doubtful. See Rhodus, A. It was celebrated for its Colossus. LR.

52. ωρυσσον] here and just below, has the inceptive force of the imperfect; 'began digging; 'as ¿δίδου, i, 209, 63; κατεστρέφετο has the contempo-

rary force, 'was subjugating.' 53, ἐντὸς δὲ πᾶσα] i. e. ἐντὸς δὲ τοῦ ὀρύγματος [ἰσθμοῦ, SW.] πᾶσά σφι ἡ χώρη εγένετο. πρώτον μεν απετείχισε τὸν ἰσθμὸν, ἀπὸ δε τοῦ ἰσθμοῦ ἡ χερσύνησος εἴσω πᾶσα έστι, vi, 36. WE. 55. ἀντίξοον] τὸ ἐναντιούμενον. ΓΛ.

opposed to σύμμαχον, iv, 129, 32.
56. τριμέτρω] When trimeters simply are mentioned, iambics are meant; as in speaking of hexameters, i, 62, they are understood to be dactylic or heroic. The iambic 'trimeter' was also called senarius, as consisting

of six feet, viz. two to each metre.
57. 5è] i, 62; s. i, 55, 92. The antecedent clause, which the abruptness of the speaker leaves to be supplied, would be to this effect: #doas

μεν άλλας μηχανάς σωτηρίας ύμας γ' έρευναν οὐδαμώς φθονεί δεός. 58. ἐβούλετο] "Some Dutchmen offered Charles 11, king of Spain, to make the Tagus navigable as far as Lisbon, at their own expense, provided they were allowed, for a definite term of years, to levy certain duties on the merchandise to be embarked there. It was their intention to make the Mançanares navigable from Madrid to the point where it falls into the Tagus. The council of Castille after mature deliberation returned the

Κνίδιοι μέν, ταῦτα τῆς Πυθίης χρησάσης, τοῦ τε ὀρύγματος έπαύσαντο καὶ Αρπάγφ, έπιόντι σὺν τῷ στρατῷ, ἀμαχητί σφεας αὐτοὺς παρέδοσαν. (175) Ήσαν δὲ Πηδασέες οἰκοῦντες ὑπὲρ Αλικαρνησσοῦ μεσόγαιαν οὖτοι τῶν περί Καρίην ἀνδρῶν μοῦνοί τε αντέσχον χρόνον 59 'Αρπάγω, και πρήγματα παρέσχον πλείστα, όρος τειχίσαντες, τῷ οὐνομά ἐστι Λίδη. (176) Πηδασέες μέν νυν χρόνω έξαιρέθησαν Λύκιοι δε, ως ές το Ξάνθιον πεδίον ήλασε ό "Αρπαγος τὸν στρατὸν, ὑπεξιόντες καὶ μαχόμενοι ὀλίγοι πρὸς πολλούς, άρετας 60 άπεδείκνυντο έσσωθέντες δέ, και κατειληθέντες ές τὸ ἄστυ, συνήλισαν 61 ές τὴν ἀκρόπολιν τάς τε γυναϊκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὰ χρήματα καὶ τοὺς οἰκέτας, καὶ ἔπειτα ὑπῆψαν τὴν άκρόπολιν πάσαν ταύτην καίεσθαι.62 ταῦτα δὲ ποιήσαντες καὶ συνομόσαντες όρκους 63 δεινούς, υπεξελθόντες απέθανον πάντες Εάνθιοι 64 μαχόμενοι. την μέν δη Ξάνθον ουτως έσχε ο Αρπαγος.

following remarkable answer: Had it pleased God to make those two rivers navigable, he would not have needed man's assistance to accomplish that effect. Since he has not done so, it is clear that he did not judge it fit to make them navigable. Such an undertaking would seem a violation of the decrees of Providence, and a wish to correct the imperfections which he has purposely left in his works," Clarke,

on Spain, xv, p. 284. LR.
59. χρόνον] βραχὸν χρόνον ἀντέχειν,
Dem. O. ii, 4: s. i, 116, 43.
60. ἀρετὰs] 'feats or prodigies of valour;' i, 59; ἀρετὰs ἀποδεικνύμε νοι μεγάλας, Pin. N. vi, 80: s. i, 1,

61. συνήλισαν] συναγαγείν τὰς γυναίκας ές μίαν πόλιν ές ταύτην συναλίσαντα, ύποπρήσαι πάσας σύν αὐτή τή πόλι, ii, 111; s. vii, 107, 33.

62. π. τ. καίεσθαι] Before these words understand ωστε. STG.

63. δρκους] namely, η μέν νικήσειν, η αποθανείσθαι μαχόμενοι. STG.

64. Εάνθιοι] Plutarch records a similar act of despair on the part of this people, when besieged by Brutus, V. xlvii, p. 998, p. Appian relates the same fact, οἱ Ξάνθιοι τὰ σφέτερα πάντα ανελόντες, ές πυράς προνενησμένας έν ταις οικίαις επέθεσαν, και το πυρ άψαντες, ξαυτούς επικατέσφαξαν [i, 45, 58;] Εάνθιοι μέν δη τρίτον ύπο σφων αύτων

ἀπώλλυντο, ἐλευθερίας οδνεκα καὶ γὰρ ἐπὶ Ἡρπάγου τοῦ Μήδου, Κύρφ τῷ με-γάλφ στρατηγοῦντος, ὧδε σφᾶς ἀντὶ δουλοσύνης διέφθειραν, καὶ τάφος Ξανθίοις ή πόλις άμεληθείσα ύπο Αρπάγου τότε έγένετο και έπι 'Αλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου φασίν δμοια παθείν, C. iv, 80. WE. So when Hannibal besieged Saguntum, primores argentum aurumque omne, ex publico privatoque in forum collatum, in ignem ad id raptim factum conjicientes, eodem plerique semet ipsi præcipitaverunt. ... aut inclusi cum conjugibus ac liberis domos super se ipsi concremaverunt; aut armati nullum ante finem pugnæ, quam morientes, fecerunt, Liv. xxi, 14; and the people of Astapa, besieged by Marcius, facinus in se ac suos fædum ac ferum consciscunt. locum in foro destinant, quo pretiosissima rerum suarum congererent: super eum cumulum conjuges ac liberos considere quum jussissent, ligna circa exstruunt, fascesque virgultorum conjiciunt ... exsecratio dira adjecta, si quem a proposito spes mollitiave animi flexisset. erumpunt: ... (hostis) pugnantes ad unum omnes occidit. fædior alia in urbe trucidatio erat, quum turbam feminarum puerorumque imbellem inermemque cives sui cæderent, et in succensum rogum semianima pleraque injicerant corpora, rivique sanguinis flammam orientem restinguerent: postremo ipsi, cæde miseranda suorum fatigati, cum armis

παραπλησίως δε και την Καυνον έσχε και γάρ οι Καύνιοι τους

Λυκίους έμιμήσαντο τὰ πλέω.

(177) Τὰ μέν νυν κάτω 65 τῆς 'Ασίης "Αρπαγος ἀνάστατα ἐποίεε. τὰ δὲ ἄνω αὐτῆς αὐτὸς Κῦρος, πᾶν ἔθνος καταστρεφόμενος, καὶ οὐδὲν παριείς. τὰ μέν νυν αὐτῶν πλέω παρήσομεν τὰ δέ οἱ παρέσγε πόνον τε πλειστον, καλ άξιαπηγητότατά έστι, τούτων έπιμνήσομαι. (178) Κύρος, έπεί τε τὰ πάντα τῆς ἠπείρου ὑποχείρια έποιήσατο, 'Ασσυρίοισι έπετίθετο. Τῆς δὲ 'Ασσυρίης έστὶ τὰ μέν κου καὶ ἄλλα πολίσματα μεγάλα πολλὰ, τὸ δὲ ὀνομαστότατον καὶ λοχυρότατον, καλ ένθα σφι, Νίνου 66 άναστάτου γενομένης, τὰ βασιλήϊα κατεστήκεε, ήν Βαβυλών 67, εοῦσα τοιαύτη δή τις πόλις. κέεται έν πεδίω μεγάλω, μέγαθος έοῦσα μέτωπον 68 εκαστον είκοσι καὶ έκατὸν σταδίων 69, ἐούσης 70 τετραγώνου 71 οὖτοι στάδιοι τῆς περιόδου της πόλιος γίνονται συνάπαντες ογδώκοντα καὶ τετρακόσιοι. τὸ μέν νυν μέγαθος τοσοῦτόν έστι τοῦ ἄστεος τοῦ Βαζυλωνίου. έκεκόσμητο δὲ ὡς οὐδὲν ἄλλο πόλισμα τῶν ἡμεῖς ἴδμεν. τάφρος μὲν πρῶτά μιν βαθέα τε καὶ εὐρέα καὶ πλέη ὕδατος περιθέει· μετὰ δὲ, τεῖχος 72 πεντήκοντα μεν πηχέων βασιληΐων έον το εδρος, ύψος δε διηκοσίων πηχέων. ὁ δὲ βασιλήϊος πῆχυς τοῦ μετρίου έστὶ πήχεος μέζων τρισὶ δακτύλοισι. (189) Έπεί τε δὲ ὁ Κῦρος, πορευόμενος ἐπὶ τὴν Βαβυλώνα, εγίνετο επὶ Γύνδη 78 ποταμώ· τοῦ αὶ μεν πηγαὶ εν Ματιηνοῖσι 74 οὕρεσι, ρέει δὲ διὰ Δ αρδανέων 75 , ἐκδιδοῖ 76 δὲ ἐς ἔτερον ποταμον Τίγριν 77 ο δε, παρα Ωπιν πόλιν ρέων, ές την Έρυθρην

medio se incendio injecerunt, xxviii, 22 f. CS. VK.

66. Nívou] i, 106. WE.

.67. Βαθυλών] RO, iii, 1, § 1. 69. σταδίων] The whole area was not built over, for Curtius says, ædificia non sunt admota muris, sed fere spatium unius jugeris absunt: ac ne totam quidem urbem tectis occupaverunt; per nonaginta stadia habitatur; nec omnia continua sunt : cætera serunt coluntque, ut, si externa vis ingruat. obsessis alimenta ex ipsius urbis solo subministrentur, v, 1, 26. REN.

70. ἐούσης] as if της ξκαστον μέτωπόν ἐστι had preceded. STG. MA,

561. b.

71. τετραγώνου] in itself does not denote 'square,' but only 'quadrangular.' ή πόλις τετράγωνος κείται, καί τδ μῆκος αὐτῆς, δσον καὶ τὸ πλάτος, Revelation xxi, 16. SS.

72. τείχος These walls were by some reckoned among the seven wonders of the world: κραναᾶς Βαθυλώνος ἐπίδρομον ἄρμασι τεῖχος, Anth. lib. i; ΒΝS. το πλάτος εξ άρμασιν ίππάσιμον, Ctes. ώς τέθριππα έναντιοδρομείν άλλήλοις ραδίως, Stra. xvi. BT, Ph. i, 12.

73. Γύνδη] The Gyndes is one of the four ποταμοί νηυσί περητοί, τούς πασα ανάγκη [i, 112, 15;] διαπορθμεῦσαί ἐστι, v, 52; SW. now the Mendeli (or the Diala?) REN. rapidus, Cyri dementia, Gyndes, Tib. iv, 1, 141.

74. Ματιηνοίσι] Mount Zagros. REN.

75. Δαρδανέων] There is now a district named Derne, on the confines of Persia. REN.

77. Τίγριν] Another form Τίγρηs, Tίγρητος, occurs vi, 20. WE. The moθάλασσαν έκδιδοί τοῦτον δη τὸν Γύνδην ποταμὸν ως διαβαίνειν έπειρατο ο Κύρος, έόντα νηυσί περητον, ένθαυτά οί των τις ίρων ίππων 78 των λευκων, ύπο υβριος έσβας ές τον ποταμόν, διαβαίνειν έπειρατο. ο δέ μιν συμψήσας 79 ύποβρύγιον οίγωκες φέρων. κάρτα τε δή έγαλέπαινε 80 τῷ ποταμῷ ὁ Κῦρος τοῦτο ὑβρίσαντι 81, καί οἱ ἐπηπείλησε ό ουτω δή μιν άσθενέα ποιήσειν, ώστε του λοιπου και γυναϊκάς μιν ' εὐπετέως, τὸ γόνυ οὐ βρεχούσας, διαδήσεσθαι.' μετὰ δὲ τὴν άπειλην, μετείς 82 την έπι Βαθυλώνα στράτευσιν, διαίρεε την στρατιήν δίχα· διελών δὲ, κατέτεινε 83 σχοινοτενέας ὑποδέξας διώρυχας ὀγδώκοντα καὶ ἐκατὸν, παρ' ἐκάτερον τὸ χεῖλος τοῦ Γύνδεω, τετραμμένας πάντα τρόπον διατάξας δὲ τὸν στρατὸν, ὀρύσσειν ἐκέλευε. οἶα δὲ ομίλου πολλοῦ έργαζομένου, ήνετο 84 μεν τὸ ἔργον, όμως μέντοι 85 την θερείην 86 πασαν αυτού ταύτη 87 διέτριψαν 88 έργαζόμενοι. (190) 'Ως δὲ τὸν Γύνδην ποταμὸν ἐτίσατο Κῦρος, ἐς τριηκοσίας καὶ

dern name is variously spelt, Tigil, Didsjele, Hid-Dekhel. LR. It signifies ' the flight of an arrow,' see A. Μήδων Τίγριν καλούντων τὸ τόξευμα, Stra. SM.

78. 『ππων] vii, 40; 55. WE.

79. συμψήσας] ἀφανίσας, 'sweeping away so as to leave no vestige.' Biaζομένους τους κολυμθητάς συμψήσας δ ποταμός έφερε κάτω και οὐκ έτι ἀπενό-στησαν, Iamb. STE, Th. L. G. 10818. unum regiorum equorum, candore formaque excellentem, transmeandi fiducia persuasum, abreptum præcipitatumque merserat, Oros. ii, 6. This word would apply to "the Kelpie's Flow," in which Ravenswood perished. Scott, Bride of Lammermoor, c. xxvii.

80. εχαλέπαινε] National prejudice has perhaps misled our author. If Cyrus did act thus, his object was more probably to render the river fordable to his army. So the Halys, έπεί τε έσχίσθη τάχιστα δ ποταμός, άμφοτέρη διαβατός έγένετο, i, 75. LR.

s. vii, 35.

81. τ. δερίσαντι] δερίσαντα τάδε, iii, 118; WE. δθριστής ποταμός, οὐκ είθατος περαν, εκφυσά μένος, Æsch. P. V. 742. BL.

82. μετείς] differens et præsens in tempus omittens, Hor. A. P. 44.

85. κατέτεινε] und. σχοίνους. SW. 84. ήνετο] ηνύετο, Hes. δππως Γέργον άνοιτο, Hom. II. Σ, 473; BL. άτε παντὸς ἀνδρὸς ἐργαζομένου, ήνετο τὸ ἔργον, viii, 71. WE.

85. δμως μέντοι] 'still however; yet still.' HGV, 6 or 5. i, 120.

86. την δερείην] Ερην understood, 'the summer season;' την χειμερινήν, 'the winter season:' i, 202. BO, 336.

*the winter season: '1, 202. B0, 330. 87. abτοῦ ταύτη] iii, 25; iv, 135, 66; 'in that same place; 'èν and χώρη are understood: B0, 324. ταύτη is sometimes suppressed, as καί μιν έθαψαν αὐτοῦ τῆ περ ἔπεσε, i, 30; SW. and would be omitted by other writers, as αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ, Thu. iii, 81; Xen. H. vii, 4, 36; iv, 8, 39; αὐτοῦ ἐν τῆ χάρα, C. vii, 1, 23; Theop. in Ath. xii, 43; Luc. Pro. 8. VK. SD. 'in that there place,' though literal, is a vulgarism.

88. διέτριψαν] iratus fuit Cyrus flumini. Babylonem oppugnaturus, Gyndem amnem vado transire tentavit. ibi unus ex his equis, qui trahere regium currum albi solebant, abreptus vehementer commovit regem. juravit itaque 'amnem illum eo se redacturum ut transiri calcarique etiam a feminis posset.' huc deinde omnem transtulit belli apparatum, et tamdiu assedit operi, donec c et LXXX cuniculis divisum alveum in ccc et Lx rivos dispergeret et siccum relinqueret, in diversum fluentibus aquis. periit itaque et tempus, et militum ardor, et occasio aggrediendi imparatos, Sen. de I. εξήκοντά μιν διώρυχας διαλαθών, και το δεύτερον έαρ υπέλαμπε, ούτω εὴ ήλαυνε έπὶ τὴν Βαθυλώνα. οἱ εὲ Βαθυλώνιοι ἐκστρατευσάμενοι εμενον αὐτόν. ἐπεὶ 89 δὲ ἐγένετο ἐλαύνων ἀγχοῦ τῆς πόλιος, συνέβαλόν τε οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ, ἐσσωθέντες τῆ μάχη, κατειλήθησαν ές τὸ ἄστυ. οἶα δὲ έξεπιστάμενοι ἔτι πρότερον τὸν Κῦρον οὐκ άτρεμίζοντα, άλλ' δρέοντες αὐτὸν παντὶ ἔθνεῖ ὁμοίως ἐπιγειρέοντα, προεσάξαντο 90 σιτία έτέων κάρτα πολλών. 91 ένθαυτα ούτοι μέν λόγον είχον της πολιορκίης οὐδένα. Κύρος δὲ ἀπορίησι ἐνείχετο, ἄτε χρόνου τε έγγινομένου 92 συχνού, άνωτέρω 93 τε οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων. (191) Είτε δη ών άλλος οι απορέοντι υπεθήκατο, είτε και αυτός έμαθε, το ποιητέον οι ήν, έποίεε δή τοιόνδε τάξας την στρατιήν απασαν 94, έξ 95 έμβολης τοῦ ποταμοῦ, τῆ ές την πόλιν έσβάλλει, και όπισθε αθτις της πόλιος τάξας ετέρους, τη έξίει έκ της πόλιος ὁ ποταμὸς, προείπε τῷ στρατῷ, ' ὅταν διαβατὸν ⁹⁶ τὸ ῥέεθρον ' ἴδωνται γενόμενον, ἐσιέναι ταύτη ⁹⁷ ἐς τὴν πόλιν.' οὕτω τε δὴ τάξας, καί κατά ταύτα παραινέσας, απήλαυνε αυτός σύν τῷ άχρηίψ 98 τοῦ στρατού. ἀπικόμενος δὲ ἐπὶ τὴν λίμνην, τά περ ἡ τῶν Βαβυλωνίων βασίλεια⁹⁹ έποίησε κατά τε τὸν ποταμὸν καὶ κατὰ τὴν λίμνην, έποίεε καὶ ὁ Κῦρος ἔτερα τοιαῦτα· 100 τὸν γὰρ ποταμὸν διώρυχι έσαγαγών ές την λίμνην έουσαν έλος 1, τὸ ἀρχαῖον ῥέεθρον δια-

89. ἐπεὶ] ἐπεὶ δὲ πρὸς Βαδυλώνι ἢν δ Κῦρος &c; Xen. C. vii, 5, 1.

90. προεσάξαντο] 'brought in for themselves beforehand,' viii, 20; SW. v, 34, 87.

- 91. πολλων] οἱ ἐν τῷ τεἰχει κατεγέλων τῆς πολιορκίας, ὡς ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια πλέον ἡ εἴκοσιν ἐτῶν, Χευ. C. vii, 5, 13. WE.
- 92. ἐγγινομένου] τῆ πολιορκίη. STG.

93. ἀνωτέρω] ΜΛ, 132. ἐς τὸ πρόσω, iii, 56; in a very similar passage.

94. ἄπασαν] after this τοὺς μὲν must be understood, or Herodotus would contradict himself. Similar inaccuracies of expression are not at all unfrequent; ὡκυμορώτατος ἄλλων, (the sense requires either the comparative or πάντων,) Hom. Il. A, 505; ii ceterorum Britannorum fugacissimi, Tac. A. 34; στρατιὰ μεγίστη ἐγένετο τῶν πρὸ αὐτῆς, Thu. i, 10; τῶν πρὶν, ib. 11; ἐν ἀγνοία τῶν ἀπάντων Ἑλλήνων ὑντων, δεῖ σκοπεῖν ὑμᾶς, (where αλλων is wanting to complete the sense,) Dem.

de C.19. "The fairest of her daughters, Eve," Milton, P. L. iv, 324.

95. ἐξ] for ἐπὶ in answer to the question 'where?' κελεύει μεῦναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, ὅταν δ' ἄρξωνται &c; Χεπ. Α. iv, 3, 21; so χειρὸς ἐξ ἀριστερῶς, Ευτ. Hec. 1133. This signification is not noticed by MA.

96. διαβατόν] ή διὰ τῆς πόλεως τοῦ ποταμοῦ όδὸς πορεύσιμος ἀνθρώποις ἐγίγνετο, Χειι. C. vii, 5, 16; εἰ πορεύσιμον εἰη τὸ ἔδαφος τὸ ποταμοῦ, ib. 18.

97. ταύτη] ἐσόδφ.

98. ἀχρηΐω] und. μέρει; the words ε's μάχας may also be supplied from App. R. H. vii, 29. This expression is opposed to αὐτὸς σὺν τῷ καθαρῷ ('the sound part') τοῦ στρατοῦ, iv, 135, 69; i, 211; and is equivalent to τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον, i, 207; οἱ ἀσθενέες τῆς στρατιῆς, iv, 135. LR.

99. βασίλεια] Nitocris.

1. λίμνην ... έλος] 'a lake' ... 'a swamp.'

βατόν είναι εποίησε, υπονοστήσαντος του ποταμού. γενομένου δε τούτου τοιούτου, οἱ Πέρσαι, οἵ περ ἐτετάχατο ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατὰ τὸ βέεθρον τοῦ Εὐφρήτεω 2 ποταμοῦ, ὑπονενοστηκότος ἀνδρὶ 3 ὡς ές μέσον μηρον μάλιστά κη, κατά τοῦτο έσήεσαν ές την Βαθυλωνα. εί μέν νυν προεπύθοντο ή έμαθον οί Βαξυλώνιοι τὸ έκ τοῦ Κύρου ποιεύμενον, οὐδ αν 4, περιϊδόντες τοὺς Πέρσας ἐσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, διέφθειραν κάκιστα· κατακληίσαντες γαρ ανδ πάσας τας ές τον ποταμόν πυλίδας έχούσας 6, και αυτοί έπι τας αίμασιας άναβάντες τας παρα τα χείλεα τοῦ ποταμοῦ έληλαμένας 7, ελαβον αν σφεας ως έν κύρτη. 8 νῦν δὲ ἐξ ἀπροσδοκήτου σφι παρέστησαν οἱ Πέρσαι. ὑπὸ δὲ μεγάθεος 9 τῆς πόλιος, ὡς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτη οἰκημένων, τῶν περὶ τὰ ἔσχατα τῆς πόλιος ἐαλωκότων 10, τοὺς τὸ μέσον οἰκέοντας των Βαθυλωνίων ου μανθάνειν 11 έαλωκότας άλλα, τυχείν γάρ σφι $\dot{\epsilon}$ οῦσαν ὀρτὴν 12 , χορεύειν τε τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐν εὐπαθείησι είναι, ές δ δή και τὸ κάρτα 18 έπύθοντο. και Βαθυλών μέν ουτω τότε

2. Εὐφρήτεω] called by the Arabians Forat, 'fertilizing;' the Greeks added of to the original name. A.

3. ανδρί] αίμαστην ύψος ανήκουσαν

aνδρι ετον διφαλόν, vii, 60. GR.

4. οὐδ aν] Through negligence of style, a preceding clause appears to be wanting, to the following effect; εσώθησαν αν. GAI.

- 5. αν] with the participle is the same as εl with the finite verb; εl κατεκλήϊσαν καλ ανέθησαν: MA, 597, b. πάντας αν φάντες τοὺς άφρονας μαίνεσθαι, δρθώς αν φαιήμεν, Pla. Al. ii, 3 ; άγωνας αν δοκεί προειπών και άθλα προτιθεὶς μάλιστ' αν ποιεῖν εδ ἀσκεῖσθαι, &στε έχειν αν &c; Xen. C. i, 6, 18; s. HE, on VG, viii, 3, 1. STG. v, 106,
- 6. ἐχούσαs] 'leading.' φερούσαs, i, 180; vii, 201; and τρεπομένας, ii, 17; are synonymous.

7. ἐληλαμέναs] vii, 139, 63 twice; ix, 9; Æsch. P. 878; BL. 'erected:' ducere muros, Vir. Æ. i, 427.

8. κύρτη] 'a weel,' 'a wear,' i. e. 'a net of twigs to catch fish,' JO. This signification comprises those of 'cage,' and 'net,' which are basket, assigned to κύρτη and κύρτος, STE, Th. L. G. 5473. των κύρτων το άδιέξοδον, Luc. i, 655; s. vi, 51, 65; Liv. xxiv, 39, 3.

9. μεγάθεος The magnitude of the

city, and the time, which elapsed before its capture was fully known, are much exaggerated by Arist. P. iii, 2. BT, Ph. i, 12. Liv. xxv, 24. 13. ἐαλωκότων] The syllabic aug-

ment e was originally used in all verbs whether they began with a consonant or a vowel: MA, 161. which accounts (ξαγον), ήλθον (ξελθον), είχον (ξεχον),

11. μανθάνειν] for ol το μ. οἰκέοντες ουκ ξμαθον ἐαλωκότες; as if the ώς, before λέγεται, had been omitted, or accented thus &s (for οῦτως, 'so'): this construction, which is very common, i, 58; 65; ii, 8; iv, 5; 76; 95; may also be accounted for by supposing an ellipsis, before the infinitive, of a second λέγεται, as ώs δ λόγος ώρμηται, λέγεται Πολυκράτεα δούναι &c; iii, 56. STG.

12. όρτην] έορτην, έν ή πάντες οί Βαθυλώνιοι όλην την νύκτα πίνουσι και κωμάζουσι, Xen. C. vii, 5, 15; Βαλτάσαρ ὁ βασιλεύς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοις μεγιστάσιν αὐτοῦ χιλίοις. Επινον οίνον &c; Lxx, Daniel v, 1... 4. The correspondence of this event with prophecy is shown by RO, iv, 1, 2, § 1. LR. invadunt urbem somno vinoque sepultam, Vir. Æ. ii, 265.

13. καλ τὸ κάρτα] 'and that but too surely: 's.i, 71, 28.

πρῶτον 14 ἀραίρητο. 15 (201) 'Ως δὲ τῷ Κύρω καὶ τοῦτο τὸ ἔθνος κατέργαστο, έπεθύμησε Μασσαγέτας 16 ὑπ' έωυτῷ ποιήσασθαι. 17 (τὸ δὲ ἔθνος τοῦτο καὶ μέγα λέγεται εἶναι καὶ ἄλκιμον, οἰκημένον δὲ, πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολὰς 18, πέρην τοῦ ᾿Αράξεω 19 ποταμοῦ, άντίον δὲ Ἰσσηδόνων 20 άνδρῶν. είσὶ δὲ οι τινες καὶ Σκυθικόν 21 λέγουσι τοῦτο τὸ ἔθνος εἶναι.) (204) Πολλά τε γάρ μιν καὶ μεγάλα τὰ έπαείροντα καὶ έποτρύνοντα ήν πρώτον μὲν 22 ή γένεσις, τὸ δοκέειν πλέον τι είναι άνθρώπου δεύτερα δὲ ἡ εὐτυχίη, ἡ κατὰ τούς πολέμους γενομένη δκη γαρ ιθύσειε στρατεύεσθαι²³ Κυρος ²⁴, άμήχανον ην έκεινο τὸ έθνος διαφυγέειν. (205) ΤΗν δέ, τοῦ άνδρὸς ἀποθανόντος γυνή τῶν Μασσαγετέων βασίλεια. Τόμυρίς οί $ec{\eta}$ ν οὔνομα. ταύτην, πέμπων ὁ Κῦρος, ἐμνᾶτο τῷ λόγ $arphi^{25}$, θέλων γυναϊκα ην 26 έχειν. η δε Τόμυρις συνιείσα ούκ αύτην μιν μνώμενον 27, άλλα την Μασσαγετέων βασιληίην, άπείπατο την πρόσοδον. Κύρος δὲ μετὰ τούτο, ώς οἱ δόλφ οὐ προεχώρεε 28, ἐλάσας ἐπὶ τὸν 'Αράξεα, έποιέετο έκ τοῦ έμφανέος²⁹ έπὶ τοὺς Μασσαγέτας στρα-

14. $\pi\rho\hat{\omega}\tau\sigma\nu$] It was taken, the second time, by Darius, iii, 159. WE.

15. ἀραίρητο] vii, 83; ix, 102; WE. Ionic (= ἤρητο) pluperfect of αἰρέεω: SW. iii, 65; 126; vii, 8, 3.

16. Μασσαγέτας] They were probably a branch of the Getæ or Goths who had settled in Turkestan. LR. A.

17. ύπ' έ. ποιήσασθαι] ' to reduce under himself;' Milton, P. L. iii, 319;
ἐν νόφ ἔχων πῶσαν τὴν Ἑλλάδα ὑπ' έ. π. vii, 157; πάντα τὰ πράγματα ὑφ' έ. π. Dem. de C. 13; κατεστρέφετο καὶ ἐποιεῖτο ὑφ' έ. ib. 14; 15; 22. s,i, 28, 100.

18. ἀνατολὰs] is opposed to δυσμὰs, and ἡῶ to ἐσπέρην, vii, 58, 14; ii, 31; iv, 8. The former two nouns are generally used in the plural, and ἡλίου is often understood, ἡ πρὸς ἀνατολὰς, . . . ἡ πρὸς μεσημβρίαν καὶ δυσμὰς, Pol. ii, 14; St Matthew xxiv, 27; SS. in septemtriones et orientem solem, . . . inter occasum solis et septemtriones, Cœs. G. i, 1: BO, 105. s. iii, 84, 91.

i, 1: BO, 105. s. iii, 84, 91.
19. 'Αράξεω'] The Iaxartes, now the Syr-Daria. Herodotus erroneously places its source in Matiene. A. REN. SW.

i 20. 'Ισσηδόνων] A people of Serica, n the district now called Shefi-Si, A.

ancestors of the Yugures, or Eluths. REN.

21. Σκυθικόν] Arr. Al. iv, 16; and Diod. ii, 44; call them Scythians. LR.

22. πρώτον μέν] πρώτα μέν is opposed to δεύτερα δὲ, iii, 80; viii, 106. SW.

23. στρατεύεσθαι] The active voice is used in the same sense, i, 77; vi, 7. SW.

24. Κύρος] Κ. εὐδαίμων ἀνὴρ, ἄρξας, ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις: Λυδών δὲ λαὸν καὶ Φριγών ἐκτήσατο, Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βις: δεὸς γὰρ οὐκ ήχθηρεν, ὡς εὕφρων ἔφυ, Æsch. Ρ. 774; τῶν γε ἔπειτα γεγενημένων, Ισως δὲ καὶ τῶν ἀπάντων, Κῦρον, τὸν Μήδων μὲν ἀφελόμενον τὴν ἀρχὴν, Πέρσαις δὲ κτησάμενον, οἱ πλεῦστοι καὶ μάλιστα δωμαίζουσιν, Isoc. Εν. p. 357. MT. Cyrus was foretold by name above 100 years before his birth, Issiah xliv, 28; xlv, 1...5; where he is described as an irresistible conqueror, as well as in Daniel viii, 4. NW, on the Pr. d. x, p. 166.

26. $\hbar \nu$] 'his:' an abbreviated form of $\ell \hbar \nu$. MA, 149, note.

29. ἐκ τοῦ ἐμφανέοs] Procopius is very fond of this expression, B. G. i, 1; 11; 12 &c; ἔκ γε ἐμφανοῦς πόλεμος

τητην 30, γεφύρας τε ζευγνύων έπὶ τοῦ ποταμοῦ, διάβασιν 31 τώ στρατώ, και πύργους έπι πλοίων των διαπορθμευόντων 32 τον ποταμον οἰκοδομεόμενος. (206) Έχοντι δέ οἱ τοῦτον τὸν πόνον, πέμψασα ή Τόμυρις κήρυκα, έλεγε τάδε "ΤΩ βασιλεῦ Μήδων, "παῦσαι σπεύδων, τὰ σπεύδεις 33 οὐ γὰρ αν είδείης 34, εἴ τοι ές "καιρὸν ἔσται ταῦτα τελεύμενα παυσάμενος δὲ, βασίλευε τῶν " σεωυτοῦ, καὶ ἡμέας ἀνέχευ ὁρέων 85 ἄρχοντας τῶν περ ἄρχομεν. " οὐκ ὧν ἐθελήσεις ³⁶ ὑποθήκησι τησίδε ³⁷ χρέεσθαι, ἀλλὰ πάντα " μᾶλλον η δι' ησυχίης είναι. 38 συ δε εί μεγάλως προθυμέαι 89 " Μασσαγετέων πειρηθήναι, φέρε, μόχθον μέν, τὸν ἔχεις ζευγνύς " τον ποταμον, ἄφες συ δε, ήμεων άναχωρησάντων άπο τοῦ ποτα-" μοῦ τριῶν ἡμερέων όδὸν, διάβαινε ές τὴν ἡμετέρην. 40 εἰ δ' ἡμέας " βούλεαι έσδέξασθαι μᾶλλον ές την υμετέρην, συ τωυτό τουτο " ποίεε." Ταῦτα δὲ ἀκούσας, ὁ Κῦρος συνεκάλεσε Περσέων τοὺς πρώτους συναγείρας δε τούτους, ές μέσον σφι προετίθεε το πρηγμα, συμβουλευόμενος, ' οκότερα ποιέοι;' 41 των δε κατά τωὐτο αί γνωμαι συνεξέπιπτον 42, κελευόντων ' έσδέκεσθαι Τόμυρίν τε καὶ τὸν στρατὸν ' αὐτῆς ἐς τὴν χώρην.' (207) Παρεών δὲ, καὶ μεμφόμενος τὴν γνώμην ταύτην, Κροϊσος ὁ Λυδὸς ἀπεδείκνυτο ἐναντίην τῆ προκειμένη γνώμη, λέγων τάδε: " ΤΩ βασιλεῦ, εἶπον μὲν καὶ πρότερόν

ούκ ήν συνεστηκώς, Pau. ix, 1; WE. iii, 150; iv, 120; vii, 205; v, 37, 12; ἐμφανέως, i, 140; vi, 123. SW. MA, 574.

30. στρατη[ην] Ionic (= στρατείαν), 'an expedition;' στρατιάν, Ionic (= στρατιάν), 'an army,' i, 14. VK. The same distinction is made by Thu. and Xen. SW.

31. διάβασιν] in apposition to γεφύραs. MA, 431.

32. διαπορθμευόντων] supply τὸ ἔτερον μέρος τοῦ στρατοῦ. STG.

33. τὰ σπεύδεις] is given as an instance of an intransitive verb with an accusative of the object. MA, 417.

34. obe & veideins] thou canst not know: ' & diagnolin, i, 134; beo & v; ii, 22; udyes & diadphiceus, iii, 12; obe & diadphiceus, iii, 12; obe & diadphiceus, iii, 12; obe & diadphiceus, ii, 13; obe & vein, vi, 74; obe & diadphiceus, ii, 114; obe & vein, vi, 63; the optative in all these passages has a potential signification. STG.

36. οὐκ ἄν ἐ.] ' if then thou wilt not.' οὐκ ἄν in Her. before the future tense, second person, has the force of εἰ ὧν

οὐκ, οr of $\hbar\nu$ μ \hbar followed by the aorist subjunctive. SW explains thus the following passage, οὐκ $\hbar\nu$ ποιήσετε ταῦτα, $\hbar\mu$ eιs μεν πιεζόμενοι, \hbar ἐκκλείψομεν τ $\hbar\nu$ χόρην, \hbar , μένοντες, όμολογίη χρησόμεθα, iv, 118, 73; in this next passage he has $\hbar\nu$ μ \hbar παύσησθε after οὐκ $\hbar\nu$, but the two former words are merely a gloss, which has crept into the text, οὐκ $\hbar\nu$ παύσεσθε, $\hbar\lambda\lambda\lambda$ πειρήσεσθε παρλ τὸ δίκαιον κατάγοντες Ἱππίην, ἴστε ὑμ $\bar{\nu}$ Κορινθίους γε οὐ συναινέοντας, v, 92, 27.

37. τησίδε] BHK. τῆσίδε, which is

37. τροίδε] BHK. τῆσίδε, which is the reading of most editions, offends against the rule that the circumflex is only admissible on the ultimate or penult.

ໍ 38. δι' ἡσυχίηs εἶνaι] i. e. ἡσυχά ζ ειν. MA, 580, e.

40. ημετέρην] γην οτ χώρην is understood. BO, 46.

42. συνεξέπιπτον] 'coincided;' a metaphor taken from lots, which 'fall out together' from a helmet or an urn: STG. es πωίτο al γνώμαι συνέδραμον, i, 53; iii, 83, 81.

" τοι, ὅτι, ἐπεί με Ζεὺς 43 ἔδωκέ τοι, τὸ αν ὁρῶ σφάλμα ἐὸν οἴκω τῷ " σῷ, κατὰ δύναμιν 44 ἀποτρέψειν. τὰ δέ μοι παθήματα 45, ἐόντα " ἀχάριτα, μαθήματα γεγόνεε. εἰ μὲν ἀθάνατος δοκέεις εἶναι, καὶ " στρατιής τοιαύτης 46 ἄρχειν, οὐδὲν αν είη πρήγμα 47 γνώμας έμὲ " σολ ἀποφαίνεσθαι εἰ δ' ἔγνωκας, ὅτι ἄνθρωπος καὶ σὺ εἶς, καὶ " ετέρων τοιῶνδε ἄρχεις, εκεῖνο πρῶτον μάθε, ὡς κύκλος 48 τῶν " άνθρωπητων έστι πρηγμάτων, περιφερόμενος δε ουκ ές αιεί τους " αυτούς ευτυχέειν. ήδη ών έγω γνώμην έχω 49 περί τοῦ προκειμένου " πρήγματος τὰ ἔμπαλιν 50 ή οὖτοι. εἰ γὰρ ἐθελήσομεν ἐσδέζασθαι " τους πολέμιους ές την χώρην, όδε τοι έν αὐτῷ κίνδυνος ένι έσσω-" θεὶς μὲν, προσαπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι, " νικῶντες, Μασσαγέται οὐ τὸ ὀπίσω φεύξονται, ἀλλ' ἐπ' ἀρχὰς " τὰς σὰς ἐλῶσι' 51 νικῶν δὲ, οὐ νικῆς τοσοῦτον, ὅσον 52 εἰ διαβὰς "ές την έκείνων, νικών Μασσαγέτας, εποιο φεύγουσι τωὐτὸ γάρ " άντιθήσω έκείνω 53, δτι, νικήσας τους άντιουμένους, έλας ίθυ τῆς " άρχης της Τομύριος. χωρίς τε τοῦ άπηγημένου, αἰσχρον καὶ οὐκ " άνασχετον, τον Κυρόν γε τον Καμβύσεω, γυναικὶ είξαντα υπο-" χωρησαι 54 της χώρης. νῦν ὧν μοι δοκέει, διαβάντας προελθεῖν, " όσον αν έκεινοι διεξίωσι ένθευτεν δέ, τάδε ποιευντας, πειρασθαι

43. Ζεὺς] ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις κοινωνὸν εἶναι χερνίδων, πολλών μετὰ δούλων, Æsch. A. 1003. ΒΙ..

44. κατὰ δύναμιν] κωλύειν κ. δ. Thu. i, 45; παντὶ σθένει κ. τὸ δυνατὸν, Dem. O. iii, 4; κ. τὸ καρτερὸν, iii, 65. 37.

305, 31.
45. παθήματα] Ζῆνα τὸν πάθει μάθος βέντα κυρίως ἔχειν, Æsch. A. 167 ff; δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει, 241; παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω, Hes. O. D. 216; κατὰ τὴν παροιμίαν, 'παθόντα γνῶναι,' Pla. Con. 44; BL. ὁ πονήσαις δὲ, νόφ καὶ προμάθειαν φέρει, Pin. I. i, 56. GAI.

46. τοιαύτης] i. e. η καλ αὐτη ἀθάνατός ἐστι, STG.

48. κύκλος] καθά περ καί φασι κύκλον εἶναι τὰ ἀνθρώπινα, Arist. Pro. xvii, p. 129; W.E. Eth. i, 10; ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσι», οἶον ἄρκτου στροφάδες κέλευθαι μένει γὰρ οὕτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσι», οὕτε κῆρες, οὕτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ βέβακε' τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, Soph. Τ. 131.

49. γνώμην έχω] i. e. γινώσκω. STG.

κατὰ may be understood, on account of the adverb ξμπαλιν, which follows, iii, 82; but no preposition is wanting in the expressions τήνδε ξ. γν. ii, 27; τήνδε ξ. τὴν γν. iv, 31: SW. and here our author might have said γν. ξ. ξναντίην τῆ τούτων. STG. The phrase γν. ξχειν occurs, Thu. ii, 86; Arist. N. 158. SS. Each of the three forms is found in Dem. Ph.i, νίz. ἃ γινώσκω, 1; ταίτην ξ. τὴν γν. 3; οὖτω τὰς γνώμας ξ. 7: s.i, 120, 86.

50. τὰ ἔμπαλιν] τἄμπαλιν, τοὐναντίον, τοὔνπαλιν, in Attic Greek. VK. Instead of κατὰ with γνώμην, ἐs might be understood here, as in the phrase τοὔμπαλιν πεσεῦν φρενῶν, Eur. Hi. 392.

51. $\hat{\epsilon}\lambda\hat{\omega}\sigma_i$] for $\hat{\epsilon}\lambda d\sigma \sigma \sigma_i$, MA, 178, a. $\hat{\epsilon}\lambda d\sigma \omega$, $\hat{\epsilon}\lambda d\omega$, $\hat{\epsilon}\lambda\hat{\omega}$.

52. δσον] Supply αν νικφης. STG. 53. ἐκείνφ] i. e. ἐκείνη τῆ γνώμη δτι, "νικώντες, Μασσαγέται οὐ τὸ

όπίσω φεύξονται, άλλ' ἐπ' ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσι." STG.

σὰs ἐλῶσι." STĠ.
54. εἰ. ὑποχωρῆσαι] τότε ἐγὼ τῷ
Πύθωνι οἰκ εἰξα, οὐδ' ὑπεχώρησα, Diod.
xvi, 85. WE.

" έκείνων περιγενέσθαι ως γαρ έγω πυνθάνομαι, Μασσαγέται είσὶ " άγαθων 55 τε Περσικών απειροι, και καλών μεγάλων απαθέες. " τούτοισι ων τοῖσι ἀνδράσι, των προβάτων 56 ἀφειδέως πολλα " κατακόψαντας και σκευάσαντας ⁵⁷, προθείναι έν τῷ στρατοπέδφ " τῷ ἡμετέρῳ δαῖτα πρὸς δὲ, καὶ κρητῆρας ἀφειδέως οίνου ἀκρήτου, " καὶ σιτία παντοῖα· ποιήσαντας δὲ ταῦτα, ὑπολειπομένους τῆς " στρατιής τὸ φλαυρότατον, τους λοιπους αυτις έξαναχωρέειν έπὶ " τὸν ποταμόν. ἢν γὰρ ἐγὼ γνώμης μὴ ἀμάρτω, κεῖνοι, ἰδόμενοι " άγαθὰ πολλὰ, τρέψονταί τε πρὸς αὐτὰ, καὶ ἡμῖν τὸ ἐνθεῦτεν λείπε-" ται ἀπόδεξις ἔργων μεγάλων." (208) Γνῶμαι μέν αδται συνέστασαν. 58 Κῦρος δὲ, μετείς τὴν προτέρην γνώμην, τὴν Κροίσου δὲ έλόμενος, προηγόρευε Τομύρι 59 ' έξαναχωρέειν, ώς αὐτοῦ διαβησο-' μένου έπ' έκείνην.' ἡ μεν δὴ έξαναχώρεε, κατὰ 60 ὑπέσχετο πρῶτα. Κύρος δέ, Κροίσον ές τὰς χείρας έσθελς τῷ έωυτοῦ παιδί Καμβύση, τῷ περ τὴν βασιλητην ἐδίδου 61, καὶ πολλὰ ἐντειλάμενός οἱ τιμᾶν τε αυτον και ευ ποιέειν, ην η διάβασις η έπι Μασσαγέτας μη όρθωθη ταυτα έντειλάμενος, και άποστείλας τούτους ές Πέρσας, αὐτὸς διέβαινε τὸν ποταμὸν καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. (209) Ἐπεί τε δὲ έπεραιώθη τὸν 'Αράξεα, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἶδε ὄψιν, εὕδων ἐν τῶν Μασσαγετέων τῆ χώρη, τοιήνδε εδόκεε ὁ Κῦρος ἐν τῷ ὑπνω όραν των Υστάσπεος παίδων τον πρεσδύτατον έχοντα 61 έπι των ώμων πτέρυγας, καὶ τουτέων τῆ μὲν τὴν Ασίην, τῆ δὲ τὴν Εὐρώπην έπισκιάζειν. Ύστάσπεϊ δὲ τῷ ᾿Αρσάμεος, ἐόντι ἀνδρὶ ᾿Αχαιμενίδη 62, ήν των παίδων Δαρείος πρεσβύτατος, έων τότε ήλικίην ές εϊκοσί κου μάλιστα έτεα και ούτος καταλέλειπτο έν Πέρσησι ου γαρ είγέ

55. ἀγαθῶν] i, 126; τῶν Λυδίων ἀγαθῶν, Xen. C. vi, 2, 22; νίκης γενομένης ἡμετέρας καὶ ἀναχωρησάντων τῶν κοινῆ μὲν αὐτοὺς διώκοιμεν, κοινῆ δὲ, εἴ τι καλὸν κὰγαθὸν συμβαίνοι, τοῦτο καρποίμεθα, ib. v, 9, 19; ὅ τι καλὸν κὰγαθὸν ἐστιν ἐν Ξάρδεσιν, ib. vii, 2, 12 f; Τhu. i, 82; St Luke xvi, 25. a. vi. 139: in i. 119. 72.

xavas καγασον εστιν εν Σαρσεσί, 15. vii, 2, 12 f; Thu. i, 82; St Luke xvi, 25. s. vi, 139; in i, 119, 72.

56. προβάτων] The ancients called by this name πάντα τὰ τετράποδα Σρέμματα, Schol. on Il. Ξ, 124; WE. i, 188; vi, 56; 57; as distinguished from man, i, 203; vii, 171; Hes. O. D. 556. It applies to βόες, ii, 41; and ἴπποι, iv, 61; vii, 171; Pin. fr. inc. cxxxviii; and seems to include not only oxen and horses, viii, 137;

but asses and camels, i, 133; though in i, 167; it is opposed to beasts of burthen as well as to man.

57. σκευάσωντας ' after dressing.'
58. συνέστασαν ' came in competition; ' conflicted:' iv, 132, 54; vi, 29, 51; 108; vii, 142, 1; WE. SW. viii, 79, 56; s. ix, 89, 53.

61. ἐδίδου] It was the custom for the king of Persia, before going on a foreign expedition, to name his successor: δεί μιν, ἀποδέξαντα βασιλῆα, κατὰ τὸν Περσέων νόμων, οδτω στρατεύεσθαι, vii, 2, 5. WE.

62. 'Αχαμενίδη] s. vii, 11. A noble and numerous clan of the Pasargadæ, which was the chief tribe of the Persians, i, 125. To this the royal family belonged: s. the genealogical table.

κω ηλικίην 63 στρατεύεσθαι. έπει ων δη έξεγέρθη ο Κυρος, έδίδου λόγον έωυτῷ περί τῆς ὄψιος. ὡς δέ οἱ έδόκεε μεγάλη εἶναι ἡ όψις, καλέσας Ύστάσπεα, καὶ ἀπολαβών μοῦνον 64, εἶπε· "Υστα-" σπες, παῖς σὸς ἐπιβουλεύων ἐμοί τε καὶ τῆ ἐμῆ ἀρχῆ ἑάλωκε ὡς " δὲ ταῦτα ἀτρεκέως οἶδα, ἐγὼ σημανέω. ἐμεῦ θεοὶ κήδονται 65, καί " μοι πάντα προδεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα' ήδη ὧν ἐν τῆ παροι-" χομένη νυκτί, εύδων, είδον των σων παίδων τον πρεσβύτατον, " έχοντα έπὶ τῶν ὤμων πτέρυγας, καὶ τουτέων τῆ μὲν τὴν Ασίην, " τῆ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν. οὐκ ὧν ἐστὶ μηχανὴ 66 ἀπὸ τῆς " ὄψιος ταύτης οὐδεμία, τὸ μη κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοί. σὺ τοίνυν " την ταχίστην πορεύεο οπίσω ές Πέρσας, καὶ ποίεε, δκως, έπεαν " ἐγὼ, τάδε καταστρεψάμενος, ἔλθω ἐκεῖ, ὡς ⁶⁷ μοι καταστήσης ⁶⁸ τὸν " παιδα ές έλεγχον." 69 (210) Κυρος μεν, δοκέων Δαρειόν οι έπι**βουλεύειν, έλεγε τάδε τῷ δὲ ὁ δαίμων προέφαινε, ὡς αὐτὸς μὲν τε-**΄ λευτήσειν αὐτοῦ ταύτη μέλλοι, ἡ δὲ βασιλητη αὐτοῦ περιχωρέοι ἐς Δαρείον. άμεί βεται 70 δη ών ο Υστάσπης το ισδε " Ω βασιλεύ, μη είη " άνηρ Πέρσης γεγονώς, όστις τοι έπιβουλεύσει εί δ' έστι, άπόλοιτο " ως τάχιστα· ος άντι μέν δούλων 71 έποίησας έλευθέρους Πέρσας " είναι άντι δε άρχεσθαι 72 υπ' άλλων, άρχειν άπάντων εί δε τίς " τοι όψις ἀπαγγέλλει παίδα τὸν ἐμὸν νεώτερα 78 βουλεύειν περί

63. ἡλικίην] 'six or seven and twenty,' Xen. C. i, 2.

64. μοῦνον] ' apart.'

65. κήδονται] Διὸς δέ τοι άγγελός είμι δε σευ, ανευθεν έων, μέγα κήδεται ήδ' έλεαίρει, Hom. Il. B, 26. From πάντα μάλ' ἀτρεκέως, ib. 10; and other expressions, it would seem that Herodotus had this passage in view.

66. μηχανή] οὐκ ἔστι μ. οὐδεμία τὸ μη, 'there is no possibility but that;' there is no help for it, but,' &c. s. viii, 100, 43. Ηυβερτ "Come, boy, prepare yourself." ARTHUR " Is there no remedy?" HUBERT " None, but to lose your eyes." Shakspeare, K. J.

67. &s] Either this word or 8 kws is superfluous; the &s appears to be used in consequence of the parenthesis : SW. vii, 147, 46.

68. καταστήσης] κείνας έναργείς δεῦρό μοι στήσης άγων, Soph. Œ. C. 910. CY.

69. ἐς ἔλεγχον] καθιστάναι ἐς ἔ. 'to present for trial, or examination.' The phrase occurs in Isoc. and Plu. STE, Th. L. G. 3679.

70. αμείθεται] This verb is put either (1) absolutely, ἀμείθεται Κροΐ- σos , i, 40; or (2) with an accusative of the thing, ταῦτα ἀμείψατο, i, 37; or (3) with an accusative of the person as well as of the thing, ταῦτα τοὺς φίλους αμείψατο, ii, 173; or (4) with a dative of the thing, aneleeral Kpoloos rolode, i, 38; or (5) with an accusative of the person and a dative of the thing, which is most usual, τοιούτοισι αμείψατο Κροΐσον, i, 43. SW.

71. ἀντὶ δούλων] i. e. ἀντὶ τοῦ δού-λους εἶναι; so ἀντ' ἐλευθέρων, v, 49, 29; STG. s. i, 86, 22: γυναϊκας αντ' ἀνδρών, i, 155.

72. άντι άρχεσθαι] άντι είναι, νί, 32; vii, 170; ἀντὶ γενέσθαι, vii, 170. SW. The omission of the article after a preposition is unusual. MA, 541.

73. νεώτερα] 'seditious innovations, treason: supply either βουλεύματα from the verb, [nova consilia, Liv. xxv, 23;] or πρήγματα from v, 106; (where " σέο, έγώ τοι παραδίδωμι γρησθαι⁷⁴ αὐτῷ τοῦτο, ὅ τι⁷⁵ σὰ βού-" λεαι." Υστάσπης μεν, τούτοισι άμειψάμενος, και διαβάς τον Αράξεα, ἤϊε ές Πέρσας, φυλάξων Κύρω τὸν παῖδα Δαρεῖον. (211) Κύρος δέ, προελθών ἀπὸ τοῦ ᾿Αράξεω ἡμέρης ὁδὸν, ἐποίεε τὰς Κροίσου ὑποθήκας. μετὰ δὲ ταῦτα, Κύρου τε καὶ Περσέων τοῦ καθαροῦ στρατοῦ ἀπελάσαντος ὀπίσω ἐπὶ τὸν ᾿Αράξεα, λειφθέντος δὲ τοῦ ἀχρηΐου, ἐπελθοῦσα τῶν Μασσαγετέων τριτημορίς ⁷⁶ τοῦ στρατου, τούς τε λειφθέντας της Κύρου στρατιης έφόνευε άλεξομένους. 77 καί, την προκειμένην ίδόντες δαϊτα, ως έχειρωσαντο τους έναντίους, κλιθέντες δαίνυντο. 78 πληρωθέντες δε φορβής και οίνου 79, εδδον. οί δε Πέρσαι, επελθύντες, πολλούς μέν σφεων εφόνευσαν πολλφ δ' ετι πλεύνας έζωγρησαν, καὶ άλλους, καὶ τὸν τῆς βασιλείης Τομύριος παϊδα, στρατηγέοντα Μασσαγετέων, τῷ οὖνομα ἦν Σπαργαπίσης. (212) ή δε, πυθομένη τά τε περί την στρατιήν γεγονότα καί τὰ περί τὸν παϊδα, πέμπουσα κήρυκα παρά Κύρον, ἔλεγε τάδε· "Απληστε αΐματος 80 Κῦρε, μηδεν έπαρθης τῷ γεγονότι τῷδε " πρήγματι, εί 81 άμπελίνω καρπώ, τώ περ αὐτοὶ ἐμπιπλάμενοι μαί-" νεσθε ούτω, ώστε, κατιόντος 82 τοῦ οίνου ές τὸ σῶμα, ἐπαναπλώειν 88 " ὑμῖν ἔπεα κακὰ, τοιούτφ φαρμάκφ δολώσας ⁸⁴, ἐκράτησας παιδὸς

βουλεῦσαι πρηγμα also occurs;) vi, 2; 74; or έργα from vii, 6; νεωτέρων ἐπιθυμοῦντες πραγμάτων, Xen. H. v, 2, 9; οὐ καινῶν δεῖσθαι π. οὐδὲ μεταστάσεωs, ib. i, 4, 16; nova moliri, Vell. ii, 129; novis rebus studere, Cic. Cat. i, 1. The use of the comparative is explained i, 27, 81. In the same sense καινόν is used by Attic writers, λέγεταί τι καινόν; γένοιτο ἄν τι καινότερον ή Μακεδὼν Αθηναίους καταπολεμών; Dem. Ph. i,

5. s. iii, 62, 6; Liv. xxi, 50, 7.

74. χρήσθαι] 'to treat: 'λυθρώποις ώς χρηστέον οὐ γιγνώσκειν, Χεα. Η. i, 6, 4; ii, 4, 37; Juv. v, 170.

75. τοῦτο, δ τι] οῦτο δκως.

76. τριτημορίς της στρατιής τρ. vii, 131; tertia pars copiarum, Jus. i, 8.
77. ἀλεξομένους] ἀμυνομένους. ΓΛ.

78. δαίνυντο] Hom. Il. A, 468; εὐωχοῦντο, Hes. When the Istrians had taken a Roman camp, ibi quum omnium rerum paratam expositamque copiam, et stratos lectos in quæstorio invenissent, regulus accubans epulari capit. mox idem ceteri omnes, armorum hostiumque obliti, faciunt: et, ut quibus insuetus liberalior victus esset, avidius vino ciboque corpora onerant, Liv. xli, 2; the

consequences were similar. WE. Liv. xxii, 41, 4.

79. φορθης και οίνου] MA, 330, b. φορεή is a word mostly used by poets, and by them applied to the 'food' of brutes: to express that of men, Homer has the following terms, βρωμή, βρῶσις, βρωτὸς, ἐδητὸς, ἐδωδή, ὄψον, and σῖτος; which he very generally couples with μέθυ, οίνος, πόσις, οι ποτής. Liv. xxv,

80. ἄπληστε αίματος] MA, 322.

82. κατιόντος] τον Διόνυσον μαινό-μενον οί πολλοί λέγουσιν, άπο τοῦ τοὺς πλείονος ἀκράτου σπῶντας δορυβώδεις γίνεσθαι: " olvos καὶ κένταυρον ἄλεσ'. ο δ', έπει φρένας δασεν οίνω, μαινόμενος κάκ' έρεξε." (Then follows this passage of Herodotus and another quotation.) Έενοφωντος δε δ 'Αγησίλαος μέθης μεν άπέχεσθαι όμοίως φετο χρήναι και μα-vlas, Ath. xiv, 1. VK.

83. ἐπαναπλώειν] ' to rise to the surface, to float up; ' ἀναπλώει ἔπεα μαινομένω πρέποντα, Eust. on Il. Σ, p. 1212, 12. VK. s. i, 2, 68.

84. δολώσας] έλων δόλφ,i, 214; SW. παίδά μου κατακτενούσι σοίς δολώσαντες γάμοις, Eur. I. A. 898, VK.

" τοῦ ἐμοῦ, ἀλλ' οὐ μάχη κατὰ 85 τὸ καρτερόν. νῦν ὧν μευ εἶ παραι-" νεούσης ὑπόλαβε 86 τὸν λόγον 87 ἀποδούς μοι τὸν παῖδα, ἄπιθι ἐκ " τῆσδε τῆς χώρης ἀζήμιος, Μασσαγετέων τριτημορίδι τοῦ στρατοῦ " κατυβρίσας. 88 εί δε μη ταῦτα σὺ ποιήσεις, ήλιον ἐπόμνυμί τοι, τὸν " Μασσαγετέων δεσπότην 89, ή μέν 90 σε έγω, και άπληστον έόντα, " αΐματος κορέσω." (213) Κῦρος μέν νυν τῶν ἐπέων οὐδένα τούτων άνενειχθέντων έποιέετο λόγον. ὁ δὲ τῆς βασιλείης Τομύριος παῖς Σπαργαπίσης, ως μιν ο τε οἶνος ἀνῆκε, καὶ ἔμαθε, ἴνα 91 ἦν κακού, δεηθείς Κύρου ' έκ των δεσμων λυθηναι,' έτυχε ' ώς δε έλύθη τε τάχιστα και των χειρων έκράτησε, διεργάζεται έωυτόν. και δή οὖτος μὲν τρόπ φ τοιούτ φ τελευτ \tilde{q} . (214) Τόμυρις δὲ, ως οὶ 92 ὁ Κύρος οὐκ ἐσήκουσε, συλλέξασα πάσαν την ἑωυτής δύναμιν, συνέβαλε Κύρφ. ταύτην την μάχην, δσαι 93 δη βαρβάρων άνδρῶν μάχαι έγένοντο, κρίνω Ισχυροτάτην γενέσθαι καὶ δή καὶ πυνθάνομαι ούτω τούτο γενόμενον. πρώτα μέν γαρ λέγεται αὐτοὺς διαστάντας 94 ές άλλήλους τοξεύειν· μετά δὲ, ώς σφι τὰ βέλεα έζετετόζευτο 95, συμπεσόντας τῆσι αλχμῆσί τε καλ τοῖσι έγχειριδίοισι συνέχεσθαι. χρόνον τε δη έπι πολλόν συνεστάναι μαχομένους, και οὐδετέρους έθέλειν φεύγειν \cdot τέλος δὲ, οἱ Μασσαγέται περιεγενέατο 96 , ή τε δὴ

86. ὁπόλαβε] 'adopt,' iii, 146; ὁποδέχου, Thom. M. When τὸν λόγον is not expressed, but understood, it signifies 'to take up the conversation,' vii, 101. SW. SH.

88. κατυθρίσας] generally governs an accusative; but Sophocles has τοῦς σοῦς ἄνεσιν καθυβοίζου. Ai. 153. L.R.

σοις άχεσιν καθυθρίζων, Aj. 153. LR.

89. δεσπότην] This title was particularly given to the Sun; & δέσποτα Άλιε, καὶ Seol πάντες, an Egyptian prayer in Porph, de Ab. A. iv, 10; & δέσποτα Άλιε, καὶ σελήνη δέσπουα, Heliod, x; but applied to the gods in general, as to Neptune, (Pin. I. vi, 7;) to Bacchus, (Eur. B. 573;) to Apollo, (Arist. V. 875;) Seols δεσπότας καλείν χρεών, Eur. Hi. 87; LR. SW. s. i, 90, 69; dominos omnium rerum, deos, Cic. de L. ii, 7; VK. terrarum dominos, deos, Hor. 1 O. i, 6.

90. ħ μέν] 'assuredly,' ὅντως μὲν, Hes. SW. vi, 74, 44; ὅμοσσον, ħ μέν μοι ἀρἡξειν, Hom. II. A, 76: HGV, 2, and 8, or 3. The Attic form ħ μὴν occurs Hom. II. A, 87; Æsch. Th. 527; Soph. Tr. 256; Thu. vi, 72; Pla. Phæ. p. 94; Luc. t. ii, p. 556; BL.

Seods ὅμνυμι, ἢ μὴν ἐμοὶ δοκεῖν, Xen. C. viii, 4, 7. HGV. The indirect negative form is μὴ μὲν, used in oaths and solemn asseverations by Ionic writers for μὴ μὴν, ii, 118; 179; iii, 99;

ters for μη μην, ii, 118; 179; iii, 99; v, 106, 1. SW. MA, 605. s. ix, 7, 35. 92. ol] &s ol οὐδὲ οῦτω ἐσηκουον οἰ

'Aθηναῖοι, vi, 86, 5. SW.
93. δσαι] Before this word understand ἀπασέων.

94. διαστάνταs] 'standing at a distance,' is opposed to συμπεσόνταs' closing together,' to συνέχεσθαι, (understand ἀλλήλοιs,) 'to engage,' and to συστήναι 'to maintain close combat.' 'The bow-strings twanged, and arrows hissed:...anon, the hosts Met in the shock of battle, horse and man Conflicting," Southey, Rod. xxv, 164.

95. έξετετόξευτο] Zosimus has imitated this passage, γέγονε μάχη πάσης, ός εἰπεῦν, ἄλλης καρτερωτέρα τῶν γὰρ βελῶν ἐκτοξευθέντων ἐκατέρω στρατεύματι, ταῖς αἰχμαῖς καὶ τοῖς δόρασιν ἐπὶ χρόνον συχνὸν συνεπλάκησαν, ii, 18. W.E.

96. περιεγενέατο] ii, 166. MA, 201, obs. 4.

πολλή τῆς Περσικῆς στρατιῆς αὐτοῦ ταύτη διεφθάρη, καὶ δή καὶ αὐτὸς Κύρος τελευτά, βασιλεύσας τὰ πάντα ένὸς δέοντα τριήκοντα έτεα. 97 άσκον δε πλήσασα αίματος άνθρωπητου, Τόμυρις έδίζητο έν τοίσι τεθνεῶσι τῶν Περσέων τὸν Κύρου νέκυν. ὡς δὲ εὖρε, ἐναπῆπτε 98 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ές τὸν ἀσκόν·99 λυμαινομένη 100 δὲ τῷ νεκρῷ, έπέλεγε 1 τάδε "Σὺ μὲν έμὲ ζώουσάν τε καὶ νικῶσάν σε μάχη " ἀπώλεσας 2, παῖδα τὸν ἐμὸν ἑλὼν δόλψ σὲ δ' ἐγὼ, κατά περ " ήπείλησα, αίματος κορέσω." 8 τὰ 4 μεν δη κατά την Κύρου τελευτην τοῦ βίου, πολλων 5 λόγων λεγομένων, ὅδε μοι ὁ πιθανώτατος είρηται.

97. €τεα] Cyrus undetriginta annis rerum potitus est: Scythis bellum inferens, in prælio cecidit, Sulp. S. ii, 9. WE.

98. ἐναπῆπτε] from ἐναφάπτω, 'suspended in.' caput Cyri amputatum in utrem humano sanguine repletum conjici regina jubet, cum hac exprobratione crudelitatis, "satia te," inquit, "sanguine, quem sitisti, cujusque insatiabilis semper fuisti," Jus. i, 8; την κεφαλην àποτεμοῦσα αΰτη τοῦ Κύρου, ἐs ἀσκὸν εμβαλεῖ πλήρη αίματος, Luc. Con. xiii, WE.

99. ἐs τὸν ἀσκὸν] quam Tomyris turbata vulet, cognovit (Cyrus) in utre, Anth. Lat. ii, ep. 6. WE.

100. λυμαινομένη] 'maltreating;' ΜΑ, 384, 7. ῷ λυμαινόμενοι, ἐδόκεον "Αμασιν λυμαίνεσθαι, iii, 16; νεκρώ λ. ix, 79, 100; άγρίως και βαρβαρικώς ελυμαίνετο πολλοίs, App. C. i, 112: but the verb more frequently governs an accusative, id. R. viii, 92; xi, 53; 54; 60. SW.

 ἐπέλεγε] 'she added these words.' Romulus slew Remus, quum verbis quoque increpitans adjecisset, Liv. i, 7; κρατερον δ' έπὶ μῦθον ἔτελλε, Hom. Il.

A, 25; 326.

2. ἀπώλεσας] GR first pointed out the oxymoron of this passage, which he illustrates by many quotations. Niobe, having lost her sons, exclaims, "pascere, crudelis, nostro Latona dolore, corque ferum satia: per funera septem efferor," Ov. M. vi, 280: in Lucian, a father speaks of himself as προανηρημένος in the person of his son, Tyr. p. 801; homo totiens moritur, quotiens amittit suos, Pub. Syr. These expressions throw light on the word $\kappa a\theta \eta$ - $\rho a \nu \tau a$, i, 45, 48; and render LR's supposition unnecessary.

 κορέσω] Similar to this was the treatment of Crassus by the Parthians: BEO. caput ejus recisum, ad regem reportatum, ludibrio fuit, neque indigno; aurum enim liquidum in rictum oris infusum est; ut, cujus animus arserat auri cupiditate, ejus etiam mortuum et exsangue corpus auro uteretur, Flor. iii,

τὰ] put absolutely, for περὶ τῶν.

STG.

5. πολλών] According to Xen. C. viii, 7, 28; Stra. xv, p. 1061, B; and Luc. de Mac. 14; he died a natural death; according to Ctes. xi; of a wound received in battle. WE. GAI.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK I.

- What is γένωμαι with οὐ μη equivalent to?
- To whom was the term βάρδαροι applied?

3. What is the force of καὶ δη καὶ?

4. How do the words $\eta \delta \varepsilon$, $\varepsilon \xi$, $\varepsilon \nu$, η , $\eta \varepsilon$, ω , $\eta \nu$, $\omega \varepsilon$, $\omega \varepsilon$, &c. differ in signification according to their accents or breathings?

5. How do the words νυν, έπι, μετα, &c. differ according to

their accents?

- 6. Give instances of the figures antithesis, paragoge, dialysis, diæresis, syncope, antimeria, polysyndeton, parenthesis, crasis, periphrasis, synalæphe, ecthlipsis, &c. and explain them.
 - 7. Explain the terms πρύμνη, πρώρη, μέση νηῦς, and κοίλη.

8. What is the difference between allow and of allow?

- 9. Why is $\pi\rho\tilde{\omega}ros$ circumflexed? and $\delta\epsilon \dot{\nu}r\epsilon\rho os$ a proparoxytone? n. 52.
- 10. Explain the difference between ναῦς μακρή and στρογγύ-
- 11. Give the dates of (1) the foundation of the kingdom of Argos, (2) the abduction of Europa, (3) the Argonautic expedition, and (4) the elopement of Helen.

12. Give the modern names of Halicarnassus, Tyre, Crete,

&c.

13. What is the difference between ἀπίκατο and ἀπικέατο?

14. What is the signification of δ Κόλχος, &c.?

15. Why were heralds considered sacred?

- 16. Explain the construction of a noun or pronoun before an infinitive. n. 86.
- 17. How many years does Herodotus reckon to a generation?
- 18. Give the etymology of the words Alexander, Priam, Artemis, Phrygia, Mysia, &c.
- 19. State the difference between ἐπίστασθαι and εἰδέναι. n. 100.

20. Explain the principle upon which an accusative case, instead of a dative, often follows the infinitive mood.

21. What may be observed with respect to the quantity of the first syllable in the words 'Aoía, 'Aoîc, and Asia in Latin?

22. For what cases may infinitives be used (1) with and (2) without an article?

23. What is the principle of the construction, when a sentence is said to be the nominative case to a verb?

24. In what class of adjectives is enallage of number most frequently met with?

25. How are infinitives in $-\theta \alpha i$ accented? and participles in $-\epsilon i c_i$, $-o i c_i$, and $-\omega c_i$?

26. What is a favourite pleonasm with our author?

27. When does $\epsilon \pi i$ signify 'in the time'?

28. What are the exceptions to the general rule that 'the last syllable of proparoxytones is short'?

. 29. What were the seven Christian Churches, the seven wonders of the world (n. 65. and n. 84.), and the names of the seven wise men of Greece?

30. What was the length of στάδιον, ὀργυιὰ, πλέθρον, πῆχυς, παλαιστὴ, ὀδὸς ἡμερεσία, παρασάγγης, and σχοῖνος?

31. What was the measure called apoupa?

32. What were 'a day's sail,' and 'a night's sail '?

33. To what magistracy in the Roman republic was the office of αlσυμνήτης at Mytilene similar?

34. How may the use of the comparative degree for the positive be accounted for?

35. What was the nature of the changes made by Solon in the Athenian constitution?

36. When is the subjunctive, and when is the optative, to be used after $\ln \alpha \mu \eta$?

37. What is the difference of the phrases θείναι νόμον and θέσθαι νόμον?

38. What change is made in the signification of oloc by the addition of $r\epsilon$?

39. What neuter pronouns are used by Greek historians in reference to facts or words preceding, and to facts or words following? n. 38.

40. When the clause of a sentence, which assigns the reason for the leading proposition in that sentence, stands first and has the conjunction $\gamma \alpha \rho$, — what is $\gamma \alpha \rho$ equivalent to? what does Longinus consider such construction to be an instance of? what is another way of solving the difficulty?

41. With what verb does $\epsilon I \nu a \iota$ sometimes allow an interchange of signification?

42. What prepositions may be used, and with what cases, instead of the genitive absolute?

43. What are the various significations of the phrase λόγον

διδόναι ?

- 44. Give instances of verbs, resolvable into a noun with the substantive verb, and governing a genitive case. n. 78. n. 9. and n. 74.
- 45. Explain the differences of δάλαμος, ἀνδρεὼν, θησαυρὸς, (n. 35.) οἰκημα, μέγαρον, and παστάς.

46. Describe the ceremonies used in expiation of murder.

47. Give instances of the way in which the Latins changed the Greek aspirate.

48. What does the Ionic form -εσκον denote?

49. What is the force of a refusal conveyed by the acrist optative with oùk $\ddot{a}\nu$?

50. What preposition in composition signifies 'after'?

51. When is άχαρι a paroxytone, and when a proparoxytone?

52. Who were the parochi? and why so called?

53. What peculiar sense has $\epsilon \tilde{i} \nu \epsilon \kappa \epsilon \nu \tilde{i}$ and what words in the tragedians have the same meaning?

54. What is a very general way in which the force of aorist

participles may be expressed? n. 34.

55. Why does καταδικάζειν, 'to condemn,' take a genitive of the person and an accusative of the crime or its punishment?

56. What words is ἡγεμονίη synonymous with?

57. Explain the differences of μαντήϊον, θέσπισμα, θεοπρόπιον, λόγιον, χρησμός, χρηστήριον, and τὸ χρησθέν?

58. What is the difference between εί ἐπιχειρέη, εἰ ἐπιχειρέοι,

and εί ἐπιχειρέοι ἄν? n. 66. and n. 71.

- 59. Repeat the words of the oracle delivered to Crœsus, as Aristotle gives them, and their translation in Cicero.
- 60. How do the Latins express the distributive force of kará?
 - 61. Explain the terms προμαντητη, ἀτελείη, and προεδρίη.
 - 62. What is shown, when an address begins with ἀλλά?
- 63. What intensitive words are added to adjectives in the superlative degree?

64. What were the tribes of Attica (1) under Cecrops, and

(2) under Cranaus?

- 65. What is $τ\tilde{\varphi}$ λόγ φ , when used adverbially, opposed to? and what other words are opposed to each other in a similar manner?
 - 66. Supposing the attempt on the life of Pisistratus not to

have been real, what instances can be given of similar artifices, from the historians or poets?

67. What is, generally speaking, the sense of δηθεν with ως and a participle?

68. What Greek cities were built at a short distance from the shore, and connected with their sea-ports by long walls?

69. Mention some of the compounds ending in -φορος, and

give the reason for their accentuation.

70. What substantives and verbs, compounded with κατὰ, have a reference to the restoration of exiles to their country?

71. What was the number of the Attic boroughs?

- 72. What was Phya originally? and whom is she said to have married?
- 73. What two other expressions would be equivalent to γνώμην νικήσαντος?

74. What is the quantity of the i in δωτίνας?

- 75. By what step is it natural for a member of an oligarchy to arrive at the rank of tyrant?
- 76. Who resided in the city of Athens, and who in the Piræus, chiefly?
 - 77. In what way was Timotheus painted?

78. What were the meals of the ancients?

- 79. What Homeric licence does Herodotus not scruple to employ?
- 80. Wherein did the ancient and the modern use of dice differ?
- 81. Give the significations of ἐπιτρέπειν, in the several voices, and of ἐπιτροπεύειν.
- 82. What legislators professed to be indebted to supernatural communications for assistance?
- 83. What was the constitution of the Spartan $\lambda \delta \chi o_{\mathcal{S}}$ according to Thucydides?
- 84. Explain the political terms τριηκάς, συσσίτων, ἔφορος, γέροντες.

85. What does ζώδια denote?

- 86. Give instances of rara with the accusative being used adverbially. n. 45.
- 87. What anomaly is observable as to $\mu\epsilon\mu\phi\theta\epsilon$ ic, and $\epsilon\rho\alpha\sigma\theta\epsilon$ ic? n. 98.
 - 88. What twofold construction does πειρασθαι admit of?

89. Give Plato's explanation of the word $\hat{\epsilon}\lambda\pi\hat{\iota}\varsigma$.

- 90. What instance can be given analogous to the poetical use of φύλακος for φύλαξ?
- 91. What reason does Polybius give for the apparent paradox, that 'the strongest cities are most easily captured'?

92. In what sense does Cicero use infans? and with what word in Herodotus is it synonymous? n. 71. and n. 4.

93. What family connection existed between Croesus and Cyrus?

94. Give the etymologies of άμφορεύς, κυνέη, and ἀκροθίνια.

- 95. Give instances of that which the preposition $i\kappa$ is especially used to denote. What other preposition has the same force?
- 96. What is ἔχειν with an adverb almost always equivalent to? n. 33. and n. 90.

97. What is the import of the phrase ἄγειν καὶ φέρειν?

- 98. What is the difference of the verbs ἀφιστάναι and ἐπαν-ιστάναι?
- 99. Give instances of $\dot{a}\nu\dot{\rho}\rho$, and synonymous words, being used pleonastically.

100. How is the former η in $\epsilon \pi \alpha \nu \eta \lambda \delta \gamma \eta \sigma \epsilon$ to be accounted for?

101. When $\pi \epsilon \pi \rho \omega \mu \dot{\epsilon} \nu \eta$ stands alone, how is the ellipsis to be supplied?

102. How did the Greeks reckon generations? and why

might Crossus have been deceived in the Pythian oracle?

103. What were the five generations, which the oracle

meant?

104. When did writers use the form of expression $\epsilon l \pi \epsilon \tau \dot{\alpha}$ $\epsilon l \pi \epsilon$?

105. What idea is often conveyed by $b\pi \delta$, with a dative instead of a genitive, after a passive verb?

106. What cause led to the original institution of monarchies?

107. In what sense is the neuter participle in the singular,

with an article, frequently put?

108. What is the usual sense of κατήκοος? and how does Herodotus use the word? What would the proper noun have been? and what metaphorical expression does Apuleius employ for the same?

109. What similar metaphors may be adduced? n. 29.

- 110. What are the scriptural names of Labynetus and Phraortes?
- 111. How would ἔχων, especially in the Greek historians, be often expressed according to the English idiom?

112. What is synonymous with εὖ ήκοντες?

- 113. Who were the first people in Asia, according to our author, that were formed into 'companies &c.'? Is his statement correct?
 - 114. Is there any construction in Homer similar to the use

of \dot{o} $\delta \dot{e}$ by Herodotus? Does the Attic dialect admit of the same construction?

115. When did orientals use $\delta\delta\epsilon$ in speaking of themselves? In what class of writers is the expression most frequent?

116. What is implied by the use of the present tense for the future? n. 21.

117. What is the simplest way, in almost all cases, of supplying the ellipsis, where $\tau \eta \nu$ occurs governed by a verb or participle?

118. What stories resemble in some respects the exposure of the infant Cyrus?

119. Are there any passages in Herodotus which form portions of dactylic hexameters? n. 72.

120. What was considered by the ancients as essential to beauty? n. 6.

121. Explain the words hendiadys, apodosis, protasis.

122. What force has $\pi \rho \delta$ in $\pi \rho \delta \delta \sigma \lambda \delta \sigma$ and $\pi \rho \delta \delta \sigma \kappa \delta \sigma$?

123. Give the primary and the secondary sense of $\beta \alpha \sigma \alpha \nu l$ - $\zeta_{\ell i \nu}$.

124. What instances in Latin can you give analogous to the changes made in the sense of $\chi\rho\tilde{a}\sigma\theta\alpha$ by composition with $\kappa\alpha\tau\dot{a}$ or $\delta\iota\dot{a}$?

125. What is the moral to the fable of "the Lark and her young"?

126. What force has ἔφη λέγων?

127. Give instances of a general meaning which is attached to verbal nouns in -τρον.

128. What instance is recorded of an atrocity similar to that practised by Astyages towards Harpagus?

129. What is the signification of the phrase ἐντὸς ἑωυτοῦ γίνεσθαι?

130. Is there any instance, in English history, similar to the composure with which Harpagus witnessed the proofs of his son's atrocious murder?

131. Relate the anecdote of Prexaspes referred to in n. 77.

132. Mention an instance in which a prediction had reference to a mere trifle.

133. What phrases are equivalent to ές ἀσθενὲς ἔρχεται?

134. Give the verbs compounded with $\pi\epsilon\rho$, which are applicable to sovereignty or command 'devolving' on any one. What is the metaphor? n. 64.

135. What is the force of the preposition, in οὐ κατὰ Μιτραδάτην?

136. When $\pi\rho \delta c$ is to mark with more precision the direction of an object, does it govern the same case, whether in or out of composition?

137. State a peculiar signification of τρέφεσθαι, when compounded with $\epsilon \pi i$, $\delta \pi \delta$, or $\epsilon \kappa$.

138. What tense is to denote a person's 'attempting' or

'wishing' to do a thing?

139. In what manner did Histiæus convey secret intelligence And by what contrivance did Demaratus to Aristagoras? elude the vigilance of those who guarded the roads?

140. Why is άναπτύξας, and not άνοίξας, used to signify the

'opening' of a book?

141. From the quotations in n. 29. what do you infer the meaning of κατακλίνας to be? Paraphrase its meaning in Greek.

142. Give the several steps by which εόργεε is formed from ἔρδω, according to Professor Schweighæuser, or from ῥέζω, according to Æmilius Portus.

143. Give the etymology of κερτομέειν.

144. Give the English of ξυγγόνου ὑβρίσματα; and state what the genitive here denotes.

145. What participles are always put in the nominative ab-

solute?

146. When verbs denote 'repenting,' what part of speech do they require to express the exciting cause?

147. Give the names of the Persian kings, from the founder

of their monarchy to Darius the second.

148. Among what writers were the first and second agrists, respectively, most in vogue?

149. Give some of the less usual significations of $\lambda \delta \gamma o \varsigma$. n. 17. 150. To whom was Panionium dedicated? and how many

cities combined to found it?

151. What colour did the ancient 'purple' resemble? How was it procured? and by whom was it chiefly worn?

152. Explain the two different kinds of ἀγορή; and say whe-

ther either of them was in use among the Persians.

153. Under what circumstances is elval put absolutely, and pleonastically, to limit and restrict propositions? and how may it then be rendered?

154. What tenses of ιστημι and its compounds are transitive, and what tenses are neuter?

155. After what verbs is εί used, instead of ὅτι, to introduce the object?

156. Mention the ancient practice, recorded by Eustathius, which will account for the metaphor άναμάττειν άμαρτάδα.

157. What was the imposition of hands on the head of burnt-

offerings, and of the scape-goat, intended to signify?

158. When Xerxes reduced the revolted Babylonians, what orders did he issue, with a view to prevent future insurrections?

159. State the opinion of Aristotle with respect to the making the practice of music a part of the education of young

160. What sense of $\kappa \alpha \pi \eta \lambda o \varsigma$ is the most proper? is there any signification of it which is more common?

161. What Latin preposition is used adverbially in the same sense as $\pi \rho \delta \varsigma$?

162. Give instances of periphrasis formed by οἶχεσθαι with a participle, and say how they are to be translated.

163. What is the etymology, and the formation, of the words

άνῷσαι and άνώϊστος?

164. What is the original application of the name Βράγχιδαι? and how is it to be known when it is to be understood in its primary sense, and when in its secondary meaning?

165. In what sacred precincts were birds allowed to take shelter without molestation, besides those of Apollo Didy-

mæus?

166. What celebrated persons were natives of Lesbos?

167. How does the quantity of the i in Xios vary? Does the variation extend to the Latin language?

168. What is a local signification of $\pi \delta \lambda \iota \varsigma$, and of $\delta \sigma \tau v$?

How did Herodotus express the former?

169. Where were temples of Minerva very frequently erected? and what epithet had that goddess in consequence?

170. What are οὐλαί? what does Homer call them? What did the Romans use instead? and by what name did they call it?

171. What is the difference between πάντα and τὰ πάντα, used adverbially? n. 45.

172. Does Dr. Robertson mention any ancient custom in Germany, which may illustrate the demand of Harpagus upon the Phocæans, 'οἴκημα εν κατιρῶσαι'?

173. Upon what principles of policy could the Phocæans refuse compliance with a demand so very moderate? n. 88.

174. What other meaning may ἀναστήσασθαι have, besides 'founded'?

175. What great maritime city did the Phocæans found? With what people are they often confounded?

176. What is the original meaning of μύδρος? Why does Horace substitute the word saxa?

177. Give Latin words where the enclitic conjunction loses its copulative sense.

178. Does ἐπεί τε occur in Attic writers, in the same sense in which Herodotus so often uses it? What particle is combined with $\hat{\epsilon}\pi\epsilon\hat{\iota}$ by Xenophon, Demosthenes, and other Attics?

179. Explain the phrase Καδμείη νίκη; and give instances of such victories.

180. Explain the terms ἔμβολος, and κύρτη.

181. Give the etymologies of Carthage, Rhegium, Velia, Posidonia, the Tigris, and the Euphrates.

182. For what does Virgil celebrate Pæstum?

183. What signification does Professor Schweighæuser assign

to $\epsilon \pi \lambda$ with a genitive?

184. What reputation for abilities did the inhabitants of Abdera generally bear? What province of Greece was noted in like manner? n. 51.

185. What Latin and Greek distributives in the singular are

joined with verbs, &c. in the plural? n. 65.

186. Did the ancients entertain a correct opinion as to the

magnitude of Sardinia? n. 3.

187. Of what sect was Thales the founder? From what here was he descended? Give the different forms of the genitive of $\Theta d\lambda \eta c$.

188. What tense has an inceptive force? and what tense has a contemporary signification? Explain what you under-

stand by the words inceptive and contemporary.

189. When trimeters and hexameters, simply, are mentioned, what description of verses is meant? What verse was called senarius, and why?

190. Upon what grounds did the council of Castille reject the proposal, which was made by some Dutch projectors, of opening a navigable communication between Madrid and Lisbon?

191. What dreadful examples are recorded in history of the phrensy to which besieged citizens have been driven by desperation?

192. State the several cases in which ἄνω and κάτω, or ἀνὰ

and κατά, are opposed to each other.

193. What account does Quintus Curtius give of the area of Babylon?

194. Could Cyrus have had any rational object in dividing, as he did, the river Gyndes?

195. Paraphrase μετείς in the words of Horace.

196. For how long a time was Babylon victualled, according to Xenophon?

197. Give phrases which are equivalent to σὺν τῷ ἀχρητφ τοῦ στρατοῦ. What is opposed to it?

198. What is a with a participle equivalent to?

199. What participles, after πύλαι, would have the same sense as ἔχουσαι?

200. How is the circumflex on $\eta \gamma \rho \nu$, $\eta \lambda \theta \rho \nu$, $\epsilon \bar{\iota} \chi \rho \nu$, &c. to be accounted for?

201. In what book of scripture is the capture of Babylon described? and in what particulars does this account coincide with the narrative of Herodotus?

202. By whom was Babylon captured the second time?

203. What is remarkable as to the construction of ἀνατολή and δυσμή? What is their etymological signification?

204. By what prophet was Cyrus foretold by name? and

how many years before his birth?

205. Give instances of the optative in a potential signification. 206. What is the force of oik die, in Herodotus, before the second person of the future?

207. Explain the metaphor in συνεξέπιπτον.

208. What did the Greek proverb assert that wisdom resulted from?

209. What did the ancients denote by the word $\pi\rho\delta 6\alpha\tau a$? Give instances of its bearing a limited, and of its bearing an extended, signification.

210. Before the Persian king set out on a foreign expedition,

what was it customary for him to do?

211. What are the five different constructions, which ἀμείβεσθαι admits of?

212. In how many ways may the ellipsis in νεώτερα be supplied? What word is equivalent to it in Greek? and what in Latin? Mention several of the strong meanings which are attached to the word νεώτερα. n. 6.

213. What nation met with the same fatal consequences from the plunder of a well-provisioned Roman camp, as befell the

Massagetæ, who took possession of the camp of Cyrus?

214. To what is φορξη chiefly applied, and by whom? What are the Homeric words for 'food and drink' which are frequently opposed to each other?

215. What did Agesilaus put drunkenness on a par with?

216. To which of the deities was the term δεσπότης peculiarly applied?

217. What are the Ionic forms in affirmative and negative

asseverations? n. 50.

218. When "ra denotes situation, with what mood and what case is it constructed?

219. Explain the terms διαστήναι, συμπεσεῖν, συνέχεσθαι, and συνεστάναι, as applied to combatants. What part of the verb is συνεστάναι?

220. What do you understand by the word oxymoron?

221. How is the use of ἀπολωλεκώς, i, 45; and of ἀπώλεσας,

i, 124; to be accounted for?

222. Who and what was the Roman, who experienced from the Parthians treatment not unlike that which Cyrus met with from the Massagetæ?

Herod. Vol. I.

EUTERPE.

ARGUMENT OF THE SECOND BOOK.

Cambyses succeeds Cyrus, and invades Egypt: 1. Amasis, the king, favours the Greeks; conquers Cyprus: 172; 177; 178; 182.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΔΕΥΤΕΡΗ.

ЕТТЕРПН.

- (1) ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ δὲ Κύρου, παρέλαθε τὴν βασιλητην Καμβύσης, Κύρου ἐὼν παῖς καὶ Κασσανδάνης τῆς Φαρνάσπεω θυγατρός· τῆς προαποθανούσης, Κῦρος αὐτός τε μέγα πένθος ὶ ἐποιήσατο, καὶ τοῖσι ἄλλοισι προεῖπε ² πᾶσι, τῶν ἦρχε, πένθος ποιέεσθαι. ταύτης δὲ ³ τῆς γυναικὸς ἐὼν παῖς καὶ Κύρου, Καμβύσης Ἰωνας μὲν καὶ Αἰολέας ὡς δούλους πατρωτους ἐόντας ⁴ ἐνόμιζε, ἐπὶ δὲ Αἴγυπτον ἐποιέετο στρατηλασίην, ἄλλους τε παραλαβὼν δ, τῶν ἦρχε, καὶ δὴ καὶ Ἑλλήνων, τῶν ἐπεκράτεε. β
- (172) Έβασίλευσε δὲ Αμασις. τὰ μὲν δη πρῶτα, κατόνοντο τὸν Αμασιν Αιγύπτιοι, καὶ ἐν οὐδεμιῆ μοίρη μεγάλη ῆγον 7, ἄτε δη δημότην 8 τὸ πρὶν ἐόντα, καὶ οἰκίης οὐκ ἐπιφανέος μετὰ δὲ, σοφίη αὐτοὺς ὁ Αμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνη 9, προσηγάγετο. 10 (177) Ἐπ'
- μέγα πένθος] Hom. II. Δ, 417.
 προείπε] Admetus, on the death of his queen Alcestis, issued similar orders, ΤΧ. πᾶσιν, ὅν ἐγὰ κρατῶ, πένθους γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι, λέγω, &c; Eur. A. 437...445; and 346.
- 3. 82] 'then,' in resuming the thread of the narration, is here repeated, on account of the preceding parenthesis; and is put for 8h or 6v to denote transition, vi. 40, 34. HGV, 20. SW.
- 4. ως... ἐόντας] i.e. ως δοῦλοι πατρωῖοι εἶεν. STG, MA, 569, 2.
- 5. παραλαβών] here means 'taking along with him,' δμα ἀγόμενος, vii, 115; in the beginning of the chapter it signifies 'receiving as successor,' οἱ διάδοχοι παρέλαβον, Xen. H. i, 1, 31.

- ἐπεκράτεε] The use of this verb by Herodotus does not warrant WY in giving to ἐπὶ, in this compound, the force of insuper 'in addition:' but s. viii, 26, 4.
- 8. δημότην] 'a plebeian,' τὸν τῶν πολλῶν ἔνα, in Ionic writers, and in Xenophon alone of Attic authors: others, in this sense, use δημοτικόν, and, with them, δημότης signifies δ τοῦ αὐτοῦ δήμου as φυλέτης, δ τῆς αὐτῆς φυλῆς: and λοχίτης, δ ἐν τῷ αὐτῷ λόχῳ τεταγμένος, Zon. L. p. 494; τὸν ἐκ τῶν δημότων, Xen. C. viii, 3, 5. LR. GAI.
- οὐκ ἀγνωμοσύνη] ' not by an obstinate and foolish pride;' οὐκ ἀνοήτωs.
 These words may be taken as an explanation of σοφίη; WE. οὐκ ἀναισθησος

Αμάσιος δὲ βασιλέος λέγεται Αιγυπτος μάλιστα δὴ τότε εὐδαιμονῆσαι· καὶ πόλις ἐν αὐτῆ γενέσθαι τὰς ἀπάσας τότε δισμυρίας 11
τὰς οἰκεομένας. (178) Φιλέλλην δὲ γενόμενος, ὁ "Αμασις ἄλλα τε
ἐς Ἑλλήνων μετεξετέρους ἀπεδέξατο, καὶ δὴ καὶ τοῖσι ἀπικνευμένοισι ἐς Αιγυπτον ἔδωκε Ναύκρατιν 12 πόλιν ἐνοικῆσαι· τοῖσι
δὲ μὴ βουλομένοισι αὐτῶν οἰκέειν, αὐτοῦ δὲ ναυτιλλομένοισι,
ἔδωκε χώρους ἐνιδρύσασθαι βωμοὺς καὶ τεμένεα Θεοῖσι. (182)
Εἶλε δὲ Κύπρον 18 πρῶτος ἀνθρώπων, καὶ κατεστρέψατο ἐς φόρου ἀπαγωγήν.

σία, οὐκ ἀγνοία, οὐκ ὁλιγωρία, Phav. and Etym. M. What is said of adjectives, MA, 444, 5; (s. iii, 69, 64;) is true of other parts of speech; the same idea, which has been expressed positively, is repeated negatively, (or vice versã, as οὐ φρενήρης, ἀκρομωνής τε, ν, 42;) ἐμμωνής τε καὶ οὐ φ. iii, 25, 14; παραφρονέευν, καὶ οὐκ εἶναι νοήμονα, iii, 34; μωνόμενος, καὶ οὐ φ. έκηδολον φρενῶν, Soph. An. 498; ἐσωφρόνουν, καὶ οὐκ ἐμαίνοντο, Antiph. O. iii, p. 117. In Thuc. and Xen. and Æsch. and Eur. such parallelisms are more rare. VK.

10. προσηγάγετο] ' won over;' εδνουν κατεσκευάσατο, έξιδιοποιήσατο. This verb is found with the following datives, ἀπάτη, Thu.iii, 43; οἴκτφ and ἐπιεικείς, ib. 48; χρήμασι καὶ δωρεαῖς, Pla. de L. iii, 12; ταῖς ὁμιλίαις καὶ τῆ τῶν τρόπων ἐ. Diod. i, 54; τιμαῖς καὶ δ. ἔτι δ' ἐπαγγελίαις, xv, 8; ΥΚ. ' ὑτοught to a sense of their duty;' πολέμφ, Plu. V. ii. SW.

11. δισμυρίαιs] 20,000. According to Diod. i, 31; there were 18,000 cities and towns formerly, and in his time 30,000; according to Theoc. xvii, 82; there were 33,333. Among

these the most insignificant villages were included; and these were thickly scattered over the country. LR. Egypt now contains about 2,500 towns and villages: its extent was not equal to the twelfth part of France, in which all the villages, including even the smallest, amount to no more than 39,000. PW, D. on Eg. and Ch. i, 1. The astonishing ruins everywhere seen prove that the cities must have been thrice as numerous as they now are. SAVARY. TX. According to KHALIL DHAHÉRI, there were (in the 15th century) 5,040 towns and villages, and several cities: MAKRIZI says there were, in ancient times, 153 cities and 55,845 towns. DY, Ch. Ar. ii, p. 2 and 19.

12. Ναύκρατω] now Terrane. Bruce. In this name, which is of Greek origin, there seems an allusion to some 'naval victory.' Athenæus was born in this city. The factory at Naucratis was in some respects similar to that of the Europeans at Canton. A. LR.

13. Korpor] Cyprus had many names anciently; among others Ærosa from its mines of 'copper,' which metal was named after the island. A. Its conquest is mentioned by Diod. i,

68. WE.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK II.

1. In what tragedy do we read of orders being issued for public mourning on the death of a queen?

2. In what two senses does παραλαμβάνειν occur?

3. Wherein does δημότης differ from δημοτικός? What words is it analogous to, in its formation and signification? By what authors is it used as synonymous with δημοτικός?

4. Give the number of cities and towns in Egypt, at different periods, and according to different authorities. What is the comparative magnitude of Egypt and France?

5. What did the Greek factory at Naucratis resemble?

6. Why is 'copper' so called?

THALIA.

ARGUMENT OF THE THIRD BOOK.

Origin of the quarrel between Cambyses and Amasis: 1. Preparations for the invasion of Egypt: 4; 5; 7; 9. Psammenitus succeeds Amasis, and is defeated by the Persians: 10; 11. Cambyses, after the conquest of Egypt, meditates that of other countries: 13—17. The Æthiopians: 19—22. Failure of the expeditions against them and the Ammonians: 25; 26. Cambyses shows symptoms of insanity, mortally wounds Apis, has his own brother Smerdis put to death, and kills his sister: 27—31. He afterwards slays his cup-bearer. Croesus narrowly escapes a like fate: 34—37. Two Magi, Smerdis and Patizithes, revolt from Cambyses; the king meets with a fatal accident. Smerdis usurps the throne: 61—69. Successful conspiracy of seven Persian nobles. Darius elected king: 70—84; 86; 88. Democedes, a Greek physician, suggests the subjugation of Greece: 129; 130; 132—138. Darius conquers Samos: 139. Babylon revolts, and is taken by means of Zopyrus: 150—160.

н р о д о т о т

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΡΙΤΗ.

ΘΑΛΕΙΑ.

(1) ΕΠΙ τοῦτον δὴ τὸν "Αμασιν Καμβύσης ὁ Κύρου ἐστρατεύετο, ἄγων καὶ ἄλλους, τῶν ἢρχε, καὶ Ἑλλήνων "Ιωνάς τε καὶ Αἰολέας, δι αἰτίην τοιήνδε πέμψας Καμβύσης ἐς Λίγυπτον κήρυκα, αἴτεε ὶ "Αμασιν θυγατέρα αἴτεε δὲ ἐκ βουλῆς ἀνδρὸς Αἰγυπτίου, ὃς μεμφόμενος "Αμασιν ² ἔπρηξε ταῦτα, ὅτι μιν ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Αἰγύπτω ἰητρῶν, ἀποσπάσας ἀπὸ γυναικός τε καὶ τέκνων, ἔκδοτον ἐποίησε ἐς Πέρσας, ὅτε Κῦρος, πέμψας παρὰ "Αμασιν, αἴτεε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν ³, ὃς εἴη ἄριστος τῶν ἐν Αἰγύπτω, ταῦτα δὴ ἐπιμεμφόμενος, ὁ Αἰγύπτιος ἐνῆγε τῆ συμβουλίη, κελεύων 4 αἰτέειν τὸν Καμβύσεα "Αμασιν θυγατέρα "ἔνα ἢ δοὺς ἀνιῷτο, ἢ μὴ δοὺς Καμβύση ἀπέχθοιτο. ὁ δὲ "Αμασις, τῷ δυνάμει τῶν Περσέων ἀχθόμενος, καὶ ἀρὸωδέων, οὐκ εἶχε οὕτε δοῦναι οὕτε ἀρνήσασθαι 5 εἶ γὰρ ἡπίστατο, ὅτι οὐκ ὡς γυναῖκά μιν ἔμελλε Καμβύσης ἔξειν, ἀλλ' ὡς παλλακήν.

1. αίτεε] has a double accusative; αίτεῦν τὸν δῆμον φύλακάς τυσς, Pla. R. viii, 16; is the same as δέσθαι τοῦ δήμου φυλακῆς τυνὸς πρὸς αὐτοῦ κυρῆσαι, i, 59. MA, 411, 4.

2. Αμασω] may either be governed by μεμφόμενος, ΜΑ, 383, 6, obs. 1. (but s. c. 4. and 11;) or by επρηξε, ΜΑ, 409, b.

3. lητρον ὀφθαλμών] 'an oculist.'
Diseases of the eye are so frequent, and so difficult of cure, in Egypt, that it may be called the Country of the Blind. Granger, Travels, p. 21. LR.

4. κελεύων] might be omitted, the

sense being complete without it. STG. The construction is ε. τῆ σ. τὸν Κ. κ. (αὐτὸν) al. "A. θ. SW. s. iii, 137, 63. MA, 411, 4.

5. δούν... ἀρνήσασθαι] This passage is very similar to one in Æsch. οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ... οὐδ' αδ τόδ' εδφρον... ἀμηχανῶ δὲ, καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας, δρᾶσαί τε, μὴ δρᾶσαί τε, καὶ τύχην ἐλεῖν, S. 389; and to the imitation of it by Eur. τὸ πρᾶγμα ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεω πατρὶ, δοῦναί τε, μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης ὅπως ἄψαιτ' ἄριστα· καὶ νιν εἰσῆλθεν τάδε, I. Α. 55. VK.

ταῦτα δη ἐκλογιζόμενος, ἐποίησε τάδε· ἦν Απρίεω, τοῦ προτέρου βασιλέος, θυγάτηρ κάρτα μεγάλη 6 τε καὶ εὐειδής, μούνη τοῦ οἴκου λελειμμένη ουνομα δέ οἱ ἢν Νίτητις. ταύτην δὴ τὴν παῖδα ὁ "Αμασις, κοσμήσας έσθητί τε καὶ χρυσώ8, ἀποπέμπει ές Πέρσας ως έωυτοῦ θυγατέρα, μετὰ δὲ χρόνον ως μιν ήσπάζετο 9, πατρόθεν 10 οὐνομάζων, λέγει πρός αὐτὸν ἡ παῖς " " βασιλεῦ, διαβεβλημένος 11 " ὑπὸ ᾿Αμάσιος οὐ μανθάνεις, ος ἐμέ σοι κόσμφ ἀσκήσας ἀπέπεμψε, " ως έωυτοῦ θυγατέρα διδούς, ἐοῦσαν τῆ άληθητη Απρίεω τὸν ἐκεῖ-" νος, έόντα έωυτοῦ δεσπότεα, μετ' Αλγυπτίων έπαναστας, έφόνευσε." Τοῦτο δη τὸ ἔπος καὶ αὕτη η αἰτίη 12 ἐγγενομένη ήγαγε Καμβύσεα τὸν Κύρου, μεγάλως θυμωθέντα, ἐπ' Αἴγυπτον.

(4) Συνήνεικε δέ καὶ άλλο τι τοιόνδε πρηγμα γενέσθαι ές την έπιστράτευσιν ταύτην. ήν των έπικούρων των Αμάσιος άνηρ, γένος μεν Αλικαρνησσεύς, οῦνομα δέ οἱ Φάνης, καὶ γνώμην ἱκανὸς καὶ τὰ πολέμια 18 ἄλκιμος. οὖτος ὁ Φάνης, μεμφόμενός κού τι 'Αμάσι, έκδιδρήσκει πλοίφ έξ Αλγύπτου, βουλόμενος Καμβύση έλθεῖν ές λόγους. οἶα δὲ ἐόντα αὐτὸν ἐν τοῖσι ἐπικούροισι λόγου 14 οὐ σμικροῦ, έπιστάμενόν τε τὰ περί Αίγυπτον άτρεκέστατα, μεταδιώκει ό "Αμασις, σπουδήν ποιεύμενος έλεῖν. μεταδιώκει δέ, τῶν εὐνούχων τον πιστότατον άποστείλας τριήρει 15 κατ' αυτόν· ος αιρέει μιν έν Λυκίη, έλων δε, ουκ ανήγαγε ές Αίγυπτον σοφίη γάρ μιν περιηλθε 16 ὁ Φάνης. καταμεθύσας γὰρ τοὺς φυλάκους, ἀπαλλάσσετο

6. μεγάλη] τέκνα εὐειδέα τε καὶ μεγάλα, iii, 3; WE. i, 112; μέγαθος καὶ άλλως εὐειδής, i, 60; μεγέθει τε, κάλλει τε, Æsch. P. 189. BL.

7. Nίτητιs] Apries lived for some

time after he was deposed by Amasis, in whose reign Nitetis might have been born. Jablonski derives this name from Neith, the Egyptian Minerva; P. Æ. i, p. 55. LR.

9. ἡσπάζετο] und. δ Καμβύσης.

STG.

10. πατρόθεν] s. vi, 14, 85; ED. π. έκ γενεής δνομάζων άνδρα Γέκαστον, πάντας κυδαίνων, Hom. Il. K, 68. The father's name was added either for distinction, or from respect. TR. s. vi, 14, 85.

11. διαθεβλημένος] v, 50, 61; καταπαιχθείς και γελασθείς, Greg. WE. εξαπατηθείς, Hes. SS. The nominaέξαπατηθείs, Hes. SS. The nominative of the participle is much used after verbs signifying 'to perceive;'

as τυνθάνεσθαι, [vi, 100, 16;] alσθάνεσθαι, &c. and οὐ μανθάνεις is equivalent to οὐ γινώσκεις οτ οὐκ αίσθάνη, οὐδ' ἐμάνθανον τρέφων, Soph. An. 538; Εγνωκα φωτός ηπατημένη, Aj. 818; Pau. ii, p. 157; ἀπατώμενοι συνήκαν, id. vii, p. 557; προς ανδρος ήσθετ ήδικημένη, Eur. M. 26; οὐκ αλσθάνεσθε έξαπατώμενοι, Xen. H. vii, 1, 12; sensit delapsus in hostes, Vir. Æ. ii, 377. VK. VG, vi, 1, 16 &c. MA, *548, 3 f.

12. alrin] The same story is told by Ctes. and Ath. xiii, 10. LR. WE. 13. τὰ πολέμια] is found joined with the following words, οὐδαμῶν ἀμείνους, v, 78; κάρτα δόκιμος, v, 111; άριστοι, vii, 9, 3; ἀγαθοί, vii, 238; πρῶτοι, ix, 58. WE. Compare notes 15 and 16, p. 30 of BF's Thuc.

15. τριήρει] v, 85 ; vi, 39 ; ἀπέπεμπε τριήρεσι, iii, 44. WE.

16. σοφίη περιηλθε] 'outwitted.'

ές Πέρσας. ὡρμημένῳ δὲ στρατεύεσθαι Καμβύση ἐπ' Αϊγυπτον, καὶ άπορέοντι την ελασιν 17, δκως την άνυδρον 18 διεκπερά, έπελθων φράζει μὲν καὶ τάλλα τὰ ᾿Αμάσιος πρήγματα, έξηγέεται δὲ καὶ τὴν έλασιν, ώδε παραινέων πέμψαντα παρά τον Αραβίων βασιλέα, δέεσθαι 'την διέξοδόν οἱ άσφαλέα παρασχεῖν.' (5) Μούνη δὲ ταύτη είσι φανεραι έσβολαι ές Αίγυπτον. (7) Τότε δε Καμβύσης, πυθόμενος 19 τοῦ 'Αλικαρνησσῆος ξείνου, πέμψας παρὰ τὸν 'Αράβιον άγγέλους και δεηθείς της άσφαλίης έτυχε, πίστις 20 δούς τε και δεξάμενος παρ' αὐτοῦ. (9) Ἐπεὶ ὧν τὴν πίστιν τοῖσι ἀγγέλοισι, τοῖσι παρὰ Καμβύσεω ἀπιγμένοισι, ἐποιήσατο ὁ Αράβιος, ἐμηχανᾶτο τοιάδε· ἀσκοὺς 21 καμήλων πλήσας ΰδατος ἐπέσαξε ἐπὶ τὰς ζωὰς των καμήλων 22 πάσας τουτο δέ ποιήσας, ήλασε ές την άνυδρον, καὶ ὑπέμενε ἐνθαῦτα τὸν Καμβύσεω στρατόν. οὖτος μὲν ὁ πιθανώτερος των λόγων είρηται δει δέ και τον ήσσον πιθανόν, έπει γε δή λέγεται, ρηθήναι. ποταμός έστι μέγας έν τη Αραβίη, τῷ οῦνομα Κόρυς 23 έκδιδοι δὲ ούτος ές την Έρυθρην καλεομένην θάλασσαν. άπὸ τούτου δη ών τοῦ ποταμοῦ λέγεται τὸν βασιλέα τῶν 'Αραβίων, ραψάμενον των ωμοβοέων 24 και των άλλων δερμάτων όχετον μήκει έπικνεύμενον ές την ἄνυδρον άγαγεῖν διὰ δή τούτου τὸ ὕδωρ. έν δὲ τῆ ἀνύδρ ω μεγάλας δεξαμενὰς 25 ὀρύξασθαι, ΐνα δεκόμεναι τὸ ὕδωρ σώζωσι. 26 οδὸς δ' ἔστι δυώδεκα ἡμερέων ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ

17. ξλασιν] und. κατά. WE. of απορέοντι την έξαγωγην, iv, 179; SW. απορούντες ταϋτα, Thu. v, 40. Xenophon joins a dative to this verb. [Where? ED.] STG. αθυμοῦμεν την τελευτήν, Thu. v, 91.

18. την ἄνυδρον] iii, 9; und. γῆν οτ χώρην, as with αδην, Hes. O. D. 458; την ξηράν, 8t Matthew xxiii, 15; Arat. Di. v, 182; which Virgil renders by siccum, (solum being understood,) G. i, 363. HY. SS. BO, 47. ABULFEDA mentions two places in this desert, where there are houses and palm-trees; but there could not be enough water to supply the army of Cambyses. LR.

19. πυθόμενος] und. περί της έλάσεως, or περί της ανύδρου. SW.

 ἀσκούς] The caravans at the present day carry their water on camels, in skins of camels. REN. s. vii, 26, 34.

22. καμήλων] When a substantive and adjective should be both in the same case, the Greeks, considering

the substantive as a whole and the adjective as a part of it, put the former in the genitive case. MA, 353. Liv. xxviii, 39, 4. Observe however that in such expressions the adjective denotes only an accidental, and not an essential, quality of the substantive; of διθάνατοι τῶν Θεῶν would be incorrect. A different construction occurs in vi, 113, 23; and vii, 217, 95.

23. Κόρυν] called by Abulfeda 'the

Torrent of Corey, was inadequate to the supply of so large an army; and it would have been impossible to procure hides enough to form conduits extending, on the whole, for a distance of nearly 800 miles. LR.

24. ωμοβοέων] agrees with δορων und. SH, on BO, 70. ' of raw ox-hides,' in 65 · vii 01

iv, 65; vii, 91.

25. δεξαμενὰs] 'cisterns,' 'tanks.'
The etymology is explained by what follows. s. vii, 160, 15.

26. τὸ ὅδωρ σώζωσι] Therefore called 'reservoirs' in French and in English.

ές ταύτην την άνυδρον. άγειν δέ μιν δια όχετῶν τριῶν ές τριξα

χωρία. ²⁷

(10) Έν 28 δὲ τῷ Πηλουσίφ 29 καλεομένω στόματι τοῦ Νείλου 30 έστρατοπεδεύετο 31 Ψαμμήνιτος ο 'Αμάσιος παῖς, ἐπομένων Καμ**εύσεα. "**Αμασιν γαρ ου κατέλαβε ζώντα Καμβύσης, έλάσας έπ' Αίγυπτον άλλα βασιλεύσας ο Αμασις τέσσερα και τεσσεράκοντα έτεα, ἀπέθανε· έν τοῖσι οὐδέν οἱ μέγα ἀνάρσιον 32 πρηγμα συνενείχθη. ἀποθανών δὲ καὶ ταριχευθείς 33, ἐτάφη. (11) Οἱ δὲ Πέρσαι έπεί τε, διεξελάσαντες την άνυδρον, ίζοντο πέλας των Αίγυπτίων ώς συμβαλέοντες, ένθαῦτα οἱ ἐπίκουροι οἱ τοῦ Αίγυπτίου, έόντες ανδρες "Ελληνές τε καὶ Καρες, μεμφόμενοι τῷ Φάνη, δτι στρατόν ήγαγε έπ' Αίγυπτον άλλύθροον, μηχανώνται πρηγμα ές αυτόν τοιόνδε ήσαν τῷ Φάνη παίδες έν Αιγύπτφ καταλελειμμένου τους άγαγόντες ές τὸ στρατόπεδον καὶ ές δψιν τοῦ πατρός, κρητήρα έν μέσω έστησαν άμφοτέρων των στρατοπέδων μετά δε, άγινέοντες 34 κατά ενα 35 εκαστον των παίδων, εσφαζον ές τὸν κρητήρα. διὰ πάντων δὲ διεξελθόντες 36 τῶν παίδων, οἶνόν τε καὶ ύδωρ έσεφόρεον ές αὐτόν. έμπιόντες 37 δὲ τοῦ αἵματος 38 πάντες οί έπίκουροι ούτω δή συνέβαλον. μάχης δέ γενομένης καρτερής, καί πεσύντων έξ άμφοτέρων των στρατοπέδων πλήθει πολλων, έτράποντο οἱ Αἰγύπτωι.

27. $\chi \omega \rho i a$] From the notes of REN, and $L\hat{R}$, it is probable that the Persian forces were supplied with water by a twofold method: (1) from skins carried by camels; and (2) from reservoirs, into which were conducted, through pipes of hide, the waters both of such fresh springs as exist in the desert, and of draw-wells. There are 'three places' on the route, where water is to be met with, namely, Catia, Varada, and El-Arisch.

28. dv] is sometimes used with names of places, when proximity only is implied: MA, 577. v, 116; LR. ii, 163; in the same sense as κατά, i, 80; STG. i, 1, 45; vi, 111, 8. As ¬ in Hebrew. PK, on Jo. x, 10; and i K. viii,

9; ix, 11.
29. Πηλουσίφ] from πηλδε 'mud;' This town, called Sin in the Scriptures, and now Tineh, was the key of Egypt. A. dividui pars maxima Nili in vada decurrit Pelusia, septimus amnis, Luc. viii, 465. LR.

30. Neίλου] s. NILUS and NIGER. A. i, 76.

31. έστρατοπεδεύατο] στρατοπεδεύσασθαι εν Πηλουσίφ, ii, 141. WE.
33. ταριχευθείς] 'after being em-

balmed.

35. κατὰ ἔνα] 'one by one, one at a

time, vii, 104. MA, 581.
36. διεξελθόντες] δια-έξ, 'throughout.' Dem. Ph. ii, 1; καθ' ξκαστον τούτων διεξιών χωρίς, Ph. i, 8.

37. εμπιόντες] So Catiline was said humani corporis sanguinem vino permixtum in pateris circumtulisse; inde, cum post exsecrationem omnes degustavissent, aperuisse consilium suum, Sall. C. 23. TX. A similar atrocity is narrated by Diod. xxii, p. 563. WE. The custom was Scythian, iv, 70.

38. τοῦ αίματος] or rather τοῦ κράματος, i. e. 'of the mixture:' πίνειν προσφαγμάτων, Eur. Al. 861; φαγεῖν ἐλατῆρος, Arist. E. 1777. MG. The sacred writers insert ἐκ, and sometimes àxò, before the genitive case; as Herodotus does before αμφοτέρων in the next sentence, though he omits it,

(13) Οί δε Αλγύπτιοι έκ τῆς μάχης, ὡς ἐτράποντο, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμ $oldsymbol{\psi}$. κατειληθέντων δὲ ἐς Μέμ $oldsymbol{\psi}$ ιν 39 , ἔπεμ $oldsymbol{\pi}$ ε ἀνὰ ποταμὸν 40 Καμβύσης νέα Μυτιληναίην, κήρυκα άγουσαν άνδρα Πέρσην, ές δμολογίην προκαλεόμενος Αίγυπτίους. οι δὲ, ἐπεί τε τὴν νέα ἴδον έσελθοῦσαν ές την Μέμφιν, έκχυθέντες ἁλέες ἐκ τοῦ τείχεος, τήν τε νέα διέφθειραν, καὶ τοὺς 41 ἄνδρας κρεουργηδὸν 42 διασπάσαντες 43 έφόρεον ές τὸ τεῖχος. καὶ Αἰγύπτιοι μὲν μετὰ τοῦτο, πολιορκεύμενοι, χρόνφ παρέστησαν. 44 οι δε προσεχέες Λίθυες 45, δείσαντες τα περί την Αίγυπτον γεγονότα, παρέδοσάν σφεας αὐτοὺς άμαχητί καὶ φόρον τε έτάξαντο 46, καὶ δῶρα ἔπεμπον. ὡς δὲ Κυρηναῖοι 47 καὶ Βαρκαῖοι 48, δείσαντες όμοιως & καὶ οἱ Λίθυες, ἔτερα τοιαῦτα ἐποίησαν. Καμβύσης δὲ τὰ μὲν παρὰ Λιβύων ἐλθόντα δῶρα φιλοφρόνως ⁴⁹ έδέξατο τὰ δὲ παρὰ Κυρηναίων ἀπικόμενα μεμφθείς, ὡς έμοὶ δοκέει, ότι ην όλίγα· επεμψαν γάρ δή πεντηκοσίας μνέας 50 άργυρίου οί Κυρηναΐοι ταύτας δρασσόμενος, αυτοχειρίη διέσπειρε τη στρατιῆ. (14) Ἡμέρη δὲ δεκάτη, άπ' ῆς παρέλα6ε τὸ τεῖχος 1 τὸ ἐν Μέμφι Καμβύσης, κατίσας ές τὸ προάστειον έπὶ λύμη 52 τὸν βασιλέα των Αλγυπτίων Ψαμμήνιτον, βασιλεύσαντα μήνας έξ, τοῦτον κατίσας σὺν ἄλλοισι Αἰγυπτίοισι, διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς, ποιέων τοιάδε στείλας αυτου την θυγατέρα έσθητι δουλητη, έξέπεμπε έπ³⁸ ύδωρ έχουσαν υδρήϊον. 64 συνέπεμπε δὲ καὶ ἄλλας παρθέ

39. Μέμφω] The villages of Mocanan and Metrahenny are on the site of this ancient city. POCOCKE. There is a position still called Menouf, or Mimf. BRUCE.

40. ἀνὰ ποταμὸν] 'up the river,'
ΜΛ, 579, 2. ἀ. τὸν π. i, 194; ii, 96; iv, 18; opposed to κατά π. iv, 44; κ. τὸν π. i, 194 twice; κ. ρόον, ii, 96. VK. 41. 700s] denotes all the men, in number 200. SW.

42. κρεουργηδὸν] 'after the manner The following adverbs of butchers.' are similar in their formation, ໄສສາງວັດນຸ, Æsch. Th. 317; ταυρηδόν, Arist. R. 803; κυνηδόν, Ν. 483; κριηδόν, L. 309. BL.

43. διασπάσαντες] διαιροῦντες, διασπαράξαντες, διασχίσαντες, Hes. SS.

44. παρέστησαν] 'surrendered;' v, 65, 18; vi, 99; 140; Dem. An. p. 280; WE. iii, 155, 96; Θάσιοι τρίτω έτει πολιορκούμενοι ώμολόγησαν 'Aθηναίοις, Thu. i, 101.

45. Aleves] The inhabitants of Marmarica.

46. ἐτάξαντο] To this verb may be traced the English word TAX. vaûs παραδόντες φόρον τε ταξάμενοι, Thu. i, 108; ν. π., χρήματά τε, δσα έδει ἀποδοῦναι αὐτίκα, τ., καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν, ib. 101.

47. Kupnyañol Cyrene, now Curin, was the chief city of Pentapolis, and gave birth to Aristippus, Callimachus, Carneades, and Eratosthenes.

48. Βαρκαΐοι] Barce, another city of Pentapolis, afterwards called Ptolemais, from the name of a neighbouring sea-port, and now Barca or Tolometa. LR.

49. φιλοφρόνως] φίλα φρονέων, Hom. Il. A, 219.

50. πεντηκοσίας μνέας] about 1600i. 51. τείχος] Memphis consisted of three parts; one of which, the fort, was called Λευκόν Τείχος, 'White Wall.' LR. iii, 91.

54. ξ. ύδρητον] άνθρωπος κεράμιον δδατος βαστάζων, St Mark xiv, 13. This was the employment of the lowest νους 55 ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων, ὁμοίως ἐσταλμένας τῆ τοῦ βασιλέος. ως δε βοη τε και κλαυθμώ παρησαν αι παρθένοι κατά 56 τους πατέρας, οἱ μὲν ἄλλοι πατέρες ἀνεβόων⁵⁷ τε καὶ ἀντέκλαιον, ὁρέοντες τὰ τέκνα κεκακωμένα, ὁ δὲ Ψαμμήνιτος, προϊδών καὶ μαθών, ἔκυψε ές την γην. παρεξελθουσέων 58 δε των ύδροφόρων, δεύτερά οἱ τὸν παῖδα ἔπεμπε μετ' ἄλλων Αἰγυπτίων δισχιλίων την αὐτην ήλικίην έχόντων, τούς τε αὐχένας κάλω 59 δεδεμένους 60 καὶ τὰ στόματα έγκεχαλινωμένους. 61 άγοντο δὲ ποινὴν τίσοντες Μυτιληναίων τοῖσι ἐν Μέμφι άπολομένοισι σύν τη νηί ταῦτα γὰρ ἐδίκασαν οἱ βασιλήϊοι δικασταὶ, ὑπὲρ ἀνδρὸς ἑκάστου δέκα Αἰγυπτίων τῶν πρώτων ἀνταπόλλυσθαι. ὁ δὲ, ἰδων παρεξιόντας, καὶ μαθων τὸν παῖδα ἀγεόμενον 62 έπι θάνατον, τῶν ἄλλων Αιγυπτίων τῶν περικατημένων αὐτὸν κλαιόντων καὶ δεινὰ ποιεύντων, τωὐτὸ ἐποίησε τὸ καὶ ἐπὶ τῆ θυγατρί. 68 παρελθόντων δὲ καὶ τούτων, συνήνεικε, ώστε 64 τῶν συμποτέων οἱ ἄνδρα ἀπηλικέστερον 65, ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων, ἔχοντά τε οὐδὲν, εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς, καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιὴν, παριέναι Ψαμμήνιτόν τε τὸν 'Αμάσιος καὶ τοὺς ἐν τῷ προαστείφ κατημένους των Αιγυπτίων. ὁ δὲ Ψαμμήνιτος, ὡς ἴδε, ἀνακλαύσας μέγα, καί καλέσας οὐνόματι τὸν ἐταῖρον, ἐπλήξατο τὴν κεφαλήν. ἦσαν δ' άρα αὐτοῦ φύλακοι, οι τὸ ποιεύμενον πᾶν έξ έκείνου έπ' έκάστη έξόδω Καμβύση έσήμαινον. θωυμάσας δὲ ὁ Καμβύσης τὰ ποιεύμενα, πέμψας άγγελον, εἰρώτα 66 αὐτὸν, λέγων τάδε· " Δεσπότης σε " Καμβύσης, Ψαμμήνιτε, είρωτα 66, διότι δη την μεν θυγατέρα δρέων " κεκακωμένην, και τον παϊδα έπι θάνατον στείχοντα, ούτε άνέ-" βωσας, οὖτε ἀπέκλαυσας.67 τὸν δὲ πτωχὸν, οὐδέν σοι προσήκοντα 68,

slaves. Moses, speaking of the whole congregation of Israel, commences with bi ἀρχίφυλοι ὑμῶν, and ends with ἕως ὑδροφόρου ὑμῶν, l.xx, Deut. xxix, 10 f. (PK.) s. i, 102, 29.

55. παρθένους] 'unmarried daughters.'

56. κατά] 'near' where their fathers were seated. MA, 581, b. ώs δè κ. τους φυλάσσοντας Τν, ii, 121, 4; ώς κ. τοῦτο τὸ χωρίον εγίνοντο, iii, 86. VK.

57. ἀνεβόων] ἀνεβόησε φωνή 'Ησαῦ καὶ ἔκλαυσεν, ι.x.x, Genesis xxvii, 38. 58. παρεξελθουσέων] vi, 117. WE.

59. κάλφ] κάλος, Ionic = κάλως,
'a rope;' καλὸς, 'good,' 'fair.'
60. δεδεμένους] as if the preceding

60. δεδεμένους] as if the preceding expression had been οἱ τὸν παίδα ἔπεμπεκαὶ ἄλλους Αἰγυπτίους. STG.

61. έγκεχαλινωμένους] by way of

ignominy; iii, 118. LR. s. 11 Kings xix, 28. (PK.)

62. ἀγεόμενον] s. i, 118, 60. ἐπὶ μὲν τῷ υἰεῖ ἀγομένφ ἐπὶ τὸ ἀποθασεῖν, οὐκ ἐδάκρυσεν, ἐπὶ δὲ τῷ φίλοψποσαιτοῦντι' τοῦτο μὲν γὰρ, ἐλεεινόν ἐκεῖνο δὲ, δεινόν, Arist. Rh. ii, 10, 4. WE.

63. ἐπὶ τῆ 3.] 'in the case of his daughter,' HGV. VG, ix, 4, 15. 'with,' MA, 586, δ. but this seems less accurate. ἐπ' ἐκάστη ἐξόδφ, below.

άπηλικέστερον] πρεσβύτερον. ΓΛ.
 εἰρώτα] the imperfect; εἰρωτᾶ,
 the present.

67. ἀπέκλαυσας] ἀποκλαύσαντα η κατοικτισάμενον, ii, 121, 3; τὰποκλαῦσαι κὰποδύρασθαι, Æsch. P. V. 658; Soph. Œ. R. 1467; Ph. 704; and Procop. repeatedly. WE.

68. οὐδέν σοι προσήκοντα] 'in no

" ως άλλων πυνθάνεται, έτίμησας;" Ο μεν δή ταῦτα έπειρωτα ό δ' αμείθετο τοῖσδε " ΤΩ παῖ Κύρου, τὰ μὲν οἰκήϊα ἦν μέζω 69 " κακὰ, ἢ ὤστε ⁷⁰ ἀνακλαίειν τὸ δὲ τοῦ ἐταίρου πένθος ἄξιον ἦν " δακρύων, δς, έκ πολλών τε καὶ εὐδαιμόνων έκπεσων, ές πτωχηίην " ἀπῖκται 71 ἐπὶ γήραος οὐδ $\tilde{\varphi}$." 72 Καὶ ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα 78 ύπο τούτου, εδ δοκέειν οι είρησθαι ως δε λέγεται υπ' Αίγυπτίων, δακρύειν 74 μεν Κροισον· έτετεύχεε 75 γαρ και ούτος έπισπόμενος Καμβύση έπ' Αιγυπτον δακρύειν δὲ Περσέων τοὺς παρεόντας αὐτῷ τε Καμβύση ἐσελθεῖν⁷⁶ οἶκτόν τινα, καὶ αὐτίκα κελεύειν, τόν τέ οἰ παῖδα ἐκ τῶν ἀπολλυμένων σώζειν, καὶ αὐτὸν, ἐκ τοῦ προαστείου άναστήσαντας, ἄγειν παρ' έωυτόν. (15) Τὸν μὲν δη παῖδα εὖρον οὶ μετιόντες οὐκέτι περιεόντα, ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα· αὐτὸν δὲ Ψαμμήνιτον άναστήσαντες ήγον παρά⁷⁷ Καμβύσεα ένθα τοῦ λοιποῦ διαιτάτο, έχων οὐδὲν βίαιον. εἰ δὲ καὶ ήπιστήθη 78 μη πολυ-

wise connected with thee; 'i, 91; π . οὐ. πόλει, Eur. S. 482; Æsch. A. 1046. MR.

~......

69. με(ω] MA, 131, obs.
70. ħ ωστε] When it is an entire proposition with which the subject is compared, and the comparative has the sense of 'too much,' h is followed by the infinitive, with Sore or is, but more frequently without it: MA, 448, ο ; 449, c. μείζον, η διστε φέρευν δόν νασθαι, κακόν, Χεn. Μ. iii, 5, 3 ; μείζον, η φέρευν, Soph. Œ. R. 1293 ; μείζον, η πενθείν, Bacchyl. Thucydides expresses the same idea by μείζω, ή κατά (s. viii, 38, 50;) δάκρυα, vii, 75: VK. curæ leves loquuntur, ingentes stupent, see Soph. An. 1259 ... 1270, where πένθος οἰκεῖον occurs; ἔστι μείζω τάκείνων έργα, η ώς τῷ λόγφ τις αν είποι, Dem. Ph. ii, p. 74; s. vi, 109,

71. ἐs πτ. ἀπῶτται] 'is come to beggary.' This expression implies that the reverse was formerly the case, though this is sometimes suppressed; ηκει els απαιδίαν (i. e. έξ εὐπαιδίας), Eur. S. 181 ; ἐλθεῖν εἰς ἡδονὰς (ἐκ μερίμνων), Ι. 1180; els ἀπορίαν (ἐξ εὐ-πορίας) ἔρχεσθαι, Χεπ. Μ. v, p. 826. [where? ED.] MR.

72. ἐπὶ γήρασς οὐδῷ] Hom. Il. X, 60; Ω, 487; Od. O, 246; 347; 'on the threshold, or verge, of old age.' In

Attic, ἐπὶ γήρως ὁδῷ, Lys. VK, s. i. 111, 90.

73. ως απενειχθέντα] ως απενείχθη would be more simple; or (the rest of the sentence being in the infinitive after λέγεται) ώς άπενειχθήναι, as ώς εύρεθήναι, iii, 35; ἐπεὶ ἰέναι, ii, 32. When a participle is used, ώς is generally followed by εκαστος, as ως έκαστην αίρεοντες, i. e. ήρεον, vi, 31, 64; ώς έκάστους έκκαλεύμενος, i. e. έξεκαλέετο, vi, 79; SW. s. i, 29, 18; ED. ώς έκάστφ προστάσσων, i, 114: ήσαν may be understood with alpéortes, and Av with the other participles. STG.

74. δακρύειν] It is no weakness, even in heroes, 'to weep,' but the very effect of humanity, and proof of a generous temper; Eust.

75. ἐτετεύχεε] i.e. ἐτετυχήκει. ΜΑ,

76. αὐτῷ ἐσελθεῖν] Verbs, compounded with prepositions which never govern a dative, take that case to express direction towards an object; τοῦσι ἐ. ἡδονὴν, i, 24. MA, 394, c. Euri-pides has διῆλθε with an accusative, S. 298. MR.

77. παρά] ΜΑ, 588, c. 78. $\eta \pi i \sigma \tau \eta \theta \eta$] 'he had had the sense; he had known how.' This verb has an active signification with a passive form, as μέμφομαι has; ἐπίστασο είναι alel τοιούτος, vii, 29, 47. WER. SW. πρηγμονείν, απέλαβε αν Αίγυπτον, ώστε έπιτροπεύειν αθτής. έπελ τιμαν εώθασι Πέρσαι των βασιλέων τους παιδας των 79, εί καί σφεων αποστέωσι, όμως τοῖσί γε παισί αὐτῶν αποδιδοῦσι την άρχήν. πολλοϊσι μέν νυν και άλλοισί έστι σταθμώσασθαι, ότι τοῦτο ούτω νενομίκασι ποιέειν έν δὲ δὴ καὶ τῷδε, τῷ Λίθυος Ἰνάρω παιδὶ Θαννύρα, δε ἀπέλαβε τήν οἱ ὁ πατήρ εἶχε ἀρχήν καὶ τῷ ᾿Αμυρταίου Παυσίρι και γαρ ούτος απέλαβε την του πατρός αρχήν καίτοι Ίνάρω τε και 'Αμυρταίου⁸⁰ οὐδαμοί κω Πέρσας κακὰ πλέω έργάσαντο. νῦν δὲ, μηχανώμενος κακὰ, ὁ Ψαμμήνιτος ἔλαβε τὸν μισθόν. άπιστας γαρ Αίγυπτίους ήλω. έπεί τε δὲ ἐπάϊστος 81 ἐγένετο ὑπὸ Καμθύσεω, αίμα ταύρου πιων82, άπέθανε παραχρημα. ούτω δη ούτος έτελεύτησε.83 (16) Καμβύσης δὲ ἐκ Μέμφιος ἀπίκετο ἐς Σάϊν 84 πόλιν, βουλόμενος ποιήσαι τὰ δή καὶ ἐποίησε. ἐπεί τε γὰρ ἐσῆλθε ές τὰ τοῦ 'Αμάσιος οἰκία, αὐτίκα ἐκέλευε ἐκ τῆς ταφῆς τὸν 'Αμάσιος νέκυν εκφέρειν έξω. ως δε ταῦτά οι επιτελέα εγένετο, μαστιγοῦν έκέλευε και τας τρίχας αποτίλλειν και κεντούν τε και τάλλα πάντα λυμαίνεσθαι. έπεί τε δὲ καὶ ταῦτα ἔκαμον ποιεῦντες. 85 ὁ γὰρ δλ νεκρός, ατε τεταριχευμένος, άντειχέ τε και ούδεν διεχέετο έκέλευσέ μιν ο Καμβύσης κατακαῦσαι, έντελλόμενος οὐκ ὅσια. Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι είναι πῦρ. 96 τὸ ὧν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμως έν νόμφ οὐδετέροισί έστι. (17) Μετά δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης έβουλεύσατο τριφασίας στρατηίας, έπί τε Καρχηδονίους, καὶ έπὶ 'Αμμωνίους 87, και έπι τους μακροβίους Αιθίοπας 88, οικημένους δὲ

τῶν] Either τῶν is to be construed with τὴν ἀρχὴν, or αὐτῶν is redundant.

80. 'Auvorator] The revolt of Inarus and Amyrtæus took place about 79 Or. Thu. i, 110; Diod. xi, 71; and Ctes. WE.

81. ἐπάϊστος] φανερός. ΓΛ. und. τὴν ἀπόστασιν τῶν Αἰγυπτίων μηχανώμενος.

STG. 82. π ιών] i. e. ἀναγκασθεὶς π ιεῖν.

83. ereλεύτησε] Since that time Egypt has had no native race of princes, but has passed under the sway, in succession, of the Persians, the Greeks, the Romans, the Arabs, the Saracens, and the Turks. Thus has been fulfilled the prophecy of Ezekiel, xxx. LR.

84. Zdiv] The former capital of lower

Egypt. A.

85. ἔκαμον ποιεῦντες] 'they were tired of doing.'

186. πῦρ] δεὸς παρὰ Πέρσαις νομίζεται τὸ πῦρ, Chrys. t. ii, p. 54, b. WE. Hence Euphrates, a Persian slave, thus addresses his master: Εὐφράτην μὴ καῖε, μηδὲ μιψης πῦρ ἐπ' ἐμοί· Πέρσης εἰμί· πῦρ δὲ μιῆναι ἡμῶν πικρότερον δανάτου, Diosc. An. t. i, p. 503; LR. hic gauders libet, quod non violaverit ignem, Juv. xv, 84. The Fire-worshippers, who are detested by the Mahometans, bear a prominent part in oriental romance.

87. 'Aμμωνίουs] Among them was the oracle of Jupiter Ammon, in a spot now called the Oasis of Siwah. A. The Greeks derived the name from αμμος, 'sand.'

88. μ . Alblowas] The Abyssinians.

Λιβύης ἐπὶ τῆ νοτίη θαλάσση.⁸⁹ βουλευομένφ δέ οἱ ἔδοξε, ἐπὶ μὲν Καρχηδονίους τον ναυτικόν στρατόν άποστέλλειν έπι δε 'Αμμωνίους, τοῦ πεζοῦ 90 ἀποκρίναντα ἐπὶ δὲ τοὺς Αἰθίοπας, κατόπτας 91 πρώτον, όψομένους τε την έν τούτοισι τοῖσι Αἰθίοψι λεγομένην εἶναι ηλίου τράπεζαν 92, εὶ ἔστι άληθέως, καὶ πρὸς ταύτη τὰ ἄλλα κατοψο-

μένους, δώρα δὲ τῷ λόγω 98 φέροντας τῷ βασιλέϊ αὐτῶν.

(19) Καμβύση δὲ ὡς ἔδοξε πέμπειν τοὺς κατασκόπους, αὐτίκα μετεπέμπετο έξ 'Ελεφαντίνης 94 πόλιος των 'Ιχθυοφάγων 95 άνδρων τους έπισταμένους την Αιθιοπίδα γλώσσαν. έν 🕉 δὲ τούτους μετήϊσαν 96, έν τούτω έκέλευε έπὶ την Καργηδόνα πλέειν τον ναυτικον στρατόν. Φοίνικες δε οὐκ ἔφασαν ποιήσειν ταῦτα ' ὁρκίοισί τε γὰρ · μεγάλοισι ένδεδέσθαι 97, καὶ οὐκ ἃν ποιέειν ὅσια 98, ἐπὶ τοὺς παῖδας τους έωυτων στρατευόμενοι. Φοινίκων δε ου βουλομένων, οί λοιποί οὐκ ἀξιόμαχοι ἐγίνοντο. Καρχηδόνιοι μέν νυν οὕτω δουλοσύνην διέφυγον πρὸς Περσέων.99 Καμβύσης γαρ βίην οὐκ έδικαίου προσφέρειν Φοίνιζι, ότι σφέας τε αυτούς έδεδωκεσαν Πέρσησι, καί πᾶς ἐκ Φοινίκων ήρτητο 100 ὁ ναυτικός στρατός. δόντες δὲ καὶ

89. τŷ νοτίη δαλάσση] The Arabian gulf. LR.

90. τοῦ πεζοῦ] understand μέρος τι. STG. & mecos in military affairs is generally opposed to o ravrucos and includes ή lawos, 'the cavalry,' iv, 83, 6; 97, 42; Thu. ii, 9; but is sometimes opposed to the latter, and then (but not otherwise, LR.) denotes 'infantry' only. Liv. xxii, 31, 3.
91. κατόπτας] iii, 21; οὐδὲ μάρτυ-

ρας, οὐδὲ κατόπτας, Hom. H. Mer. 372; αὐτὸς κατόπτης «Ιμ' έγω, Æsch. Th. 41; σκοπούς καλ κατοπτήρας στρατοῦ

Επεμψα, ib. 36. BL.

92. ηλίου τράπεζαν] locus est opiparis epulis semper refertus, quibus indiscretim omnes vescuntur: nam et divinitus eas augeri ferunt, Sol. 30. From its being open to all alike, it derived its name; LR. compare St Matthew v, 45. Homer is supposed to allude to this institution, Il. A, 423. PW, E. and C. iii, 7.

93. τῷ λόγῳ] λέξοντας δὲ, ὅτι δῶρα

φέροιεν τῷ βασιλέι. STG.

94. 'Ελεφαντίνης] The city was situated in an island of the same name, now called Geziret-el-Sag, 'Isle of Flowers.' LR. A. In iii, 20; πόλιος is omitted. BO, 224.

95. Ἰχθυοφάγων] from lχθὺs 'fish,' and φάγειν 'to eat;' called also Troglodytæ, from τρώγλη 'a cave,' and δῦναι 'to enter.' A. Now the Shangallas. LR.

96. µerhīσav] He adds aξοντες, iii.

28. s. i, 41, 15.

97. δ. μ. ἐνδεδέσθαι] und. μή ποτε έπὶ τοὺς Καρχηδονίους στρατεύσεσθαι. In the same sense Herodotus uses κατ-

έχεσθαι, i, 29. STG.
98. δσια] The parent state, or μητρόπολιε, vii, 51,86; stood in the same relation to its colonies, ώs γονείς προς τέκνα, Pol. xii, 10. The duties were reciprocal, hence Themistocles says to the Ionians, od noisere dinaia ent robs πατέρας στρατευόμενοι, viii, 22. WE. Compare the above passages, and iv, 147; 148; viii, 48; with Thu. ii, 10; v, 84 &c; vi, 82. AO.

99. πρὸς Περσέων] ἀπειλεομένην. STG. but s. vi, 45, 71. 100. ήρτητο] 'was dependent;' v,

31, 64. The Phœnicians constituted the most considerable part of his fleet in courage and skill, as well as in numbers: without them in short it would have been worse than useless to attempt any naval expedition. Geinoz. Κύπριοί σφεας αὐτοὺς Πέρσησι, ἐστρατεύοντο ἐπ' Αἰγυπτον. (20) Ἐπεί τε δὲ τῷ Καμβύση ἐκ τῆς Ἐλεφαντίνης ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, ἔπεμπε αὐτοὺς ἐς τοὺς Αἰθίοπας, ἐντειλάμενος τὰ λέγειν χρῆν, καὶ δῶρα φέροντας πορφύρεόν τε εἶμα καὶ χρύσεον στρεπτὸν ¹ περιαυχένιον καὶ ψέλια² καὶ μύρου ἀλάβαστρον ³ καὶ φοινικηΐου ⁴ οἴνου κάδον. (21) Ἐς τούτους δὴ ὧν τοὺς ἄνδρας ὡς ἀπίκοντο οἱ Ἰχθυοφάγοι, διδόντες τὰ δῶρα τῷ βασιλεί αὐτῶν ἕλεγον

1. στρεπτον] 'a twisted collar, or necklace; 'ix, 20. στρεπτοs is properly a masculine adjective, agreeing with δρμος understood; δ περιδεραίος κόσμος, Suid. STE, Th. L. G. 8803. The ornaments here mentioned were Median, as Xenophon informs us; Astyages used paint, rouge, and false hair, ταῦτα πάντα Μηδικά ἐστι, καὶ οἰ πορφυροί χιτώνες, και οι κάνδυες, και οι στρεπτοι περι τη δέρη, και τα ψέλια περί ταΐν χεροίν, C. i, 3, 2. Cyrus went to his uncle in a Persian dress with neither πορφυρίδα, ψ. nor στρεπτόν, ib. ii, 4, 6. Abradatas received from his queen χρυσοῦν κράνος, καὶ περιβραχιόνια ('armlets'), καὶ ψ. ('bracelets') πλατέα περί τοὺς καρποὺς τῶν χειρῶν, και χιτώνα πορφυρούν, και λόφον δακινθινοβαφή, ib. vi, 4, 2. The daughter of Cyanares were στέφανον χρ. καὶ ψ. καί στρεπτόν, καί στολήν Μηδικήν ώς δυνατόν καλλίστην, ib. viii, 5, 18. ED. hominem optima veste contexit, quam satrapæ regii gerere consueverant; ornavit etiam torque et armillis aureis ceteroque regio cultu, Nep. xiv, 3; ἀκινάκην είχε χρ. και στρ. ἐφόρει, και ψ. και τὰ ἄλλα, ἄσπερ οι ἄριστοι τῶν Περσῶν έτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου, A. i, 8, 20; 5, 8; BL. Εδωκε Κῦρος ἐκείνφ (viz. to Syennesis) δώρα, α νομίζεται παρά βασιλεύσι τίμια, ἴππον χρυσοχάλινον, καί σ. χρυσοῦν, καί ψ. καί ά. χ. καί στολήν Περσικήν, ib. 2, 27; αὐτὸν ὁ ᾿Αστυάγης καί σ. καλήν ἐνέδυσε, καί στρεπτοῖς καὶ ψελίοις ἐτίμα καὶ ἐκόσμει* και έφ' ίππου χρυσοχαλίνου περιήγεν, ώσπερ και αυτός είωθει πορεύεσθαι, C. i, 3, 3; δώρα γιγνώσκεται ένια τών βασιλέως, "ψέλλια καὶ στρεπτοὶ καὶ Ἐπτοι χρυσοχάλινοι" οὐ γὰρ δὴ ἔξεστιν ἐκεῖ ταῦτα ἔχειν, ῷ ἂν μὴ βασιλεὺς δῷ, ib. viii, 2, 8. Hence it appears that these were marks of honour conferred

by the sovereign; HU. and, in all probability, closely resembling orders of knighthood in modern times. s. Δν-δρας στρεπτοφόρους τε καl ψελιοφόρους, viii, 113, 19: Liv. xxiv, 42; Juv. ii, 85.

2. ψέλια] τὰ ἄκροις βραχίσσι περιτιθέμενα κόσμια, Amm. They were also worn as 'anklets,' iv, 168.

3. μ. ἀλάβαστρον] St Matthew xxvi, 7; St Mark xiv, 3; Crat. in Ath. vi, 94; Alex. in Ath. xv, 44; Call. Pal. 13; 15; Συρίω μύρω χρύσει ἀλάβαστρα, Theoc. xv, 114; from which it appears to signify 'a vase for perfumes, without restriction as to the materials of which it was made, σκεύη μύρων δεκτικά, Schol. The Greek etymology is à 'without,' and λαβή 'a handle;' άγγος μύρου μη έχον λαβάς, λίθινος μυροθήκη, Suid. λήκυθος λιθίνη πρός μύρων ἀπόθεσιν, σκεῦός τι έξ ὑέλου, Etym. M. SS. These vases were generally made of δνυξ 'onyx,' therefore called λίθος άλαβαστρίτης, Diosc. v, 153; which was found best for preserving unguents, Plin. H. N. xxxvi, 8; and was met with near Thebes in Egypt, Theoph. de L. p. 154; and in the Arabian mountains, Pli. xxxvi, 7; nardi parvus onyx eliciet cadum, Hor. IV O. xii, 17. LR.

4. φοινικήθου] i, 193; ii, 86. 'Date wine' is still the ordinary drink of the Eastern nations. Βίκους φοινικήθους οίνου πλέους, i, 194; οίνος ἀμπέλινος, 'grape wine,' ii, 37; 60; οί. ἐκ κριθέων, 'barley wine, beer,' ii, 77; οί. ἐκ τοῦ λωτοῦ, 'lotus wine,' iv, 177. LR.

5. κάδον] By this name the Ionians call το κεράμιον, Clit. in Ath. xi, 45; but the latter word occurs also in our author, κεράμιον οlνηρον, iii, 6. SW

τάδε " Βασιλεύς ο Περσέων Καμβύσης, βουλόμενος φίλος τοι " καὶ ξεινος γενέσθαι, ημέας τε ἀπέπεμψε, ἐς λόγους τοι ἐλθειν " κελεύων, και δώρα ταῦτά τοι διδοῖ, τοῖσι και αὐτὸς μάλιστα ήδεται " χρεώμενος." Ο δὲ Αἰθίοψ, μαθών, ὅτι κατόπται ἤκοιεν, λέγει πρός αὐτούς τοιάδε. "Οὕτε ὁ Περσέων βασιλεύς δῶρα ὑμέας " ἔπεμψε φέροντας, προτιμών πολλοῦ 6 έμολ ξεῖνος γενέσθαι, οὖτε " ὑμεῖς λέγετε ἀληθέα· ἤκετε⁷ γὰρ κατόπται τῆς ἐμῆς ἀρχῆς· οὕτε " έκεῖνος ἀνήρ έστι δίκαιος εἰ γὰρ ἦν δίκαιος, οὕτ' ἄν ἐπεθύμησε " χώρης άλλης ή της έωυτου, ουτ' αν ές δουλοσύνην άνθρώπους ήγε " ὑπ' ὧν μηδὲν ἡδίκηται. νῦν δὲ αὐτῷ τόξον τόδε⁸ διδόντες, τάδε " ἔπεα λέγετε· Βασιλεύς ὁ Αἰθιόπων συμβουλεύει τῷ Περσέων " βασιλεί, επεάν ουτω ευπετέως ⁹ ελκωσι τὰ τόξα Πέρσαι εόντα " μεγάθεϊ τοσαῦτα, τότε ἐπ' Αἰθίοπας τοὺς μακροβίους, πλήθεϊ " ὑπερβαλλόμενον, στρατεύεσθαι μέχρι δὲ τούτου θεοῖσι εἰδέναι " χάριν 10, οι 11 ουκ έπι νόον τρέπουσι Αιθιόπων παισί γην άλλην " προσκτάσθαι τῆ ἐωυτῶν." (22) Ταῦτα δὲ είπας καὶ ἀνείς τὸ τόξον παρέδωκε τοῖσι ήκουσι.

(25) Θεησάμενοι δὲ τὰ πάντα, οἱ κατάσκοποι ἀπαλλάσσοντο όπίσω. ἀπαγγειλάντων δὲ ταῦτα τούτων, αὐτίκα ὁ Καμβύσης, ὀργήν ποιησάμενος 12, έστρατεύετο έπὶ τοὺς Αἰθίοπας, οὕτε παρασκευὴν σίτου ουδεμίαν παραγγείλας, ούτε λόγον έωυτῷ δούς, ὅτι ἐς τὰ ἔσχατα ¹³ τῆς γῆς ἔμελλε στρατεύεσθαι· οἶα δὲ ἐμμανής ¹⁴ τε ἐὼν καὶ οὐ φρενήρης 15, ὡς ήκουε τῶν Ἰχθυοφάγων, ἐστρατεύετο, Ἑλ-

6. προτιμών πολλοῦ] i. e. περί πολλοῦ ποιούμενος. STG. s. i, 86, 27.

7. ήκετε κατάσκοποί έστε, κατανοῆσαι τὰ ίχνη τῆς χώρας ἥκατε, LXX, Genesis xlii, 9.

8. τόξον τόδε] 'this my bow;' πει-ράσωμεν τόδε τόξον, Anac. iii, 24.

9. υδτω εὐπετέως] understand ώς έγω νῦν. The Persian bows were large, vii, 61; Xen. A. iii, 4, 9; about three cubits in length; but the Æthiopian bows were εκ φοίνικος σπάθης πεποιημένα μακρά, τετραπηχέων οὐκ ἐλάσσω; with these they used καλαμίνους ότστους μικρούς, which shows that the bows were difficult to bend, vii, 69; Heliod. ix; Agathar. The same length is given by Stra. xvii; and Diod. iii. BT, Ph. iv, 26. Hence the bow of Pandarus, Hom. Il. Δ , 109; is not so extravagantly long as some have thought

10. χάριν] Compare this passage with i, 27; 71; iv, 136, 80; ix, 79, 3. 12. ὀργὴν ποιησάμενος] οὐκ ἐποιή-

σατο δ. οὐδεμίαν, άλλ' ἡπίως αὐτὸν ἀπεπέμψατο, vii, 105; δ. ποιούμενοι, Thu. iv, 122; and δργισθέντες, ib. 123; are the same. Similar phrases are $\lambda \eta \theta \eta \nu \pi$. i, 127; $\kappa \alpha \tau \alpha \sigma \tau \rho \phi \eta \nu \pi$. vi, 27; δώμα π. viii, 74; συμφορήν π. iv, 79; VK. πένθος π. ii, 1; σπουδήν π. i, 4; and many others. SW.

13. ἔσχατα] und. πέρατα. BO, 215. εί κε τὰ νείατα πείραθ ίκηαι γαίης καί πόντοιο, Hom. Il. Θ, 478; iturus Cæsar in ultimos orbis Britannos, Hor. 1 O. xxxv, 29; extremi orbis Iberi, Luc. vii, 541. The queen of Abyssinia is said to have come ἐκ τῶν περάτων τῆς γηs, St Matthew xii, 42. s. vii, 100,

15. φρενήρης] σώφρων, ΓΛ. 'in his sober senses.

λήνων μεν τοὺς παρεόντας αὐτοῦ ταύτη τάξας ὑπομένειν, τὸν δὲ πεζον 16 πάντα άμα άγόμενος. έπεί τε δὲ στρατευόμενος έγένετο έν Θήβησι 17, απέκρινε τοῦ στρατοῦ ώς 18 πέντε μυριάδας· καὶ τούτοισι μεν ενετελλετο, 'Αμμωνίους εξανδραποδισαμένους, το χρηστήριον τὸ τοῦ Διὸς έμπρησαι αὐτὸς δέ, τὸν λοιπὸν άγων στρατὸν, ἤιε έπὶ τοὺς Αἰθίοπας. πρὶν δὲ τῆς ὁδοῦ τὸ πέμπτον μέρος διεληλυθέναι τὴν στρατιήν, αυτίκα πάντα αυτούς, τὰ είχον σιτίων έχόμενα 19, ἐπελελοίπεε 20 μετά δε τά σιτία, και τά υποζύγια επέλιπε κατεσθιόμενα. εί μέν νυν, μαθών ταυτα, ὁ Καμβύσης έγνωσιμάχες 21, καὶ ἀπηγε όπίσω τὸν στρατὸν, ἐπὶ τῆ ἀρχῆθεν γενομένη ἀμαρτάδι ἦν ἃν σοφὸς άνήρ νῦν δὲ, οὐδένα λόγον ποιεύμενος, ή ε αἰεὶ ές τὸ πρόσω. οἱ δὲ στρατιώται, έως μέν τι είχον έκ τῆς γῆς λαμβάνειν, ποιηφαγέοντες 22 διέζωον έπεὶ δὲ ἐς τὴν ψάμμον 23 ἀπίκοντο, δεινὸν ἔργον αὐτῶν τινές έργάσαντο έκ δεκάδος γὰρ ενα σφέων αὐτῶν ἀποκληρώσαντες κατέφαγον. πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Καμβύσης, δείσας 24 την άλληλοφαγίην, άπεις τον έπ' Αιθίοπας στόλον, οπίσω έπορεύετο, καί ἀπικνέεται ές Θήβας, πολλούς ἀπολέσας τοῦ στρατοῦ. ἐκ Θηβέων δὲ καταθὰς ές Μέμφιν, τοὺς Ελληνας ἀπῆκε ἀποπλέειν. Ὁ μὲν έπ' Αιθίσπας στόλος ούτω έπρηξε.25 (26) Οι δ' αὐτῶν έπ' 'Αμ-

16. $\pi \epsilon (\delta \nu)$ und. $\sigma \tau \rho \alpha \tau \delta \nu$, which is supplied in Thu. iv, 8; FI. BO, 255.

and in iv, 97.

17. Θήθησι] Thebes, the early capital of Egypt, was celebrated for its hundred gates, and bore the names of Diospolis and Tritonis. On its site Luxor and Carnac now stand. LR. A.

18. és] 'nearly, about,' in a con-

jectural sense. HGV, i, 14.
20. ἐπελελοίπεε] 'had failed.' In this sense Xenophon uses ἐκλείπειν, Η. i, 5, 3.

21. ἐγνωσιμάχεε] 'had given in, had changed his mind.' This verb implies γνῶναι τὴν ἐαυτοῦ ἀσθένειαν, τἡν τε των εναντίων ισχύν ΓΛ. οι γνόντα, ότι προς κρείττονα έχει αυτου μάχην, ήσυχάσαι, ή μετανοήσαι, Hes. BNS. vii, 130, 42; viii, 29; Arist. Av. 555; τί πονείς άλλως, α σε βλάψει; χρην γνωσιμαχείν, τὰ δ' αμήχαν' ἐᾶν, Ευτ. Her. 706; ΕΕ. μετεμέλησε, μετέγνω. It properly means τῆ [προτέρη έωυτοῦ] γνῶσι [i. e. γνώμη] μάχεσθαι. SW.

22. ποιηφαγέοντες] Seneca de-

scribes this expedition and its catastrophe, with his usual embellishments, intra primum iter deerant necessaria, nec quidquum subministrabat sterilis, et inculta, humanoque ignota vestigio, regio: sustinebant famem primo tenerrima frondium, et cacumina arborum, tum coria igne mollita, et quid-quid necessitas cibum fecerat: postquam inter arenas radices quoque et herbæ defecerant, apparuitque inops stiam animalium solitudo, decimum quemque sortiti alimentum habuerunt fame sevius, de I. iii, 20. WE.

23. \(\psi\du\text{unov}\)] On the supposition that they started from Thebes, and that Sennar was the entrance into Ethiopia, they never got through the desert of Selima. REN.

24. deloas timuit ne et ipse vocaretur ad sortem: servabantur interim illi generosæ aves, et instrumenta epularum camelis vehebantur; quum sortirentur milites ejus, quis male periret, quis pejus viveret, Sen. de I. iii, 20. LR.

25. οῦτω ἔπρηξε] ' fared thus; ' οῦτω.

μωνίους αποσταλέντες στρατεύεσθαι, έπεί τε όρμηθέντες έκ των θηβέων έπορεύοντο έχοντες άγωγούς, άπικόμενοι μέν φανεροί 26 είσι ές "Οασιν 27 πόλιν, την έχουσι μεν Σάμιοι 28, της Αίσχριωνίης 29 φυλής λεγόμενοι είναι, ἀπέχουσι δὲ ἐπτὰ ἡμερέων ὁδὸν ἀπὸ Θηβέων διὰ ψάμμου 30 οὐνομάζεται δὲ ὁ χῶρος οὖτος, κατὰ Ἑλλήνων γλῶσσαν 31, Μακάρων νῆσος. 32 ές μεν δη τοῦτον τον χῶρον λέγεται άπικέσθαι τὸν στρατόν τὸ ἐνθεῦτεν δὲ, ὅτι μὴ αὐτοὶ ᾿Αμμώνιοι και οι τούτων άκούσαντες, άλλοι ουδένες ουδέν έχουσι είπειν περί αθτων ουτε γάρ ές τους Αμμωνίους άπίκοντο, ουτε όπίσω ένόστησαν. λέγεται δὲ τάδε ὑπ' αὐτῶν 'Αμμωνίων' 'ἐπειδὴ ἐκ τῆς 'Οάσιος ' ταύτης λέναι δια της ψάμμου έπί σφεας, γενέσθαι τε αὐτούς με- ταξύ κου μάλιστα αὐτῶν τε καὶ τῆς 'Οάσιος, ἄριστον αἰρεομένοισι ' αὐτέοισι ἐπιπνεῦσαι ³³ νότον μέγαν τε καὶ ἐξαίσιον, φορέοντα δὲ • Θίνας τῆς ψάμμου, καταχῶσαί σφεας, καὶ τρόπω τοιούτω ἀφα-' νισθηναι.' 'Αμμώνιοι μέν ουτω λέγουσι γενέσθαι περί της στρατιης ταύτης.

(27) 'Απιγμένου δὲ Καμβύσεω ἐς Μέμφιν, ἐφάνη Αἰγυπτίοισι \dot{o} " $A\pi\iota\varsigma^{34}$, $au\dot{o}
u$ " $E\lambda\lambda\eta
u$ $\epsilon\varsigma$ " $E\pi\alpha\phi\sigma^{35}$ καλέουσι \cdot έ $\pi\iota\phi\alpha
u$ έος δ $\dot{\epsilon}$

άπήλλαξε, 'got off thus,' v, 63, 7; οδτω έδυστύχησε. The word κακῶς is often suppressed, iv, 77; Thu. vii, 24; Dem. p. C. 57. VK. It is added in iii, 27; εωυτοῦ κ. πρήξαντος. The

omission is an euphemism.

27. "Oασιν] The Oases are insulated fertile spots in the midst of the desert. This was the greater Oasis, Al-Wah of the moderns. REN. LR. The word according to its Coptic etymology signifies 'a habitable place, a fertile island.' A. Strabo compares Africa to a leopard, κατάστικτος γάρ έστι ταις οἰκήσεσι περιεχομέναις έρημφ καὶ ἀνύδρφ γῆ· καλοῦσι δὲ τὰς τοιαύτας οἰ-κήσεις Αὐάσεις οἱ Αἰγύπτιοι, ii, p. 130, D; Αὐ. οἱ Αἰ. καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλφ μεγάλαις έρημίαις, ώς δυ νήσους πελαγίας, χνίί, p. 791, A. BT, Ph. iv, 29. 28. Σάμωι] Samos had anciently many other names. Juno received

peculiar honours there. Pythagoras was a native of the island. A.

29. Alσχριωνίηs] According to Themistagoras, there were originally but two tribes at Samos, namely, Schesia or Chesia, and Astypalæa. VK.

30. διὰ ψάμμου] i. e. καὶ αὅτη ἡ όδός ἐστι δ. ψ. 'over' or 'across the sand.

31. κ. Έ. γλῶσσαν] The article τὴν is inserted before Έλλήνων, ii, 30; iv, 52; it is omitted in the expression κατὰ Έλλάδα (i.e. Έλληνίδα, GR.) γλ. iv, 110; vi, 98. VK.

32. Mandow vijoos] 'Isle of the Blessed.' These "tufted isles, That verdant rise amid the Libyan wild," Thomson, Sum. 922, abound in springs. encircled by large palm groves, which form a little paradise. BRUCE. REN. TX. LR. By a similar metaphor the Arabs call a camel 'ship of the desert.'

33. ἐπιπνεῦσαι] aliquando Cambyses ad Ammonem misit exercitum: quem arena, austro mota, et more nivis incidens, texit; deinde obruit, Sen. N.Q. ii, 30. The army might have perished through fatigue and from thirst, REN. or possibly from the Simoom or blast of the desert.

34. "A#15] ii, 38. SW.

35. Έπαφον] ό δὲ Α. κατὰ τὴν Έλλήνων γλώσσαν έστι Έ. ii, 153. SW. The Egyptians denied this identity, and affirmed Apis to be the more an-

τούτου γενομένου, αὐτίκα οἱ Αἰγύπτιοι εξματά τε ἐφόρεον τὰ κάλλιστα καὶ ἦσαν ἐν θαλίησι. ἰδὼν δὲ ταῦτα τοὺς Αἰγυπτίους ποιεῦντας, δ Καμβύσης, πάγχυ σφέας καταδόξας, έωυτοῦ κακῶς πρήξαντος, γαρμόσυνα ταῦτα ποιέειν, ἐκάλεε τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος απικομένους δε ες όψιν είρετο, ' δ τι πρότερον μεν, εόντος ' αὐτοῦ ἐν Μέμφι, ἐποίευν τοιοῦτον οὐδὲν Αἰγύπτιοι τότε δὲ, ἐπεὶ ' αὐτὸς παρείη τῆς στρατιῆς πληθός τι ἀποβαλών;' οἱ δὲ ἔφραζον, 6 ως σφι θεός 36 είη φανείς, δια χρόνου πολλοῦ ἐωθως 37 ἐπιφαίνε-6 σθαι. 38 και ως, επεαν φανή, τότε πάντες οι Αιγύπτιοι κεχαρηκότες όρτάζοιεν. ταῦτα ἀκούσας, ὁ Καμβύσης ἔφη 'ψεύδεσθαί σφεας.' καὶ ὡς ψευδομένους, θανάτω έζημίου. (28) Αποκτείνας δὲ τούτους, δεύτερα τους ίρέας έκάλεε ές όψιν λεγόντων δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ τῶν ιρέων, 'ου λήσειν' έφη 'αυτον, ει θεός τις χειροήθης 39 απιγμένος ' είη Αιγυπτίοισι.' τοσαῦτα δὲ είπας, ἐπάγειν ἐκέλευε τὸν Απιν τοὺς ίρέας, οἱ μὲν δὴ μετήϊσαν ἄξοντες, ἔχει δὲ ὁ μόσχος οὖτος, ὁ Απις καλεόμενος, σημήϊα 40 τοιάδε· έων μέλας, έπὶ μέν τῷ μετώπφ λευκόν *τι *τρίγωνον 41 φορέει έπλ δὲ τοῦ νώτου, αἰετὸν εἰκασμένον έν δὲ τῆ ουρή, τὰς τρίχας διπλάς: * ὑπὸ42 δὲ τη γλώσση, κάνθαρον. (29) 'Ως δὲ ἥγαγον τὸν "Απιν οἱ ἱρέες, ὁ Καμβύσης, οἶα ἐὼν ὑπομαργότερος ⁴³, σπασάμενος 44 τὸ έγχειρίδιον, θέλων τύψαι την γαστέρα τοῦ "Απιος, παίει 46 τον μηρόν γελάσας δέ, είπε προς τους ιρέας " Ω κακαί

cient by several hundred centuries, Æl. N.A. xi, 10. Æschylus derives the name from ἐπαφάω, P. V. 874. LR.

36. Sebs] This ox was the emblem, or representative, of Osiris or the Sun. LR.

37. ἐωθὼs] iv, 134, 59; MA, 189, obs. 3. ἔωθε ἐπιφαίνεσθαι, ii, 91.

38. ἐπιφαίνεσθαι] ' to manifest himself.' Hence the English word zpr-PHANY.

39. χειροήθηs] Virgil describes a tame stag, as assuetus imperiis: manum patiens, mensæque assuetus herili, Æ. vii, 487; 490. The Latin word mansuetus is derived from manui assuetus. STE, Th. L. G. 10472.

40. σημήτα] Ælian says these marks were twenty-nine in number, N. A. xi, 10; maximeque omnium corniculantis lunæ specie latere dextro insignis, Amm. M. xxii, 33. LR.

41. τι τρίγωνον This emendation of Count Caylus is adopted by LR, and approved of by WE, VK, and

SW. The brazen figures of Apis have on their forehead a triangle, which was emblematical of Egypt and of fertility. WE. VK.

42. δπδ] ἐπὶ in the Mss. Some copyist probably wrote ἐπὶ instead of ὁπὸ, from his eye catching the words ἐπὶ διὰ καὶ διὰ καὶ διὰ in the preceding line. Pliny has sub, N. H. viii, 46; and Porphyrius ὑπὸ τῆ γλώττη, in Eus. P. E. iii, 13. WE. 43. ὁπομαργότερος] iii, 145; vi, 75, 49; STG. ira furor brevis est, Hor. I E. ii, 62; Κάτων ὁ πρεσδύτερος ἔφη, δνόρα δυμούμενον μανικοῦ διαφέρειν μόνον τῷ χρονῷ, Plu. M. xvi. BNS. Instances of the simple adjective are given by BL, on Æ. P. V. 909.

44. σπασάμενος] έλκόσας, γυμνάσας, Hes. το ξίφος γ' έσπατο, μαίνεσθαι δοκών, Arist. R. 564. The same verb is used with δορ, Hom. O. K, 439; έγχος, Il. Τ, 387; μάχαιραν, St Mark xiv, 47; βομφαίαν, Lxx, Jud. viii, 20.

45. παίει] Artaxerxes Ochus, on

« κεφαλαί⁴⁶! τοιούτοι θεοί γίνονται, εναιμοί τε, καί σαρκώδεες, καί " έπατοντες σιδηρίων; άξιος μεν Αίγυπτίων οὖτός γε ο θεός άτάρ " τοι υμεῖς γε οὐ χαίροντες ⁴⁷ γέλωτα έμὲ θήσεσθε." Ταῦτα είπας, ένετείλατο τοισι ταυτα πρήσσουσι⁴⁸, τους μεν ίρεας απομαστιγώσαι. Αίγυπτίων δὲ τῶν άλλων, τὸν ἃν λάβωσι ὁρτάζοντα, κτείνειν. ὑρτὴ μέν δή διελέλυτο Αίγυπτίοισι οί δε ίρέες έδικαιεύντο 49 ο δε Απις, πεπληγμένος τον μηρον, ἔφθινε ἐν τῷ ἱρῷ κατακείμενος. καὶ τον μέν, τελευτήσαντα έκ τοῦ τρώματος, έθαψαν 50 οἱ ἰρέες λάθρη Καμ-**Εύσεω.** (30) Καμ**εύσης δὲ, ὡς λέγουσι Αλγύπτιοι, αὐτίκα διὰ** τουτο τὸ ἀδίκημα ἐμάνη, ἐων οὐδὲ πρότερον φρενήρης. καὶ πρωτα μεν των κακων έξεργάσατο τον άδελφεον Σμέρδιν51, έόντα πατρος καὶ μητρὸς της αὐτης τὸν ἀπέπεμψε ές Πέρσας φθόνω έξ Αἰγύπτου, δτι τὸ τόξον μοῦνος Περσέων δσον τε έπλ δύο δακτύλους είρυσε, τὸπαρά τοῦ Αἰθίοπος ήνεικαν οἱ Ἰχθυοφάγοι τῶν δὲ ἄλλων Περσέων ούδεὶς οἶός τε ἐγένετο. ἀποιχομένου ὧν ἐς Πέρσας τοῦ Σμέρδιος, δψιν είδε ο Καμβύσης έν τῷ ῧπνφ τοιήνδε· ἔδοξέ οἱ ἄγγελον έλθόντα έκ Περσέων άγγέλλειν, ως έν τῷ θρόνφ τῷ βασιληίφ ίζόμενος Σμέρδις τῆ κεφαλῆ τοῦ οὐρανοῦ ψαύσειε. 52 πρὸς ὧν ταῦτα 53, δείσας περὶ ἐωυτοῦ, μή μιν ἀποκτείνας ὁ άδελφεὸς ἄρχη, πέμπει Πρηξάσπεα ές Πέρσας, δς ήν οἱ ἀνὴρ Περσέων πιστότατος, ἀποκτενέοντά μιν. δ δὲ, ἀναβὰς ές Σοῦσα⁵⁴, ἀπέκτεινε Σμέρδιν οι μὲν λέγουσι, ἐπ' άγρην έξαγαγόντα οἱ δὲ, ές τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν προσαγα-

hearing that the Egyptians called him "an ass," said "δ μέντοι δνος οδτος δμῶν κατευωχήσεται τὸν βοῦν;" and then, Plutarch adds, ἔθυσε τὸν βοῦν, Μ. xxvii, 31. VK.

46. κεφαλα] "Απολλον, & δία κεφαλά, Eur. Rh. 226; & φιλία φιλία κ., τέκνον, 899; κάρα frequently occurs in Greek tragedy, & κακόν κάρα, Hi. 647; ausus es, nefandissimum caput? Jus. xviii, 7; ridiculum caput? Ter. An. ii, 2, 34; ingratum caput, Sen. M. 465.

48. τ. τ. πρήσσουσι] τούτοις, ών τὸ Εργον ην ταῦτα πράττειν. STG.

49. εδικαιεύντο] δικαιούν has two significations, δίκαιον νομίζειν and κολάζειν, Suid. i, 100; v, 92, 2. SW. 50. εδαφαν] Plutarch says Cam-

50. ξθαψαν] Plutarch says Cambyses ordered the carcase to be thrown to the dogs, M. xxvii, p. 368, r. LR.

to the dogs, M. xxvii, p. 368, r. LR. 51. Σμέρδω] so called also by Aristotle, but Merdis by Æschylus, Mergis by Justin, Tanaoxares by Xeno-

phon, Tanyoxarces by Ctesias. ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, εὐθὺς αὐτοῦ οἱ παῖδες ἐστασίαζον, Xen. C. viii, 8, 2. SD.

52. ψαύσειε] The same expression occurs in Aristen. i, 11; and Æl. V. H. xii, 41; ἡ δόξα τῶν ἄστρων ἔψανε, Ευπαρ. V. Æd. p. 48; πατέρων ἀρεταὶ ψαύοναι τῆς οὐρανίας ἀψίδος, Liban. t. ii, p. 115, z; sublimi feriam sidera vertice, Hor. 1 O. i, 36; tangere divos rebur, Stat. Th. iii, 155; WE. ἐς οὐρανὸν ὅμμιν ἀλεῦμαι, Theoc. v, 144; caput extulit, et tetigit summos vertice deos, Ov. F. i, 209; sese attollit in auras, et caput inter nubila condit, Vir. Æ. iv, 176.

53. πρός δεν ταθτα] π. δεν την δψιν ταθτην, i, 38.

54. Σοῦσα] 'The city of Lilies,' Shushan in Scripture, now Shuster or Tostar, the capital of Cissia, now Khozistan, and the winter residence of the Persian kings. A. LR. v, 49, 49.

γόντα 56 καταποντώσαι. (31) Πρώτον μὲν δὴ λέγουσι Καμβύση τών κακῶν ἄρξαι τοῦτο. δεύτερα δὲ ἐξεργάσατο τὴν ἀδελφεὴν, ἐπισπομένην οἱ ἐς Αἰγυπτον, τῆ καὶ συνοίκεε, καὶ $\hbar v^{56}$ οἱ ἀπ' ἀμφοτέρων 57 ἀδελφεή.

(34.) Τάδε δ' ές τοὺς ἄλλους Πέρσας ἐξεμάνη λέγεται γὰρ εἰπεῖν αὐτὸν πρὸς Πρηξάσπεα 68 τὸν ἐτίμα τε μάλιστα, και οἱ τὰς ἀγγελίας ἐφόρεε οὖτος 69, τούτου τε ὁ παῖς οἰνοχόος ἢν τῷ Καμβύση, τιμὴ δὲ καὶ αὕτη οὐ σμικρή εἰπεῖν δὲ λέγεται τάδε "Πρήξασπες, "κοῖόν μέ τινα νομίζουσι Πέρσαι εἶναι ἄνδρα; τίνας τε λόγους "περὶ ἐμέο ποιεῦνται;" Τὸν δὲ εἰπεῖν " Ω δέσποτα, τὰ μὲν ἄλλα "πάντα μεγάλως ἐπαινέαι, τῷ δὲ φιλοινίῃ 60 σέ φασι πλεόνως 61 "προσκέεσθαι." Τὸν μὲν δὴ λέγειν ταῦτα περὶ Περσέων τὸν δὲ, θυμωθέντα, τοιάδε ἀμείβεσθαι "Νῦν ἄρα μέ φασι Πέρσαι οἴνῳ "προσκείμενον παραφρονέειν, καὶ οἰκ εἶναι νοήμονα οἰδ' ἄρα "σφέων οἱ πρότεροι λόγοι ἢσαν ἀληθέες." Πρότερον γὰρ δὴ ἄρα, Περσέων οἱ συνέδρων ἐόντων καὶ Κροίσου, εἴρετο Καμβύσης, 'κοῖός 'τις δοκέοι ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα τελέσαι Εξεσον;' οἱ δὲ

55. προσαγαγόντα] 'enticing him.'
56. καὶ ἢν] When there are two
verbs of different government, δs—ἢ—
δ—are often put but once, instead of
being repeated with the latter verb and
in a different case. MA, 428. STG.
Strictly speaking, this should be either
καὶ ἢ ἢν, or ἐοὐση. s. iii, 34, 59.

καὶ ἡ ἡν, οι ἐούση. s. iii, 34, 59.
57. ἀπ' ἀμφοτέρων] und. γονέων, τοκέων, SBL. οι τοκηων, FL. οι τακε it adverbially for ἀμφοτέρωθεν, SH, on BO, 52; 272. Εέρξεω ἀπ' ἀ. ἀδελφεός, vii, 97, 54; which Pausanias imitates Δωρίεως ἀπ' ἀ. ἀδελφός, iii, 4; he also has ὁ Πτολεμαῖος 'Αρσινόης ἀδελφῆς ἀμφοτέρωθεν ἐρασθεὶς, i, 7. SH. Our author said above, ἀδελφεός ἐὰν πατρὸς καὶ μητρὸς τῆς αὐτῆς, iii, 30, 51. s. Liv. 27, 4, 7; Juv. 6, 156 ff. (nn.)

58. Ipntdorrea Cambysem regem, nimis deditum vino, Præxaspes unus ex carissimis monebat, 'ut parcius biberet.' ad hoc ille, "ut scias," inquit, "quemulmodum nunquam excidam mihi, approbabo jam, et oculos post vinum in officio esse, et manus." bibit deinde liberalius, et objurgatoris filium ultra limen jubet stare, tunc intendit arcum et psum cor adolescentis, id enim se petere diserat, figit; recisoque pectore

hærens in ipso corde spiculum ostendit: ac respiciens patrem 'satisme certum haberet manum?' interrogavit. at ille negavit 'Apollinem potuisse certius dimittere,' Sen. de I. iii, 14. VK.

59. ol...obros] In the construction mentioned in iii, 31, 56; instead of the relative being repeated, a demonstrative is often used in the latter clause. MA, 468, 3. These words should be, regularly, bs αὐτῷ; so τὴν ἔσχε, καὶ νῦν αὐτῆς τυραννεύει, i. e. κ. ἦς ν. τ. iii, 120, ἤπερ ἡμετέρη τέ ἐστι, καὶ τὰ λόγια λέγει ὑπ' ἡμέων αὐτὴν δέειν κτισθῆναι, i. e. κ. ἡν τ. λ. λ. ὑ. ἡ. δ. κ. viii, 62, 79; δs συνεθήρα ἡμῶν, καὶ σὰ μοι ἐδόκεις δαυμάζειν αὐτὸν, Xen. C. iii, 1, 38; STG. s. ix, 21, 11.

60. φιλοινίη] The Persians οἴνω κάρτα προσκέαται, i, 133; φίλοινός ἐστιν, ό πρὸς οἶνον ἔτοιμος πλεῖατον ὰ ἔτοιμος πλεῖατον φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον τῷ οἴνω καὶ διὰ τὴν φιλοποσίαν λαμεάνει δῶρον φιάλην, Ath. x, 42. VK.

61. πλεόνως] ή πρέποι. STG. So gravitate minores, Hor. 1 S. x, 54.

62. τελέσαι] und. ἕστε, 'so as to come up to.' REI. ABR. WE.

αμείβοντο, ' ώς είη αμείνων τοῦ πατρός τά τε γαρ έκείνου πάντα ' ἔγειν αὐτὸν, καὶ προσεκτῆσθαι Αϊγυπτόν τε καὶ τὴν θάλασσαν.' Πέρσαι μεν δή ταῦτα ελεγον Κροῖσος δε, παρεών τε καὶ οὐκ ἀρεσκόμενος 63 τη κρίσει, είπε προς τον Καμβύσεα τάδε· "'Εμοί μέν " νυν, ὦ παῖ Κύρου, οὐ δοκέεις ὁμοῖος εἶναι τῷ πατέρι οὐ γάρ κώ " τοί έστι υίος, ολόν σε έκεινος κατελίπετο." "Ησθη τε ταυτα ακούσας64 ο Καμβύσης, καὶ ἐπαίνεε την Κροίσου κρίσιν. (35) Τούτων δη ων έπιμνησθέντα, όργη λέγειν πρός τον Πρηξάσπεα. " Σύ " νῦν μάθε αὐτὸς, εἰ65 λέγουσι Πέρσαι ἀληθέα, εἴτε αὐτοὶ λέγοντες " ταῦτα παραφρονέουσι εἰ μὲν γὰρ τοῦ παιδὸς τοῦ σοῦ τοῦδε, " έστεῶτος ἐν τοῖσι προθύροισι, βαλὼν τύχοιμι μέσης τῆς καρδίης, " Πέρσαι φανέονται λέγοντες οὐδέν 66 ην δ' άμάρτω, φάναι 67 " Πέρσας τε λέγειν άληθέα, καί με μή σωφρονέειν." Ταῦτα δὲ είπόντα, καὶ διατείναντα τὸ τόξον 68, βαλέειν τὸν παῖδα πεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, ἀνασχίζειν αὐτὸν κελεύειν, καὶ σκέψασθαι τὸ βλῆμα·69 ώς δε έν τη καρδίη εύρεθηναι ένεόντα τον όϊστον, είπειν προς τον πατέρα τοῦ παιδὸς, γελάσαντα καὶ περιχαρέα γενόμενον " Πρήξα-" σπες, ως μεν έγωγε ου μαίνομαι, Πέρσαι τε παραφρονέουσι, δηλά " τοι γέγονε· νῦν δέ μοι εἰπὲ, τίνα 70 εἶδες ήδη πάντων άνθρώπων " οὕτως ἐπίσκοπα τοξεύοντα;" Πρηξάσπεα δὲ, δρέοντα ἄνδρα οὐ φρενήρεα, καὶ περὶ ἐωυτῷ δειμαίνοντα, εἰπεῖν " Δέσποτα, οὐδ αν 72 " αυτον έγωγε δοκέω τον θεον 73 ουτω αν καλως βαλέειν." Τότε

63. $d\rho\epsilon\sigma\kappa\delta\mu\epsilon\nu\sigma\sigma$] with a dative. MA, 383, 5.

64. ήσθη ἀκούσας] ήδομαί σ' εἰσιδών, Soph. Ph. 903; οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδών καὶ λαβών φίλον, ib. 680; τέρπομαι όρῶν, Diph. in Ath. ii, 27; ἀκούων ἡχθόμην, Lys. p. 153, 6; ὁμιλῶν ἤδεται, Ευκ. Phœ. fr. ix, 7; δυνατωτέρους ποιοῦντες ήδονται, Χεα. Hi. 5, 3. VK. The participle is sometimes omitted, and the accusative remains; ήδεται τὴν εἰρήνην, Men. L. Ex. p. 135. ἤσθην βαιὰ, Arist. Ach. 2; τί ἢ, ib. 4; ἔτερον ἢ, ib. 13; WE. SH. BO, 16. s. vii, 236, 81.

65. εl] 'whether,' είτε, 'or;' el δικαίως, είτε μὴ, Æsch. Eu. 465. instead
of είτε being used twice. HE, on VG,
viii, 6, 14.

66. λ. οὐδὲν] i. e. ψευδέα. Plato uses this expression, Meno, 12, 30; and for ἀληθέα, he has λ. τι, Crito, 6. STG.

67. φάναι] MA, 544. STG. supply εξεστι: sometimes μέμνησο, as with διαλείπειν, iii, 155, 4; ποιέειν, v, 23, 21.

68. διατείναντα τ. τ.] Xen. C. i, 4, 23. The substantive is often suppressed. SH, on BO, 70.

69. βλημα] Eur. S. 340. WE. 70. τίνα] εἰ τίνα ήδη πάντων εἶδες

δλδιώτατον; i, 30.

71. ἐπίσκοπα τ.] τόξον δ' ἐντανύσαι, καὶ ἐπίσκοπον εἶναι ὅῖστῶν, Τheoc. κχίν, 105; LR. ἔκυρσας, ὅστε τοξότης ὅκρος, σκοποῦ, Æsch. A. 611; τύχεν ἄντα σκοποῦ, ὅπ' ἀπὸ τόξον iels, Pin. N. vi, 46; ἔπεχε σκοπῷ τόξον' τίνα βάλλομεν ὁἴστοὸς ἱέντες; ἐπὶ 'Ακράγαντα τανύσαις, Ο. ii, 160. BL.

72. $\hbar \nu$] Respecting the use of $\hbar \nu$ twice in the same sentence, see HE, on VG, viii, 3. 1.

on VG, viii, 3, 1.
73. αὐτὸν τὸν Βεὸν] Apollo, the god of Archery. BLG. LR.

μέν ταῦτα έξεργάσατο ετέρωθι δε Περσέων, ομοῖα⁷⁴ τοῖσι πρώτοισι, δυώδεκα έπ' οὐδεμιῆ αἰτίη άξιόχρεφ έλων, ζώοντας έπὶ κεφαλήν κατώρυξε. 75 (36) Ταῦτα δέ μιν ποιεῦντα έδικαίωσε Κροῖσος δ Λυδός νουθετήσαι τοισίδε τοισι έπεσι " ΤΩ βασιλεύ, μη πάντα " ήλικίη και θυμώ έπίτρεπε, άλλ' ίσχε και καταλάμβανε σεωυτόν. 76 " άγαθόν τι, πρόνοον είναι σοφον⁷⁷ δε ή προμηθείη. 78 συ δε κτείνεις " μεν άνδρας, σεωυτοῦ πολιήτας, έπ' οὐδεμιῆ αἰτίη ἀξιόχρεφ έλων, " κτείνεις δὲ παιδας ην δὲ πολλά τοιαῦτα ποιέης, ὅρα ὅκως μή σευ " ἀποστήσονται Πέρσαι. έμοι δε πατήρ σος Κυρος ένετέλλετο πολλά " κελεύων 79 σε νουθετέειν, και υποτίθεσθαι δ τι αν ευρίσκω ανα-" θόν." 'Ο μεν δή, εΰνοιαν φαίνων, συνεβούλευε οἱ ταῦτα ὁ δ' άμείβετο τοῖσδε· " Σὺ καὶ ἐμοὶ τολμᾶς συμβουλεύειν, ὃς χρηστῶς " μεν την σεωυτοῦ πατρίδα έπετρόπευσας, εὖ δὲ τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ " συνεβούλευσας, κελεύων αὐτὸν Αράξεα ποταμὸν διαβάντα λέναι " έπὶ Μασσαγέτας, βουλομένων έκείνων διαβαίνειν ές την ημετέρην; " καὶ ἀπὸ μὲν 80 σεωυτὸν ὥλεσας, τῆς σεωυτοῦ πατρίδος κακῶς " προστάς ἀπὸ δὲ ὤλεσας Κῦρον, πειθόμενόν σοι ἀλλ' οὔ τι " χαίρων^{. 81} έπεί τοι καὶ πάλαι ές σὲ προφάσιός ⁸² τευ έδεόμην

74. δμοῖα] Neuter plural used adverbially; 'of equal rank with.' They were the same as the 'Ομότιμοι, ' Peers, mentioned by Xenophon repeatedly. LR. δμοΐος, iii, 68, 55; 'Οτάνης ήν γένει και πλούτφ Περσών τοις πρώτοις έναμιλλος, Zon. A. iv, p. 127, ε; δμοια τ. πρ. Σικελιωτών πεπλούτηκε, Phal. 21; VK. Μακεδόνων όμοιως τοις άριστοις ήγεν εν τιμή, Pau. i, 9. WE. MA, 289, 3.

75. ζ . $\dot{\epsilon}$. κ . $\kappa \alpha \tau \alpha \rho \nu \xi \epsilon$] 'buried alive up to the chin,' LR. or 'with the head downwards, iii, 75, 3. ED. SW. This punishment was not uncommon among the Persians, vii, 114. WE. I have read of an instance of a Hottentot at the Cape being put to death by his master in the former manner.

76. σεωυτόν] MA, 148, obs. 2. 77. σοφόν] MA, 437, 4. διαβολή έστι δεινότατον, vii, 10, 7; und. κτήμα, which is expressed in φιλοτιμίη, κτ. σκαιδν, iii, 53; triste lupus stabulis, Vir. E. iii, 80; W.E. dulce satis humor, 82: or supply χρημα, which is used by Theoc. σοφόν τι χρημ' δυθρωπος, xv, 83; and Æl. V. H. i, 3; SBL, on BO, 307. and Her. τυραννίς, χρημα σφαλερὸν, iii, 53; 80, 30. Another construction is found in v, 24, 30.

Compare Juv. iv, 83 ff.
78. προμηθείη] Substantives derived from adjectives in -hs, making the genitive in -éos, throw away the termination -os, and add -in to the root; as προμηθης, προμηθέος, προμηθείη. There-

fore read ἀεικείη, i, 115. AP.
79. κελεύων] 'bidding, desiring;'
and below, 'recommending.'

80. ἀπὸ μὲν] Because prepositions in composition with verbs are used adverbially, these compounds are often found separated by other words, in early writers; the verb need not have been repeated after $\delta \epsilon$; s. viii, 33; MA, 594, 2. vi, 114, 31. This figure is called tmesis.

is called the esis. 81. $\stackrel{?}{a}$. of $\tau_i \chi$.] 'but by no means with impunity;' i, 128, 47; iii, 29, 47; 36, 88; 63, 8; vi, 50, 92; vii, 236, 81. These same words occur, followed by $\stackrel{?}{h}\nu \tau \delta \delta^{\dagger} \stackrel{?}{o} \rho \theta \omega \theta \widehat{\eta}^{\dagger} \stackrel{?}{\partial} \epsilon \lambda \sigma s$, Soph. Ph. 1336; by $\stackrel{?}{\delta} is \gamma \epsilon \pi \mu \mu \nu \lambda s$, so the CE B 363; by $\stackrel{?}{\partial} is \gamma \epsilon \pi \mu \mu \nu \lambda s$ έρεις, Œ. R. 363; by ήν γε μη φύγης, Eur. O. 1610: WE. ταθτα τολμήσεις λέγειν might follow here. This participle with a negative conveys a

" ἐπιλαδέσθαι." Ταῦτα δὲ εἴπας, ἐλάμβανε τὸ τόζον ὡς κατατοξεύσων αὐτόν. Κροῖσος δὲ ἀναδραμὼν ἔθεε ἔζω ὁ δὲ, ἐπεί τε τοξεῦσαι οὐκ εἶχε, ἐνετείλατο τοῖσι Θεράπουσι, λαβόντας μιν ἀποκτεῖναι. οἱ δὲ Θεράποντες, ἐπιστάμενοι τὸν τρόπον αὐτοῦ, κατακρύπτουσι τὸν Κροῖσον, ἐπὶ τῷδε τῷ λόγῳ⁸⁸, ὥστε, εἰ μὲν μεταμελήσει τῷ Καμβύση, καὶ ἐπιζητήσει τὸν Κροῖσον, οἱ δὲ, ἐκφηναντες αὐτὸν, δῶρα λάμψονται ζωάγρια ⁸⁴ Κροίσου ἡν δὲ μὴ μεταμελῆται, μηδὲ ποθῆ ⁸⁵ μιν, τότε καταχρῆσθαι. ⁸⁶ ἐπόθησέ τε δὴ ὁ Καμβύσης τὸν Κροῖσον οἰ πολλῷ μετέπειτα χρόνῳ ὕστερον καὶ οἱ Θεράποντες, μάθοντες τοῦτο, ἑπήγγελλον αὐτῷ, ὡς περιείη. Καμβύσης δὲ 'Κροίσῳ μὲν συνήδεσθαι' ⁸⁷ ἔφη 'περιεόντι, ἐκείνους μέντοι τοὺς 'περιποιήσαντας οὐ καταπροίξεσθαι ⁸⁸, ἀλλ' ἀποκτενέειν' καὶ ἐποίησε ταῦτα. (β7) 'Ο μὲν δὴ τοιαῦτα πολλὰ ἐς Πέρσας τε καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐξεμαίνετο, μένων ἐν Μέμφι.

(61) Καμβύση δὲ τῷ Κύρου, χρονίζοντι περὶ Αἰγυπτον, καὶ παραφρονήσαντι, ἐπανιστέαται 89 ἄνδρες μάγοι 90, δύο ἀδελφεοὶ, τῶν
τὸν ἔτερον καταλελοίπεε τῶν οἰκίων μελεδωνὸν 91 ὁ Καμβύσης.
οὐτος δὴ ὧν οἱ ἐπανέστη, μαθών τε τὸν Σμέρδιος θάνατον, ὡς
κρύπτοιτο γενόμενος 92, καὶ ὡς ὀλίγοι ἤσαν 98 οἱ ἐπιστάμενοι αὐτὸν

menace of serious evil; by the figure litotes. HM. VK. Xen. A. v, 6, 18. STG. γεγηθώς is used in the same sense, ἢ καὶ γ. ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; Œ. R. 368; LR. which question expresses concisely, impune ergo mini recitaverit ille togatas, hie elegos? impune diem consumpserit ingens Telephus? Juv. i, 3 f.

82. προφάσιος] οἱ σατράπαι εζήτουν πρόφασιν εὐρεῦν κατὰ Δανιήλ· καὶ πάσαν π. καὶ παράπτωμα καὶ ἀμπλάκημα οὐχ εὖρον κατὰ αὐτοῦ, ιxx, Daniel vi, 4; ἀπὸ τότε εζήτει εὐκαιρίαν, ἴνα αὐτὸν παραδῷ, St Matthew xxvi, 16; οτ τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν, St Luke xxii, 6.

83. ἐπὶ . . . λόγφ] i. e. τοιόνδε λογιζόμενοι, STG. ' with the following view.' 84. δ. ζωάγρια] δῶρα is often suppressed; Hom. Il. Σ, 407; O. Θ, 462. LS. BO, 76.

LS. BO, 76. 85. nooff] ei desiderium esset, Liv.

86. καταχρήσθαι] The construction would require καταχρήσονται, STG. but supply έδοξέ σφί μιν κ.

87. συνήδεσθαι] συγχαίρειν, έφήδεσθαι, Hes. SS.

Herod. Vol. I.

89. ἐπανιστέαται] ΜΑ, 210, 1.

90. μάγοι] The magi were a caste consisting of the philosophers and priests of Persia: φιλόσοφοι καὶ φιλόθοι, Suid. Θεοσεθείς καὶ Θεολόγοι καὶ ἐρεῖς, Hes. οἱ περὶ τοὺς Θεοὺς ἱερουργοὶ, Amm. SS.

91. τῶν οἰ. μελεδωνὸν] ἐπίτροπον τ. οἰ. iii, 63; 65; οἱ τῶν δωμάτων φύλακες τῶν βασιλείων μάγοι, Manass. An. WE. s. vii, 31, 58.

92. κρύπτοιτο γενόμενος] Verbs of 'concealing,' as well as 'showing,' are constructed with a participle. MA. * 548, 5.

93. ħơar] Since &s, in quoting a person's words, may have either an indicative or optative, the two con-

Περσέων, οἱ δὲ πολλοὶ περιεόντά μιν εἰδείησαν. πρὸς ταῦτα 94 βουλεύσας τάδε, έπεχείρησε τοισι βασιλητοισι ήν οι άδελφεός, τὸν εἶπά οἱ συνεπαναστῆναι, οἰκὼς ⁹⁵ μάλιστα τὸ εἶδος Σμέρδι τῷ Κύρου, τὸν ὁ Καμβύσης, ἐόντα ἑωυτοῦ άδελφεὸν, ἀπέκτεινε. ἢν τε δὴ όμοῖος εἶδος τῷ Σμέρδι, καὶ δὴ καὶ οὖνομα τωὐτὸ εἶχε Σμέρδιν. 96 τοῦτον τὸν ἄνδρα ἀναγνώσας ὁ μάγος Πατιζείθης 97, ως οἱ αὐτὸς πάντα διαπρήξει, είσε άγων ές τὸν βασιλήϊον θρόνον. ποιήσας δὲ τοῦτο, κήρυκας τη τε άλλη διέπεμπε, και δή και 98 ές Αίγυπτον, προερέοντα 99 τῷ στρατῷ, ὡς Σμέρδιος τοῦ Κύρου ἀκουστέα 100 εἴη τοῦ λοιποῦ, ἀλλ' οὐ Καμβύσεω. (62) Οῖ τε δη ών ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα, καὶ δὴ καὶ ὁ ἐπ' Αἰγυπτον ταχθεὶς, ευρισκε γὰρ Καμβύσεα καὶ τὸν στρατὸν ἐόντα τῆς Συρίης ἐν ᾿Αγβατάνοισι ¹, προηγόρευε, στας ές μέσον, τα έντεταλμένα έκ του μάγου. Καμθύσης δὲ, ἀκούσας ταῦτα ἐκ τοῦ κήρυκος, καὶ ἐλπίσας ² μιν λέγειν άληθέα, αὐτός τε προδεδόσθαι ἐκ Πρηξάσπεος, πέμφθέντα γὰρ αὐτὸν ώς άποκτενέοντα Σμέρδιν οὐ ποιῆσαι ταῦτα, βλέψας ἐς τὸν Πρηξάσπεα είπε· " Πρήξασπες, ούτω μοι διεπρήξαο, τό τοι προσέθηκα " πρηγμα;" Ο δὲ εἶπε· " Ω δέσποτα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθέα, " δκως κοτέ σοι Σμέρδις άδελφεὸς ὁ σὸς ἐπανέστηκέ, οὐδὲ ὅκως τι " έξ έκείνου τοῦ ἀνδρὸς νεῖκός τοι ἔσται ἢ μέγα ἢ σμικρόν⁸ έγὼ

structions are here blended; is $\kappa \rho i - \pi \tau \sigma i \tau \sigma$, ... of $\delta \epsilon \epsilon i \delta \epsilon i \eta - \sigma \alpha \nu$. MA, 507, 3.

94. πρός ταῦτα] 'wherefore ;' π. τ. βούλευε, Æsch. P. V. 1066. BL.

95. okæs] MA, 161. Personal resemblance has often fomented great political commotions. TX. An instance in the history of our own country is that of Perkin Warbeck.

96. Σμέρδιν] In Latin the proper name is sometimes the genitive after nomen, sometimes the nominative or accusative in apposition to it, and sometimes the dative to correspond with a noun or pronoun of the person or thing: (1) nationes, quibus Clitarum cognomentum, Tac. A. xii, 55; (2) saltatio, cui Titius nomen esset, Cic. B. 62; cui Ascanium parentes dixere nomen, Liv. i, 1; (3) nomen Arcturo est mihi, Plau. R. pr. 5; τφ οδυφια ην Δηλόκης, i, 96. WE.

97. Πατιζείθης] The names of these magi are very different according to various authors. WE. LR.

98. καὶ δἡ καὶ] With the ellipsis fully supplied, the sentence would run thus, κ. δ. κ. κήρυκά τινα ἔπεμπε τῆ ἐς Αἰ. όδῷ προερέοντα, &c.

100. ἀκουστέσ] for ἀκουστέσν, i, 4, 16; τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα, Soph. E. 342. VK. ἀκούευν means 'to obey,' ἄλλων ἀκούευν, δοῦλον ὅντα, Fur. Hel. 742; ἀκούει οὐδὲν οὐδὲν οὐδελ οὐδενὸς, C. 120; dicto audientem fuisse pretori, Cic. V. ii, 4; 12; SS. Liv. i, 41; "The trembling steed Nor hears the rein, nor heeds the sounding thong." Thomson, Spr. 805; equi franato est auris in ore, Hor. I E. xv, 13. With respect to the construction, compare MA, 327, obs. 2; and 374, obs. with 340, 3.

1. 'Αγβατάνοισι] in monte (Carmelo) oppidum eodem nomine, quondam Ecbatana dictum, Pli. H. N. v, 19. WE. 3. οὐδέ τι ἡ μέγα ἡ σμικρὸν] i. e. 'none at all.' πρῆγμα, ἐκ τοῦ σοί τι ἡ μ. ἡ σ. ἔμελλε λυπηρὸν ἀνασχησεῖν, v, 106, 94. The expression is frequent in the Attic orators: VK. διδόσου οί

" γὰρ αὐτὸς, ποιήσας τὰ σύ με ἐκέλευες, ἔθαψά μιν χερσὶ τῆσι « έμεωυτοῦ. εἰ μέν νυν οἱ τεθνεῶτες ἀνεστέασι⁴, προσδέκεό τοι καὶ " Αστυάγεα τὸν Μῆδον ἐπαναστήσεσθαι εἰ δ' ἔστι ώσπερ πρὸ τοῦ, " οὐ μή⁵ τί τοι ἔκ γε ἐκείνου νεώτερον ⁶ ἀναβλαστήσει. νῦν ὧν μοι " δοκέει, μεταδιώζαντας τὸν κήρυκα, έζετάζειν εἰρωτεῦντας, παρ " ότευ ήκων προαγορεύει ήμιν Σμέρδιος βασιλέος άκούειν." (63) Ταῦτα είπαντος Πρηξάσπεος, ήρεσε γὰρ Καμβύση, αὐτίκα μεταδίωκτος 7 γενόμενος ὁ κῆρυξ ἦκε ἀπιγμένον δέ μιν είρετο ὁ Πρηξάσπης τάδε " " Ωνθρωπε, φής γὰρ ήκειν παρὰ Σμέρδιος τοῦ Κύρου " άγγελος, νῦν ὧν, εἴπας τὴν ἀληθηΐην, ἄπιθι χαίρων. 8 κότερα " αὐτός τοι Σμέρδις, φαινόμενος ές ὄψιν, ένετέλλετο ταῦτα, ἢ τῶν τις " έκείνου ὑπηρετέων;" 'Ο δὲ εἶπε' "Έγὼ Σμέρδιν μὲν τὸν Κύρου, " έξ ότου βασιλεύς Καμβύσης ήλασε ές Αίγυπτον, οὔ κω 9 όπωπα δ " δὲ μοι μάγος, τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεζε, οὖτος " ταῦτα ένετείλατο, φὰς Σμέρδιν τὸν Κύρου εἶναι τὸν ταῦτα έπι-" θέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας." Ο μὲν δή σφι ἔλεγε, οὐδὲν ἐπικατεψευσμένος. Καμβύσης δὲ εἶπε "Πρήξασπες, σὺ μὲν, οἶα ἀνὴρ " ἀγαθὸς 10, ποιήσας τὸ κελευόμενον, αἰτίην ἐκπέφευγας ἐμοὶ δὲ τίς " αν είη Περσέων ο έπανεστεως, έπιβατεύων 11 του Σμέρδιος οὐνό-

διδόντες, ούτε τὰ μικρά, ούτε τὰ πολλά, άντ' οὐδενός οὐ γὰρ οὕτω μαίνονται, Dem. de Ch. p. 103; οὐδαμᾶ προϋφηνεν ούτε μείζον' ούτ' ελάσσονα, Soph. Tr. 327; οὐδὲ εἶ παθόντες ἡ μικρὸν ἡ μέγα

παρ' έμοῦ, Chrys. de S. ii, p. 66. 4. ἀνεστέασι] ΜΑ, 205, 3. εἴπερ άρα νεκροί οὐκ ἐγείρονται, I Corinthians xv, 15; or, this verb may be equivalent to ἐπανεστέασι, s. iii, 66, 48. SW.

5. οὐ μη] In negative propositions, the future active is used after ou uh instead of the first aorist subjunctive; ΜΑ, 516, b. οὐ φοθητέον έστὶ μη is implied, STG. as in Æsch. P. V. 396. s. v, 79, 90.

6. νεώτερον] This word, used by way of euphemism or charientismus, is common, and signifies something 'unprecedented,' 'accident,' viii, 21; 'injury,' viii, 142; Eur. Rh. 586; 'mischief,' Arist. C. 338; 'rebellion,' i, 210, 73; v, 35; 'act of outrage,' v, 19; 'harsh measure,' v, 93; Thu. i, 132; VK. so novissima is used by Tac. A. vi, 50: s. πρεσβύτερα, v, 63,

7. μεταδίωκτος] Verbals in -τός are

oxytones, in -- tos paroxytones; but the compounds are proparoxytones. MA, 215.

8. ἄπιθι χαίρων] ἀποδούς τὸν παίδα, ἄπιθι ἀζήμιος, i, 212; STG. πείσεται μὲν οὐδὲν, γτις δ' ἄπεισιν ἀβλαβης, Soph. Œ. R. 229; s. iii, 36, 81.

9. κω] iii, 34, 65; 'yet, up to the present moment:' hence οὐδέ ποτε is used of time universally, and οὐδέ πώ

ποτε of time past only.
10. ἀγαθὸs] In writing Greek it is useful to recollect, that, as a general rule, the following adjectives are oxytones: those ending in -hs, -vs, -κòs, -pòs; verbals in -ròs; primitives signifying colours, deformities and defects. To these add the following twenty, άγαθος, καλος, έσθλος, σοφος, σεμνός, κακός, δειλός, δεινός, χαλεπός, ταπεινός, όρθος, ίκανδς, μεστός, πολλός, κοινός, καινός, κενός, στενός, γυμνός, ψιλός. It has been the object to facilitate the retention of this list in the memory, by confining it to such primitives as are of most frequent occur-

11. е́я:ватевог] iii, 67; ix, 95. н 2

" ματος;" 'Ο δὲ εἶπε " Έγω μοι δοκέω συνιέναι τὸ γεγονὸς τοῦτο, " Το βασιλεύ οι μάγοι είσι τοι οι έπανεστεώτες, τόν τε έλιπες " μελεδωνόν των οἰκίων, Πατιζείθης, καὶ ὁ τούτου ἀδελφεὸς Σμέρδις." (64) Ένθαῦτα ἀκούσαντα Καμβύσεα τὸ Σμέρδιος οῧνομα ἔτυψε 12 ή άληθητη των τε λόγων καὶ τοῦ ένυπνίου. δς έδόκεε έν τῷ ὅπνῳ άπαγγείλαι τινά οι, 'ως Σμέρδις, ίζόμενος ές τον βασιλήϊον θρόνον, 'ψαύσειε τη κεφαλή του ουρανου.' μαθών δε, ώς μάτην απολωλεκώς είη τὸν ἀδελφεὸν, ἀπέκλαιε Σμέρδιν. ἀποκλαύσας δὲ, καὶ περιημεκτήσας τη άπάση 18 συμφορή, άναθρώσκει έπλ τον ίππον, έν νόφ έχων την ταχίστην ές Σοῦσα στρατεύεσθαι έπὶ τὸν μάγον. καί οἱ άναθρώσκοντι έπὶ τὸν ἵππον, τοῦ κουλεοῦ τοῦ ξίφεος ὁ μύκης 14 άποπίπτει· γυμνωθέν δέ τὸ ξίφος 15 παίει τὸν μηρόν· τρωματισθείς δὲ κατὰ τοῦτο, τῆ αὐτὸς πρότερον τὸν τῶν Αἰγυπτίων θεὸν "Απιν έπληξε, ως οι καιρίη 16 έδοξε τετύφθαι, είρετο ο Καμβύσης, ' δ τι τῆ ΄ πόλι οὔνομα εἴη; ' οἱ δὲ εἶπαν, ' ὅτι 'Αγβάτανα.' τῷ δὲ ἔτι πρότερον έκέχρητο έκ Βουτοῦς 17 πόλιος, ' έν 'Αγβατάνοισι τελευτήσειν τὸν 6 βίον. ὁ μὲν δὴ ἐν τοῖσι Μηδικοῖσι Αγβατάνοισι ἐδόκεε τελευτήσειν γηραιός, έν τοῖσί οἱ ἦν πάντα τὰ πρήγματα 18 τὸ δὲ χρηστήριον τοϊσι έν Συρίη 'Αγβατάνοισι έλεγε άρα. καὶ δη ώς τότε έπειρεόμενος έπύθετο τῆς πόλιος τὸ οὖνομα, ὑπὸ τῆς συμφορῆς τῆς τε ἐκ τοῦ μάγου έκπεπληγμένος καὶ τοῦ τρώματος, έσωφρόνησε· 19 συλλαδών δὲ τὸ θεοπρόπιον, εἶπε " 'Ενθαῦτα Καμβύσεα τὸν Κύρου ἐστὶ " πεπρωμένον τελευτᾶν." ²⁰ (65) Τότε μέν τοσαῦτα ἡμέρησι δὲ

This expression has been borrowed by Iamb. in Phot. B. p. 248; and by Proc. B. G. i, 1; B. P. i, 25; V. i, 11 &c. WE.

12. ἔτυψε] percussit illico animum, Ter. An. i, 1, 98.

13. ἀπάση] 'extreme,' accumulated,' iii, 65; εἰς πᾶσων ἢλθον ἀπορίων, Pol. i, 39, 3; δοκεῖ τῆς πάσης γέμειν κακοπραγμοσύνης, iv, 27, 2. SW.

14. μύκηs is literally 'a mushroom;' it was afterwards used for the 'hilt' or 'pommel' of a sword, and apparently for the 'ferrule' or 'chape' at the tip of the scabbard; τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβὴν κρατητὴς καλούμενος, Hes. ἡ τοῦ ξ. λαβὴ, Suid. Eust. τὸ ἄκρον τοῦ ξ., τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην, Schol. on Nic. Al. 103. WE. Æ. STE, Th. L. G. 6258.

15. τὸ ξίφος] ἔργον κάλλιστον καὶ δόξη φανηρώτατον ὁ Καμβύσου παρέ-

σχετο ἀκινάκης, Pau. i, 28: VK. 'the sabre' or 'cimetar.'

16. καιρίη Βανασίμη, Hes. und. πληγῆ. The accusative case might be used here; i, 61, 45; BL. as ἐτρώθη καιρίαν, Æl. V. Η. κii, 3; τὸ ξίφος διῆκε τοῦ μηροῦ, πρὸς μὲν τὸν αὐτίκα δάνατον οὐ καιρίαν, Philost. V. Ap. viii, 35. The substantive is often expressed, παίει αὐτὸν, καὶ καιρίας μὲν πληγῆς ἀμαρτάνει, τύπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὸν ὁμον, καὶ τιτρώσκει, Χεπ. C. v, 4, 5. BO, 217. LR.
17. Βουτοῦς In this city there was

an oracle of Latona. A.
18. πάντα τὰ πρήγματα] summa

rerum, Liv. x, 14.
19. ἐσωφρόνησε] 'came to his senses,'

'was sobered;' Eur. Tr. 352.
20. τελευτῶν] In the same manner Epaminondas was deceived by the oracle's bidding him beware of Pela-

υστερον ως είκοσι μεταπεμψάμενος Περσέων των παρεόντων τους λογιμωτάτους, έλεγε σφι τάδε " Ω Περσαι, καταλελάξηκε 21 με, " τὸ πάντων μάλιστα ἔκρυπτον ²² πρηγμάτων, τοῦτο ἐς ὑμέας ἐκ-" φηναι. έγω γαρ, έων 28 έν Αιγύπτω, είδον δψιν έν τῷ ϋπνω, την $^{\prime\prime}$ μηδαμ \tilde{a} ὄφελον 24 ἰδε \tilde{a} ν έδόκεον δέ 25 μοι \tilde{a} γγελον έλθόντα έξ " οίκου άγγέλλειν, 'ώς Σμέρδις, ίζόμενος ές τον βασιλήϊον θρόνον, " ψαύσειε τη κεφαλή του ουρανου.' δείσας δέ, μη άπαιρεθέω την " ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφεοῦ, ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα 26 ἐν τῆ " γαρ ανθρωπητη φύσει οὐκ ἐνῆν ἄρα τὸ μέλλον γίνεσθαι απο-" τρέπειν^{, 27} έγω δε ο μάταιος ²⁸ Πρηξάσπεα αποπέμπω ές Σοῦσα " ἀποκτενέοντα Σμέρδιν, έξεργασθέντος δὲ κακοῦ τοσούτου, ἀδεῶς " διαιτώμην, οὐδαμᾶ ἐπιλεξάμενος, μή κοτέ τίς μοι, Σμέρδιος " ὑπαραιρημένου, ἄλλος ἐπανασταίη ἀνθρώπων. παντὸς δὲ τοῦ " μέλλοντος ἔσεσθαι ²⁹ ἀμαρτών, ἀδελφεοκτόνος ³⁰ τε, οὐδὲν δέον ³¹, " γέγονα, καὶ τῆς βασιληίης οὐδὲν ἦσσον ἐστέρημαι. Σμέρδις γὰρ " δή ήν ο μάγος, τόν μοι ο δαίμων προέφαινε έν τη όψει έπαναστή-" σεσθαι. τὸ μὲν δη ἔργον ἐξέργασταί μοι, καὶ Σμέρδιν τὸν Κύρου " μηκέτι ὑμῖν ἐόντα λογίζεσθε οἱ δὲ ὑμῖν μάγοι κρατέουσι τῶν " βασιλητων, τόν τε έλιπον έπίτροπον τῶν οἰκίων, καὶ ὁ ἐκείνου $^{\prime\prime}$ άδελφεὸς Σμέρδις. τὸν μέν νυν μάλιστα χρῆν, ἐμεῦ 32 αἰσχρὰ " πρός των μάγων πεπονθότος, τιμωρέειν έμολ, οὖτος μεν 33 ανοσίω " μόρφ τετελεύτηκε ὑπὸ τῶν ἐωυτοῦ οἰκηϊωτάτων. 84 τούτου δὲ " μηκέτι έόντος, δεύτερα των λοιπων 35 υμίν, ω Πέρσαι, γίνεταί

gus, which meant a grove and not 'the sea;' and Hannibal was told that he would be buried at Libyssa, which was the name of a place in Bithynia as well as of one in Africa. Many other examples may be found. Pau. viii, 11. VK. Alexander of Epirus fled from Pandosia in his own country, and fell at Pandosia in Italy, Liv. viii, 24; Henry the Fourth, who expected to die at Jerusalem, breathed his last in the Jerusalem chamber, Shakspeare, H. 19th, particulations and provided the Photon Pandosia and Pandosia and

21. καταλελάθηκε] κατείληφε, Phot. GAI. und. ἀναγκαίη, s. iii, 75, 1. STG. vi, 92, 81. ED. This Ionic form of the perfect occurs also in iii, 42; viii, 122, 54; ix, 59. MA, 241.

22. Expurror] 'I tried to conceal.'
23. Exp 'whilst I was: 'Show 'as he was sacrificing,' Xen. H. i, 1, 4, s. vi, 43, 54.

26. ταχύτερα ή σοφώτερα] ' with

more haste than wisdom: ' γνοδς δες τ. αδτός η σ. έργασμένος εξη, vii, 194; πρόθυμος μᾶλλον η συφωτέρα, Eur. Μ. 485; ΗΕ, on VG, iii, 2, 12. ΜΑ, 456. Thu. i, 21.

27. ἀποτρέπειν] ut ferme fugiendo in media fata ruitur, Liv. viii, 24.

28. δ μάταιος] 'fool that I was!'
29. τοῦ μ. ἔσεσθαι] τῶν φοθερῶν
ὅντων γενέσθαι, Xen. H. i, 4, 17.
30. ἀδελφεοκτόνος] This adjective,

30. ἀδελφεοκτόνοs] This adjective, as a proparoxytone, would apply to Smerdis; and, with either accent, to Eteocles or Polynices.

34. $olknl\omega \tau d\tau \omega \nu]$ olke \hat{cos} , having its penultimate long, makes olke $i\delta \tau a \tau os$; but the Ionic form olk $i\delta os$, having a short penultimate, requires ω in the antepenultimate of the comparative and superlative degrees.

35. δεύτερα τῶν λοιπῶν] ἐπεὶ τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπὸν, κατὰ τὸν δεύτερον, φασὶ, πλοῦν, τὰ ἐλάχιστα

" μοι αναγκαιότατον έντελλεσθαι, τα θελω μοι γενέσθαι, τελευτών " τον βίον και εή υμεν τάζε έπισκήπτω 3, θεούς τους βασιληίους " έπικαλέων, καὶ πᾶσιν ὑμῖν καὶ μάλιστα ᾿Αχαιμενιδέων τοῖσι " παρεούσι, μή περιίζειν την ήγεμονίην αδτις ές Μήζους περιελ-" θούσαν άλλ', είτε ζόλφ έχουσι αντήν κτησάμενοι, ζόλφ απαιρε-" θήναι υπό υμέων, είτε και σθένει τεφ κατεργασάμενοι, σθένει « κατά ³⁷ τὸ καρτερὸν ἀνασώσασθαι, καὶ ταῦτα μὲν ποιεῦσι ὑμῖν " γη τε καρπὸν ἐκφέροι, καὶ γυναϊκές τε καὶ ποίμνια τίκτοιεν, ἐοῦσι " ές τον απαντα χρόνον έλενθέροισι μή ανασωσαμένοισι δε τήν " άρχην, μηδ' έπιχειρήσασι άνασώζειν, τὰ έναντία τούτοισι άρέο-" μαι 38 θμίν γενέσθαι καὶ πρὸς έτι τούτοισι, τὸ τέλος 39 Περσέων " ἐκάστφ ἐπιγενέσθαι, οἶον ἐμοὶ ἐπιγέγονε." "Δμα ⁴⁰ τε εἴπας ταῦτα, ὁ Καμβύσης ἀπέκλαιε πᾶσαν την έωυτοῦ πρηξιν. (66) Πέρσαι δ' ώς τὸν βασιλέα εἶδον ἀνακλαίσαντα, πάντες, τά τε έσθῆτος έχόμενα 41 είχον, ταῦτα κατηρείκοντο 42, καὶ οἰμωγῆ ἀφθόνψ διεχρέωντο, μετὰ δὲ ταῦτα, ὡς ἐσφακέλισέ 43 τε τὸ ὀστέον καὶ ὁ μηρὸς

'the next best of what is left.'

36. exactprw] 'I deliver as my dying injunctions;' iii, 73; iv, 33; vii, 158, 100. This word occurs in a splendid passage of Æschines, rouls are δρᾶν πρεσθύτας κλαίοντας, ίκετεύοντας, ежискижтортаs µудері троку тор түз Έλλαδος άλετήριον στεφανούν, in Ct. 49; Soph. C. R. 252; Aj. 567; Æsch. P. 107.

38. ἀρέομαι] ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εύχομαι δεούς μήτ άροτον αὐτοῖς γῆς ανιέναι τινά, μήτ' οδν γυναικών παίδας· άλλα τῷ πότμφ τῷ νῦν φθερεῖσθαι, κάτι τοῦδ ἐχθίονι, Soph. Œ. R. 270. Such was the curse inflicted on the Pelasgians in Lemnos; οὅτε γῆ καρπὸν έφερε, ούτε γυναϊκές τε και ποιμναι δμοίως έτικτον και πρό του, νι, 139. VK. The denunciation of woes to the Israelites, in case of disobedience, was yet more awful, Deuteronomy xxviii, 15...68. WE.

39. το τέλος], und. βίου, as in τέλος εὐκλεές, Æl. V. H. iii, 25; the ellipsis is filled up in τόδε το τέλοςτοῦ βίου elχον δι' έλπίδος, Herod. ii, 4. SS.

40. αμα | Compare i, 77, 52; and

79, 57.

κατηρείκουτο] κατεσχίζουτο, Hes. This was an indication of ex-

ληπτέον τῶν κακῶν, Arist. E. ii, 9. cessive grief; καλύπτρας κατερεικόμεναι διά δάκρυσι κόλπους τέγγουσ', άλγους μετέχουσαι αί δ' ακρογόοι Περσίδες женвойог убог акореототатог, Asch. P. 543; natepelnesse xerusas, in Heph. p. 59. Compare also viii, 98; Xen. C. iii, 1, 13; iii, 3, 67; v, 1, 6; Diod. i, 72. VK. WE. SD. BL. The garment is not always mentioned, as περιφόηξαμένους, τύπτεσθαι τά τε στήθη και τά тробовта, Arr. Al. vii, 24. LS. BO, 99. The middle voice in these passages denotes that they tore their own raiment. LR. In the Lxx, to indicate this, the pronoun is added, as in i, 6, 53; the verb being in the active voice, διέβρηξεν ό βασιλεύς τα ίματια αὐτοῦ, IV Kings v, 8; κατερφήξαντο, viii, 99.

43. ἐσφακέλισε] 'gangrened.' Σφάκελος was properly said of bone, and γάγγραινα of flesh. These words were also applied to different stages of the malady; φλεγμονή 'inflammation ' was the incipient stage, which if neglected became γάγγραινα, and ultimately terminated in σφάκελος or ' mortification.' The latter may be defined ή τοῦ φθειρομένου δι δλης αὐτοῦ οὐσίας ὀστοῦ φθορά, Hipp. p. 1049, E; Gal. Miltiades was confined to his bed, σηπομένου τοῦ μηροῦ, and died σφακελίσαντάχιστα έσάπη, απήνεικε 44 Καμβύσεα τον Κύρου, βασιλεύσαντα μέν τὰ πάντα 45 έπτὰ ἔτεα καὶ μῆνας πέντε, ἄπαιδα δὲ τὸ παράπαν έύντα έρσενος και θήλεος γύνου.46 Περσέων δὲ τοῖσι παρεοῦσι απιστίη πολλή ὑπεκέχυτο, τοὺς μάγους ἔχειν τὰ πρήγματα άλλ' ήπιστέατο έπλ διαβολή είπειν Καμβύσεα, τὰ είπε περλ τοῦ Σμέρδιος θανάτου, ΐνα οἱ ἐκπολεμωθῆ 47 πᾶν τὸ Περσικόν. Οὖτοι μέν νυν ήπιστέατο Σμέρδιν τον Κύρου βασιλέα ανεστεώτα. 48 δεινώς γαρ καὶ ο Πρηξάσπης έξαρνος ήν 49 μη μεν 50 αποκτείναι Σμέρδιν ου γαρ ην οι ασφαλές, Καμβύσεω τετελευτηκότος, φάναι τον Κύρου υίον άπολωλεκέναι αὐτοχειρίη. (67) 'Ο μέν δη μάγος 51 , τελευτήσαντος Καμβύσεω, άδεως έβασίλευσε, έπιβατεύων τοῦ ὁμωνύμου Σμέρδιος τοῦ Κύρου, μῆνας ἐπτὰ τοὺς ἐπιλοίπους Καμβύση ἐς τὰ ὀκτὼ ἔτεα της πληρώσιος-52 έν τοῖσι ἀπεδέξατο ές τοὺς ὑπηκόους πάντας εὐεργεσίας μεγάλας, ώστε αποθανόντος αὐτοῦ πόθον ἔχειν πάντας τοὺς έν τῆ ᾿Ασίη, πάρεξ αὐτῶν Περσέων. διαπέμψας γὰρ ὁ μάγος ές πᾶν ἔθνος, τῶν ἦρχε, προεῖπε ἀτελείην εἶναι στρατηΐης καὶ φόρου ⁵³ ἐπ' ἔτεα τρία. προεῖπε μὲν δὴ ταῦτα αὐτίκα ἐνιστάμενος ⁵⁴ ἐς τὴν άρχήν. (68) 'Ογδόφ δε μηνί έγένετο κατάδηλος τρόπφ τοιῷδε 2 Οτάνης 2 ην Φαρνάσπεω μεν παῖς, γένει δὲ καὶ χρήμασι ὁμοῖος 55 τ $\tilde{\omega}$

τος τ. μ. καὶ σαπέντος, vi, 136, 81.

44. ἀπήνεικε] supply ή νοῦσος, Ε. οτ το κακον, SW. οτ ο σφάκελος: τους δε λοιμός ύπολαβών απήνεικε, νί, 27, 43.

45. 7d warra] 'in all only; 'SW. Clem. of A. says ten years, St. i, p. 395; Ctesias eighteen, xii. LR. s. i, 163, 77; vii, 4, 18.
46. γόνου] SBL (on BO, 45;)

seems mistaken in giving to this the

sense of yévous, ii, 85.

47. ἐκπολεμωθῆ] 'should be rendered hostile,' v, 73, 48; WE, iv, 120 twice; i. e. πολέμων ποιηθῆ; verbs in -60 have generally this sense, as Beδαιόω i. e. βέβαιον ποιέω, Thu. ii, 187; δουλόω i. e. δούλον π. i, 94; compare vii, 7; οἰκειόω i. e. οἰκεῖον π. i, 4; πιστόω i. e. πιστόν π. Th. iv, 88. See BL, on Æ. A. 131.

48. ἀνεστεῶτα] perhaps the same as ἐπανεστεῶτα, SW. as in St Mark iii, 26; evertews is used i, 120, 89; and ενιστάμενος, iii, 67; VK. ανέστη βασιλεύς ετερος, Acta vii, 18; δ ανιστάμενος ἄρχειν έθνων, Romans xv, 12.

49. έξαρνος ην] απηρνήσατο, ηρνήσατο. Βο άπαρνός έστι μη μέν νοσέειν, iii, 99; SW. δτι, δούς, νθν Εξαρνός έστιν, ἄπαντες ίστε, Dem. de H. p. 90.

51. μάγος] As the kings of Persia, who impeded the building of the temple, are said in Scripture to be Ahasucrus and Artaxerxes, (the two who intervened between Cyrus and Darius); it follows that the former was Cambyses, and the latter Smerdis; Ezra, iv, 5...7. PRIDEAUX. TX. 52. τῆς πληρώσιος] to follow τοὺς

ἐπιλοίπους. WE.

53. φόρου] In conformity with the custom of Persian monarchs, Ahasucrus, on his marriage with Esther, δασμόν τ' έξαφίει πάνδημον, δώρα τ' δπασσεν, Ε. 412; BNS. τον προσοφειλόμενον φόρον μετίει πάσησι τήσι πόλισι, vi, 59.

54. ἐνιστάμενος] ἐκέχρηστό σφι κατ' άρχας αὐτίκα ἐνισταμένοισι ἐς τὰς τυραννίδας, ii, 147; ἐπεὰν ἄλλος ἐνίστηται βασιλεύs, vi, 59; WE. where δ έσιων

πρώτω Περσέων οὖτος ὁ 'Οτάνης πρῶτος ὑποπτεύσε τὸν μάγον, ὡς ουκ είη ὁ Κύρου Σμέρδις, άλλ' ὅσπερ ἦν, τῆδε συμβαλλεόμενος, ὅτι τε οὐκ ἐξεφοίτα ἐκ τῆς ἀκροπόλιος, καὶ ὅτι οὐκ ἐκάλεε ἐς ὄψιν ἑωυτῷ οὐδένα τῶν λογίμων Περσέων. ὑποπτεύσας δέ μιν, ἐποίεε τάδε· ἔσχε αὐτοῦ ὁ Καμβύσης θυγατέρα, τῆ οῦνομα ἦν Φαιδίμη· τὴν αθτήν δή ταθτην είχε τότε ο μάγος, και ταθτη τε συνοίκεε και τησι άλλησι πάσησι τῆσι τοῦ Καμβύσεω γυναιξί. πέμπων δὴ ὧν ὁ 'Οτάνης παρά ταύτην την θυγατέρα, έπυνθάνετο, 'παρ' ότεφ ανθρώπων ' κοιμώτο, είτε μετά Σμέρδιος του Κύρου, είτε μετά άλλου τευ;' ή δέ οι αντέπεμπε, φαμένη 'ου γινώσκειν' ουτε γαρ τον Κύρου Σμέρόδιν ιδέσθαι οὐδαμᾶ, οὖτε ὅστις εἵη ὁ συνοικέων αὐτῷ ειδέναι. έπεμπε δεύτερα ὁ 'Οτάνης, λέγων' "Εὶ μὴ αὐτὴ Σμέρδιν τὸν Κύ-" ρου γινώσκεις, σὺ δὲ παρὰ Ατόσσης 56 πύθευ, ' ὅτεψ τούτψ συνοικέει " αὐτή τε ἐκείνη, καὶ σύ ;' πάντως γὰρ δή κου τόν γε ἑωυτῆς ἀδελ-" φεὸν γινώσκει." 'Αντιπέμπει πρὸς ταῦτα ἡ θυγάτηρ' " Οὐτε " 'Ατόσση δύναμαι ές λόγους έλθειν, ούτε άλλην οὐδεμίαν ιδέσθαι " τῶν συγκατημένων⁵⁷ γυναικῶν ἐπεί τε γὰρ τάχιστα οὖτος ὧνθρω-" πος, δστις κοτέ έστι, παρέλαβε την βασιληίην, διέσπειρε 58 ήμέας, " ἄλλην ἄλλη τάξας." (69) 'Ακούοντι δὲ ταῦτα, τῷ 'Οτάνη μᾶλλον κατεφαίνετο τὸ πρηγμα. τρίτην δὲ ἀγγελίην ἐσπέμπει παρ' αὐτην, λέγουσαν ταῦτα " Ω θύγατερ, δεῖ σε, γεγονυῖαν εἶ, κίνδυνον " αναλαβέσθαι, τὸν αν ὁ πατήρ ὑποδύνειν κελεύη" εἰ γὰρ δή μή έστι " ὁ Κύρου Σμέρδις, ἀλλὰ τὸν καταδοκέω ἐγὼ, οῦ τοί μιν, σοί τε " συγκοιμώμενον καλ τὸ Περσέων κράτος ἔχοντα, δεῖ χαίροντα ἀπαλ-" λάσσειν, άλλὰ δοῦναι δίκην. νῦν ὧν ποίησον τάδε ἐπεάν σοι " συνεύδη, καὶ μάθης αὐτὸν κατυπνωμένον, ἄφασον ⁵⁹ αὐτοῦ τὰ ὧτα· " καὶ ην μεν φαίνηται έχων 60 ώτα, νόμιζε σεωυτην Σμέρδι τῷ Κύ-" ρου συνοικέειν ήν δε μή έχων, σύ δε τῷ μάγῳ Σμέρδι." 'Αντιπέμπει πρός ταῦτα ἡ Φαιδίμη, φαμένη 'κινδυνεύσειν μεγάλως, ἢν ' ποιῆ ταῦτα· εἰ γὰρ δὴ μὴ τυγχάνει τὰ ὧτα ἔχων, ἐπίλαμπτος ⁶¹

and & κατιστάμενος β. are used of a person thus circumstanced.

56. 'Ατόσσηs] This is perhaps the same name as Hadassah in Scripture,

Esther ii, 7. BNS. 57. συγκατημένων] Many females were immured in the harams of the

Eastern monarchs, as appears from the book of Esther. They used to sit together, employing themselves in embroidery or other work. WE. κατησθαι occurs in speaking of a sedentary business, ii, 86. SW.

58. διέσπειρε] τοῦ δὲ πίπτοντος πέδω, πωλοι διεσπάρησαν είς μέσον δρόμον, Soph. E. 749.

59. άφασον] ψηλάφησον, Suid. WE. άφάσσω, future άφάσω. SW.

60. φαίνηται έχων] 'he be found to have; ' vi, 9, 36; φαίνεται απικόμενος, 'he evidently came,' viii, 120, 46; φ. έχειν, 'he seem to have.' VG, v, 13, 1. MA. * 548, 5. Compare Thu. p. 3, n. i, ed. BF. iii, 72, 83. 61. ἐπίλαμπτος] καταφανής, ΓΛ.

κατάδηλος. Ionic = ϵπίληπτος. The

· δε ἀφάσσουσα ἔσται, εὖ εἰδέναι, ὡς ἀϊστώσει μιν· ὅμως μέντοι ' ποιήσειν ταῦτα.' ἡ μὲν δὴ ὑπεδέξατο ταῦτα τῷ πατρὶ κατεργάσεσθαι. 62 τοῦ δὲ μάγου τούτου τοῦ Σμέρδιος Κῦρος ὁ Καμβύσεω ἄρχων τα ώτα απέτεμε έπ' αιτίη δή τινι ου σμικρή. η ών δη Φαιδίμη αυτη, ή τοῦ 'Οτάνεω θυγάτηρ, πάντα ἐπιτελέουσα, τὰ ὑπεδέζατο τῷ πατρὶ, ὑπνωμένου καρτερῶς ⁶³ τοῦ μάγου, ἡφασε τὰ ὧτα. μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπως, άλλ' εύπετέως 64, ούκ έχοντα τὸν άνδρα ὧτα, ὡς ἡμέρη τάχιστα έγεγόνεε, πέμψασα έσήμηνε τῷ πατρὶ τὰ γενόμενα.

(70) 'Ο δὲ 'Οτάνης, παραλαδών 'Ασπαθίνην καὶ Γωβρύην, Περσέων τε πρώτους έόντας και έωυτῷ ἐπιτηδεωτάτους ες πίστιν, άπηγήσατο πᾶν τὸ πρῆγμα· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἄρα ὑπόπτευον οὕτω τοῦτο ἔχειν. ἀνενείκαντος δὲ τοῦ 'Οτάνεω τοὺς λόγους, ἐδέξαντο' καὶ ἔδοξέ σφι, ἔκαστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι 65 τοῦτον, τῷ πιστεύει μάλιστα. 'Οτάνης μέν νυν * ἐσάγεται 66 'Ινταφέρνεα 67, Γωβρύης δὲ Μεγάβυζον 68, 'Ασπαθίνης δὲ 'Υδάρνεα. γεγονότων δὲ τούτων έξ, παραγίνεται 69 ές τὰ Σοῦσα Δαρεῖος ὁ Υστάσπεος, ἐκ Περσέων ήκων τούτων γαρ δή ήν οι ό πατήρ υπαρχος. έπει ών οὖτος ἀπίκετο, τοῖσι εξ τῶν Περσέων ἔδοξε καὶ Δαρεῖον προσεταιρίσασθαι. (71) Συνελθόντες δὲ οὖτοι, ἐόντες ἐπτὰ, ἐδίδοσάν σφισι πίστις ⁷⁰ καὶ λόγους. ἐπεί τε δὲ ἐς Δαρεῖον ἀπίκετο γνώμην ἀποφαίνεσθαι, έλεγε σφι τάδε " Έγω ταῦτα εδόκεον μεν αὐτὸς μοῦνος 71 " ἐπίστασθαι, ὅτι τε ὁ μάγος εἴη ὁ βασιλεύων, καὶ Σμέρδις ὁ Κύρου " τετελεύτηκε' καὶ αὐτοῦ τούτου είνεκεν ⁷² ήκω σπουδή, ὡς συστήσων

Attics would say αὐτὴ δὲ ληφθῆ or φωραθή or άλφ ψηλαφώσα, or ψαύουσα. The letter μ is often inserted superfluously, especially in proper names, for the sake of euphony; in this way are formed καταλαμπτέος, iii, 127; φοιβόλαμπτος, iv, 13. VK. WE.

62. κατεργάσεσθαι] After the same verb ὑπεδέκετο, the first aorist κατερ-

γάσασθαι is used, i, 24. STG.
63. δ. καρτερῶs] 'being sound' or

fast asleep.

64. οὐ χαλεπώς, άλλ' εὐπετέως] οὐκ ελάσσω, άλλα πολύ μείζω, Ant. p. 118, 24; οὐ βουλόμενος, άλλ' ἄκων, Lys. p. 319; οὐ μικρά, ἀλλὰ μεγάλα, Isæ. p. 67, 4; VK. μη γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός, St John xx, 27. MA, 444, 5. s. ii, 172, 9.

65. προσεταιρίσασθαι] 'to associate to himself,' in societatem consilii assumere, Liv. ii, 4.

66. ἐσάγεται] has the same mean-

ing, 'takes to himself.' ἐσαγαγέσθαι γυναῖκα, v, 39; vi, 63. This is a solitary instance in our author where the Mss agree in giving εis for εs. SW. I have restored the latter. 67. Ἰνταφέρνεα] called Artaphrenes

by Æsch. P. 782. BL.
68. Μεγάδυζον] in Persian, was originally an ecclesiastical dignity signifying 'prefect of the magi,' or 'of the priests' in general; and afterwards denoted civil and even military office; [μέγας στρατηγός; BNS.] but at length became a simple appellative. BF. The name is also spelt with α for ν, iν, 143, 2; vii, 82, 35; ν, 12 &c. VK.
69. παραγίνεται] 'arrives' in Cissia (s.iii, 30, 54) from Persia. SW.

71. μοῦνος Primitive adjectives in -vos are oxytones, except μοῦνος or μόνος, ξείνος οτ ξένος, χαθνος, and ασμε-

νος, if the latter two are primitives.
72. αὐτοῦ τούτου εί.] 'for this very

" έπὶ τῷ μάγφ θάνατον. Επεί τε δὲ συνήνεικε, ώστε καὶ ὑμέας εἰδέ-" ναι καὶ μὴ μοῦνον ἐμὲ, ποιέειν αὐτίκα μοι δοκέει, καὶ μὴ ὑπερδάλ-" λεσθαι· οὐ γὰρ ἄμεινον." 78 Εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ 'Οτάνης· " ΤΩ παῖ " Υστάσπεος, είς τε πατρός άγαθοῦ καὶ ἐκφαίνειν ἔοικας σεωυτόν " ἐόντα τοῦ πατρὸς οὐδὲν ήσσω" την μέντοι ἐπιχείρησιν ταύτην μή " ουτω συντάχυνε αβούλως, άλλ' έπι το σωφρονέστερον αθτήν λάμ-" βανε' δεί γαρ, πλεύνας γενομένους, ούτω έπιχειρέειν." Λέγει πρός ταῦτα Δαρεῖος "Ανδρες οἱ παρεόντες, τρόπφ τῷ εἰρημένφ έξ " 'Οτάνεω εί χρήσεσθε, έπίστασθε, ὅτι ἀπολέεσθε κάκιστα· ἐξοίσει " γάρ τις πρός τὸν μάγον, ίδίη περιβαλλόμενος έωυτῷ κέρδεα. μά-" λιστα μέν νυν ωφείλετε έπ' υμέων αυτων βαλόμενοι 74 ποιέειν " ταῦτα ἐπεί τε δὲ ὑμῖν ἀναφέρειν ἐς πλεῦνας ἐδόκεε, καὶ ἐμοὶ ὑπερ-" έθεσθε, ἢ ποιέωμεν σήμερον, ἢ ἴστε, ὑμῖν ὅτι ἢν ὑπερπέση ἡ νῦν " ημέρη, ως οὐκ ἄλλος φθὰς ⁷⁵ έμεῦ κατήγορος ἔσται, ἀλλά σφεα " αὐτὸς έγω κατερέω πρὸς τὸν μάγον." (72) Λέγει πρὸς ταῦτα 'Οτανης, έπειδη ώρα σπερχόμενον Δαρείον "Επεί τε ήμέας συν-" ταχύνειν άναγκάζεις, και ὑπερβάλλεσθαι οὐκ έᾶς, ἴθι ⁷⁶ έξηγέο " αὐτὸς, ὅτεφ τρόπφ πάριμεν ές τὰ βασιλήϊα, καὶ ἐπιχειρήσομεν " αὐτοῖσι φυλακὰς γὰρ δὴ διεστεώσας οἶδάς κου καὶ αὐτὸς, εἰ " μη ίδων, άλλ' άκούσας ας τέφ τρόπφ περήσομεν;" 'Αμείβεται Δαρεῖος τοῖσδε " 'Οτάνη, ἢ πολλά έστι, τὰ λόγφ μὲν οὐκ οἶά " τε δηλωσαι, έργψ δέ άλλα δ' έστι, τὰ λόγψ μεν οἶά τε, έργον " δε οὐδεν ἀπ' αὐτῶν λαμπρον γίνεται. ὑμεῖς δε ἴστε φυλακὰς " τὰς κατεστεώσας ἐούσας οὐδὲν χαλεπὰς παρελθεῖν.⁷⁷ τοῦτο μὲν " γαρ, ημέων εόντων τοῖων, οὐδεὶς ὅστις οὐ ⁷⁸ παρήσει, τὰ μέν " κου καταιδεόμενος ήμέας, τὰ δέ κου καὶ δειμαίνων τοῦτο δὲ, ἔχω

purpose: ' ès 'Ηλιούπολιν αὐτῶν τούτων εί. ἐτραπόμην, ii, 3; WE. πολλοι̂s,

el. ετραπόμην, 11, 3; W.E. πολλοις, αὐ. τ. εἴνεκα, ἐς λόγους ἢλθον, Pau. i, p. 54; V.K. Liv. xxii, 18, 3.

73. οὐ...ἄμεινον] 'it were better not;' understand ἔσται; i, 187; iii, 82; Hes. O.D. 748; W.E. non erit melius, Livy, iii, 41; STG. quiesse erit melius, ib. 48; s. vi, 108, 79.

74. ἐπ' ὑ. αὐ. βαλόμενοι] 'discussing the matter among yourselves, and keeping it to yourselves.' ἐπ' ἐμεσιστοῦ βα

ing it to yourselves; ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος, ἔπρηξα, iii, 155; iv, 160; εἴ πέρ τι τοιουτον πρήσσει, ίσθι αὐτὸν ἐπ' ξωυτοῦ βαλόμενον πεπρηχέναι, ν, 106; GR. ν, 73; viii, 109; Æ. ὁ μὲν ἐφ' ξαυτοῦ βαλλόμενος ξπραττε το τερπνον, Lib. D. ii, p. 204, p. WE.

75. φθàs] governs an accusative, vii, 161. ἐμεῦ is governed by κατήγοpos. SW.

76. 1θι] 'come;' age dic, Hor. 1 O. xxxii, 3.

77. $\chi \alpha \lambda \epsilon \pi \dot{\alpha} s \pi \alpha \rho \epsilon \lambda \theta \epsilon \hat{\imath} \nu$] 'difficult to pass;' όδὸς ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, Xen. A. i, 2, 21; niveus videri, Hor. 1v O. ii, 59; STG. s. vi, 108,

78. oùôcis 8071s où] After the first of these words supply έστί. οὐδὲν ὅ τι οὐκ ὑπίσχετο, ν, 97, 41; Ἑλένην οὐδεὶς ὅστις οὐ στυγεῖ βροτῶν, Eur. Hel. 925; HE, on VG, ii, 2. MA, 305; 483. οὐκ ἔστιν ὅστις οὐ, Pol. xii, р. 235. одк 1801s вы Вротду, вотия, Soph. Œ. C. 252. " αὐτὸς σκῆψιν εὐπρεπεστάτην, τῆ πάριμεν, φὰς ' ἄρτι τε ἡκειν ἐκ "Περσέων, καὶ βούλεσθαί τι ἔπος παρὰ τοῦ πατρὸς σημῆναι τῷ " βασιλεϊ.' ἔνθα γάρ τι δεῖ ψεῦδος ⁷⁹ λέγεσθαι, λεγέσθω. τοῦ γὰρ " αὐτοῦ γλιχόμεθα οῖ τε ψευδόμενοι καὶ οἱ τῆ ἀληθητη διαχρεώ- " μενοι. οἱ μέν γε ψεύδονται τότε, ἐπεάν τι μέλλωσι τοῖσι ψεύδεσι " πείσαντες κερδήσεσθαι οἱ δ' ἀληθίζονται, ΐνα τι τῆ ἀληθητη " ἐπισπάσωνται ⁸⁰ κέρδος, καί τι μᾶλλόν σφισι ἐπιτράπηται. οὕτω, " οὐ ταὐτὰ ἀσκέοντες ⁸¹, τωὐτοῦ περιεχόμεθα. εἰ δὲ μηδὲν κερδήσε- " σθαι μέλλοιεν, ὁμοίως ᾶν ὅ τε ἀληθιζόμενος ψευδὴς εἴη, καὶ ὁ ψευ- " δόμενος ἀληθής. δς ᾶν μέν νυν τῶν πυλουρῶν ἐκὼν παρίη, αὐτῷ " οἱ ἄμεινον ἐς χρόνον ⁸² ἔσται δς δ' ᾶν ἀντιβαίνειν πειρᾶται, δια- " δεικνύσθω ⁸³ ἐνθαῦτα ἐὼν πολέμιος καὶ ἔπειτα, ὼσάμενοι ἔσω, " ἔργου ἐχώμεθα." (73) Λέγει Γωβρύης μετὰ ταῦτα " "Ανδρες " φίλοι, ἡμῖν κότε κάλλιον παρέξει ⁸⁴ ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, ἢ, εἴ " γε μὴ οδοί τε ἐσόμεθα αὐτὴν ἀναλαβέειν, ἀποθανέειν; ὅτε γε

79. ψεῦδος Yet Herodotus says of the Persians αίσχιστον αὐτοῖσι τὸ ψεύδεσθαι νενόμισται, i, 138; LR. s. vii, 209, 64; καλόν ποτε καλ το ψεῦδος, δταν ώφελοῦν τοὺς λέγοντας, μηδὲν καταβλάπτη τοὺς ἀκούοντας, Heliod. Æ. i, p. 50. The sophistry of Darius goes a step farther on the principle of goes a step tatter on the principle of expediency, and accords with the maxims of Ulysses "οδκ αίσχρδν τὰ ψευδή λέγειν, εἰ τὸ σωθήναί γε τὸ ψευδος φέρει. ὅταν τι δρῶς εἰς κέρδος, οἰκ οκνείν πρέπει," Soph. Ph. 109. WE. Socrates states circumstances in which he considers a falsehood justifiable, Xen. M. iv, 2: one case is similar to that of Tullus in pretending that Mettus was acting by his orders, Liv. i, 27; another to that of the physician who deceives a sick child, Lucr. i, 935; translated by Tasso, G. L. i, 5. Chrysostom advances many arguments in support of the assertion, έχει κέρδος εύκαιρος ἀπάτη, — μόνον μη μετά δολερας προσαγέσθω της προαιρέσεως, from which he concludes that wollars ἀπατήσαι δέον, de S. i, p. 28. This subject is treated of by Paley, M. Ph.

80. ἐπισπάσωνται] Sometimes the active voice is used in the same sense, ἐαυτῷ being understood; πλήθος πημάτων ἐπέσπασε, Æsch. P. 483; ἐπισπάσειν κλέος, Soph. Aj. 780. BL.

81. ἀσκέοντες] ' practising;' την λληθητην ἀσκέειν, vii, 209; δίκαια ἀ, Soph. Œ. C. 913; Crat. An. t. i, 13; σωφροσύνην ὰ. Pythag. G. V. 13; σωφροσύνην ὰ. Phocyl. in Sto. v, p. 39; σώφρονα εὐοργησίαν ὰ. Eur. B. 631; χρηστότητα ὰ. S. 882; τὰγάθα ὰ. 922; μὴ πρέποντα αὐτῷ κακὰ ὰ. Soph. Τ. 388; κακότητα ὰ. Æsch. P. V. 1102. BL.

82. es $\chi\rho\delta\nu\rho\nu$] 'in after time;' où $\delta\mu$ î ν es χ . μ eta μ e λ η σ ei, ix, 89; SW. vii, 29.

63. διαδεικνύσθω] 'let him be marked out as;' διαδεί το βασιλόσ κηδόμενος, viii, 118, 38. SW. The following words or phrases are also constructed with a nominative participle referring to the subject of the verb, ενδείκνυσθαι, Eur. B. 47; Andoc. p. 31; 34. φαίνεσθαι, Soph. Tr. 679; [s. iii, 69, 60;] φανερός είναι, Lys. p. 90; φ. γενέσθαι, Xen. H. iii, 5, 11; ἔνδηλος είναι, Thu. ii, 64; ἐπάιστος γ. Her. ii, 119; VK. ΜΛ, 296. δεικνόναι, Eur. M. 548; I. A. 406; δηλούν, Thu. iii, 64; Soph. Aj. 471; δήλον ποιείν, Her. vi, 21; σημεία φαίνειν, Soph. E. 24; ΜΛ, *548, 5. HE, on VG, vi, 1, 13. MG. to which MΛ adds ἐναποδείνυσθαι, but s. ix, 58, 6.

84. παρέξει] πάρεσται δ καιρός. This verb occurs impersonally, v, 98; and repeatedly. SW.

" άρχόμεθα μεν, έόντες Πέρσαι, ὑπὸ Μήδου ἀνδρὸς μάγου, καὶ τού-" του ώτα οὐκ ἔχοντος. 85 οσοί τε ὑμέων Καμβύση νοσέοντι παρε-" γένοντο, πάντως κου μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε 66 Πέρσησι τελευτῶν " τὸν βίον, μὴ πειρεωμένοισι ἀνακτᾶσθαι τὴν ἀρχήν' τὰ τότε οὐκ " ένεδεκόμεθα, άλλ' έπὶ διαβολή έδοκέομεν είπεῖν Καμβύσεα. νῦν " ὧν τίθεμαι ψῆφον, πείθεσθαι Δαρείω, καὶ μὴ διαλύεσθαι ἐκ τοῦ " συλλόγου τοῦδε άλλ' ιόντας ἐπὶ τὸν μάγον ιθέως." Ταῦτα εἶπε Γωβρύης και πάντες ταῦτα αίνεον. (74) Ἐν 🦸 δὲ οὖτοι ταῦτα ἐβουλεύοντο, ἐγίνετο κατὰ συντυχίην τάδε. τοῖσι μάγοισι έδοξε βουλευομένοισι Πρηξάσπεα φίλον προσθέσθαι, ότι τε έπεπόνθεε πρὸς Καμβύσεω ἀνάρσια 87, δς οἱ τὸν παῖδα τοξεύσας ἀπολωλέκεε· καὶ διότι μοῦνος 88 ήπίστατο τὸν Σμέρδιος τοῦ Κύρου θάνατον, αὐτοχειρίη μιν ἀπολέσας πρὸς δ' ἔτι 89, ἐόντα ἐν αἴνη 90 μεγίστη τὸν Πρηξάσπεα ἐν Πέρσησι. τούτων δή μιν είνεκεν καλέσαντες φίλον προσεκτέωντο, πίστι τε λαβόντες 91 και δρκίοισι, ' π ' μεν εξειν παρ' έωυτώ, μηδ' έξοίσειν μηδενί άνθρώπων την άπό ό σφεων απάτην ές Πέρσας γεγονυΐαν, υπισχνεύμενοι τα πάντα οί μυρία 92 δώσειν. ὑποδεκομένου 93 δὲ τοῦ Πρηξάσπεος ποιήσειν ταῦτα, ως ἀνέπεισάν μιν οἱ μάγοι, δεύτερα προσέφερον, αὐτοὶ μέν φάμενοι Πέρσας πάντας συγκαλέειν 94 ὑπὸ τὸ βασιλήϊον τεῖχος 95, κείνον δ' έκέλευον άναβάντα έπὶ πύργον άγορεῦσαι, ' ώς ὑπὸ τοῦ ' Κύρου Σμέρδιος ἄρχονται, καὶ ὑπ'οὐδενὸς ἄλλου.' ταῦτα δὲ οὕτω ένετέλλοντο, ως πιστοτάτου δήθεν έόντος αὐτοῦ έν Πέρσησι, καὶ πολλάκις ἀποδεξαμένου γνώμην, ' ὡς περιείη ὁ Κύρου Σμέρδις,' καὶ

85. έχοντος] Σμέρδις, αἰσχύνη πάτρα Βρόνοισί τ' ἀρχαίοισι, Æsch. P. 780.

88. μοῦνος] δλίγοι, 61; γνοὺς δ Πατιζείθης ὡς δλίγοις δ ἐκείνου δάνατος ἔγνωσται, Ζου. p. 127, Β. VK. Cambyses himself was dead, and it is possible that, of 'the few,' Prexaspes only now survived.

89. δ' έτι] STG conjectures δὲ, ἄτε. 90. αἴνη] ὡς εἴη (Θεμιστοκλέης) ἐν αϊ. μ. τῶν στρατηγῶν, νiii, 112: τῶν ἐν αϊ. ἀν Μακεδόνων, Αιτ. Ι. 27. WE.

91. πίστι λαβόντες] π. τε καταλαβόντες ('binding them down') καὶ δ. and καταλαβόντες δ. ix, 106, 17. This compound word is more frequent and occurs below, 75: δρκοις δεινστάτοις κ. Proc. B. G. i, 11; H. A. 2; Zos. iv, 26; W.E. Thu. i, 9; iv, 86; v, 21; Luc. Pro. p. 174; κ. Ιμβόι, Plu. V. iv, p. 122. DU. In this proper signification it occurs also in Diod. t. ii, 266; Poll. v, 33; in the other sense in Dion. H. and Liban. BF.

92. μυρία] und. ἀγαθά; s. iv, 88, 27. Primitive adjectives in -ωs are proparoxytones, except μυρίος (as distinguished from μύρως, i, 27, 85;) and πολιδs and σκολιδs, which denote defects of old age, iii, 63, 10.

93. ὑποδεκομένου] ὑποσχομένου. καταθεμένου ἐκείνου ποιήσειν ταῦτα, προσεπῆγον, Zon. VK.

94. συγκαλέεω] is the Attic future, formed by syncope from συγκαλέσεω. ΜΑ.

95. B. reixos] Kings generally had their palace in the citadel: compare 68; and 79; LR. v, 100, 62. The citadel of Agbatana contained the palace and the treasury, i, 98.

έξαρνησαμένου τὸν φόνον αὐτοῦ. (75) Φαμένου δὲ καὶ ταῦτα ἑτοίμου είναι 96 ποιέειν τοῦ Πρηξάσπεος, συγκαλέσαντες Πέρσας, οί μάγοι άνεβίβασαν 97 αὐτὸν έπὶ πύργον, καὶ άγορεύειν έκέλευον. ὁ δε, των μέν τοι έκεινοι προσεδέοντο αύτου, τούτων μεν 98 έκων έπελήθετο, ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ ᾿Αχαιμένεος ἐγενεηλόγησε τὴν πατριὴν τοῦ Κύρου· μετὰ δὲ, ὡς ἐς τοῦτον κατέξη, τελευτῶν 99 ἔλεγε, ' ὅσα ' άγαθὰ Κῦρος Πέρσας πεποιήκοι' 100 διεξελθών δὲ ταῦτα, ἐξέφαινε την άληθητην, φάμενος 'πρότερον μέν κρύπτειν' οὐ γάρ οἱ εἶναι ' ἀσφαλὲς λέγειν τὰ γενόμενα· ἐν δὲ τῷ παρεόντι ἀναγκαίην Ι μιν ' καταλαμβάνειν φαίνειν' και δη έλεγε, ' τον μεν Κύρου Σμέρδιν ό ως αύτος ὑπὸ Καμβύσεω άναγκαζόμενος άποκτείνειε, τοὺς μάγους ό δε βασιλεύειν. Πέρσησι δε πολλά έπαρησάμενος, εί μή άνακτη-' σαίατο ² οπίσω την άρχην και τους μάγους τισαίατο,' άπηκε έωυτον έπι κεφαλήν 8 φέρεσθαι άπο του πύργου κάτω. Πρηξάσπης μέν νυν, έων τον πάντα χρόνον άνηρ δόκιμος, ουτω έτελεύτησε. (76) Οἱ δὲ δὴ ἐπτὰ τῶν Περσέων, ὡς ἐβουλεύσαντο αὐτίκα ἐπιχειρέειν τοισι μάγοισι και μη υπερθάλλεσθαι, ήισαν ευξάμενοι τοισι Θεοίσι, των περί Πρηξάσπεα πρηχθέντων είδότες οὐδέν. Εν τε δή τῆ ύδῷ μέση στείχοντες ἐγίνοντο, καὶ ⁴ τὰ περὶ Πρηξάσπεα γεγονότα έπυνθάνοντο ένθαῦτα, έκστάντες τῆς ὁδοῦ, ἐδίδοσαν αὖτίς σφισι λόγους 5, οι μεν άμφι 6 τον 'Οτάνην πάγχυ κελεύοντες υπερβαλέσθαι 7 , μηδὲ, οἰδεόντων 8 τῶν πρηγμάτων, ἐπιτίθεσθαι. 9 οἱ δὲ ἀμφὶ

96. ἐτοίμου εἶναι] The genitive after the infinitive. MA, 535.

97. dreείεασαν] drhveγχαν, Hes. SS. 'carried up, made to mount.' 99. τελευτῶν] 'in conclusion;'

99. τελευτῶν] 'in conclusion;' HGV, on VG, vi, 4, 6. opposed to doχόμενοs 'in the commencement.' MA, 557. STG, s. v, 49, 41; Plat. Rp. and Phd. often.

100. πεποιήκοι] ΜΑ, 500.

2. dvaκτησαίατο] MA, 201, obs. 3.
3. ἐπὶ κεφαλήν] 'headlong.' quum de turre sese præcipitaret, Liv. xxiii, 37.
5, iii, 35, 75.

4. τε...καl] are the same as δταν and τότε, iii, 108; iv, 135; 181 twice; 199 twice; v, 86 &c.; SW. Xen. C. i, 4, 28. Sometimes δὲ precedes, where time is denoted, as ਜδη δὲ ἢν δψὲ, καὶ οἱ Κορίνθιοι πρόμναν ἐκρούοντο, Thu. i, 50; which is very frequently the case in the sacred writers, ἢν δὲ ἄρα τρίτη καὶ ἐνταύρωσαν αὐτὸν, St Mark xv, 25. Virgil often

uses a similar idiom, vix inceperat æstas et pater dure vela jubebat, Æ. iii, 8. Z, on VG, viii, 7, 10. STG. At other times no conjunction precedes, as τέτρατον ημαρ έην και τῷ τετέλεστο ἄπαντα, Hom. O. E, 262; SS. vii, 23, 8.

6. ol ἀμφl] There is no necessity of confining this expression to the individual, with MA, 271, 2. It seems more probable that each had his partisans, but that ultimately 'all' (πάντες) coincided with Darius: i, 62, 60.

7. ὑπερβαλέσθαι] ὑπερθέσθαι, ἐπιμεῖναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πρά-

ξεων, Amm. VK.

8. oἰδεόντων] tument negotia: horribile est quæ loquantur, quæ minitentur, Cic. A. xiv, 4; ne deserers viderer hunc tumorem rerum,...quæ sunt εὐριπιστα omnia, 5: SW. 'growing to a head.'

9. ἐπιτίθεσθαι] ἐπιχειρέειν οἰδέουσι τοῖς πρήγμασι: VK. 'to set about;'

τὸν Δαρεῖον αὐτίκα τε ἰέναι καὶ τὰ δεδογμένα ποιέειν, μηδ' ὑπερ-Βάλλεσθαι. ωθιζομένων 10 δ αὐτων, ἐφάνη ἱρήκων ἐπτὰ ζεύγεα δύο αίγυπιῶν 11 ζεύγεα διώκοντά τε καὶ τίλλοντα καὶ ἀμύσσοντα· 12 ίδόντες δὲ ταῦτα οἱ ἐπτὰ, τήν τε Δαρείου πάντες αἴνεον γνώμην, καὶ ἔπειτα ἤϊσαν ἐπὶ τα βασιλήϊα, τεθαρσηκότες τοῖσι ὅρνισι. 13 (77) Έπιστασι δὲ ἐπὶ τὰς πύλας ἐγίνετο οδόν τι Δαρείφ ἡ γνώμη έφερε καταιδεόμενοι γαρ οἱ φύλακοι ἄνδρας τοὺς Περσέων πρώτους, και ούδεν τοιούτον υποπτεύοντες έξ αύτων έσεσθαι, παρίεσαν θείη πομπή χρεωμένους 14, οὐδ' ἐπειρώτα οὐδείς. ἐπεί τε δὲ καὶ παρήλθον ές την αὐλην, ενέκυρσαν τοῖσι τὰς ἀγγελίας 15 ἐσφέρουσι εὐνούχοισι, οί σφεας ιστόρεον, ' δ τι θέλοντες ήκοιεν;' καὶ, αμα ιστορέοντες τούτους, τοισι πυλουροισι άπείλεον, ότι σφέας παρήκαν ισχον τε βουλομένους τους έπτα ές το πρόσω παριέναι. οι δέ, διακελευσάμενοι, καὶ σπασάμενοι τὰ έγχειρίδια, τούτους μέν τοὺς ἴσχοντας αὐτοῦ ταύτη συγκεντέουσι, αὐτοὶ δὲ ἢϊσαν δρόμω ές τὸν ἀνδρεωνα. 16 (78) Οὶ δὲ μάγοι ἔτυχον άμφότεροι τηνικαῦτα ἐόντες τε ἔσω, καὶ τὰ ἀπὸ Πρηξάσπεος γενόμενα έν βουλη έχοντες. έπεὶ ὧν είδον τούς εύνούχους τεθορυθημένους τε καί βοώντας, άνά τε έδραμον πάλιν άμφότεροι, καὶ, ὡς ἔμαθον τὸ ποιεύμενον, πρὸς άλκὴν ἐτράποντο. 17 ὁ μεν δη αὐτῶν φθάνει τὰ τόξα κατελόμενος 18, ὁ δὲ πρὸς την αίγμην έτράπετο. ένθαῦτα δη συνέμισγον άλληλοισι. τῷ μὲν δή τὰ τόξα ἀναλαβόντι αὐτῶν, ἐόντων τε ἀγχοῦ τῶν πολεμίων καὶ προσκειμένων, ήν χρηστα οὐδέν ο δ ετερος τη αίχμη ημύνετο, καί τοῦτο μεν 'Ασπαθίνην παίει ές τον μηρον, τοῦτο δε Ίνταφέρνεα ές τὸν ὀφθαλμόν καὶ ἐστερήθη μὲν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐκ τοῦ τρώματος ο Ίνταφέρνης, ου μέντοι απέθανέ γε. των μέν δη μάγων ουτερος τρωματίζει τούτους. ὁ δὲ ἔτερος, ἐπεί τέ οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ έγένετο, ήν γαρ δή θάλαμος έσέχων ές τον άνδρεωνα, ές τοῦτον καταφεύγει, θέλων αὐτοῦ 19 προσθεῖναι 20 τὰς θύρας. καί οἱ συνεσπί-

ουδ' ανθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι, αλλα τοίσι μεγίστοις έπιχειρείν, Arist. V. 1029. SS.

10. ἀθιζομένων] 'being engaged in altercation; ' έγένετο λόγων πολλός ώθισμός, ix, 26. SW.

11. αἰγυπιῶν] γυπῶν. ΓΛ.

12. αμύσσοντα] σπαράσσοντα, έλ-

κοῦντα, ξέοντα. ΓΛ.

13. τ. τ. δρνισι] ως άρα Γοι Γειπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, αἰετὸς ὑψιπέτης. ἐπιΓίΓαχε λαὸς 'Αχαιῶν βάρσυνος οἰωνῷ, Hom. Il. N, 821.

 ἐτράποντο] ' betook themselves,' 'had recourse.'

18. φθάνει κατελόμενος] 'is beforehand in taking down, 'is in time to get down.' MA, 553, n. s. iv, 136, 78. VG, v, 14, 1 ff. ξφθη διαθάς, vi,

19. αὐτοῦ] 'of the chamber.'

20. προσθείναι] 'to put to,' 'to shut;' SBL, on BO, 120. το δύριον προστιθεls, Diog. L. ii, 105; π. την δύραν, Lys. de C. E. p. 14; WE. τ. δ. τοῦ δωματίου π. Luc. de Par. t. ii, p. 878;

πτουσι των έπτα δύο, Δαρεϊός τε και Γωβρύης συμπλακέντος δέ Γωβρύεω τῷ μάγω, ὁ Δαρεῖος ἐπεστεως ἡπόρει, οἶα ἐν σκότεϊ, προμηθεόμενος, μη πλήξη τον Γωβρύην. ορέων δέ μιν άργον 21 έπεστεωτα, ο Γωβρύης είρετο, ' ο τι ου χραται τη χερί;' ο δε είπε " Προμηθεόμενος σέο, μη πλήξω." Γωβρύης δε άμείβετο "" Ωθει " και δι' άμφοτέρων τὸ ξίφος." Δαρεῖος δὲ, πειθόμενος, ὧσέ τε τὸ έγχειρίδιον, καὶ ἔτυχέ κως 22 τοῦ μάγου. (79) Αποκτείναντες δὲ τοὺς μάγους, καὶ ἀποταμόντες αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τοὺς μὲν τρωματίας έωυτων αύτου λείπουσι, και άδυνασίης είνεκεν και φυλακής τής άκροπόλιος· οἱ δὲ πέντε αὐτῶν, ἔχοντες ²³ τῶν μάγων τὰς κεφαλὰς, ἔθεον ἔξω, βοῦ τε καὶ πατάγω γρεώμενοι, καὶ Πέρσας τους άλλους έπεκαλέοντο, έξηγεόμενοί τε το πρηγμα, και δεικνύοντες τὰς κεφαλάς καὶ ἄμα ἔκτεινον πάντα τινὰ τῶν μάγων τὸν έν ποσὶ γινόμενον. οί δὲ Πέρσαι, μαθόντες τό τε γεγονός έκ τῶν ἐπτὰ καὶ τῶν μάγων τὴν ἀπάτην, ἐδικαίευν καὶ αὐτοὶ ἔτερα τοιαῦτα 24 ποιέειν σπασάμενοι δὲ τὰ ἐγχειρίδια, ἔκτεινον ὅκου τινὰ μάγον εῦρισκον εί δὲ μὴ νὺξ ἐπελθοῦσα ἔσχε, ἔλιπον ἃν οὐδένα μάγον. ταύτην την ημέρην θεραπεύουσι Πέρσαι κοινή μάλιστα των ημερέων, καί ἐν αὐτῆ ὀρτὴν μ εγάλην ἀνάγουσι 25 , ἢ κέκληται ὑ π ὸ Π ερσέων μ αγοφόνια·⁹⁶ ἐν τῇ μάγον οὐδένα ἔξεστι φανῆναι ἐς τὸ φῶς, ἀλλὰ κατ' οίκους έωυτούς οἱ μάγοι ἔχουσι την ημέρην ταύτην. (80) Έπεί τε δε κατέστη ο θόρυβος, και έκτος πέντε ημερέων έγένετο, έδουλεύοντο οἱ ἐπαναστάντες τοῖσι μάγοισι περὶ τῶν πρηγμάτων πάντων. καὶ ἐλέχθησαν λόγοι, ἄπιστοι μὲν ἐνίοισι Ἑλλήνων, ἐλέχθησαν δ' ων. 27 'Οτάνης μεν έκέλευε ές μέσον Πέρσησι καταθείναι

π. τὰς δύρας, Pau. ii, p. 195; adduxis astium, Petr. 94: VK. ἐπιθεῖναι and ἐπικλῖναι have the same sense, i.e. ἀποκλεῖναι, Suid. Poll. x, 25; Liv. xxviii, 6, 2. A passage in Thucydides has several points of resemblance; οἱ ᾿Αθηναῖοι, ἐγίγνετο γὰρ ἀπὸ ξυνθήματος, ἔθεον δρόμφ, βουλόμενοι ἡθάσαι πρίν ξυγκλεισθῆναι τὰς πύλας ἡ ἄμαξα ῆν κάλυμα προσθεῖναι, καὶ αὐτοὶ τοὺς κατὰ πύλας φύλακας κτείνουσι καὶ οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην &c, iv, 67. The opposites will be found in, iii, 156, 8.

21. άργον] 'idle,' ά-έργον 'without work;' είδεν άλλους έστώτας άργοὸς, κάκείνοις είπεν τί ὧδε έστήκατε άργοί; St Matthew xx, 3; 6.

22. kws] alterum Gobryas medium amplexus, cunctantibus sociis, ne ip-

sum pro mago transfoderent, quiu res obscuro loco gerebatur, vel per suum corpus adigi mago ferrum jussit: fortuna tamen ita regente, illo incolumi magus interficitur, Jus. i, 9. WE.

25. ἀνάγουσι] The simple verb is used, i, 147; viii, 65; WE, i, 148; 183; Xen. H. i, 4, 12; Æsch. A. 1582. The compound ii 42.60.

25. ἀνάγουσι] The simple verb is used, i, 147; viii, 65; WE, i, 148; 183; Xen. H. i, 4, 12; Æsch. A. 1582. The compound, ii, 48; 60; Παιῶνα ἀνάγετε, Soph. T. 214. Both occur in the sacred writers. SS. mansit solemne, ut feriæ per novem dies agerentur, Liv. i, 31; xxii, 1.

26. μαγοφόνια] αί όρται 'Ελλήνων πάντων όμοίως πάσαι ές τωύτο γράμμα τελευτώσι, i, 148; Agath. ii, p. 47, a. W.E. άγεται τοις Πέρσαις έορτη τής μαγοφονίας, καθ' ην ό μάγος ἀνήρηται, Ctes. 15.

27. δ' ὧν] λέγουσι, ἐμοὶ μὲν οὐ

τὰ πρήγματα, λέγων τάδε "Έμοι δοκέει, ἔνα μὲν ἡμέων μού"ναρχον 28 μηκέτι γενέσθαι οὕτε γὰρ ἡδὺ, οὕτε ἀγαθόν. εἴδετε
"μὲν γὰρ τὴν Καμθύσεω ὕθριν ἐπ ὅσον ἐπεξῆλθε, μετεσχήκατε
"δὲ καὶ τῆς τοῦ μάγου ὕθριος. κῶς 29 δ' ἃν εἴη χρῆμα 30 κατηρτη"μένον μουναρχίη, τῆ ἔξεστι 31 ἀνευθύνω 32 ποιέειν τὰ βούλεται;
"καὶ γὰρ ᾶν τὸν ἄριστον ἀνδρῶν πάντων, στάντα ἐς 33 ταύτην τὴν
"ἀρχὴν, ἐκτὸς 34 τῶν ἐωθότων νοημάτων στήσειε. ἐγγίνεται μὲν γάρ
"οἱ ὕθρις 35 ὑπὸ τῶν παρεόντων ἀγαθῶν, φθόνος δὲ ἀρχῆθεν ἐμ"φύεται 36 ἀνθρωπω. δύο δ' ἔχων ταῦτα, ἔχει πᾶσαν κακότητα τὰ
"μὲν 37 γὰρ, ὕθρει κεκορημένος 38, ἔρδει πολλὰ καὶ ἀτάσθαλα, τὰ δὲ

πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ ῶν, iv, 5; ἔλεξε, οὐτε εἰ ψευδόμενος οὐτε εἰ ἀληθέα λέγων, ἔχω σαφηνέως εἶπαι, ἔλεξε δ' ῶν, vi, 82. Other writers would use οὐδὲν ἡσσον, or, at the end of a sentence, δέ or δὲ δμως, VK. or μέντοι. STG.

28. $\mu o b \nu a \rho \chi o \nu$] 'despotic' or 'absolute monarch.' LR.

29. κῶς] Compare with this declamation, vi, 45; SW. v, 92; Plu. t. ii, p. 286, E; οὐδὲν τυράυνου δυσμενέστερον πόλει ὅπου, τὸ μὲν πρώτιστον, οὐκ εἰσὶν νόμοι κοινοὶ, κρατεῖ δ' εἶς, τὸν νόμον κεκτημένος αὐτὸς παρ' αὖτῷ, Eur. S. 439. WE.

31. ἔξεστι] " This will be the manner (τὸ δικαίωμα, LXX), of the king that shall reign over you; he will take your sons and appoint them for himself, for his chariots, and to be his horsemen; and some shall run before his chariots: and he will set them to ear his ground, and to reap his harvest, and to make his instruments of war, and instruments of his chariots. And he will take your daughters to be confectionaries and to be cooks and to be bakers (iii, 150, 71). And he will take your fields and your vineyards and your olive-yards, even the best of them, and give them to his servants. And he will take the tenth of your seed and of your vineyards, and give to his officers and to his servants. And he will take your men-servants and your maid-servants and your goodliest young men and your asses, and put them to his work. He will take the tenth of

your sheep: and ye shall be his servants. And ye shall cry out in that day, because of your king." I Samuel viii, 11. BT, de J. ac P. Reg. viii,

33. στάντα ès] ès ἀγῶνα ἐστᾶσιν, Arist. Ph. in Ath. iv, 41; els ἔριν ἔστης, Arch. Anth. iii, 8, 3; ès ἀντίπαλον ἴστασθε κρίσιν, Jul. Cæ. p. 319, Β; ès δίκην ἔστην, Eur. I. T. 962. POR. ès with the accusative is here equivalent to èν with a dative. SW.

34. έκτδς] τοῦ πάθους ἔξωθεν, Plu. t. ii, p. 460; ἔξω τοῦ φρονεῖν, Eur. B. 841; ἔξω τῶν ἐπιθυμιῶν, Heracl. P. in Ath. xii, 77. MV.

35. ὕβρις] ὕ. φυτεύει τύραννον ὕ. ἢν πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν, Soph. Œ. R. 873. WE.

36. ἐμφύεται] μὴ ὀλιγωρίη καὶ ἀνασκησίη ἀρετῆς ψυχαῖς ἐμφόη, Eus. in Sto. S. xli, p. 270. WE.
37. τὰ μὲν...τὰ δὲ] 'partly...

" φθόνω. καί τοι ἄνδρα γε τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι, ἔχοντά γε " πάντα τὰ ἀγαθά. τὸ δ' ὑπεναντίον τούτου 39 ἐς τοὺς πολιήτας πέ" φυκε' φθονέει γὰρ τοῖσι ἀρίστοισι ⁴⁰ περιεοῦσί τε καὶ ζώουσι, χαίρει
" δὲ τοῖσι κακίστοισι τῶν ἀστῶν, διαβολὰς δὲ ἄριστος ⁴¹ ἐνδέκεσθαι'
" ἀναρμοστότατον ⁴² δὲ πάντων' ἤν τε γὰρ αὐτὸν μετρίως θωυμά" ζης, ἄχθεται, ὅτι οὐ κάρτα θεραπεύεται, ἤν τε θεραπεύη τις κάρτα
" ἄχθεται ἄτε θωπί. ⁴³ τὰ δὲ δὴ μέγιστα ἔρχομαι ἐρέων' νόμαιά τε
" κινεῖ πάτρια, καὶ βιᾶται γυναῖκας ⁴⁴, κτείνει τε ἀκρίτους. πλῆθος
" δὲ ἄρχον, πρῶτα μὲν, οὕνομα ⁴⁵ πάντων κάλλιστον ἔχει ὶ σ ο" ν ο μ ί η ν. ⁴⁶ δεύτερα δὲ, τούτων, τῶν ὁ μούναρχος, ποιέει οὐδέν'
" πάλω ⁴⁷ μὲν ἀρχὰς ἄρχει, ὑπεύθυνον δὲ ἀρχὴν ἔχει, βουλεύματα
" δὲ πάντα ἐς τὸ κοινὸν ἀναφέρει. τίθεμαι ὧν γνώμην ⁴⁸, μετέντας

parily.' τὰ μὲν, φράσουσα, χεροὶν ἃ τεχνησάμην τὰ δ', οἶα πάσχω, Soph. Tr. 543; HE, on VG, i, 16. τὰ μὲν φιλονεικία, τὰ δὲ $\mathring{η}$ τινι δή ποτ' αἰτία προάγονται, Dem. de Ch. 1.

38. кекорпие́иоз] in Attic кекоре-

σμένος, ΜΑ, 239. 39. τούτου] i. e. τοῦ άφθονον είναι.

STG.

40. ἀρίστοισι] ἀνὴρ βασιλεὺς (a. i, 90, 68) τοὺς ἀρίστους, οὐς ὰν ἡγῆται φρονεῖν, κτείνει, δεδοικὰς τῆς τυραντίδος πέρι. πῶς οὖν ἔτ' ἄν γένοιτ' ἀν ἰσχυρὰ πάλις, ὅταν τις, ὡς λειμῶνος ἡρινοῦ στάχυν, τόλμας ἀφαιρῆ, κὰπολαντίζη νέους; Ευιτ. S. 454. WE. The simile in these lines is illustrated by the mode in which Thrasybulus answered the herald sent by Periander, ν, 92, 6; and by that which Tarquin adopted in reply to his sou's messenger, Liv. i,

54; Juv. iv, 98.
42. ἀναρμοστότατον] ὅ τι δὲ ἀ. πάντων ἐστὶν, ἔστι τοῦτο ὅτι. After these elliptical forms of expression, γὰρ generally introduces the following clause. MA, 613, v. STG.

43. δωπί] 'a fawning parasite;' κόλακι, τῷ μετὰ δαυμασμοῦ ἐγκωμιαστῆ, εἴρωνι, Hes. πολλοὶ, ἔχοντες φίλους, οἱ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἐταἰρους ποιοῦνται δώπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας, Antiph. de Con. in Suid. STE, Th. L. G. 4380.

44. γυναϊκας] κτῶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, ὡς τῷ τυράννῷ πλείου' ἐκμοχθῷ βίου; ἡ παρθενεύειν

παίδας εν δόμοις καλώς, τερπνάς τυράννοις ήδονάς, όταν βέλη, δάκρυα δ' έτοιμάζουσι; μή ζώην έτι, εί τάμα τέκνα πρός βίαν νυμφεύεται, Eur. S. 460. WF.

45. οδνομα] τὸ εἰθίσθαι ζῆν ἐπ' ἴσοισιν κρεῖσσον τῶν γὰρ μετρίων, πρῶτα μὲν εἰπεῖν τοδνομα νικῷ, χρῆσθαί τε μακρῷ λῷστα βροτοῖσιν, Eur. M. 122. LR.

46. Ισονομίην] iii, 83; 142; v, 37, 13; γεγραμμένων τών νόμων, 8 τ' δισθενής δ πλούσιός τε την δίκην ζοτην έχει εστιν δ' ενισπεῖν τοῖοιν ἀσθενεστέροις τον εὐτυχοῦντα ταῦθ, δταν κλόη κακῶς νικὰ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν, δίκαι έχων τί τούτων εστ' loaiτερον πόλει; Eur. S. 443; non simile est vivere in æqua civitate, ubi jus legibus valeat: et devenire sub unius tyranni imperium, ubi singularis libido dominatur, Hyper. by Rut. L. de F. S. ii, p. 7; Liv. ii, 3: s. Eur. Ph. 551 ff. WE.

8. EUT. Ph. 501 π. W E.

47. πάλω] λαχδυ το πλήθος is understood. πάλος κλήρος, ἀπό τοῦ πάλλεσθαι (τὴν κυνέην) προς τὴν αἴρεσω τοῦ λαγχάνοντος, Hes. omnis legio, sortita periclum, exercet vices, quod cuique tenendum est, Vir. Æ. ix, 174; BL. δήμος ἀνάσσει διαδοχαίσω ἐν μέρει ἐνιαυσίαισω, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδούς τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χὼ πένης ἔχων ἴσον, Eur. S. 416. Socrates exposes the absurdity of this mode of election, Xen. M. i, 2, 9. MIT.

election, Xen. M. i, 2, 9. MIT. 48. γνώμην] νῦν ὧν τίθεμαι ψῆφον, iii, 73. STG.

" ἡμέας μουναρχίην, τὸ πλῆθος ἀέζειν· ἐν γὰρ τῷ πολλῷ ἔνι 49 " τὰ πάντα." 'Οτάνης μεν δη ταύτην την γνώμην έσέφερε. (81) Μεγάβυζος δε όλιγαρχίη έκέλευε έπιτράπειν 50, λέγων τάδε· " Τα " μὲν 'Οτάνης εἶπε, τυραννίδα παύων, λελέχθω κάμοὶ ταῦτα· τὰ " δ' 51 ές τὸ πληθος ἄνωγε φέρειν τὸ κράτος, γνώμης της ἀρίστης " ημάρτηκε. ὁμίλου γὰρ ἀχρητου 52 οὐδέν έστι ἀξυνετώτερον οὐδὲ " δεριστότερον. 58 καί τοι, τυράννου δεριν φεύγοντας, άνδρας ές " δήμου ακολάστου εβριν πεσέειν έστι ούδαμως ανασχετόν. 54 ο μέν " γαρ, εί τι ποιέει, γινώσκων ποιέει τῷ δὲ οὐ γινώσκειν 55 ενι κῶς " γαρ, αν γινώσκοι, ος ουτ' έδιδαχθη 56, ουτε οίδε καλον ουδέν, ουδ' " οἰκήϊον ; 57 ωθέει τε έμπεσων τα πρήγματα άνευ νόου, χειμάρδω

49. ένι] i. e. έν γάρ τῷ τοὺς πολλοὺς άρχειν ένεστι πάντα τὰ άγαθὰ, ἄ τις αν αρχή οία τε ή παρέχειν. STG. i, 181; 183; v, 31, 62. WE. 50. ἐπιτράπειν] supply τὰ πρήγματα.

STG.

51. τὰ δ'] 'with respect, however, to his urging that we should transfer the supreme power to the people; κατά δέ ταῦτα, δτι. MA, 478, a. The Latins use quod in this sense; quod scire vis, qua quisque in te fide sit et voluntate; difficile dictu est de singulis, Cic. E. i, 7; quod scribis te velle scire, qui sit rei publicæ status; summa dissensio est, sed contentio dispar, ib. quod improviso unum pagum adortus esset, cum ii, qui flumen transissent, suis auxilium ferre non possent; ne ob eam rem aut suæ magnopere virtuti tribueret aut ipsos despiceret, Cas. G. i, 11. STG.

52. $a\chi\rho\eta tov$] 'useless,' by littles for 'pernicious.' LR. In the same way ανεπιτήδεον is used as synonymous with xalendo; compare i, 41, 17; 175; viii, 104; and by Xenophon in the sense of 'hostile,' H. vii, 4, 6; 'ominous,' H. i, 4, 12. So Demosthenes joins ἀσυμφορώτατον, to signify 'prejudicial,' with δεινότατον, de F. L. p. 11. Similar expressions occur in Latin writers; videte, quot res, quam inutiles, sequantur illam viam consilii: jactura, vastatio, bellum, Liv. v, 5; i, 56, 2; seditiosus et inutilis civis, Cic. Of. ii, 14; aquæ inutiles pestilentesque, Sen. N. Q. vi, 27, 2.

53. ὑβριστότερον] νομίσας δημον εί-

ναι συνοίκημα άχαριτώτατον, vii, 156; οὐδεν ὑθριστικώτερον ὅχλου, Suid. γίγνονται οί πονηροί πολύ δεριστότεροι, Xen. C. v, 5, 41. WE. 54. ἀνασχετόν] "The despotism of

the mob is a blind and brute power, which is infuriated against itself. A people spoilt by excessive liberty is the most insupportable of all tyrants." Fenelon, Consc. d'un Roi, p. 140. Similar to this was the reply of Bishop Watson to George the Third, "Sir, I look upon the tyranny of any one man to be an intolerable evil, and upon the tyranny of an hundred, to be an hundred times as bad." Anecdotes, t. i, p. 314. "Socrates," says Ælian, "disliked the Athenian constitution, as he saw that democracy has in it all the evils of tyranny and absolute mon-archy." V. H. iii, 17. MIT.

55. ου γινώσκειν] πως αν μη διορθεύων λόγους, δρθως δύναιτ' αν δημος εὐθύνειν πόλιν; Eur. S. 427; δήμος γὰρ ἀχάριστον, ἀψίκορον, ἀμὸν, βάσκανον, απαίδευτον, Æsch. So. D. iii,

17. WE.

56. ἐδιδάχθη] ἡ αὐτὸς νοήσας ἡ δι-δαχθεὶς ὑπό του, Χεπ. Η. ν, 4, 31; αὐτὸς ξυνειδώς, ἡ μαθών ἄλλου πάρα; Soph. Œ. R. 704; ἐξευρών αὐτὸς, ἡ καὶ ὑπ ἄλλου διδαχθεὶs, Pau. v, p. 410; ἡ μαθὰν παρ ἄλλου, ἡ αὐτὸς ἐξεύρων, ἐπιστάμων, Archyt. in Sto. p. 270, 8; Hes. O. D. 291; Liv. xxii, 29, 7; Cic. p. A. Cl. 31; VK. Soph. An. 730.

57. olkhiov] 'proper,' 'becoming;' προσηκον, πρέπον. So μέλλω σοι λόγον

" ποταμῷ 58 ἄκελος; δήμῳ μέν νυν, οι Πέρσησι κακὸν νοέουσι, οὐτοι " χράσθων. 59 ήμεῖς δὲ, ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, " τούτοισι περιθέωμεν 60 τὸ κράτος· ἐν γὰρ δὴ τούτοισι καὶ αὐτοὶ " ένεσόμεθα. ἀρίστων δὲ ἀνδρῶν οἰκὸς ἄριστα βουλεύματα γίνε-Μεγάβυζος μεν δη ταύτην γνώμην έσέφερε. (82) Τρίτος δὲ Δαρεῖος ἀπεδείκνυτο γνώμην, λέγων " Έμοὶ δὲ, τὰ μὲν " είπε Μεγάβυζος ές τὸ πληθος ἔχοντα, δοκέει ὀρθῶς λέξαι τὰ " δ' ές όλιγαρχίην, οὐκ όρθῶς. τριῶν γὰρ προκειμένων, καὶ πάντων, " τῶν λέγω, ἀρίστων ἐόντων, δήμου τε ἀρίστου, καὶ ὀλιγαρχίης, " καὶ μουνάρχου, πολλῷ τοῦτο ⁶¹ προέχειν λέγω. ἀνδρὸς γὰρ ἐνὸς

πέμπειν πειρασόμενόν σε προτρέπειν έπὶ πράξεις οἰκειοτέρας καὶ καλλίους καὶ μᾶλλον συμφερούσας, Isoc. ad Ph. 3, p. 205. τδιος bears the same sense, οδτ' ίδιωτέρας πράξεις οδτε καλλίους &cc; Id. Pnth. 8, p. 427. CY. Polybius uses olkews as 'befitting,' appropriate,' i, 84, 10; ii, 35, 5; iii, 8, 9;

v, 105, 1; vi, 37, 12. SW.

58. χειμάρδω ποταμώ] The truth of this was evident to the orators and statesmen, who had to deal with a Grecian mob, especially that of Athens; δρφs, παρά βείθροισι χειμάρβοις δσα δένδρων δπείκει, κλώνας ώς ἐκσώζεται, τὰ δ' ἀντιτείνοντ', αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται; αὅτως δε ναὸς ὅστις ἐγ-κρατὴς, πόδα τείνας, ὑπείκει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται, Soph. An. 723. Cicero has many similar passages, populus, si judicat, non delectu aut sapientia ducitur, sed impetu et temeritate : non est enim consilium in vulgo. non ratio, non discrimen, non diligentia. Nostrum est, qui in hac tempestate populi jactemur ac fluctibus, ferre, pro C.P. 4; illæ undæ comitiorum ut mare profundum et immensum, sic effervescunt quodam quasi estu, ut ad alios accedant, ab aliis autem recedant: in tanto impetu studiorum, et motu temeritatis, 5; p. L. M. 17; de P. C. 16; pro T. A. M. Demosthenes represents his adversaries as telling Philip, ωs ὁ δημός έστιν δχλος, ασταθμητότατον πραγμα τῶν ἀπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ έν δαλάττη κυμα ακατάστατον, ώς αν τύχοι, κινούμενον, de F. L. p. 54; δη-

μος άστατον κακόν, και θαλάσση πάνθ δμοιον ύπ' ἀνέμου βιπίζεται καὶ γαληνός ην τύχη, παν πνεθμα βραχύ κορύσσεται κήν τις αίτία γένηται, τον πολίτην κατέπιεν, a Comic Writer in Dio. Chr. p. 368. VK. GAI. With reference to the Athenian republic, LR observes that it is neither conquest nor genius which constitutes the true happiness of a people. Conquest frequently is fatal to the well-being of the conquerors, and the gifts of the mind often pave the way to its corruption. Under the government of their kings the people were happy; under the democracy they never were. Animated only by passions and caprices, they undid one day, what they had done the day be-fore. Directed by their demagogues, they imagined they governed, while in fact they were slaves. In short, they knew neither how to command nor how to obey. They repeatedly changed the form of government, and never would fix it: like invalids who change their posture every moment, fancying ease only in that in which they are not. These various changes never occurred without a violent commotion, which shook the state to its very foundation, and in which all the opulent and great and good were sacrificed. The opinions of Socrates, Plato, and Xenophon, all unfavourable to democracy, are stated by MIT, Pr.

Dis. to Arist. p. exl ff.
59. χράσθων] in Attic χρήσθων, = χρήσθωσαν, ΜΑ, 197, 3.

60. περιθέωμεν] ΜΑ, 207, 8. 61. τοῦτο] τὸ μούναρχον εἶναι, STG. " τοῦ ἀρίστου οὐδὲν ἄμεινον ἃν φανείη γνώμη γαρ τοιαύτη χρεώ-" μενος, έπιτροπεύοι αν αμωμήτως τοῦ πλήθεος, σιγῷτό 62 τε αν " βουλεύματα έπὶ 63 δυσμενέας ανδρας ουτω μάλιστα. έν δὲ όλιγαρ-" χίη, πολλοϊσι άρετην έπασκέουσι ές το κοινον, έχθεα ίδια ίσχυρά " φιλέει 64 έγγίνεσθαι αυτός γαρ εκαστος 65 βουλόμενος κορυφαίος " είναι γνώμησί 66 τε νικάν, ές έχθεα μεγάλα άλλήλοισι άπικνέον-" ται έξ ων στάσιες έγγινονται, έκ δὲ τῶν στασίων φόνος, έκ δὲ " του φόνου ἀπέβη 67 ές μουναρχίην και έν τούτω διέδεξε, δσω έστι " τουτο άριστον. 68 δήμου τε αὖ άρχοντος, ἀδύνατα μὴ οὐ κακότητα " έγγίνεσθαι κακότητος τοίνυν έγγινομένης ές τὰ κοινά, ἔχθεα μὲν " οὐκ έγγίνεται τοῖσι κακοῖσι, φιλίαι δὲ Ισχυραί οἱ γὰρ κακοῦντες " τὰ κοινὰ, συγκύψαντες 69 ποιεῦσι τοῦτο δὲ τοιοῦτο γίνεται, ἐς δ " αν προστάς 70 τις τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους παύση· ἐκ δὲ αὐτῶν " θωυμάζεται οὖτος δη ὑπὸ τοῦ δημου, θωυμαζόμενος δὲ, ἀν' ὧν " έφάνη 71 μούναρχος έων καὶ έν τούτω δηλοῖ καὶ οὖτος, ως ἡ μου-" ναρχίη κράτιστον. Ενὶ 72 δε επεϊ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν 73,

and so below δσφ έστὶ τοῦτο ἄριστον, and ή μουναρχίη κράτιστον, and τὸ τοιούτο περιστέλλειν. WE.

62. σιγώτο] To a multitude may be adapted the expression of Terence, plena rimarum est, hac atque illac per-fluit, Eu. i, 2, 25. WE.

63. ἐπὶ] 'against,' depends on βουλεύματα; HE. but in MA, 586, c; a

different explanation is given.

64. φιλέει] 'are wont.' This verb occurs very frequently in this signification; ἐθέλει has the same meaning, συμβάσιες Ισχυραί οὐκ ἐθέλουσι συμμένειν, i, 74; δ έρως πολύ αδ εθέλει ήκιστα τῷ τυράννφ ἐγγίγνεσθαι, Xen. Hi. 1, 30; ZN, on VG, v, 8, 10. vi, 27, 38; vii, 9, 84; 10, 5 f; φιλεί πεφυκέναι, Eur. Ε. 522; χαίρει is used in the same sense; for είωθε, συμβαίνει, ξθος ξχει: and in Latin amant is put for solent, as libelli stoici inter sericos jacere pulvillos a. Hor. E. viii, 15; BNS. οἰκεῖος ἀνθρώποισι γίγνεσθαι φ. πόλεμος ἐν ἀστοῖς, ὰν διχοστατῆ πόλις, Eur. Ant. fr. iv, 1; φ. είναι, xi, 2; γ. φ. Dic. fr. vii, 5; and with the infinitive understood, I. 606.

65. avrbs **Kaoros] 'each individual,' vii, 19,86; Æsch. P. V. 986; HE, on VG, iv, 8. Eur. Ph. 504; BL. viii, 10; mâs ris twurŵ tribero

την ψηφον, αὐ. ἔ. δοκέων ἄριστος γενέσθαι, viii, 123; Æn. Tact. 4. ε. occurs with a plural verb, vii, 144; capere se quisque magis extollere, Sal. C. 7; WE. οί δὲ λόγους πλάττοντες ε. περιερχόμεθα, Dem. Ph. i, 16; de P. p. 67. 67. ἀπέδη] und. τὰ πρήγματα. SW.

The agrist here denotes 'are wont to end,' and is the same as amobalveur φιλέει (iii, 82, 64) or έθέλει, MA, 503, al φρενών ταραχαί παρέπλαγξαν ('often lead astray') καί σόφον, Pin. Ο. vii, 55. s. vii, 10, 13.

68. ἄριστον] "The best writers of antiquity have uniformly declared in favour of royalty. Herodotus, Plato, Aristotle, Xenophon, Isocrates, Cicero, Seneca, Tacitus, Plutarch, &c. have considered monarchic govern-ment as the most advantageous, and most perfect, that men have ever invented; and what is remarkable is, that most of these writers lived under republics," Goguet. LR.

69. συγκύψαντες] εί κως έν τε γενοιτο το Έλληνικον και εί σ. τωὐτο πρήσσοιεν πάντες, vii, 145; τοῦτο εἰς έν έστι συγκεκυφός, Arist. E. 851; WE. 'being all bent on one and the same object.' The metaphor is perhaps taken from a crew of rowers.
72. έν] 'in one; ' ἔνι, for ἔνεστι, 'it

« κόθεν ημίν η έλευθερίη έγένετο; καὶ τεῦ δόντος; κότερα παρά " δήμου, ή όλιγαρχίης, ή μουνάρχου; έχω τοίνυν γνώμην, ήμέας " έλευθερωθέντας διὰ ενα άνδρα, τὸ τοιοῦτο 74 περιστέλλειν χωρίς " τε τούτου 75, πατρίους νόμους μη λύειν 76 εχοντας εὖ· οὐ γὰρ " ἄμεινον." (83) Γνωμαι μεν δή τρεῖς 77 αὖται προεκέατο. οἱ δε τέσσερες τῶν ἐπτὰ ἀνδρῶν προσέθεντο ταύτη. ὡς δὲ ἐσσώθη τῆ γνώμη δ 'Οτάνης, Πέρσησι Ισονομίην 78 σπεύδων ποιήσαι, έλεξε ές μέσον 79 αὐτοῖσι τάδε· " Ανδρες στασιῶται 80 δῆλα γὰρ δὴ, ὅτι δεῖ " ένα γέ τινα ημέων βασιλέα γενέσθαι, ήτοι κλήρω γε λαχοντα 81. $^{\prime\prime}$ $\mathring{\eta}$ έπιτρεψάντων 82 τ $\mathring{\varphi}$ Περσέων πλήθε $\ddot{\iota}$ τ \grave{o} ν \mathring{a} ν έκε $\ddot{\iota}$ νοι $\ddot{\epsilon}$ λωνται, $\mathring{\eta}$ " άλλη τινί μηχανή. 83 έγω μέν νυν υμίν ουκ έναγωνιευμαι· ουτε " γαρ αρχειν ούτε αρχεσθαι έθέλω" έπι τούτω δε υπεξίσταμαι τῆς " άρχῆς, ἐπ' ῷ 84 τε ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρζομαι, οὔτε αὐτὸς ἐγὼ, " ούτε οι άπ' έμευ αιεί γινόμενοι." Τούτου είπαντος ταυτα, ώς συνεχώρεον οι εξ έπι τούτοισι ούτος μεν δή σφι ούκ ένηγωνίζετο. άλλ' έκ τοῦ μέσου καθήστο. 85 καὶ νῦν αὕτη ἡ οἰκίη διατελέει μούνη έλευθέρη ἐοῦσα Περσέων, καὶ ἄρχεται τοσαῦτα 86 ὅσα αὐτὴ θέλει, νόμους οὐκ ὑπερβαίνουσα τοὺς Περσέων. (84) Οἱ δὲ λοιποὶ τῶν έπτα έδουλεύοντο, ως βασιλέα 87 δικαιότατα στήσονται και σφι

is, or 'they are in ; 'iii, 80; ¿vl, Poetic for ev, 'in;' i, 67.

74. τὸ τοιοῦτο] 'such a form of go-

vernment as we now have.' STG.
75. χωρίς τε τούτου] ' and, independently of this superiority which monarchy has been shown to possess,' &c. STĞ.

76. μη λύειν] und. συμβουλεύω or δεί, αι τη πρίν αν τελευτήση, ἐπισχέειν, μηδέ καλέειν δλειον, i, 32. STG.

77. γνωμαι τρεῖs] To these three opinions may be added the reflections of Polybius, vi, 8 ff; who gives the preference to a mixed government, such as those of ancient Sparta and Rome, and that of Great Britain at the present day. "This form of government, however, is not suited to all people. A monarchy, tempered by religion and wise laws operating upon refined manners, is the only form which can secure the true happiness of a nation at large." LR. Tac. A. iv, 33.

79. ἐς μέσον] παρελθών, as was customary with orators about to deliver a speech. STG.

80. στασιῶται] i, 59; 60; 'partisans,' οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς στάσεως, Hes. LR.

81. κλήρφ λαχόντα] s. vi, 109, 86; alρεθέντα, ED. 'obtaining it by lot,' chosen by lot;' πάλφ λ. iv, 94; 153; Æsch. Th. 55; 120; Eu. 32; δεσπότας αποφαίνειν τους κ. λαχόντας, Phi. J. C. Pr. p. 722; WE. s. i, 206, 42 : κλήρους εν κυνέη χαλκήρει πάλλον ελόντες, Hom. II. Ψ, 861. BL.

82. ἐπιτρεψάντων] the genitive absolute: und. ημέων. STG.

84. ἐπ' φ] s. i, 60, 26; Xen. H. v, 2, 12. The antecedent is sometimes omitted and the relative expressed by ώστε, as βουληθέντες Λακεδαιμονίοις την πόλιν δουλεύειν ώστε αὐτοὶ τυραννείν, ib. 4, 1. έξον αὐτοίς τῶν λοιπῶν άρχειν Έλληνων ωστ' αὐτοὺς ὑπακούειν βασιλεί, Dem. Ph. ii, p. 74.

85. ἐκ τοῦ μ. καθηστο] s. i, 45, 59 : 'seceded from the meeting, 'stood aloof,' s. "ALOOF," 4; in JO, Dict. The phrase occurs, iv, 118, 69; viii, 22, 89; 73 twice: WE. s. iii, 134, 24.

86. ἄρχεται τοσαῦτα] οὕτε ἄ. πλην τ. as one Ms reads. WE.

έδοξε, ' 'Οτάνη μεν και τοισι από 'Οτανέω αιεί γινομένοισι, ήν ές ό άλλον τινά των έπτα έλθη ή βασιλητη, έξαίρετα δίδοσθαι έσθητά τε Μηδικήν έτεος εκάστου, και την πασαν δωρεήν 88, ή γίνεται έν • Πέρσησι τιμιωτάτη. Τοῦδε δὲ είνεκεν ἐβουλεύσαντό οὶ δίδοσθαι ταῦτα, ὅτι ἐβούλευσέ τε πρῶτος τὸ πρῆγμα, καὶ συνέστησε αὐτούς. ταῦτα μεν δη 'Οτάνη έξαιρετα' τάδε δε ές το κοινον έβούλευσαν. · παριέναι ές τὰ βασιλήϊα πάντα τὸν βουλόμενον τῶν ἐπτὰ ἄνευ έσαγγελέος. 89 γαμέειν δε μη έξειναι άλλοθεν τῷ βασιλεί η έκ των συνεπαναστάντων. περί δε της βασιλητης έβούλευσαν 90 τοιόνδε ' ότευ αν ό ίππος ηλίου 91 έπανατέλλοντος πρώτος φθέγε ξηται 92 εν τῷ προαστείω, αὐτῶν ἐπιβεβηκότων, τοῦτον ἔχειν τὴν 6 βασιλητην.' (86) "Αμ' ημέρη δὲ διαφαυσκούση 93, οἱ εξ, κατὰ συνεθήκαντο, παρήσαν έπὶ τῶν ἵππων διεξελαυνόντων δὲ κατὰ τὸ προάστειον, ὁ Δαρείου ἵππος έχρεμέτισε. άμα δὲ τῷ ἵππφ τοῦτο ποιήσαντι, άστραπη έξ αίθρίης και βροντη έγένετο. 94 έπιγενόμενα δέ ταυτα τῷ Δαρείω, ἐτελέωσέ 95 μιν, ώσπερ ἐκ συνθέτου τευ γενόμενα· οί δὲ, καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, προσεκύνεον 96 τὸν Δαρεῖον ὡς βασιλέα. 97 (88) Δαρεϊός τε δη, δ Υστάσπεος, βασιλεύς ἀπεδέδεκτο· καί οἱ ἦσαν ἐν τῆ ᾿Ασίη πάντες κατήκοοι, πλην ᾿Αραβίων 98, Κύρου τε καταστρεψαμένου, καὶ ΰστερον αὖτις Καμβύσεω.

88. δωρεήν] iii, 160; vii, 116. WE. 89. ἐσαγγελέσς] The Author of the Book de Syra Dea makes the king say ἀπίξεαι παρ' ημέας ἄνευ ἐ. οὐδέ τις ἀπέρξει σε ημετέρης δψιος, p. 472. VK.

90. ἐδούλευσαν] pacti inter se sunt, ut die statuta omnes equos ante regium primo mane perducerent: et cujus equus inter solis ortum hinnitum primus edidisset, is rex esset, Jus. i, 10. VK.

91. ἡλίου] είναι γὰρ (Πέρσαις) νόμον τὰς τοῦ ἡ. ἀνατολὰς (i, 201, 18;) προσκυνεῦ ἐκάστη ἡμέρα, Proc. B. P. i, 3; WE. nam et solem Persæ unum deum esse credunt, et equos eidem deo sucratos ferunt, Jus. i, 10. VK.

92. φθέγξηται] Tacitus says of the Germans, proprium gentis equorum præsagia ac monitus experiri: hinnitusque ac fremitus observant, G. 10. LR.

94. βροντή ἐγένετο] St John xii, 29; ἐκ νεφέων οἱ ἀντάθσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα, λαμπραὶ δ' ቭλθον ἀκτῖνες, στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι, Pin. P. iv, 350. SS.

95. ἐτελέωσε] 'consummated,' i. e.

'confirmed his elevation to the throne,' Compare Hebrews ii, 10; vii, 28; viii, 1. SS.

96. προσεκύνεον] τὰ χεῖρέ τις προτείνας, καὶ τὴν δεξιὰν ἐπὶ δατέραν παραλλάξας, κύψας προσεκύνησε, Heliod.
τῆς τιμῆς, ὁ βασιλεῦ, χάριν οίδά σοι,
καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν προσκυνῶ
σε, περιάγων ἐς τοὑπίσω τὰ χεῖρε,
τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν καὶ τὸ
διάδημα, Luc. Πλ. ἢ Εὐχ. p. 941; BNS.
Xen. H. ii, 1, 8.

97. βασιλέα] βασιλεύει τῶν ἐπτὰ ὁ Δαρεῖος, τοῦ ὅππου, καθὰ συνέκειτο ἀλλήλοις, πρώτου, ἐπειδή ὁ ῆλιος πρὸς ἀνατολὰς ἐγένετο, χρεμετίσαυτος, Ctes. 15. VK. Darius was now about 29 years of age; LR. s. vii, 4, 18.

98. 'Apasiar'] According to the prediction of the Almighty, (Genesis xvi, 12 f;) the Arabs have always been a wild and intractable people. "They have at all times been extremely jealous of their liberty; and never received any foreign prince. Neither the Assyrians of old, nor the kings of Persia,

(129) Συνήνεικε γρόνω οὐ πολλώ υστερον βασιλέα Δαρείον, έν άγρη θηρών 99 άποθρώσκοντα άπὸ ΐππου, στραφήναι 100 τὸν πόδα. καί κως ισχυροτέρως έστράφη ο γάρ οι άστράγαλος έξεγώρησε έκ των ἄρθρων. νομίζων δὲ καὶ πρότερον περὶ ἑωυτὸν ἔχειν Αίγυπτίων τους δοκέοντας είναι πρώτους την Ιητρικήν 2, τούτοισι έχρητο. οί δὲ, στρεβλοῦντες καὶ βιώμενοι τὸν πόδα, κακὸν μέζον ε ἐργάζοντο, έπ' έπτα μεν δή ήμερας και έπτα νύκτας υπό του παρεύντος κακοῦ ὁ Δαρεῖος ἀγρυπνίησι 4 εἴχετο· 5 τῆ δὲ δὴ ὀγδόη ἡμέρη, ἔχοντί οί φλαύρως, παρακούσας 6 τις πρότερον έτι έν Σάρδισι τοῦ Κρο--ωνιήτεω⁷ Δημοκήδεος ⁸ τὴν τέχνην, ἀγγέλλει ⁹ τῷ Δαρείω· ὁ δὲάγειν μιν την ταχίστην παρ' έωυτον έκέλευσε. τον δε ώς έξευρον έν τοισι 'Οροίτεω άνδραπόδοισι δκου δή άπημελημένον, παρήγον ές μέσον, πέδας τε ελκοντα καὶ δάκεσι έσθημένον. (130) Σταθέντα δὲ ἐς μέσον εἰρώτα ὁ Δαρεῖος, τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο ὁ δ' οὐκ ὑπεδέκετο, ἀρρωδέων, μη, ἐωυτὸν ἐκφήνας, τὸ παράπαν τῆς Έλλάδος ή ἀπεστερημένος. κατεφάνη δὲ τῷ Δαρείφ τεχνάζειν 10, έπιστάμενος• καὶ τοὺς ἀγαγόντας αὐτὸν ἐκέλευσε μάστιγάς τε καὶ κέντρα παραφέρειν ές τὸ μέσον. ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ὧν ἐκφαίνει, φας ' άτρεκέως μὲν οὺκ ἐπίστασθαι, ὁμιλήσας δὲ ἰητρῷ, φλαύρως ἔχειν ⁶ την τέχνην. 11' μετα δε, ως οι έπέτρεψε 12, 'Ελληνικοίσι Ιήμασι

and, after them, those of Macedon, have ever been able to subjugate them," Diod. ii, 1. LR. WE. The attempt was vainly made by Sesostris, Antigonus, Pompey, Ælius Gallus, Trajan, and Severus: nor in later times have the Tartars, Mamelucs, or Turks been more successful. NEWTON. Dis. on Pr. ii.

99. δηρών] is the genitive plural of Sho. SW.

100. στραφήναι] ' sprained.'

1. ἀ. ἐξεχώρησε ἐκ τ. ἄ.] 'his anclebone was dislocated : ' καταπεσὼν ἀπὸ τοῦ ໃππου ἐν κυνηγεσίοις, τοῦ ἀστραγάλου ἐκχωρήσαντος, D. Chrys. Ο. xiv, p. 231; πεσόντι ἀπό τοῦ ἴππου μεταχωρήσας ὁ ἀστράγαλος, id. lxxvii, p. 652. WE.

2. lητρικήν] supply τέχνην from

what follows. BO, 265.

3. κακόν μέζον] πολλά παθούσα ύπό πολλων ἰατρων, καὶ μηδὲν ἀφεληθεῖσα ἀλλὰ μαλλον els τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, St Mark v. 26.

4. αγρυπνίησι] eis αγρυπνίας τε καλ άλγηδόνας (Δαρείον) ενέβαλον, ελκοντες καλ βιαζόμενοι τὸ άρθρον, D. Chrys. O. xiv, p. 231, B; lxxvii, p. 652, D; 653. VK.

5. είχετο] ἀμφιβολίη ἔχεσθαι, ν, 74. Sometimes a preposition is inserted, as έν απορίη είχοντο, ix, 98, 73; απορίησι είχετο, iv, 131, or compounded with the verb, as ἀπορίησι ἐνείχετο, i, 190; STG. φαλαγγίων κυήσμασιν ξ. Æl. V. H. xiii, 35; τῷ λοιμῷ ξ. Luc. Sc. 2. WE. The phrase is illustrated by BF, on Th. i, 25.
6. παρακούσαs] 'having heard inci-

dentally and without paying attention

to it at the time.' WE. SW.

7. Κροτωνιήτεω] Milo the athlete and Alcmæon the Pythagorean physician were also natives of Crotona. LR. A.

8. Δημοκήδεος] Ath. xii, 22. Dio

calls him Demodocus. VK.

9. ἀγγέλλει] und. αὐτήν. SW.

10. τεχνάζεω] vi, 1, 4; 'to be prevaricating,' 'equivocating,' or 'dissembling.' WE. und. καί περ τὴν τέχνην before επιστάμενος. SW. LR.

11. τὴν τέχνην] Before these words und, έωυτον κατά. Our author might

χρεώμενος, καὶ ήπια 13 μετὰ τὰ ἰσχυρὰ προσάγων, ὕπνου τέ μιν λαγγάνειν έποίεε, καὶ έν χρόνφ ολίγφ υγιέα μιν έόντα απέδεζε, οὐδαμᾶ ἔτι έλπίζοντα ἀρτίπουν ἔσεσθαι. δωρέεται δή μιν μετὰ ταῦτα ὁ Δαρεῖος πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι ο δέ μιν ἐπείρετο, εί οι διπλήσιον το κακον επίτηδες 14 νέμει, ότι μιν υγιέα εποίησε ; ήσθελς δὲ τῷ ἔπεϊ, ὁ Δαρεῖος ἀποπέμπει μιν παρὰ τὰς έωυτοῦ γυναϊκας. παράγοντες δέ, οἱ εὐνοῦχοι ἔλεγον πρὸς τὰς γυναϊκας, δὲ αὐτέων ἐκάστη φιάλη 17 ἐς τοῦ χρυσοῦ τὴν θήκην, ἐδωρέετο τὸν Δημοκήδεα ούτω δή τι δαψιλέι δωρεή, ώς τούς αποπίπτοντας από των φιαλέων στατήρας επόμενος ο οἰκέτης τῷ οὐνομα ἦν Σκίτων, άνελέγετο, καί οἱ χρημα 18 πολλόν τι χρυσοῦ συνελέχθη. (132) Τότε δε ο Δημοκήδης έν τοῖσι Σούσοισι, έξιησάμενος Δαρεῖον, οἶκόν

also have used της τέχνης, ένεκα being understood. SW. παιδείας δπως έχει καὶ δίκαιοσύνης, Pla. Go. which Cicero thus translates, quam sit doctus, quam vir bonus, T. Q. v, 12. VK.

12. ἐπέτρεψε] und. ἐωυτον οι το

πρηγμα. SW.

13. ηπια] und. φάρμακα οτ ἀκέσματα, as η. φ. Hom. Il. Δ, 218; Λ, 515; 829; η. ά. Æsch. P. V. 491; WE. or Ιήματα: s. Liv.iv, 52, i; xxvi, 21, mar. " Democedes could not, by beginning with sedatives or gentle treat-ment, repair the mischief which the ignorant Egyptian surgeons had committed. Perhaps the foot was set so badly that he was obliged to luxate it again, which is a very painful operation. Both #πια and ἰσχυρὰ refer to the mode of treatment by Democedes. After the violence which he was obliged to employ, he administered some narcotic to soothe the pain, opium for instance to produce sleep. When violent remedies are necessary, Hippocrates advises them to be used alternately with such as are mild and soothing, that the patient may not be exhausted by constant pain; or, if the application be external, that the part affected may not be inflamed or ulcerated by the continual use of that which is of an acrid nature: ἀρχόμενος έκ μαλθακών ές ίσχυρότερα, τελευταν δε αδθις ες μαλθακά, de St. v, p. 678; and a little before την ζησιν

αρχόμενος έξ Ισχυρών, τελευτάν δὲ ἐς μαλθακώτερα. This Greek method, which Herodotus designates by 'Exληνικοῖσι ἰήμασι, is still observed by all judicious physicians." CY.

14. ἐπίτηδες] 'intentionally,' 'on pur-

pose.

15. ψυχὴν] ψ. δώσω, Eur. Ph. 1012; 1243; i. e. βίστον, 1249; ζωήν, Schol. Ψυχή is often used in this sense, Her. 15; Al. 294; Hes. O. D. 684; Hom. Il. 1, 322; Xen. C. iii, 1, 36; 41; 3, 44; iv, 1, 5; and very frequently in the sacred writers; so is anima in Latin. SS.

16. δποτύπτουσα] ii, 136; vi, 119; Arist. Av. 1145. WE. VK. 'Each of them dipping down into a chest of gold, so as to scoop up (the money) with a saucer, &c. LR.

17. φιάλη] έστι χαλκείον ἐκπέταλον λεβητώδες, έπιτηδείως έχον πρός ύδάτων ψυχρών ὑποδοχάς, Did. in Ath. xi, 34. 103. VK. It was the custom of the ancients to mix their wine with water in large 'vases,' thence called κρητῆρες, into which they dipped a small 'jug, κύαθος, and poured the liquor out of this into the 'goblet,' ἐκπωμα, which was handed to the guests on a 'salver or saucer,' φιάλη. Compare Xen. C. i, 3, 8; LR. Hom. Il. Γ, 269 f; Ath. x, 21; BAX, on H. 111 O. viii, 13.

18. χρημα] χ. τέκνων, 'a quantity of young,' iii, 109; vi, 43, 58; s. i,

36, 67.

τε μέγιστον είχε, και δμοτράπεζος βασιλεϊ έγεγόνεε πλην τε ένδς, τοῦ ἐς Ελληνας ἀπιέναι, πάντα τὰ ἄλλα οἱ παρῆν. καὶ τοῦτο μέν, τούς Αίγυπτίους Ιητρούς, οι βασιλέα πρότερον ιωντο, μέλλοντας άνασκολοπιεϊσθαι, διότι ὑπὸ "Ελληνος ἰητροῦ ἐσσώθησαν, τούτους, βασιλέα παραιτησάμενος, έρρύσατο 19 τοῦτο δὲ, μάντιν Ήλειον, Πολυκράτει έπισπόμενον, και απημελημένον έν τοισι ανδραπόδοισι, ερρύσατο. Την δε μεγιστον πρηγμα 20 Δημοκήδης παρά βασιλεί. (133) Έν χρόνφ δε όλίγφ μετά ταῦτα, τάδε άλλα συνήνεικε γενέσθαι. 'Ατόσση, τῆ Κύρου μέν θυγατρί, Δαρείου δὲ γυναικί, έπὶ τοῦ μαστοῦ ἔφυ φῦμα·21 μετὰ δὲ, ἐκραγὲν ἐνέμετο πρόσφ. δσον μέν δή χρόνον ήν έλασσον, ή δέ, κρύπτουσα καὶ αἰσχυνομένη. έφραζε οὐδενί έπεί τε δὲ ἐν κακῷ ἢν, μετεπέμψατο τὸν Δημοκήδεα, καί οι επέδεξε. ο δε, φας 'υγιέα ποιήσειν,' εξορκοι μιν, 'ή μέν οι ' άντυπουργήσειν έκείνην τουτο, τὸ ἃν αὐτῆς δεηθῆ, δεήσεσθαι δὲ ' οὐδενὸς τῶν ὅσα ἐς αἰσχύνην 22 ἐστὶ φέροντα.' 23 (134) ' $\Omega_{
m S}$ δὲ άρα μιν μετά ταῦτα ἰώμενος ὑγιέα ἀπέδεξε, ἐνθαῦτα δή, διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκήδεος, ἡ "Ατοσσα προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείω λόγον τοιόνδε· " ΤΩ βασιλεῦ, ἔχων δύναμιν τοσαύτην, κάτησαι 24, " οὖτε τι ἔθνος προσκτώμενος οὖτε δύναμιν Πέρσησι. οἰκὸς δέ ἐστι " ἄνδρα, καὶ νέον καὶ χρημάτων μεγάλων δεσπότην, φαίνεσθαί « τι άποδεικνύμενον, ΐνα καὶ Πέρσαι ἐκμάθωσι, ὅτι ὑπ' ἀνδρὸς ἄρ-" χονται 🕯 τὰ ἀμφότερα δέ τοι φέρει ταῦτα ποιέειν, καὶ ἵνα σφέων " Πέρσαι επιστέωνται άνδρα είναι τὸν προεστεῶτα, καὶ ίνα τρί-" Εωνται πολέμφ, μηδέ, σχολήν άγοντες, ἐπιδουλεύωσί τοι. νῦν " γαρ αν τι και αποδέξαιο εργον, εως νέος είς ηλικίην αύξανο-

19. ἐβρόσατο] This generous action is praised by D. Chrys. O. lxxvii, p. 653, A. WE.

21. ἔφυ φῦμα] 'an abscess formed.' δεραπεύσας δ Δημοκήδης 'Ατοσσαν τὸν μαστὸν ἀλγήσασαν, Ατh. xii, 22; ἔπαισε τῷ ἔ[φει τὸ φῦμα καὶ διείλεν οὅτως, ὅστε σωθῆναι τὸν ἀνθρωπον (Jason of Phera) τοῦ φύματος ῥαγέντος, Plu. t. ii, p. 89, c; WE. nec prodesse voluit Pheræo Jasoni is, qui gladio vomicam ejus aperuit, quam sanare medici non potuerant, Cic. de N. D. iii, 28.

22. ἐs αἰσχύνην] i, 10; ἐs ἄκεσιν φ. iv, 90; SW. ἐs νεῖκος φ. vi, 42, 47; ED. εἰς ὅκνον φ. Eur. S. 305; μέγα φ. ἐs ἀρετὰν, I. A. 562; εἰς βλάθην φ. Βορh. Œ. R. 517; οὐκ εἰς ἀπλοῦν φ. ἀλλ' εἰς μέγιστον, 519; εἰς φόθον Horod. Vol. I.

φ. 991. MR. The preposition is often omitted and then the expression means 'bringing dishonour,' &c. (instead of 'leading or tending to dishonour,' &c.) as in Eur. Hec. 1223; Pla. Mx. 19; WE. Æl. V. H. i, 21. VK.

23. ἐστὶ φέροντα] A circumlocution

for φέρει, MA, 559.

24. κάτησαι] is a verb often used of persons who remain inactive; iii, 151.; i, 45, 59; iii, 83, 85; Xen. A. vii, 1, 21; C. iii, 3, 14; iv, 5, 28; v, 1, 8; STG. Thu. iv, 124; άργὸς εἶναι, Schol. HU. ἐγὰ οἴομαι, τὴν μὲν εἰρήτην ἄγειν, οὺχ ὑμᾶς δεῖν πείθειν, οῖ πεπεισμένοι κάθησθε, ἀλλὰ τὸν τὰ τοῦ πολέμου πράτταντα, Dem. de Ch. p. 111; residem tempus terere, Liv. vi, 23; i, 32; Juv. v, 101.

" μένψ 25 γὰρ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἰ φρένες 26, γηράσκοντι " δὲ συγγηράσκουσι²⁷, καὶ ές τὰ πρήγματα πάντα ἀπαμβλύνον-" ται." 28 'Η μέν δή ταῦτα ἐκ διδαχῆς ἔλεγε· ὁ δ' ἀμείβεται τοῖσδε· " Ω γύναι, πάντα, όσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσειν, εἰρηκας ἐγὼ " γαρ βεβούλευμαι, ζεύξας 29 γέφυραν έκ τησδε της ηπείρου ές την " έτέρην ήπειρον έπὶ Σκύθας στρατεύεσθαι καὶ ταῦτα όλίγου γρό-" νου 80 εσται τελεύμενα." Λέγει "Ατοσσα τάδε " "Όρα νυν, ές " Σκύθας μέν την πρώτην 81 ιέναι ξασον' οδτοι γάρ, έπεὰν σὺ βούλη, " ἔσονταί τοι σὺ δέ μοι 32 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα στρατεύεσθαι. 33 ἐπιθυ-" μέω γάρ, λόγω πυνθανομένη, Λακαίνας τέ μοι γενέσθαι θερα-" παίνας 84 και 'Αργείας και 'Αττικάς και Κορινθίας. έγεις δὲ ἄνδρα

25. αὐξανομένφ] Stobæus attributes these words to Democr. S. cxv, p.592; WE. και δή μοι αξέξεται ένδοθι δυμός, Hom. O. B, 315; συναύξεται τῷ σώματι ή ψυχή, και πάλω συμμειούται, Antip. of Tar. de An. ii; gigni pariter cum corpore, et una crescere sentimus, pariterque senescere mentem: nam ubi robustis adolevit viribus etas; consilium quoque majus, et auctior est animi vis : post, ubi jam validis quassatum est viribus œvi corpus, claudicat ingenium, delirat mens: ergo omnem animaï naturam gigni pariter, pariterque videmus crescere, et simul ævo fessa fatiscit, Lucr. iii, 446. L. Furius says of his colleague Camillus, (qui exactæ jam ætatis erat ; sed vegetum ingenium in vivido pectore vigebat, virebatque integris sensibus,) 'juvenibus bella data; et cum corporibus vigere et deflorescere animos,' Liv. vi, 22 f. VK.

26. αί φρένες] της λογικής ψυχής αί

Surduers, Galen. LR.

27. συγγηράσκουσι] ξστιν, δισπερ καί σώματος, και διανοίας γήρας, Arist. P. ii, 7; but the same writer says elsewhere that no change happens to the soul, de An. i, 4, 12 f. LR. Others even affirm that it changes for the better, δσον ή τοῦ σώματος Ισχὺς ὑποφθίνει, τοσούτον ή της διανοίας αξέεται ρωσις, Heracl. of P. All. p. 485; WE. ή μέν τοῦ σώματος Ισχὺς γηράσκει, ή δὲ τῆς ψυχῆς ρώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν άγηρατός ἐστιν, Xen. Ag. 11, 14; C. viii, 7, 6; Cic. de S. 9. VK.

28. ἀπαμελύνονται] Æsch. P. V. 891; τὰ λευκά τῶν τριχῶν ἀπαμελύνει τὸν νοῦν, Herodes in Sto. cxvii, p. 481. BL. It is the contrary to Δήγεσθαι or παροξύνεσθαι.

29. ζεύξας] 'after throwing over.'

29. (ευξας) - anter throwing over, literally 'yoking,' iv, 118. WE.
30. δλίγου χρόνου] und. ἐντὸς, 'within a short time:' βαιοῦ κοὺχὶ μυρίου χ. Soph. Œ. C. 397; οὐ μακροῦ χ. 821; τίνος χ. Eur. O. 1210; ἡμερῶν τεττάρον, Ατίσι ν. Χεορ. Α 260 403. MV. EE. ποίου χ. Æsch. A. 269.

32. μοι] σοι &c. are often redundant in familiar discourse : καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, & Πόσειδον, Lucian, P. et N. STG. Verbs of all kinds are accompanied by the dative of the personal pronouns, which represent the action with reference to a person, but might also have been omitted without injury to the sense, viii, 68, 3. This pleonasm is also very common in Latin and in English. MA, 392. Other datives are also put both with transitive and intransitive verbs, to show that an action takes place with reference to a person or thing; particularly for the advantage of any one, for the pleasure of any one. MA, 387; compare 395, 1. and see viii, 61, 62. Here, and in many other places, xdow dods, or the like, may be understood, 'do so to oblige me,' or 'oblige me by doing so;' s. viii, 22, 90; Soph. Œ. R. 1466; E. 1073; 1096; Eur. O. 94; 104; 696; Hec. 877; Arist. N. 108; 112; 117; A. 558; Vir. Æ. v, 797; Liv.

33. στρατεύεσθαι] und. βούλεο.

34. βεραπαίνας] Javan, or Greece,

" ἐπιτηδεώτατον ἀνδρῶν πάντων δέξαι τε ἔκαστα τῆς Ἑλλάδος καὶ " κατηγήσασθαι, τούτον, ός σευ τον πόδα έξιήσατο." 'Αμείβεται Δαρείος " " Ο γύναι, έπει τοίνυν τοι δοκέει της Ελλάδος ημέας " πρώτα ἀποπειράσθαι, κατασκόπους μοι δοκέει Περσέων πρώτον " ἄμεινον εἶναι, ὁμοῦ τούτφ τῷ σὺ λέγεις, πέμψαι ἐς αὐτούς 85 οῖ, " μαθόντες και ιδόντες εκαστα αὐτῶν, έξαγγελέουσι ἡμῖν και " ἔπειτα, έζεπιστάμενος, ἐπ' αὐτοὺς τρέψομαι." (135) Ταῦτα εἶπε, καὶ ἄμα ἔπος τε 86, καὶ ἔργον ἐποίεε. ἐπεί τε γὰρ τάχιστα ἡμέρη έπέλαμψε, καλέσας Περσέων άνδρας δοκίμους πεντεκαίδεκα, ένετέλλετό σφι, έπομένους Δημοκήδεϊ, διεξελθεῖν τὰ παραθαλάσσια τῆς Έλλάδος, δκως τε ⁸⁷ μη διαδρήσεται σφεας ο Δημοκήδης, άλλά 6 μιν 38 πάντως οπίσω ἀπάξουσι.' έντειλάμενος δὲ τούτοισι ταῦτα, δεύτερα, καλέσας αυτον Δημοκήδεα, έδέετο αυτου, δκως, έξηγησά-΄ μενος πάσαν καὶ ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσησι, ὀπίσω ' ήξει·' 39 δῶρα δέ μιν τῷ πατρὶ καὶ τοῖσι ἀδελφεοῖσι ἐκέλευε πάντα τὰ ἐκείνου ἔπιπλα λαβόντα ἄγειν, φὰς ' ἄλλα οἱ πολλαπλάσια ⁴⁰ ' ἀντιδώσειν' πρὸς δὲ, ' ἐς 41 τὰ δῶρα ὁλκάδα οἱ' ἔφη ' συμβαλέε-' σθαι 42, πλήσας άγαθων 48 παντοίων, την αμα οἱ πλεύσεσθαι.' Δαρείος μεν δή, δοκέειν έμοι, άπ' οὐδενὸς δολεροῦ νόου 44 ἐπαγγέλλετό οἱ ταῦτα. Δημοκήδης δὲ, δείσας, μή εὐ 45 ἐκπειρῷτο Δα-

is said to have carried on a slave-trade with Tyre, Ezekiel xxvii, 13.; ποθήσασα δ. κτήσασθαι 'Αττικάς καl 'Ίαδας, Æl. N. A. xi, 27. Greek slaves are mentioned as valuable by Mart. iv, 66, 9; vii, 80, 9; Heliod. 7; 8; felices, quibus Argivæ, pulchræve ministrant Thessalides, famulas et quæ meruere Lacænas, Claud. xx, 198. BT, Ph. iii, 3. Dinon says the king was reminded of undertaking an expedition against Athens by Athenian figs being sent to table among his dessert, in Ath. xiv, 67. LR.

35. es aυτούς] namely τους Ελληνας, understood in the word Έλλάδος; so Aγνητος and σφι, ii, 65; πόλιν and τούτους, ii, 90; Βαθυλώνα and αὐτοὺς, iii, 154, 89. This figure is called προς το σημαινόμενον. STG. Liv. xxi, 39, c.

36. Επος τε] αὐτίκ' Επειθ' ἄμα μῦθος έην, τετέλεστο δε Γέργον, Hom. Il. T, 242; WE. άμα δὲ ταῦτα έλεγε, καὶ &c. i, 112; a. Te f. T. Kal &c. iv, 150; ταῦτά τε α. ηγόρευε, και &c. viii, 5;

Eur. B. 1071; nec dicta res morata, Jus. ii, 3; au' enos, au' epyov, Zenob. Pr. i, 77; είπεν δ Θεδς, γενηθήτω καλ έγένετο, Genesis i, 3. Afterwards more hyperbolical expressions were in use, as δάσσον η λέγοι τις, Eur. Hi. 1181. VK.

37. δκως τε] i. e. καὶ δράν δκως. STG.

38. μω] MA, 146.

39. δκως ήξει] The indicative with a conjunction instead of the infinitive. MA, 531, obs. 2. s. iii, 14, 64.

40. πολλαπλάσια] The antepenultimate of this word is short, iv, 50; vii. 160. GAI.

41. ¿s] 'to.' SW.

42. συμβαλέεσθαι] 'that he would add.' SW.

43. ἀγαθῶν] 'of the good things of this life,' ix, 82, 16; St Luke xvi, 25.

44. ἀπ' οὐδ. δ, νόου] ' with,' or 'from no fraudulent intention.' MA,

45, εδ] or εδ, Doric and Ionic =

ρεῖος, οὖ τι ἐπιδραμων 48 πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο, ἀλλὰ 'τὰ ΄ μεν εωυτοῦ κατά χώρην' εφη 'καταλείψειν, ϊνα οπίσω σφέα ' ἀπελθων έχοι την μέντοι ὁλκάδα, τήν οἱ Δαρεῖος ἐπαγγέλλετο ἐς την δωρεήν τοισι άδελφεοισι, δέκεσθαι' έφη. έντειλάμενος δε καί τούτω ταῦτα, ὁ Δαρεῖος ἀποστέλλει αὐτοὺς ἐπὶ θάλασσαν. (136) Καταβάντες δε ούτω ές Φοινίκην και Φοινίκης ές Σιδωνα 47 πόλιν, αὐτίκα μὲν τριήρεας δύο ἐπλήρωσαν, ἄμα δὲ αὐτῆσι καὶ γαῦλον 48 μέγαν παντοίων αγαθων· παρεσκευασμένοι 49 δε πάντα, επλεον ές την Έλλάδα. προσίσχοντες δὲ, αὐτῆς τὰ παραθαλάσσια έθηεῦντο καὶ ἀπεγράφοντο 50, ές δ, τὰ πολλὰ αὐτῆς καὶ οὐνομαστότατα θεησάμενοι, απίκοντο τῆς Ἰταλίης 51 ές Τάραντα. 52 ένθαῦτα δέ, έκ ρηστώνης της Δημοκήδεος 58, 'Αριστοφιλίδης των Ταραντίνων ο βασιλεύς, τοῦτο μεν, τὰ πηδάλια παρέλυσε τῶν Μηδικέων νεων, τούτο δε, αύτους τους Πέρσας ερξε, ως κατασκόπους δήθεν 54 έόντας εν 🖟 δε ούτοι ταύτα επασχον, ο Δημοκήδης ες την Κρότωνα απικνέεται. απιγμένου δὲ ήδη τούτου ές την έωυτοῦ 55, δ 'Αριστοφιλίδης έλυσε τοὺς Πέρσας, καὶ τὰ παρέλαβε τῶν νεῶν, ἀπέδωκέ σφι. (137) Πλέοντες δὲ ἐνθεῦτεν οἱ Πέρσαι, καὶ διώκοντες Δημοκήδεα, απικνέονται ές την Κρότωνα ευρόντες δέ μιν αγοράζοντα, άπτοντο αὐτοῦ. τῶν δὲ Κροτωνιητέων οἱ μὲν, καταβρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα, προϊέναι 56 έτοιμοι ήσαν οἱ δὲ ἀντάπτοντό τε, καὶ τοῖσι σκυτάλοισι⁵⁷ ἔπαιον τοὺς Πέρσας, προϊσχομένους

οδ or εο, 'of him,' or 'of himself;' an enclitic: MA, 147, obs. 1. εδ, 'well.'

46. ἐπιδραμών] und. τοις διδομένοις; 'jumping at, flying to snatch.' our ar δέξαιο; οίμαι μέν και επιδράμοις, Aristid. t. ii, p. 401; viii, 32. WE. Appian uses the verb with a dative, vili, 94. SW. "Thou didst flee upon the

spoil," i Samuel xv, 19.
47. Σιδώνα] The oldest city of Phœnicia, now Sayda or Zaide. A.

48. γαῦλον] 137 ; πλοῖον Φοινικικόν ; ΓΛ. the same as δλκάδα, 'a tender. WE. vi, 17, 99; vii, 1, 2; GAI. Arist. A. 598; 602; σκάφος Φ. Schol. It was orbicular in form. BT, Ch. ii, 11. γαυλός, vi, 119; 'a bucket.

49. παρεσκευασμένοι] This participle, which occurs here in a middle sense, is used as a passive by Thu. iii, 3; MA, 493, d; and obs. and by Xen. H. i, 6, 31. s. iii, 150, 68; ix, 66,

50. ἀπεγράφοντο] 'described' or 'delineated.'

51. 'Ιταλίηs] See ITALIA in A.

52. Τάραντα] now Taranto, a Lacedæmonian colony, and the emporium of Italy. Archytas was a native of it. A. LŘ.

53. ἐκ ἡηστώνης τῆς Δ.] 'out of kindness towards Democedes. s. i, 129, 56; vi, 65, 11. LR. CY, in a note of considerable length, endeavours to show that βηστώνη means 'the subtlety or

cunning of Democedes.

55. & The Emercial vi, 15, 89; viii, 73; ix, 27; ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τούσδε δραπέτας έχων, Eur. Her. 141; MA, 281, 2. την βασιλέως, Xen. H. ii, 1,

56. προϊέναι] und. αὐτὸν τοῖσι Πέρ-

57. σκυτάλοισι] βάθδοις, ΓΛ. στρογ-

""Ανδρες Κροτωνιήται, όρᾶτε τὰ ποιέετε άνδρα βα-" σιλέος δρηπέτην γενόμενον έξαιρέεσθε. καλ κῶς ταῦτα βασιλέϊ " Δαρείφ έκχρήσει ⁵⁸ περιϋβρίσθαι; κῶς δὲ ὑμῖν τὰ ποιεύμενα ἔξει " καλῶς, ἢν ἀπέλησθε ⁵⁹ ἡμέας ; ἐπὶ τίνα δὲ τῆσδε ⁶⁰ προτέρην στρα-" τευσόμεθα πόλιν; τίνα δὲ προτέρην ἀνδραποδίζεσθαι πειρησό-" μεθα;" Ταῦτα λέγοντες, τοὺς Κροτωνιήτας οὐκ ὧν ἔπειθον. 61 άλλ', έξαιρέθεντες τε τὸν Δημοκήδεα 62, καὶ τὸν γαῦλον, τὸν ἄμα ήγοντο, ἀπαιρεθέντες, ἀπέπλεον οπίσω ές την Ασίην οὐδ' ἔτι έζήτησαν τὸ προσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμαθεῖν, ἐστερημένοι τοῦ ἡγεμόνος. τοσόνδε μέντοι ἐνετείλατό σφι Λημοκήδης ἀναγομένοισι, κελεύων 63 είπεῖν Δαρείω σφέας, ' ὅτι ἄρμοσται τὴν Μίλωνος ' θυγατέρα Δημοκήδης γυναϊκα.' τοῦ γὰρ δὴ παλαιστέω Μίλωνος 64 ήν ουνομα πολλόν παρά βασιλέι. κατά δή τουτό μοι δοκέει σπεῦσαι τὸν γάμον τοῦτον, τελέσας χρήματα μεγάλα, Δημοκήδης, ΐνα φανή πρός Δαρείου έων καὶ έν τη έωυτοῦ δόκιμος. (138) 'Αναχθέντες δὲ ἐκ τῆς Κρότωνος, οἱ Πέρσαι ἐκπίπτουσι τῆσι νηυσὶ ές Ίηπυγίην. 65 καί σφεας δουλεύοντας ένθαῦτα Γίλλος 66, άνηρ Ταραντίνος φυγάς, ρυσάμενος απήγαγε παρά βασιλέα Δαρείον. ὁ δὲ ἀντὶ τούτων ἐτοῖμος ἢν διδόναι τούτψ, ὅ τι βούλοιτο αὐτός. Γίλλος δὲ αἰρέεται κάτοδόν 67 οἱ ές Τάραντα γενέσθαι, προαπηγησάμενος την συμφορήν ίνα δε μη συνταράξη την Έλλάδα, ην δι' αὐτὸν στόλος μέγας πλέη ἐπὶ τὴν Ἰταλίην, 'Κνιδίους μούνους ' ἀποχρᾶν οἱ ' ἔφη ' τοὺς κατάγοντας γίνεσθαι' δοκέων ἀπὸ τούτων, έόντων τοῖσι Ταραντίνοισι φίλων, μάλιστα δή την κάτοδόν οἱ ἔσεσθαι. Δαρείος δε υποδεξάμενος επετέλεε πέμψας γαρ άγγελον ές Κνίδον, κατάγειν σφέας έκέλευε Γίλλον ές Τάραντα πειθύμενοι

γύλοις και λείοις ξύλοις, βοπάλοις, Suid. GAI.

58. ἐκχρήσει] 'will it be satisfactory?' i. e. 'will he put up with it?' 59. ἀπέλησθε] und. τοῦτον. SW.

This verb governs a double accusative.

60. τῆσδε] i. e. ħ ἐπὶ τήνδε. STG. 61. οὐκ ὧν ἔπειθον] 'they did not however prevail upon.' οὐκ ὧν occurs in the sense of où μέντοι, combined with πείθεω, here; and i, 11; 24; iii, 138; with πείθεσθαι δέλειν, i, 59; iv, 11: STG. s. i, 206, 36.

62. εξαιρεθέντες τον Δ.] In the passive voice, one of the accusatives is changed into a nominative to the verb; the other will remain. MA, 420, 1. s. v. 17, 14.

64. παλαιστέω M.] Milo obtained six prizes at the Olympic games and seven at the Pythic, Gell. N. A. xv, 16. LR. utque Milon, robur diducere fissile tentes, nec possis captas inde referre manus, Ov. I. 611; M. xv, 229; viribus ille confisus periit, admirandisque lacertis, Juv. x, 10; are allusions to his melancholy end.
65. 'Ιηπυγίην] und. ἄκρην, now Capo

di Leuca. A.

66. Γίλλος] Pythagoras, when a slave of Cambyses, is said to have been reciperatus a quodam Gillo, Crotoniensium principe, Apul. F. p. 351. WE.

δὲ Δαρείω Κνίδιοι Ταραντίνους οὐκ ὧν ἔπειθον, βίην δὲ ἀδύνατοι ήσαν προσφέρειν. ταῦτα μέν νυν οθτω ἐπρήχθη. οὖτοι δὲ πρῶτοι ἐκ τῆς 'Ασίης ές τὴν 'Ελλάδα ἀπίκοντο Πέρσαι, καὶ οὖτοι διὰ τοιόνδε πρηγμα κατάσκοποι έγένοντο.

(139) Μετά δὲ ταῦτα, Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει, πολίων

πασέων πρώτην Έλληνίδων καὶ βαρβάρων.

(150) Έπλ δὲ Σάμον στρατεύματος ναυτικοῦ ολχομένου, Βαθυλώνιοι απέστησαν, κάρτα εὖ παρεσκευασμένοι έν δσφ γαρ δ τε μάγος πογε, και οι έπτα έπανέστησαν, έν τούτω παντί τῷ χρόνω και τῆ ταραχή ές την πολιορκίην παρεσκευάδατο. 68 καί κως ταῦτα ποιεῦντες έλάνθανον· έπεί τε δὲ ἐκ τοῦ ἐμφανέος 69 ἀπέστησαν, ἐποίησαν τοιόνδε τὰς μητέρας έξελόντες, γυναϊκα εκαστος μίαν προσεξαιρέετο ⁷⁰, την έβούλετο έκ των έωυτοῦ οἰκίων, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπάσας συναγαγόντες ἀπέπνιξαν την δε μίαν εκαστος σιτοποιον 71 έξαιρέετο. ἀπέπνιξαν 72 δε αυτάς, ίνα μή 78 σφεων τον σίτον άναισιμώσωσι. (151) Πυθόμενος δὲ ταῦτα ὁ Δαρεῖος, καὶ συλλέξας ἄπασαν τὴν έωυτοῦ δύναμιν, έστρατεύετο έπ' αὐτούς· έπελάσας δὲ έπὶ τὴν Βαβυλώνα, έπολιόρκεε φροντίζοντας οὐδὲν τῆς πολιορκίης. ἀναβαίνοντες γάρ έπὶ τοὺς προμαχεώνας τοῦ τείχεος, οἱ Βαβυλώνιοι κατωρχέοντο, καὶ κατέσκωπτον Δαρείον καὶ την στρατιην αὐτοῦ. καί τις αὐτῶν εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος "Τί κάτησθε ἐνθαῦτα, ὧ Πέρ-" σαι, άλλ' οὐκ ⁷⁴ άπαλλάσσεσθε; τότε γὰρ αἰρήσετε ἡμέας, ἐπεὰν " ημίονοι τέκωσι." Τοῦτο εἶπε τῶν τις Βαθυλωνίων, οὐδαμᾶ έλπίζων αν ημίονον τεκείν. 75 (152) Έπτα δε μηνων και ένιαυτοῦ διεληλυθότος ήδη, ὁ Δαρεϊός τε ήσχαλλε, καὶ ἡ στρατιὴ πᾶσα, οὐ δυνατή ἐοῦσα ἐλεῖν τοὺς Βαβυλωνίους. καί τοι πάντα σοφίσματα καὶ πάσας μηχανὰς ἐπεποιήκεε ές αὐτοὺς Δαρεῖος άλλ' οὐδ' ος 76 έδύνατο έλεῖν σφέας, ἄλλοισί τε σοφίσμασι πειρησάμενος, καὶ δὴ

comparo mulæ, Juv. xiii, 64. 76. ἀλλ' οὐδ' ås] και οὐδὲ οῦτως, St Mark xiv, 59.

^{68.} παρεσκευάδατο] vii, 218; compare v, 34. SW.

^{70.} προσεξαιρέστο] 'selected besides.

^{71.} σιτοποιόν] This was a female office, vii, 187; Eur. Hec. 362; WE. Theoph. Ch. 4. The Plateaus, previously to their celebrated siege, dismissed πλήθος το άχρειον, but there remained in the town γυναϊκες δέκα καλ έκατον σιτοποιοί, Thu. ii, 78; SH. s. i, 51; iii, 80, 31; Leviticus xxvi, 26; St Matthew xxiv, 41. (nn.)
72. ἀπέπνιξαν] "Ο virgin daughter

of Babylon,...these two things shall

come to thee in a moment, in one day, the loss of children and widowhood, Isaiah xlvii, 1; 9. TX.

^{74.} ἀλλ' οὐκ] 'and not rather,' ix, 6.

^{75.} τεκείν] Mules so seldom 'foal.' that the ancients regarded such an event as a prodigy. Theophrastus vulgo parere in Cappadocia tradit; sed esse id animal sui generis, Pli. H. N. viii, 44; LR. egregium sanctumque virum si cerno, hoc monstrum feta

καὶ τῷ 77 Κῦρος εἶλέ σφεας, καὶ τούτω ἐπειρήθη. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ήσαν έν φυλακήσι οι Βαβυλώνιοι, ουδέ σφεας ολός τε ήν έλειν. (153) Ένθαῦτα εἰκοστῷ μηνὶ Ζωπύρφ τῷ Μεγαβύζου τούτου, δς των έπτα ανδρων έγένετο των τον μάγον κατελόντων, τούτω τω Μεγαβύζου παιδί Ζωπύρω έγένετο τέρας τόδε· των οἱ σιτοφόρων 78 ημιόνων μία έτεκε. ως δέ οἱ έξαγγέλθη, καὶ ὑπὸ ἀπιστίης αὐτὸς ὁ Ζώπυρος είδε το βρέφος 79, απείπας τοισι δούλοισι μηδενί φράζειν τὸ γεγονὸς, έβουλεύετο καί οἱ πρὸς 80 τὰ τοῦ Βαβυλωνίου ἡήματα, δς κατ' άρχὰς ἔφησε, ' ἐπεάν περ ἡμίονοι ⁸¹ τέκωσι, τότε τὸ τεῖχος ' άλώσεσθαι,' πρὸς ταύτην τὴν φήμην ⁸² Ζωπύρω ἐδόκεε άλώσιμος είναι ήδη ή Βαβυλών συν γαρ θεώ 83, έκεινόν τε είπειν, και έωυτώ τεκείν την ημίονον. (154) 'Ως δέ οἱ έδόκεε μόρσιμον 84 εἶναι ήδη τῆ Βαξυλώνι άλίσκεσθαι, προσελθών Δαρείω, άπεπυνθάνετο 85, εί περί πολλοῦ κάρτα ποιέεται την Βαβυλώνα έλεῖν. πυθόμενος δέ, ώς πολλου τιμώτο, άλλο έβουλεύετο, δκως αὐτός τε ἔσται ὁ έλων αὐτὴν καὶ έωυτοῦ τὸ ἔργον ἔσται ullet κάρτα γὰρ έν τοῖσι Πέρσησι αἱ ἀγαθοεργίαι 86 ές τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται ⁸⁷ ἄλλφ μέν νυν οὐκ έφράζετο ⁸⁸ **ἔργῳ δυνατὸς εἶναί μιν ὑποχειρίην ποιῆσαι, εἰ δ' ἑωυτὸν λωβησά**μενος αὐτομολήσειε ές αὐτούς.89 ἐνθαῦτα ἐν ἐλαφρῷ 90 ποιησάμενος, **έω**υτὸν λωβᾶται⁹¹ λώβην άνήκεστον· άποταμών γὰρ έωυτοῦ τὴν ῥῖνα

77. τφ] i, 151.

78. σιτοφόρων] 'sumpter.'

79. βρέφος] is here used of a 'foal' in imitation of β. ημίονον, Hom. II. Ψ, 266; σκύμνος ἀκξηθεὶς ὀλίγον β. Opp. H. v, 464; β. ἐλάφου οτ ἐλέφαντος, Æl. H. A. xi, 25. WE.

80. πρὸς] 'according' or 'conformable to.' MA, 591, δ.

81. d. περ ħ.] 'when mules (mules as they are)' &c; 'when even mules.' olkia, τά τε στυγέουσι δεοί περ, Hom. Il. T, 64.

82. φήμην] 'ominous expression.' omen, quasi oremen, quia fit ab ore, Fest. The ancients attended to the words of those whom they happened to meet, in order to elicit from them some presage of the future. LR. When the Romans were debating about removing to Veii, rem dubiam decrevit vox opportuna emissa: centurio in comitio exclamavit; "signifer, statue signum: hic manebimus optime:" qua voce audita, senatus 'accipere se omen' conclamavit, Liv. v, 55; δέκομαι τον elwrdr, ix, 91: s. i, 63, 69; ix, 64, 35; 101, 92.

84. μόρσιμον] a Homeric word; ήδη γάρ Γοι ἐπώρνυε μ. ήμαρ Παλλάs, Il. Ο, 613; νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυά-γυιαν, Β, 12.

85. ἀπεπυνθάνετο] ' he made inquiry

of him,' understand aυτοῦ.

86. ἀγαθοεργίαι] iii, 160; ἀγαθοερ-γὸs, i, 67: W.E. heroic achievements, acts of self-devotion for the good of their country.' τιμάν μάλιστα νομίζουσι, των έγω οίδα ανθρώπων, Πέρσαι ανδρας άγαθούς τὰ πολέμια, vii, 238. LR. Such were the actions of Curtius, the Decii, and Regulus, among the Ro-

87. ès τὸ πρόσω μ. τ.] i.e. τιμῶνται, ώστε αὐτοὺς (τοὺς ἀγαθοεργοὺς) ές τὸ π. μ. ἀνήκειν, 'to arrive at high advancement in greatness: 'π. ἀρετῆς arheur, vii, 237. MA, 318, 3.

88. ἐφράζετο] 'he considered: ' used in this sense only by the Ionians or by poets. VK. s. vii, 46, 37.

91. λωβάται] i, 59, 10.

καὶ τὰ ὧτα, καὶ τὴν κόμην κακῶς περικείρας, καὶ μαστιγώσας, ἦλθε παρὰ Δαρεῖον. (155) Δαρεῖος δὲ κάρτα βαρέως ἤνεικε, ἰδὼν ἄνδρα δοκιμώτατον λελωβημένον ἔκ τε τοῦ Θρόνου ἀναπηδήσας, ἀνέβωσέ τε καὶ εἴρετό μιν, ' ὅστις εἴη ὁ λωβησάμενος; καὶ ὅ τι ποιήσαντα; ' ⁹² ὁ δὲ εἶπε, " Οὐκ ἔστι οὖτος ὡ'νὴρ ⁹³ ὅτι μὴ σὺ, τῷ ἔστι οὖναμις το- " σαύτη ἐμὲ δὴ ὧδε διαθεῖναι· οὕτε τις ἀλλοτρίων, ὧ βασιλεῦ, τάδε " ἔργασται ⁹⁴, ἀλλ' αὐτὸς ἐγὼ ἐμεωυτὸν, δεινόν τι ποιεύμενος 'Ασ- " συρίους Πέρσησι καταγελᾶν." ⁹⁶ 'Ο δ' ἀμείβετο· " ⁷Ω σχετλιώτατε " ἀνδρῶν, ἔργφ τῷ αἰσχίστῳ οὕνομα τὸ κάλλιστον ἔθευ, φὰς διὰ τοὺς " πολιορκευμένους σεωυτὸν ἀνηκέστως διαθεῖναι· τί δ', ὧ μάταιε, " λελωβημένου σεῦ, Θασσον οἱ πολέμιοι παραστήσονται; ⁹⁶ κῶς οὐκ " ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν ⁹⁷, σεωυτὸν διαφθείρας;" 'Ο δὲ εἶπε· " Εἰ μέν τοι ὑπερετίθεα ⁹⁸ τὰ ἔμελλον ποιήσειν, οὐκ ἄν με περιεῖδες· νῦν " δ', ἐπ' ἐμεωυτοῦ βαλόμενος, ἔπρηξα. ἤδη ὧν, ἢν μὴ τῶν σῶν ⁹⁹

92. δ τι ποιήσαντα] δ τι πεποιήκοι (Ζώπυρος), δι' δ άλλος αὐτὸν οδτω λωδήσαιτο; in like manner, γράφει ἐς Βιβλίον πάντα, τὰ ποιήσαντά μιν οἰα καταλελαβήκες, iii, 42. STG.

93. οὐκ ἔστι οὖτος ὡ'νὴρ] οὐκ ἔσθ' οὖτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται, δς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἴκηται, δηϊστῆτα φέρων, Hom. O. Z, 201. WF.

94. Εργαστα] has a passive form, but an active sense. MA, 495. τὸ ἔργον μεῖζον ἐξείργασμαι, Æsch. in Ct. 9.

95. Πέρσησι καταγελῶν] Our author gives this verb the same construction as ἐπεγγελῶν has, namely, a dative: compare MA, 394, a; and obs. 2. iii, 37; 38; iv, 79; vii, 9; (once only by a genitive, v, 68;) so κατακρίνευ, ii, 133; vii, 146; καταείδοντει τῷ ἀνέμφ, vii, 191, 97; τοῖσι κατεδόκεον, ix, 99, 82; οὐ παρεόντι κατηγορέων, vii, 10, 7. SW. But verbs compounded with κατὰ 'against,' which denote an action tending to the disadvantage of a person or thing, commonly take the genitive of the object against which the action is directed, and the accusative of the passive object of the verb. MA, 376, iv, obs. 2.

97. εξέπλωσας τῶν φρενῶν] παραφρονήσαντες καὶ ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νόου, vi, 12, 66; ἐκπλεῦν τῶν φ. occurs twice in Suid. ἐξώρμει τὰ πολλὰ

έκ τοῦ νοῦ, Pau. iii, p. 211; έξω αὐτῆς οδσα, Dem. de F.L. p. 244; πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι; Theoc. ii, 19; xi, 72; σύ γέ τις φρένας έκπεπατα-γμένος έσσι, Hom. O. 3, 326; οὐκ ἐπ' άγλαίας δυμόν έκπεπόταμαι, Eur. E. 175; το μπαλιν πεσείν φρενών, Ηί. 392; a constantia atque a mente atque a se ipse discessit : qua perturbatione animi, quæ, sanus cum esset, timebat ne evenirent, ea demens eventura esse dicebat, Cic. de D. ii, 55; qui exisse ex potestate dicuntur, ideirco dicuntur, quia non sunt in potestate mentis, T.Q. iii, 5; itaque iratos proprie dicimus exisse de potestate, id est, de consilio, de ratione, de mente, ib. iv, 36. The metaphor which Herodotus uses is natural to mariners, as in vi, 12; but not so appropriate to Darius: among the Athenians, however, and the Ionians, who were chiefly maritime states, such expressions might have been familiar. VK. WE. εκπλαγήναι φρένας, Æsch. Ch. 227; δ. δυμόν, Eur. M. 8. BL.

98. ὑπερετίθεα] the Ionic imperfect. MA, 207, 6.

99. τῶν σῶν] 'on your part,' i.e. 'in you.' SH, on BO, 135. So τὸ ὑμέτερον, viii, 140, 98; for ὑμεῖε; τὸ ἐμὸν, τὸ σὸν, &c. (und, μέρος), occur often, especially in Pla. as τό γ' ἐμὸν ἔτοιμον, ἐὰν οὕτος ἐθέλη, Thg. 10; τό γ' ἐμὸν οὕδὲν κωλύει ἐπάβεσθαι ὑπὸ σοῦ ὅσαι ἡμέραι, i, 176, Β; τὰ μὲν

 66 δεήση, αἰρέομεν 100 Βαθυλῶνα. ἐγὼ μὲν γὰρ, ὡς ἔχω 1 , αὐτομολήσω 66 ές τὸ τεῖχος, καὶ φήσω πρὸς αὐτοὺς, ὡς ὑπὸ σεῦ τάδε πέπονθα. " καὶ δοκέω, πείσας σφέας ταῦτα ἔχειν οὕτω, τεύξεσθαι στρατιῆς. σὺ " δὲ, ἀπ' ἦς ἃν ἡμέρης ἐγὼ ἐσέλθω ἐς τὸ τεῖχος, ἀπὸ ταύτης ἐς δεκά-" την ημέρην, της σεωυτοῦ στρατιης, της οὐδεμία έσται ώρη 2 ἀπολ-" λυμένης, ταύτης χιλίους τάξον κατά τὰς Σεμιράμιος καλεομένας " πύλας μετα δε αὖτις, ἀπὸ τῆς δεκάτης ές εβδόμην, ἄλλους μοι " τάξον δισχιλίους κατὰ τὰς Νινίων ⁸ καλεομένας πύλας ἀπὸ δὲ " τῆς ἐβδόμης διαλείπειν 4 εἴκοσι ἡμέρας, καὶ ἔπειτα ἄλλους κάτ-" ισον, άγαγων κατά τὰς Χαλδαίων καλεομένας πύλας, τετρακισ-" χιλίους. έχόντων δὲ μήτε οἱ πρότεροι μηδὲν τῶν ἀμυνούντων, μήτε " οὖτοι, πλην ἐγχειριδίων τοῦτο δὲ έᾶν ἔχειν. μετὰ δὲ την εἰκο-" στην ημέρην, ίθέως την μεν άλλην στρατιην κελεύειν πέριξ προσ-" Κάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, Πέρσας δέ μοι τάξον κατά τε τὰς Βηλίδας " καλεομένας πύλας καὶ Κισσίας ο ως γὰρ έγω δοκέω, έμέο μεγάλα " ἔργα ἀποδεξαμένου, τά τε ἄλλα ἐπιτράψονται ἔμοὶ Βαβυλώνιοι " καὶ δὴ καὶ τῶν πυλέων τὰς βαλανάγρας·6 τὸ δ' ἐνθεῦτεν ἐμοί τε " καὶ Πέρσησι μελήσει τὰ δεῖ ποιέειν." (156) Ταῦτα ἐντειλάμενος, ήτε έπὶ τὰς πύλας, έπιστρεφόμενος, ὡς δη λάληθέως αὐτόμολος. δρέοντες δε άπο των πύργων οι κατά τοῦτο τεταγμένοι, κατέτρεχον κάτω καλ, ολίγον τι παρακλίναντες 8 την ετέρην πύλην 9, εἰρώτεαν, 'τίς τε είη; καὶ ὅτευ δεόμενος ῆκοι;' ὁ δέ σφι

ύμετερα ακούειν, ως εοικεν, ετοιμ' αν είη, ii, 633, a. VK. SW. The possessive pronoun with the article is frequently put instead of the personal. MA, 285.

1. ωs έχω] 'as I am;' ωs elχe, i, 24; 'as he was.' STG.

2. Δρη] 'as to which, it will be no matter even if it be destroyed.' s. iv, 135, 65.

3. Nurlwy] 'of the Ninevites;' Niνευίτων in Scripture.

5. τοῦτο] i.e. τὸ ὅπλον. STG.
6. βαλανάγρας] κλεῖς. Γλ. The word properly signifies a sort of catch used for pulling out the βάλανος, a bolt or pin of iron driven through the jambs of the gate, and through the end of the μοχλόs or cross-bar, to keep it in its proper position. In opening the gates, the βαλανάγρα was necessary to remove the fastening of the bar, so that it might be shot back. jambs. LAU.

LAU. See AO, and BF, on Th. ii, 4; nn, on Arist. V. 154 f.

7. ωs δη] 'as if forsooth.' Zopyrus ηκεν αθτόμολος, ώς ταθτα δη ύπο Δαρείου παθών, Polyæn. vii. 12; VK. άγορεύεις, ως δη τοῦδ' Ενεκά σφι ΕΕκηβόλος άλγεα τεύχει. Hom. Il. A, 110.

8. παρακλίναντες] Arist. P. 946; Homer uses avakaliveur, Il. E, 751; O. X, 156; in V. Hom. 23, v. 3; WE. παροίξας, Ar. P. 30; Eur. I. A. 857. BL. The opposites will be found in iii, 78, 20.

 τὴν ἐτέρην πύλην] 'one of the folding doors,' of which the gates ($\pi \dot{\nu}$ λαι) consisted. The gates of Mycenæ, for instance, were formed by two folding doors, each fixed to a round bar, turning within sockets hewn in the sill and lintel: these folding doors were fastened by a cross-beam, the ends of which ran into cavities made in the

س

ήγόρευε, ' ώς είη τε Ζώπυρος, καὶ αὐτομολέοι ἐς ἐκείνους." ήγον δή μιν οί πυλουροί, ταῦτα ὡς ἤκουσαν, ἐπὶ τὰ κοινὰ 10 τῶν Βαθυλωνίων καταστάς δὲ ἐπ' αὐτὰ 11, κατοικτίζετο 12, φὰς ' ὑπὸ Δαρείου πεπονθέ-' ναι τὰ ἐπεπόνθεε ὑπ' ἐωυτοῦ· παθέειν δὲ ταῦτα, διότι συμβουλεύσαι οι απανιστάναι την στρατιήν, έπεί τε ουδείς πόρος έφαίνετο της ' άλωσιος' " νῦν τε," ἔφη λέγων 18, " έγω ὑμῖν, ὧ Βαβυλώνιοι, " ήκω μέγιστον άγαθὸν, Δαρείω δὲ καὶ τῆ στρατιῆ καὶ Πέρσησι μέ-" γιστον κακόν ου γαρ δή, έμε γε ώδε λωθησάμενος, καταπροίζε-" ται 14 έπίσταμαι δ' αυτου πάσας τὰς διεξόδους τῶν βουλευμάτων." (157) Τοιαύτα έλεγε. οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ὁρέοντες ἄνδρα τῶν ἐν Πέρσησι δοκιμώτατον ρινός τε καί ώτων έστερημένον, μάστιξί τε καί αΐματι άναπεφυρμένον, πάγχυ 15 έλπίσαντες λέγειν μιν άληθέα, καί σφι ήκειν σύμμαχον, έπιτραπέσθαι έτοϊμοι ήσαν των έδέετο σφέων έδέετο δὲ στρατιῆς. ὁ δὲ, ἐπεί τε αὐτῶν τοῦτο παρέλαβε, έποίεε τά περ τῷ Δαρείω συνεθήκατο έξαγαγών γὰρ τῆ δεκάτη ημέρη την στρατιήν των Βαβυλωνίων, και κυκλωσάμενος τους χιλίους, τους πρώτους ένετείλατο Δαρείω τάξαι, τούτους κατεφόνευσε. μαθόντες δέ μιν οἱ Βαξυλώνιοι τοῖσι ἔπεσι τὰ ἔργα παρεχόμενον όμοῖα, πάγχυ περιχαρέες ξόντες, παν δη ετοιμοι ήσαν υπηρετέειν. ο δε, διαλιπών ημέρας τας συγκειμένας, αὖτις ἐπιλεξάμενος 16 τῶν Βαβυλωνίων έξήγαγε, καὶ κατεφόνευσε τῶν Δαρείου στρατιωτέων τούς δισχιλίους. ἰδόντες δὲ καὶ τοῦτο τὸ ἔργον οἱ Βαβυλώνιος πάντες Ζώπυρον είχον έν στόμασι αινέοντες. 17 ὁ δὲ, αὖτις διαλιπών τας συγκειμένας ήμέρας, έξήγαγε ές το προειρημένον, καί κυκλωσάμενος κατεφόνευσε τους τετρακισχιλίους. ως δε και τουτο κατέργαστο, πάντα 18 δή ην τοισι Βαθυλωνίοισι Ζώπυρος, και στρατάρχης τε οὖτός σφι καὶ τειχοφύλαξ ἀπεδέδεκτο. (158) Προσβολήν δέ Δαρείου κατά τὰ συγκείμενα 19 ποιευμένου πέριξ τὸ τεῖχος, ένθαῦτα δη πάντα τὸν δόλον ὁ Ζώπυρος έξέφαινε. οἱ μὲν γὰρ Βαβυλώνιοι, άναβάντες έπὶ τὸ τεῖχος, ημύνοντο την Δαρείου στρατιήν προσβάλλουσαν ο δε Ζώπυρος, τάς τε Κισσίας καὶ Βη-

10. ἐπὶ τὰ κοινὰ] ' to the public authorities.' commune Milyadum, Cic. V. i, 38; c. Siciliæ, ii, 46; 63; VK. οἰ δὲ οὐ προσεδέξωντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν, οὐδ' ἐπὶ τὸ κοινὸν, Thu. ii, 12; BO, 39. gentis c. Pelasgæ, Ov. M. xii, 7.

11. ἐπ' αὐτὰ] ' before them.' στὰς ἐπὶ τὸ συνέδριον, viii, 79; SW. καταστάντες ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, iii, 46; STG. St Luke xii, 11.

12. κατοικτίζετο] Compare Vir. Æ. ii, 67 ff.

16. ἐπιλεξάμενος] understand δσους ἐχρὴν, or δσους ἐβούλετο. SW.

17. είχον έν σ. αἰνέοντες] When Miltiades returned unsuccessful from Paros, (αὐτὸν) ἐν σ. ἔσχον οἱ ᾿Αθηναῖοι, but in that case the general was censured, vi, 136, 74. WE.

19. συγκείμενα] συμβόλαια ('conditions') may be understood. SBL, on BO, 256.

λίδας καλεομένας πύλας άναπετάσας, έσηκε τους Πέρσας ές τὸ τείχος. των δε Βαδυλωνίων οι μεν είδον το ποιηθέν, ούτοι έφευγον ές τοῦ Διὸς τοῦ Βήλου τὸ ἱρόν οι δὲ οἰκ είδον, ἔμενον ἐν τη έωυτου τάξι εκαστος 20, ές δ δη και ούτοι εμαθον προδεδομένοι. 21 (159) Βαβυλών μέν νυν ούτω τὸ δεύτερον αἰρέθη. Δαρεῖος δέ, έπει τε έκράτησε των Βαβυλωνίων, τουτο μέν, σφεων το τείχος περιείλε, και τας πύλας πάσας άπέσπασε το γαρ πρότερον έλων Κύρος την Βαβυλώνα έποίησε 22 τούτων οὐδέτερον τούτο δὲ, ὁ Δαρείος των άνδρων τους κορυφαίους μάλιστα ές τρισχιλίους άνεσκολόπισε, τοῖσι δὲ λοιποῖσι Βαθυλωνίοισι ἀπέδωκε τὴν πόλιν ολκέειν. ως δ εξουσι γυναϊκας οί Βαθυλώνιοι, Ίνα σφι γένεα υπογίνηται, τάδε Δαρεῖος προϊδων έποίησε τας γαρ έωυτων, ως καί κατ' άρχας δεδήλωται, απέπνιξαν οἱ Βαβυλώνιοι, τοῦ σίτου προορέωντες έπέταζε τοϊσι περιοίκοισι έθνεσι γυναϊκας ές Βαβυλώνα κατιστάναι, δσας δη έκάστοισι έπιτάσσων, ώστε πέντε μυριάδων το κεφαλαίωμα των γυναικών συνήλθε. έκ τουτέων δε των γυναικών οι νύν Βαθυλώνιοι γεγόνασι. (160) Ζωπύρου δε ούδεις άγαθοεργίην Περσέων υπερεβάλετο παρά Δαρείω κριτή 23, ούτε των υστερον γενομένων, ούτε των πρότερον, ότι μη Κύρος μούνος τούτφ γαρ οὐδεὶς Περσέων ήξίωσε κω εωυτόν συμβαλέειν. πολλάκις δε Δαρείον λέγεται γνώμην τήνδε 24 άποδέξασθαι, 'ώς βούλοιτο αν Ζώπυρον είναι άπαθέα της αεικείης καλλον, η Βαθυλωνάς οι είκοσι πρός τη έούση προσ-' γενέσθαι.' έτίμησε δέ μιν μεγάλως· καὶ γὰρ δῶρά οἱ ἀνὰ πᾶν ἕτος έδίδου ταυτα, τα Πέρσησί έστι τιμιώτατα, και την Βαθυλωνά οί έδωκε άτελέα νέμεσθαι μέχρι τῆς ἐκείνου ζόης, καὶ ἄλλα πολλὰ έπέδωκε. Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγάβυζος, δς έν Αλγύπτω άντία 'Αθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ἐστρατήγησε· 25 Εύζου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυρος, δς ές 'Αθήνας αὐτομόλησε 26 έκ Περσέων.

22. enoinge It appears both from Herodotus and Xenophon that Babylon had been much indebted to the clemency of Cyrus. WE.
23. παρὰ κριτῆ] These two words

are sometimes omitted, and the dative placed alone to express 'in the judgement,' or 'opinion, of any one.' MA, 389, a. παρ' ἐμοὶ occurs in this sense, i, 32. STG.

24. γνώμην τήνδε] ἐκεῖνο δὴ τὸ λαμπρον εφθέγξατο " άλλ' οὐδε είκοσι Βαδυλώνας έχειν εδούλομην αν, έφ' φτε δράν τοιαύτα παθόντα Ζώπυρον," Poly.

vii, 12. Plutarch swells the number from twenty to one hundred, M. xvi, from twenty to one hundred, M. xvi, p. 173. Lucian exaggerates it to twenty thousand, Jo. Tr. 53; but he is not speaking seriously. What Darius says of Megabazus, iv, 143; Plutarch applies to Zopyrus. WE. VK. LR.
25. lorpartiyngs] Thu. i, 109; Diod. xi, 74; 76. He is mentioned as one of the Persian generals, vii, 82. WE.

26. αθτομόλησε] This was also in the reign of Artaxerxes. According to Ctesias, he did not reach Athens, but was killed at Caunus, WE. LR.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK III.

1. Why did Cyrus send to Egypt for an oculist?

2. What is ἐσθῆτί τε καὶ χρυσῷ an instance of?

3. In addressing a person by name, why was his father's name also added?

4. What construction is used after verbs signifying 'to perceive'? Give an imitation of this Greek idiom from a Latin poet.

5. How do caravans now convey their water across the deserts?

6. With what restriction must the following rule in Matthiæ be received? "When a substantive and an adjective should be both in the same case, the Greeks, considering the substantive as a whole and the adjective as a part of it, put the former in the genitive case."

7. Why is it absurd to suppose that the Persian army was supplied from the Corys by conduit-pipes formed of hides?

And in what manner was it most probably supplied?

8. What city was looked upon as the key of Egypt?

9. From what nation was the barbarous custom adopted of tasting human blood to signify desperate resolution of purpose, and fidelity to accomplices or comrades?

10. What description of persons were employed to draw

water?

11. What is implied by the expression ἀπικέσθαι ἔς τι?

12. What was the opinion of the ancients with regard to a man's shedding tears?

13. Why should ἐσελθεῖν be followed by a dative?

14. Of how many years did an olympiad consist? and how can dates be reduced from olympiads to years before Christ?

15. Under the sway of what nations has Egypt successively

passed, since the death of Psammenitus?

16. What is $\pi \epsilon \zeta \delta c$ generally opposed to? How are we to know when it signifies 'infantry' exclusively? n. 42.

17. What was the other name of the Ichthyophagi? and

what was its signification?

18. What was looked upon as the reciprocal relation of cities and their colonies? What name did a city bear with reference to its colonies? Did any duties subsist on the side of either, towards the other party?

19. Mention the ornaments which were in use among the

Medes.

20. Give the etymology and signification of ἀλάβαστρον. Of what materials was it usually made? What epithet shows that it was not always so?

21. How many kinds of wine does Herodotus mention? Which of them is still the ordinary drink of Eastern nations?

22. What was the comparative length of the Persian bow and the Æthiopian bow? How does the disproportionate size of the arrows used with the latter prove that it was difficult to bend?

23. Give instances of phrases composed of ποιεῖσθαι, in the

middle voice, and an accusative case.

24. What kind of tautology is frequently employed by many writers in order to strengthen expressions? What authors are more sparing in the use of it? n. 64.

25. Convey by definition the full force of the word γνωσι-

μαχέειν.

- 26. How does Seneca describe the gradations of famine in the fatal expedition against Ethiopia? Did Cambyses dread the famine itself?
- 27. What name is given to the ellipsis of κακῶς in the expression οὖτω ἔποηξε?

28. What fanciful comparison does Strabo make of Africa?

and for what reason?

- 29. What analogous metaphors are used in speaking of the Oases, and of camels?
- 30. By what casualties might the forces have perished, which
- were sent against the Ammonians?
 31. Who asserted, and who denied, the identity of Apis and
- Epaphys?
 - 32. How many in number were the marks on the sacred bull?
- 33. Who used to say, that "anger differed from madness only in its duration"?
- 34. By what participles do the Greeks express 'with impunity'?

35. What two significations has δικαιούν?

36. Between what cities did the Persian kings divide their residence?

37. Which of the Greek chieftains in the Trojan war is said to have been most addicted to wine?

38. How is the construction of Hder $\theta a \iota$ with an accusative to be accounted for?

39. In the phrases λέγειν οὐδὲν and λέγειν τι, as opposed to each other, what do these accusatives respectively signify?

40. Can a neuter adjective be predicated of a masculine or

feminine noun? Can it in Latin?

41. In Herodotus, what substantives should terminate in -είη?

42. How do you account for the figure tmesis? and in what stage of the language was it most used?

43. What meaning does xalpwr with a negative convey? and

by what figure?

- 44. Is any other instance known, besides that of Smerdis, in which strong personal resemblance has led to violent civil commotions?
- 45. What are the different constructions, in Latin, which a proper name admits of, when the word *nomen* is expressed?

46. What is the force of πρὸ, in composition with ἐρέειν,

είπεῖν, ἀγορεύειν, &c.?

- 47. What secondary sense does ἀκούειν frequently receive?
- 48. After oi $\mu\eta$, in what tense and mood ought a verb active to be put?

49. What is synonymous with the word euphemism?

- 50. How are verbals in $-\tau c_0$ and in $-\tau c_0$ accented? Are there any exceptions?
- 51. Explain the difference between οὐδέ ποτε, and οὐδέ πώ ποτε.
- 52. What is the list of common primitive adjectives in -oc, which are oxytones? Mention what terminations, and what significations, require adjectives, generally speaking, to be accented on the last syllable.

53. What is μύκης literally? and what other significations

has it?

54. What substantive is understood with the adjective και-ρίη? and what does the adjective itself signify?

55. Mention instances, in which persons have been deceived

as to the place of their death.

- 56. What is, in many cases, the force of the present participle? and what tense does it resemble in such instances? n. 23.
- 57. What accent should be given to ἀδελφεοκτονος accordingly as it was applied to Cambyses, to Smerdis, to Polynices, or to Eteocles?

58. What genitive absolute does Phavorinus say that the Attics never use?

59. How is it that οἰκειότατος becomes οἰκηϊώτατος in Ionic? What do you suppose gave rise to the rule, by which certain adjectives have ό, and others ώ, in the antepenultimate of their comparatives and superlatives?

60. What substantive is sometimes understood after $\tau \in \lambda_{OS}$.

as well as after the kindred verb τελευταν? n. 64. n. 35.

61. Has the middle voice its proper meaning in κατερείκεσθαι?

- 62. In the Septuagint and New Testament, what is often used instead of the middle voice?
- 63. Wherein did σφάκελος properly differ from γάγγραινα? What was the incipient stage, which led to these, called?

64. What is generally the force of verbs in $-\delta\omega$?

- 65. Give the Scriptural names of Cambyses, Smerdis, and Atossa.
- 66. Explain the difference of φαίνεσθαι έχων and φαίνεσθαι έχειν.

67. What is ἐπίλαμπτος the Ionic form of? What letter is

so frequently inserted for the sake of euphony?

68. Paraphrase προσεταιρίσασθαι, and κατῆσθαι, in the words of Livy. n. 24.

69. Of what province was Susa the capital?

70. How are primitive adjectives in -vos accented?

71. Give an instance of hellenism in a Latin poet, in imitation of the idiom χαλεπὸς παρελθεῖν? Does our own language more resemble the Greek, or the Latin, in construction?

72. What authors have defended the expediency of false-hood in certain cases? Does there appear any inconsistency in

placing such sophistry in the mouth of Darius?

73. By what part of speech, in what case, are φαίνεσθαι,

δείκνυσθαι, &c. followed?

74. What is the accent of adjectives in -105? and what are the exceptions?

75. Where were the royal palaces generally situated? and

why? n. 62.

76. When τε and και refer to time, what are they equivalent to?

77. What verbs signify 'to shut' a door?

78. Give the etymology of άργὸς, πάλος, ὀλιγωρίη. n. 2.

79. What are the Greek verbs which signify 'to keep' a festival?

80. What philological remark does Herodotus make on the Greek names of festivals?

81. How would other writers express the meaning, which Herodotus conveys by repeating λέγουσι followed by δ ων?

82. What simile does Euripides use in describing the oppression of a city by a despotic monarch? What facts are illustrative of this simile?

83. What mode of election does Socrates expose the absur-

dity of?

84. What peculiar significations are sometimes attached to ἀχρήϊος and synonymous adjectives, as well in Latin as in

Greek? and by what figure?

85. State the opinions of Socrates and of Fenelon as to the despotism of a mob; and the reply of Bishop Watson to George III, to the same effect.

86. In what author does oikeiog occur very frequently to

signify 'befitting, appropriate'?

87. Is it genius, or conquest, which constitutes the true hap-

piness of a people? Give the reason. n. 77.

88. Can you mention the names of several eminent men, who have expressed their disapprobation of democracy; and of others, who have declared in favour of monarchy?

89. In what particular sense are φιλέει and ἐθέλει often met with? n. 64. And what tense would express the same meaning,

if these verbs were omitted?

90. What may the metaphor συγκύψαντες be derived from?

91. To what description of government does Polybius give the preference? Give examples of such a form of government.

92. By what particle may $\epsilon \pi' \phi \tau \epsilon$ be expressed, when it sig-

nifies 'on condition that'?

- 93. What nation used to draw presages from the neighing and snorting of horses?
 - 94. How old was Darius when he ascended the throne?
- 95. What unsuccessful attempts have been made to enslave the Arabians?

96. What is the sense of ὑποτύπτειν?

97. Explain the etymology of $\kappa\rho\eta\tau\dot{\eta}\rho$; and the difference of $\kappa\rho\eta\tau\dot{\eta}\rho$, $\kappa\dot{\nu}a\theta\sigma_{0}$, $\phi_{i}\dot{a}\lambda\eta$, and $\xi\kappa\pi\omega\mu a$.

98. What is the Latin for φῦμα?

99. Explain the difference between φέρειν αισχύνην and φέρειν ες αισχύνην.

100. What verbs have a contrary sense to ἀπαμβλύνεσθαι?

- 101. In what estimation were Greek slaves held by the ancients?
- 102. Where ές αὐτοὺς is used in reference to Ἑλλάδος which has preceded, what is the figure called? and why? n. 51.

103. Why may not πολλαπλάσια be written, in Ionic, πολλαπλήσια?

104. Explain the signification of γαῦλος.

105. What does the genitive represent in the words ρηστώνη η Δημοκήδεος? n. 53.

106. What is ων equivalent to, in οὐκ ων ἔπειθον?

107. How many prizes did Milo obtain? By what death did he die?

108. Who were employed as σιτοποιοί? n. 31.

109. Give the etymology of omen.

110. Give the meaning of ἀγαθοεργίαι; and mention instances of them.

111. Why is the expression ἐξέπλωσας τῶν φρενῶν somewhat misplaced in the mouth of Darius? How then do you account for our author's using it?

112. Explain the manner in which the gates of a town were constructed; and the use of the $\beta a \lambda a \nu \dot{a} \gamma \rho a$.

113. What is the Ionic form of πάνυ?

MELPOMENE.

ARGUMENT OF THE FOURTH BOOK.

Darius determines to invade Scythia: 1. Against the advice of Artabanus, he advances to the Bosporus: 83-85. The Persian army crosses the bridge built by Mandrocles: 87-89. In their march to the Danube, they conquer the Getæ: 91-93. Darius crosses the river, leaving the Ionians to guard the bridges: 97; 98. The Scythians solicit aid: 102. Their application being in great measure unsuccessful, they retire before the invaders, devastating the country in their retreat: 118-125. Darius offers them the alternative of submission or a pitched battle; they decline his proposals, and draw the Persians on: 126-130. They send the king an enigmatical present: 131-134. He retreats precipitately: 135. The Scythians urge the Ionians to demolish the bridges; Histiaeus succeeds in dissuading the measure, though opposed by Miltiades: 136; 137; 139. Darius recrosses the Danube, and returns to Asia, leaving Megabazus in Europe: 140-144. Persian expedition into Libya; Barce taken; attack on Cyrene fails: 145; 200-205.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ.

МЕЛПОМЕНН.

(1) ΜΕΤΑ δὲ τὴν Βαδυλῶνος αἴρεσιν ἐγένετο ἐπὶ Σκύθας αὖ τοῦ Δαρείου ἔλασις. ἀνθεύσης γὰρ τῆς ᾿Ασίης ἀνδράσι, καὶ χρημάτων μεγάλων συνιόντων, ἐπεθύμησε ὁ Δαρεῖος τίσασθαι Σκύθας, ὅτι ἐκεῖνοι πρότεροι, ἐσδαλόντες ¹ ἐς τὴν Μηδικὴν καὶ νικήσαντες μάχη τοὺς ἀντιουμένους, ὑπῆρξαν ² ἀδικίης. τῆς γὰρ ἄνω ᾿Ασίης ਜρξαν, ὡς καὶ πρότερόν ³ μοι εἴρηται, Σκύθαι ἔτεα δυῶν δέοντα τριήκοντα. ⁴ Κιμμερίους ⁵ γὰρ ἐπιδιώκοντες, ἐσέδαλον ἐς τὴν ᾿Ασίην, καταπαύσαντες τῆς ἀρχῆς Μήδους οὖτοι γὰρ, πρὶν ἢ Σκύθας ἀπικέσθαι, ਜρχον τῆς ᾿Ασίης.

(83) Παρασκευαζομένου Δαρείου έπὶ τοὺς Σκύθας, καὶ ἐπιπέμποντος ἀγγέλους ἐπιτάξοντας τοῖσι μὲν πεζὸν ⁶ στρατὸν, τοῖσι δὲ νέας παρέχειν, τοῖσι δὲ ζευγνύναι ⁷ τὸν Θρηΐκιον Βόσπορον ⁸, 'Αρ-

1. ἐσβαλόντες] has the force of a gerund in ·do. μέγα λαβεῖν, μικρὰ πράπτοντας, Dem. O iii, 9; οὐκ ἔστιν, αδικοῦντα, καὶ ἐπιορκοῦντα, καὶ ψευδόμενον, δύναμιν βεθαίαν κτήσασθαι, ib. ii, 4; δεικτέον τὴν μεταβολὴν, εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἄπαντα ποιοῦντας ἐτοίμας, 6; ἡσυχάσασα αὐξηθῆναι, Thu. i, 12; crescit indulgens sibi, Hor. II O. ii, 13; ΜΛ, 554. παρατρέψαντα, in vii, 128, 30.

 υπῆρξαν] πολλῶν κακῶν ὑπῆρξεν Οἰδίπου δόμοις τόδ ῆμαρ, Eur. Ph. 1598; An. 273. MV. The word πρότεροι in the preceding part of the sentence is redundant, and the substantive corresponding to ἀδικίης is sometimes suppressed. SBL, on BO, 13. Demosthenes has the elliptical, as well as the pleonastic expression; direthforor timesfedul to bachfarta, and this Exbras arbotesos bahres. STE, Th. L. G. 2298. s. v, 118, 14; vi, 91, 78; MA, 553, 3. Liv. xxix, 4, 1.

3. πρότερον] i, 103; &c; WE. iv, 12. LAU.

4. ξ. δυῶν δέοντα τρ.] This sort of circumlocution is more frequent than the use of numbers compounded with 8 or 9. MA, 141, obs. 1. so undeviginti, duodeviginti, &c.

Κιμμερίους] Hom. O. A. 14. SW.
 ζενγνόναι] This is the reading of SH; approved by WE, and SW.
 Το construct a bridge of boats across, σχεδίγ being understood. LR.

8. τον Θρητκιον Βόσπορον] so called

τάβανος ό Υστάσπεος, άδελφεὸς έων Δαρείου, ἔχρηζε μηδαμῶς αὐτὸν στρατητην έπὶ Σκύθας ποιέεσθαι, καταλέγων τῶν Σκυθέων τὴν άπορίην. άλλ', οὐ γάρ 9 ἔπειθε συμβουλεύων οἱ χρηστά, ὁ μὲν έπέπαυτο ὁ δὲ, ἐπειδή οἱ τὰ πάντα παρεσκεύαστο, ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν 10 ἐκ Σούσων. (84) Ἐνθαῦτα τῶν Περσέων Οἰόβαζος έδεήθη Δαρείου, ' τριῶν ἐόντων οἱ παίδων καὶ πάντων στρατευομένων, ' ενα αὐτῷ καταλειφθῆναι.' ὁ δέ οἱ ἔφη, 'ὡς φίλφ ἐόντι καὶ με-' τρίων δεομένω, πάντας τους παΐδας καταλείψειν.' ὁ μεν δη Οίόβαζος περιχαρής ήν, έλπίζων τους υίέας στρατητης άπολελύσθαι, ό δὲ ἐκέλευσε τοὺς ἐπεστεῶτας 11 ἀποκτεῖναι πάντας τοὺς Οἰοβάζου παίδας. καὶ οὖτοι μεν, ἀποσφαγέντες, αὐτοῦ ταύτη ἐλίποντο. 12 (85) Δαρείος δε, έπεί τε πορευόμενος έκ Σούσων απίκετο τῆς Καλχηδονίης 13 έπὶ τὸν Βόσπορον, ἵνα ἔζευκτο ἡ γέφυρα, ἐνθεῦτεν, έσβας ές νέα, επλεε έπὶ τας 14 Κυαν έας 15 καλευμένας, τας πρότερον πλαγκτάς 16 "Ελληνές φασι είναι. εζόμενος δε έπι τῷ ίρῷ 17, έθηεῖτο τὸν Πόντον, ἐόντα ἀξιοθέητον.

to distinguish it from B. Κιμμέριος, iv, 12. See A. LR. BL, on Æsch. P. V. 758.

10. ἐξήλαυνε τὸν στρατὸν] ii, 161 ; vii, 38. The substantive is omitted, ii, 163; FI. But there τους επικούρους may be repeated from the preceding words. BO, 254 f. s. i, 191. The augment is omitted in dπέλαυνε, iv, 92.

11. τοὺς ἐπεστεῶτας] 'the by-standers,' GR. WE. SW. 'those whose office it was; 'STE. STG. The word signifies 'superintendants,' ii, 148; vii, 117; but to denote 'those whose office it was,' Herodotus uses τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν, vii, 39; SW. τοισι προσέκειτο, i, 119; οίπερ έτετα-χατο έπι τούτφ, i, 191; τοισι ταῦτα πρήσσουσι, iii, 29. STG. On a comparison of which passages, especially iii, 29; and vii, 39; (which speaks of a similar act of tyranny,) it strikes me that the interpretation of STE. conveys the meaning of our author; who uses τους παραστάτας for 'the by standers,' vi, 107.

12. elimorro] See MT, ii, 6, 3, (note 15). TX. plerique sic iram, quasi insigne regium, exercuerunt: sicut Darius...nam cum bellum Scythis indixisset, rogatus ab Ebazo, nobili sene, ut ex tribus liberis unum in

solatium patri relinqueret, duorum opera uteretur; plus, quam rogabatur, pollicitus, omnes se illi dixit remissurum, et occisos in conspectu parentis abjecit: crudelis futurus, si omnes abduxisset! Sen. de I. iii, 16. Compare this incident with the anecdote of Xerxes, vii, 38; to whose character such an atrocity was far more con-

genial. WE.
13. Καλχηδονίης] Chalcedon, or Calchedon, was called 'the City of the Blind;' Tac. A. xii, 63; it is now Kadi-Keni. A. LR. Καλχηδονίης here is an adjective agreeing with $\gamma \hat{\eta} s$ understood; the bridge was 60 or 70 furlongs from the town. Compare REN, p. 117; with BRT's Map, V. du J. A. pl. 6.
14. ἐπὶ τὰs] und. νήσους. FI. BO,

183.

15. Κυανέαs] also called Συμπλη-γάδαs, Eur. M. 2; I. T. 242; now the Pavorane; s. A. LR. Juv. xv, 19. 16. πλαγκτάς] Pli. vi, 13; iv, 27;

ED. instabiles, Ov. Tr. i, 10, 34; ourδρόμων κινηθμόν άμαιμάκετον πετράν, Pind. P. iv, 370; A. Apol. ii, 317 ff; 551 ff. LR.

17. $\tau \hat{\varphi} i \rho \hat{\varphi}$] Darius landed on the Asiatic shore of the Bosporus near 'the temple of Jupiter Urius,' emphati-

(87) 'Ο δε Δαρείος, ως έθηήσατο τον Πόντον, επλεε υπισω έπι την γέφυραν, της άρχιτέκτων έγένετο Μανδροκλέης Σάμιος θηησάμενος δε και τον Βόσπορον, στήλας έστησε δύο έπ' αὐτῷ 18 λίθου λευκοῦ 19, ἐνταμων γράμματα 20, ἐς μὲν τὴν ᾿Ασσύρια, ἐς δὲ τὴν Έλληνικα, έθνεα πάντα, δσαπερ ήγε ήγε δε πάντα, των ήρχε τουτέων μυριάδες έξηριθμήθησαν, χωρίς τοῦ ναυτικοῦ, ε΄ βδομήκοντα σύν ίππεῦσι νέες δὲ ἐξακόσιαι συνελέχθησαν, τῆσι μέν νυν στήλησι ταύτησι Bυζάντιοι 21 , κομίσαντες ές την πόλιν, υστερον τούτων έχρήσαντο πρὸς τὸν βωμὸν τῆς 'Ορθωσίης ²² 'Αρτέμιδος, χωρὶς ένὸς λίθου οὖτος δὲ κατελείφθη παρά τοῦ Διονύσου 23 τον νηον έν Βυζαντίω, γραμμάτων 'Ασσυρίων πλέος. τοῦ δὲ Βοσπόρου ὁ χῶρος 24, τον εζευξε βασιλεύς Δαρεῖος, ως έμοι δοκέειν 25 συμβαλλομένω, μέσον έστι Βυζαντίου τε και τοῦ έπι στόματι ίροῦ. (88) Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα, ἡσθεὶς τῷ σχεδίη 26, τὸν ἀρχιτέκτονα αὐτῆς Μανδροκλέα τὸν Σάμιον ἐδωρήσατο πᾶσι δέκα.²⁷ ἀπ' ὧν δὴ Μανδροκλέης άπαρχην, ζωα γραψάμενος 28 πασαν την ζευξιν του Βοσπόρου, καλ

cally called Hieron; which was situated on a height commanding a view of the mouth of the Black Sea, and of the Cyanean Rocks, at the distance of 40 furlongs. After seeing the prospect, the king descended the hill, and re-embarked. WE. LR.

18. ἐπ' αὐτῷ] ἐπὶ τῷ Αληκι ποταμῷ, Thu. iii, 99; MA, 586, γ. super flumen,

Liv. i, 2.

19. λίθου λευκοῦ] 'of white marble.' 20. γράμματα] must here be taken in the sense of ἐπεγραφή 'an inscription.' γ. λέγοντα τάδε occurs i, 187 twice; iv, 91; therefore this participle may be understood here; or γ. and ἔθνεα may be put in apposition. SW.

21. Βυζάντιοι] Byzantium afterwards bore the name of Constantinople; and is now called by the Turks Istambol (Byron, Maid of Athens); a corruption of ἐς τὰν πόλιν, A. LR. which very expression occurs here; s. vii, 99, 61.

22. 'Ορθωσίηs] Diana had this surname from mount Orthius in Arcadia.

LK.

23. Διονύσου] This name means 'the god (Δὶs) from mount Nysa in India.' A.

24. δ χῶροs] At this spot Mahomet is repaired the old castles, prepara-

tory to the siege of Constantinople, GIB, xvii.

25. &s έμοι δοκέειν] ii, 124; viii, 30. SW. ZN, on VG, v, 3, 8. vi, 95, 3; &s is sometimes omitted, i, 172; vi, 30, 57; Æsch. P. 251; Soph. E; 412; δοκεῦν δ' ἔμοιγε, Thu. vii, 87; RZ, on VG, v, 3, 6. The complete expression would be κατὰ τὸ δ. ἐ. BL. or ἔστι (i.e. ἔξεστι) with ձs may be supplied, ix, 32; MA, 543. as in i, 61, 48. &s ἐμοὶ δοκέει occurs, i, 152. WE.

26. τῆ σχεδίη] iv, 89; und. γεφύρα, 'with the temporary bridge;' STO, on BO, 45. SH. The adjective originally, when standing alone, refers to raws understood, Hom. O. E, 33; 'a vessel constructed on an emergency;' D. it afterwards came to signify 'a temporary bridge constructed of such vessels:' ἡ εἰκαἰως πεποτημέτη ναῶς, διάβασις, γέφυρα, ζεῦγμα, Hes. BL. γέφυρα is not written with a final η in Ionic, because the α is short, as the accent shows.

27. πῶσι δέκα] ' with ten things of each sort,' ix, 81; τὰ πάντα μυρία, iii, 74; ἐκατὸν π. Theop. in Ath. iv, 25; Stra. Parth. Er. 9; CS. WE. π. τρισχίλια, i, 50. VK. HE, on VG, iii,

10, 4.

βασιλέα τε Δαρείον έν προεδρίη κατήμενον, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαβαίνοντα, ταῦτα γραψάμενος, ἀνέθηκε ές τὸ "Ηραιον 29, έπιγράψας τάδε

- " Βόσπορον Ιχθυόεντα γεφυρώσας, ανέθηκε " Μανδροκλέης "Ηρη μνημόσυνον σχεδίης"
- " Αυτώ μεν στέφανον 30 περιθείς, Σαμίοισι δε κυδος, " Δαρείου βασιλέως έκτελέσας κατά νοῦν."

ταῦτα μέν νυν τοῦ ζεύξαντος τὴν γέφυραν μνημόσυνα ἐγένετο. (89) Δαρείος δε, δωρησάμενος Μανδροκλέα, διέβαινε ές την Εὐρώπην, τοισι "Ιωσι παραγγείλας πλέειν ές τὸν Πόντον, μέχρι "Ιστρου ³¹ ποταμοῦ· ἐπεὰν δὲ ἀπίκωνται ἐς τὸν "Ιστρον, ἐνθαῦτα αυτόν περιμένειν, ζευγνύντας τον ποταμόν. το γάρ δή ναυτικον ηγον "Ιωνές τε καὶ Αἰολέες καὶ Ἑλλησπόντιοι.82 ὁ μὲν δη ναυτικός στρατός, τὰς Κυανέας διεκπλώσας, ἔπλεε ίθὺ τοῦ "Ιστρου ἀναπλώσας δὲ ἀνὰ τὸν ποταμὸν δυῶν ἡμερέων πλόον ἀπὸ θαλάσσης, τοῦ ποταμοῦ τὸν αὐχένα 88, ἐκ τοῦ σχίζεται τὰ στόματα τοῦ "Ιστρου, έζεύγνυε. Δαρεῖος δὲ, ὡς διέβη τὸν Βόσπορον κατὰ τὴν σχεδίην, έπορεύετο διὰ τῆς Θρηίκης ἀπικύμενος δὲ ἐπὶ Τεάρου 34 ποταμοῦ τας πηγας, έστρατοπεδεύσατο ημέρας τρείς.

(91) Έπὶ τοῦτον ὧν τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος ὁ Δαρεῖος ὡς έστρατοπεδεύσατο, ήσθεὶς τῷ ποταμῷ, στήλην ἔστησε καὶ ἐνθαῦτα, γράμματα έγγράψας λέγοντα τάδε "Τεάρου ποταμοῦ κεφαλαίδο " ύδωρ άριστόν τε καὶ κάλλιστον παρέχονται πάντων ποταμῶν' καὶ " ἐπ' αὐτὰς ἀπίκετο, ἐλαύνων ἐπὶ Σκύθας στρατὸν, ἀνὴρ ἄριστός τε " καὶ κάλλιστος πάντων ἀνθρώπων, Δαρεῖος ὁ Ύστάσπεος, Περσέων

28. (ω γραψάμενος] s. i, 70, 23; ζωγραφήσας, Eust. WE. The middle voice shows that he did not paint it himself, but had it painted. LR.

29. "Hpaiov] iv, 152. This was the celebrated 'temple of Juno' at Samos, i, 70; νηδε μέγιστος πάντων νηῶν τῶν ήμεις ίδμεν, iii, 60. WE.

30. στέφανον] 'Αγαμέμνονα λόγχαις Έλλάδι κλεινότατον σ. δὸς ἀμφὶ κάρα γ' έδν, κλέος δείμνηστον, διμφιθεΐναι, Eur. I. A. 1527; Μν. γέρας διμφέβαλε κόμαις, Pind. P. v, 42. 31. "Ιστρον] 'the Danube,' in Ger-

man Donau. A.

32. Έλλησπόντιοι] The people who dwelt on either side of the Hellespont,

or Dardanelles, and of the Propontis or Sea of Marmora. A. LR.

33. αὐχένα] Αὐχὴν 'neck,' applied to a river, denotes that part of it at which different 'heads,' κεφαλαί, iv, 91, 33, branch off to their 'mouths,' στόματα, ii, 17, from the main 'body' of the stream; and when the head is double, the term 'horns,' κέρατα, is sometimes used. SW. s. iv, 118, 68; vi, 37, 6.

34. Τεάρου | Δαρείφ ἐπὶ Σκύθας ἐλαύνοντι Ταίναρος εν Θράκη ποταμός έδοξεν είναι κάλλιστος και στύλον δ Δαρείος στήσας, τοῦτο ἐνέγραψεν αὐτῷ, Ταίναρον «Ιναι ποταμόν κάλλιστον, Liban. O.

A. p. 346, A. WE.

" τε καὶ πάσης τῆς ἡπείρου 35 βασιλεύς." ταῦτα δὴ ἐνθαῦτα ἐγράφη. (92) Δαρεῖος δὲ, ἐνθεῦτεν ὀρμηθεὶς, ἀπίκετο ἐς ἄλλον ποταμὸν, τῷ οὕνομα ᾿Αρτισκός 36 ἐστι, δς διὰ Ὀδρυσέων ρέει. ἐπὶ τοῦτον δὴ τὸν ποταμὸν ἀπικόμενος, ἐποίησε τοιόνδε ἀποδέξας χωρίον τῷ στρατιῷ, ἐκέλευε πάντα ἄνδρα λίθον ἔνα παρεξιόντα τιθέναι ἐς τὸ ἀποδεδεγμένον τοῦτο χωρίον. ὡς δὲ ταῦτα ἡ στρατιὴ ἐπετέλεσε, ἐνθαῦτα κολωνοὺς 37 μεγάλους τῶν λίθων καταλιπὼν, ἀπέλαυνε τὴν στρατιήν. (93) Πρὶν δὲ ἀπικέσθαι ἐπὶ τὸν Ἱστρον, πρώτους αἰρέει Γέτας 38 τοὺς ἀθανατίζοντας. οἱ μὲν γὰρ δὴ τὸν Σαλμυδησσόν 89 ἔχοντες Θρήϊκες, καὶ ὑπὲρ ᾿Απολλωνίης 40 τε καὶ Μεσαμβρίης 41 πόλιος οἰκημένοι, καλεύμενοι δὲ Σκυρμιάδαι καὶ Νιψαῖοι, ἀμαχητὶ σφέας αὐτοὺς παρέδοσαν Δαρείψ οἱ δὲ Γέται, πρὸς ἀγνωμοσύνην τραπόμενοι, αὐτίκα ἐδουλώθησαν, Θρηΐκων ἐόντες ἀνδρειότατοι καὶ δικαιότατοι.

(97) Δαρεῖος δὲ ὡς ἀπίκετο, καὶ ὁ πεζὸς ⁴² ἄμ' αὐτῷ στρατὸς, ἐπὶ τὸν Ἰστρον, ἐνθαῦτα διαβάντων πάντων, Δαρεῖος ἐκέλευσε τοὺς Ἰωνας, τὴν σχεδίην λύσαντας, ἔπεσθαι κατ' ἤπειρον ἐωυτῷ καὶ τὸν ἐκ τῶν νεῶν στρατόν. μελλόντων δὲ τῶν Ἰώνων λύειν, καὶ ποιέειν τὰ κελευόμενα, Κώης ὁ Ἐρξάνδρεω, στρατηγὸς ἐὼν Μυτιληναίων, ἔλεξε Δαρείῳ τάδε, πυθόμενος πρότερον, εἴ οἰ φίλον εἴη γνώμην ἀποδέκεσθαι παρὰ τοῦ βουλομένου ἀποδείκνυσθαι· "Ω βασιλεῦ, " ἐπὶ γῆν γὰρ ⁴³ μέλλεις στρατεύεσθαι, τῆς οὕτε ἀρηρομένον ⁴⁴ " φανήσεται οὐδὲν, οὕτε πόλις οἰκεομένη, σύ νυν ⁴⁵ γέφυραν ταύτην " ἔα κατὰ χώρην ἐστάναι, φυλάκους αὐτῆς λιπὼν τούτους, οῖ περ μιν ἔζευξαν, καὶ ἤν τε κατὰ νόον πρήξωμεν, εὐρόντες Σκύθας, " ἔστι ἄποδος ἡμῖν ἡν τε καὶ ⁴β μή σφεας εὐρεῖν δυνεώμεθα, ἤ γε " ἄποδος ἡμῖν ἀσφαλής· οὐ γὰρ ἔδεισά κω, μὴ ἑσσωθέωμεν ὑπὸ " Σκυθέων μάχῃ, ἀλλὰ μᾶλλον, μὴ, οὐ δυνάμενοί σφεας εὐρεῖν, " πάθωμέν τι ἀλώμενοι. καὶ τάδε λέγειν φαίη τις ἄν με ἐμεωυτοῦ

35. τῆs ἡπείρου] 'of the continent,' i.e. of Asia: In England by 'the continent' we mean that of Europe.

36. 'Αρτισκόs] probably the same as "Αρδησκοs (or "Αρδισκοs Mss. Barocc.) Hes. Th. 345; WE. now Arta. LR.

37. κολωνούς] 'barrows, cairns.'

38. Γέταs] The same people as the Goths: they inhabited Bulgaria, and perhaps a small part of Servia. A. LR.

39. Σαλμυδησσόν] or Halmydessus, now Stagnara, LR. or Midjeh. A. Proper names in -ησσός are oxytones;

'Αλικαρνησσός, Ταρτησσός, Λυκαβησσός, Λυρνησσός, Μυκαλησσός, Τελμησσός, ΒL.

40. 'Απολλωνίηs] afterwards Sozopolis, now Sizeboli. A.
41. Μεσαμβρίηs] now Misevria. s. vi,

33, 73; vii, 108, 35.

44. ἀρηρομένον] Hom. II. ≥, 548;
 Apol. iii, 1335; SW. ἡροτριωμένον,
 Hes. VK. Coes appears not to have known of Scythian ἀροτήραs and γεωργούς, iv, 17; 18. WE.

γούς, iv, 17; 18. WE.

46. καl] here appears equivalent to αδ, 'on the other hand.' STG.

" είνεκεν, ως καταμένω έγω δε γνωμην μεν, την ευρισκον άρίστην « σοι, βασιλεῦ, ἐς μέσον 47 φέρω· αὐτὸς μέντοι ἔψομαί τοι, καὶ οὐκ " αν 48 λειφθείην." Κάρτα τε ήσθη τῆ γνώμη Δαρείος, καί μιν ημείψατο τοισδε " Εείνε Λέσβιε, σωθέντος έμεῦ 49 οπίσω ές οίκον " τον έμον, έπιφάνηθί μοι πάντως, ίνα σε άντι χρηστής συμβουλίης " γρηστοϊσι έργοισι άμείψωμαι." (98) Ταῦτα είπας, καὶ ἀπάψας 50 αμματα έξήκοντα έν ίμάντι, καλέσας ές λόγους τους 'Ιώνων 51 τυράννους, έλεγε τάδε "Ανδρες "Ιωνες 52, η μεν πρότερον γνώμη " ἀποδεχθεῖσα ές τὴν γέφυραν μετείσθω 58 μοι Εχοντες δὲ τὸν " ἱμάντα τόνδε, ποιέετε τάδε' ἐπεάν με ἴδητε τάχιστα πορευόμενον " έπὶ Σκύθας, ἀπὸ τούτου ἀρξάμενοι τοῦ χρόνου, λύετε ἄμμα εν " εκάστης ημέρης ην δε εν τούτω τω χρόνω 54 μη παρέω, άλλα " διεξέλθωσι ὑμῖν αἱ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων ⁵⁵, ἀποπλέετε ἐς τὴν " υμετέρην αυτων. 56 μέχρι δε τούτου, έπεί τε ουτω μετέδοξε, φυ-" λάσσετε την σχεδίην, πασαν προθυμίην σωτηρίης τε καὶ φυλακης " παρεχόμενοι. ταῦτα δὲ ποιεῦντες, έμολ μεγάλως χαριεῖσθε." Δαρείος μέν, ταύτα είπας, ές τὸ πρόσω ἐπείγετο.

(102) Οἱ δὲ Σκύθαι, δόντες σφίσι λόγον 57, ὡς οὐκ οἶοί τέ εἰσι τὸν Δαρείου στρατόν ίθυμαχίη διώσασθαι 58 μοῦνοι, ἔπεμπον ές τοὺς

47. es μέσον] 'before the council.' Besides es µ. φέρειν, our author has the expressions $\lambda \acute{e}\gamma e \nu \acute{e}s \mu$. $\tau \iota \nu l$, iii, 83; $\gamma \nu \acute{e}\mu \iota \nu \acute{e}\sigma \acute{e}\rho \acute{e}\nu \iota \nu$, iii, 80; STG. $\tau l \ell \eta \mu \iota \tau \delta \pi \rho \widetilde{\eta} \gamma \mu a \acute{e}s \mu$. vii, 8, 64; ED. $\acute{e}l\pi e \widetilde{\iota}\nu \acute{e}s \pi \acute{e}\nu \tau as$, viii, 26; VK. in medio ponere, et dubitabile, quod asseras, facere, Arn. i, p. 29; in m. relinquere, 'to leave undecided,' Aug. de C. D. iii, 4; Capit. L. of Ver. HR. The phrases in medium vocare or proferre, and in medio ponere, proponere, or relinguere, are of frequent occurrence in Cic. έω τουτ' ασαφές έν κοινώ σκοπείν, Eur. O. 27; Liv. xxiii, 47, l.

50. ἀπάψαs] This mode of computation was in use among some of the savage nations of America. WE. It indicates great barbarism and ignorance on the part of the Persians. LR. About a century and a half after this, the Romans used to reckon the lapse of time by driving a nail once a year into that part of the temple of Jupiter, which was consecrated to Minerva: Volsiniis quoque clavos, indices numeri annorum, fixos in templo Nortia, Etruscæ Deæ, comparere, Cincius affirmat,

Liv. vii, 3; viii, 18.

51. 'Iώνων] 'of the Ionians and other Greeks,' iv, 137; 138. WE.

52. 'Aνδρες' I.j is an appellation of

respect. MA, 430, 7. 53. $\mu e \tau \epsilon l \sigma \theta \omega$] imperative perfect passive. MA, 209, 2.

54. ἐν τούτφ τῷ χρόνφ] The preposition is sometimes omitted, as ταύτη τῆ ἡμέρα, Xen. C. iii, 3, 29. SH, on BO, 426. Though Darius calculated on conquering Scythia in two months, he appears to have been in the country five months, and yet failed after all. LR.

55. αὶ ἡμέραι τῶν ἀμμάτων] i.e. τοσαθται ή. δσα αμματα έχει δ luds. So αί ή. τοῦ ἀριθμοῦ, iv, 136. STG.

56. ἐς τὴν ὑμετέρην αὐτῶν] The genitive of airos is often added pleonastically to the pronoun possessive; vi, 97, 11; MA, 466, 1. iv, 130, 44; τοῦς οἶσω αὐτοῦ, Soph. Œ. R. 1248; Pla. Mx. 14.

58. διώσασθαι] 'to repulse;' ἀπωθήσασθαι, ἐκθαλεῖν, Hes. GR.

πλησιοχώρους άγγέλους των δέ και δή οι βασιλήες συνελθόντες έβουλεύοντο 39, ως στρατοῦ έπελαύνοντος μεγάλου. ήσαν δὲ οἱ συνελθόντες βασιλήες Ταύρων 60 και 'Αγαθύρσων 61 και Νευρών 62 και 'Ανδροφάγων 68 και Μελαγχλαίνων 64 και Γελωνῶν 65 και Βουδί-

νων 66 καὶ Σαυροματέων.67

(118) Έπὶ τούτων ὧν τῶν καταλεχθέντων έθνέων τοὺς βασιλέας άλισμένους άπικόμενοι, των Σκυθέων οἱ άγγελοι ἔλεγον, ἐκδιδάσκοντες, ως ο Πέρσης, έπειδή οι τα έν τη ήπειρω τη έτέρη πάντα κατέστραπται, γέφυραν ζεύξας έπὶ τῷ αὐχένι⁶⁸ τοῦ Βοσπόρου δια-.Βέβηκε ές τήνδε την ήπειρον διαβάς δὲ, καὶ καταστρεψάμενος Θρήϊκας, γεφυροί ποταμὸν "Ιστρον, βουλόμενος και τάδε πάντα ὑπ' έωυτῷ ποιήσασθαι. " Ύμεῖς ὧν μηδενὶ τρόπῳ ἐκ τοῦ μέσου κατή-" μενοι⁶⁹ περιτόητε 70 ήμέας διαφθαρέντας, άλλα τωὐτο νοήσαντες 71 " ἀντιάζωμεν ⁷² τὸν ἐπιόντα. οὐκ ὧν⁷³ ποιήσετε ταῦτα, ἡμεῖς μὲν, " πιεζόμενοι, ή έκλείψομεν την χώρην, ή, μένοντες, ομολογίη χρη-" σόμεθα. τί γὰρ πάθωμεν 74, μη βουλομένων υμέων τιμωρέειν;

59. ἐβουλεύοντο] λέγεται τοὺς Κιμμερίους βουλεύεσθαι ώς στρατοῦ ἐπιόν-

τος μεγάλου, iv, 11. STG.
60. Ταύρων] They were probably the remains of the Cimmerians formerly expelled by the Scythians; SW. and inhabited Chersonesus Taurica, in which the scene of the "Iphigenia in Tauris" lies, and which is now the Crimea. A. LR. Some of these names seem purely Grecian; and are therefore rather the nick-names given by that people, than the proper names of the nations: or perhaps the Greeks gave significant names, which in sound resembled the proper appellations. REN. TX. s. vii, 224, 40.

61. 'Αγαθύρσων] These occupied Transylvania, and the north-eastern

part of Hungary, REN. and were said to derive their origin and name from a son of Hercules. A. LR. picti Aga-

thyrsi, Vir. Æ. iv, 146.

62. Neupaw] These dwelt in the eastern part of Gallicia, and in part of the province of Lutzk or Lusuc. REN.

63. 'Ανδροφάγων] These occupied Polish Russia. REN. Their proper name, as well as that of the following people, was Bastarnæ. SW.

64. Μελαγχλαίνων] These were probably the progenitors of the Russians, Herod. Vol. I..

MNN. and inhabited the governments of Naugorod, Orel, Mohilow, Kursk, &c. Tamerlane found on the Indian Caucasus a tribe named Sia-poshians 'black-clothed.' The Getæ beyond the Jaxartes had black ensigns. REN.

65. Γελωνῶν] These derived their origin and name from a son of Hercules; A. they were Greeks who had settled in the country of the Budini. LR. Virgil applies to them the epithets picti, G. ii, 115; acres, iii, 461; and sagittiferi, Æ. viii, 725.

66. Βουδίνων] These dwelt in the vicinity of Woronetz. REN.

67. Σαυροματέων] The Latins called them Sarmatæ. REN. They occupied the province of Astracan.

68. αὐχένι] s. iv, 89, 33; vi, 37, 6; vii, 36, 83. ED. αὐχὴν is here applied to a strait; the Euxine might be compared to 'the body,' the Propontis to the head,' and the Bosporus to 'the neck.' SW.

71. τωὐτὸ νοήσαντες] τ. φρονήσαντες, i, 60; or $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha}$ τ . ϕ . v, 3; is more common. WE.

72. ἀντιάζωμεν] with an accusative; MA, 382, n. iv, 80; 121. Compare Hom. Il. A, 31; Eur. I. A. 150; Soph. An. 993. MV. s.ix, 7, 42.

" ύμιν δε οὐδεν έπι τούτω έσται έλαφρότερον. ήκει γαρ ο Πέρσης " οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἡ οὐ καὶ 75 ἐπὶ ὑμέας, οὐδέ οἱ κατα-" γρήσει, ημέας καταστρεψαμένω, υμέων απέχεσθαι. μέγα δε υμίν " λόγων τῶνδε μαρτύριον ἐρέομεν' εἰ γὰρ ⁷⁶ ἐπ' ἡμέας μούνους " έστρατηλάτεε ὁ Πέρσης, τίσασθαι τῆς πρόσθε δουλοσύνης βουλό-" μενος, χρην⁷⁷ αὐτὸν, πάντων τῶν ἄλλων ἀπεχόμενον, οὖτω ἰέναι . έπὶ τὴν ἡμετέρην καὶ αν έδήλου πασι, ὡς ἐπὶ Σκύθας έλαύνει, " και ούκ έπι τους άλλους. νῦν δὲ ἐπεί τε τάχιστα διέξη τήνδε τὴν " ήπειρον, τούς αἰεὶ έμποδών γινομένους ήμεροῦται 78 πάντας, τούς " τε δ άλλους έχει ὑπ' έωυτῷ Θρήϊκας, καὶ δή καὶ τοὺς ἡμῖν έόντας " πλησιοχώρους Γέτας." (119) Ταῦτα Σκυθέων ἐπαγγελλομένων, έβουλεύοντο οί βασιλέες οί ἀπὸ τῶν ἐθνέων ήκοντες. καί σφεων έσχίσθησαν⁷⁹ αι γνωμαι· ο μέν γαρ Γελωνός ⁸⁰ και ο Βουδίνος και ο Σαυρομάτης, κατά τωθτό γενόμενοι⁸¹, θπεδέκοντο Σκύθησι τιμωρήσειν, δ δὲ 'Αγάθυρσος καὶ Νευρός καὶ 'Ανδροφάγος καὶ οἱ τῶν Μελαγχλαίνων καὶ Ταύρων τάδε Σκύθησι ὑπεκρίναντο "Εἰ μὲν " μὴ ὑμεῖς ἔατε οἱ πρότερον ἀδικήσαντες Πέρσας καὶ ἄρξαντες " πολέμου, τούτων δεύμενοι, των νῦν δέεσθε, λέγειν τε αν ἐφαίνεσθε " ημιν όρθα, καὶ ημείς, ὑπακούσαντες, τωὐτὸ ἃν ὑμιν⁸² ἐπρήσσομεν, " νῦν δὲ ὑμεῖς τε, ές τὴν ἐκείνων ἐσδαλόντες γῆν, ἄνευ ἡμέων, ἐπ-" εκρατέετε Περσέων, όσον χρόνον υμίν ο θεος παρεδίδου καί " έκείνοι, έπεί σφεας ώυτος θεος έγείρει, την ομοίην 83 υμίν άπο-

74. τί πάθωμεν] τί πεισόμεθα, Æsch. S. 774; 'what are we to do?' P. 909; Th. 1060; Eur. Hec. 618; Ph. 909; 8.259; Soph. Tr. 974; Arist. Pl. 603; Theoc. iii, 24. The expression is in Theoc. II, 24. The expression is in initation of Hom. II. Λ, 404; and is imitated by ÆI. V. H. ix, 27. It is equivalent to τί ποῶ; Ar. Pl. 1197; or τί δρῶμεν; ΜΑ, 515, 2. VG, v, 9, 12. LR. BL. TX. Thu. i, 40.

75. ἡ οὐ καὶ] v, 94; vii, 16, 66. The pleonasm of the negative particle are Attices mellers as Licensia. is an Attic as well as an Ionic idiom. SW. The negative is inserted because the proposition after μάλλον is negative in its sense: s. Thu. ii, 62; (AO. BF.) iii, 36. (BF.) MA, 455, obs. 1, d.

76. μαρτύριον ...εί γαρ] μαρτύριόν μοι τόδε οὐκ ελάχιστον τούτου πέρι γέγονε οὐ γὰρ, vii, 221, 21; μέγα δὲ καλ τόδε μαρτύριον φαίνεται γάρ, viii, 120, 45; τεκμήριον ... αλ μεν γάρ, ii, 58; the words μαρτύριον δέ are often put elliptically, all the other words before the colon being suppressed: σημεῖον δὶ and δῆλον δὶ are used in the same way. ZN, on VG, iii, 11, 1. MA, 613, v. STG.

78. ἡμεροῦται] 'he tames,' i.e. [in the middle] 'subdues to himself; 'v, 2; χθόνα ανήμερον τιθέντες ήμερομένην, Æsch. Eu. 13; τιθασσεύων κάξημερών έπράθνεν, Philo V. M. i, p. 606, p; WE. opposed to αγριούται: cum videret efferatos militia animos, mitigan-

dum ferocem populum armorum desuetudine ratus, Liv. i, 19.
79. ἐσχίσθησαν] δίχα ἐγίνοντο, vi, 109; ἐχωρίσθησαν, iv, 11. STG.

81. κατά τωὐτό γενόμενοι] τῆ αὐτῆ γνώμη χρησάμενοι. STG.

82. τωὐτὸ ὑμῶν] 'the same as you.'

SW. MA, 386, 1. s. iv, 132, 52. 83. την δμοίην] vi, 21; understand χάριν. BO, 297. This passage is one of those which may be explained by

« διδούσι. ήμεις δε ούτε τι τότε ήδικήσαμεν τους άνδρας τούτους " οὐδὲν, οὖτε νῦν πρότεροι πειρησόμεθα ἀδικέειν. ἢν μέντοι ἐπίη 84 " καὶ ἐπὶ τὴν ἡμετέρην, ἄρξη τε ἀδικέων 85, καὶ ἡμεῖς οὐ πεισόμεθα. 86 " μέχρι δὲ τοῦτο ἴδωμεν 87, μενέομεν παρ' ἡμῖν αὐτοῖσι· ἤκειν γὰρ " δοκέομεν οὐκ ἐπ' ἡμέας Πέρσας, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀδικίης " γενομένους." (120) Ταῦτα ὡς ἀπενειχθέντα ἐπύθοντο οἱ Σκύθαι, έβουλεύοντο ' ίθυμαχίην μέν μηδεμίαν ποιέεσθαι έκ τοῦ έμφανέος,' ότι δή σφι οὖτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγένοντο ' ὑπεξιόντες δὲ καὶ ὑπεξελαύνοντες, 'τὰ φρέατα, τὰ παρεξίοιεν αὐτοί, καὶ τὰς κρήνας ΄ συγχοῦν, τὴν ποίην τε ἐκ τῆς γῆς ἐκτρίβειν, διχοῦ σφέας διελόντες. και προς μεν την μίαν των μοιρέων, της έβασίλευε Σκώπασις, 'προσχωρέειν Σαυρομάτας· τούτους μέν δη υπάγειν, ην έπι τουτο ⁶ τράπηται ὁ Πέρσης, ἰθὺ Τανάϊδος 88 ποταμοῦ παρὰ τὴν Μαιῆτιν 89 Αίμνην ὑποφεύγοντας ἀπελαύνοντός τε τοῦ Πέρσεω, ἐπιόντας 'διώκειν.' αΰτη μέν σφι μία ήν μοῖρα τῆς βασιλητης ⁹⁰, τεταγμένη ταύτην την όδον, ήπερ είρηται. 'τας δε δύο των βασιληίων, την τε ΄ μεγάλην, τῆς ἢρχε Ἰδάνθυρσος, καὶ τὴν τρίτην, τῆς ἐβασίλευε ' Τάξακις, συνελθούσας ές τωθτό, και Γελωνών τε και Βουδίνων · προσγινομένων, ήμέρης καὶ τούτους οδῷ προέχοντας τῶν Περσέων, έ ὑπεξάγειν, ὑπιόντας τε καὶ ποιεῦντας τὰ βεβουλευμένα. πρῶτα ' μέν νυν ὑπάγειν σφέας ἰθὺ τῶν χωρέων τῶν ἀπειπαμένων τὴν · σφετέρην συμμαχίην, ΐνα καὶ τούτους ἐκπολεμώσωσι· εἰ δὲ μὴ ' ἐκόντες γε ὑπέδυσαν τὸν πόλεμον τὸν πρὸς Πέρσας, ἀλλ'91 ἄκοντας

e nallage of gender, MV. or ἀπόδοσιν may be supplied. Plato considered this expedition unjustifiable; ποίω δικαίω χρώμενος Εέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευεν, ἡ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς Σκύθας; Go. 86. VK.

84. ἐτίρ] namely, ὁ Πέρσης. STG. 85. ἄρξη ἀδικέων] ἀδ. is here a participle; though the preceding verb often has a genitive case to express the same sense; οὐκ ἄρχειν ἀδίκων, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν ἄρξαντα, Æl. Η. Α. xvii, 24; v, 34; ἄν τις τύπτη τινὰ ἄρχων κειρῶν ἀδίκων, an Old Law in Dem. c. Ar. p. 410: WE. it occurs with ἀδικίης, i, 130; vi, 119: SW. ἄρχειν is constructed with participles, when it signifies 'to be the first to do.' ΜΛ, 549, 8. ὑπάρχειν has the same construction, ix, 78, 97; οὶ ἐμὲ ὑπῆρξαν ἄδικα ποιεῦντες, vii, 8, 2. WE. s. iv, 1, 2.

86. οὐ πεισόμεθα] ought here to have the sense of οὐκ ἐἀσομεν, 'we will not suffer it or allow of it:' but the following conjectures have been proposed, σφὲ τισόμεθα, VK. οὐ παυσόμεθα, SW. οὐκ ὑπησόμεθα, GAI. οὐ κατακεισόμεθα, STG.

87. Τοωμεν] und. αν. STG.

88. Tavátõos] The Don: see A.

89. Μαιῆτω] The lake Mæotis is now the Sea of Azoph or Zabache. A. LR.

90. τῆς βασιλητης] i.e. τῶν βασιλητων Σκυθέων, STG. φυλῆς may be understood.

91. el... άλλ'] 'though...yet;' el γάρ πρότερον είναι δημότης, άλλ' ἐν τῷ παρεύντι είναι αὐτῶν βασιλεὺς, ii, 172; Pla. A. ii, p. 148, c; Xen. C. i, 3, 6; viii, 6, 18; A. ii, 5, 3; STG. el μἡ πλέον, ἀλλὰ μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς,

έκπολεμῶσαι. 92 μετὰ δὲ τοῦτο, ὑποστρέφειν ές τὴν σφετέρην, καὶ ' ἐπιγειρέειν, ἢν δὴ βουλευομένοισι δοκέη.' (121) Ταῦτα οἱ Σκύθαι βουλευσάμενοι, ὑπηντίαζον την Δαρείου στρατιήν, προδρόμους ἀποστείλαντες των ιππέων τους άριστους. τας δε αμάξας, έν τησί σφι διαιτάτο τὰ τέκνα τε καὶ αἱ γυναῖκες πάσαι, καὶ τὰ πρόβατα πάντα, πλην όσα σφι ές φορβην ίκανα ην, τοσαύτα υπολιπόμενοι 98, τα άλλα άμα τησι αμάξησι προέπεμψαν, έντειλάμενοι αίει τὸ πρὸς Βορέω έλαύνειν. ταῦτα μεν δη προεκομίζετο. (122) Των δε Σκυθέων οί πρόδρομοι, ως εδρον τους Πέρσας όσον τε 94 τριών ημερέων όδον άπέχοντας άπὸ τοῦ "Ιστρου, οὖτοι μέν, τούτους εὐρόντες, ἡμέρης όδῷ προέγοντες, έστρατοπεδεύοντο, τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα λεαίνοντες. 95 οι δε Πέρσαι, ως είδον έπιφανείσαν των Σκυθέων την ίππον, έπήϊσαν κατά στίδον αλεί ύπαγόντων καλ έπειτα, πρός γάρ την μίαν των μοιρέων ίθυσαν 96, οἱ Πέρσαι ἐδίωκον πρὸς 97 ηω τε και τοῦ Τανάϊδος. διαβάντων δὲ τούτων τὸν Τάναϊν ποταμὸν, οἱ Πέρσαι έπιδιαβάντες 98 έδίωκον ές τὸ, τῶν Σαυροματέων τὴν χώρην διεξελθόντες, ἀπίκοντο ές την των Βουδίνων. (123) "Οσον μέν δή γρόνον οἱ Πέρσαι ἤϊσαν διὰ τῆς Σκυθικῆς καὶ τῆς Σαυρομάτιδος χώρης, οι δε είχον ουδεν σινέεσθαι⁹⁹, άτε της χώρης έούσης χέρσου· έπεί τε δε ές την των Βουδίνων χώρην έσέβαλον, ένθαῦτα δη έντυχόντες τῷ ξυλίνφ τείχεϊ, ἐκλελοιπότων τῶν Βουδίνων καὶ κεκενωμένου τοῦ τείχεος πάντων, ἐνέπρησαν αὐτό. τοῦτο δὲ ποιήσαντες, είποντο alel τὸ πρόσω 100 κατά στίβον ές δ, διεξελθόντες ταύτην, ές την ερημον απίκοντο. (124) Έπει ων ο Δαρείος ήλθε ές την

H. i, 7, 20. SD understands wal after el, 'even though.'

92. ἐκπολεμῶσαι] und. ἐβουλεύοντο. STG.

93. ὑπολιπόμενοι] vi, 7. WE.

94. δσον τε] ἀπέχοντος αὐτοῦ δσον ἐξδομήκοντα σταδίους Σάρδεων, Arr. Al. i, 18; Pla. Phdr. 6; and, followed by the preposition ἐς pleonastically, Pau. vii, p. 421, 35. HGV, on VG, iii, 9, 11. Homer and Herodotus add τε to δσον; HE. for instance, δσον τ' δργυαν, O. 1, 325; K, 167. In these expressions the antecedent, τόσον διάστημα, is to be understood, DAM. as in iv, 139, 87; i, 27, 90.

95. λεαίνοντες] ἐκτρίβοντες, Hes. s. iv, 120; λεῆναί τε καὶ ἐκτρίψαι τῶν Λογγιβάρδων τὴν δύναμιν, Men. Ex. L.

p. 102. WE.

96. [βυσαν] Æschylus supplies the accusative case, Κύρου παῖς [βυνε στρα-τὸν, P. 779; so 1. δόρυ, 417; compare Eur. C. 14; Hel. 1610. BL.

98. enibastares] vi, 70, 29; 'crossing over after them.' It would seem that there must have been a ford at this place. LR. As the journey to the Tanais was one of twenty days to an expeditious traveller, the Persian army would be much longer than that on its march. WE. Darius perhaps never went so far, but either fancied, or represented, the Hypanis or the Borysthenes to be the Tanais. PM. SW.

99. σινέεσθαι] v, 81; WE. x, 13

SW.

100. τὸ πρόσω] und. ἐs: s. i, 5, 34; 36; MA, 282. τοῦ πρόσω, Xen. A. i, 3, 1. (nn.)

έρημον, παυσάμενος τοῦ δρόμου ¹, ϊδρυσε την στρατιήν έπὶ ποταμῷ 'Οάρφ.² τοῦτο δὲ ποιήσας, ὀκτὼ τείχεα ³ ἐτείχεε μεγάλα, ἴσον ἀπ' άλλήλων άπέχοντα, σταδίους ώς έξήκοντα μάλιστά κη, τῶν ἔτι ἐς έμε τὰ έρείπια σῶα ἦν. έν ὧ⁴ δε οὖτος πρὸς ταῦτα έτράπετο, οἰ διωκόμενοι Σκύθαι, περιελθόντες τὰ κατύπερθε, ὑπέστρεφον ές τὴν Σκυθικήν, άφανισθέντων δὲ τούτων τὸ παράπαν, ως οὐκέτι έφαντάζοντό σφι, ούτω δή ὁ Δαρείος τείχεα μεν έκείνα ήμίεργα μετήκε αύτος δε ύποστρέψας ήμε προς έσπέρην, δοκέων τούτους τε πάντας τούς Σκύθας είναι, και πρός έσπέρην σφέας φεύγειν. (125) Έλαύνων δέ την ταχίστην τον στρατόν, ώς ές την Σκυθικήν άπίκετο, ένέκυρσε άμφοτέρησι τῆσι μοίρησι τῶν Σκυθέων Εντύχων δὲ, ἐδίωκε ύπεκφέροντας 5 ημέρης όδω. καί, ου γαρ άνίεε 6 έπιων ο Δαρείος, οί Σκύθαι κατά τά βεβουλευμένα ὑπέφευγον ές τῶν ἀπειπαμένων τὴν σφετέρην συμμαχίην πρώτην δε, ές των Μελαγχλαίνων την γην. ώς δε έσβαλόντες τούτους ετάραξαν οί τε Σκύθαι και οι Πέρσαι, κατηγέοντο οι Σκύθαι ές των Ανδροφάγων τους χώρους. ταραχθέντων δὲ καὶ τούτων, ὑπῆγον ἐπὶ τὴν Νευρίδα. ταρασσομένων δὲ και τούτων, ήϊσαν ὑποφεύγοντες οι Σκύθαι ές τοὺς 'Αγαθύρσους. 'Αγάθυρσοι δὲ, ὀρέοντες καὶ τοὺς ὁμούρους φεύγοντας ὑπὸ Σκυθέων καὶ τεταραγμένους, πρὶν ή σφι ἐμβαλέειν τοὺς Σκύθας, πέμψαντες κήρυκα, άπηγόρευον? Σκύθησι ' μη έπιβαίνειν των σφετέρων οθρεων,' προλέγοντες ' ώς, εὶ πειρήσονται εσβαλόντες, σφίσι πρῶτα διαμα-'χήσονται.' Αγάθυρσοι μεν, προείπαντες ταῦτα, έβοήθεον έπὶ τοὺς ούρους, έν νῷ ἔχοντες έρύκειν τοὺς ἐπιόντας. Μελάγχλαινοι δὲ καὶ 'Ανδροφάγοι καὶ Νευροὶ, ἐσβαλόντων τῶν Περσέων ἄμα Σκύθησι, ούτε πρὸς άλκὴν ἐτράποντο 9, ἐπιλαθόμενοί τε τῆς ἀπειλῆς, ἔφευγον αλελ τὸ πρὸς βορέω ές την έρημον τεταραγμένοι. ολ δε Σκύθαι ές μέν τους 'Αγαθύρσους οὐκέτι, ἀπείπαντας 10, ἀπικνέοντο οἱ δὲ ἐκ της Νευρίδος χώρης ές την σφετέρην κατηγέοντο τοισι Πέρσησι.

1. παυσάμενος τοῦ δρόμου] iv, 126; π. πλάνης, ib. π. της διώρυχος, ii, 159.

2. 'Οάρφ] REN makes this the Wolga; but it is a river no longer in existence. LR.

3. τείχεα] 'forts,' v, 125, 4; 'a fort-

5. τexes ' 10 res, ' 12.5, 4; ' 1 10 re-ress,' v, 34, 91; LR. Xen. H. ii, 1, 25; Liv. iv, 21, 6. 4. er \$] iii, 105; vi, 89; und. χρόνφ, STG. ' whilst;' MA, 577. Soph. Tr. 946; Thu. vii, 29; VG. SH. ev \$ έρχομαι έγὰ, Κλλος πρό έμοῦ καταβαίνει, St John v, 7: BO, 320. it is followed by ἐν τοῦτφ, vi, 89, 67; Xen. C. ii, 6. HGV, on VG, ix, 3, 11.

5. υπεκφέροντας] 'withdrawing out of sight:' s. iv, 120. SW.

6. avice The form avice also occurs, for the imperfect, ii, 113; iv, 152; and for the present, iv, 28. WE. SW. MA, 207, 6. This verb is constructed with

a participle; MA, 549, 8.
9. πρός άλκην έτράποντο] iii, 78; έκπλαγέντες, οὐδε όλίγον ές ά. τραπέντες, έγκλίνουσιν έστι δε οί και διέφυγον ές τὰ δρεα, Arr. I. 24; App. xi, 34. WE.

(126) 'Ως δὲ πολλὸν 11 τοῦτο ἐγίνετο καὶ οὐκ ἐπαύετο, πέμψας Δαρείος ίππέα παρά τον Σκυθέων βασιλέα Ἰδάνθυρσον, έλεγε τάδε $^{\prime\prime}$ Δ αιμόνιε ἀνδρῶν 12 , τ ℓ φεύγεις α ℓ εὶ, έξόν 13 τοι τῶνδε τὰ ἕτερα " ποιέειν: εί μεν γαρ αξιόχρεος 14 δοκέεις είναι σεωυτώ τοισι εμοίσι " πρήγμασι άντιωθήναι, συ δέ, στάς τε καί παυσάμενος πλάνης, " μάχεσθαι. 15 εἰ δὲ συγγινώσκεαι εἶναι 16 ήσσων, σὺ δὲ, καὶ οὖτω " παυσάμενος τοῦ δρόμου, δεσπότη τῷ σῷ δῷρα φέρων γῆν τε καὶ " ὕδωρ¹⁷, ἐλθὲ ἐς λύγους." (127) Πρὸς ταῦτα ὁ Σκυθέων βασιλεύς Ίδάνθυρσος έλεγε τάδε.18 "Ούτω τὸ έμὸν έχει, ω Πέρσα. " έγω οὐδένα κω άνθρωπων δείσας ἔφυγον, οὕτε πρότερον, οὕτε νῦν " σε φεύγω, οὐδέ τι νεώτερόν είμι ποιήσας νῦν ἡ καὶ ἐν εἰρήνη " ἐώθεα ποιέειν. δ τι ¹⁹ δὲ οὐκ αὐτίκα μάχομαί τοι, ἐγὼ καὶ τοῦτο " σημανέω· ημίν ούτε άστεα 20 ούτε γη πεφυτευμένη έστι, των πέρι " δείσαντες, μη άλψη η καρή, ταχύτερον 21 συμμίσγοιμεν αν ές " μάχην ὑμῖν εἰ δὲ δέοι πάντως ἐς τοῦτο ²² κατὰ τάχος ἀπικνέεσθαι, " τυγχάνουσι ημίν έόντες τάφοι πατρώϊοι 23, φέρετε, τούτους άνευ-" ρόντες, συγχέειν πειρασθε αὐτούς καὶ γνώσεσθε τότε, είτε ὑμῖν " μαχησόμεθα περὶ τῶν τάφων, εἴτε καὶ οὐ μαχησόμεθα. πρότερον δὲς " ην ημέας λόγος αίρη, οὐ συμμίζομέν τοι. άμφλ μέν μάχη τοσαύτα

10. ἀπείπαντας] 'since they forbade it;' iii, 153; WE. ἀπαγορεύσαντας. SW. The country of the Agathyrsi had a strong natural defence in the Alpine chain, now known by the name of the Carpathian mountains. LR.

11. πολλον] ώς δὲ π. ήν τοῦτο τὸ

eros, ii, 2; STG. i, 98, 16.

12. δαμόνιε ἀνδρῶν] viii, 48; 'most extraordinary of men; 'δ. ξείνων, Hom. O. Ξ, 443; with a genitive case because it partakes of the nature of a superlative: DAM. sancte doorum, Vir. Æ. iv, 576. SH, on BO, 116.

14. ἀξιόχρεος] v, 65; SW. Ionic =

αξιόχρεωs.

16. συγγινώσκεαι είναι] The infinitive is here used for the participle. MA,

550, obs. 3.

17. γην τε καὶ δδωρ] τὸ διδόναι γ. κ. δ. δουλεύειν ἐστὶ, Arist. Rh. ii, 24; it was an acknowledgment of supremacy by land and by sea. The commission given to Holofernes by Nebuchadnezzar directed him to order the refractory nations ἐτοιμάζειν γ. κ. δ. Lxx, Judith ii, 7. Compare vi, 48; vii,

32; 131...136; with Liv. xxxv, 17. BNS.

18. $\tau d\delta \epsilon$] This speech is remarkable for its natural simplicity; and is peculiarly adapted to the Scythian king, in whose mouth Herodotus has placed it. VK.~WE.

20. οὐτε ἄστεα] And so Artabanus had before told his brother, iv, 33. Euphorus speaks of them as οὐδὰν ἔχοντες ὑπὰρ οὐ δουλεύσουσι, in Stra. vii, p. 464, a. They told Sesostris 'tam opulenti populi ducem stolide adversus inopes occupasse bellum: quod belli certamen anceps, præmia victoriæ nulla, damna manifesta sint,' Jus. ii, 3. VK.

21. ταχύτερον] ΜΑ, 130, 1.

22. τοῦτο] i. e. τὸ μάχεσθαι. STG.
23. τάφοι πατρώιοι] δῆκαι προγόνων,
Æsch. P. 411; parentum monumenta,
Charis. in Ru. Lu. p. 98; BL. responderunt 'se nec urbes ullus, nec agros
cultos, pro quibus dimicarent, habers:
ceterum cum ad parentum suorum monumenta venissent, sciturum quemadmodum Scythæ præliari solerent, 'Max. v, 4.
WE.

" εἰρήσθω δεσπότας δὲ ἐμοὺς Δία τε ἐγὼ νομίζω, τὸν ἐμὸν πρόγονον, " καὶ Ίστίην, τὴν Σκυθέων βασίλειαν, μούνους είναι. σοὶ δὲ, ἀντὶ " μὲν δώρων γῆς τε καὶ ὕδατος, δῶρα πέμψω τοιαῦτα, οἶά σοι πρέπει $\overset{\boldsymbol{\omega}}{\epsilon}$ λθε $\overset{\boldsymbol{\omega}}{\epsilon}$ ν $\overset{\boldsymbol{\omega}}{\epsilon}$ ντὶ δ $\overset{\boldsymbol{\omega}}{\epsilon}$ τοῦ 24 , ὅτι δεσπότης ἔφησας εἶναι έμὸς, κλαίειν 25 " λέγω." 'Ο μεν δη κήρυξ οιχώκες 26 άγγελέων ταῦτα Δαρείφ. (128) Οὶ δὲ Σκυθέων βασιλέες, ἀκούσαντες τῆς δουλοσύνης τὸ ούνομα, όργης έπλησθησαν. την μέν δή μετά Σαυροματέων μοῖραν ταχθείσαν, τής ήρχε Σκώπασις, πέμπουσι, "Ιωσι κελεύοντες ές λόγους ἀπικέσθαι τούτοισι, οι τὸν "Ιστρον έζευγμένον έφρούρεον" αὐτῶν δὲ τοῖσι ὑπολειπομένοισι 27 ἔδοζε πλανᾶν 28 μὲν μηκέτι Πέρσας, στα δὲ ἐκάστοτε ἀναιρεομένοισι 29 ἐπιτίθεσθαι. 80 γωμῶντες 31 ών σῖτα ἀναιρεομένους τοὺς Δαρείου, ἐποίευν τὰ βεβουλευμένα. ἡ μέν δη ίππος την ίππον αιεί τρέπεσκε 32 η των Σκυθέων· οι δε των Περσέων ίππόται φεύγοντες έσέπιπτον ές τον πεζόν· ο δε πεζος αν έπεκούρεε οι δε Σκύθαι, έσαράξαντες την ἵππον, ὑπέστρεφον, τὸν πεζὸν φοβεόμενοι. ἐποιεῦντο δὲ καὶ τὰς νύκτας παραπλησίας προσβολας οἱ Σκύθαι. (129) Τὸ δὲ τοῖσι Πέρσησί τε ἢν σύμμαχον 32, καί τοισι Σκύθησι άντίξοον, ἐπιτιθεμένοισι τῷ Δαρείου στρατοπέδψ, θῶμα μέγιστον ἐρέω, τῶν τε ὄνων ἡ φωνὴ καὶ τῶν ἡμιόνων τὸ είδος. ούτε γαρ όνον 33 ούτε ημίονον 34 γη η Σκυθική φέρει, οὐδὲ έστι έν τῆ Σκυθικῆ πάση χώρη τὸ παράπαν ούτε ὄνος ούτε ἡμίονος δια τα ψύχεα. ὑβρίζοντες 35 ων οι όνοι έταρασσον την Ιππον των Σκυθέων πολλάκις δε, έπελαυνόντων 36 έπὶ τοὺς Πέρσας, μεταξὺ 37

24. ἀντὶ δὲ τοῦ] The neuter article often stands before an entire proposition. MA, 279.

25. κλαίεω] The Attics used the euphemism of χαίρεω λέγω or κελείω; Bias says 'Αλυάττη κελείω κρόμμου έσθιεω, Diog. L. i, 83; VK. jubeo plorure, Hor. 1 S. x, 91. TX. s. vi, 23, 24.

26. olxώκεε] with w for η. MA, 183,

27. ὑπολειπομένοισι] those under Idanthyrsus and Taxacis. LAU.

28. πλανῶν] 'to cause to wander,' i. e. by leading them about the country. sw.

29. σῖτα ἐκάστοτε à.] 'as often as

they were foraging.' SW.
31. νωμώντες] 'watching, observing:' Eur. Ph. 1271; ἐπισκοποῦντες, παρατηροῦντες, Schol. SW. τὸ νωμῶν και το σκοπείν, ταυτον, Pla. Cra. 6;

Æsch. Th. 3; 25; WE. Soph. Œ. R. 300. MV.

32. τρέπεσκε] The Cossack cavalry still resembles that of the Scythians; s. MT, vi, 3.

32. σύμμαχον] συντυχίη τοῖσι μὲν κακή, τοισι δέ σύμμαχος, ν, 65, 15. WE. s. i, 174, 55.

33. bror] The ass was so common among the Hyperboreans, that they even sacrificed hecatombs of asses, Pin. P. x, 51; Call. fr. 187; 188.

34. ἡμίονον] 'mule;' literally 'half

35. ὑβρίζοντες] σκιρτώντες. ΓΛ. It also refers to their braying. WE. s. i, 189; SD, on X. A. v, 8, 3.
36. ἐπελαυνόντων] τῶν Σκυθέων.

37. μεταξύ] i. e. πρίν ή τούς Σκύθας έλθεῖν πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ συμπλακήναι αὐτοῖς. STG.

δκως ἀκούσειαν 38 οἱ ἵπποι τῶν ὄνων τῆς φωνῆς, ἐταράσσοντό τε ύποστρεφόμενοι, καὶ έν θώματι ἔσκον, όρθὰ ἱστάντες τὰ ὧτα 89, ἄτε ουτε ακούσαντες πρότερον φωνής τοιαύτης, ουτε ίδόντες το είδος. ταῦτα μέν νυν ἐπὶ σμικρόν τι ἐφέροντο 40 τοῦ πολέμου. (130.) Οἱ δὲ Σκύθαι, ὅκως τοὺς Πέρσας ιδοιεν τεθορυβημένους 41, ΐνα παραμένοιέν τε έπὶ πλέω χρόνον έν τῆ Σκυθικῆ, καὶ παραμένοντες άνιψατο, τῶν πάντων ἐπιδευέες 42 ἐόντες, ἐποίευν τοιάδε· ὅκως τῶν προβάτων 48 των σφετέρων αὐτων 44 καταλίποιεν 45 μετα των νομέων, αὐτοὶ αν ὑπεξήλαυνον ές άλλον χῶρον, οἱ δὲ αν Πέρσαι έπελθόντες λάβεσκον τὰ πρόβατα, καὶ λαβόντες έπήροντο 46 αν τῶ πεποιημένω.

(131) Πολλάκις δὲ τοιούτου γινομένου, τέλος Δαρεῖός τε ἐν ἀπορίησι είχετο και οι Σκυθέων βασιλήες, μαθόντες τοῦτο, ἔπεμπον 47 κήρυκα, δώρα Δαρείω φέροντα, δρνιθά τε καὶ μῦν καὶ βάτραχον καὶ δίστους πέντε. Πέρσαι δὲ τὸν φέροντα τὰ δῶρα ἐπειρώτεον τὸν νόον 48 των διδομένων ο δε 'οὐδεν' ἔφη 'οἱ ἐπεστάλθαι ἄλλο ἢ ό δόντα την ταχίστην ἀπαλλάσσεσθαι, αὐτοὺς δὲ τοὺς Πέρσας ἐκέλευε, ' εἰ σοφοί εἰσι, γνῶναι τὸ 49 ἐθέλει 50 τὰ δῶρα λέγειν.' ταῦτα ἀκούσαντες, οἱ Πέρσαι ἐβουλεύοντο. (132) Δαρείου μέν νυν ή γνώμη ἔην, ' Σκύθας έωυτῷ διδόναι σφέας τε αὐτοὺς καὶ γῆν τε 'καὶ ὕδωρ' εἰκάζων ⁵¹ τῆδε, " ὡς μῦς μὲν ἐν γῆ γίνεται, καρπὸν

38. ἀκούσειαν] ΜΑ, 193, 6. 39. ὀρθὰ ἱστάντες τὰ ἄτα] εύγενης έν τοίσι δεινοίς δρθόν οδς ίστηou, Soph. E. 25. VK. "The fiery courser, when he hears from far The sprightly trumpets and the shouts of war, Pricks up his ears," Dryden, V.G. iii, 130.

40. ἐφέροντο] Understand of Πέρσαι. 'The Persians then gained for themselves these advantages, of some slight moment in the war.' SW. GAI.

41. τεθορυθημένους] und. ἄτε δή ώρμημένους έκ της χώρης Σκυθικής εξιέναι STG.

42. ἐπιδευέες] Homeric = ἐπιδεεῖς, WE. O. Φ, 185; 253; Ω, 170. The same as ἐνδεεῖs, Eur. Ph. 713. DAM.

43. των προβάτων] und. μέρος τι, ' &

part only of their flocks. MA, 356, b.
45. καταλίποιεν] If the Scythians had driven off all their flocks, the Persians, despairing of subsistence, would have retired to save themselves from starvation. The few sheep left were

not sufficient to alleviate the famine, which began to distress the army of the invaders; but were just enough to decoy Darius on, and to involve him in greater perplexity, till the bridge should be broken down in his rear. LR. SW.

46. επήρουτο] 'were elated.'
47. επεμπου] Δαρείφ Σκύθαι, επερχομένφ αυτών τε χώρα, ξπεμψαν δρνιν και διστον και βάτραχον, Ath. viii, 9. VK.

48. τον νόον] 'the meaning;' την διάνοιαν, ii, 162. STG.

50. εθέλει] οτ βούλεται; i. e. τί διανοηθέντες, οτ πρός τί άφορῶντες, οτ τίνι ποτέ γνώμη χρώμενοι έπεμπον. The same expression occurs ii, 13; v, 80; vi, 37, 12; Eur. Hi. 860; 868; δύναται τοῦτο τὸ ἔπος, ii, 30; τοῦτο φρονεῖ ἡ ἀγωγὴ, Thu. v, 85: VK. compare St Matthew ix, 13.

51. elad(wv] instead of elad(ortos to agree with Aapelou, or eladfoura to agree with γνώμη, the nominative mas-

" τὸν αὐτὸν 52 άνθρώπω σιτεόμενος, βάτραχος δὲ ἐν ὕδατι, ὅρνις " δε μάλιστα εοικε 58 ίππφ· τους δε δίστους, ως την έωυτων άλκην, " παραδιδούσι." αύτη μεν Δαρείω ή γνώμη ἀπεδέδεκτο· συνεστήκεε 54 δὲ ταύτη τῆ γνώμη ἡ Γωβρύεω, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτὰ 55 ἐνὸς τῶν τὸν μάγον κατελόντων, εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν " ἢν μὴ 56, ὄρνιθες " γενόμενοι, αναπτήσθε ές τον οὐρανον, ω Πέρσαι, ή, μύες γενόμενοι, " κατὰ τῆς γῆς 57 καταδύητε, ἢ, βάτραχοι γενόμενοι, ἐς τὰς λίμνας " έσπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων " βαλλόμενοι." Πέρσαι μεν δή ούτω τὰ δῶρα εἰκαζον. (133) Ἡ δὲ Σκυθέων μία μοϊρα, ή ταχθεϊσα πρότερον μὲν παρὰ τὴν Μαιῆτιν λίμνην φρουρέειν, τότε δὲ ἐπὶ τὸν Ιστρον Ίωσι ές λόγους έλθεῖν, ώς απίκετο έπὶ τὴν γέφυραν, ἔλεγε τάδε "Ανδρες Ιωνες, έλευθερίην " ὑμῖν ἡκομεν φέροντες, ἡνπερ γε ἐθέλητε ἐσακούειν. πυνθανόμεθα " γὰρ Δαρεῖον ἐντείλασθαι ὑμῖν, ἐξήκοντα ἡμέρας μούνας φρουρή-" σαντας την γέφυραν, αὐτοῦ μη παραγινομένου έν τούτω τῷ χρόνω, " άπαλλάσσεσθαι ές την υμετέρην. νῦν ὧν υμεῖς, τάδε ποιεῦντες, " έκτὸς μὲν ἔσεσθε πρὸς έκείνου αἰτίης, έκτὸς δὲ πρὸς ἡμέων τὰς " προκειμένας ημέρας παραμείναντες, τὸ ἀπὸ τούτου ἀπαλλάσ-" σεσθε." Οὖτοι μέν νυν, ὑποδεξαμένων Ίώνων ποιήσειν ταῦτα, όπίσω την ταχίστην έπείγοντο. (134) Πέρσησι δέ, μετά τα δώρα τὰ έλθόντα Δαρείφ, ἀντετάχθησαν οἱ ὑπολειφθέντες Σκύθαι πεζῷ καὶ ἵπποισι, ὡς συμβαλέοντες τεταγμένοισι δὲ τοῖσι Σκύθησι λαγὸς ές τὸ μέσον διῆξε· 58 τῶν δὲ, ὡς ἔκαστοι ὥρεον τὸν λαγὸν, ἐδίωκον. ταραχθέντων δε των Σκυθέων και βοή χρεωμένων, είρετο ο Δαρείος των άντιπολέμων τον θόρυβον πυθόμενος δέ σφεας τον λαγον διώκοντας, εἶπε ἄρα πρὸς τούσπερ ἐώθεε ⁵⁹ καὶ τὰ ἄλλα λέγειν· " Οὖτοι " ὧνδρες ἡμέων πολλὸν καταφρονέουσι, καί μοι νῦν φαίνεται Γωβρύης

culine is used by a reference to the thing signified; namely ξγνω Δαρεῖος. VK. Ἱστιαίου (ἦν γνώμη) ἐναντίη ταύτη, λέγοντος, iv, 137.

53. μ. ξοικε] in point of swiftness.
54. συνεστήκεε] i, 208, 58; δ δὲ Γωβρίας ἀπεδείκνυτο γινώμην ταύτη τῆ γιώμη ἐναυτίην, as in i, 207. STG.

55. τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐπτὰ] Had the adjective preceded the substantive, the first article only would have been requisite; MA, 276. iii, 153; and here, as there, ἐνὸς might be understood. WE.

56. ην μη] ην μη με φεύγων εκφύγης πρός αιθέρα, Eur. Ph. 1231; [O. 1610;

M. 1293; Ar. Av. 349; (nn.) ED.] quadrigas si nunc inscendas Jovis, atque hinc fugias, ita vix poteris effugere infortunium, Plau. Am. i, 1, 294. VK. "Prepare thyself a burrow under ground, or a ladder in the sky," Carmen Tograi, 31.

57. κατά τῆς γῆς] Arist. Pl. 238; N. 189; Eur. Hi. 1363; ξον κατά γῆς, Pla. Ti. 6; VK. MA, 581, 3. γαΐαν δύναι, Hom. Il. Z, 19.

58. διβξε] σπασμός δ. πλευρών, Soph. Tr. 1099; Æsch. P. V. 134; ὅρμησε, Hes. BL. Δαρεῖος παρεπάσσετο Σκύθαις λαγώς δ. παρὰ τὴν Σκυθικήν φάλαγγα, Poly. vii, 10, 1. VK.

" εἶπαι περὶ τῶν Σκυθικῶν δώρων ὀρθῶς. ὡς ὧν οὕτως ἤδη δοκεόν" των 60 καὶ αὐτῷ μοι 61 ἔχειν, βουλῆς ἀγαθῆς δεῖ, ὅκως ἀσφαλέως
" ἡ κομιδὴ ἡμῖν ἔσται τὸ ὀπίσω." Πρὸς ταῦτα Γωβρύης εἶπε- " Ω
" βασιλεῦ, ἐγὼ σχεδὸν μὲν καὶ λόγῳ ἡπιστάμην τούτων τῶν ἀνδρῶν
" τὴν ἀπορίην- ἐλθὼν δὲ, μᾶλλον ἐξέμαθον, ὁρέων αὐτοὺς ἐμπαί" ζοντας ἡμῖν. νῦν ὧν μοι δοκέει, ἐπὴν τάχιστα νὺξ ἐπέλθη 62,
" ἐκκαύσαντας τὰ πυρὰ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἑώθαμεν ποιέειν, τῶν στρα" τιωτέων τοὺς ἀσθενεστάτους ἐς τὰς ταλαιπωρίας 63 ἐξαπατήσαντας,
" καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδήσαντας, ἀπαλλάσσεσθαι- πρὶν ἡ καὶ
" ἐπὶ τὸν "Ιστρον ἰθύσαι Σκύθας λύσοντας τὴν γέφυραν, ἡ καὶ τι
" Ἰωσι δόξαι τὸ ἡμέας οἶόν τε ἔσται ἐξεργάσασθαι." Γωβρύης μὲν ταῦτα συνεβούλευε.

(135) Μετὰ δὲ, νύξ τε ἐγένετο, καὶ Δαρεῖος ἐχρᾶτο τῷ γνώμη ταύτη· τοὺς μὲν καματηροὺς 64 τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἦν ἐλάχιστος άπολλυμένων λόγος 65, καὶ τοὺς ὄνους πάντας καταδήσας, κατέλιπε αυτοῦ ταύτη 66 ἐν τῷ στρατοπέδῳ· κατέλιπε δὲ τούς τε ὅνους καὶ τούς ασθενέας της στρατιής τωνδε είνεκεν, ίνα οι μέν όνοι βοήν παρέχωνται, οι δε άνθρωποι άσθενείης μεν είνεκεν κατελίποντο, προφάσιος 67 δὲ τῆσδε· δῆλα δὴ 68, αὐτὸς μὲν σὺν τῷ καθαρῷ 69 τοῦ στρατοῦ ἐπιθήσεσθαι μέλλοι τοῖσι Σκύθησι, οὖτοι δὲ τὸ στρατόπεδον τούτον τὸν χρόνον ρυοίατο, ταῦτα τοῖσι ὑπολειπομένοισι ὑποθέμενος ο Δαρείος, και πυρα έκκαύσας, την ταχίστην έπείγετο έπι τον "Ιστρον. οί δε όνοι, ερημωθέντες του ομίλου, ούτω μεν δη μαλλον πολλώ ἴεσαν τῆς φωνῆς· 70 ἀκούσαντες 71 δὲ οἱ Σκύθαι τῶν ὄνων, πάγχυ κατά χώρην 72 ήλπιζον τους Πέρσας είναι. (136) 'Ημέρης δὲ γενομένης, γνόντες οἱ ὑπολειφθέντες, ὡς προδεδομένοι εἶεν ὑπὸ Δαρείου, χειράς τε προετείνοντο τοισι Σκύθησι, και έλεγον τὰ κατήκοντα^{•73} οἱ δὲ, ὡς ἤκουσαν ταῦτα, τὴν ταχίστην συστραφέντες, αῖ τε δύο μοῖραι τῶν Σκυθέων καὶ ἡ μία 74, Σαυρομάται τε καὶ Βουδίνοι

62. $\epsilon\pi\epsilon\lambda\theta\eta$] 'shall have come on;' viii, 11. $W\dot{E}$.

63. εs τὰς ταλαιπωρίας] i. e. εs τὸ φέρειν τὰς τ. STG.

64. καματηρούs] the same as ἀσθενέας which follows. SW.

65. των ην ε. α. λ.] στρατιης, της οὐδεμία ἔσται ώρη ἀπολλυμένης, iii, 155. STG.

67. προφάσιος] repeat εἶνεκεν from what precedes, in the same sense as διὰ πρόφασιν τοιἡνδε: vii, 230. SW.

68. δήλα δή] 'to wit:' after this word understand δτι, SW. δήλα γὰρ δή δτι, i, 207.

70. ໂεσαν τῆς φωνῆς] μηδεμίαν φωνην lέναι, ii, 2. The construction here is ໂεσαν φωνην μάλλον τῆς εἰθισμένης φωνῆς. SW.

φωνής. SW.

71. ἀκούσαντες] και τὰς σκηνὰς ἀκεραίους ὁρῶντες, φοντο παρεῖναι τοὺς Πέρσας (Δαρεῖος γὰρ), ὅπως λάθοι τοὺς Σκύθας, τὸ στρατόπεδον, ὡς εἶχεν, ἐξ κατὰ χώραν μένειν, Polyæ. vii, 10, 4. VK.

72. κατά χώρην] iv, 201, 72; Xen. A. i, 5, 16; Arist. Pl. 367; ἐν τῆ αὐτῆ χώρη; Liv. xxii, 41, f.

74. \$\psi \mu(a)\$ 'the third:' compare iv, 120; 128; and 133. LR. WE.

καὶ Γελωνοὶ, ἐδίωκον τοὺς Πέρσας ἰθὺ 75 τοῦ "Ιστρου. ἄτε δὲ τοῦ Περσικοῦ μέν τοῦ πολλοῦ ⁷⁶ έόντος πεζοῦ στρατοῦ, καὶ τὰς ὁδοὺς οὐκ έπισταμένου, ώστε ου τετμημένων⁷⁷ των όδων του δε Σκυθικου, ίππότεω, καὶ τὰ σύντομα τῆς ὁδοῦ ἐπισταμένου ἀμαρτόντες ἀλλήλων, έφθησαν πολλφ οἱ Σκύθαι τοὺς Πέρσας ἐπὶ τὴν γέφυραν ἀπικόμενοι.⁷⁸ μαθόντες δε τους Πέρσας ου κω απιγμένους, έλεγον πρός τους "Ιωνας έόντας έν τῆσι νηυσί ""Ανδρες "Ιωνες, αὶ τε ἡμέραι " ὑμῖν τοῦ ἀριθμοῦ διοίχηνται^{, 79} καὶ οὐ ποιέετέ γε δίκαια, ἔτι παρα-" μένοντες. άλλ', έπει πρότερον δειμαίνοντες έμένετε, νῦν λύσαν-" τες τον πόρον την ταχίστην άπιτε χαίροντες έλευθέροι ⁸⁰, θεοῖσί " τε καὶ Σκύθησι εἰδότες χάριν. τὸν δὲ πρότερον ἐόντα ὑμέων δε-" σπότην ήμεῖς παραστησόμεθα οὕτω, ώστε ἐπὶ μηδαμοὺς ἔτι ἀνθρώ-" πους αὐτὸν στρατεύσασθαι." (137) Πρὸς ταῦτα οἱ «Ιωνες έβουλεύοντο. Μιλτιάδεω ⁸¹ μέν τοῦ 'Αθηναίου ⁸², στρατηγέοντος καὶ τυραννεύοντος 83 Χερσονησιτέων 84 των έν Ελλησπόντω, ην γνώμη, 'πείθεσθαι Σκύθησι, καὶ έλευθεροῦν Ίωνίην' Ίστιαίου 85 δὲ

75. ίθὺ] ἐλῷς ἰ. τῆς ἀρχῆς τῆς Τομυριος, i, 207; SW. iv, 120; lθυς is the same, v, 64, 11. It is of very frequent occurrence in Hom. I. M, 106 &c.

76. τοῦ πολλοῦ] ' the major part.'
77. τετμημένων] vii, 124, 13. Archelaus, on coming to the throne of Macedon, όδοὺς εὐθείας ἔτεμε, Thu. ii, 100. Philo uses the compound, πολυσχιδείς άνατέμνων όδους, λεωφόρους άπάσας, de M. O. p. 14, B; έν άνο-δίαις άπλανεῖς και λεωφόρους όδους ανατεμείν, C. P. p. 723, β. WE. WS. The phrase originated in the circumstance of armies on the march being preceded by pioneers to clear a road, and to cut their way through forests, &c.

78. ἔφθησαν...ἀπικόμενοι] 'came to the bridge long before the Persians.' MA, 553, 3. s. iii, 78, 18.

79. αί ἡμέραι...διοίχηνται] i. e. δ ταχθείς ἀριθμός τῶν ἡμέρων δμίν διοίχηται, STG. by enallage, SW.

80. χαίροντες ελεύθεροι] A more usual turn of expression would be άπιτε χ. δεοίς τε καί Σκ. είδότες χάριν, έλεύθεροι δντες, as in iii, 125. or ανθ' ων ελεύθεροί έστε: STG. s. iii, 21, 10. 81. Μιλτιάδεω] This was the second

Miltiades. VK.

82. 'Aθηναίου] Athens was so called after Minerva, the tutelary deity: its former name was Cecropis. LR.

83. τυραννεύοντος | Chersonesi perpetuam obtinuerat dominationem, tyrannusque fuerat appellatus, sed justus; non erat enim vi consecutus, sed suorum voluntate, eamque potestatem bonitate retinuerat. omnes autem et habentur et dicuntur tyranni, qui potestate sunt perpetua in ea civitate, quæ libertate usa est, Nep, i, 8. LR.

84. Χερσονησιτέων] This Chersonesus is now called the peninsula of Romania: its ancient inhabitants were the Thracian Dolonci. LR. people were called Chersonesii as well as Chersonesitæ: perhaps the latter properly denoted Greek Settlers; as Italiotæ and Siceliotæ did, in contradistinction to Itali and Siculi, 'the barbarous tribes' of Italy and Sicily. s. BF, on Th. ii, 109; 165; Liv. xxiii, 48, o.

85, 'Iorialov] Histiæus Milesius, ne res conficeretur, obstitit; dicens, 'non idem ipsis, qui summas imperii tenerent, expedire, et multitudini; quod Darii regno ipsorum niteretur dominatio, quo extincto ipsos potestate expulsos civibus suis pænas daturos: itaque adeo se abhorrere a cæterorum consilio, ut nihil putet ipsis utilius quam confirmari re-gnum Persarum,' Nep. i, 3. The opinion of Miltiades is there given more fully. VK.

τοῦ Μιλησίου έναντίη ταύτη, λέγοντος, "ώς νῦν μὲν διὰ Δαρεῖον " έκαστος αὐτῶν τυραννεύει πόλιος τῆς Δαρείου δὲ δυνάμιος καται-" ρεθείσης, ούτε αὐτὸς Μιλησίων οἶός τε ἔσται ἄρχειν, ούτε ἄλλον " οὐδένα οὐδαμῶν' 86 βουλήσεσθαι γὰρ ἐκάστην τῶν πολίων δημο-" κρατέεσθαι μᾶλλον ή τυραννεύεσθαι." Ιστιαίου δὲ γνώμην ταύτην άποδεικνυμένου, αὐτίκα πάντες ήσαν τετραμμένοι πρὸς ταύτην τήν γνώμην, πρότερον την Μιλτιάδεω αίρεόμενοι. (139) Οδτοι ών έπεί τε την Ιστιαίου αιρέοντο γνώμην, εδοξέ σφι προς ταύτη τάδε έργα τε καί ἔπεα προσθεϊναι 'τῆς μὲν γεφύρης λύειν τὰ κατὰ τοὺς Σκύθας ἐόντα, · λύειν δε δσον τόξευμα 87 έξικνέεται τνα καλ ποιέειν τι δοκέωσι, * ποιεύντες μηδέν, και οι Σκύθαι μη πειρώατο 88 βιώμενοι και βουλόε μενοι διαβήναι τὸν "Ιστρον κατά την γέφυραν εἰπεῖν τε, λύοντας ' τῆς γεφύρης τὸ ἐς τὴν Σκυθικὴν ἔχον, 'ὡς πάντα ποιήσουσι τὰ ' ' Σκύθησί έστι έν ήδονη.' ταῦτα μεν προσέθηκαν τη γνώμη μετα δὲ, ἐκ πάντων ὑπεκρίνατο Ἱστιαῖος, τάδε λέγων "Ανδρες Σκύθαι, " χρηστὰ ήκετε φέροντες 89, καὶ ές καιρὸν ἐπείγεσθε, καὶ τά τε ἀπ' " ὑμέων ἡμῖν χρηστῶς ὁδοῦται 90, καὶ τὰ ἀπ' ἡμέων ἐς ὑμέας ἐπιτη-" δέως ὑπηρετέεται. ὡς γὰρ ὁρᾶτε, καὶ λύομεν τὸν πόρον καὶ προθυ-" μίην πασαν εξομεν, θέλοντες είναι έλεύθεροι έν 🗳 δὲ ἡμέες τάδε " λύομεν, υμέας καιρός έστι δίζησθαι έκείνους, ευρόντας δε, υπέρ τε " ημέων καὶ ὑμέων αὐτῶν τίσασθαι οῦτως, ὡς κείνους πρέπει." 91

(140) Σκύθαι μὲν, τὸ δεύτερον 92 "Ιωσι πιστεύσαντες λέγειν ἀληθέα, ὑπέστρεφον ἐπὶ ζήτησιν τῶν Περσέων, καὶ ἡμάρτανον πάσης τῆς ἐκείνων διεξόδου. αἴτιοι δὲ τούτου αὐτοὶ οὶ Σκύθαι ἐγένοντο, τὰς νομὰς τῶν ἴππων τὰς ταὑτη διαφθείραντες, καὶ τὰ ὑδατα συγχώσαντες. εἰ γὰρ ταῦτα μὴ ἐποίησαν, παρεῖχε ἄν σφι, εἰ ἐβούλοντο, εὐπετέως ἐξευρέειν τοὺς Πέρσας νῦν δὲ, τά σφι ἐδόκεε ἄριστα βε-βουλεῦσθαι, κατὰ ταῦτα ἐσφάλησαν. Σκύθαι μέν νυν τῆς σφετέρης χώρης τῆ χιλός τε τοῖσι ἵπποισι καὶ ὕδατα ῆν, ταὑτη διεξιόντες ἐδίζηντο τοὺς ἀντιπολέμους 93, δοκέοντες καὶ ἐκείνους διὰ τοιούτων τὴν ἀπόδρησιν ποιέεσθαι· οἱ δὲ δὴ Πέρσαι, τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες, ἤϊσαν· καὶ οὕτω μόγις 94 εὐρον

86. οὐδαμῶν] und. ἔσεσθαι. SW. s. i, 91, 91.

^{87.} τόξευμα] ου μόνον ή τοξεία, άλλά και αύτο το τόξον, i.e. πῶσα ή τοξική σκευλ, and particularly το τοξευόμενον, Tho. Μ. πρίν τόξευμα έξικνεῦσθαι, Χεη. Α. i, 8, 13; understand πρὸς or εἰς αὐτοὸς οι αὐτῶν. ΗU.

^{89.} ήκετε φέροντες] 'you are come with.' MA, 557.

^{90,} δδοῦται] Æsch. P. V. 507; A. 169; Eur. I. 1050. Herodotus uses the compound verb εὐοδόω, vi, 73. W.E. B.L.

^{91.} πρέπει] ἀπηλλαξαν οδτω ως κείνους ἔπρεπε, viii, 68, 2. WE.

^{92.} τὸ δεύτερον] iv, 133. STG. 93. ἀντιποιέμους] iv, 134; vii, 236; viii, 68, 2. πολεμίους, Hes. SW. 94. μόγις] μόλις. DAM.

τὸν πόρον, οἶα δὲ νυκτός τε ἀπικόμενοι, καὶ λελυμένης τῆς γεφύρης έντυχόντες 95, ές πᾶσαν άρρωδίην ἀπίκατο 96, μή σφεας οί Ιωνες ἔωσι ἀπολελοιπότες. (141) τΗν δὲ περί Δαρεΐον ἀνηρ Αἰγύπτιος, φωνέων μέγιστον άνθρώπων τοῦτον δή τὸν άνδρα, καταστάντα έπὶ τοῦ χείλεος τοῦ "Ιστρου, ἐκέλευε Δαρεῖος καλέειν Ίστιαῖον Μιλήσιον. ο μέν δη έποίες ταυτα 'Ιστιαιος δέ, έπακούσας τῷ πρώτω κελεύσματι⁹⁷, τάς τε νέας απάσας παρείχε διαπορθμεύειν την στρατιήν, και την γέφυραν έζευξε. (142) Πέρσαι μεν ων ουτω έκφευγουσι Σκύθαι δέ, διζήμενοι, καὶ τὸ δεύτερον ήμαρτον τῶν Περσέων καὶ τούτο μέν, ως έόντας 98 "Ιωνας έλευθέρους, ' κακίστους τε καὶ άναν-'δροτάτους' κρίνουσι 'είναι ἀπάντων ἀνθρώπων ⁹⁹,' τοῦτο δὲ, ὡς δούλων Ίωνων τον λόγον ποιεύμενοι, ' άνδράποδα φιλοδέσποτά ' φασι ' είναι καὶ ἄδρηστα 100 μάλιστα.' ταῦτα μέν δη Σκύθησι ές "Ιωνας άπερριπται. (143) Δαρείος δε, δια της Θρηίκης πορευόμενος άπίκετο ές Σηστον 1 της Χερσονήσου ένθευτεν δε αυτός μεν διέξη τῆσι νηυσί ές τὴν 'Ασίην, λείπει δὲ στρατηγὸν έν τῆ Εὐρώπη Μεγάβαζον, ανδρα Πέρσην τῷ Δαρεϊός κοτε ἔδωκε γέρας, τοιόνδε είπας έν Πέρσησι έπος ώρμημένου Δαρείου ροιάς τρώγειν, ώς άνοιξε τάχιστα την πρώτην των ροιέων, είρετο αὐτὸν ὁ ἀδελφεὸς 'Αρτάβανος, ' ο τι βούλοιτ' αν οί τοσούτο πλήθος γενέσθαι, όσοι έν τή ροιή κόκκοι; ' Δαρείος δε είπε, ' Μεγαβάζους 2 αν οι τοσούτους άρι-

95. λ. τῆς γ. ἐντυχόντες] A compound sometimes takes the construction of a simple verb, MA, 382, obs. Æsch. S. 70; Soph. Ph. 323; WE. Eur. Or. 1284. SW however thinks this enallage scarcely allowable except by poetical license, and would understand τῷ πόρφ, making λ. τῆς γ. the genitive absolute: and POR denies that ἐντυγχάνευ, or συντυγχάνευ, is ever constructed with a genitive. s. vii, 208, 56.

97. κελεύσματι] οὐ τῷ πρώτῳ οἰ κ. πειθόμενος, vii, 16. WE. κέλευμα was the more modern form of the word: celeuma est carmen, quod navigantes canere solent; vel clamor nauticus, id est, vox nautarum; Isid. de O. xvi, p. 7. BL.

98. δε ἐόντας] The order of the words is I. δε ἐ. ἐλευθέρους, κρ. εἶ. κ. τε καὶ ὰ. ὰ ἀνθρώπων. The expression is much the same as I. ἢ μὲν ἐλ. 'they deem the Ionians, considered as freemen, &c.' Callicratidas gives the same

character of this people: to one asking δνοῖοι ἄνδρες οἱ Ἰωνες; he answers ἐλεύθεροι μὲν κακοὶ, δοῦλοι δὲ ἀγαθοὶ, Plu. M. 16. p. 222. p. WE. VK.

Plu. M. 16, p. 222, p. WE, VK.
99. ἀπάντων ἀνθρώπων] When the class, to which the substantive that the superlative agrees with belongs, is mentioned, it is put in the genitive plural, and often with πâs. MA, 459, l. s. v, 24, 30.

100. ἄδρηστα] τοὺς τῶν Ἰωνων τυράννους Ἰδάθυρσος διὰ τὴν πρὸς Δαρεῖον πίστιν ἀνδράποδα χρηστὰ καὶ ἄδραστα ἐκάλει, Plu. t. ii, p. 174, ε. ἄδρηστος is opposed to δρηπέτης 'a runaway;' ἡ είναι ἐλευθέροισι ἡ δούλοισι, καὶ τούτοισι ὡς δρηπέτησι, vi, 11. VK. WE.

1. Znordv] It was here that Xerxes built the bridge across the Hellespont. The modern town near the same spot is called Zemenic. I.R. A.

2. Μεγαβάζουs] s. iii, 70, 68; 'Με-'γαβάζουs,' εἶπεν, 'ἐθέλειν αὐτῷ τοσού-'τουs εἶναι,' Eust. on Il. B, p. 182, 27. VK. θμὸν γενέσθαι βούλεσθαι μᾶλλον ἢ τὴν Ἑλλάδα ὑπήκοον.' ἐν μὲν δὴ Πέρσησι ταῦτά μιν εἰπας ἐτίμα τότε δὲ αὐτὸν ὑπέλιπε στρατηγὸν, ἔχοντα τῆς στρατιῆς τῆς ἑωυτοῦ ὀκτὰ μυριάδας. (144) Οὖτος δὴ ὧν τότε ὁ Μεγάβαζος, στρατηγὸς λειφθεὶς ἐν τῆ χώρη Ἑλλησποντίων, τοὺς μὴ μηδίζοντας³ κατεστρέφετο. οὖτος μέν νυν ταῦτα ἔπρησσε.

(145) Τον αυτον δε τουτον χρόνον έγίνετο έπι Λιβύην άλλος στρατιής μέγας στόλος. 5 (200) Οι Φερετίμης τιμωροί Πέρσαι, έπεί τε έκ της Αιγύπτου άπίκατο ές την Βάρκην, έπολιόρκεον την πόλιν, έπαγγελλόμενοι έκδιδόναι τους αιτίους του φόνου του 'Αρκεσίλεω. των δὲ πῶν γὰρ ἦν τὸ πλῆθος 6 μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους. ένθαῦτα δὴ ἐπολιόρκεον τὴν Βάρκην ἐπὶ μῆνας ἐννέα, ὀρύσσοντές τε δρύγματα ὑπόγαια ⁷ φέροντα ἐς τὸ τεῖχος, καὶ προσβολὰς καρτερὰς ποιεύμενοι. τὰ μέν νυν ὀρύγματα ἀνήρ χαλκεύς ἀνεῦρε επιχάλκω άσπίδι ώδε έπιφρασθείς περιφέρων αὐτὴν έντὸς τοῦ τείχεος προσίσχε πρός τὸ δάπεδον τῆς πόλιος. τὰ μὲν δὴ ἄλλα ἔσκε κωφὰ, πρὸς δ προσίσχε, κατά δὲ τὰ ὀρυσσόμενα ήχεσκε ὁ χαλκὸς τῆς ἀσπίδος. άντορύσσοντες δ' άν ταύτη οἱ Βαρκαῖοι ἔκτεινον τῶν Περσέων τοὺς γεωρυχέοντας, τούτο μέν δή ούτω έξευρέθη τάς δε προσβολάς άπεκρούοντο οἱ Βαρκαῖοι. (201) Χρόνων δὲ δὴ πολλῶν τρι-**Κομένων και πιπτόντων άμφοτέρων πολλῶν και οὐκ ἦσσον τῶν** Περσέων, "Αμασις, ὁ στρατηγὸς τοῦ πεζοῦ, μηχανᾶται τοιάδε.

3. μηδίζονταs] Herodotus, and the ancient writers in general, often designate the Persians, and the nations dependent on the Persian empire, by the name of Medes; s. ix, 77, 91. LR. In a like sense we have αντικίζειν, Thu. iii, 62. PM, on Ar. Av. 768.

4. ἔπρησσε] The principal purposes of the Scythian expedition were probably accomplished; s. MT, vi, 3. TX.

5. στόλος The pretext of which was to avenge the assassination, at Barce, of Arcesilaus, tyrant of Cyrene and son of Pheretima.

6. τῶν δὲ... τὸ πλῆθος] i.e. ὅτι, οτ διότι, δὲ τούτων πῶν τὸ πλ. SW. οτ οἰ δὲ, πῶν γὰρ ῆν αὐτῶν τὸ πλ. &c. STG.
7. δοίγνιστα ὑπόγγαια] ὑπόνοιον. Ειμεί.

7. δρύγματα δπόγομα] δπόνομον, Eust. VK. 'a mine.' This is one of the earliest instances of mining and countermining being adopted in the siege and defence of towns. LR.

8. χαλκεύς ἀνεῦρε] ἀνηρ χ. ἀνεῦρεν,

ένθυμήσας ἀσπίδος χάλκωμα ἐπιφέρειν, καὶ ἐντὸς τοῦ τείχους ἐπάνω προσίσχειν πρὸς τὸ δάπεδον τῆ μὲν δὴ ἄλλη κωφὰ ἢν, πρὸς τὸ δάπεδον τῆ μὲν δὴ ἄλλη κωφὰ ἢν, πρὸς ὰ προσίσχοι τὸ χάλκωμα: ἢ δ᾽ ὑπωρύσσετο, ἀντήχει ἀντορύσσοντες οὖν οἱ Βαρκαῖοι, ταίτη ἀπέκτειναν πολλοὸς τῶν ὁπορυσσόντων, Æn. 37. WE. A similar device was used by the Ambraciots when undermined by the Romans; ἐξῆς ἔθηκαν παρὰ τὸν ἔνα τοῖχον τῆς τάφρου ἐγγὸς τῷ τείχει χαλκώματα συνεχῆ, λεπτότατα ταῖς κατασκευαῖς, οἶον λεκάνας καὶ ἔτερα ὅμοια τούτοις καὶ παρὰ ταῦτα διὰ τῆς τάφρου παριόντες, ἡκροῶντο τοῦ ψόφου τῶν ὁρυττόντων ἔσωθεν. ἐπεὶ δὲ ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, καθ ὑν ἐδὴλου τινὰ τῶν χαλκωμάτων ἀντήχουν γὰρ πρὸς τὸν ἐκτὸς ψόφον ἄρυττον ἔσωθεν ἄλλην κατὰ γῆς τάφρον &c. Pol. xxii, 11. SW. Livy merely says aure admota, sonitum fodientium captubant, xxxviii, 7. VK.

μαθών τους Βαρκαίους, ώς κατά μέν το Ισχυρον ουκ αίρετοι είεν, δόλω δε αίρετος, ποιέει τοιάδε νυκτός τάφρην ο δρύξας ευρέην, έπέτεινε ξύλα ασθενέα υπέρ αυτής κατύπερθε δέ, έπιπολής των ξύλων, χοῦν γῆς ἐπεφόρησε, ποιέων τῆ ἄλλη γῆ ἰσόπεδον. ἄμα ημέρη δὲ ἐς λόγους προσεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους οἱ δὲ ἀσπαστῶς ύπήκουσαν, ές ő σφι εαδε όμολογίη χρήσασθαι. την δε όμολογίην έποιεῦντο τοιήνδε τινα, έπὶ τῆς κρυπτῆς τάφρου τάμνοντες ὅρκια¹⁰, $^{\epsilon}$ ἔς τ $^{\prime}$ ἃν 11 ἡ γ ῆ αΰτη οῦτω ἔχῃ, μένειν τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην $^{-12}$ καὶ 6 Βαρκαίους τε υποτελέειν φάναι άξίην 13 βασιλέι, και Πέρσας μηδέν 6 άλλο νεοχμοῦν κατὰ Βαρκαίων. 14 μετὰ δὲ τὸ ὅρκιον, Βαρκαῖοι μὲν, πιστεύσαντες τούτοισι, αὐτοί τε έξήϊσαν έκ τοῦ ἄστεος, καὶ τῶν πολεμίων έων παριέναι ές τὸ τεῖχος τὸν βουλόμενον 15, τὰς πύλας πάσας άνοίξαντες, οἱ δὲ Πέρσαι, καταβρήξαντες την κρυπτην γέφυραν, ἔθεον ἔσω ές τὸ τεῖχος. κατέρρηξαν δὲ τοῦδε είνεκα την ἐποίησαν γέφυραν, ΐνα έμπεδορκέοιεν 16, ταμόντες τοῖσι Βαρκαίοισι ' χρόνον ' μένειν αἰεὶ τὸ ὅρκιον, ὅσον ἃν ἡ γῆ μένη κατὰ τὰ τότε εἶχε.' καταβρήξασι δέ, οὐκέτι ἔμενε τὸ ὅρκιον κατὰ χώρην. (202) Τοὺς μέν νυν αιτιωτάτους των Βαρκαίων ή Φερετίμη, έπεί τέ οι έκ των Περσέων παρεδόθησαν, άνεσκολόπισε κύκλω τοῦ τείχεος τοὺς δὲ λοιπούς τῶν Βαρκαίων λητην ἐκέλευσε θέσθαι τοὺς Πέρσας, πλην δσοι αὐτῶν ἦσαν Βαττιάδαι τε καὶ τοῦ φόνου οὐ μεταίτιοι τούτοισι δε την πόλιν έπέτρεψε ή Φερετίμη. (203) Τους ών δη λοιπους των Βαρκαίων οἱ Πέρσαι άνδραποδισάμενοι άπήεσαν οπίσω καὶ

9. τάφρην] iv, 28; and below, τάφρον: so ψάμμος, iv, 182; and ψάμμη, iv, 181: σαῦρος, iv, 183 [1] and σαύρη, iv, 192: δ and ἡ κίων, iv, 184; and i, 92. SW.

10. τάμνοντες δρκια] δ. πιστά ταμάντες, Hom. II. Β, 124; φιλότητα καὶ δ. π. τ. Γ, 73; σπονδάς τ. Eur. Hel. 1234; i. e. δι' ἀντομῆς δυμάτων συνθήκας ποιήσαντες κατά τὸ ἀρχαῖον ἔθος, Eust. BNS. ἀρθμὸν καὶ φιλίαν τ. Call. fr. 199; φίλια τ. Eur. S. 385; MR. 'slaying' a victim in order to ratify the oaths;' TX. ἰερὰ δύσαντες, ὅμοσαν ἐπὶ τῶν ἐμπύρων, Dion. A. R. iii, 18. VG, ix, 4, 8. LAU. The same idiom holds good in Latin, where, in the present tense, fædus ferire is used, Cic. pro D. S. Liv. i, 24; ix, 5; and, in the preterperfect, fædus icisse, Cic. pro L. C. B. 15; in L. C. P. 12; Liv. i, 24; or f. percussisse, Liv. i, 24;

Jus. xlii, 3. The ceremony itself is described in Liv. i, 24; ix, 5; and by Vir. Æ. viii, 641; xii, 161. "To strike a league" is an English idiom also.

11. ές τ' αν] μέχρις αν ουρανός τε και γή την αυτήν στάσιν έχωσι, Dion. Α. R. νί, 95; WE. στάς μετά τῶν τὰ δρκια ταμνόντων άμοσεν, ἐφ' δσον οῦτως ἡ γῆ μένει, φυλάξειν τὰ συγκείμενα, Poly. νii, 34; compare νi, 22. VK.

14. ν. κατά Β.] The same verb and preposition are followed by an accusative, v, 19. SW.

15. τον βουλόμενον] This is the common form of expression in decrees, laws, treaties, and proclamations, WE, MA, 269, obs.

16. ἐμπεδορκέοιεν] Xen. de R. L. near the end; ἐμμένειν δρκφ, Eur. M. 752. MR.

έπεί τε έπὶ τῆ Κυρηναίων πόλι ἐπέστησαν 17, οἱ Κυρηναΐοι, λόγιόν τι αποσιεύμενοι, διεξήκαν αθτούς δια του άστεος. διεξιούσης δε τής σίρατιής, Βάρης μέν, ὁ τοῦ ναυτικοῦ στρατοῦ στρατηγός, ἐκέλευε αἰρέειν την πόλιν "Αμασις δέ, ὁ τοῦ πεζοῦ, οὐκ ἔα ' έπὶ Βάρκην ΄ γαρ αποσταλήναι μούνην Έλληνίδα πόλιν.' ές δ διεξελθούσι, καί ίζομένοισι έπὶ Διὸς Λυκαίου 18 σχθον, μετεμέλησέ σφι οὐ σχοῦσι την Κυρήνην και έπειρώντο το δεύτερον παριέναι ές αὐτήν οί δὲ Κυρηναΐοι οὐ περιώρεον. τοῖσι ζὲ Πέρσησι, οὐδενὸς μαχομένου, φόθος 19 ένέπεσε αποδραμόντες δε δσον εξήκοντα στάδια, ίζοντο ίδρυθέντι δὲ τῷ στρατοπέδω ταύτη ήλθε παρά 'Αρυάνδεω άγγελος, άποκαλέων αὐτούς. οἱ δὲ Πέρσαι, Κυρηναίων δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι, ἔτυχον λαβόντες δὲ ταῦτα, ἀπαλλάσσοντο ές τὴν Αίγυπτον. παραλαβόντες δὲ τὸ ἐνθεῦτεν αὐτοὺς Λίβυες, τῆς τε έσθητος είγεκα καὶ της σκευης, τους υπολειπομένους αυτών καὶ έπελκομένους έφύνευον, ές δ ές την Αίγυπτον απικέατο. Ούτος ο Περσέων στρατός της Λιβύης έκαστάτω ές Ευεσπερίδας 20 ήλθε. τους δε ήνδραποδίσαντο των Βαρκαίων, τούτους δε έκ της Αλγύπτου άνασπάστους 21 έποίησαν παρά βασιλέα βασιλεύς δέ σφι Δαρείος έδωκε της Βακτρίης 22 χώρης κώμην έγκατοικήσαι. οἱ δὲ τῆ κωμη ταύτη ουνομα έθεντο Βάρκην, ήπερ έτι και ές έμε ήν οικευμένη έν τῆ γῆ τῆ Βακτρίη. (205) Ου μέν ουδέ ἡ Φερετίμη εὖ τὴν ζόην κατέπλεξε.23 ως γαρ δή τάχιστα έκ τῆς Λιβύης, τισαμένη τοὺς Βαρκαίους, άπενόστησε ές την Αίγυπτον, άπέθανε κακώς ζώσα

17. ἐπέστησαν] 'halted,' Xen. C. iv, 2, 18; 'suddenly presented themselves,' i, 34, 69.

18. Aukalou] named after Lycaus, a mountain of Arcadis, consecrated to

both Jupiter and Pan. A.

19. φόδος] Such unaccountable alarms were called 'panics,' and supposed to be inspired by Pan. οἱ Μακεδόνες καὶ τὸ πλήθος τῶν Βαρβάρων, εἰθὺς φοβηθέντες ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατάπεθα ἀσαφῶς ἐκπληγνύσθαι καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγὴν, ἐχάρουν ἐπ' σἰκου, Τhu. iv, 125; αἰντοῖς (οἶον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα ἐξὶ τοῖς μεγίστοις, φόδοι καὶ δεἰματα ἐγγίγνεσθαι) ἐμπίπτει ταραχὴ, Thu. vii, 80; Πανὸς τρομερῷ μάστιγι φοβεῖ, φυλακὰς δὲ λιπὰν, κινεῖς στρατιάν; Eur. Rh. 36; VK. s. SH, on BO, 59. Curt. iv, 12, 14; Flac. iii, 44 &c. PC, iii, 9. "We sacrificed to Pan,

Assailed the unguarded ruffians in his name; He with his terrors smote their yielding hearts." Glover, Leon. ii, 596; "God! whose power, By rumour vain, or echo's empty voice, Can sink the valiant in desponding fear, Can disarray whole armies." ib. 652.

20. Εὐεσπερίδας] This people dwelt

20. Εὐεσπερίδαs] This people dwelt on the eastern side of the greater Syrtis; their capital was Hesperides, afterwards Berenice, now Bernic. LR. They are not mentioned in A.

21. ἀνασπάστουs] v, 12; vi, 32; denotes those 'torn from their native country;' ἀναστάτουs implies moreover that the country itself was conquered. WE. s.i, 97, 14.

22. Bacroins] part of the modern Chorasan; its capital was Bactræ, now Balk. LR.

23. κατέπλεξε] 'wound up: 'διαπλέκειν, v, 92, 6. γὰρ εὐλέων ἐξέζεσε.²⁴ ὡς ἄρα ἀνθρώποισι αἰ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς Θεῶν ἐπίφθονοι²⁵ γίνονται. ἡ μὲν δὴ Φερετίμης τῆς²⁶ Βάττεω τοιαύτη τε καὶ τοσαύτη τιμωρίη ἐγένετο ἐς Βαρκαίους.

24. ζώσα εὐλόων ἐξέζεσε] cum viva vermibus ebullisset, Tert. ad Sc. 3; ἐξ. σκώληκας, ι.xx, Exodus xvi, 20; σκωλήκων ζέσας, Luc. Al. Ps. 59; WE. Υρώδης, γενόμενος σκωληκόδρωτος, ἐξ-έψυξεν, Acts xii, 23. s. PK, on I Samuel vi, 1.

25. ἐπίφθονοι] ἐ. ἀεί πως παρά δεῶν αἰ ὑπερβολαὶ τῶν τιμωριῶν εἰσι, Pau. ix, 17; VK. i, 32; iii, 40. SW. 26. τῆς] und, γυναικός. BO, 55. MA, 273.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK IV.

1. What part of the verb in Latin does a Greek participle frequently stand for?

2. In expressing what cardinal numbers, is circumlocution

most frequently used?

3. Why was Chalcedon called 'the City of the Blind'?

4. Why is Byzantium now called Istambol?

5. Give the etymology of Dionysus, and of names of places ending in $-\beta\rho\eta$. n. 41.

6. Explain the terms σχεδίη, τόξευμα, κέλευσμα. n. 87.

7. What is the import of the phrase $\pi \tilde{a} \sigma \iota \delta \tilde{\epsilon} \kappa \alpha$?

8. Explain the metaphors αὐχὴν, στόματα, and κέρατα, in speaking of a river: αὐχὴν, in speaking of the Bosporus.

9. How are proper names in -ησσος accented?

10. Among whom was the computation of time by knots in use? In what way did the Romans mark the lapse of years?

11. What genitive is often added pleonastically to the pro-

noun possessive? n. 44.

12. What was the proper name of the Androphagi and the Melanchlæni? From whom are the Russians probably descended?

13. When is ἄρχειν constructed with participles?

- 14. Why is it highly improbable that Darius ever reached the Don?
- 15. What reason may be assigned, in many places, for negative verbs being followed by a negative particle?
- 16. What strong natural defence did the country of the Agathyrsi possess?

17. Why is δαιμόνιε followed by a genitive case?

18. Express κλαίειν λέγω in the words of Horace. How did the Attics soften the expression?

19. What cavalry resembles that of the Scythians?

20. What proves that the ass was a common animal among the Hyperboreans?

21. What alteration do other authors make in the expression αὐτοῦ ταύτη?

22. How does Nepos define the word 'Tyrant'?

23. What was the proper distinction between Siculi and Siceliotæ, &c.? How did the Romans express this distinction?

24. Who denies the construction of ἐντυγχάνειν with a genitive? Upon what principle does Matthiæ defend the construction? In what way does Schweighæuser solve the difficulty?

25. What character does Callicratidas give of the Ionians?

26. Where did Xerxes build a bridge across the Hellespont?
27. What was the pretext for the expedition against Barca?
What circumstance deserves notice in the details of the siege

28. By what method have the proceedings of besiegers been detected, and frustrated, in more than one case?

29. Give instances of nouns differing in gender and termina-

tion, but similar in other respects.

of this town?

30. Explain the phrase τάμνειν δρκια; and give the corresponding idioms in Latin, and in English.

31. What name was given to sudden and unaccountable

alarms? and for what reason?

32. What tyrant perished by the same death as Pheretima?

TERPSICHORE.

ARGUMENT OF THE FIFTH BOOK.

Megabazus reduces Perinthus and the rest of Thrace: 1; 2; 10. Darius rewards Histizus and Coes: 11. Reduction of the Pzonians: 14-16. Submission of the Macedonians: 17; 18. Histiæus is summoned to the Persian court: 23; 24. Artaphernes, præfect of Sardis. Otanes, admiral of the fleet, takes Byzantium, Calchedon, &c. 25-27. Affairs of Naxos: 28; 30-34. Aristagoras, instigated by Histiæus, revolts: 35-38. Affairs of Sparta; Cleomenes, Dorieus: 39; 42; 48. Failure of Aristagoras at Sparta: 49-51. Affairs of Athens; Hippias and Hipparchus, Harmodius and Aristogiton; the Alcmæonidæ: 55; 62-66. Clisthenes: 67; 69; 70; 72; 73. Invasion of Attica: 74; 75. The Athenians retaliate on the Bœotians and Chalcideans; the Æginetans take part in the war: 77-81; 89. The Spartans fail in their design of reinstating Hippias, being opposed by the Corinthians: 90-94; 96. Aristagoras applies to the Athenians; they aid him; Sardis is taken and burnt: 97-104. Darius sends off Histiæus to quell the rebellion: 105-107. The Ionians are reduced, and Aristagoras slain: 116-126.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΠΕΜΠΤΗ.

$TEP\Psi IXOPH.$

- (1) ΟΙ δὲ ἐν τῆ Εὐρώπη τῶν Περσέων καταλειφθέντες ὑπὸ Δαρείου, τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, πρώτους μὲν Περινθίους 1 Έλλησποντίων, ου βουλομένους υπηκόους είναι Δαρείου, κατεστρέψαντο, περιεφθέντας πρότερον καὶ ὑπὸ Παιόνων τρηχέως. (2) Τότε δὲ άνδρων άγαθων περί 2 της έλευθερίης γενομένων των Περινθίων, οί Πέρσαι τε καὶ ὁ Μεγάβαζος ἐπεκράτησαν πλήθεϊ. ὡς δὲ ἐχειρώθη ή Πέρινθος, ήλαυνε τὸν στρατὸν ὁ Μεγάβαζος διὰ τῆς Θρηίκης, πᾶσαν πόλιν καὶ πᾶν ἔθνος τῶν ταύτη οἰκημένων ἡμερούμενος βασιλέι ταῦτα 8 γάρ οἱ ἐντέταλτο ἐκ Δαρείου, Θρηΐκην καταστρέφεσθαι. (10) Τὰ παραθαλάσσια δ' ὧν αὐτῆς Μεγάξαζος Περσέων κατήκοα έποίεε.
- (11) Δάρειος δε, ως διαβάς τάχιστα τον Ελλήσποντον απίκετο ές Σάρδις, έμνήσθη τῆς έξ Ίστιαίου τε τοῦ Μιλησίου εὐεργεσίης, καὶ της παραινέσιος του Μυτιληναίου Κώεω μεταπεμψάμενος 4 δέ σφεας ές Σάρδις, έδίδου αὐτοῖσι αἵρεσιν. ὁ μὲν δὴ Ἱστιαῖος, ἄτε τυραννεύων της Μιλήτου, τυραννίδος μέν οὐδεμιης προσέχρηζε. 5
- Περινθίους] Perinthus was afterwards called Heraclea, from which its modern name Erekli or Rheglia is derived. LR.
- 2. περί] ' for the sake of; ' τυραννίδος πέρι, Eur. Ph. 534; i. e. βασιλείας χάριν, Dion. A. R. iv; BNS. regnandi gratia, Cic. Of. iii, 21; Suet. i, 30; pro regno, Sen. Th. 662. VK. MA, 589, 5, a. s. i, 169, 33.
- 3. ταῦτα] namely Θρ. καταστρέφεσθαι. STG. As ταῦτα here refers to what follows,' so τάδε refers to 'what precedes,' i, 210; as does τοιφδε, vi, 39, 26; and thus ille is found relating 59, 20; and this tie is bound relating to 'the latter,' and hic to 'the former,'
 Liv. xxiv, 29, 4. s. i, 30, 38.
 5. προσέχρη(ε] The preposition denotes 'in addition;' προσαναισίμαντο, ν,
- 34.

αιτέει δε Μύρκινον 6 την 'Ηδωνίδα 7, βουλόμενος έν αυτη πόλιν κτίσαι. οδτος μεν δή ταύτην αιρέεται ο δε Κώης, ολά τε οὐ τύραννος δημότης τε έων, αιτέει Μυτιλήνης τυραννεῦσαι. τελεωθέντων 8 δὲ

άμφοτέροισι, οδτοι μέν κατά τά είλοντο έτράποντο.

(14) 'Ενθαῦτα Δαρεῖος γράφει γράμματα πρὸς Μεγάβαζον, τὸν έλιπε έν τη θρηίκη στρατηγόν έντελλόμενος έξαναστήσαι έξ ήθέων Παίονας, καὶ παρ' έωυτὸν άγαγεῖν καὶ αὐτοὺς καὶ τέκνα τε καὶ γυναϊκας αὐτῶν. αὐτίκα δὲ ἱππεὺς ἔθεε φέρων τὴν ἀγγελίην ἐπὶ τὸν Έλλήσποντον περαιωθείς δέ, διδοῖ τὸ βιβλίον τῷ Μεγαβάζω. ὁ δέ, ἐπιλεξάμενος, καὶ λαβών ἡγεμόνας 9, ἐκ τῆς Θρηίκης, ἐστρατεύετο έπὶ τὴν Παιονίην. (15) Πυθόμενοι δὲ οἱ Παίονες τοὺς Πέρσας έπι σφέας ιέναι, άλισθέντες έξεστρατεύσαντο πρός θαλάσσης δοκέοντες ταύτη έπιχειρήσειν τους Πέρσας έμβάλλοντας. οἱ μὲν δή Παίονες ήσαν έτοιμοι τον Μεγαβάζου στρατον έπιόντα έρύκειν οί δὲ Πέρσαι, πυθόμενοι συναλίσθαι τοὺς Παίονας, καὶ τὴν πρὸς θαλάσσης ἐσβολὴν φυλάσσοντας, ἔχοντες ἡγεμόνας, τὴν ἄνω ὁδὸν 10 τράπονται λαθόντες δε τους Παίονας, εσπίπτουσι ές τας πόλιας αὐτῶν, ἐούσας ἀνδρῶν ἐρήμους οἶα δὲ κεινῆσι 11 ἐπιπεσόντες, εὐπετέως κατέσχον, οἱ δὲ Παίονες, ὡς ἐπύθοντο ἐχομένας τὰς πόλιας, αὐτίκα διασκεδασθέντες, κατ' έωυτους εκαστοι έτράποντο, καὶ παρεδίδοσαν 12 σφέας αὐτοὺς τοῖσι Πέρσησι. (16) Παιόνων μέν δη οί χειρωθέντες ήγοντο ές την 'Ασίην.

(17) Μεγάβαζος δὲ, ὡς ἐχειρώσατο τοὺς Παίονας, πέμπει ἀγγέλους ές Μακεδονίην ανδρας έπτα Πέρσας, οι, μετ' αυτόν κεινον 13, ήσαν δοκιμώτατοι έν τῷ στρατοπέδω. ἐπέμποντο 14 δὲ οδτοι παρ' 'Αμύντην, αιτήσοντες γῆν τε και ΰδωρ Δαρείφ βασιλέι. (18) Οί

6. Μύρκινον] Μύρκινος, 'Ηδωνική πόλιε, Thu. iv, 107. The penult is long, and the name is also written Μύρκιννος or Μυρκίνος; whereas, according to Labbe, Mupowos, the name

of another city, has its penult short.
7. 'Ηδωνίδα] Edonis was celebrated for its vines, Hor. 11 O. vii, 27; Ov. Μ. πί, 69. Δάρειος τὸν Κώην μὲν, τῆς συμβουλής ένεκα τής προτέρας, έξ ίδιώτου [i, 86, 22;] τύραννον ποιήσας Μιτυλήνης, τῷ Ἱστιαίῳ δίδωσι κτίζειν δέ την Μυρκίνον, Tzetz. Ch. iii, 503.

8. τελεωθέντων] namely τούτων ων είλοντο. STG.

9. ἡγεμόναs] v, 100, 59; viii, 35; Soph. Œ. C. 1542; Eur. Ph. 1632;

Arist. Pl. 1160; Xen. C. ii, 4, 22 &c. und. της όδου, viii, 31; or των όδων, Thu. iii, 98; τοὺς τῆς ὁδοῦ ἡγουμένους, Zon. VK. όδηγούς, Hes. SS. duces, Vir. Æ. iii, 470.

10. την ἄνω όδον] 'the upper road.' MA, 270, a.

11. κεινῆσι] from κεινδε, 'empty;'

κείνος for ἐκείνος, 'he;' v, 17, 13.
12. παρεδίδοσαν] 'delivered up;' a word of frequent occurrence in the New Testament. SS.

13. μετ' αὐτὸν κεῖνον] 'after Megabazus himself.' MA, 587, c. v, 15, 11. 14. πέμπει . . . ἐπέμποντο] The accusative after the active verb becomes the nominative to the passive verb. MA, 490. s. iii, 137, 62.

ων Πέρσαι, οι πεμφθέντες ούτοι παρά τον Αμύντην, ώς απίκοντο. αϊτεον, έλθόντες ές όψιν την Αμύντεω, Δαρείω βασιλέι γην τε καί ύδωρ. ὁ δὲ ταῦτα ἐδίδου.15

(23) Μεγάβαζος δε, άγων τους Παίονας, απίκετο έπι τον Έλλήσποντον ένθεῦτεν δὲ διαπεραιωθεὶς ἀπίκετο ἐς Σάρδις. ἄτε δὲ τειχέοντος 16 ήδη Ιστιαίου τοῦ Μιλησίου, την παρά Δαρείου αἰτήσας έτυγε δωρεήν, μισθόν φυλακής 17 τής σχεδίης έόντος δε του χώρου τούτου παρά Στρυμόνα ποταμόν, τῷ οὕνομά ἐστι Μύρκινος μαθὼν ό Μεγάβαζος τὸ ποιεύμενον έκ τοῦ Ἱστιαίου, ὡς ἢλθε τάχιστα ές τὰς Σάρδις ἄγων τοὺς Παίονας, ἔλεγε Δαρείψ τάδε " ὧ βασιλεῦ, " κοῖόν τι χρῆμα ἐποίησας, ἀνδρὶ "Ελληνι δεινῷ τε καὶ σοφῷ δοὺς " έγκτήσασθαι 18 πόλιν έν θρητκη; "να ίδη τε ναυπηγήσιμός έστι " ἄφθονος, και πολλοί κωπέες 19, και μέταλλα άργύρεα δμιλός τε " πολλός μὲν "Ελλην περιοικέει, πολλός δὲ βάρβαρος" οῖ, προστάτεω " έπιλαβόμενοι 20, ποιήσουσι τοῦτο, τὸ αν κεῖνος έξηγέηται, καὶ ἡμέ-" ρης καὶ νυκτός. σύ νυν τοῦτον τὸν ἄνδρα παῦσον ταῦτα ποιεῦντα, " ΐνα μὴ οἰκητώ πολέμω συνέχηαι τρόπω δὲ ἡπίω μεταπεμψάμενος, " παῦσον ἐπεὰν δὲ αὐτὸν περιλάβης, ποιέειν 21, δκως μηκέτι κεῖνος " ές Έλληνας ἀπίζεται." (24) Ταῦτα λέγων ὁ Μεγάβαζος, εὐπετέως ἔπειθε Δ αρεῖον, $\dot{\omega}$ ς εὖ προορέων τὸ μέλλον γίνεσθαι. μετὰ δὲ 22 , άγγελον πέμψας ὁ Δαρεῖος ές την Μύρκινον, ελεγε τάδε·23 " 'I- $^{\epsilon\epsilon}$ στιαῖε, β ασιλεὺς Δ αρεῖος τάδε 24 λέγει $^{\epsilon}$ έγὼ φροντίζων εὑρίσκω ἐμοί " τε καὶ τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι οὐδένα εἶναι σεῦ ἄνδρα εὐνοέστερον " τοῦτο δε ου λόγοισι, άλλ' ἔργοισι οἶδα μαθών ²⁵ νῦν ὧν, ἐπινοέω " γὰρ πρήγματα μεγάλα κατεργάσασθαι ²⁶, ἀπικνέο μοι πάντως,

15. ἐδίδου] ix, 109; 'offered,' or 'promised, to give; 'App. R. x, 29; διδομένων χρημάτων ἐπὶ τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι απέχεσθαι, Pol. xxxii, 8, 6; iii, 100, 3. SW.

16. ατε τειχέοντος] ωστε, v, 35, 96; 101, 66. The construction with the participle is very often preceded by such particles; and when the subject of the participle has not gone before, it is to be put in the genitive absolute. MA, 568, 2. ZN, on VG, ii, 15. 17. δωρεήν, μισθόν φ.] πιστοτάτοις δμώσσσιν έλευθερίην καὶ ἄποινα, μισθόν

ύπηρεσίης, Metrod. Ep. ανδραγαθίας, ού πατραγαθίας, μισθόν και δωρεάς δί-

δωμι, Sto. S. lxxxv, p. 497. WE. 18. εγκτήσασθαι] Houses and lands, which a man possessed in his own country, were called κτήματα: Εγκτημα was an estate in any other country than his own. VK.

19. κωπέες] τὰ ξύλα τὰ πρὸς τὰς κώπας ἐπιτήδεια, Schol. τὰ εἰς κώπας εύθετα ξ. Hes. VK.

20. προστάτεω ἐπιλαβόμενοι] i, 127.

23. ἔλεγε τάδε] i, 206; iv, 126;

WE. iii, 122. STG.

24. τάδε] ὧδε is more frequently used in letters and messages; iii, 40; 122; Thu. i, 129. STG.

25. οὐ λ. ἀλλ' ἔ. οἶδα μ.] οἶ. δ' οὐ λόγφ μ. Eur. Hr. 5; ἔργφ κοὐ λ. τεκ-μαίρομαι, Æsch. P. V. 344. ΕΕ. s. POR, on Eur. Ph. 512.

26. πρηγματα μ. κατεργάσασθαι] μ. πράττειν, Xen. A. ii, p. 91, p. πράγμα " ΐνα τοι αὐτὰ ὑπερθέωμαι." ²⁷ τούτοισι τοῖσι ἔπεσι πιστεύσας ὁ Ἱστιαῖος, καὶ ἄμα μέγα ποιεύμενος βασιλέος σύμβουλος γενέσθαι, ἀπίκετο ἐς τὰς Σάρδις. ἀπικομένω δέ οἰ ἔλεγε Δαρεῖος τάδε " Ἱστιαῖε, ἐγώ σε μετεπεμψάμην τῶνδε εἴνεκεν ἐπεί τε τάχιστα " ἐνόστησα ἀπὸ Σκυθέων, καὶ σύ μοι ἐγένεο ἐξ ὀφθαλμῶν ²8, οὐδέν " κω ἄλλο χρῆμα οὕτω ἐν βραχεῖ ἐπεζήτησα, ὡς σὲ ἰδέειν τε καὶ ἐς " λόγους μοι ²9 ἀπικέσθαι, ἐγνωκὼς, ὅτι κτημάτων πάντων ³0 ἐστὶ " τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος συνετός τε καὶ εὕνοος τά τοι ἐγὼ καὶ " ἀμφότερα συνειδὼς ἔχω μαρτυρέειν ³1 ἐς πρήγματα τὰ ἐμά. νῦν " ὧν, εὖ γὰρ ἐποίησας ἀπικόμενος ³2, τάδε τοι ἐγὼ προτείνομαι Μί- κλητον μὲν ἔα καὶ τὴν νεόκτιστον ἐν Θρηΐκη πόλιν σὺ δ' ἐμοὶ ἔπό- μενος ἐς Σοῦσα, ἔχε τά περ ἃν ἐγὼ ἔχω, ἐμός τε σύσσιτος ἐὼν " καὶ σύμβουλος."

(25) Ταῦτα Δαρεῖος εἴπας, καὶ καταστήσας 'Αρταφέρνεα ³⁸, ἀδελφεὸν ἑωυτοῦ ὁμοπάτριον, ὕπαρχον εἶναι ³⁴ Σαρδίων, ἀπήλαυνε ἐς Σοῦσα ἄμα ἀγόμενος 'Ιστιαῖον, 'Οτάνεα δὲ ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι τῶν παραθαλασσίων ἀνδρῶν ³⁵ τοῦ τὸν πατέρα Σισάμνην βασιλεὺς Καμβύσης, γενόμενον τῶν βασιληΐων δικαστέων ³⁶, ὅτι ἐπὶ

πράσσων μέγα, Soph. E. 322; μεγάλα πράσσων, Eur. An. 388. MR. The phrase μ . π . sometimes denotes 'prospering exceedingly.' KU.

pering exceedingly.' KU.
27. ὑπερθέωμα] vii, 8, 52; ἀνακοινώσω, ἀνακοινώσωμα, VK. from ὑπερτιθέναι, i, 108; iii, 71; 'to communicate.' MA, 208, 3.

29. μoi] σoi would seem more natural; but it would be a less dignified expression. WE.

30. κτημάτων πάντων] For these words κτήμα might have been used, s. iii, 36, 77. σύμβουλος άγαθδε χρησιμότατον και τυραννικώτατον άπάντων κτημάτων έστι, Iso. ad N. p. 25, b; MA, 437. s. iv, 142, 99. ED. τοὺς φίλους πλουσίους ποιῶν, τούτους μοι νομίζω δησαυροὺς, Xen. C. viii, 2, 19. WE.

31. $\tau \dot{\alpha}$... $\mu \alpha \rho \tau \nu \rho \dot{\epsilon} \epsilon \nu J$ i. e. $\tau \dot{\alpha}$ το $\dot{\alpha} \mu - \dot{\rho} \dot{\alpha} \tau \epsilon \rho \alpha$ (viz. $\tau \dot{\alpha}$ συνετόν $\tau \epsilon$ καὶ εθνουν εἶναί σε, οι τήν τε σύνεσιν καὶ τὴν εθνοιαν) ἐγὼ σύνοιδα καὶ ἔχω μ . LAU. This is one instance among many in which ἔχω, signifying 'I am able' (i, 2, 59), is not used with a negative; though SW says that the negative particle is constantly added to the verb in

this sense: another is v, 92, 25. s. Liv. xxx, 29, 5.

32. εδ ἐποίησας ἀπικόμενος] The participle expresses the action, with reference to which the finite verb determines any condition or quality; 'thou hast well done in coming:' so οἱ καλῶς ποιέειν ἀπαρνεύμενον, vi, 69. MA, 554. This is rendered in Latin by quod with the subjunctive.

33. 'Αρταφέρνεα] The Greeks absurdly derive the name, from having τὰς φρένας ἀρτίας καὶ ἀκεραίας: hence Æschylus says, φρένες γὰρ αὐτοῦ δυμὸν ψακοστρόφουν, Ρ. 773. WE.

34. elvai is redundant, as in v, 94; 99; vii, 154; it is omitted in vii, 105. The same pleonasm occurs in some fewfior elvai, Hom. Il. K, 269; A, 20; esse sui dederat monumentum et pignus amoris, Vir. Æ. v, 572; ferre sui, &c. 538.

35. στρατηγόν τών π. ἀνδρών] σ. τ. π. ἀνθρώπων, vii, 135. WE.

36. των βασιληθων δικαστέων] οι βασιλήθοι δικασταί κεκριμένοι ἄνδρες γίνονται Περσέων, ἐς οι ἀποθωνασι, ἤ σφι παρευρεθῆ τι ἐδικον, μέχρι τούτου, iii, 31; STG. iii, 14; WE. vii, 194, 7.

χρήμασι 37 δίκην άδικον έδίκασε, σφάξας, απέδειρε πασαν την ανθρωπητην· 38 σπαδίξας 39 δε αυτοῦ τὸ δέρμα, ιμάντας έξ αυτοῦ ἔταμε, καὶ ένέτεινε τὸν θρόνον, ές τὸν ζων έδίκαζε έντανύσας δὲ, ὁ Καμβύσης ἀπέδεξε δικαστήν είναι άντι τοῦ Σισάμνεω, τὸν ἀποκτείνας ἀπέδειρε, τὸν παϊδα τοῦ Σισάμνεω, ἐντειλάμενός οἰ μεμνῆσθαι, έν τῷ κατίζων θρόνφ δικάζει. (26) Οὖτος ὧν ὁ Ὀτάνης, ὁ έγκατιζόμενος ές τουτον τον θρόνον, τότε διάδοχος γενόμενος Μεγαβάζω της στρατηγίης, Βυζαντίους τε είλε και Καλχηδονίους 40, εἶλε δὲ "Αντανδρον 41 τὴν ἐν τῆ Τρωάδι γῆ, εἶλε δὲ Λαμπώνιον 42 , λαβών δὲ παρὰ Λεσβίων νέας, εἶλε Λῆμνόν 43 τε καὶ "Ιμβρον.44, άμφοτέρας ἔτι τότε ὑπὸ Πελασγῶν ⁴⁵ οἰκεομένας. (27) Αἰτίη δὲ

37. ἐπὶ χρήμασι] vii, 194; WE. 'for' or 'on condition of receiving,' or in order to get, or on account of, a sum of money; MA, 585, β, or χρήματα λαβών, after receiving a sum of money: ἐπὶ κόσφ χρήματι; for how large a sum? and ἐπὶ τίνι χ. 'for what sum?' iii, 38. Cambyses asked the people, respectively, 'how much they would take,' and 'what they would take' to do so and so. STG.

38. $d\nu\theta\rho\omega\pi\eta t\eta\nu$] und. $\delta\rho\rho\eta\nu$. BO, Eustathius gives many instances of a similar ellipsis. VK.
 σπαδίξαs] ἐκδείρας σπάδιξ γὰρ,

φλοιδς ρίζης πρινίνης: ΓΛ. 'after stripping off;' from σπῶν. SM. Some etymologists fancifully derive the English word FLAY from φλοιδς, Todd's JO. s. v, 77, 73. This barbarous punishment was inflicted on the living. Sapor, king of Persia, ordered the emperor Valerian to be flayed alive: his skin was afterwards tanned, and painted red; and, that the ignominy might be perpetuated, it was nailed up in a Persian temple. One of the earliest instances of this punishment is the flaying of Marsyas by Apollo. A. Cambyses mali cujusdam judicis ex corpore pellem detractam sellæ intendi, in eaque filium ejus judicaturum considere justit, Max. vi, 3, 3. VK. Artaxerxes punished more than one of the judges in a similar manner, Diod. x, 10. LR. Darius crucified one for a like offence,

40. Καλχηδονίους] Calchedon, Lam-Herod. Vol. I.

ponium, and Antandros were in Asia, and consequently not under the jurisdiction of Otanes, the successor of Megabazus, who commanded only in Europe. But perhaps Otanes was governor of the Asiatic coasts before he succeeded to the command of Megabazus. LR. s. v, 26, 45; 30, 57. 41. "Αντανδρον] This town also bore the names of Edonis and Cimmeris. LR.

42. Λαμπώνιον] A town of Troas, to the north of the Adramyttian gulf, between Antandros and Gargara. It was an Æolian town, and was also called Lamponia. LR. It is omitted

43. Λημνον] This island was sacred to Vulcan; it is now called Lemno or Stalamene A. LR.

44. "Iμερον] now Imbro. LR.
45. Πελασγῶν] vi, 138. BHK. Otanes
was not appointed to the command in Thrace, till 507 or 508 B.C. The Pelasgians were expelled from these islands 510 B. C. by Miltiades, vi, 139. But Otanes had taken the two islands 511 or 512 B. C. when governor of the Asiatic coasts; v, 26, 40. Com-pare the Essay on Chronology, viii, 11, p. 262 &c. LR. They called themselves Raseni or Tyrseni; and received the name of Pelasgi, or Πελαργοι, 'storks,' from their periodical incursions resembling the visits of birds of passage. A. The whole article PELASGI (in A.) is well deserving of perusal.

τούτου 46 ήδε πάντας ηνδραποδίζετο και κατεστρέφετο, τους μέν λειποστρατίης έπι Σκύθας αιτιώμενος, τους δέ, σίνεσθαι τον Δαρείου στρατόν από Σκυθέων οπίσω αποκομιζόμενον. οὖτος μέν νυν τοσαῦτα έξεργάσατο στρατηγήσας.

(28) Μετά δέ, οὐ πολλον χρόνον ἄνεσις 47 κακῶν ἦν. Καὶ πρίετο τὸ δεύτερον έκ Νάξου τε καὶ Μιλήτου Ίωσι γίνεσθαι κακά. τοῦτο μὲν γὰρ, ἡ Νάξος εὐδαιμονίη τῶν νήσων προέφερε· 48 τοῦτο δὲ, κατά τὸν αὐτὸν γρόνον ἡ Μίλητος αὐτή τε ἐωυτῆς μάλιστα 49 δὴ τότε ἀκμάσασα, καὶ δή καὶ τῆς Ἰωνίης ἢν πρόσχημα. 50 (30) Τότε δὲ ἐκ τουτέων τῶν πολίων ὧδε ήρχετο κακὰ γίνεσθαι τῆ Ἰωνίη. ἐκ Νάξου ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων 51 ὑπὸ 52 τοῦ δήμου φυγόντες δὲ, απίκοντο ές Μίλητον. τῆς δὲ Μιλήτου ἐτύγγανε ἐπίτροπος 53 ἐων 'Αρισταγόρης ὁ Μολπαγόρεω, γαμβρός τε έων καὶ ἀνεψιὸς Ίστιαίου τοῦ Λυσαγόρεω, τὰν ὁ Δαρεῖος έν Σούσοισι κατεῖχε. ὁ γὰρ Ἱστιαῖος τύραννος ήν Μιλήτου, καὶ ἐτύγχανε τοῦτον τὸν χρόνον ἐὼν ἐν Σούσοισι, ὅτε οἱ Νάξιοι ἦλθον, ξεῖνοι πρὶν ἐόντες τῷ Ἱστιαίψ. ἀπικόμενοι δε οι Νάξιοι ές την Μίλητον, εδέοντο του Αρισταγόρεω, εί κως αὐτοῖσι παράσχοι 54 δύναμίν τινα, καὶ κατέλθοιεν ές τὴν ἑωυτῶν. ο δε, επιλεξάμενος, ώς, ην δι' εωυτοῦ κατέλθωσι ές την πόλιν, ἄρξει τῆς Νάξου, σκῆψιν δὲ ποιεύμενος τὴν ξεινίην τὴν Ἱστιαίου, τόνδε

46. τούτου] 'of his doing thus.'

47. άνεσις] ἀνάπαυσις, Hes. SW.

48. Νάξος...προέφερε] Ν. μεγέθει μέν οὐ μεγάλη έστίν, άλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθή, ἀγχοῦ τῆς Ἰωνίας, χρήματα ἔχουσα πολλὰ, Eust. on Di. Pe. BT, Ch. i, 14.

49. ἐωυτῆς μάλιστα] The superlative is often accompanied by the genitive of the reflexive pronoun, to denote the highest degree to which a person or thing attains. MA, 460. For a similar use of the comparative, s. Thu.

1, 8, n. 11. (BF.)
50. πρόσχημα] 'the pride, the ornament.' καλλόπισμα, The M. τὸ κλεινον Έλλαδος π. Soph. Ε. 683; το παλαιον π. τῆς Έ. ἦν ταῦτα τὰ πολίσματα, Stra. x, p. 691, в; xi, p. 786. In the same sense the simple noun σχημα is found, Eur. An. 1: LR. κάλλος, εὐπρέπεια, κόσμος, ἀξίωμα, δόξα, Schol. τὸ σ. τοῦ κόσμου τούτου, Ι Corinthians vii, 31. BNS.

51. παχέων] πλουσίων, ΓΛ. παχείς. οί 'Αθηναίοι τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως, Phav. LR. literally, 'fat; substantial;' v, 77, 69; vi, 91; vii, 156; Arist. V. 288. This, according to Lexicographers, is an Atticism. The verb παχύνω occurs in a cognate sense, Æsch. Th. 769; S. 633. BL. WE. ED.

52. έφυγον ύπὸ] ύπὸ precedes the agent not only after verbs passive, but after neuters which have a passive sense, as φείγειν 'to be banished;' MA, 592, 7, a, α. τελευταν and αποθυήσκειν, vi, 92, 87; Pla. Mx. 13; 15;

(nn.) mori, Liv. ii, 38.

54. εδέοντο εί κως παράσχοι] The regular construction would have required an infinitive mood, without a conjunction, to follow the former verb: MA, 531, obs. 2. s. vi, 133, 58. 'if so be that he would furnish a certain force, and that they might return from exile, &c. ED. vii, 145, 35; βουλομένην εί κως αμφότεροι γενοίατο βασιλέες, νί, 52; LAU. bacchatur vates, magnum si pectore possit excussisse deum, Vir. Æ. vi, 78; ii, 756.

σφι λόγον προσέφερε· " αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυός 55 εἰμι δύναμιν " τοσαύτην παρασχεῖν, ώστε κατάγειν ἀεκόντων τῶν τὴν πόλιν " έχόντων Ναζίων· πυνθάνομαι γαρ όκτακισχιλίην άσπίδα 56 Ναζί-" οισι είναι, και πλοΐα μακρά πολλά μηχανήσομαι δέ, πᾶσαν " σπουδην ποιεύμενος επινοέω δε τηδε. Αρταφέρνης μοι τυγχάνει " έων φίλος δ δε, Υστάσπεω μέν έστι πάϊς, Δαρείου δε τοῦ βασιλέος " ἀδελφεὸς, τῶν δ' ἐπιθαλασσίων τῶν ἐν τῆ 'Ασίη ⁵⁷ ἄρχει πάντων, " έχων στρατιήν τε πολλήν και πολλάς νέας. τοῦτον ὧν δοκέω τὸν " άνδρα ποιήσειν των αν χρητζωμεν." Ταῦτα ἀκούσαντες, οἰ Νάξιοι προσέθεσαν 58 τῷ 'Αρισταγόρη πρήσσειν ή δύναιτο άριστα' καὶ ὑπίσχεσθαι ⁵⁹ δῶρα ἐκέλευον καὶ δαπάνην τῆ στρατιῆ, ὡς ⁶⁰ αὐτοὶ διαλύσοντες• έλπίδας πολλὰς ἔχοντες, ὅταν ἐπιφανέωσι ἐς τὴν Νάξον, πάντα ποιήσειν τους Ναξίους, τὰ αν αυτοί κελεύωσι, ως δὲ καὶ τους άλλους νησιώτας· τῶν γὰρ νήσων τουτέων τῶν Κυκλάδων 61 οὐδεμία κω ἢν ὑπὸ Δαρείφ. (31) ᾿Απικύμενος δὲ ὁ ᾿Αρισταγόρης ἐς τὰς Σάρδις, λέγει πρός τὸν Αρταφέρνεα, ὡς Νάξος εἴη νῆσος μεγάθεϊ μέν οὐ μεγάλη, ἄλλως δὲ καλή τε καὶ άγαθη καὶ άγχοῦ Ἰωνίης, χρήματα δ' ενι 62 πολλά και άνδράποδα. "Σῦ ὧν ἐπὶ ταύτην τὴν " χώρην στρατηλάτεε, κατάγων ές αὐτὴν τοὺς φυγάδας έξ αὐτῆς. " καί τοι ταῦτα ποιήσαντι, τοῦτο μέν, ἐστι ἑτοῖμα παρ' έμοὶ χρήματα " μεγάλα παρὲξ τῶν ἀναισιμωμάτων τῆ στρατιῆ' ταῦτα μὲν γὰρ " δίκαια 63 ημέας τους άγοντας παρέχειν τουτο δε, νήσους προσκτή-" σεαι βασιλέϊ, αὐτήν τε Νάζον καὶ τὰς ἐκ ταύτης ἠρτημένας 64, " Πάρον 65 τε καὶ "Ανδρον 66 καὶ άλλας τὰς Κυκλάδας καλευμένας.

55. φερέγγυος] βεβαιωτής, ΓΛ. ἀξιόπιστος, έγγυητής, Hes. It is a favourite word with Æsch. Th. 392; 445; 466; 798. BL. The simple word έγγυσε occurs in the Anthol. ἀνέγγυσε in Anac. ἐχέγγυος and ἀνεχέγγυος in

Thu. iii, 46; 81. WS.

56. ἀσπίδα] by enallage of number for ἀσπίδαs, so τῆς νεῶς for τῶν νεῶν, Τhu. vi, 67; πρόμναν for πρόμνας, ib. 40; τ $\hat{\varphi}$ κεράμ $\hat{\varphi}$, Th. ii, 74; τ $\hat{\eta}$ άμπέλ $\hat{\varphi}$, Th. iv, 100. WS. άσπὶς was the shield of the heavy-armed troops, πέλτη of the light infantry, LR. ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακοσία, πελτασταί δε δισχίλιοι καί τετρακόσιοι, Xen. A. i, 7, 9. BL. ib. ii, 4, 11. s. i, 27, 83.

succeeded Otanes. Compare v, 26,

57. 'Aσίη] Perhaps Artaphernes

58. προσέθεσαν] 'enjoined,' i, 108;

iii, 62. GR. SW. 59. ὑπίσχεσθαι] τῷ ᾿Αρταφέρνει. STG. vii, 168, 76; WE. vii, 104, 5: ĭσχω is formed from ₹σχον, and used for ₹χω; and from this compound

comes δπισχνέομαι. MA, 234; 252. 61. Κυκλάδων] The Cyclades were so named, from κύκλος 'a circle,' as surrounding Delos; άμφις ιοῦσαι Δῆ-λον ἐκυκλώσαντο, και οῦνομα Κυκλάδες elol, Dio. P. 525; WE. but the name is inaccurate, as they lie mostly west and south of Delos. They were up-wards of fifty in number. A. LR.

63. δίκαια] viii, 22; for δίκαιόν έστι: ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατά είναι τὰ πράγματα περιγενέσθαι, Thu. viii, 106; iii, 86. DU. WE.
65. Πάρον] Paros bore many other names. It was celebrated for its sta-

" ένθεῦτεν δε ορμεώμενος, ευπετέως επιθήσεαι Ευβοίη 67, νήσω " μεγάλη τε καὶ εὐδαίμονι, οὐκ έλάσσονι Κύπρου καὶ κάρτα εὐπετέϊ " αίρεθηναι. άποχρωσι δὲ ἐκατὸν νέες ταύτας πάσας χειρώσασθαι." Ο δε άμεί βετο αυτόν το ισδε " συ ές ο Ικον τον βασιλέος 68 έξηγητης " γίνεαι πρηγμάτων άγαθων, και ταῦτα εἶν παραινέεις πάντα, πλην " τῶν νεῶν τοῦ ἀριθμοῦ. ἀντὶ δὲ ἐκατὸν νεῶν, διηκόσιαί τοι ἐτοῖμοι " ἔσονται αμα τῷ ἔαρι' δεῖ δὲ τούτοισι καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαι-" νον γίνεσθαι." (32) 'Ο μεν δη 'Αρισταγόρης, ώς ταῦτα ήκουσε, περιχαρής έων, απήϊε ές Μίλητον. ο δε Αρταφέρνης, ως οι πέμψαντι ές Σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ ᾿Αρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο μὲν διηκοσίας τριήρεας, πολλον δε κάρτα δμιλον Περσέων τε και των άλλων συμμάχων στρατηγόν δε τουτέων 69 απέδεξε Μεγαβάτην, ανδρα Πέρσην των 'Αχαιμενιδέων, έωυτοῦ τε καὶ Δαρείου άνεψιόν' τοῦ Παυσανίης ὁ Κλεομβρότεω Λακεδαιμόνιος, εὶ δὴ άληθής γε έστὶ ὁ λόγος ⁷⁰, ὑστέρφ χρόνφ τούτων ἡρμόσατο ⁷¹ θυγατέρα, ἔρωτα σχὼν τῆς Ελλάδος τύραννος γενέσθαι. ἀποδέξας δὲ Μεγαβάτην στρατηγον, 'Αρταφέρνης ἀπέστειλε τον στρατον παρά τον 'Αρισταγόρεα. (33) Παραλαβών δε ὁ Μεγαβάτης ἐκ τῆς Μιλήτου τόν τε 'Αρισταγόρεα καὶ τὴν Ἰάδα στρατιὴν καὶ τοὺς Ναξίους, ἔπλεε πρόφασιν 72 έπ' Έλλησπόντου έπει τε δὲ έγένετο έν Χίω, ἔσχε τὰς νέας ές Καύκασα 73, ως ένθευτεν βορέη άνέμω ές την Νάζον διαβάλοι. 74

tuary marble, v, 62, 92. Archilochus was born there. A. LR. He was also called a Thusian. ML, D. i, 6, 10, r.

66. "Ανδρον Andros also, now Andro, had many names. A. LR.

67. Eveoly also called Macris, now Negrepont, which is a corruption of Euripus, A. LR. ès τὸν εὕριπον, s. v, 74, 55; 77, 65. 68. ès οἶκον τὸν β.] An oriental

phrase, to denote the kingdom and the royal family, vi, 9; ix, 107; which occurs in the letter of Artaxerxes (if genuine) to Hystanes; Hipp. E. p. 1272. WE.

69. τουτέων] των τριηρέων. ΑΡ.

70. εl...λόγοs] Hence it appears that our author had no knowledge of Pausanias's letter soliciting in marriage the daughter of Xerxes, Thu. i, 128. WE.

71. ἡρμόσατο] 'courted, sought in marriage;' s. vi, 65, 7. SW.
72. πρόφασω] The sense expressed

at length, is ε. τη μέν προφάσει έπ' Έ., **ἔργ**φ δε άλλο τι ἐν νῷ εἶχε διαπράξασθαι, οτ άνηγετο ώς ε. Έ. δηθεν πλευσόμενος. STG. i, 59, 7. τάλλα μέν ἐστι λόγοι ταθτα καλ προφάσεις, πράττεται δὲ τοθτο και παρασκευάζεται, Dem. de Ch. 4. s. BF, on Th. i, 23, n. 22.

73. Καύκασα] might have been a port, or merely a road or anchorage, of the isle of Chios. It is now totally unknown; no other ancient author having mentioned it: LR. but it cannot be supposed that the name of every place has come down to us; BHK. or that every name which has, will be found in more than one author, s. v,

62, 87; 63, 2; 74, 54; viii, 35, 35. 74. διαβάλοι] In the next chapter the accusative, τας νέας, is supplied. SBL, on BO, 181. προς Αργος δια-βαλείν, Eur. S. 933; κακείθεν els την 'Ιταλίαν ανέμφ νότφ διεβάλομεν τὸ πέλαγος els Μεσσαπίους, Dem. S. in

Ath. iii, 73. MR.

καὶ, οὐ γὰρ ἔδεε ⁷⁵ τούτω τῷ στόλω Ναξίους ἀπολέσθαι, πρῆγμα τοιόνδε συνηνείχθη γενέσθαι περιϊόντος Μεγαβάτεω τας έπλ των νεων φυλακάς, έπὶ νεὸς Μυνδίης 76 έτυχε οὐδεὶς φυλάσσων ὁ δὲ, δεινόν τι ποιησάμενος, έκέλευσε τους δορυφόρους, έξευρόντας τον άρχοντα ταύτης τῆς νεὸς, τῷ οὕνομα ἦν Σκύλαξ, τοῦτον δῆσαι, διὰ θαλαμίης 77 διελόντας 78 τῆς νεὸς, κατὰ τοῦτο 79, ἔζω μεν κεφαλήν ποιεύντας, έσω δε τὸ σῶμα. δεθέντος δε τοῦ Σκύλακος, έξαγγέλλει τις τῷ 'Αρισταγόρη, ὅτι τὸν ξεῖνόν οἱ τὸν Μύνδιον Μεγαβάτης δήσας λυμαίνοιτο. ὁ δ' έλθων παραιτέετο 80 τον Πέρσην τυγχάνων δὲ οὐδενὸς, τῶν ἐδέετο, αὐτὸς έλθὼν ἔλυσε. πυθόμενος δὲ, κάρτα δεινον έποιήσατο ο Μεγαβάτης, καὶ έσπέρχετο 81 τῷ 'Αρισταγόρη. ό δὲ εἶπε· " σοὶ δὲ καὶ τούτοισι τοῖσι πρήγμασι τί ἐστι⁸²; οὐ σὲ " ἀπέστειλε 'Αρταφέρνης έμέο πείθεσθαι 83, καὶ πλέειν τῆ αν έγὼ " κελεύω; τί πολλα πρήσσεις;" 84 Ταῦτα εἶπε ᾿Αρισταγόρης. ό δε θυμωθείς τούτοισι, ώς νύξ έγένετο, επεμπε ές Νάξον πλοίφ άνδρας φράσοντας τοῖσι Ναξίοισι πάντα τὰ παρεόντα σφι πρήγματα.

75. où toee] 'it was not destined;' ii, 161; iv, 79; v, 92, 4; ix, 109; χρην is used in the same sense of πεπρωμένον ήν, as in i, 8; Agath. Epig. WE. and so is χρεών έστι, viii, 141. SW.

76. Mυνδίηs] Myndus is now Min-

des, or Mentese. LR.

77. δαλαμίης] Arist. P. 1198; ή κάτω της νεώς τρώγλη δαλαμιά λέyerau, Schol. 'one of the port-holes of the bow oars; $\delta\pi\hat{\eta}s$ is understood. SH, on BO, 201. "Megabates, with the haughty and undistinguishing imperiousness of a modern Turkish bashaw, immediately ordered him to be tied in his own cabin, with his head out of the window," MT, vii, 1. TX. PC, iii, 22.

78. διελόντας] διαμερίσαντας, διανείμαντας, Hes. WE. διαλαβόντας, iv, 68. The body being within, and the head without, the man might be said to be 'divided.' SW.

79. κατὰ τοῦτο] v, 3; 37; vi, 44; 'for this reason.' These words are to

be connected with diffout. SW.

80. παραιτέετο] Arist. V. 1257; έλιπάρει, παρεκάλει, Schol. Xenophon expresses himself more at length, σὺ τοὺς δεοὺς παραιτήση συγγνώμονάς σοι elva, M. ii, 2. VK.

81. ἐσπέρχετο] 'was enraged:' Τελαμώνι δυμός δρίνθη, σπερχόμενος δ' ανόρουσε δοώς, Apol. iii, 515; δεών βασίλεια σπερχθεῖσα δυμῷ πέμπε δράκοντας Κφαρ, Pin. N. i, 59. WE.

82. τί έστι] und. κοινόν οτ ξυνόν, agreeing with πρηγμα also understood. The ellipsis is partly supplied, in Ach. T. vi, p. 387; and Anth. Gr. iv, 12, ep. 31; SS. σφίσι τε καὶ Αθηναίοισι είναι ούδεν πρήγμα, ν, 84; σοι τί και Πρωτεσίλεφ κοινόν; Philost. p. 662; τίς κατόπτρφ και τυφλφ κοινωνία; a Comic Poet in Sto. p. 501, 4; quid tibi rei mecum est? Ter. quid mecum est tibi? Plau. St. ii, 2, 9; Liv. viii, 25. VK. The words ἐν μέσφ are added either when kowdy is expressed, Eur. I. 1283; or when it is understood, Hr. 185; τί κυνηγεσίων και σοι μελέτη; Hi. 224; MA, 385, 10. sibi cum viro forti negotium esse, Nep. xiv, 7; 76 έμοι και σοί; St John ii, 4; St Matthew viii, 29; xxvii, 19: 'what business have you with these matters?'

84. τί πολλά πρήσσεις] ' why intermeddle thus?' i. e. 'why do you busy yourself about many things' which do not belong to you? Arist. R. 228; 748 &c; opposed to δλίγα πρήσσεω, Anton. iv, 24; or τὰ ἐαυτοῦ πράττεω, Xen. M. ü, 9, 1. MR.

(34) Οι γαρ ων Ναξιοι ουδεν πάντως προσεδέκοντο έπι σφέας τον στόλον τοῦτον ορμήσεσθαι. έπει μέντοι έπύθοντο, αὐτίκα μὲν έσηνείκαντο 85 τα έκ των άγρων ές το τείχος, παρεσκευάσαντο δέ, ώς πολιορκησόμενοι 86, καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τὸ τεῖχος ἐσάξαντο. 87 Καὶ οὖτοι μέν παρεσκευάδατο ὡς παρεσομένου σφι πολέμου οἱ δ, έπει τε διέβαλον έκ τῆς Χίου 88 τὰς νέας ές τὴν Νάζον, πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο, καὶ ἐπολιόρκεον μῆνας τέσσερας. ὡς δὲ, τά τε έχοντες ήλθον 89 χρήματα οι Πέρσαι, ταῦτα καταδεδαπάνητό σφι, καὶ αὐτῷ τῷ 'Αρισταγόρη προσαναισίμωτο πολλά, τοῦ πλεῦνός τε έδέετο 90 ή πολιορκίη, ένθαϋτα, τείχεα 91 τοϊσι φυγάσι των Naξίων οἰκοδομήσαντες, ἀπαλλάσσοντο ές την ήπειρον, κακῶς πρήσσοντες.

(35) 'Αρισταγόρης δε οὐκ εἶχε τὴν ὑπόσχεσιν τῷ 'Αρταφέρνεϊ έκπληρωσαι. 92 αμα δε, επίεζε μιν ή δαπάνη τῆς στρατιῆς ἀπαιτεομένη άρρωδεέ τε, του στρατού πρήξαντος κακώς, και Μεγαβάτη διαβεβλημένος έδόκες τε την βασιληίην 93 της Μιλήτου άπαιρήσεσθαι. 94 άρρωδέων δε τούτων εκαστα, εβουλεύετο άπόστασιν. συνέπιπτε γὰρ καὶ τὸν ἐστιγμένον 95 τὴν κεφαλὴν ἀπῖχθαι έκ Σουσέων παρ' Ίστιαίου, σημαίνοντα ἀπίστασθαι 'Αρισταγόρη

85. ἐσηνείκαντο] ἐσκευαγωγήσαντο els την πόλιν οι από των αγρών, Schol. on Ar. VK.

86. παρεσκευάσαντο ... ώς π.] This verb, here and just below, as well as in other places, seems to be considered as an independent verb, not requiring the addition of the participle, which follows, to complete the meaning; and the participle appears to be used as an accessary definition of the preceding verb, and not as the necessary result of it. MA, 550, obs. 4.

89. Εχοντες ήλθον] s. i, 102, 29: πλήθει χρημάτων & ήλθεν έκ της 'Aolas έχων, Thu. i, 9; (BF.) είπεν, ότι τὰ μέν παρά βασιλέως χρήματα άνηλω-μένα είη, καὶ ἔτι πλείω πολλῷ, Χει. Η.

ii, 1, 11.

90. πλεῦνός τε ἐδέετο] ἐπεί τε τοῦ π. alel έδεε, iv, 43. LAU.

92. ἐκπληρῶσαι] ἐκτελέσαι. WE.

93. την βασιληίην] 'the regency.'
94. ἀπαιρήσεσθαι] The middle future is especially put for the passive;
MA, 496, 8. ἐλασσώσεσθαι, vi, 11, 53; WE. πολιορκησόμενοι, v, 34; [ix, 58; 97;] SW. μετήσεσθα, v, 35, 99; Soph. E. R. 436; 687. 95. ἐστεγμένον] Ἱστίαιος βουλόμενος

τῷ ᾿Αρισταγόρα σημῆναι, ἄλλως μὲν οὐδαμῶς εἶχεν ἀσφαλῶς δηλῶσαι, ἄτε φυλασσομένων των όδων, και οὐκ εὕπορον δν γράμματα λαθεῖν φέροντα, τῶν δούλων τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας έστιξε, και ἐπέσχεν, έως αν έφυσαν αί τρίχες είτα τάχιστα έπεμπεν είς Μίλητον ἐπιστείλας τῷ ἐπεστιγμένῳ ἄλλο μὲν οὐδὲν, ἐπειδὰν δ' ἀφίκοιτο εἰς Μίλητον προς 'Αρισταγόραν, κελεύειν ξυρήσαντα κατιδείν els την κεφαλήν τὰ δὲ στίγματα ἐσήμαινεν, ὰ δεί ποιείν, Æn. T. 31. Polyænus says the words were " 'Ιστιαΐος 'Αρισταγόρα 'Ιωνίαν ἀπόστησον," i, 24. According to Gellius, Histizeus chose a servant who had bad eyes, and told him, that he would cure him by shaving his head, &c. He then wrote the message on his head and sent him to Aristagoras, who was to effect his cure by shaving his head a second time: inopinabilis latebra barbarico astu excogitata, N. A. xvii, 9. BEO, TX, VK, s. i, 123, 13.

άπὸ βασιλέος. ὁ γὰρ Ἱστιαῖος, βουλόμενος τῷ ᾿Αρισταγόρη σημηναι αποστηναι, άλλως μέν ούδαμως είχε ασφαλέως σημηναι, ώστε 96 φυλασσομενέων τῶν ὁδῶν· ὁ δὲ, τῶν δούλων τὸν πιστότατον άποξυρήσας την κεφαλην έστιξε, και ανέμεινε αναφυναι τας τρίχας.97 ως δε ανέφυσαν ταχιστα, απέπεμπε ές Μίλητον, έντειλαμενος αυτώ άλλο μέν ούδεν, ' έπεαν δε απίκηται ές Μίλητον, κελεύειν 'Αρι-· σταγόρην ξυρήσαντά μιν τὰς τρίχας κατιδέσθαι ές τὴν κεφαλήν. τὰ δὲ στίγματα ἐσήμαινε, ὡς καὶ πρότερόν μοι εἴρηται, ἀπόστασιν. ταῦτα δὲ ὁ Ἱστιαῖος ἐποίεε, συμφορὴν ποιεύμενος μεγάλην τὴν έωυτοῦ κατοχήν ⁹⁸ την έν Σούσοισι· ἀποστάσιος ὧν γινομένης, πολλάς είχε έλπίδας μετήσεσθαι 99 έπι θάλασσαν· μη δε νεώτερόν τι ποιεύσης τῆς Μιλήτου, οὐδαμὰ ἐς αὐτὴν ἥζειν ἔτι ἐλογίζετο. (36) 'Ιστιαΐος μέν νυν, ταῦτα διανοεύμενος, ἀπέπεμπε τὸν ἄγγελον' Αρισταγόρη δε συνέπιπτε τοῦ αὐτοῦ χρόνου πάντα ταῦτα συνελθόντα. έβουλεύετο ὧν μετά τῶν στασιωτέων, ἐκφήνας τήν τε ἑωυτοῦ γνώμην 100 και τὰ παρὰ τοῦ Ἱστιαίου ἀπιγμένα. οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες γνώμην κατά τωὐτὸ έξεφέροντο, κελεύοντες ἀπίστασθαι, Έκαταῖος 1 δὲ, ὁ λογοποιὸς 2 πρῶτα μὲν οὐκ ἔα 8 πόλεμον etaασιλέῖ τῶν Περσέων ἀναιρέεσθαι 4, καταλέγων τά τε ἔθνεα πάντα, τῶν ἦρχε Δαρεῖος, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ∙ ἐπεί τε δὲ οὐκ ἔπειθε, δεύτερα συνεβούλευε ' ποιέειν, δκως ναυκράτεες της θαλάσσης 5 έσον-' ται. άλλως μέν νυν οὐδαμῶς' ἔφη λέγων 6 ' ἐνορᾶν ἐσόμενον τοῦτο ' ἐπίστασθαι γὰρ τὴν δύναμιν τὴν Μιλησίων ἐοῦσαν ἀσθενέα· εἰ δὲ τὰ ' χρήματα καταιρεθείη τὰ ἐκ τοῦ ἰροῦ τοῦ ἐν⁷ Βραγχίδησι⁸, τὰ Κροῖό σος ὁ Λυδὸς ἀνέθηκε, πολλας εἶχε έλπίδας ἐπικρατήσειν τῆς θαλάσ-· σης· καὶ οῦτω αὐτούς τε ἔξειν χρήμασι χρᾶσθαι, καὶ τοὺς πολεμίους ' οὐ συλήσειν αὐτά.' τὰ δὲ χρήματα ἢν ταῦτα μεγάλα. αὕτη μὲν δὴ οὐκ ἐνίκα ἡ γνώμη, ἐδόκεε δὲ ὅμως ἀπίστασθαι ἕνα τε αὐτῶν πλώ-

97. à. à. τàs τρίχας] viii, 56. MA, 536.

98. κατοχήν] 'detention.'

100. ἐκφήνας γνώμην] ἀποφαίνεσθαι γ. is more usual, vii, 152, 81; ix, 5; Eur. S. 345; Iso. ad Ph. p. 827. MR.

Έκαταῖος] ΜΑ, 273. Έ. δς πρῶτος Ιστορίαν ἐξήνεγκε, Suid. SM.

2. δ λογοποιδs] i, 1, 17; ii, 143; v, 125; Arr. ii, 16; δ δφ' ἡμῶν ἰστορικὸς λεγόμενος, Harp. Xen. C. viii, 5, 28; δ 'Ηρόδοτος δ λογ. Arr. iii, 30. The word also means 'fabulist,' ii, 134. WE, SW.

3. οδκ ξα] 'dissuaded,' or 'urged them not;' as opposed to κελεύειν' to urge,' iv, 203; vi, 109; this sense is evident from οδκ ξπειθε following: SW. LR. ii, 30; iv, 164; viii, 36; Thu. vi, 72; Xen. H. ii, 1, 14; VK. Hom. II. E, 819 &c.

4. πόλεμον αναιρέεσθαι] Xen. A. v,

7, 16; Eur. S. 502. MR.

ναυκράτεες τῆς δ.] ναυκράτορες,
 νὶ, 9; δαλασσοκράτορες, Thu. viii, 63.
 VK.

7. $\ell \kappa \tau \sigma \hat{v} \, \ell$. $\tau \sigma \hat{v} \, \ell \nu$] Instead of the latter preposition, $\ell \kappa$ is repeated, vi, 46, 79. MA, 596, a.

σαντα ές Μυοῦντα ές τὸ στρατόπεδον τὸ ἀπὸ τῆς Νάξου ἀπελθὸν, έὸν ένθαῦτα, συλλαμβάνειν πειρᾶσθαι τούς έπὶ τῶν νεῶν έπιπλέοντας στρατηγούς. (37) Αποπεμφθέντος δὲ Ἰητραγόρεω κατ'αὐτὸ τοῦτο, καὶ συλλαδόντος δόλφ 'Ολίατον 'Ιδανώλιος 9 Μυλασσέα 10, καὶ 'Ιστιαῖον Τύμνεω Τερμερέα 11, καὶ Κώην Ἐρξάνδρεω, τῷ Δαρεῖος Μυτιλήνην έδωρήσατο, καὶ 'Αρισταγόρην 'Ηρακλείδεω Κυμαΐον, καὶ άλλους συχνούς, ούτω δη έκ τοῦ ἐμφανέος 12 ὁ ᾿Αρισταγόρης ἀπεστήκεε, πᾶν έπι Δαρείφ μηχανώμενος. Και πρώτα μέν, λόγφ μετείς την τυραννίδα, ἰσονομίην 18 έποίεε τη Μιλήτω, ως αν εκόντες αυτώ οι Μιλήσιοι συναπισταίατο μετά δέ, καὶ έν τῆ άλλη Ίωνίη τωὐτὸ τοῦτο έποίεε, τοὺς μὲν έξελαύνων τῶν τυράννων τοὺς 14 δ' ἔλαβε τυράννους ἀπὸ τῶν νεῶν τῶν συμπλευσασέων ἐπὶ Νάξον, τούτους δὲ, φίλα βουλόμενος ποιέεσθαι τησι πόλισι, έξεδίδου άλλον ές άλλην πόλιν παραδιδούς, όθεν είη έκαστος. (38) Κώην μέν νυν Μυτιληναίοι, έπεί τε τάχιστα παρέλαβον, έξαγαγόντες κατέλευσαν, Κυμαῖοι δὲ τον σφέτερον αυτών 15 άπηκαν. ως δε και άλλοι οι πλευνες 16 άπίεσαν. τυράννων μέν νυν κατάπαυσις έγένετο άνὰ τὰς πόλιας. 'Αρισταγόρης δὲ ὁ Μιλήσιος, ὡς τοὺς τυράννους κατέπαυσε, στρατηγους 17 έν εκάστη των πολίων κελεύσας εκάστους καταστήσαι, δεύτερα αὐτὸς ές Λακεδαίμονα τριήρει ἀπόστολος έγίνετο έδεε γὰρ δή συμμαχίης τινός οἱ μεγάλης έξευρεθηναι. 18

(39) Τῆς δὲ Σπάρτης 'Αναξανδρίδης μὲν ὁ Λέοντος οὐκέτι περιεων έβασίλευε, άλλα έτετελευτήκεε Κλεομένης δε δ 'Αναξανδρίδεω είχε την βασιληίην, ού κατά άνδραγαθίην σχών, άλλά κατά γένος. (42) Ο μεν δη Κλεομένης, ως λέγεται, ην τε ού φρενήρης

9. 'Ohlaror 'Isarahus] As the mention of the descent is frequently not so much a precise definition of the person in contradistinction to others, as a mere customary addition, the article is often omitted. MA, 273. This omission appears hardly allowable where the preceding noun happens also to be in the genitive case. SH, on BO, 289. BF, on Th. i, 24, n. 6.

10. Μυλασσέα] Mylassa is now named Melasso or Marmara, from its

' marble' quarries. A. LR.
11. Τερμερέα] Termera in Caria, and on the borders of Lycia, though mentioned by Steph. Stra. and Pli. LR. is omitted in A.

 σφέτερον αὐτῶν ΜΑ, 466, 1. 16. άλλοι οἱ πλεῦνες] 'most of the others.' MA, 268, obs.

17. στρατηγούs] The Strategus was a magistrate, who combined civil with military authority, and whose functions probably corresponded with those of the Archons in Athens, the Cosmi in Crete, &c. The title occurs on medals. LR. In like manner Imperator and Dux, though originally confined to military rank, afterwards became titles of political distinction.

18. έδεε ... έξευρεθήναι] und. ώστε before the infinitive. φιλίου χρήζω στόματος παίδων προσπτύξασθαι, Eur. M. 1396; σ. φ. χ. σέθεν φωνης ακουσαι, the Author of X. Π. 460. POR. The use of the infinitive here is a pleonasm, and results from the blending of two constructions, viz. the ac-cusative with a verb, and the genitive without one. MA, 613, IV. Soph. Œ. R.

άκρομανής 19 τε· ὁ δὲ [τούτου άδελφεὸς] Δωριεὺς ἦν τῶν ἡλίκων πάντων πρώτος, εὖ τε ἐπίστατο κατ' ἀνδραγαθίην αὐτὸς σχήσων ²⁰ την βασιλητην. ώστε ών ούτω φρονέων, έπειδη δ τε Αναξανδρίδης ἀπέθανε, καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, χρεώμενοι τῷ νόμφ, ἐστήσαντο βασιλέα 21 τὸν πρεσδύτατον Κλεομένεα, ὁ Δωριεὺς, δεινόν τε 22 ποιεύμενος καὶ οὐκ άξιῶν ὑπὸ Κλεομένεος βασιλεύεσθαι, αἰτήσας λαὸν Σπαρτιήτας, άγε ές ἀποικίην.23 (48) Εί δε ήνέσχετο βασιλευόμενος ὑπὸ Κλεομένεος, καὶ κατέμενε ἐν Σπάρτη, ἐβασίλευε ἃν Λακεδαίμονος οὐ γάρ τινα πολλον χρόνον ήρξε ὁ Κλεομένης, άλλ' ἀπέθανε ἄπαις, θυγατέρα μούνην λιπών, τῆ οὔνομα ἦν Γοργώ.24

(49) Απικνέεται δ' ων δ Αρισταγόρης δ Μιλήτου τύραννος ές την Σπάρτην, Κλεομένεος έχοντος την άρχην τῷ δη ές λόγους ή ε, ώς Λακεδαιμόνιοι λέγουσι, έχων χάλκεον πίνακα 25, έν τῷ γῆς άπάσης περίοδος ένετέτμητο καὶ θάλασσά τε πᾶσα καὶ ποταμοὶ πάντες. ἀπικνεόμενος δὲ ές λόγους, ὁ ᾿Αρισταγόρης ἔλεγε πρὸς αὐτὸν τάδε " Κλεόμενες, σπουδήν μέν την έμην μη θωμάσης της έν-" θαῦτα ἀπίξιος·²⁶ τὰ γὰρ κατήκοντά ²⁷ ἐστι τοιαῦτα·²⁸ Ἰώνων παῖδας " δούλους είναι άντ' 29 έλευθέρων ονειδος καὶ άλγος μέγιστον μέν " αὐτοῖσι ἡμῖν, ἔτι δὲ τῶν λοιπῶν ὑμῖν, ὅσ φ 30 προεστέατε 31 τῆς

19. ἀκρομανης] ὑπομαργότερος, iii, 29, 43; 'almost out of his mind,' 'somewhat deranged,' half mad,' 'not quite right in his intellects.' Expos, compounded with other adjectives, has the force of ὑπὸ or ἡμι-, of sub or semi-in Latin. ἀκρόπαστος 'slightly salted,' Sop. in Ath. iii, 88; ἀκροθώραξ, Diph. in Ath. x, 18; ἀκροχάλιξ, ἡμιμέθυσος, half-drunk, Hes. CY. SW. In this interpretation (according to LAU) SD coincides, although the contrary is stated by SW. Compare BL, on Æ. A. 778.

20. ἐπίστατο σχήσων] ' he believed he should have.' MA, 547, 2.

22. δεινόν τε] δ. τι and κάρτα δ.

occur, v, 33. 23. ἀποικίην] Δ. (οὐ γὰρ ἡνείχετο ύπακούειν Κλεομένει μένων έν Λακεδαίμονι.) εs αποικίαν στέλλεται, Pau. iii, 3. VK.

24. Γοργώ] married Leonidas, vii, 239; LR. v, 51.

25. χάλκεον πίνακα] The art of constructing geographical maps was probably an invention of the Egyptians; from them the Israelites appear to

have learnt it, Joshua xviii, 4...9; as well as the Greeks. Sesostris, who colonized Colchis, left tables of this description with the settlers, of \u03c4pdπτυς πατέρων έθεν εἰρύονται κύρβιας, οἶς ένὶ πασαι όδοὶ καὶ πείρατ' ξασιν ύγρης τε τραφερής τε πέριξ ἐπινεισομένοισιν, Apol. iv, 279. Anaximander, a disciple of Thales, was the first Greek who published a geographical chart, in the sixth century B.C. Erat. in Stra. i, p. 13, c; Diog. L. ii, 2; LR. πινάκιον έχον γτις περίοδου, Æl. V. H. iii, 28; τοὺς πίνακας, ἐν οῖς αἱ τῆς γῆς περίοδοί elou, Diog. L. v, 51; VK. Arist. Rh. i, 4, 5. Though the art of delineating maps was known to the ancients, no maps, prior to those which were formed in order to illustrate the geography of Ptolemy, have reached our times. ROB, India, ii, p. 192.

26. τῆς ἀπίξιος] und. περὶ, 'with respect to.' ΜΛ, 320, 1.
27. τὰ κατήκοντα] ' the circumstances of the case,' i, 97, 10.
28. τοιαῦτα] ἄστε ταχείας δεῖσθαι Bondelas. STG.

30. $\delta\sigma\varphi$] 'in as much as.' MA,

" Έλλάδος. νῦν ὧν, πρὸς θεῶν 32 τῶν Ἑλληνίων, ῥύσασθε 33" Ιωνας " έκ δουλοσύνης, ἄνδρας όμαίμονας. εὐπετέως 34 δὲ ὑμῖν ταῦτα οἶά " τε 35 χωρέειν έστί· οὖ τε 36 γὰρ οἱ βάρβαροι ἄλκιμοί εἰσι, ὑμεῖς τε, " τὰ ἐς τὸν πόλεμον 87 , ἐς τὰ μέγιστα ἀνήκετε ἀρετῆς πέρι. ἢ τε " μάχη αὐτῶν έστι τοιήδε· τόξα, και αίχμη βραχέα 38, ἀναξυρί-" δας 39 δὲ ἔχοντες, ἔρχονται ές τὰς μάχας, καὶ κυρβασίας 40 έπὶ " τῆσι κεφαλῆσι ουτω εύπετέες χειρωθηναί είσι. ἔστι δὲ καὶ ἀγαθὰ " τοῖσι τὴν ἤπειρον ἐκείνην νεμομένοισι, ὅσα οὐδὲ τοῖσι συνάπασι " ἄλλοισι, ἀπὸ χρυσοῦ ἀρξαμένοισι 41, ἄργυρος, καὶ χαλκὸς, καὶ " έσθης ποικίλη, καὶ ὑποζύγιά τε, καὶ ἀνδράποδα τὰ, θυμῷ βου-" λόμενοι 42, αὐτοὶ ἃν ἔχοιτε. κατοίκηνται δὲ ἀλλήλων ἐχόμενοι, ὡς " έγω φράσω. Ἰωνων μεν τωνδε οίδε 43 Λυδοί, οἰκέοντές τε χώρην " άγαθην, καὶ πολυαργυρώτατοι ἐόντες." δεικνὺς δὲ, ἔλεγε ταῦτα, ἐς της γης την περίοδον, την έφέρετο έν τῷ πίνακι έντετμημένην. " Λυδων δε," έφη λέγων ὁ 'Αρισταγόρης, " οίδε έχονται Φρύγες " οἱ πρὸς τὴν ἡῶ, πολυπροβατώτατοί τε ἐόντες ἀπάντων, τῶν ἐγὼ 4 οίδα, και πολυκαρπότατοι. Φρυγών δε έχονται Καππαδόκαι 44, " τους ήμεῖς Συρίους καλέομεν τούτοισι δὲ πρόσουροι Κίλικες, κατή-" κοντες έπι θάλασσαν τήνδε, έν ή ήδε Κύπρος νήσος κέεται οδ

405, 7; 455, obs. 3. It is sometimes put for δτι, obs. 4. and after τοσούτφ, viii, 13. MA, 480, obs. 2.

31. προεστέατε] MA, 205, 3. 32. πρὸς δεῶν] 'by the gods;' per deos, Hor. 1 O. viii, 1. MA, 590, β.

33. ρύσασθε] Compare a similar passage, ix, 90, 59: SW. s. ix, 76, 82. 34. $\epsilon \dot{\nu} \pi \epsilon \tau \dot{\epsilon} \omega s$] is to be connected with $\chi \omega \rho \dot{\epsilon} \epsilon \nu$. LAU.

37. τὰ ἐς τὸν π.] κατὰ τὰ ἐς τὸν π.

πρηγματα. MA, 270, b.

38. βραχέα] for βραχέη, WE. refers only to alχμή: GR. alχμάς βραχέας είχον, τόξα δὲ μεγάλα, νίι, 61; ΗU. ib. 211, 72.

39. avatupidas] 'loose trowsers.' They were of skin, i, 71; pellibus et laxis arcent male frigora braccis, Ov. v T. vii, 49; by the figure hendiadys; hos Persica bracca tegit, ib. x, 34. Tacitus calls it tegmen barbarum, Η. ii, 20; οἱ Γαλάται χρώνται ἀναξυρίσιν, às ἐκεῖνοι βράκας προσαγορεύουσι, Diod. v, 30. LR. From this Gallic name, the English word BREECHES is derived.

40. κυρβασίας] τιάρας. The word

also signifies 'a cock's-comb: 'LR. Περσικός δρνις έχων, ώσπερ βασιλεύς δ μέγας, διαβάσκει έπι της κεφαλής την κυρβασίαν των δρνίθων μόνος δρθήν, Arist. Av. 485; cidarim Persæ regium capitis vocabant insigne, Curt. iii, 3, 19. Xenophon describes Cyrus 85 ο. ξ. την τιάραν και περί τοις σκέλεσιν αναξυρίδας ύσγινοβαφείς, C. viii, 3, 13. That this mode of wearing the tiara was peculiar to the king is mentioned by the same author, A. ii, 5, 3. BNS. also by Photius, Suidas, BL. Lucian, and Dio Chrys. From their use of the tiara instead of a helmet the Persians are said ψιλαίς ταις κεφαλαίς έν τῷ πολέμφ διακινδυνεύειν, A. i, 8, 6: on other occasions we read of their brazen head-pieces, vii, 84. HU.

41. ά. χ. ἀρξαμένοισι] 'primarily' or 'especially, gold; 'MA, 557. 'gold to begin with.' LAU. s. v, 51, 72.

42. Δυμφ βουλόμενοι] τὰ, εἰ τῶνδε ὑμῖν ὰν ἢν ἢυμὸς, αὐτοὶ ὰν ἔχοιτε, VK. 'if you really wish it,' 'if you wish it in your hearts.'

43. olδε] und. έχονται. LAU. olδε, 'these;' olδε, 'he has known.'

" πεντακόσια τάλαντα βασιλέι τὸν ἐπέτειον φόρον ἐπιτελεῦσι. Κιλί-" κων δὲ τῶνδε ἔχονται 'Αρμένιοι 45 οΐδε, καὶ οὖτοι ἐόντες πολυ-" πρόβατοι· 'Αρμενίων δὲ Ματιηνοί 46, χώρην τήνδε ἔχοντες. ἔχεται " δὲ τούτων γῆ ήδε Κισσίη· 47 ἐν τῆ δὴ παρὰ ποταμὸν τόνδε Χοά-" σπην 48 κείμενά έστι τα Σουσα 49 ταυτα, ένθα βασιλεύς τε μέγας " δίαιταν ποιέεται, καὶ τῶν χρημάτων οἱ θησαυροὶ ἐνθαῦτά εἰσι· " έλόντες δε ταύτην την πόλιν, θαρσέοντες ήδη τῷ Διὶ πλούτου $"πέρι ἐρίζετε. <math>^{50}$ ἀλλὰ περὶ μὲν χώρης ἄρα οὐ πολλῆς, οὐδὲ οὕτω " χρηστής, καὶ οὕρων σμικρῶν, χρεών έστι ὑμέας μάχας *ἀναλα-" Εέσθαι 51 πρός τε Μεσσηνίους, έόντας Ισοπαλέας, και 'Αρκάδας 52 " τε, καὶ ᾿Αργείους τοῖσι οὐτε χρυσοῦ έχόμενόν 53 έστι οὐδεν, οὔτε " ἀργύρου, τῶν πέρι καί τινα ἐνάγει ⁵⁴ προθυμίη μαχόμενον ἀπο-" θνήσκειν. παρέχον 55 δὲ τῆς Ασίης πάσης ἄρχειν εὐπετέως, ἄλλο " τί 56 αἰρήσεσθε;" 'Αρισταγόρης μεν ταῦτα ελεζε Κλεομένης δὲ άμειβετο τοισδε " ω ξείνε Μιλήσιε, άναβάλλομαί τοι ές τρίτην " ημέρην αποκρινέεσθαι." 57 (50) Τότε μεν ές τοσοῦτον ήλασαν. 58 έπεί τε δε ή κυρίη ημέρη εγένετο της αποκρίσιος, καὶ ηλθον ές τὸ συγκείμενον 59, είρετο ὁ Κλεομένης τὸν Αρισταγόρην, ' ὁκοσέων ' ημερέων από θαλάσσης της 'Ιώνων 60 δδὸς είη παρα βασιλέα;'

45. 'Αρμένιοι] Armenia was divided into Greater and Lesser, now Turco-

mania and Genech. A.

48. Χοδοπην] or Eulæus. The Persian kings drank no other water than that of this river. LR. Α. τοῦ μούνου πίνει βασιλεὺς, καὶ ἄλλου οὐδενὸς ποταμοῦ, i, 188; Ath. ii, 23; tam puro fluore inclytum est, ut omnes inde reges non alias quam ejus aquas bibant, 80l. 33, ε; reges non ex alio bibunt, et ob id in longinqua portant, Pli. N. H. vi, 27; regia lympha Choaspes, Tib. iv, 1, 140; HILL. "Choaspes, amber stream, The drink of none but kings." Milton, P. R. iii, 288. GAI.

50. epi(ere] 'vie.' This verb is often used poetically in making comparisons, iv, 152; Dio. P. 757; Theoc. iv, 63; Lync. in Ath. iii, 8; Callist. p. 894; certantem uram purpuræ, Hor. E. ii, 20; viridi certat bacca Venafro, 11 O.

vi, 15. VK.

51. ἀναλαβέσθαι] iii, 69; 'to undertake.' This conjectural reading of SW is approved by MA.

52. 'Àρκάδαs] Arcadia was anciently

called Drymotis, from δρῦs, 'an oak.'

54. ἐνάγει] ' induces; ' similar in sense to ἐξάγει, ' excites' (παροξύνει, Hes.), which occurs, Eur. S. 90; Al. 1099; I. 364. MR.

55. παρέχον] i. e. έξδν, παρόν; so παρέξει ἀνασώσασθαι τὴν ἀρχὴν, iii, 73; μοὶ παρέχει νῦν ὑμέων ἐρχειν, iii, 142; ν. π. κάλλιστον ὑμέας ἔργον ἐξεργάσασθαι, viii, 75; i, 9; iv, 140; v, 98; vii, 120; viii, 8, 40; 30; 100; ix, 122; παρεόν is more common. VK. WE. SW. s. i, 129, 61.

57. αποκρινέεσθαι] i. e. την απόκρι-

σω. MA, 541, obs. 1.

58. ἐs τοσοῦτον ἥλασαν] ' they got hus far.'

59. τὸ συγκείμενον] und. χωρίον. FI. BO, 328. This place was either the public assembly of the Lacedæmonians, or at least the chamber of the Ephors. SW.

60. της 'Ιώνων] When a genitive follows the noun which governs it, the article of the former noun is prefixed to the latter. MA, 277. This 'sea of

ο δὲ ᾿Αρισταγόρης, τάλλα ἐὼν σοφὸς καὶ διαβάλλων ⁶¹ ἐκεῖνον εὖ, ἐν τούτῳ ἐσφάλη· ⁶² χρεὼν γάρ μιν ⁶³ μὴ λέγειν τὸ ἐὸν, βουλόμενόν γε Σπαρτιήτας ἔξαγαγεῖν ἐς τὴν ᾿Ασίην, λέγει δ' ὧν ' τριῶν μηνῶν' φὰς ⁶⁴ ' εἶναι τὴν ἄνοδον.' ⁶⁵ ὁ δὲ, ὑπαρπάσας ⁶⁶ τὸν ἐπίλοιπον λόγον, τὸν ὁ ᾿Αρισταγόρης ὅρμητο λέγειν περὶ τῆς ὁδοῦ, εἶπε· " ὧ " ξεῖνε Μιλήσιε, ἀπαλλάσσεο ἐκ Σπάρτης πρὸ δύντος ἡλίου· οὐδένα " γὰρ λόγον εὐεπέα ⁶⁷ λέγεις Λακεδαιμονίοισι, ἐθέλων σφέας ἀπὸ " θαλάσσης τριῶν μηνῶν ὁδὸν ἀγαγεῖν." ὁ μὲν δὴ Κλεομένης, ταῦτα εἴπας, ἤῖε ἐς τὰ οἰκία. (51) 'Ο δὲ ᾿Αρισταγόρης, λαβὼν ἰκετηρίην ⁶⁸, ἤῖε ἐς τοῦ ⁶⁹ Κλεομένεος· ἐσελθὼν δὲ εἴσω ⁷⁰, ἄτε ἰκετεύων, 'ἐπακοῦσαι' ἐκέλευε τὸν Κλεομένεα, ' ἀποπέμψαντα τὸ παι· δίον· ᾿προσεστήκεε γὰρ δὴ τῷ Κλεομένεῖ ἡ θυγάτηρ, τῆο νομα ἦν Γοργώ· τοῦτο δέ οἱ καὶ μοῦνον τέκνον ἐτύγχανε ἐὸν ἐτέων ὀκτὼ ἡ ἐννέα ἡλικίην. Κλεομένης δὲ ' λέγειν' μιν ἐκέλευε, 'τὰ βούλεται,

the Ionians' was the Ægean and not the 'Ιόνιον πέλαγος or Adriatic; LR. s. ix, 92, 64.

61. διαθάλλων] 'deceiving, beguiling, imposing upon;' v, 97, 43; 107, 4; viii, 110; ix, 116; iii, 1, 11. WE. SW. STG.

62. ἐσφάλη] He also acted injudiciously in the style and fashion which he assumed, ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆκαὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν Ἰωνικὴν, Zen. C. v, 57. WE.

63. $\chi \rho \epsilon \omega \nu \gamma d\rho \mu \nu$] 'for whereas he ought.' s. i, 129, 61.

66. δπαρπάσαs] 'catching up;' ix, 91, 60; where the whole construction of the passage is similar. SW.

67. εὐεπέα] Though Aristagoras was plausible in the speech which he addressed to those authorities before whom he now appeared, Cleomenes intimates that such words might have a very good effect upon other auditors, but that 'they would not tell well' with the Lacedæmonians. One of the Ephors is said to have exclaimed, "οἴκοι τὰ Μιλήσια!" Suid. SW.

68. [κετηρίην] Eur. I. A. 1216; Arist. Pl. 383. und. κλάδον, which is feminine as well as masculine, SH. SBL, on BO, 133. or βάεδον, LAU. or εἰρεσιώνην. Suppliants held in their hand a branch of bay or olive, round which were twined fillets of white wool, which fell over the hand so as partly to conceal it: τί δεύρ ἀφίκεσθ'

ίκεσίοισι σύν κλάδοις; έξιτε χθονός, Eur. Hr. 518; S. 113; Ικτῆρι δαλλφ, 10 ; 269 ; Ιέρα στέμματα, 36 ; σεμνα στέφη, 369; ΗΕ. δεσμόν άδεσμον φυλλάδος, 32; PC, ii, 5. TR, on H. Il. Α, 12. δαφνηφόρους λαβοῦσα κλώνας, Eur. I. 425; Ικτηρίοις κλάδοισιν έξεστεμμένοι, Soph. Œ. R. 3; ΗF. έχων έλαίας ὑψιγέννητον κλάδον, λήνει ἐστεμμένον, ἀργῆτι μαλλῷ, Æsch. Eu. 43; σύν τοίσδ, ίκετων έγχειριδίοις, έριοστέπτοισι κλάδοισι, S. 22; MR. (May not εγχειριδίοιs here be a substantive, and the metaphor similar to that by which a shield is called the 'cup of Mars'? The indirect allusion to 'the sword in the myrtle bough' [s. v, 55, 80;] would be readily caught by an Athenian audience. ED.) λευκοστεφείς ίκτηρίας έχουσαι διά χερών, 206; 256; 356; 497; SN. Those who went to consult the Pythian oracle on account of any misfortune used to bear these boughs; s. vii, 141, 90; Æsch. Ch. 1021; BL. ramis velati Palladis, Vir. Æ. vii, 154; præferre manibus vittus, 237; MV. paciferæ manu ramum prætendere olivæ, viii, 116; vitta comptos pr. ramos, 128; velati ramis oleæ, xi, 101; pacis m. pr. ramos, 332; HY. orant Cecropiæ prælata fronde Minervæ, Luc. iii, 306; vittatæ laurus et supplicis arbor olivæ, Sta. Th. xii, 491. BNS. FI. Liv. xxiv, 30, 7.

70. $\epsilon i \sigma \omega$] 'within, (and going up to the hearth.)' WE.

μηδ' έπισχεῖν τοῦ παιδίου εἵνεκα, ένθαῦτα δη δ Αρισταγόρης ἄρχετο έκ δέκα ταλάντων ⁷¹ ὑπισχνεόμενος ⁷², ἢν οἱ ἐπιτελέση, τῶν ἐδεετο. άνανεύοντος δε τοῦ Κλεομένεος, προέβαινε τοῖσι χρήμασι ὑπερβάλλων ο 'Αρισταγόρης, ές ο ⁷⁸ πεντήκοντά τε τάλαντα υποδέδεκτο, κα τὸ παιδίον ηὐδάξατο. 74 " πάτερ 75, διαφθερέει σε ὁ ξεῖνος, ην μη " ἀποστὰς Ἰης." 76 ὅ τε δὴ Κλεομένης, ἡσθεὶς τοῦ παιδίου τῆ παραινέσει, ήϊε ές ετερον οικημα 77, και ο Αρισταγόρης απαλλάσσετο τὸ παράπαν έκ τῆς Σπάρτης, οὐδέ οἱ ἐξεγένετο *ἐπὶ *πλέον 78 ἔτι σημήναι περί τής ανόδου τής παρά βασιλέα.

(55) 'Απελαυνόμενος δε ο 'Αρισταγόρης έκ της Σπάρτης, ή ε ές τὰς 'Αθήνας, γενομένας τυράννων ώδε έλευθέρας. 'Επεὶ "Ιππαρχον 79 τον Πεισιστράτου, Ίππίεω δὲ τοῦ τυράννου άδελφεον, κτείνουσι 80 'Αριστογείτων καὶ 'Αρμόδιος, γένος έόντες τὰ ἀνέκαθεν 81 Γ εφυραῖοι 82 , μετὰ ταῦτα 83 ἐτυραννεύοντο ᾿Αθηναῖοι ἐ π ᾽ ἔτεα τέσσερα 84 οὐδὲν ἦσσον, άλλὰ καὶ μᾶλλον, ἡ πρὸ τοῦ. (62) Ἱππίεω τυραννεύοντος, καὶ έμπικραινομένου 'Αθηναίοισι διὰ τὸν Ίππάρχου θάνατον 'Αλκμαιωνίδαι, γένος έόντες 'Αθηναῖοι, καὶ φεύγοντες Πεισιστρατίδας, έπεί τέ σφι, αμα τοῖσι αλλοισι 'Αθηναίων φυγάσι,

71. ταλάντων] In round numbers a talent may be reckoned as £200.

72. Κρχετο έκ δ. τ. ὑπισχνεόμενος] began by offering ten talents; MA, 557. τελευτών έλεγε, 'he concluded by saying, iii, 75, 99: s. v, 49, 41.
74. ηὐδάξατο] ii, 55; 57; an Ionic

and poetic verb. Ε.
75. πάτερ] "καταφθαρεί σε, δ π.
τὸ ξενύλλιον, ἐὰν μὴ τάχιον αὐτὸν τῆς
οἰκίας ἐκβάλης," Plu. t. ii, p. 240, p. VK.

77. ἔτερον οἴκημα] 'another room.'
78. ἐπὶ πλέον] iii, 104; Β.Ε. ἐπὶ πλεῦν, v, 120. WS. The Mss give

ἐπιπλέον, but this was corrected in the

index to my former edition.

79. [Ιππαρχον] 'Ιππίας μὲν πρεσθύτατος ὢν ἢρχε τῶν Πεισιστράτου υἴεων, 'Ιππαρχος δὲ καὶ Θεσσαλὸς ἀδελφοὶ ήσαν αὐτοῦ, Thu. i, 20; Π. γηραιοῦ τελευτήσαντος ἐν τῆ τυραννίδι, οὐχ $^{\circ}$ Ι. (ὥσπερ οἱ πολλοὶ οἴονται) ἀλλ' Ί. πρ. ών έσχε την άρχην, Th. vi, 54. Plato agrees with those who consider Hipparchus the eldest son, and differs from Thucydides in other points, in Hch. 4.

80. κτείνουσι] ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω, ώσπερ 'Αρμόδιος κ'Αριστογείτων, δτε τον τύραννον κτανέτην, **Ισονόμους τ' 'Αθήνας ἐποιησάτην·...δτ'** 'Αθηναίης εν Δυσίαις άνδρα τύραννον "Ιππαρχον έκαινέτην, Callis. in Ath. xv, 50. LR.

82. Γεφυραίοι] Γεφυρείς δήμος 'Αττικός από τοῦ ἔχειν γέφυραν, δι' ής ἐπὶ Ἐλευσῖνα κάτεισιν οἱ μύσται, Etym. This bridge was over the Cephisus. BT, Ch. i, 21. LR thinks that bridges were called γέφυραι, from this people, who were named Gephyræans long before they came into Attica. Gephyra was a town about twenty miles from Antioch.

83. μετὰ ταῦτα] The Athenians notwithstanding paid the highest honours to Harmodius and Aristogiton; who were deemed the destroyers of tyranny, as having struck the first blow in favour of liberty, and having infused by their example a spirit into their countrymen, which ultimately triumphed. VK. Consult MT, i, 5, 5; and ii, 7, 5.

84. τέσσερα] From a comparison of Thu. vi, 59; and Pla. Hch. l.c. it appears that Hippias was ejected from Athens in the course of the fourth year.

πειρωμένοισι κατά τὸ ἰσχυρὸν οὐ προεχώρεε κάτοδος, άλλά προσέπταιον 85 μεγάλως, πειρώμενοι κατιέναι τε καὶ ἐλευθεροῦν τὰς 'Αθήνας, Λειψύδριον ⁸⁶ το ύπερ Παιονίης ⁸⁷ τειχίσαντες. ένθαῦτα οί 'Αλκμαιωνίδαι, παν έπὶ τοισι Πεισιστρατίδησι μηχανώμενοι, παρ' 'Αμφικτυόνων 88 τον νηον 89 μισθοῦνται τον έν Δελφοῖσι, τον νῦν

85. προσέπταιον] The Pisistratidæ besieged and took Lipsydrium; αt, αt, Λειψύδριον προδωσέταιρον, οίους άνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, οι τότ' έδειξαν, οίων πατέρων έσαν, Callis. in Ath. xv, 50. LR.

86. Λειψύδριον] on mount Parnes, near the frontiers of Bœotia, was so named from ' the failure of water.' LR.

s. nn, on Arist. L. 665.

87. Παιονίης] There are reasons for believing this to have been the name of an Attic town at the foot of mount

Parnes. LR. s. v, 33, 73.
88. 'Αμφικτυόνων] The Amphictyons are generally considered a federative diet; but this is disproved, vii, 145, 36. The object of the meeting was to guard the temple of Delphi with its treasures, and to administer justice to the multi-tudes resorting thither for the purpose of consulting the oracle: i, 54, 82 f. If it had the right, it seems scarcely to have had the power, of interference in political disputes. It assembled twice a year, in spring and in autumn, and the place of meeting originally was Ther-mopylæ. In later times the spring meeting was at Delphi, and the autumnal one in the temple of Ceres Amphictyonis near Anthela, s. vii, 176, 27; 200, 24. Δελφοί, πολε-μοῦντες πρός τοὺς όμόρους, τον 'Ακρίσιον μετεπέμψαντο έξ "Αργους, δς, κατά ζηλον τοῦ 'Αμφικτυωνικοῦ συνεδρίου, δ κατεστήσατο 'Αμφικτύων ὁ Δευκαλίωνος έν Θερμοπύλαις της Θεσσαλίας, έτερον έν Δελφοις κατεστήσατο, και το έν Θερμοπύλαις ἀναλαβὼν, τὰς συνόδους άντι μιας δύο πεποίηκε, και νόμους έθετο, καθ'ους ξμελλον ξκαστα διοικείν, Schol. on Eur. O. 1093; τον ιερομνήμονα φησι των 'Αθηναίων καὶ τοὺς Πυλαγόρας (vii, 213, 81;) τους άει πυλαγορούντας πορεύεσθαι είς Πύλας και είς Δελφούς έν τοις τεταγμένοις χρόνοις ύπο των προγόνων, Æsch. in Ct. 40. The Py-

lagoræ were οἱ προεστώτες Πυλαίας ἡ οί πεμπόμενοι άπο των πόλεων είς 'Αμφικτυονίαν δήτορες, ώστε έκει άγορευσαι, Etym. M. Έλλάνων άγοραὶ Πυλάτιδες, Soph. T. 648. Besides these members of the council, there were the 'Ιερομνήμονες οί πεμπόμενοι είς Πυλαίαν ίερογραμματείs, Hes. οί π. είs τὸ τῶν Αμφικτυόνων συνέδριον έξ έκάστης πόλεως των του συνεδρίου μετεχουσών οί eis Π. εκπεμπόμενοι γραμματείs, Suid. οί π. σύνεδροι εis τους 'Αμφικτυόνας ύπερ της πόλεως, Liban. Æschines, when elected Πυλαγόρας, ἀφίκετο είς τοὺς 'Αμφικτύονας, καὶ τοὺς ἱερομνήμονας πείθει ψηφίσασθαι &c; Dem. Co. 49. The latter officers appear to have acted as registrars or notaries. The etymology corresponds with those of the titles REMEMBRANCER and RE-CORDER. The Amphictyonic decrees run thus: ἔδοξε τοῖς Πυλαγόραις καὶ τοῖς συνέδροις τῶν ᾿Αμφικτυόνων καὶ τῷ κοινῷ τῶν ᾿Αμφικτυόνων &c; Dem. Co. 51 twice. From Æschines we gather the following additional particulars: ἐκκλησίαν τῶν ᾿Αμφικτυόνων ονομάζουσιν, δταν μη μόνον τους Πυλαγόρας και τους 'Ιερομνήμονας συγκαλέσωσιν, άλλά καὶ τοὺε συνθύοντας καὶ χρωμένους τῷ Ֆεῷ, 39; and that the deputation from Athens consisted of three Pylagoræ and one Hieromnemon. Originally each town of the union sent two deputies, a counsellor and a notary: and the states were twelve in number; viz. Ænianes, (vii, 132, 50;) Dolopes, Dorians, Ionians, Locrians, Magnetes, Melienses, Perrhæbians, Achæan Phthiotæ, The Phocians, Thebans, and Thessalians. Æschines omits one, the Dolopes; and, instead of the Ænianes, names the Œtæans, probably the same people, F. L. 36. Harpocration makes the Achæans and Phthiotæ distinct; and substitutes the Delphians for the Thessalians and Locrians. A. BRT, V.

έόντα, τότε δὲ οὔ κω, τοῦτον έξοικοδομῆσαι. οἶα δὲ χρημάτων εὖ ήκοντες ⁹⁰, καὶ ἐόντες ἄνδρες δόκιμοι ἀνέκαθεν ἔτι, τόν τε νηὸν ἐξεργάσαντο τοῦ παραδείγματος κάλλιον, τά τε ἄλλα, καὶ, συγκειμένου σφι πωρίνου 91 λίθου ποιέειν τὸν νηὸν, Παρίου 92 τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ έξεποίησαν. (63) 'Ως ών δη οί 'Αθηναῖοι ⁹³ λέγουσι, οὖτοι οἱ ἄνδρες, $m \mathring{\epsilon}$ ν Δ ελφοῖσι κατήμενοι, ἀνέ π ειθον 94 τὴν Π υθίην χρήμασι, ὅκως ἕλθοιεν Σπαρτιητέων ἄνδρες, είτε ίδίω στόλω 95 είτε δημοσίω, χρησόμενοι, προφέρειν σφι τὰς 'Αθήνας έλευθεροῦν. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὡς σφι αλελ τωύτο πρόφαντον έγένετο, πέμπουσι 'Αγχιμόλιον τον 'Αστέρος, έόντα τῶν ἀστῶν ἀνδρα δόκιμον, σὺν στρατῷ έξελῶντα Πεισιστρατίδας έξ 'Αθηνέων, δμως καὶ ξεινίους 96 σφι έόντας τὰ μάλιστα· τὰ γαρ τοῦ θεοῦ 97 πρεσθύτερα 98 έποιεῦντο ἡ τὰ τῶν ἀνδρῶν. πέμ-

du J. A. 35. LR. LEL, Pr. Dis. to L. of Ph. MT, i, 3, 3. ML, D. i, 7, 13; ii, 3, 5. PC, i, 16. TY. VK. WE. WO.

89. τον νηον] The temple, having been accidentally burnt, was rebuilt by subscription, ii, 180. WE. The Amphictyons contracted to erect it, for

300 talents. LR.

91. mwplvou] Pario similis candore et duritie, minus tamen ponderosus, qui Porus vocatur, Pli. H. N. xxxvi, 17. It was brought from Elis, Pau. v, 10: and differed from tophus which

was friable. LR.

92. Παρίου] Pin. N. iv, 131; Πα-ρίας λίθοιο, Theoc. vi, 38. BNS. This marble was held in the highest estimation; Phidias, Praxiteles, and the first-rate sculptors used it for their best works. quem lapidem cæpere lychniten appellare, quoniam ad lucernas in cuniculis cæderetur, ut auctor est Varro, Pli. H. N. lychnicus, Hyg. F. 223, p. 342. The Greeks often call it λυχνίας, or λυχνεύς, Callix. in Ath. v, 39. STE, Th. L. G. 5861. It was also called λύγδωνος, Anac. xxviii, 27; candidus Lygdos, Mart. vi, 13, 3; 42, 21: LR. s. v, 31, 65.

93. 'Αθηναίοι] more probably Λακεδαιμόνιοι, as appears on a comparison

of v, 90 and 91. SW.

94. ἀνέπειθον] 'Ιππίας ώμῶς ἐκράτει των 'Αθηναίων μή φέροντες τούτου την βίαν οί 'Αλκμαιωνίδαι έξηλθον έκ της Αττικής, ων είς ην και ό Κλεισθένης, δς την Πυθίαν (τοῦτ' ἐστὶ την ἐν Δελφοις ιέρειαν) παρεκάλει έπι το χρησαι τοις Λακεδαιμονίοις βοηθήσαι ταις 'Αθή-ναις. Schol. on Aristid. Pan. The vais, Schol. on Aristid. Pan. priestess Perialla was deprived of her office for a similar want of integrity, vi, 66; Pau. iii, 4. When Lycurgus submitted any of his new laws to the approval of the oracle, ἡ προφήτις, χρήμασι πεπεισμένη, αεὶ συμφέρειν έχρα, Poly. i, 16, 1. In later times instances of corruption occurred more frequently. VK. Themistocles induced the prophetess to give the sanction of the oracle to his political measures. WE.

95. ιδίφ στόλφ] 'on a private foot-

ing, in a private capacity.

96. ξεινίους] elsewhere ξείνους, as in

v, 90 and 91. WE.

97. τὰ τοῦ δεοῦ] ἐγὼ ὁμᾶς, Το ἄν-δρες ᾿Αθηναῖοι, ἀσπάζομαι μὲν καὶ φιλῶ, πείσομαι δε δεφ μάλλον ή ύμω, Pla. A. S. 17; πειθαρχείν δεί Θεφ μάλλον ή ανθρώποις, Acts v, 29. The entire controversy of Antigone with Creon hinges on this point, Soph. An. 460 &c. VK.

98. πρεσθύτερα] 'more entitled to their regard, possessing a prior and stronger claim upon them; longe antiquissimum ratus sacra publica facere, Liv. i, 32. Compare the signification of this word with the senses of νεώτερον. iii, 62, 6. ED. From this idiom the philologist may derive a wholesome moral lesson. LAU.

πουσι δὲ τούτους κατὰ θάλασσαν πλοίοισι. ὁ μὲν δὴ, προσχών ές Φάληρον 99, την στρατιήν ἀπέβησε 100 οι δε Πεισιστρατίδαι, προπυνθανόμενοι ταῦτα, ἐπεκαλέοντο ἐκ Θεσσαλίης 1 ἐπικουρίην ἐπεποίητο γάρ σφι συμμαχίη πρός αὐτούς. Θεσσαλοὶ δέ σφι δεομένοισι απέπεμψαν, κοινή γνώμη χρεώμενοι, χιλίην τε ίππον καὶ τὸν βασιλέα τὸν σφέτερον Κινέην, ἄνδρα Κονιαῖον 2 τοὺς ἐπεί τε ἔσχον συμμάχους, οἱ Πεισιστρατίδαι ἐμηχανέατο 3 τοιάδε κείραντες 4 τῶν Φαληρέων τὸ πεδίον, καὶ ἱππάσιμον 5 ποιήσαντες τοῦτον τὸν χῶρον, έπηκαν τῷ στρατοπέδω τὴν ἵππον έμπεσοῦσα δὲ, διέφθειρε ἄλλους τε πολλούς των Λακεδαιμονίων, καὶ δὴ καὶ τὸν Αγχιμόλιον τούς δὲ περιγενομένους αὐτῶν ἐς τὰς νέας κατέρξαν. 6 ὁ μὲν δὴ πρῶτος στόλος έκ Λακεδαίμονος ουτω⁷ ἀπήλλαζε. (64) Μετὰ δὲ, Λακεδαιμόνιοι μέζω στόλον στείλαντες ἀπέπεμψαν έπὶ τὰς 'Αθήνας, στρατηγόν τῆς στρατιῆς ἀποδέξαντες βασιλέα Κλεομένεα τὸν Αναξανδρίδεω, οὐκέτι κατὰ θάλασσαν στείλαντες, άλλὰ κατ' ήπειρον. τοῖσι δὲ ἐσβαλοῦσι ἐς τὴν ᾿Αττικὴν χώρην ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος πρώτη προσέμιζε, καὶ οὐ μετὰ πολὺ ἐτράπετο ⁸, καί σφεων ἔπεσον

99. Φάληρον] The ancient harbour of Athens, before Themistocles fortified the Piræus. It is now called Tripyrgi 'Three Towers' or Porto. LR. A. 100. ἀπέθησε] 'disembarked:' in a

Tool. amenge] disembarked: in a transitive sense, as in vi, 107, 68; viii, 95; SH. STE, Th. L. G. 2534. ἀνέ-εησε, 'mounted,' i, 80.

1. Θεσσαλίης] Thessaly had many names in ancient times; it now bears that of Janna. It was celebrated for its breed of horses, (Theoc. xviii, 30; Oracle in Sch. on xiv, 48;) of which Bucephalus was one; and for its cavalry. LR. A. The fable of the Centaurs originated in the circumstance of the Thessalians having first employed horses in war.

2. Κονιαΐον] There is a town in Phrygia called Conium; and the Bryges, a colony of Phrygian origin, settled near Mount Bermion in Macedonia, to the north of Thessaly. LR. It is however very possible that there was a town of this name in Thessaly itself, or in the neighbourhood. BHK. s.

3. έμηχανέατο] Analogy would require έμηχανώατο, as έπειρώατο, i, 76; s. also 68; or έμεμηχανέατο, MA, 505, III, 2. but εμπχανέοντο occurs viii. 7; αντεμηχανέοντο, 52; MA. i, 2, 75. Our author however frequently employs syncope, i, 6, 47; and consequently he may adopt the above form, instead of έμηχανεέατο, for the sake of euphony.

4. κείραντες] 'after clearing' from

trees and hedges. LR.
5. [ππάσιμον] ἢν ὁ Μαραθὼν ἐπιτηδεώτατον χωρίον της 'Αττικής ένιππεῦσαι, vi, 102, 34.

6. κατέρξαν] vi, 102; ἀπεργμένους, v, 64. SW. Pausanias says of bees, οὐδὲ σφᾶς ἐς σίμβλους κατείρξαντες έχουσιν, i, 32. καταράσσειν would be a stronger expression: ἐκείνους εἰς τὸ τείχος κατήραξαν, D. Cas. xlvii, p. 396; τούς πεζούς els τὸ τ. κ. xlviii, p. 416; έσαράξαντές σφεας ès τὰς νέας, ν, 116; WE. iv, 128.

 ἐτράπετο] Cleomenes Lacedæ-monius adversus Hippiam Atheniensem, Cleomenes Lacedæqui equitatu prævalebat, planitiem, in qua dimicaturus erat, arboribus prostratis impedivit, et inviam equiti fecit, Fro. S. ii, 2, 9; LR. of Adrewes &. θόντες δορί πολλούς μέν άνδρας Θετταλών ἀπώλεσαν, πολλούς δ' έταίρους Ίππίου καὶ ξυμμάχους, ξυνεκμαχούντες τῆ τόθ' ἡμέρα μόνοι, κάλευθέρωσαν, Arist. L. 1150. W.E.

ύπερ⁹ τεσσεράκοντα ἄνδρας οἱ δε περιγενόμενοι ἀπαλλάσσοντο, ώς είχον 10, ιθύς 11 έπι Θεσσαλίης. Κλεομένης δέ, απικόμενος ές τὸ ἄστυ, ἄμα ᾿Αθηναίων τοῖσι βουλομένοισι εἶναι έλευθέροισι, έπολιόρκεε τους τυράννους ἀπεργμένους έν τῷ Πελασγικῷ 12 τείχεϊ. (65) Καὶ οὐδέν τι πάντως 18 αν έξεῖλον τοὺς Πεισιστρατίδας οί Λακεδαιμόνιοι ου τε γαρ επέδρην επενόεον ποιήσασθαι, οι τε Πεισιστρατίδαι σίτοισι καὶ ποτοῖσι εὖ παρεσκευάδατο πολιορκήσαντές τε αν ημέρας ολίγας, απαλλάσσοντο ές την Σπάρτην. νῦν δὲ συντυχίη τοισι μέν κακή έπεγένετο, τοισι δέ ή αυτή αυτη 14 σύμμαχος. 18 υπεκτιθέμενοι 16 γαρ έξω της χώρης, οι παιδες των Πεισιστρατιδέων ήλωσαν. 17 τοῦτο δὲ ὡς ἐγένετο, πάντα αὐτῶν τὰ πρήγματα συνετετάρακτο $^{\circ}$ παρέστησαν 18 δ $^{\circ}$, έπ $^{\circ}$ μισθ $^{\circ}$ 19 τοῖσι τέκνοισι, έπ $^{\circ}$ οἶσι έβούλοντο οι 'Αθηναῖοι, ώστε έν πέντε ἡμέρησι έκχωρῆσαι έκ τῆς 'Αττικῆς. μετὰ δὲ, ἐξεχώρησαν 20 ἐς Σίγειον 21 τὸ ἐπὶ τῷ Σκαμάνδρω 22, ἄρξαντες μεν 'Αθηναίων έπ' έτεα έξ τε καὶ τριήκοντα. 28 ούτω μεν 'Αθηναίοι τυράννων άπαλλάχθησαν. όσα δε, έλευθερω-

9. $\delta \pi \hat{\epsilon} \rho$] 'above,' i.e. more than. MA, 582, b.

10. es elχον] 'as they were,' i.e. instantly; Ach. T. ii; Soph. Au. 1120. BGS, on DW, p. 355. LR. 12. Πελασγικώ] The Pelasgi built

12. Πελασγικφ] The Pelaggi built the wall surrounding the Acropolis, vi, 137; LR. Thu. ii, 17. WE. The latter author is speaking of a space of ground below the Pelasgic wall, at the foot of the Acropolis; where the dwellings of the Pelasgi might have been situated, while they were building the fortifications of the citadel. A skill in building appears to have characterized the Pelasgian race. AO.

13. οὐδέν τι πάντωs] vi, 3; οὐδὲν π. v, 34; WE. οὐδέν τι μᾶλλον, iv, 118. 14. ἡ αὐτὴ αὅτη] 'the very same.'

16. ὁπεκτιθέμενοι] 'while being clandestinely removed, in the act of being privately removed;' Thu. i, 89; Dem. de F. L. p. 73; Æn. T. 10; VK. Soph. E. 299; ὑπεκπέμπειν, Eur. M. 6; 14; hunc Priamus furtim mandarat alendum Threicio regi; cum jam diffideret armis, cingique urbem obsidione videret, Vir. Æ. iii, 49. CS.

obsidione videret, Vir. Æ. iii, 49, CS. 17. ἡλωσαν] Andocides, de M. speaks of a victory at Pallenium, which restored liberty to Athens: if he alludes to this capture, the children must have had a large escort, which seems incompatible with the design of sending them away privately. LR.

sending them away privately. LR.

20. έξεχώρησαν] τυραννεύσας έτη τρία Ίππίας έτι Άθηναίων, καὶ παυθείς έν τῷ τετάρτῳ ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ ᾿Αλκμαιωνιδῶν τῶν φευγύντων, ἐχώρει ὑπόσπονδος ἐς Σίγειον, Thu. vi, 59. WE.

21. Σίγειον] v, 94. WE. Sigeum, now Gaurkioi, was situated on a promontory of the same name, now Cape Jenisari. LR. A.

22. Σκαμάνδρφ] δυ Εάνθου καλέουσι Seol, άνδρες δὲ Σκάμανδρου, Hom. Il. T, 74. TR. It is still called Scamandro, or Palescamandria 'old Scamander,' LR. or Mendere. REN. Its waters have still the 'yellow' colour, which obtained it the name of Xanthus. A.

23. ἐπ' ἔ. ἔξ τε καὶ τρ.] ἡ τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννὶς ᾿Αθήνησιν οὐκ ἐγένετο συνεχὴς, δὶς γὰρ ἔφυγε Πεισίστρατος τυραννῶν: ὅστε ἐν ἔτεσι λγ΄, ιζ΄ ἔτη τούτων ἐτυράννευσεν ιη΄ δὲ οἱ παίδες: ὅστε τὰ πάντα ἐγένετο ἔτη λε΄, Arist. P. v, 12. WE. The thirtysixth year had probably commenced: LR. Schol. on Arist. V. 502. SW.

θέντες, ἔρξαν ἢ ἔπαθον ἀξιόχρεα ἀπηγήσιος, πρὶν ἢ Ἰωνίην σε άποστηναι άπὸ Δαρείου, καὶ Αρισταγόρεα τὸν Μιλήσιον, ἀπικόμενον ές 'Αθήνας, χρησαι σφέων βοηθέειν, ταῦτα πρώτα φράσω. (66) 'Αθηναι, ἐοῦσαι καὶ πρὶν μεγάλαι, τότε, ἀπαλλαχθεῖσαι τυράννων, εγίνοντο μεζονες. εν δε αυτήσι δύο άνδρες εδυνάστευον, Κλεισθένης τε, άνηρ 'Αλκμαιωνίδης, όσπερ δη λόγον έχει²⁴ την Πυθίην άναπεῖσαι, καὶ Ἰσαγόρης ὁ 25 Τισάνδρου, οἰκίης μὲν έων δοκίμου, άταρ τα άνέκαθεν ουκ έχω φράσαι. Θύουσι δε οι συγγενέες αὐτοῦ Διὶ Καρίω.26 οὖτοι οἱ ἄνδρες ἐστασίασαν περὶ δυνάμιος. έσσούμενος δέ, ο Κλεισθένης τον δημον προσεταιρίζεται μετα δέ, τετραφύλους 27 έόντας 'Αθηναίους δεκαφύλους 28 έποίησε, τῶν "Ιωνος 29 παίδων, Γελέοντος 30 καὶ Αιγικόρεος 31 καὶ 'Αργάδεω 32 καὶ

24. δσπερ λόγον ξ.] the same as δνπερ λόγος ξ. vii, 5. So ξ. φάτιν Διονυσοφάνης, ix, 84; and ή φάτις μιν ξ. vii, 3; οὐκέτι δυσκέλαδος φάμα γυναίκας έξει, Eur. M. 419. WE.

25. δ] BO, 289. 26. Δι Καοίφ] ἀποδεικνῦσι ἐν Μυλάσοισι Διος Καρίου ίρον άρχαιον, τοῦ Μυσοισι και Λυδοίσι μέτεστι, ώς κασι-γυήτοισι έουσι τοίσι Καρσί, i, 171; WE. Stra. xiv, p. 659, b. The same community of religious rites naturally belonged to men of the same blood. AO. The Carians were proverbially a servile mercenary race, Aristid. t. iii, p. 256; Cic. p. L. F. 27; Eur. C. 647. VK. Plutarch censures Herodotus for casting this stigma on Isa-goras, but he does not attempt to disprove it: LR. and, after all, it is not evident that the Carians stood so low in the estimation of Herodotus, as they appear to have sunk subsequently. In 171; he says, that in the time of Minos το Καρικον ην έθνος λογιμώτατον τῶν ἐθνέων ἀπάντων μακρῷ μάλιστα: and here he is alluding to the 'remote' ancestors of Isagoras. Cicero, in speaking of Phrygia, Mysia, and Lydia, represents the people of these three nations as being proverbially servile, and despicable, in no less a degree than the Carians.

28. δεκαφύλους] The object of Clisthenes was to throw impediments in the way of a coalition between any two of the tribes; Scholiast on Aristid. Pan. t. i, p. 336. VK. When Antigonus and Demetrius freed the Athenians from the Macedonian yoke, they increased the number of the tribes to twelve. PC, i, 9. 29. 'Iwvos] Eur. I. 1575.

30. Feléorros] The Cyzicene mar-ble, described by Count Caylus, names the four tribes of Cyzicus, Geleontes, Argades, Ægicores, and Hopletes; these denominations they derived, through Miletus their parent state, from Athens. The first name may be derived from γελεῦν, i. e. λάμπευν, ἀνθεῦν, αὐθεῦν, Hes. DAM refers the etymology of γελῶν to ἔλη, 'the warmth and splendour of the sun, or to $\sigma \acute{\epsilon} \lambda as$. LE supposes it to have been properly said of what was 'brilliant and splendid.' [Compare "Le crespe chiome d'or puro lucente, E'l lampeggiar dell'angelico riso, Che solean far in terra un paradiso, Poce polvere son, che nulla sente!" Petrarca, pt. ii, son. 24.] The Geleontes there-fore would be the 'illustrious' families, the λαμπροί or εὐπατρίδαι. WE. Plutarch writes the name Teleontes, and explains it as meaning 'husbandmen.' MV. This tribe, according to WACHSмити, corresponded to Cecropis or Cranais. Its name appears to indicate a sacred order, the priests of Athens and Eleusis, including also the cultivators of their lands, and their dependants employed in trades and mechanical arts. Strabo calls the four tribes 'agriculturists, artificers, priests, and soldiers.' AO.

"Οπλητος ³³, ἀπαλλάξας ³⁴ τὰς ἐπωνυμίας, ἐπιχωρίων δ' ἐτέρων ἡρώων ἐπωνυμίας ³⁵ ἐξευρών, πάρεξ Αϊαντος ³⁶ τοῦτον δὲ, ἄτε ἀστυ-

γείτονα καὶ σύμμαχον, ξεῖνον ἐόντα, προσέθετο.

(67) Ταῦτα δὲ, δοκέειν 87 ἐμοὶ, ἐμιμέετο ὁ Κλεισθένης οὖτος τὸν ἑωυτοῦ μητροπάτορα, Κλεισθένεα τὸν Σικυῶνος τύραννον. (69) 'Ως γὰρ δὴ τὸν 'Αθηναίων δῆμον, πρότερον ἀπωσμένον, τότε πάντα πρὸς τὴν ἐωυτοῦ μοῖραν προσεθήκατο, τὰς φυλὰς μετωνόμασε καὶ ἐποίησε πλεῦνας ἐξ ἐλασσόνων, δέκα τε δὴ φυλάρχους 88 ἀντὶ τεσσέρων ἐποίησε, δέκα δὲ καὶ τοὺς δήμους 39 κατένεμε ἐς τὰς φυλάς ἢν τε, τὸν δῆμον προσθέμενος, πολλῷ κατύπερθε τῶν ἀντιστασιωτέων. (70) 'Εν τῷ μέρεϊ 40 δὲ ἐσσούμενος, ὁ 'Ισαγόρης ἀντιτεχνᾶται τάδε· ἐπικαλέεται Κλεομένεα τὸν Λακεδαιμόνιον, γενόμενον ἑωυτῷ ξεῖνον ἀπὸ τῆς Πεισιστρατιδέων πολιορκίης. τὰ μὲν δὴ πρῶτα πέμπων ὁ Κλεομένης ἐς τὰς 'Αθήνας κήρυκα, ἐξέβαλλε 41 Κλεισθένεα καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους πολλοὺς 'Αθηναίων, τοὺς ἐναγέας ἐπιλέγων. 42 ταῦτα δὲ πέμπων ἔλεγε ἐκ διδαχῆς τοῦ ,'Ισαγόρεω· οἱ μὲν γὰρ 'Αλκμαιωνίδαι καὶ οἱ συστασιῶται αὐτῶν εἶχον αἰτίην 43 τοῦ

31. Alyunopees] MV and LR think the Ægicores were the 'priests.' Euripides derives the name from the Ægis of Minerva, I. 1580. According to Plutarch, they were 'goatherds;' WE. the herdsmen or shepherd people of the highlands. WACRSMUTH identifies them with the tribe Diacria or Autochthon. AO.

32. 'Αργάδεω] The Argades were 'artificers,' LR. or 'agriculturists.' WE. Wachswuth considers them to have been the land-owners of the lowlands; the same with Actæa, or Atthis. It may be a question whether they were not rather the race of Pelasgian artificers naturalized and swelled by the accession of natives. AO.

33. "Οπλητος] The Hopletes, or

Hoplitæ, were the military caste. LR.

34. ἀπαλλάξας] 'discarding.'

35. ἐπωνυμίας] λαβών ρ' ἡρώων ὀνόματα ήλθεν εἰς Πυθίαν, μαθεῦν βουλόμενος ἐκ ποίων ὀνομάτων καλέσει τὰς φυλάς, δε μέλλει κτίζειν λαβών τὸν χρησμὸν καὶ ἐλθῶν 'Αθήνησι, ἐποίησε ἰ' φυλὰς, Schol. on Ar. Pan. t. i, p. 336. VK. The ten chosen by the Pythian were Κεκροπὶς, 'Ερεχθηϊς, Πανδιονὶς, Αἰγητς, from Cecrops, Erechtheus,

Pandion, and Ægeus, kings of Athens; Λεοντls, from Leon an Athenian; 'Ακαμαντls, 'Ιπποθοωντls, 'Αντιοχls, Obrits, from Acamas son of Theseus, Hippothoon son of Neptune, Antiochus son of Hercules, and Œneus son of Pandion; and Alexels Pall vii son

of Pandion; and Alarts, Poll. vii, 9.

36. Alartos] This Ajax was son of Telamon king of Salamis, and consequently first cousin to Achilles. A.

38. φυλάρχους] 'tribunes;' who, in war, commanded the infantry, as the Γππαρχος did the cavalry. SD.

T. 4 TT

39. δήμους] s. i, 60, 33. The order of the words is κατένεμε δὲ καὶ τοὺς δ. ἐς τὰς ι΄ φυλάς. WE. Besides which, πολλοὺς ἐφυλέτευσε ξένους καὶ δούλους μετοίκους, Arist. P. iii, 1 or 2: s. v, 97 45.

41. ἐξέβαλλε] i, 123, 10. τοὺς ἐναγεῖς ἥλασε Κλεομένης ὁ Λακεδαιμόνιος μετὰ ᾿Αθηναίων στασιαζόντων, Thu.i,

126. VK.

42. τους ε. επιλέγων] After verbs signifying to call, the predicate substantive is accompanied by the article. MA, 266.

43. αίτίην] την κατηγορίαν, Phav.

SS. v, 73.

φόνου τούτου αὐτὸς δὲ οὐ μετεῖχε, οὐδ' οἱ φίλοι αὐτοῦ. (72) Κλεομένης δε ώς πέμπων έξέβαλλε Κλεισθένεα καὶ τοὺς έναγέας, Κλεισθένης μεν αὐτὸς ὑπεξέσχε μετὰ δε, οὐδεν ἦσσον παρῆν ές τὰς 'Αθήνας ὁ Κλεομένης, οὐ σὺν μεγάλη χειρί. ἀπικόμενος δὲ, ἀγηλατέει44 έπτακόσια έπίστια 'Αθηναίων 45, τά οἱ ὑπέθετο ὁ Ίσαγόρης, ταῦτα δὲ ποιήσας, δεύτερα την βουλην 46 καταλύειν έπειρατο, τριηκοσίοισι δέ τοισι Ίσαγόρεω στασιώτησι τας άρχας ένεχείριζε. άντισταθείσης δέ της βουλής και ου βουλομένης πείθεσθαι, δ τε Κλεομένης και δ Ίσαγόρης καὶ οἱ στασιῶται αὐτοῦ καταλαμβάνουσι τὴν ἀκρόπολιν. 47 Αθηναίων δε οί λοιποί, τα αυτά φρονήσαντες, επολιόρκεον αυτούς ημέρας δύο τη δε τρίτη υπόσπονδοι έξέρχονται έκ της χώρης, δσοι ήσαν αὐτῶν Λακεδαιμόνιοι. τοὺς δὲ ἄλλους 'Αθηναῖοι κατέδησαν την έπι θανάτω ούτοι μέν νυν δεδεμένοι έτελεύτησαν. (73) 'Αθηναΐοι δὲ μετὰ ταῦτα Κλεισθένεα καὶ τὰ ἐπτακόσια έπίστια, τὰ διωχθέντα ὑπὸ Κλεομένεος, μεταπεμψάμενοι, πέμπουσι άγγέλους ές Σάρδις, συμμαχίην βουλόμενοι ποιήσασθαι πρός Πέρσας ήπιστέατο γάρ σφι Λακεδαιμονίους τε καί Κλεομένεα έκπεπολεμῶσθαι.48 ἀπικομένων δὲ τῶν ἀγγέλων ἐς τὰς Σάρδις καὶ λεγόντων τὰ έντεταλμένα, 'Αρταφέρνης ὁ 'Υστάσπεος, Σαρδίων ὕπαρχος, έπειρώτα, ' τίνες ἐόντες ἄνθρωποι, καὶ πῆ γῆς οἰκημένοι, δεοίατο ΄ Περσέων σύμμαχοι γενέσθαι; ΄ πυθόμενος δὲ πρὸς τῶν ἀγγέλων, άπεκορύφου 49 σφι τάδε· εί μεν διδούσι βασιλεί Δαρείω 'Αθηναίοι γην τε καὶ ΰδωρ, ὁ δὲ συμμαχίην σφι συνετίθετο εἰ δὲ μὴ διδοῦσι, άπαλλάσσεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευε. οἱ δὲ ἄγγελοι, ἐπὶ σφέων αὐτῶν βαλόμενοι, 'διδόναι' έφασαν, βουλόμενοι την συμμαχίην ποιήσασθαι. οὖτοι μὲν δὴ, ἀπελθόντες ἐς τὴν ἑωυτῶν, αἰτίας μεγάλας εἶγον.

(74) Κλεομένης δε, έπιστάμενος περιϋβρίσθαι έπεσι και έργοισι ὑπ' ᾿Αθηναίων, συνέλεγε έκ πάσης Πελοποννήσου στρατόν, οὐ φράζων ές τὸ συλλέγει· τίσασθαί τε ἐθέλων τὸν δῆμον τῶν ᾿Αθηναίων, καὶ Ἰσαγόρεα βουλόμενος τύραννον καταστῆσαι· συνεξῆλθε γάρ οἱ οὖτος ἐκ τῆς ἀκροπόλιος. Κλεομένης τε δὴ στόλω μεγάλω ἐσέβαλε

45. 'Αθηναίων] i. e. οὐ τῶν μετοίκων. LR. 47. ἀκρόπολιν] οὐδὲ Κλεομένης, δε αὐτὴν κατέσχε πρώτος, ἀπῆλθεν ἀμφλακτος ἀλλ', ὅμως Λακωνικὸν πνέων, ὅχετο, δωπλα παραδοὺς ἐμοὶ, Arist. L. 273. VK. s. i, 160, 59.

49. ἀπεκυρύφου] προφανῶς ἔλεγε, 'told them plainly,' Suid. εἰς κορυφὴν τὸ τέλος ἦγεν, 'brought the matter to a close,' Hes. 'told them summarily.' WF.

^{44.} ἀγηλατέει] διώκει, φυγαδεύει, ΓΛ. &s άγος ελαύνει, Hes. Soph. Œ. R. 402. ΕΕ.

^{46.} τὴν βουλὴν] There were two councils at Athens, viz. that of the Areopagus, and that of the Five Hundred. Wherever the word βουλὴ occurs simply, the latter is meant.

ές την 'Ελευσίνα. 50 και οι Βοιωτοι 51 άπο συνθήματος 52 Οινόην 53 αίρεουσι καὶ Ύσιὰς 54, δήμους τοὺς έσχάτους τῆς ᾿Αττικῆς Χαλκιδέες 55 τε έπὶ τὰ ἔτερα ἐσίνοντο ἐπιόντες χώρους τῆς ᾿Αττικῆς. 'Αθηναΐοι δέ, καίπερ άμφιβολίη έχόμενοι, Βοιωτών μέν και Χαλκιδέων ές υστερον εμελλον μνήμην ποιήσεσθαι 56, Πελοποννησίοισι δέ. έοῦσι έν Ἐλευσῖνι, ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα.⁵⁷ (75) Μελλόντων δὲ συνάψειν τὰ στρατόπεδα ές μάχην, Κορίνθιοι μὲν πρῶτοι σφίσι αὐτοῖσι δόντες λόγον, ὡς οὐ ποιοῖεν τὰ δίκαια, μετεβάλλοντό 58 τε καὶ ἀπαλλάσσοντο μετὰ δὲ, Δημάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος, ἐων καὶ οὖτος βασιλεὺς Σπαρτιητέων, καὶ συνεξαγαγών τε τὴν στρατιὴν ἐκ Λακεδαίμονος, καὶ οὐκ ἐὼν διάφορος ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ Κλεομένεϊ. άπὸ δὲ ταύτης τῆς διχοστασίης ἐτέθη νόμος 59 ἐν Σπάρτη, ' μὴ ἐξεῖναι ' ἔπεσθαι ἀμφοτέρους τοὺς βασιλέας, ἐξιούσης τῆς στρατιῆς' τέως 60 γαρ αμφότεροι είποντο· ΄ παραλυομένου 61 δε τούτων τοῦ ετέρου, ' καταλείπεσθαι καὶ τῶν Τυνδαριδέων 62 τὸν ἔτερον' πρὸ τοῦ γὰρ δή

50. Ἐλευσῶνα] The seat of the Eleusinian mysteries; now [Leusina, pronounced] Lessina. A. LR.

51. Boiwtol] Bocotia had anciently many names; it is now called Liva-Its inhabitants were generally looked upon as a rude and heavy race; though Hesiod, Pindar, and Plutarch, form bright exceptions. A. LR.

52. ἀπὸ συνθήματος] 'in concert.' LR.

53. Olνόην] This Œnoe was about half way between Thebes and Eleusis. BRT, V. du J. A. LR. It was situated somewhere or other in the pass now called Saranda Potamoi, 'Forty Rivers,' on the main road from Thebes to Athens. The precise spot is doubtful, some authorities placing it at Gyphto Castro, others at Blachi; perhaps it stood between the two.

54. 'Totas] From this passage one might be tempted to suppose Hysiæ was once within the Athenian territory; though there are many objections to such a supposition. LR. As there were at least two villages of the name of Œnoe, might there not be two of this name, viz. one, which is often mentioned, on the north of Ci-thæron; and the other, here spoken

of, near the site of Blachi? s. v, 33,

55. Χαλκιδέες] Chalcis of Eubœa is now Egripo; LR, s. v, 31, 67; vii, 182, 44. Pliny derives the name from χαλκὸς 'brass,' which was first used there. A.

μνήμην ποιήσεσθαι] μ. ἔξειν, ii,
 STG. 'to bear in mind.'

58. μετεβάλλοντο] οί Κ. ἄτε δή εὐσεβεῖς, ήρξαντο ἀναβαλέσθαι τὴν συμμαχίαν, φάσκοντες μηδέν άδικησθαι ὑπ' 'Αθηναίων, Schol. on Ar. Pan. VK. s. viii, 109, 74.

59. νόμος] Still upon extraordinary emergencies, the kings were wise enough to adhere to the spirit, rather than the letter, of the law; Thu. v, 75. PC, iii, 5. s. vii, 149, 63. 60. \(\tau^{\epsilon}\) up to that time.'

 παραλυομένου] 'being exempted from serving;' und. της στρατηίης, vii, 38.

62. Τυνδαριδέων] Castor and Pollux, ix, 73. When the Epizephyrian Locrians applied for aid to the Spartans, the latter answered that they would send τους Διοσκούρους, Zen. C. ii, 17; s. v, 80. τὰ παλαιὰ τῶν Διοσκούρων αφιδρύματα οί Σπαρτιαται δόκανα καλούσι they were δύο ξύλα παράλληλα δυσί πλαγίοις ἐπεζευγμένα, καὶ οὖτοι ἀμφότεροι, ἐπίκλητοί 68 σφι ἐόντες, εἴποντο. τότε δὴ ἐν τῷ Ἐλευσῖνι ὁρέωντες οἱ λοιποὶ τῶν συμμάχων πούς τε βασιλέας τῶν Λακεδαιμονίων οὐκ ὁμολογέοντας, καὶ Κορινθίους ἐκλιπόντας τὴν τάξιν, οἴχοντο καὶ αὐτοὶ ἀπαλλασσόμενοι.

(77) Διαλυθέντος ὧν τοῦ στόλου τούτου ἀκλεῶς, ἐνθαῦτα 'Αθηναῖοι, τίννυσθαι⁶⁴ βουλόμενοι, πρῶτα στρατηΐην ποιεῦνται ἐπὶ Χαλκιδέας. Βοιωτοὶ δὲ τοῖσι Χαλκιδεῦσι βοηθέουσι ἐπὶ τὸν Εὖριπον. ⁶⁵ 'Αθηναίοισι δὲ ἰδοῦσι τοὺς βοηθοὺς ἔδοξε ⁶⁶ πρότερον τοῖσι Βοιωτοῖσι ἢ τοῖσι Χαλκιδεῦσι ἐπιχειρέειν. συμβάλλουσί τε δὴ τοῖσι Βοιωτοῖσι οἱ 'Αθηναῖοι, καὶ πολλῷ ἐκράτησαν κάρτα δὲ πολλοὺς φονεύσαντες, ἐπτακοσίους αὐτῶν ἐζώγρησαν. τῆς δὲ αὐτῆς ταύτης ἡμέρης οἱ 'Αθηναῖοι, διαβάντες ἐς τὴν Εὕβοιαν, συμβάλλουσι καὶ τοῖσι Χαλκιδεῦσι νικήσαντες δὲ καὶ τούτους, τετρακισχιλίους κληρούχους ⁶⁷ ἐπὶ τῶν ἱπποβοτέων ⁶⁸ τῆ χώρη λείπουσι οἱ δὲ ἱπποβόται ἐκαλέοντο οἱ

Plu. M. xxxv, p. 478, A. WE. The Spartans termed the twin heroes, in common discourse, τὸ Σιά; and, from the harmony which subsisted between the brothers, they used not only to invoke them to attend their two kings to war, but to send the docana as emblematical and representative of them, for the sake of good omen; σωτήρες δυτες κάγαθοι παραστάται, a Tragic poet in Æl. V. H. i, 30. adfuturos præliantibus persuasit Archidamus, Fro. i, 11, 9; &s ol Διόσκουροι συμμαχήσουτες ήκοιεν, Poly. i, 41, 1; ii, 31, 4. VK. It became necessary of course to separate the docana, when one of the Tyndaridæ was to be left behind in Sparta. LR.

63. ἐπίκλητοι] σύμμαχοι, Hes. LR. s. v, 80.

64. τίννυσθαι] und. τοὺς έχθρούς.

65. Εδριπον] from eð and ρίπτειν. ex patenti utrimque coactum in angustias mare, speciem intuenti primo gemini portus in ora duo versi præbuerit: sed haud facile alia infestior classi statio est: nam et venti ab utriusque terræ præaltis montibus subiti ac procellosi se dejiciunt; et fretum ipsum Euripi non septies die, sicut fama fert, temporibus statis reciprocat; sed temere, in modum venti, nunc huc nunc illuc verso mari, velut monte præcipiti devolutus torrens rapitur: ita nec nocte

nec die quies navibus datur, Liv. xxviii, 6. A. s. v. 31, 67.

66. $\{\delta o \xi \epsilon\}$ The position of the Bosotians rendered this determination necessary. LAU.

67. κληρούχουs] The word κληροῦχος denotes one who takes possession, as a colonist, of a portion of land, conquered from the enemy, that has been allotted to him. SD. LAU. γεωργοὺς, ΓΛ. κληρουχέοντας, vi, 100.

παχέες 69 των Χαλκιδέων. δσους δε και τούτων εζώγρησαν, αμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐζωγρημένοισι εἶχον ἐν φυλακῆ, ἐς πέδας 70 δήσαντες· χρόνω δὲ ἔλυσάν σφεας, διμνέως 71 ἀποτιμησάμενοι. τὰς δὲ πέδας αὐτῶν, ἐν τῆσι ἐδεδέατο, ἀνεκρέμασαν ἐς τὴν ἀκρόπολιν αἴπερ ἔτι καί ές έμε ήσαν περιεούσαι 72, κρεμάμεναι έκ τειχέων περιπεφλευσμένων 78 πυρί ὑπὸ τοῦ Μήδου, ἀντίον δὲ τοῦ μεγάρου 74 τοῦ πρὸς έσπέρην τετραμμένου. καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον 75 το δε άριστερης χερος 76 εστηκε πρώτον ἐσιόντι ⁷⁷ ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῆ ἀκροπόλι· ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε•

" ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες " παίδες 'Αθηναίων ἔργμασιν ἐν πολέμου, " δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι σιδηρέφ ἔσβεσαν ὕβριν·⁷⁸ " των ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν." 79

προγόνοις μου καλ έμολ δόξαν φέρει ταύτα, τῆ δὲ πατρίδι καὶ ἀφέλειαν, 16. BL. As the pasturage of Eubœa was not abundant, none but very rich persons could maintain horses. pasturage was still more scarce in Attica; and the keeping of horses was there ruinous. LR. Even at the present day the keeping of horses in those countries is regarded as a mark of wealth. LAU.

70. ἐς πέδας] ἐν πέδαις, i, 66; ἐν πέδησι, i, 86; SW. ἐς is sometimes put for ev; MA, 578, 3. where motion is implied: so is την ακρόπολιν,

just below.

71. διμνέως] άποινά έστι Πελοποννησίοισι δύο μνέαι τεταγμέναι κατ' άνδρα αλχμάλωτον εκτίνειν, vi, 79: s. vi, 89, 70; ἐπταδράχμως κυνάδας, Theoc. xv, 19. WE. During the Pe-loponnesian war the Lacedæmonians and Athenians settled the ransom for prisoners at one mina a head. WI. s. ML, D. i, 7, 7. Two minæ were very nearly £6 10s.

72. ήσαν περιεούσαι] The Athenians, having conquered the Bostians and Chalcideans της αυτης ημέρας, ανέθησαν τὰς πέδας ἐν ἀκροπόλει, αίς τοὺς αίχμαλώτους έδησαν, και χαλκοῦν τέθριππον απότισιν των λύτρων, Schol. on Ar. Pan. al πέδαι, εν τῆσι έδεδέατο, έτι καλ ές έμε ήσαν σῶαι έν Τε-

γέη, περί του νηον της 'Αθηναίης κρεμάμεναι, i, 66; ii, 181; iv, 124; viii, 39. VK.

73. περιπεφλευσμένων] i. e. περιπεφλεγμένων, έπιπολαίως περικεκαυμένων, και την επιφάνειαν διεφθαρμένων, from φλέεω or φλοίεω ' to strip off the bark, to flay; [s.v, 25, 39;] hence ' to blister, to scorch.' Æ.

74. τοῦ μεγάρου] s. i, 34, 82. There were two temples on the west of the citadel, one of Agraulos, daughter of Cecrops, and the other of Wingless Victory. What temple Herodotus means is uncertain. LR.

75. τέθριππον χάλκεον] 'A car of bronze with four horses.' The propylæa of the citadel were rebuilt by Pericles, in the most magnificent style, with white marble, and equestrian figures were erected on pedestals at each extremity. This car of bronze formed one of the ornaments; Pau. i, 28. LR.

76. à. χερδs] und. έξ.

77. ἐσιόντι] 'as you enter;' ἐσπλέοντι, vi, 33, 72. MA, 390, b and R. (BL.)

78. ἔσθεσαν ΰβριν] δ. χρη σθεννύειν μάλλον ή πυρκαϊήν, Diog. L. ix, 2.

79. έθεσαν] "perhaps άνεθεν; see BL, on Æ. P. 994." Classical Journal. xl, 79, p. 97.

(78) 'Αθηναΐοι μέν νυν ηΰξηντο δηλοί δε ού κατ' εν μοῦνον, άλλά πανταχή 80, ή Ισηγορίη 81 ώς έστι χρήμα σπουδαῖον, εἰ καὶ 82 'Αθηναΐοι, τυραννευόμενοι μέν, οὐδαμῶν τῶν σφέας περιοικεόντων ήσαν τὰ πολέμια άμείνους, ἀπαλλαχθέντες δὲ τυράννων, μακρῷ πρώτοι έγένοντο δήλοι ών ταυτα, δτι κατεχόμενοι μέν, έθελοκάκεον, ως δεσπότη έργαζόμενοι, έλευθερωθέντων δέ, αύτὸς εκαστος έωυτῷ προθυμέετο κατεργάζεσθαι. (79) Οὖτοι μέν νυν ταῦτα έπρησσον Θηβαΐοι δὲ μετά ταῦτα ές θεὸν ἔπεμπον, βουλόμενοι τίσασθαι 'Αθηναίους. ἡ δὲ Πυθίη ' ἀπὸ σφέων μὲν αὐτῶν οὐκ' ἔφη ' αὐτοῖσι είναι τίσιν, ές πολύφημον 83 δὲ έξενείκαντας' έκέλευε ε των άγχιστα 84 δέεσθαι. ἀπελθόντων ων θεοπρόπων 85, έξέφερον 86 τὸ χρηστήριον, άλίην ποιησάμενοι ως έπυνθάνοντο δὲ λεγόντων αὐτῶν 'τῶν ἄγχιστα δέεσθαι' εἶπαν οἱ Θηβαῖοι, ἀκούσαντες τούτων " οὐκ ὧν ἄγχιστα ἡμέων οἰκέουσι Ταναγραῖοί 87 τε καὶ Κορωναῖοι 88 " και Θεσπιέες 89; και οὖτοί γε, αμα ήμιν αιει μαχόμενοι, προθύμως " συνδιαφέρουσι τὸν πόλεμον τί δεῖ τούτων γε δέεσθαι; άλλὰ " μᾶλλον μη ού 90 τοῦτο η τὸ χρηστήριον." (80) Τοιαῦτα δη έπιλεγομένων, είπε δή κοτε μαθών τις "έγώ μοι δοκέω συνιέναι, τὸ " έθέλει λέγειν ημίν το μαντήϊον. 'Ασωποῦ 91 λέγονται γενέσθαι " θυγατέρες Θήβη 92 τε καὶ Αἰγινα 93 τουτέων ἀδελφεῶν ἐουσέων,

80. πανταχή] 'in every respect;' πάντα τρόπον, Suid. SW.

81. η lonyopin] 'the right to speak one's sentiments, the privilege of being heard, liberty of speech. LR. SW. s. vii, 149, 63.

82. el kal] 'if even,' denotes the proposition, to which it is prefixed, to be actually true: kal el, 'even if,' v, 86; would merely imply an assumption of its truth. HE, on VG, viii, 6, 6. s. ix, 68, 45.

83. πολύφημον] πολύφωνον, ήγουν ἐκκλησίαν ἐν ή πολλαὶ φῆμαι καὶ κλησδόνες εἰσὶν, Hes. ἀγορὴν πολύφημον, Hom. O. B, 150. WE. There would be no obscurity in this expression. (τὰ χρηστήρια) οἱ δεοπρόποι ἀπήγγελον ές τον δημον, vii, 142. VK.

84. τῶν ἄγχιστα] ' those nearest them;' whether as 'neighbours' or as 'kinsmen,' is left in uncertainty: άγχιστευόντων, συγγενών, έγγυς όντων πρός τὸ γένος, Hes. BLG. MA, 270, a. 85. Θεοπρόπων] Θεωρών, ' persons

sent to consult the oracle; 'LR. i, 158; 174. 86. ἐξέφερον] ἀνήνεγκαν ἐς τὸν δῆ-

μον, Thu. v, 28.

87. Ταναγραίοι] Tanagra, now Tenagra or Scamino, was the birth-place of Corinna. LR.

88. Kopwaioi] The ruins of Corones now bear the name of Comari. LR.

89. Θεσπιέες] Thespia is now Neochori, or Cacosi. LR.

90. μη οὐ] Before these words und. φοθέομαι οτ δέδοικα, STG. s. iii, 62, 5. 91. 'Ασωπου] son of Oceanus and Tethys. The river is still called Asopo.

92. Θήθη] Θήθαις ἐν ἐπταπύλοις Καδμείοι νιν ούκ άξκοντες άνθεσι μίγνυον Αίγινας δκατι: φίλοισι γάρ φίλος έλθων, ξένιον ἄστυ κατέδραμεν, Pin. Ν. iv, 13; χρη δ' ἐν ἐ. Θ. τραφέντα Αίγινα χαρίτων ἄωτον πρυνέμειν πατρός οθνεκα δίδυμαι γένοντο δύγατρες, 'Ασωπίδων &' δπλόταται, I. viii, 34;

" δοκέω ημϊν ' Αἰγινητέων δέεσθαι' τον θεον χρησαι ' τιμωρητήρων " ' γενέσθαι.'" καί, οὐ γάρ τις ταύτης ἀμείνων γνώμη ἐδόκεε φαίνεσθαι, αὐτίκα πέμψαντες έδέοντο Αἰγινητέων, ἐπικαλεόμενοι κατά τὸ γρηστήριον σφι βοηθέειν, ως έοντων άγχιστέων. οι δέ σφι αιτέουσι έπικουρίην τους Αιακίδας 94 συμπέμπειν' έφασαν. (81) Πειρησαμένων 95 δε των Θηβαίων κατά την συμμαχίην των Αλακιδέων, καλ τρηχέως περιεφθέντων 96 ύπὸ τῶν 'Αθηναίων, αὖτις οἱ Θηβαῖοι πέμψαντες, τούς μεν Αιακίδας σφι άπεδίδοσαν, των δε άνδρων έδέοντο. Αιγινήται δε, ευδαιμονίη τε μεγάλη επαρθέντες 97, καί έχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες έχούσης ές 98 'Αθηναίους, τότε, Θηβαίων δεηθέντων, πόλεμον ακήρυκτον 99 'Αθηναίοισι ἐπέφερον. έπικειμένων γαρ αθτών Βοιωτοῖσι, έπιπλώσαντες μακρῆσι νηυσί ές την 'Αττικήν, κατά μέν έσυραν Φάληρον, κατά δὲ τῆς ἄλλης παραλίης πολλούς δήμους· ποιεῦντες δὲ ταῦτα, μεγάλως Αθηναίους ἐσινέοντο. 100 (89) Τῆς δὲ ἔχθρης τῆς πρὸς Αἰγινήτας Αθηναίοισι γενομένης άρχη κατά τὰ είρηται έγένετο. Τότε δή, Θηβαίων έπικαλεομένων, προθύμως των περί τὰ άγάλματα γενομένων άναμιμνησκόμενοι, οι Αλγινήται έβοηθεον τοισι Βοιωτοίσι. Αλγινήται τε δή έδήευν τῆς 'Αττικῆς τὰ παραθαλάσσια' καὶ 'Αθηναίοισι, δρμεω-

συγγενείς ήσαν Θηβαίοι Αίγινητών Θήθη γάρ και Αίγινα Ασωπίδες, καί φασι, Θηβαίοις πολεμούσιν 'Αθηναίοις έκπεσεῖν λόγιον, 'τοὺς συγγενεῖς ἐλέσθαι συμμάχους,' δι' οῦ τοὺς Αίγινήτας ελέσθαι, τοῦτο γὰρ ἐδήλου τὸ ρημα, Schol. WE. HY.

93. Afywa] The island was formerly called Enone and Enopia, now

Engia. A. LR.

94. robs Alanidas] vans és Zahaμίνα έξ Αλγίνης Επλευσεν, άγουσα έπλ συμμαχία τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν τῶν Ala-κιδῶν οἶκον, Philos. Her. xix, p. 743. Compare viii, 64; 84. The Locrians of Italy in like manner requested the aid of Ajax, the son of Oileus, from their kinsmen in Opus; Pau. iii, 19. WE. Αίγινα φίλα μάτερ, Διτ, και κρέοντι σὺν Αἰακφ, Πηλεῖ τε, κἀρίστφ Τελαμῶνι, σύν τ' 'Αχιλλεί, Pin. P. viii, 140.

95. πειρησαμένων] for ώs δε οί Θηβαίοι, τη τών Al. συμμαχία πεποιθότες, ἐπειράσαντο τοις 'Αθηναίοις συμβαλείν, STG. και περιέφθησαν τρηχέως ὑπ

αὐτῶν.

96. περιεφθέντων] from περιέπειν,

v, 1; viii, 27 &c. SW. Herod. Vol. I.

97. ἐπαρθέντες] 'elated;' 'incited.' Thu. i, 42.

98. ἐχούσης ἐs] 'directed' or 'existing towards, 'relative to;' vi, 2; 19; viii, 144. WE. The preposition ds often follows έχθρη, v, 82; vi, 65; Thu. ii, 68; VK. where wpds has preceded in the same sense.

99. π. ἀκήρυκτον] Xen. A. iii, 3, 5; (SD.) 'a war in which heralds were not allowed to go to and fro,' ανεπικη-ρύκευτον, ανευ κηρυκείου, εν φ επί συμβάσει καὶ σπονδαῖς κήρυκες οὐ διαπέμπον-Tau μέγαν τυκλ, άδιαλλακτον, Hes. Phav. HU. WEI. In this sense it is often joined with ασπονδον. STE, Th. L. G. 4971. It may also signify without being formally proclaimed.

100. ἐσινέοντο] iv, 123; ix, 48; 85. WE. The antiquity of -ew as a general form is shown by the futures which still end in -ήσω, as μελλήσω, βουλήσω. SW.

1. τὰ παραθαλάσσια] Palæphatus supplies the ellipsis τὰ π. χωρία, F.

xxix, 4. FI. BO, 328.

μένοισι έπ' Αλγινήτας στρατεύεσθαι, ήλθε μαντήϊον έκ Δελφών, · έπισχόντας άπὸ τοῦ Αἰγινητέων άδικίου τριήκοντα ἔτεα², τῷ ενὸ 6 καὶ τριηκοστῷ 3, Αἰακῷ τέμενος 4 ἀποδέξαντας, ἄρχεσθαι τοῦ πρὸς · Αλγινήτας πολέμου· καί σφι χωρήσειν τὰ βούλονται. ἢν δὲ αὐτίκα ε έπιστρατεύωνται, πολλά μέν σφεας έν τῷ μεταξύ τοῦ χρόνου πεί-· σεσθαι, πολλά δὲ καὶ ποιήσειν· τέλος μέντοι καταστρέψεσθαι.' 5 ταῦτα ως ἀπενειχθέντα ήκουσαν οἱ ᾿Αθηναῖοι, τῷ μὲν Αἰακῷ τέμενος ἀπέδεξαν τοῦτο, τὸ νῦν ἐπὶ τῆς ἀγορῆς ίδρυται τριήκοντα δὲ έτεα ούκ ανέσχοντο ακούσαντες δκως χρεών είη έπισχειν, πεπονθότας πρός 6 Αιγινητέων ανάρσια.7

(90) Ές τιμωρίην δε παρασκευαζομένοισι αὐτοῖσι, έκ Λακεδαιμονίων πρηγμα έγειρόμενον, έμπόδιον έγένετο. πυθόμενοι γάρ οί Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐκ τῶν ᾿Αλκμαιωνιδέων ἐς τὴν Πυθίην μεμηγανημένα, καὶ τὰ ἐκ τῆς Πυθίης ἐπὶ σφέας τε καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας, συμφορήν έποιεύντο διπλήν, ότι τε άνδρας ξείνους σφίσι έόντας έξεληλάκεσαν έκ τῆς ἐκείνων, καὶ ὅτι ταῦτα ποιήσασι χάρις οὐδεμία έφαίνετο πρός των 'Αθηναίων. έτι τε πρός τούτοισι, ένηγόν σφεας οί χρησμοί8, λέγοντες πολλά τε καὶ ἀνάρσια ἔσεσθαι αὐτοῖσι έξ 'Αθηναίων, τῶν πρότερον μὲν ἦσαν ἀδαέες, τότε δὲ, Κλεομένεος

2. ἐπισχόντας... ἔτεα] that, 'after restraining' themselves for 'thirty years,' reckoning 'from the wrong' done 'by the Æginetæ,' &c. WE. volnus Ulixi, 'the wound inflicted by Ulysses,' Vir. Æ. ii, 436.

3. τῷ ἐνὶ καὶ τριηκοστῷ] 'in the one-and-thirtieth' year; not τῷ πράτῳ καὶ τ, 'in the first-and-thirtieth.' HGV, on VG. iii. 9 13.

on VG, iii, 2, 13.

4. τέμενος from τέμνειν 'to cut.' The sacred precincts consisted of three parts: (1) τ . 'the consecrated close, (surrounded by a high and massy wall with a portico frequently at the entrance) consisting of the plot of ground in which the temple was situated, and in this resembling our church-yards; it was generally laid out as a grove: (2) lepby, 'the temple:' and (3) rads, 'the shrine' where the deity more immediately 'dwelt.' BF. SS. Besides which there was in some temples (4) το χρηστήριον, 'the inmost sanctuary,' from which the oracles were delivered; vi, 19, 10. SW. VK, in his note, gives numerous instances, where ispor and rads are distinguished from

each other. Liv. xxvii, 11, 2. s. vi, 134, 65 f.

5. καταστρέψεσθαι] In this passage many prefer the first agrist: compare HE, on VG, vi, 1, 18; with MA, 506. 2. s. i, 53, 75.

6. πρόs] for δπό, iii, 74; GAI. vii, 209; ΜΑ, 590, 6, α. πεποίηται πρός

Τρώων, Hom. Il. Z, 57.

7. ἀνάρσια] The order of the words is oùr àvé σ χουτο àκ. δ. χ. εἴη (αὐτοὺs), π. ἀν. πρὸs Al., ἐπ. λ' ἔτεα. LAU. i, 114, 35.

8. οἱ χρησμοί] These oracles were analogous to the Sibylline books at Rome, which were kept in the Capitol; and among them in all probability were the verses of Musæus, mutilated and interpolated by Onomacritus: vii, 6. WE. Besides which there were perhaps some of Bacis [viii, 20, 73; ED.] and of Amphilytus. It appears that certain sacred books, in which the safety of the state was supposed to consist, were entrusted to the custody of the Areopagus: Dinar. Dem. p. 91, LR. χρησμών αοιδούς πάντας είς εν άλίσας, ήλεγξα καὶ βέθηλα καὶ κεκρυμ-

κομίσαντος ές Σπάρτην, έξέμαθον. έκτήσατο δε δ Κλεομένης έκ τῆς 'Αθηναίων άκροπόλιος τους χρησμούς, τους εκτηντο μέν πρότερον οί Πεισιστρατίδαι, έξελαυνόμενοι δὲ ελιπον εν τῷ ἰρῷ 9 καταλειφθέντας δὲ ὁ Κλεομένης ἀνέλαβε. (91) Τότε δὲ, ὡς ἀνέλαβον οἱ Λακεδαιμόνιοι τους χρησμούς, καὶ τους 'Αθηναίους εώρεον 10 αὐξομένους, καὶ οὐδαμῶς ἐτοίμους ἐόντας πείθεσθαι σφίσι, νόψ λαβόντες, ὡς, ἐλεύθερον μεν έον, το γένος το 'Αττικον Ισορροπον 11 τῷ ἐωυτῶν ἃν γίνοιτο, κατεχόμενον δε υπό τυραννίδος, ασθενές και πειθαρχέεσθαι έτοιμον μαθόντες δὲ 12 τούτων εκαστα, μετεπέμποντο Ίππίην τὸν Πεισιστράτου άπὸ Σιγείου τοῦ ἐν Ἑλλησπόντω, ἐς δ καταφεύγουσι 13 οί Πεισιστρατίδαι. ἐπεί τε δέ σφι Ἱππίης καλεόμενος ἦκε, μεταπεμψάμενοι καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων άγγέλους, ἔλεγόν σφι Σπαρτιῆται τάδε· " "Ανδρες σύμμαχοι, συγγινώσκομεν αὐτοῖσι ἡμῖν οὐ ποιήσασι 14 4 ορθώς έπαρθέντες γαρ κιβδήλοισι 16 μαντηίοισι, ανδρας ξείνους " ἐόντας ἡμῖν τὰ μάλιστα, καὶ ἀναδεκομένους 16 ὑπογειρίας παρέξειν " τὰς 'Αθήνας, τούτους ἐκ τῆς πατρίδος ἐξηλάσαμεν καὶ ἔπειτα. " ποιήσαντες ταυτα, δήμφ άχαρίστφ παρεδώκαμεν την πόλιν δς, έπεί " τε δι' ημέας έλευθερωθείς ανέκυψε, ημέας μέν και τον βασιλέα " ημέων περιϋβρίσας έξέβαλε, δόξαν δε φύσας αὐξάνεται· 17 ώστε

μένα λόγια παλαιά, τῆδε γῆ σωτήρια, Eur. Hr. 404. MV

9. $\vec{\epsilon} \nu \tau \hat{\varphi} \hat{\iota} p \hat{\varphi}$] of Minerva. LR.

10. impeor] Our author having stated the pretext for the war, now proceeds to develop its true cause. The Lacedæmonians, actuated by an ambitious jealousy which could brook no rival, were ever endeavouring to impose on others the yoke which they disdained themselves. They were haughty and imperious to their subjects; vexatious and oppressive to their neighbours; and, in forming alliances, more influenced by expediency than by a sense of honour. VK.

11. ἰσόρροπον] 'of equal weight' in the balance of power. The Spartans aided Thebes by way of making it a counterpoise to Athens; voul corres ras Oheas, car authorour, cocodurfi των 'Αθηναίων ωσπερ αντίπολίν τινα, Diod. xi, 81. VK. By the same metaphor Cimon speaks of Athens as ἐτερόζυγα, Plu. V. xxv, 16. SD. 12. δὲ] here is not adversative, but

is equivalent to the enclitic conjunction vuv, 'then.' SW.

13. καταφεύγουσι] It is not unusual with our author to recall to the recollection of his réaders facts which he has already mentioned. SW.

14. ποιήσασι] The participle after verbs of 'consciousness' may agree either with the nominative to the verb, or with the dative of the reflexive pronoun. MA, 547, 2. BL, on Æ. Ch. 210. s. ix, 60, 17.

15. κιβδήλοισι] 'counterfeit.' In a war with the Chians, the Athenians stamped the base coin of the former people with χ; hence it was called χίβδηλον, 'manifest by the letter chi.' In process of time the word was softened down to κίθδηλον; Schol. on

Ar. Av. 158. LR. ix, 7.
16. ἀναδεκομένους] 'taking it upon themselves, undertaking; ' ὁπισχνου-μένους, ὑποδεχομένους. s. Thu. viii, 81; Theoph. Ch. xii; DU. ὑποσχομένους, Plu. t. ii, p. 860, r. VK.

17. δόξαν φύσας αὐξάνεται] 'after

" ἐκμεμαθήκασι μάλιστα μὲν οἱ περίοικοι αὐτῶν Βοιωτοὶ καὶ Χαλκι" δέες, τάχα δέ τις καὶ ἄλλος ἐκμαθήσεται ἀμαρτών. 18 ἐπεί τε δὲ 19
" ἐκείνα ποιήσαντες ἡμάρτομεν, νῦν πειρησόμεθά σφεας ἄμα ὑμῖν,
" ἀκεόμενοι ", τίσασθαι αὐτοῦ γὰρ τούτου είνεκεν τόνδε τε τὸν
" Ἰππίην μετεπεμψάμεθα καὶ ὑμέας ἀπὸ τῶν πολίων, ἵνα, κοινῷ τε
" λόγῳ καὶ κοινῷ στόλῳ ἐσαγαγόντες αὐτὸν ἐς τὰς ᾿ Αθήνας, ἀποδῶ" μεν τὰ καὶ ἀπελόμεθα." (92) Οἱ μὲν ταῦτα ἔλεγον τῶν δὲ
συμμάχων τὸ πλῆθος οὐκ ἐνεδέκετο τοὺς λόγους. οἱ μέν νυν ἄλλοι
ἡσυχίην ἡγον Κορίνθιος δὲ Σωσικλέης ἔλεξε τάδε 1. " ΤΗ δὴ 21
" ὅ τε οὐρανὸς "2 ἔσται ἕνερθε τῆς γῆς, καὶ ἡ γῆ μετέωρος ὑπὲρ τοῦ
" οὐρανοῦ, καὶ οἱ ἄνθρωποι νομὸν ἐν θαλάσση ἕξουσι, καὶ οἱ ἰχθύες
" τὸν πρότερον ἄνθρωποι, ὅτε γε ὑμεῖς, ὧ Λακεδαιμόνιοι, ἰσοκρατίας 23
" καταλύοντες, τυραννίδας ἐς τὰς πόλις κατάγειν παρασκευάζεσθε·
" τοῦ οὕτε ἀδικώτερον οὐδέν ἐστι κατ' ἀνθρώπους, οὕτε μιαιφονώτε-

begetting self-conceit, is growing great; i.e. 'having grown conceited, is aggrandizing itself;' SW. Soph. CE. C. 804; E. 1492. WE. δόξα 'vainglory' is opposed to εξαλεια and ἀρετή, Eur. An. 319. VK. φότιν seems to be put for ἔχειν, ii, 68. STG. s. Soph. CE. R. 411.

18. ἀκμαθήσεται ἀμαρτὰν] 'will learn that he has done wrong,' MA, 548,3. s. iii, 158,21; 'if he gives offence;' LR. 'unless he adopts wise measures.' SW. The first interpretation is the most simple, if the words are taken by themselves: had the speech concluded with them, that of LR would have been preferable; but the use of ἡμάρτομεν immediately afterwards corroborates SW's version, qui recta non interint consilia, and in this case à. will be much the same as οὐ ποτήσιας ὁρθῶς at the beginning of the speech.

19. ἐπεί τε δὲ] v, 18; 'but since.'
20. ἀπεόμενοι] iii, 40; Βουλόμενοι ἀπέσασθαι την ὑμαρτάδα, i, 167. Either this substantive or τὰ ἡμάρτομεν may be understood here. WE. SW.

21. ħ δη] 'surely now;' expressive of surprise and indignation: ħ δη λοίγια Γέργα τάδ ἔσσσται, οὐδ ἔτ ἀνεπὰ, el δη σφὸ ἔνεκα δυητῶν ἐριδαίνστον ῶδε, Hom. II. A, 573. HGV, i.

ωδε, Hom. II. A, 573. HGV, i.
22. δ τε obpards] In caput alta suum latentur ab æquore retro flumina;

conversis solque recurret equis: terra feret stellas; cælum findetur aratro; unda dabit flammas; et dabit ignis aquas: omnia naturæ præpostera legibus ibunt; parsque suum mundi nulla tenebit iter: omnia jam fient, fieri que posse negabam; et nihil est, de quo non sit habenda fides, Ov. 1 T. viii, 1. WE. άνω ποταμών ίερων χωροῦσι παγαί, και δίκα και πάντα πάλιν στρέφεται, Eur. M. 411; S. 530; πρόσθε γάρ κάτω γης είσυ άστρα, γή τ['] άνεισ' és αἰθέρα, Phi. J. p. 537 &c. VK. Theocritus has given a pastoral turn to the hyperbole in the following beautiful lines: νῦν τα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι, α δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι πάντα δ εναλλα γένοιτο, καὶ ἁ πίτυς δχνας ενείκαι, Δάφνις ἐπεὶ Βνάσκει καὶ τὰς κύνας διλαφος έλκοι, κήξ δρέων τοί σκώπες ἀηδόσι γαρύσαιντο, i, 132.

23. Ισοκρατίας] Æschines opposes την Ισην καὶ την έννομον πολιτείαν οι Athens to την άνισον πολιτείαν, c. Τί. p. 21; τῶν Ισων καὶ τῶν δικαίων ἐκαστος ἡγεῖται ἐαυτῷ μετεῦναι ἐν δημοκρατίᾳ, Dem.c. Μί. p. 336; οίδα Λακεδαιμονίους διὰ τοῦτο κάλλιστα πολιτευριένους, ὅτι μάλιστα δημοκρατούμενοι τυγχάνουσι: ιδοιμεν γὰρ ὰν παρ' αὐτοῖς τὰς Ισότητας καὶ τὰς ὁμωιστητας μᾶλλον ἡ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἰσχυνούσας, Iso. Ατ. p. 261. VK.

" ρον. εί γαρ δή τοῦτό γε δοκέει υμῖν είναι χρηστόν, ώστε τυραννεύ-" εσθαι τὰς πόλις, αὐτοὶ πρῶτοι τύραννον καταστησάμενοι παρὶ " σφίσι αὐτοῖσι, οὕτω καὶ τοῖσι ἄλλοισι δίζησθε κατιστάναι νῦν δὲ, " αὐτοὶ ἄπειροι ἐόντες τυράννων, καὶ φυλάσσοντες δεινότατα τοῦτο ἐν " τῆ Σπάρτη μὴ γενέσθαι, παραχρᾶσθε ἐς τοὺς συμμάχους·²⁴ εἰ δὲ " αὐτοὶ ἔμπειροι ἔατε, κατάπερ ἡμεῖς, εἴχετε ²⁵ ἃν περὶ αὐτοῦ γνώμας " άμείνονας συμβάλλεσθαι ήπερ νῦν. 7. Ήμέας δὲ τοὺς Κοριν-" θίους τότε αὐτίκα θῶμα μέγα εἶχε, ὅτε ὑμέας εἴδομεν μεταπεμπο-" μένους Ίππίην νῦν τε δή καὶ μεζόνως θωμάζομεν λέγοντας ταῦτα· " έπιμαρτυρόμεθά τε έπικαλεόμενοι υμίν θεους τους Έλληνίους 26, " μη κατιστάναι τυραννίδας ές τὰς πόλις. οὐκ ὧν ²⁷ παύσεσθε, ἀλλὰ " πειρήσεσθε παρά τὸ δίκαιον κατάγοντες Ίππίην, Ίστε θμῖν Κοριν-" θίους γε 28 οὐ συναινέοντας." (93) Σωσικλέης μεν ἀπὸ Κορίνθου πρεσβεύων έλεξε τάδε. Ίππίης δὲ αὐτὸν ἀμείβετο 29, τοὺς αὐτοὺς έπικαλέσας θεούς κείνω, ή μεν Κορινθίους μάλιστα πάντων έπιπο-΄ θήσειν Πεισιστρατίδας, δταν σφι ήκωσι ήμέραι αἰ κύριαι ἀνιᾶσθαι ' ὑπ' 'Αθηναίων.' 'Ιππίης μὲν τούτοισι ἀμείψατο, οἶά τε τοὺς χρησμούς άτρεκέστατα άνδρων έξεπιστάμενος. οι δε λοιποί των συμμάχων τέως μεν είχον έν ήσυχίη σφέας αὐτούς έπεί τε δε Σωσικλέος ήκουσαν είπαντος, έλευθέρως άπας τις αὐτῶν, φωνήν ρήξας, αἰρέετο τοῦ Κορινθίου τὴν γνώμην, Λακεδαιμονίοισί τε ἐπεμαρτυρέοντο, 'μή ποιέειν μηδέν νεώτερον περί πόλιν Έλλάδα.' 80 ουτω μεν ταυτα έπαύσθη. (94) Ἱππίη δε, ένθευτεν άπελαυνομένω, έδίδου ⁸¹ μεν 'Αμύντης ὁ Μακεδών ⁸² 'Ανθεμοῦντα ³⁸, έδίδοσαν δὲ Θεσσαλοί Ίωλκόν. ὁ δὲ τούτων μὲν οὐδέτερα αἰρέετο, ἀνεχώρεε δὲ όπίσω ές Σίγειον τὸ είλε Πεισίστρατος αίχμη παρά Μυτιληναίων, κρατήσας δε αὐτοῦ, κατέστησε τύραννον είναι παῖδα τὸν έωυτοῦ νόθον Ήγησίστρατον, γεγονότα έξ Αργείης γυναικός δς οὐκ άμαχητί

24. παραχρασθε έs τ. σ.] ' you think nothing of it in the case of your allies,' i.e. where others only are concerned.

MA, 578. und. τοῦτο γενέσθαι. SW. 26. Έλληνίους] for Έλληνικούς: the same form occurs, Eur. Hi. 1120;

VK. ix, 7, 34.

28. Κορινθίους γε] The Corinthians did not always retain these generous sentiments; at the close of the Peloponnesian war, they were most clamorous for the destruction of Athens: Xen. H. ii, 2, 19; LR. but we must recollect the ingratitude with which all their former services to this city were requited, and the provocation given by the Athenians in the commencement of that war; Thu.i, 40 &c; 103.

29. ἀμείθετο] This verb signifying 'to answer' has an accusative of the person, MA, 406, 5. and a dative of the matter, as τούτοισι 'in these words:' αμείβετό μω τοισδε, vii, 161, 21; i, 35. WE.

30. 'Elladoa] s. iii, 26, 31; vii, 22; 115 twice; GR. Soph. Ph. 226. WE. 32. Μακεδών] viii, 142; βασιλεύς Μακεδόνων, ix, 44. WE.

33. 'Ανθεμοῦντα] Thu. ii, 99.

είχε τά περ έλαβε παρά Πεισιστράτου. (96) Ίππίης δὲ ἐπεί τε απίκετο έκ τῆς Λακεδαίμονος ές τὴν 'Ασίην, πᾶν χρημα ἐκίνεε 34, διαβάλλων τε τους 'Αθηναίους πρός τον 'Αρταφέρνεα, και ποιέων απαντα, δκως αί Αθήναι γενοίατο υπ' έωυτῷ τε καί Δαρείω. Ίππίης τε δή ταῦτα ἔπρησσε, καὶ οἱ ᾿Αθηναῖοι, πυθόμενοι ταῦτα, πέμπουσι ές Σάρδις άγγέλους, οὐκ έῶντες 35 τοὺς Πέρσας πείθεσθαι 'Αθηναίων τοισι φυγάσι. δ δε 'Αρταφέρνης εκέλευε σφεας, εί βουλοίατο σόοι ε είναι, καταδέκεσθαι οπίσω Ίππίην. σύκ ών δή ένεδέκοντο τούς λόγους αποφερομένους 'Αθηναίοι' οὐκ ἐνδεκομένοισι δέ σφι δέδοκτο έκ του φανερού τοισι Πέρσησι πολεμίους είναι.

(97) Νομίζουσι⁸⁶ δή ταῦτα ⁸⁷, καὶ διαβεβλημένοισι ές τοὺς Πέρσας, έν τούτω δή τω καιρώ ὁ Μιλήσιος 'Αρισταγόρης, ὑπὸ Κλεομένεος του Λακεδαιμονίου έξελασθείς έκ της Σπάρτης, άπίκετο ές Αθήνας αΰτη γαρ ή πόλις των λοιπέων έδυνάστευε μέγιστα. έπελθων δὲ ἐπὶ τὸν δῆμον, ὁ Αρισταγόρης ταυτὰ ἔλεγε, τὰ καὶ ἐν τῷ Σπάρτη, περί τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐν τῆ ᾿Ασίη καὶ τοῦ πολέμου τοῦ Περσικού, ώς ούτε άσπίδα ούτε δόρυ 38 νομίζουσι 39, εύπετέες τε χειρωθήναι είησαν. ταῦτά τε δη έλεγε και πρὸς τοῖσι τάδε, ὡς οἱ Μιλήσιοι 40 των 'Αθηναίων είσι άποικοι, και οικός σφεας είη ρύεσθαι δυναμένους μέγα και οὐδεν 41 ο τι οὐκ ὑπίσχετο, οἶα κάρτα δεόμενος· 42 ές δ ανέπεισε σφεας. πολλούς γαρ οίκε είναι εύπετεστερον

34. πᾶν χρῆμα ἐκίνεε] 'left no stone unturned.

35. ἐῶντεs] does not refer to ἀγγέλους, but to the nominative before the verb πέμπουσι: iii, 13; iv, 145; GR. v, 108. WE.

36. νομίζουσι] The dative absolute is used because the action of the verb άπίκετο has a reference to the subject of the participle. MA, 562. 2. s. vii. 13, 47,

37. ταῦτα] v, 49.
38. οὅτε ἀσπίδα οὅτε δόρυ] The Greeks had three sorts of troops, (1) Όπλιται, (2) Ψιλοί, (3) Πελτασταί. The 'Οπλίται or 'heavy [s. ix, 30, 80;] troops' had a cuirass, a long buckler (ἀσπίs), a sword, and a pike (δόρυ). The Ψιλοί [ix, 30, 77; ἀνοπλοι, ix, 62, 29; γυμνήτες, ix, 63, 35;] were the opposite of these; they had neither cuirass, nor long buckler, nor helmet: they used only missile weapons. The Πελτασταl were of an intermediate description: the πέλτα was smaller than the aomls, their javelin heavier than that of the Yelol but smaller than the δόρυ: Arr. Tac. p. 11. LR. PC, iii, 3 and 4.

39. νομίζουσι] und. φορέειν. When voul(sew is followed by a dative or accusative, this case is dependent upon an infinitive understood, which may be easily supplied from the context: φωνήν νομίζοντες, i. e. lévai, ii, 42. STG.

40. Μιλήσιοι] Neleus, the son of Codrus, led a colony to Miletus; which city anciently had many names: it is now called Palatsa. Among its natives were the early historians Cadmus and Hecatæus, and the philosophers Thales and Anaximander. LR. A.

42. ola κάρτα δ.] 'as being very urgent;' or 'as very much in want,' viz. of their aid: viii, 3; 59; SW. iii, 46. STG.

διαβάλλειν⁴³ ή ένα, εί ⁴⁴ Κλεομένεα μέν τον Λακεδαιμόνιον μοῦνον ούκ ολός τε έγένετο διαβάλλειν, τρεῖς δὲ μυριάδας 45 'Αθηναίων έποίησε τουτο.46 'Αθηναιοι μέν δή, άναπεισθέντες, έψηφίσαντο είκοσι νέας αποστείλαι βοηθούς "Ιωσι, στρατηγόν αποδέξαντες αὐτῶν εἶναι ⁴⁷ Μελάνθιον, ἄνδρα τῶν ἀστῶν ἐόντα τὰ πάντα δόκιμον. αὖται δὲ αἰ νέες ἀρχὴ κακῶν 48 ἐγένοντο Ελλησί τε καὶ βαρβάροισι. (98) 'Αρισταγόρης δέ, προπλώσας, καὶ ἀπικόμενος ές την Μίλητον, έξευρων βούλευμα, απ' οδ "Ιωσι μέν οδδεμία εμελλε ώφελείη έσεσθαι ούδ' ών ούδε τούτου είνεκα έποίεε, άλλ' δκως βασιλέα Δαρείον λυπήσειε έπεμψε ές την Φρυγίην άνδρα έπὶ τούς Παίονας, τούς άπο Στρυμόνος ποταμού αίχμαλώτους γενομένους ὑπὸ Μεγαβάζου, οἰκέοντας δὲ τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' έωυτων 49 δς, έπεί τε άπίκετο ές τους Παίονας, έλεγε τάδε· " "Αν-" δρες Παίονες, ἔπεμψέ με 'Αρισταγόρης ὁ Μιλήτου τύραννος " σωτηρίην υμιν υποθησόμενον, ήνπερ βούλησθε πείθεσθαι, νυν γαρ " Ίωνίη πασα απέστηκε από βασιλέος, και υμίν παρέχει σώζεσθαι " έπλ την υμετέρην αυτών. μέχρι μέν θαλάσσης αυτοῖσι υμίν, τὸ δὲ " ἀπὸ τούτου ἡμῖν ήδη μελήσει." ταῦτα δὲ ἀκούσαντες, οἱ Παίονες κάρτα τε άσπαστον 50 έποιήσαντο, καί, άναλαβόντες παϊδάς τε καί γυναϊκας, άπεδίδρησκον έπὶ θάλασσαν οί δέ τινες αὐτῶν καὶ κατέμειναν, άρρωδήσαντες, αυτού. έπεί τε δε οι Παίονες άπικέατο έπλ θάλασσαν, ένθεῦτεν ές Χίον διέβησαν. ἐόντων δὲ ήδη ἐν Χίω, κατὰ πόδας 51 έληλύθεε Περσέων ΐππος πολλή, διώκουσα τους Παίονας.

45. τρεῖs μυριάδαs] The Athenian citizens were but about 20,000, according to Demosthenes, Plato, Aristophanes, V. 709; and Xenophon. Most probably their numbers were greatly thinned by the Persian and Peloponnesian wars. WE. SD. πο-λατῶν πλεῖον ἡ τρισμυρίων δυτων τὸ πλῆθος, Arist. C. 1132. VK. It must be recollected, that the number of citizens as well as of the tribes had just been considerably augmented by Clisthenes: s. v, 69, 39.

46. ἐποίησε τ.] The Lacedæmo-

46. **rolnge r.] The Lacedæmonians had no other motive to engage in a war with Persia than that of restoring the Ionians to liberty: whereas the Athenians were not only offended by the protection which the Persians had granted to Hippias, but apprehensive of an attack from them. LR.

. 47. elvai] MA, 531.

48. ἀρχὴ κακῶν] κ' τριἡρεσιν ἔπλευσαν ἔπικουρήσοντες τοῖς "I. Charon of L. in Plu. νῆας ἔτσας ἀρχεκάκους, αὶ πᾶσι κακὸν Τράεσσι γένοντο, Hom. II. Ε, 62; Iso. in Ar. Rh. iii, 2, 3; W.E. Arist. P. v, 4; ille dies primus lethi, primusque malorum causa fuit, Vir. Æ. iv, 169; vii, 481; "ἡδε ἡ ἡμέρα τοῖς "Ε. μεγάλων κακῶν ἄρξει," Τhu. ii, 12; alrla δὲ αδτη πρώτη ἔγένετο τοῦ παλέμου τοῖς Κορινθίοις ἐς τοὺς ᾿Αθηναίους, Thu. i, 55; VK. TR. πρωτοπήμων, Æsch. A. 217; "Το Greece the direful spring Of woes unnumber'd," Pope, H. I. i, 1. s. vi, 67, 22 f.

49. ἐπ' ἐωντῶν] 'all to themselves.' MA, 584. s. BF, on Thu. ii, 63.

50. ἀσπαστόν] i, 62; und. πρῆγμα.

51. κατὰ πόδαs] ix, 89; SW. 'in close pursuit, almost at their heels.'

ώς δε οὐ κατέλαβον, έπηγγέλλοντο ές την Χίον τοῖσι Παίοσι, ὅκως αν οπίσω απέλθοιεν. οἱ δὲ Παίονες τοὺς λόγους οὐκ ένεδέκοντο άλλ' έκ Χίου μεν Χιοί σφεας ές Λέσβον ήγαγον, Λέσβιοι δε ές Δορίσκον εκόμισαν ενθεύτεν δε, πεζή κομιζόμενοι, απικέατο ές Παιονίην. (99) 'Αρισταγόρης δε, έπειδη οι τε 'Αθηναίοι ἀπικέατο εἴκοσι νηυσὶ 52 , άμα ἀγόμενοι Ἐρετριέων πέντε τριήρεας, οι οὐ τὴν 'Αθηναίων χάριν ⁵³ έστρατεύοντο, άλλὰ τὴν αὐτῶν Μιλησίων, ὀφειλόμενά σφι ἀποδιδόντες οἱ γὰρ δη Μιλήσιοι πρότερον τοῖσι Ἐρετριεῦσι τὸν πρὸς Χαλκιδέας πόλεμον⁵⁴ συνδιήνεικαν ⁵⁵, ὅτε περ καὶ Χαλκιδεῦσι ἀντία Ἐρετριέων καὶ Μιλησίων Σάμιοι έβοήθεον οὖτοι ών έπεί τέ σφι απικέατο, καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι παρῆσαν, ἐποιέετο στρατηΐην ο Άρισταγόρης ές Σάρδις. αθτός μὲν δη οθκ έστρατεύετο, άλλ' έμενε έν Μιλήτω στρατηγούς δε άλλους απέδεξε Μιλησίων είναι, τὸν έωυτοῦ τε ἀδελφεὸν Χαροπίνον, καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν 56 Έρμόφαντον. (100) 'Απικόμενοι δὲ τῷ στόλῳ τούτῳ "Ιωνες ἐς "Εφεσον, πλοῖα μὲν κατέλιπον ἐν Κορήσσφ τῆς Ἐφεσίης ⁵⁷, αὐτοὶ δὲ ανέβαινον 58 χειρί πολλη, ποιεύμενοι Έφεσίους ηγεμόνας. 59 πορεύομενοι δε παρά ποταμον Καθστριον 60, ένθευτεν έπεί τε, υπερβάντες

Xen. H. ii, 1, 20; κατὰ στίδον, ν, 102.

52. είκοσι νηυσί] The words στρατὸς, 'an army,' στόλος, 'a fleet,' v, 100; χεἰρ, ib. στρατιώται, and the various classes of soldiers, νῆες &c; are generally put in the dative simply, without σὸν, when they signify an accompaniment. MA, 400, e. Liv. xxii, 9, d.

΄ 53. τὴν 'Α. χάριν] HE, on VG, i, 11.

54. πόλεμον] This is the war alluded to in Thu. i, 15. The object of contention was the champaign of Lelantus. VK.

55. συνδιήνεικαν] i, 18; v, 79; στρατείαs, ås κατ' Αίγμπτον αὐτοῦ τῷ πατρὶ συνδιήνεγκε, Jos. B. J. i, 14, 4; σ. τὰ τοῦ πολέμου, Phi. J. de Ag. p. 209, c. Proc. B. G. i, 5. WE.

56, τῶν ἄλλων ἀ.] und. ἐνὰ, as ἐνὸς in ἄ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους ἐλθόντος τῶν 'Ατρειδᾶν τῶν κλεινῶν, Eur. I. T. 139. SEI, s. v. 105.

57. ἐν Κ. τῆs Έ.] When the town is the principal subject, and the name of the country is added to describe its

situation more exactly, the name of the town comes first, as here; Thu. i, 108; ii, 2; 25 &c. [And this is the rule in Hellenistic Greek. BF.] The reverse is the common order of the words in Greek, when a particular place is mentioned together with the country in which it is situated, and when the name of the place is added for the fuller information of the reader, but is subordinate in the writer's mind to the mention of the country. In these cases the name of the country always comes first, in the genitive case, dependent in gram-matical construction on the name of the particular place or town that follows it; where in English we should keep the same order, and use the same preposition with both names; iv, 110; vi, 47; 101, 27; Thu. i, 111; 114; ii, 18; 21; iii, 105 &c; Xen. H. ii, 1, 20. The fuller expression occurs, iv, 151; ἀπικέσθαι ές Λιθύην, καλ Λιβύης ές Πλατέαν νησον. ΑΟ. ΜΑ, 354, 6, a.

58. ἀνέβαινον] 'marched up the country.'
59. «Καθστριον] This river was cele-

τὸν Τμῶλον, ἀπίκοντο, αἰρέουσι Σάρδις 61, οὐδενός σφι ἀντιωθέντος. αιρέουσι 62 δε χωρίς της άκροπόλιος τάλλα πάντα την δε άκροπόλιν έρρυετο αυτός 'Αρταφέρνης, έχων δυναμιν άνδρων ουκ ολίγην. (101) Τὸ δὲ μὴ 63 λεηλατῆσαι ελόντας σφέας τὴν πόλιν ἔσχε τόδε. ἦσαν έν τῆσι Σάρδισι οἰκίαι αὶ μέν πλεῦνες καλάμιναι, ὅσαι δ΄ αὐτέων καὶ πλίνθιναι ήσαν, καλάμου είχον τὰς ὀροφάς. τουτέων δη μίαν τῶν τις 64 στρατιωτέων ως ενέπρησε, αὐτίκα ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν, τὸ πυρ έπενέμετο 65 το άστυ άπαν. καιομένου δε του άστεος, οι Αυδοί τε καὶ όσοι Περσέων ενήσαν εν τη πόλι, απολαμφθέντες πάντοθεν, ώστε 66 τὰ περιέσχατα 67 νεμομένου τοῦ πυρὸς, καὶ οὐκ ἔχοντος 68 έξήλυσιν έκ τοῦ ἄστεος, συνέρρεον ές τε την άγορην καὶ ἐπὶ τὸν Πακτωλόν ποταμόν· ος σφι ψηγμα χρυσοῦ 69 καταφορέων έκ τοῦ Τμώλου διὰ μέσης τῆς ἀγορῆς το ρέει, καὶ ἔπειτα ἐς τὸν Ερμον ποταμὸν ἐκδιδοῖ, ὁ δὲ ἐς θάλασσαν ἐπὶ τοῦτον δη τὸν Πακτωλὸν καὶ ές την άγορην άθροιζόμενοι, οι τε Λυδοί και οι Πέρσαι ήναγκάζοντο άμύνεσθαι. οι δὲ "Ιωνες, ὁρέοντες τοὺς μὲν άμυνομένους τῶν πολεμίων, τους δε συν πλήθει πολλώ προσφερομένους, έξανεχώρησαν, δείσαντες, πρός τὸ οὖρος τὸν Τμῶλον καλεόμενον ἐνθεῦτεν δὲ ὑπὸ νύκτα 71 ἀπαλλάσσοντο ἐπὶ τὰς νέας. (102) Καὶ Σάρδις μὲν ἐνε-

brated in poetry for the number of its swans, and was serpentine in course like the Mæander. The Turks call it Kitchik-Minder, 'the Little Mæander,' [Kitchik being a corruption of the pure Persian word Kuchic, 'small;' s.i, 161, 67;] or Kara Sou, 'Black River,' or Kiaf, LR.

61. ἐπεί τε ἀπίκοντο, αί. Σ.] the same as é. Te Z. àm. ai. avràs or Thy

πόλιν. SW.

62. alpéovoi] àrabarres els Zápõeis στρατιά κοινή πορθήσαντες φχοντο, Aristid. de Ath. t. i, p. 209. Some give the credit of this exploit to the Athenians solely; 'Αθηναίοι είλον τὰ περί Σ. Επαντα, χωρίς τοῦ τείχους τοῦ βασιλήτου, Charon in Plu. t. ii, p. 861, D; (τοῦ Σαρδιανών ἐρύματος, Xen. C. vii, 2, 3; s. iii, 74, 95;) δ δε ήροδοτός φησιν, ώς ὑπ' 'Αρισταγόρου τὰς Σ. ἐξεπόρθησαν πεισθέντες 'Aθ. Tzetz. Ch. i, 853. VK.

63. τὸ δὲ μὴ] The μὴ is used because έχειν, here and i, 158; synonymous with κατέχειν, is one of those verbs which include a denial. MA, 533, 3. BF. The following is a similar passage, δπερ ἔσχε μἡ κατὰ πό-

λεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα τὴν Πελοπόννησον πορθείν, Thu. i, 73. After έχειν in this sense, the infinitive is put with the accusative of the article, for the genitive, MA, 542, obs. 3. which is the more natural construction, σχήσω σ' ἐγὰ τῆς νῦν βοῆς, Arist. L. 180; τούτους έσχε τοῦ μη ἐκπεπληχθαι, Xen. H. iv, 8, 5. VK.

65. ἐπενέμετο] ἐπῆλθεν, Hes. 'invaded, preyed upon, devastated; ' δ λοιμός επενείματο 'Αθήνας, ii, 54; κό-

Αθιμος επερειματίο Ιούρνος, 1, 0.7, ημην έπ. ἀλάπηξ, Cal. H. D. 79; BL. BF. Liv. xxvii, 3, mer. 68. ἔχοντος] 'admitting of, permitting, allowing, affording;' παρέχοντος. Schol. on Th. ii, 61. VG, v, 7, 12. SS.

69. ψηγμα χρυσοῦ] This 'gold dust' was no longer found in the time of

Augustus. LR.

70. διά μέσης της άγορης διά μέσων αφικνούμενος Σάρδεων έτοιμα χρήματα κομίζει, Dio Ch. O. lxxxiii, p. 659, A. WE. Ovid only says magnis vicinum Sardibus amnem, M. xi, 137. SD. s. vii.

πρήσθησαν, έν δε αὐτῆσι καὶ ἱρὸν ἐπιχωρίης Θεοῦ Κυβήβης. 72 τὸ σκηπτόμενοι 78, οὶ Πέρσαι υστερον άντενεπίμπρασαν τὰ ἐν Ελλησι ίρα.74 τότε δε οι Πέρσαι οι έντος "Αλυος ποταμού νομούς εχοντες, προπυνθανόμενοι ταυτα, συνηλίζοντο καὶ ἐβοήθεον τοισι Λυδοισι καί κως έν μέν Σάρδισι οὐκέτι ἐόντας τοὺς "Ιωνας εὑρίσκουσι ἐπόμενοι δὲ κατὰ στίβον, αἰρέουσι⁷⁵ αὐτοὺς ἐν Ἐφέσω. καὶ ἀντετάχθησαν μὲν οί Ίωνες, συμβαλόντες δέ, πολλον έσσώθησαν, καὶ πολλούς αὐτῶν οί Πέρσαι φονεύουσι, άλλους τε ονομαστούς, έν δε δή και Ευαλκίδεα στρατηγέοντα 'Ερετριέων, στεφανηφόρους τε άγωνας άναραιρηκότα, καὶ ὑπὸ Σιμωνίδεω τοῦ Κητου 76 πολλά αἰνεθέντα. οδ δὲ αὐτῶν ἀπέφυγον την μάχην, έσκεδάσθησαν άνὰ τὰς πόλιας. (103) Τότε μέν δή ουτω ήγωνίσαντο μετά δὲ, 'Αθηναῖοι μὲν τὸ παράπαν ἀπολιπόντες τοὺς "Ιωνας, ἐπικαλεομένου⁷⁷ σφέας πολλὰ δι' ἀγγέλων 'Αρισταγόρεω, οὺκ ἔφασαν τιμωρήσειν σφίσι. "Ιωνες δὲ, τῆς Ἀθηναίων συμμαχίης στερηθέντες, οθτω γάρ σφι ὑπῆρχε πεποιημένα ἐς Δαρεῖον ⁷⁸, οὐδὲν δη ήσσον τὸν πρὸς βασιλέα πόλεμον ἐσκευάζοντο. πλώσαντες δὲ ἐς τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιόν τε καὶ τὰς ἄλλας πόλις ἀπάσας τὰς ταύτη ὑπ' ἐωυτοῖσι ἐποιήσαντο· ἐκπλώσαντές τε ἔξω τὸν Ἑλλήσποντον ⁷⁹, Καρίης την πολλην προσεκτήσαντο σφίσι σύμμαχον είναι και γάρ την Καυνον 80 πρότερον ου βουλομένην συμμαχέειν,

72. Kuehens | Cybebes, Phæd. iii, 20, 4 ; ὀρεστέρα παμβώτι Γα, ματερ αὐτοῦ Διδς & τον μέγαν Πακτωλόν εξχρυσον νέμεις, Soph. Ph. 395; ades huc, ades Cybebe fera montium dea, Mæcen. Ep. WE. alma Cybebe, Vir. Æ. x, 220. s. A. The more common name is Cybele. STG.

73. σκηπτόμενοι] The fact was, that the Persians were glad of this plausible excuse for demolishing these edifices; as they condemned the use of temples, considering it impious to attempt confining deities within walls; WE. for Cambyses ενέπρησε τὰ κατ' Αίγυπτον ίερα, Diod. i, 46; where this pretext of retaliation had no existence: VK. αγάλματα και νηούς και βωμούς τοίσι ποιεύσι μωρίην ἐπιφέρουσι, i, 131.

74. τὰ iρὰ] Among these were that of Abæ in Phocis, τοῦτο τὸ ίρὸν συλήσαντες ενέπρησαν, viii, 33; those in the Acropolis of Athens, ib. 53 &c; τοὺs έν τῆ 'Αλιαρτία ναούς, Pau. x, p. 887; τόν τε ἐν Σάμφ τῆς "Hoas, καὶ ἐν Φωκαία τῆς 'Αθηνᾶς' δαῦμα δὲ δμως

ήσαν και ύπο του πυρός λελυμασμένοι. id. viii, p. 533. VK.

75. αἶρέουσι] κατέλαβον, ν, 98.

76. Knlov] Ceos, now Zia, was the birth-place also of Prodicus. LR. A.

77. ἐπικαλεομένου] v, 108.

78. οὅτω...Δαρείον] 'since their conduct towards Darius had been such; i.e. 'since they had committed themselves thus far.

79. τον Έλλησποντον] The genitive would be a more natural construction; but sometimes in compound verbs no regard is paid to the prepositions, and the accusative is put: ἐξελθώντα τὸ ἄστυ, v, 104; ἐξῆλθον τὴν χάρην, vii, 29. WE. MA, 337, obs. 1.

80. τὴν Καῦνον] The use of the ac-

cusative for the nominative is a frequent anacoluthia, ii, 106; απικομένους, ii, 141; περιεσομένους ήμέας, ix, 42; "Ελληνας, ix, 2, 9; Soph. Tr. 287; deos verisimile est ut alios indulgentius tractent, Sen. de B. iv, 32; Liv. ii, 57, 3; illum ut vivat optant, Ter. Ad. v, 2, 20. WE, SW. MA, 426, obs. 3,

ως ένέπρησαν τὰς Σάρδις, τότε σφι καὶ αυτη προσεγένετο. (104) Κύπριοι δὲ ἐθελονταί σφι πάντες προσεγένοντο πλὴν Ἀμαθουσίων. 81

(105) Βασιλέι δε Δαρείφ ως έξαγγέλθη Σάρδις άλούσας έμπεπρησθαι ὑπό τε 'Αθηναίων καὶ 'Ιώνων, τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέσθαι της συλλογης, ώστε ταυτα συνυφανθηναι 82, τὸν Μιλήσιον 'Αρισταγόρην πρώτα μεν λέγεται αὐτὸν, ως ἐπύθετο ταῦτα, Ἰώνων οὐδένα λόγον ποιησάμενον, εὖ εἰδότα, ὡς οὖτοί γε οὐ καταπροίξονται 88 άποστάντες 84, είρεσθαι, 'οίτινες είεν οἱ 'Αθηναΐοι;' μετὰ δὲ, πυθόμενον αιτήσαι το τόξον λαβόντα δέ, και έπιθέντα δίστον άνω ές τον ουρανον άπειναι 85, καί μιν ές τον ήέρα βάλλοντα είπειν " Ω " Ζεῦ ⁸⁶, ἐκγενέσθαι ⁸⁷ μοι 'Αθηναίους τίσασθαι'' ⁸⁸ εἴπαντα δὲ ταῦτα, προστάξαι ένὶ 89 των θεραπόντων, δείπνου προκειμένου αὐτῷ, ἐς τρὶς ἐκάστοτε εἰπεῖν "Δέσποτα, μέμνεο τῶν 'Αθηναίων." (106) Προστάξας δὲ ταῦτα, εἶπε, καλέσας ἐς ὄψιν Ἱστιαῖον τὸν

81. 'Αμαθουσίων] Amathus was afterwards called Limmesol: its site still bears the name of Limmesol Antica. A.

82. δστε τ. συνυφανθήναι ΜΑ, 543.

84. ἀποστάντες] The participle expresses the action with reference to which the finite verb is asserted. MA, 554.

85. άνω... ἀπεῖναι] The Kalmucks, a people of Tartary, bordering on Persia, " being offended, came, towards the end of the campaign, to the frontier which separates the two countries, and solemnly shot an arrow into the Persian dominions, which is their mode of declaring war;" Chardin, Voy. t. iv, p. 302. LR. A similar Chardin, custom prevailed among the Romans: fieri solitum, ut fecialis hastam ferratam aut sanguineum præustam ad fines corum ferret, and then, after using a set form of words, hastam in fines corum emittebat, Liv. i, 32.

86. Ζεῦ] τὸν κύκλον πάντα τοῦ οὐρα-

νοῦ Διὰ καλέοντας, i, 131. VK. 87. ἐκγενέσθαι] und. ποίησον, or rather δὸς, Eust. Ζεῦ, μὴ πρὶν ἐπ' ἡέλιον δύναι, Hom. Il. B, 412; Z. πάτερ, ή Αἴαντα λαχείν, Η, 179; Π, 99; Æsch. Th. 75; 239; Ch. 301; POR. Eur. S. 3; E. 805; Arist. A. 782; Th. 288; R. 885; Theoc. xiv, 1. SBL, on BO, 349; 354; 366. Instances, where 80s is expressed, are frequent, Il. Z, 307; Ζ. Κλλοι τε θεοί, δότε τόνδε γενέσθαι &c; 476; compare 526...528; A, 18; H, 203; & Z. δός με τίσασθαι μόρον πατρὸς, Æ. Ch. 16; Eur. Hc. 538; M. 1399; Xen. C. vi, 4, 9; but in vi, 3, 12; γένοιτο is supplied. In the Attic poets & xoual is generally to be understood. GR. VK. BL. TR. VG, v, 3, 9. MA, 545. pulchra Laverna, da mihi fallere, da justo sanctoque videri, Hor. I E. xvi, 60. SH and HE would rather consider the use of the infinitive for the imperative or optative as a relic of the ancient simplicity of style, than account for it by ellipsis.

88. τίσασθαι] 'to cause to be paid to one's self,' hence 'to exact satisfaction, to punish, to be revenged on. KU, ii, 12. Between the two infinitives ἐκγενέσθαι and τίσασθαι, ἐξουσιαν or δύναμων may be understood: BO, 90. οὐκ ἐξεγένετό οἱ τιμωρήσασθαι, vii, 4; 8, 2. Pausanias has often imitated the expression, iii, 15; 17; ix,

25; Arist. E. 848. SH.

89. (vi) is here used for rul, as els τών νεανίσκων, Herod. vii, 11; unus paterfamilias, Cic. de Or. i, 29. SS. Μιλήσιον, τὸν ὁ Δαρεῖος κατεῖχε χρόνον ήδη πολλόν "Πυν-" θάνομαι, Ίστιαῖε, ἐπίτροπον τὸν σὸν, τῷ σὰ Μίλητον ἐπέτρεψας, " νεώτερα ές έμε πεποιηκέναι πρήγματα άνδρας γάρ μοι έκ τῆς " έτέρης ήπείρου έπαγαγών, καί "Ιωνας σύν αύτοῖσι, τούς δώσοντας " έμοι δίκην των έποίησαν τούτους άναγνώσας άμα έκείνοισι επε-" σθαι, Σαρδίων με ἀπεστέρηκε. νῦν ὧν κῶς τοι φαίνεται ταῦτα ἔχειν " καλῶς ⁹⁰; κῶς δ' ἄνευ τῶν σῶν βουλευμάτων τοιοῦτόν τι ἐπρήχθη; " όρα 91, μη έξ 92 υστέρης σεωυτόν έν αίτιη σχης." 93 Εἶπε πρὸς ταῦτα ὁ Ἱστιαῖος. "Βασιλεῦ, κοῖον ἐφθέγξαο ἔπος, ἐμὲ βουλεῦσαι " πρήγμα, έκ τοῦ σοί τι ἢ μέγα 94 ἢ σμικρὸν ἔμελλε λυπηρὸν ἀνα-" σχήσειν; τί δ' αν 95 επιδιζήμενος ποιέοιμι ταῦτα; τεῦ δὲ ενδεής " έων; τῷ πάρα⁹⁶ μὲν πάντα ⁹⁷ ὅσα περ σοὶ, πάντων δὲ πρὸς σέο " βουλευμάτων έπακούειν άξιεῦμαι. άλλ' εἴ πέρ τι τοιοῦτον, οἶον σὺ " εἴρηκας, πρήσσει ὁ ἐμὸς ἐπίτροπος, ἴσθι αὐτὸν ἐπ' ἑωυτοῦ βαλλό-" μενον πεπρηχέναι. άρχην δὲ ἔγωγε οὐδὲ ἐνδέκομαι τὸν λόγον, " δκως τι Μιλήσιοι καὶ ὁ ἐμὸς ἐπίτροπος νεώτερον πρήσσουσι περὶ " πρήγματα τὰ σά· εἰ δ' ἄρα τι τοιοῦτο ποιεῦσι, καὶ σὺ τὸ ἐὸν ἀκή-" κοας, ὦ βασιλεῦ, μάθε, οἶον πρῆγμα ἐργάσαο, ἐμὲ ἀπὸ θαλάσσης " ἀνάσπαστον ποιήσας. "Ιωνες γὰρ οἰκασι, έμεῦ έξ ὀφθαλμῶν σφι " γενομένου, ποιήσαι, τῶν πάλαι ἵμερον εἶχον ἐμέο δ' αν ⁹⁸ ἐόντος " έν Ἰωνίη, οὐδεμία πόλις ὑπεκίνησε. νῦν ὧν ὡς τάχος με ἄφες πο-" ρευθήναι ές Ἰωνίην, ἵνα τοι κεῖνά τε πάντα καταρτίσω ές τωὐτὸ 99, " καὶ τὸν Μιλήτου ἐπίτροπον τοῦτον, τὸν ταῦτα μηχανησάμενον, " έγχειρίθετον παραδώ. ταῦτα δὲ κατὰ νόον τὸν σὸν ποιήσας, θεοὺς ``έπόμνυμι 100 τοὺς etaασιληΐους, μ η μὲν 1 πρότερον έκδύσασθαι, τὸν " ἔχων κιθῶνα 2 καταβήσομαι ἐς Ἰωνίην, πρὶν ἄν τοι Σαρδώ ³, νῆσον

91. $\delta \rho a$] is often suppressed, as in Hom. II. Θ , 95. LS, in BO, 380.

93. σ. ἐν αἰτίη σχῆs] ' thou implicate thyself in blame.'

95. τ δ ἐν] Compare with this passage the reply of the Magi to Astyages, ゼ βασιλεῦ, &c; i, 120; the speech of Creon to Œdipus, Soph. Œ. R. 584...615; Sen. Œ. 687...693; and that of Hippolytus to Theseus, Eur. Hi. 1016...1024. VK.

96. τῷ πάρα] i.e. ῷ πάρεστι. LAU. 97. πάντα] see the conclusion of v, 24. WE.

99, καταρτίσω ès τωὐτό] 'I may reestablish on the same footing, I may settle again.' καταρτύσων occurs Soph. Œ. C. 71. WE. 100. Seobs ἐπόμνυμ.] The deity or person, by whom one swears, is put in the accusative after verbs of 'swearing.' MA, 419, 3.

2. τον ξ. κ.] Sometimes the relative has the noun, with which it agrees, in the same case after it: MA, 474. vii, 151, 79; την οὐσίαν, ην κατέλικε τῷ νιεῖ, οὐ πλείονος ἀξία ἐστὶν, Lys. p. 348; δ τὸν πέπλον ἔχριον πόκφ, τοῦτ' ἡφάνισται, Soph. Tr. 687; VK. populo ut placerent, quas fecisset fabulas, Ter. An. pr. 3; malarum, quas amor curas habet, obliviscitur, Hor. E. ii, 37.

3. Σαρδὸ] i, 170, 38; vi, 2; μεγί-

Σαρδώ] i, 170, 38; vi, 2; μεγίστη Σ. δευτέρα Σικελία, τρίτη Κρήτη, Scyl. WE. Before the time of Bias, Manticlus had advised the Messenians,

" την μεγίστην, δασμοφόρον ποιήσω." (107) Ίστιαῖος μέν δη. λέγων ταῦτα, διέβαλε. Δαρεῖος δὲ ἐπείθετο, καί μιν ἀπίει ἐντειλάμενος, έπεαν, τα υπέσχετό οί, έπιτελέα ποιήση, παραγίνεσθαί οί οπίσω ές τὰ Σοῦσα.

(116) Κύπριοι μέν, ένιαυτον έλεύθεροι γενόμενοι, αὖτις έκ νέης κατεδεδούλωντο. Δαυρίσης δε, έχων Δαρείου θυγατέρα, καὶ Υμέης τε καὶ 'Οτάνης καὶ ἄλλοι Πέρσαι στρατηγοί, ἔχοντες καὶ οὖτοι Δαρείου θυγατέρας, έπιδιώξαντες τους έν Σάρδισι στρατευσαμένους 'Ιώνων, καὶ ἐσαράξαντές σφεας ἐς τὰς νέας, τῆ μάχη ὡς ἐπεκράτησαν, τὸ ένθεῦτεν ἐπιδιελόμενοι τὰς πόλις ἐπόρθεον. (117) Δαυρίσης μέν, τραπόμενος πρός τὰς έν Έλλησπόντω πόλις, είλε μέν Δάρδανον6, είλε δὲ "Αβυδόν 7 τε καὶ Περκώτην8 καὶ Λάμψακον 9 καὶ Παισόν·10 ταύτας 11 μεν έπ' ήμέρης εκάστης αίρεε. άπο δε Παισοῦ έλαύνοντί οἱ ἐπὶ Πάριον 12 πόλιν ήλθε άγγελίη, τοὺς Κᾶρας, τωὐτὸ "Ιωσι φρονήσαντας, ἀπεστάναι ἀπὸ Περσέων. ἀποστρέψας ὧν έκ τοῦ Ελλησπόντου, ήλαυνε τὸν στρατὸν ἐπὶ τὴν Καρίην. (118) Καί κως 18 ταῦτα τοῖσι Καρσὶ έξαγγέλθη πρότερον, πρὶν ¹⁴ ἢ τὸν Δαυρίσην ἀπικέσθαι. πυθόμενοι δε, οι Κάρες συνελέγοντο έπι Λευκάς τε Στήλας καλεομένας καὶ ποταμὸν Μαρσύην 15, δς, ρέων έκ τῆς 'Ιδριάδος 16

πλεύσαντας ès Σ., κτήσασθαι (κτίσασθαι?) μεγίστην τε ν. καλ εὐδαιμονία πρώτην, Pau. iv, 23; ή Σ. μέγεθος και εύδαιμονίαν έστιν δμοια ταις μάλιστα έπαινουμέναις, x, p. 836. VK. The magnitude of Sardinia was much overrated; its population thin; its subju-gation no very arduous task; and its situation peculiarly favourable for the scheme which Darius entertained of universal monarchy. LR.

4. διέβαλε] und. Δαρείον. SW.

5. ἐπιδιελόμενοι] 'after distributing, or portioning out, amongst themselves. 6. Δάρδανον] This town, which no

longer exists, gave name to the Dardanelles. LR. A.

7. "A6υδον] This town was not, where the village of Aveo or Aïdos now stands, just opposite Sestos, but rather to the south-east on the point of Nagara, where its ruins are visible. LR.

8. Περκώτην] or Percope, between

Arisba and Lampsacus. LR.

9. Adjopanor] formerly Pityusa, now Lamsaki. The chief deity of the place was Priapus. LR. A.

10. Παισον] also called Apassus. LR. A.

11. ταύτας] τουτέων έκάστας. SW.

12. Idpior now Camanar. LR. A. 13. καί κως] 'and it so happened

14. πρότερον, πρίν] This pleonasm is of frequent occurrence; vii, 8, 2; viii, 8; ix, 93. GR.

15. Μαρσύην] κατενεχθείς έπι τὸ προάστειον σφοδρῷ και κατωφερεί τῷ ρεύματι συμβάλλει πρός τον Malayδρον, Stra. «ίδον τοὺς ποταμούς αφίησιν αὐτοὺς πηγή μία, Μ. Tyr. Marsyas amnis, haud procul a Mæandri fontibus oriens, in Maandrum cadit: famaque ita tenet, Celænis Marsyam [s. vii, 26, 33 ;] cum Apolline tibiarum cantu certasse, Liv. xxxviii, 13, celer erectis descendens Marsya ripis errantem Mæandron adit, mixtusque refertur, Luc. iii, 207; petens rapidum ripis declivibus æquor, Marsya nomen habet, Phrygiæ liquidissimus amnis, Ov. M. vi, 399. SM. This river was named Karapβήκτης, vii, 26, 30; from its impetuosity: LR. fons ejus, ex summo montis cucumine excurrens, in subjectam petram magno strepitu aquarum cadit, Cur. iii, 1, 3. WE.

γώρης, ές τὸν Μαίανδρον έκδιδοῖ. συλλεχθέντων δὲ τῶν Καρῶν ένθαύτα, έγίνοντο βουλαί άλλαι τε πολλαί, και άρίστη γε δοκέουσα είναι έμοι Πιζωδάρου τοῦ Μαυσώλου, ἀνδρὸς Κινδυέος 17, δς τοῦ Κιλίκων βασιλέος Συεννέσιος 18 είχε θυγατέρα. τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἡ γνώμη ἔφερε, διαβάντας τὸν Μαίανδρον τοὺς Κᾶρας, καὶ κατὰ νώτου 19 εχοντας τὸν ποταμὸν, οῦτω συμβάλλειν ΐνα, μη εχοντες οπίσω φεύγεινοι Κάρες, αὐτοῦ τε μένειν ἀναγκαζόμενοι, γενοίατο έτι αμείνονες της φύσιος.²⁰ αυτη μέν νυν ουκ ενίκα η γνώμη, αλλα τοϊσι Πέρσησι κατά νώτου γίνεσθαι τὸν Μαίανδρον μᾶλλον ή σφίσι δήλα δη, ην φυγή των Περσέων γένηται, καὶ έσσωθέωσι τη συμβολή, ώς ούκ άπονοστήσουσι, ές τὸν ποταμὸν ἐσπίπτοντες. (119) Μετὰ δὲ, παρεόντων καὶ διαβάντων τὸν Μαίανδρον τῶν Περσέων, ἐνθαῦτα ἐπὶ τῷ Μαρσύη ποταμῷ συνέβαλόν τε τοῖσι Πέρσησι οἱ Κᾶρες, καὶ μάχην έμαχέσαντο ἰσχυρὴν καὶ ἐπὶ χρόνον πολλόν·21 τέλος δὲ, ἐσσώθησαν διά πλήθος. Περσέων μέν δή επεσον άνδρες ές δισχιλίους 22, Καρών δε ες μυρίους, ενθεύτεν δε οι διαφυγόντες αυτών κατειλήθησαν ²³ ές Λάβρανδα ²⁴, ές Διὸς Στρατίου ²⁵ ἱρὸν μέγα τε καὶ ἄγων άλσος πλατανίστων. μοῦνοι δὲ, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Κᾶρές εἰσι, οἳ Διὶ

16. '18pidôos] A district of Phrygia with a city of the same name, on the confines of Caria, to the east of the 'White Pillars.' LR.

17. Κωδυέοs] Cindys was a town of Caria in the vicinity of Iassus. LR.

18. Συεννέσιως] Syennesis was the general name of the Cilician kings; i, 74; vii, 98; Σ. Κιλίκων ἔπαρχος, Æsch. P. 332; Diod. S. xiv, 20; W.E. Xen. A. i, 2, 12; 21 &c. B.L.

19. κατὰ νώτου] i, 9; 75; BHK. 'in the rear,' Thu. i, 62. BF. Compare

the advice of Crossus to Cyrus, i, 207. 20. τῆς φύσιος] i. e. ἡ πεφύκασι, than they naturally were, iv, 50; STG. παρὰ τὴν ἐωυτῶν φύσω ἀμείνονες, vii, 103, 97; μακρῷ ἀ. αὐτοὶ ἐ. viii, 86, 78.

22. ἐs δισχιλίουs] 'to the number of two thousand, as many as two thousand.' Such is the meaning of ἐs with numerals in the instances in MA, 578. and not 'about.' AO.

23. κατειλήθησαν] 'were driven pellmell' into the town, so as to be 'huddled one over another.' The primitive meaning of είλειν is 'to turn

over, to roll; and the sense of squeezing and compression arises either from that of 'twisting or screwing,' or from the notion of things being 'rolled or turned in upon one another,' like a heap of pebbles thrown up by a river flood. HM. AO.

24. Λάβρανδα] A town of Caria to the north of Mylasa, the south of Stratonicea, and the east of Bargasa: LR. λαβρὸs in the Lydian tongue signified

an axe.' WE.

25. Δ. Στρατίου] The statue of Labrandean Jove in Caria held in its hand an axe, πέλεκυς, Plu. M. xxi, 301, r; VK. the form of which was two-headed; as appears from its figure on an altar, found in Caria, with the following inscription,

ΔΙΟΣΛΑΒΡΑΥΝ ΔΟΥ ΚΑΙΔΙΟΣΜΕΓΊΟ [sic] ΣΤΟΥ

CHANDLER, M. Ox. pt. ii, pl. 5, 12. Jupiter was afterwards worshipped elsewhere under the title of 'Warrior;' and Mars had the same epithet. LR.

Στρατίω θυσίας 26 ανάγουσι. κατειληθέντες ων ούτοι ένθαυτα, έδουλεύοντο περί σωτηρίης, δκότερα, ή παραδόντες σφέας αὐτοὺς Πέρσησι, ή εκλιπόντες το παράπαν την 'Ασίην, αμεινον πρήξουσι. (120) Βουλευομένοισι δέ σφι ταῦτα παραγίνονται βοηθέοντες Μιλήσιοί τε καὶ οἱ σύμμαχοι αὐτῶν. ἐνθαῦτα δὲ, τὰ μὲν πρότερον οἰ Κάρες έβουλεύοντο, μετήκαν, οί δε αυτις πολεμείν έξ άργης άρτέοντο. καὶ έπιουσί τε τοισι Πέρσησι συμβάλλουσι, καὶ, μαχεσάμενοι, έπὶ πλεῦν ἢ πρότερον ἐσσώθησαν. 27 πεσόντων δὲ τῶν πάντων πολλών, Μιλήσιοι μάλιστα έπλήγησαν.28 (121) Μετὰ δὲ, τοῦτο τὸ τρώμα 29 ανέλαβόν 80 τε καὶ ανεμαχέσαντο οἱ Κάρες. πυθύμενοι γαρ, ώς στρατεύεσθαι δρμέαται οἱ Πέρσαι ἐπὶ τὰς πόλις σφέων, ἐλόχησαν την έν Πηδάσω όδόν ές την έμπεσόντες οι Πέρσαι νυκτός, διεφθάρησαν και αυτοί και οι στρατηγοί αυτών, Δαυρίσης και Αμόργης και Σισιμάκης σύν δέ σφι απέθανε και Μύρσος ο Γύγεω. τοῦ δὲ λόχου τούτου ἡγεμὼν ἢν Ἡρακλείδης Ἰδανώλιος, ἀνὴρ Μυλασσεύς. οὖτοι μέν νυν τῶν Περσέων οὕτω διεφθάρησαν. (122) Ύμέης δὲ, καὶ αὐτὸς έὼν τῶν ἐπιδιωζάντων τοὺς ἐς Σάρδις στρατευσαμένους Ίωνων, τραπόμενος ές την Προποντίδα 31, είλε Κίον 32 την Μυσίην, ταύτην δὲ έξελων, ως έπύθετο τὸν Ἑλλήσποντον

26. Swolas] The mode of sacrifice is described by App. B. M. 66. LR.

27. έσσώθησαν] των Καρών περί τοῦ πολέμου πρός τῷ τοῦ Λαβρανδέως ἄλσει Βουλευσαμένων, άλκιμωτάτους δντας τών έν πολέμφ γειτόνων τίνας χρή ποιείσθαι συμμάχους, οί μέν τούς Μιλησίους ήγουντο δείν παρακαλείν οἱ δὲ διαλύσασθαι πρός τους Πέρσας συνεβούλευον. έδοξεν οδν τοῖς Καρσίν ἐρωτῆσαι τον Απόλλωνα τον δε δεον αποκρίνα. σθαι " πάλαι πότ' ήσαν άλκιμοι Μιλήσιοι." του δε χρησμού διαδοθέντος els τας 'Ασιάτιδας πόλεις, οί μέν Μιλήσιοι, την προφήτιν αλτιασάμενοι διεφθάρθαι χρήμασιν ύπο των μηδιζόντων, πανδη-μεί τοις Καρσί βοηθήσαντες και τοις Πέρσαις μετ' ἐκείνων συμβαλόντες, σχεδον πάντες απέθανον, Damon. VK.

28. ἐπλήγησαν] μεγάλως ἐνικήθησαν πληγή γάρ κατὰ πόλεμον, καὶ τραῦμα, ἡ ἰσχυρὰ ἦττα, Schol. on Th. πληγέντες ὑπὸ τῶν 'Αντισσάων, ἀπέσων'ν τε πολλοί, καὶ ἀνεχώρησαν οἱ λοιποί κατὰ τάχος, Thu. iii, 18. It may be observed by the way, that Herodotus generally prefers the first

aorists passive, but that ἐπλήχθην is an unusual word: and further that the Attics apply πατάξαι to the agent, and πληγήναι to the person who suffers, VK. as ictus and ferire correspond with each other in Latin: ED. 'were beaten;' μεγάλως πληγέντες, viii, 130, Eur. Rh. 864. BF.

29. τρώμα] i, 18; vi, 132, 52; ix, 90; STG. ήτταν, ἐλάττωμα; WE. vi, 132; quum hæc accepta clades esset, Liv. ii, 51.

30. ἀνέλαβον] 'they repaired;' ἀνέλαβε αἰτίην, vii, 231; ἀκήκοα ἄνδρας ἐς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας, νευκτημένους ἀναμάχεσθαί τε καὶ ἀναλαμβάνειν την προτέρην κακότητα, viii, 109, 80; ἀναμαχέσασθαι καὶ ἀναλαβεῖν την ήτταν, Diod. S. xvi, 19; WE. τὸ παρεὸν τρῶμα ἀνειῦνται, vii, 236; ἀναμ. την γεγενημένην περιπέτειαν, Pol. i, 55, 5; κᾶν ποτε πταίσωσι ἀναμάχονται τοῖς δλοις, Pol. vi, 52, 6. SW. s. Liv. xxiv, 42.

31. Προποντίδα] now the sea of Marmara, or the White Sea. LR. A. 32. Kiov] now Ghio or Zemlic, LR.

έκλελοιπέναι Δαυρίσην και στρατεύεσθαι έπι Καρίης, καταλιπών την Προποντίδα, έπι τον Ελλήσποντον ήγε τον στρατόν και είλε μέν Αιολέας πάντας, όσοι την Ίλιάδα νέμονται, είλε δὲ Γέργιθας 33, τους υπολειφθέντας των άρχαίων Τευκρων 84 αυτός τε Υμέης, αίρεων ταῦτα τὰ ἔθνεα, νούσφ τελευτῷ 35 ἐν τῆ Τρωάδι. (123) Οὖτος μεν δή ούτω έτελεύτησε 'Αρταφέρνης δε ο Σαρδίων υπαρχος καί Οτάνης ο τρίτος στρατηγός ετάχθησαν επί την Ίωνίην καὶ την προσεχέα Αλολίδα στρατεύεσθαι. Ίωνίης μέν νυν Κλαζομενάς αἰρέουσι, Αἰολέων δὲ Κύμην. (124) 'Αλισκομενέων δὲ τῶν πολίων: ην γαρ δη, ως διέδεξε 36, 'Αρισταγόρης ὁ Μιλήσιος ψυχην ουκ ἄκρος 87, δς, ταράξας την Ίωνίην καὶ έγκερασάμενος πρήγματα μεγάλα, δρησμον έδούλευε, ὑρέων ταῦτα πρὸς δέ οἱ καὶ ἀδύνατα έφάνη βασιλέα Δαρεῖον ὑπερβαλέσθαι•πρὸς ταῦτα δὴ ὧν, συγκαλέσας τους συστασιώτας, έδουλεύετο, λέγων, ' ώς άμεινόν σφισι είη κρησφύ-· γετόν ³⁸ τι ὑπάρχον εἶναι, ἢν ἄρα ἐξωθέωνται ἐκ τῆς Μιλήτου εἴτε ό δη ων ές Σαρδω έκ τοῦ τόπου τούτου ἄγοι ές ἀποίκιην, εἴτε ές Μύρκι-' νον την 'Ηδωνών, την 'Ιστιαῖος έτείχεε 39, παρά Δαρείου δωρεήν λα-

Rhæteum and Ophrynium, and to the south of Dardanus, vii, 43. LR. s. Xen. H. iii, 1, 15.

34. Τευκρών] It is probable that the Teucri were only a branch of the inhabitants of Troas, and originally of Thracian descent. MNN. A.

35. νούσφ τελευτậ] vi, 1; 136; Proc. 101; 26; ἐτελεύτησε νοσήσας, Isæ. Æl. V. H. xiv, 32: und. τον βίον, which is supplied, ii, 121, 1; voothous τελευτά του β. Thu. i, 138, Pla. Pro. p. 210; Dem. B. ii, p. 114; (who, in the same oration, has the expression άρρωστήσας έτελεύτησεν, p. 113; and also omits the substantive, p. 110; 111; 113; 115;) Iso. Png. p. 122. Æl. V. H. vi, 2; Eur. Hc. 419; vitam finivit, Jus. x, 3. Tacitus omits the noun, sic Tiberius finivit, A. vi, 50. Diog. L. supplies ἡμέραν τοῦ βίου, x, 22; Herodotus τον αίωνα, ix, 17, 27; and i, 32; in which latter chapter τον Blov is three times joined to the verb, and once omitted altogether. SH. BO, 36 f. BF. SS.

36. ως διάδεξε] 'as he showed very plainly,' i, 31; 73; ii, 134; 162; iii, 82; vii, 172, 99; viii, 3; ix, 58: und. ἐωυτὸν, as after δηλοῖ, ii, 117;

33. Γέργιθαs] A town to the east of ix, 68; Λιδύη γὰρ δηλοῖ έωυτην ἐοῦσα hocteum and Ophrynium, and to the περίβρυτοs, iv, 42. These verbs, when put intransitively, may also be rendered impersonally, 'as was very evident;' δηλόν ἐστι, 'it is clear.' SW. STG.

37. ψυχὴν οὐκ ἄκρος] 'of no very great strength of mind.' ἢν γὰρ, ὡς διέδεξε, ὀργὴν ἄ. 'of a very violent temper,' i, 73; ἀρετὴν ἄκρη, 'of very great excellence,' vii, 5, 26; τὰ πολέμια άκροι, 'of consummate skill and bravery in war,' vii, 111. The adjective occurs also without an accusative case following, v, 112; vi, 122. WE. SW. " Aristagoras saw the gathering storm, and could see no means of withstanding it. Herodotus accuses him of pusillanimity, apparently without reason. Aristagoras knew that, however others might make their peace, there could be no pardon for him; and, when he could no longer assist his country in the unequal contest into which he had led it, his presence might only inflame the enemy's revenge;" MT, vii, 2.

38. κρησφύγετον] καταφυγή, όχύρωμα. ΓΛ.

39. ἐτείχεε] 'began fortifying;' v, 73. WE.

' δων ;' ταῦτα ἐπειρωτα ὁ 'Αρισταγόρης. (125) Έκαταίου μέν νυν τοῦ 'Ηγησάνδρου, ἀνδρὸς λογοποιοῦ, 'τουτέων μὲν ἐς οὐδετέρην στέλλειν' ἔφερε ἡ γνώμη, ' ἐν Λέρφ ⁴⁰ δὲ τῆ νήσφ τεῖχος ⁴¹ οἰκοδομησάμενον, ' ἡσυχίην ἄγειν, ῆν ἐκπέση ἐκ τῆς Μιλήτου· ἔπειτα δὲ, ἐκ ταύτης ' ὀρμεώμενον, κατελεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον· 'ταῦτα μὲν δὴ 'Εκαταῖος συνεδούλευε. (126) Αὐτῷ δὲ 'Αρισταγόρῃ ἡ πλείστη γνώμη ⁴² ἦν ἐς τὴν Μύρκινον ἀπάγειν. τὴν μὲν δὴ Μίλητον ἐπιτρέπει Πυθαγόρῃ, ἀνδρὶ τῶν ἀστῶν δοκίμῳ· αὐτὸς δὲ, παραλαδὼν πάντα τὸν βουλόμενον, ἔπλεε ἐς τὴν Θρηΐκην, καὶ ἔσχε τὴν χώρην, ἐπ' ἢν ἐστάλη. ἐκ δὲ ταύτης ὀρμεώμενος, ἀπόλλυται ὑπὸ Θρηΐκων, αὐτός τε ὁ 'Αρισταγόρης καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ, πόλιν ⁴³ περικατήμενος, καὶ βουλομένων τῶν Θρηΐκων ὑποσπόνδων ἐξιέναι.

40. Λέρφ] one of the Sporades, still Lero. LR. Λ.

43. πόλιν] ἐν Ἐννέα 'Οδοῖσι τῆσι 'Ἡδωνῶν, vii, 114, 58; ἡν 'Αμφίπολιν 'Αγνων ἀνόμασεν, ὅτι ἐπ' ἀμφότερα περιβρέοντος τοῦ ἔτρυμόνος, διὰ τὸ περιέχειν αὐτὴν, τείχει μακρῷ ἀπολαθῶν ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμὸν, περιφωνὴ ἐς δάλασσάν τε καὶ τὴν ਜπειρον ῷκισεν, iv, 102; LR. τὰς τότε καλουμένας

Έννέα 'Οδούς (' Nine Ways'), νῦν δὲ 'Αμφίπολιν, Thu. i, 100; ΑΟ. now Jamboli. LR. Α. τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, ἐφ' οῦ νῦν ἡ πόλις ἐστίν, ἐπείρασε μὲν πρότερον καὶ 'Αρισταγόρας ὁ Μιλήσιος, ἀκλα ὁπὸ 'Ἡδώνων ἐξεκρούσθη, Thu. iv, 102. WE. Its sea-port was Εϊοη, νὶ, 25, 24. LR. s. vi, 38, 18.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK V.

1. Is Myrcinus of the same quantity as Myrsinus?

2. What other force of the imperfect may be noted, besides those already observed?

3. State the difference between κτημα and ἔγκτημα.

4. Does ἔχειν, 'to be able,' always require a negative, or no?

5. Translate into Latin εδ ἐποίησας ἀπικόμενος.

6. Give the etymology of $\sigma\pi\alpha\delta i\xi\alpha\varsigma$, and the English of $\pi\rho\iota\nu l$ - $\nu\eta\varsigma$. What is one of the earliest instances of a person's being flayed alive? What was the fate of Valerian?

7. Give the etymology of Pelasgi. What was the name by

which this people called themselves?

8. What does the superlative denote, when accompanied by the genitive case of the reflexive pronoun?

9. After what verbs does $i\pi \hat{o}$ precede the agent?

10. By what figure is ἀσπὶς used for ἀσπίδες? Give instances of expression similar to that by which ἀσπὶς is put for ἀσπισταί.

11. Give the etymology of Κυκλάδες. How many were they?

12. Explain the nautical term θαλαμίη.

13. What is the middle future sometimes put for?

14. What were the words punctured on the slave's head by Histiæus? What particular does Aulus Gellius add to the story?

15. Who was the earliest Greek historian? What two mean-

ings has the word λογοποιός?

16. What is the force of οὐκ ἐᾶν? and what is it opposed to?

17. When is it that Herodotus generally uses the expression ἔφη λέγων?
18. What were the στρατηγοί among the Ionians? What

analogous use of titles in Latin can be pointed out?

19. What is the force of acpos in composition?

20. Whom did Leonidas marry?

21. What is known with respect to the early art of constructing maps?

22. Explain the nature of ἀναξυρίδες, and give the Gallic

name for them.

23. Describe the κυρβασίη.

24. What is remarkable with respect to the Choaspes?

- 25. To what sea did the expression θάλασσα ἡ Ἰωνων apply? 26. Describe the materials, &c. of the ἰκετηρίη. Who may the word ἐγχειριδίοις, which Æschylus used, possibly refer to? n. 80.
- 27. Give the value of a talent, and of a mina, in round numbers. n. 71.
- 28. Whom do Thucydides and Plato consider as the eldest son of Pisistratus?
- 29. What are the two different opinions as to the derivation of the words γεφυραῖοι and γέφυρα?
- 30. Mention the number of the Amphictyonic council, the time and place of meeting, and the extent of its authority.
- 31. What was the difference between Parian and Porine marble? To what uses was the former chiefly applied? And what reason is assigned for another name which it bore?

32. Can any instances be given of the Pythian oracle being

influenced by bribery?

- 33. What do you infer from a comparison of the significations of πρεσθύτερα and νεώτερα?
- 34. What was the ancient harbour of Athens? What was subsequently the principal port?
- subsequently the principal port?

 35. What was Thessaly famous for? and what circumstances are connected with this celebrity?
- 36. How does Frontinus account for the defeat of the Thessalian cavalry in Attica by Cleomenes?
- 37. What skill appears to have characterised the Pelasgian race?
- 38. What is the other name of the Scamander, and the etymology of it?
- 39. What were the Carians proverbially? Does Herodotus say any thing favourable of them? Does Cicero speak equally in dispraise of any other people?
- 40. What names did Erichthonius give to the Athenian tribes?
 - 41. Who augmented the number of the tribes to twelve?
- 42. Explain the meaning of the terms Geleontes, Ægicores, Argades, and Hopletes; and the difference between $\delta \tilde{\eta} \mu o \epsilon$ and $\delta \tilde{\eta} \mu o \epsilon$.

- 43. Give the names of the ten tribes: by whom were they selected?
- 44. Was there any family connexion between Achilles and Ajax?

45. What was the office of the φύλαρχος?

46. Was there more than one $\beta o \nu \lambda \eta$ at Athens? what does $\beta o \nu \lambda \eta$ by itself signify?

47. By what supposition can the difficulties respecting the

site of Hysiæ be obviated?

48. Explain the phrase ὅπλα τίθεσθαι.

49. Who were the Tyndaridæ? and why were they so called? What was another name for them? How did the Spartans designate them in common discourse? What was used as emblematical of them? and what was its name?

50. Give the etymology of Euripus. What does Livy say

of it?

51. Explain the words κληροῦχος, ἱπποθοτής, παχὺς, ἰσηγορίη, ἰσοκρατίη, πολύφημον, ἀκήρυκτος, and κίθδηλος.

52. What was the ransom of prisoners fixed at, during the Peloponnesian war? Had it been higher, or lower, previously?

53. What two temples were situated on the west of the citadel? Who rebuilt the propyless of the acropolis?

54. Explain the difference between ei kai and kai ei.

55. What was the connexion between Thebes and Ægina? In what poet is this repeatedly stated? n. 94.

56. Explain the etymologies and difference of τέμενος, ίερον,

ναός, and χρηστήριον. n. 10.

- 57. What was the nature of the $\chi\rho\eta\sigma\mu\rho\lambda$, which were kept at Athens?
- 58. Mention some of the unamiable traits in the Lacedæmonian character. n. 93. n. 53. n. 67. n. 81. n. 87.

59. What is the metaphor in lσόρροπον?

- 60. How may the change in the sentiments of the Corinthians towards the Athenians be very naturally accounted for?
 - 61. What English phrase answers to παν χρημα κινέειν?
 - 62. Explain the difference of ὁπλῖται, ψιλοί, and πελτασταί.
- 63. How is the use of an accusative, or dative, after νομίζειν to be accounted for?
- 64. How is the discrepancy in statements of the number of Athenian citizens to be reconciled?
- 65. Had the Lacedæmonians, or the Athenians, stronger inducements to engage in the Persian war?
 - 66. What is to be observed with respect to the use of

στρατὸς, στόλος, νῆες, στρατιῶται, &c. when they are introduced in a proposition to signify that by which the agent is accom-

panied?

67. What is the observation of Matthiæ as to the relative position of the names of places and countries? What is Dr. Bloomfield's remark on this? and upon what philosophical principle does Dr. Arnold explain the variation of practice? n. 57.

68. Is τῶν τις στρατιωτέων an extraordinary, or ordinary, collocation in Herodotus?

69. What is the sense of $\partial \lambda \omega \pi \eta \xi$ in n. 65, on v, 101?

70. When do the Latin poets use Cybele? and when Cybebe?

71. Was there more than one reason for the Persians demolishing the temples of Greece? Mention some of those which

were burnt by them.

- 72. What customs can be mentioned illustrative of the action of Darius, when he prayed that he might be revenged on the Athenians? Who was the Jupiter, to whom his prayer was addressed?
- 73. What ellipsis will account for the use of the infinitive for the imperative? what different words are often supplied? what is generally to be understood in the Attic poets? What different explanation of the idiom is preferred by Schæfer and Hermann?
- 74. What are the literal and secondary significations of τίσασθαι?
- 75. Is there any thing remarkable in the use which Demosthenes makes of $\tilde{\epsilon}\chi\epsilon\nu$ with an adverb?
- 76. Who were the chief deities of Ephesus, Delos, Samos, Naxos, and Lampsacus, respectively?
- 77. What was the general name of the kings of Cilicia? and of the kings of Babylon?
 - 78. What are the meanings of $\partial \pi \hat{\epsilon} \rho$, and of $\hat{\epsilon} \varsigma$, with numerals?

79. Give the etymology of Labranda.

- 80. What slight was thrown by the oracle on the character of the Milesians? How did this people act in the Carian war?
- 81. What is to be observed as to the uses of $\pi\lambda\tilde{\eta}\xi\alpha_i$, $\pi\lambda\eta\chi\theta\tilde{\eta}$ - $\nu\alpha_i$, $\pi\lambda\eta\eta\tilde{\eta}\nu\alpha_i$, $\pi\alpha\tau\tilde{\alpha}\xi\alpha_i$, and $\pi\alpha\tau\alpha\chi\theta\tilde{\eta}\nu\alpha_i$? Is any thing similar
 to be noticed in Latin? n. 23.
 - 82. With what verb is ἀναλαμβάνειν frequently coupled?

83. What is the force of acros out of composition?

84. How does Mitford defend Aristagoras from the imputation of pusillanimity?

ERATO.

ARGUMENT OF THE SIXTH BOOK.

Histizens arrives at Sardis, and, not being received by the Ionians, withdraws to Byzantium: 1-5. The Persians invest Miletus by land; defeat the Greek fleet under Dionysius, who escapes to Sicily; and capture the city: 6-20. A body of Samians and Milesians takes Zancle in Sicily by treachery: 22-24. Caria is reduced: 25. Histiæus, afrer conquering Chios, attacks Thasos; but, landing in Mysia, is defeated and taken by Harpagus; Artaphernes puts him to death: 26-30. The Persians subjugate the islands; Ionia is enslaved a third time; the Hellespontine cities are reduced: 31-33. Affairs of the Chersonese; Miltiades 1; Stesagoras; Miltiades 11, who flies to Athens; his son Metiochus is carried captive into Persia: 34-41. Artaphernes regulates Ionia: 42. Expedition of Mardonius; he subdues Thasos and Macedonia; his fleet being wrecked about Athos, he returns to Asia. Thasos still further enslaved: 43-47. Darius demands from the Greeks earth and water; the Æginetans comply: 48-50. Affairs of Sparta; feuds of Cleomenes and Demaratus: 51; 61; 64. Leotychides: 65. Demaratus is deposed: 66; 67. He crosses over to Darius, and is succeeded by Leotychides: 70; 71. Hostages taken from Ægina by the Spartans, and sent to Athens: 73. The intrigues of Cleomenes being detected, he flies his country; levies forces for an invasion, and is reinstated; he afterwards goes mad, and destroys himself: 74; 75. Hostilities between Athens and Ægina: 85-93. Expedition under Datis and Artaphernes takes Naxos, Carystus, and Eretria. Hippias conducts the Persians to Marathon; where the Athenians and Platæans meet them. The Spartans are detained at home by their law: 94-108. Miltiades persuades the Polemarch to give the casting vote for engaging the enemy. Battle of Marathon; seven ships taken; the rest of the fleet fails in an attempt to surprise Athens, and retreats to Asia: 109-117. Eretrian captives: 119. Lacedæmonians reach Athens: 120. attacks Paros unsuccessfully; meets with an accident, which ultimately proves fatal; and is fined on his return home: 132-136.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΕΚΤΗ.

ΕΡΑΤΩ.

(1) 'ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΗΣ μέν νυν, Ίωνίην ἀποστήσας, οὔτω τελευτῷ 'Ιστιαῖος δὲ ὁ Μιλήτου τύραννος, μεμετιμένος ¹ ὑπὸ Δαρείου, παρῆν ε΄ς ² Σάρδις. ἀπιγμένον δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν Σούσων εἴρετο 'Αρταφέρνης ὁ Σαρδίων ΰπαρχος, 'κατὰ κοῖόν τι δοκέοι Ίωνας ἀπεστάναι; ' ὁ δὲ οὔ τε εἰδέναι ἔφη, ἐθώμαζέ τε τὸ γεγονὸς, ὡς οὐδὲν δῆθεν ³ τῶν παρεόντων πρηγμάτων ἐπιστάμενος. ὁ δὲ 'Αρταφέρνης, ὁρέων αὐτὸν τεχνάζοντα ⁴, εἶπε, εἰδὼς τὴν ἀτρεκείην τῆς ἀποστάσιος " οὔτω τοι, " Ίστιαῖε, ἔχει ³ κατὰ ταῦτα τὰ πρήγματα τοῦτο τὸ ὑπόδημα β ἔρρα— ' ψας γ μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ 'Αρισταγόρης." (2) 'Αρταφέρνης μὲν ταῦτα ἐς τὴν ἀπόστασιν ἔχοντα εἶπε ' Ίστιαῖος δὲ, δείσας ὡς συνείντα 'Αρταφέρνεα, ὑπὸ τὴν πρώτην ἐπελθοῦσαν νύκτα ἀπέδρη ἐπὶ Θάλασσαν, βασιλέα Δαρεῖον ἐξηπατηκὼς, ὃς β, Σαρδὼ νῆσον τὴν μεγίστην ὑποδεξάμενος κατεργάσασθαι, ὑπέδυνε τῶν 'Ιώνων τὴν ἡγεμονίην τοῦ πρὸς Δαρεῖον πολέμου. Θιαβὰς δὲ ἐς Χίον, ἐδέθη ὑπὸ

μεμετιμένος] v, 108; vii, 229;
 WE. for μετειμένος, a very anomalous form, MA, 170; 209, 3. as if there were a simple verb μετίω of the same signification as μεθίημι. SW.

2. $\pi \alpha \rho \hat{n} \nu \dot{\epsilon} s$] vi, 24, 30; $\hbar \lambda \theta \epsilon \nu$, Hes. SS. Various verbs, which of themselves do not imply motion, receive this sense by the construction with ϵls . MA, 578, 3. s. viii, 60, 3; SD, on Xen. A. i, 2, 2.

5. οδτω έχει] VG, v, 7, 9. MA, 604.

6. ὑπόδημα] This metaphor is explained by Tzetzes, την ὑπόθεσιν δέδωκεν Ίστιαῖος, ἐς τέλος δ' ἐξεπέρα-

νεν αὐτὴν 'Αρισταγόρας, iii, 324; ix, 240; οἶδ' ἐγὰ τὸ πράγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται, Arist. Eq. 314; VK. σύ γ' οἶσθα κάττυμα, ib. 315.

7. ξόραψας] The same metaphor is used, ix, 17; Hom. O. Γ, 118; Π, 422; Eur. An. 828; 903; I. T. 682; metuo ne quid suo suat capiti, Ter. Ph. iii, 2, 6. Hence also ραφεύς, Æsch. A. 1594; BL. BEC. and μηχανοβράφος, Soph. CE. R. 387.

9. τῶν Ἰ. τοῦ πολέμου] 'of the war of the Ionians; ' SW. 'of the Ionians in the war;' as one substantive sometimes governs two different genitives in different relations. MA, 314, obs. 1.

Χίων, καταγνωσθείς πρός αὐτῶν νεώτερα πρήσσειν πρήγματα ές έωυτους έκ Δαρείου. μαθόντες μέντοι οι Χιοι τον πάντα λόγον, ώς πολέμιος είη βασιλέι, ελυσαν αυτόν. (3) Ένταῦθα δε, είρωτεώμενος 10 ύπὸ τῶν Ἰώνων ὁ Ἱστιαῖος, 'κατ' ὅ τι προθύμως οῦτω έπεστειλε τῷ 'Αρισταγόρη ἀπίστασθαι ἀπὸ βασιλέος, καὶ κακὸν ' τοσοῦτον εἴη "Ιωνας έξεργασμένος; ' τὴν μὲν γενομένην αὐτοῖσι 11 αίτίην ου μάλα έξέφαινε, ο δε έλεγε σφι, ως ' βασιλεύς Δαρείος ' έβουλεύσατο, Φοίνικας μεν έξαναστήσας, έν τῆ Ίωνίη κατοικίσαι¹², ι Ιωνας δε έν τη Φοινίκη και τούτων είνεκα έπιστείλειε ουδέν τι πάντως 13 ταυτα βασιλέος βουλευσαμένου, έδειμάτου 14 τους "Ιωνας. (4) Μετὰ δὲ, ὁ Ἱστιαῖος δι' ἀγγέλου ποιεύμενος Ἑρμίππου 15, άνδρὸς 'Αταρνείτεω, τοῖσι ἐν Σάρδισι ἐοῦσι Περσέων ἔπεμπε βυ-**Κλία, ως προλελεσχηνευμένων αυτῷ ἀποστάσιος πέρι. ὁ δὲ "Ερμ**ιππος, πρός τους μεν άπεπέμφθη, ου διδοῖ, φέρων δε ένεχείρισε τὰ βυβλία Αρταφέρνεϊ. ὁ δὲ, μαθών ἄπαν τὸ γινόμενον, ἐκέλευε τὸν "Ερμιππον τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ἱστιαίου δοῦναι φέροντα τοῖσί περ έφερε, τὰ δὲ ἀμοιδαῖα, τὰ παρὰ τῶν Περσέων ἀντιπεμπόμενα 'Ιστιαίω, έωυτῷ δοῦναι· τούτων δὲ γενομένων φανερῶν, ἀπέκτεινε ένθαυτα πολλούς Περσέων ὁ Αρταφέρνης. περί Σάρδις μεν δή έγένετο ταραχή. (5) Ίστιαῖον δέ, ταύτης ἀποσφαλέντα τῆς έλπίδος 16, Χίοι κατήγον ές Μίλητον, αὐτοῦ Ἱστιαίου δεηθέντος. οἱ δὲ Μιλήσιοι, ἄσμενοι ἀπαλλαχθέντες καὶ ᾿Αρισταγόρεω, οὐδαμῶς πρόθυμοι ήσαν άλλον τύραννον δέκεσθαι ές την χώρην, οδά τε έλευθερίης γευσάμενοι. και δή, νυκτός γαρ έούσης βίη έπειρατο 17 κατιών ο Ίστιαῖος ές την Μίλητον, τιτρώσκεται τον μηρον υπό τευ των Μιλησίων. ὁ μὲν δή, ως ἀπωστὸς τῆς ἐωυτοῦ 18 γίνεται, άπικνέεται οπίσω ές την Χίον, ένθεῦτεν δὲ, οὐ γὰρ ἔπειθε τοὺς Χίους, ώστε έωυτῷ δοῦναι 19 νέας, διέβη ές Μυτιλήνην, καὶ ἔπεισε

13. οὐδέν τι πάντως] v, 65. WE.

Some conjunction, or the adverb οδτω, appears wanting: and this omission renders it an instance of a nacoluthia, as if λέγων, and not έλεγε, had preceded. MA.

14. εδειμάτου] BL, on Æ. Ch. 832. 15. δι ἀγγέλου π. Έ.] 'acting by means of Hermippus as envoy,' i. e. 'employing Hermippus as envoy;' δω χρηστηρίων π. viii, 134. WE.

16. ἀποσφαλέντα τῆς ἐ.] ψευσθέντας ἐ. μεγάλης, ii, 13. STG.

18. άπωστὸς τῆς ἐ.] ἀ. γῆς ἀπορριφθήσομαι, Soph. Aj. 1038; γ. ἀπώσαι πατρίδος, Œ. R. 641. WE.

^{11.} $abroi\sigma i$] governed by $d\xi d\phi aure$. WE.

^{12.} Exavarthous ... karoiklou] It was the more easy to persuade the Ionians of this, from its being the common practice of the Assyrians (11 Kings xviii, 32;) and Persians (v, 14; vi, 9; 119;). Philip of Macedon adopted this custom; ut pecora pastores, nunc in hibernos, nunc in astivos saltus, trajiciunt; sic ille populos et urbes, ut illi vel replenda vel derelinquenda queque loca videbantur, ad libidinem suam transfert, Jus. viii, 5. WE.

Λεσδίους δοῦναί οἱ νέας. οἱ δὲ, πληρώσαντες 20 ὀκτὼ τριήρεας, ἔπλεον ἄμα Ἱστιαίψ ἐς Βυζάντιον ἐνθαῦτα δὲ ἰζόμενοι 21, τὰς ἐκ τοῦ Πόντου ἐκπλωούσας τῶν νεῶν ἐλάμδανον, πλην ἢ ὅσοι αὐτῶν Ἱστιαίψ ἔφασαν ἑτοῦμοι εἶναι πείσεσθαι.22

(6) Ίστιαῖος μέν νυν καὶ Μυτιληναῖοι ἐποίευν ταῦτα· ἐπὶ δὲ Μίλητον αὐτὴν ναυτικὸς πολλὸς καὶ πεζὸς ἦν στρατὸς προσδόκιμος. συστραφέντες γαρ οι στρατηγοί των Περσέων, και εν ποιήσαντες στρατόπεδον, ήλαυνον έπὶ τὴν Μίλητον, τὰ ἄλλα πολίσματα περὶ έλάσσονος ²³ ποιησάμενοι. τοῦ δὲ ναυτικοῦ Φοίνικες μὲν ἦσαν προθυμότατοι συνεστρατεύοντο δε καί Κύπριοι, νεωστί κατεστραμμένοι, καὶ Κίλικές τε καὶ Αἰγύπτιοι. (7) Οἱ μὲν δη ἐπὶ την Μίλητον καὶ την άλλην Ίωνίην έστρατευον "Ιωνες δέ, πυνθανόμενοι ταῦτα, ἔπεμπον προδούλους 24 σφέων αὐτῶν 25 ές Πανιώνιον. 26 ἀπικομένοισι δὲ τούτοισι ές τοῦτον τὸν χῶρον, καὶ βουλευομένοισι, ἔδοξε ' πεζὸν μὲν στρατὸν 6 μη συλλέγειν αντίξοον Πέρσησι, άλλα τα τείχεα ρύεσθαι 27 αὐτοὺς ' Μιλησίους, τὸ δὲ ναυτικὸν πληροῦν, ὑπολειπομένους μηδεμίαν τῶν 6 νε $\tilde{\omega}$ ν $^{\circ}$ πληρώσαντας δέ, συλλέγεσθαι την ταχίστην 28 ές Λάδην 29 , προναυμαχήσοντας Μιλήτου' ή δὲ Λάδη ἐστὶ νῆσος μικρή ἐπὶ τῆ πόλι τη Μιλησίων κειμένη. (8) Μετά δὲ ταῦτα, πεπληρωμένησι τησι νηυσί παρήσαν οι "Ιωνες, σύν δέ σφι και Αιολέων οι Λέσδον νέμονται έτάσσοντο δε ώδε το μεν πρός την εω είχον κέρας αυτοί Μιλήσιοι, νέας παρεχόμενοι ογδώκοντα είχοντο δὲ τουτέων Πριηνέες

19. ἔπειθε ὥστε δοῦναι] MA, 531, obs. 2.

20. πληρώσαντες] und. ἐπιβατῶν, or the cognate substantive πληρωμάτων. SH, on BO, 93.

21. [ζόμενοι] 'stationing themselves.' 22. έτοῦμοι πείσεσθαι] χωρεῖν ἕτοι-

μος, Soph. Aj. 824.

23. $\pi \epsilon \rho l \epsilon \lambda d\sigma \sigma \sigma \rho v \sigma s$] In such phrases, the idea of $d\nu \tau l$ seems to be implied in $\pi \epsilon \rho l$. MA, 589, 5, a.

24. προδούλουs] 'deputies or delegates to a council;' vii, 172; s.i, 170. WE.

25. σφέων αὐτῶν] 'of' (i.e. from among) 'themselves, of their own number;' SW. πέμπουσιν έαυτῶν έδελόντας, Thu. i, 60; 61 twice; 64 &c.

ας. 27. ρύεσθαι] ' to defend.' εί κως διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, vi, 101. GR.

29. Λάδην] κείται δε αύτη επί τή Μιλήτφ, Arr. Al. i, 19; πρόκειται ή Λ. Herod. Vol. I. ν. πλησίον, Stra. xiv; ἐστὶ δὲ Μιλησίοις πρὸ τῆς πόλεως Λ. ν. Pau. i; GR. ἐπικειμένη ν. Thu. viii, 17. This island is now joined on to the continent. LR. "The site of Miletus has now long ceased to be maritime, and Lade to be an island. The bay, on which that city stood, has been gradually filled with the sand brought down by the river Latmus; and Lade is an eminence in a plain. See Chandler's Truvels, or rather Voyage par M. de Choiseuil Gouffier. Myus, near the mouth of the Mæander, underwent earlier the same fate: Pau. vii, 2." MT, vii, 2.

30. ἐπὶ τῷ πόλι] νῆσον ἐπὶ Πελο-ποννήσω, iii, 59; ἡ ἐπὶ Λοκροῖς νῆσος, Thu, ii, 32. It would be more natural for us to say 'lying off the city, or coast. AO. Sicanio prætenta sinu jacet insula contra Plemmyrium, Vir. Æ. iii,

692.

δυώδεκα νηυσί, και Μυούσιοι τρισί νηυσί Μυουσίων δὲ Τήϊοι είχοντο έπτακαίδεκα νηυσί Τηίων δέ είχοντο Χίοι έκατον νηυσί πρός δὲ τούτοισι Ἐρυθραῖοί 31 τε ἐτάσσοντο καὶ Φωκαέες, Ἐρυθραῖοι μεν όκτω νέας παρεχόμενοι, Φωκαέες δε τρείς Φωκαέων δε είγοντο Λέσδιοι νηυσὶ εδδομήκοντα τελευταίοι δε ετάσσοντο, εγοντες τὸ προς έσπέρην κέρας, Σάμιοι έξήκοντα νηυσί. πασέων δε τουτέων ο σύμπας ἀριθμὸς ἐγένετο τρεῖς καὶ πεντήκοντα καὶ τριηκόσιαι τριήρεες. (9) Αθται μεν Ίωνων ήσαν των δε βαρδάρων το πλήθος των νεῶν ἦσαν ἑξακόσιαι. ὡς δὲ καὶ αὖται ἀπίκατο πρὸς τὴν Μιλησίην. καὶ ὁ πεζός σφι ἄπας παρῆν, ἐνθαῦτα οἱ Περσέων στρατηγοὶ, πυθόμενοι τὸ πληθος τῶν Ἰάδων νεῶν, καταρρώδησαν, μὴ οὐ δυνατοὶ γένωνται ὑπερβαλέσθαι, καὶ οὕτω οὔ τε τὴν Μίλητον οἶοί τε ἔωσι ἐξελεῖν, μη ούκ έόντες 32 ναυκράτορες 33, πρός τε Δαρείου κινδυνεύσωσι κακόν τι λαβείν. ταῦτα έπιλεγόμενοι, συλλέξαντες τῶν Ἰώνων τοὺς τυράννους, οι, ὑπ' 'Αρισταγόρεω μὲν τοῦ Μιλησίου καταλυθέντες τῶν άρχέων ⁸⁴, έφευγον ές Μήδους, έτύγχανον δὲ τότε συστρατευόμενοι έπι την Μιλητον, τούτων των άνδρων τούς παρεόντας συγκαλέσαντες, έλεγόν σφι τάδε· " Ανδρες "Ιωνες, νῦν τις 35 ὑμέων εὖ ποι-" ήσας φανήτω 36 τον βασιλέος οίκον τους γαρ έωυτου εκαστος 87 " ὑμέων πολιήτας πειράσθω 38 ἀποσχίζων ἀπὸ τοῦ λοιποῦ συμμα-" χικοῦ.39 προϊσχόμενοι δὲ ἐπαγγείλασθε τάδε· ὡς πείσονταί τε " ἄχαρι ⁴⁰ οὐδὲν διὰ τὴν ἀπόστασιν, οὐδέ σφι οὕτε τὰ ἱρὰ οὕτε τὰ " ἴδια 41 έμπρήσεται 42, οὐδὲ βιαιότερον εξουσι οὐδὲν, ἢ πρότερον εἶχον.

31. 'Ερυθραΐοι] Erythræ, so named from its founder Erythrus son of Rhadamanthus, once called Cnopopolis, and now Eretri, or Lythry. LR. Liv. xxviii, 8, 2.

32. μἡ οὐκ ἐόντες] 'in case of not being; unless they are.' STG. s. vi, 106, 64.

33. ναυκράτορες] This word occurs in Thu. v, 97; Soph. Ph. 1100. BF.

34. τῶν ἀρχέων] s. BF, on Th. ii, 65. Verbs signifying 'to cease, to make to cease, &c.' require a genitive. MA, 331, d. vi, 94. The circumstance is mentioned v, 37. WE.

35. τις] i. e. πας τις, οτ εκαστος, 'each individual;' vii, 5; 10, 26; 237; viii, 109; ix, 78; 98; Thu. i, 40; 42; BL, on Æ. Ch. 53; MA, 487, 2. δρχείσθω τις, Ion in Ath. xi, 8. This use of the enclitic is very frequent in Hom. II. Γ, 297; B, 355;

382 &c; in the imitation of which passage Milton repeats the word "each," P. L. vi, 535; TR. and ἔκαστος ὁμέων here follows in much the same sense.

37. ἐωντοῦ ἔκαστος] vi, 10. WE.

In Latin quisque is very commonly combined with the reflexive pronoun

se or its possessive suus.

39. τοῦ συμμαχικοῦ] ix, 106, 16; ξυμμαχικὸν, Thu. ii, 22; 101; iii, 3; iv, 77; v, 6; vii, 20; Dio C. 1339, 70; Arist. C. 193; DU. BF. 'the allies,' collectively, considered as a body; τὸ πολιτικὸν, 'the citizens,' vii, 103. Adjectives in -ικὸς are used in the neuter singular, with an article, but without a substantive, to express 'a whole.' MA, 267, a.

41. iρà... ιδια] vi, 13; viii, 109. The former word denotes 'the temples of the gods;' the latter agrees with οἰκοδομήματα understood, and signifies

ε ε δε ταύτα μεν ου ποιήσουσι, οι δε πάντως δια μάχης ελεύσονται 43, " τάδε σφι λέγετε ἐπηρεάζοντες 44, τά περ σφέας κατέξει ώς, ἐσσω-" θέντες τη μάχη, έξανδραποδιεύνται, καί ώς την χώρην άλλοισι " παραδώσομεν." (10) Οἱ μὲν δὴ ἔλεγον ταῦτα τῶν δὲ Ἰώνων οἱ τύραννοι διέπεμπον νυκτός, εκαστος ές τους έωυτοῦ έξαγγελλόμενος. οι δέ "Ιωνες, ές τους και 45 άπικοντο αυται αι άγγελίαι, άγνωμοσύνη τε διεχρέωντο, και οθ προσίεντο την προδοσίην, έωυτοισί τε εκαστοι εδόκεον μούνοισι ταυτα τους Πέρσας εξαγγέλλεσθαι. ταῦτα μέν νυν ίθέως ἀπικομένων ές τὴν Μίλητον τῶν Περσέων (11) Μετὰ δὲ 45 , τῶν Ἰώνων συλλεχθέντων ές τὴν Λάδην, έγίνοντο άγοραί. και δή κού σφι και άλλοι ήγορόωντο, έν δὲ δὴ καὶ 46 ὁ Φωκαεὺς στρατηγὸς Διονύσιος, λέγων τάδε. "ἐπὶ " ξυροῦ γὰρ 47 ἀκμῆς 48 ἔχεται ἡμῖν τὰ πρήγματα, ἄνδρες "Ιωνες, ἡ

not only 'private houses,' but all buildings not set apart for religious purposes, especially 'public edifices: ' Voia is also opposed to lepá. VK.

42. εμπρήσεται] συλήσεσθαί σφισι και τα ίερα και τας πατρίδας έμπρησε-

σθαι, Pau. iv, p. 297. VK.

44. ἐπηρεάζοντες] 'insulting and menacing;' St Matthew v, 44; St Luke vi, 28; I St Peter iii, 16; μηδένα ἐπηρεάζεσθαι, μήτε ματαίοις ἐγκλήμασι περιπίπτειν, Herod. ii, 4, 16; SS. δ έπηρεάζων φαίνεται καταφρονείν έστι γάρ δ έπηρεασμός, έμποδισμός ταις βουλήσεσιν, ούχ ΐνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ΐνα μὴ ἐκείνῳ, Arist. Rh. ii, 2, 3; παρῆν όρῶν πῶσαν τὴν πόλιν πεπληρωμένην δερεως, και φόνων, και παντοίων ανομημάτων οί μέν γαρ δια τας προϋπαρχούσας ἔχθρας οὐδεμιᾶς ἐπηρείας ἀπείχοντο, Diod. S. xix; WS. ἐχθροῦ ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὅβριν, καί λοιδορίαν, καί προπηλακισμόν, Dem. Co. p. 229, 8. VC. The sense of the verb is not very unlike that of "To BULLY, to overbear with noise or menaces; " Todd's JO.

45. καί] The conjunction, which seems redundant, after relatives is perhaps equivalent to the Latin cunque. Ît occurs, ii, 114 ; Pla. A. i, 6 ; (AST ; BUT.) άλλα τι και φής τουτο; L. vii, 22. STG.

46. ἐν δὲ δὴ καὶ] 'and amongst others;' v, 95; vi, 50, 89; vii, 238, 95; HGV, on VG, iv, 14. This

phrase is used when the most important of several things or persons, previously mentioned, is to be distinguished, iii, 39. Prepositions are often put adverbially, as µerà is just above, without a case, especially ev in Ionic.

MA, 289, 3; 594, 1.

47. γλρ] HGV, on VG, viii, 5, 4.
Longinus gives this as an instance of hyperbaton, and says the order of the words is & α. "I. νῦν καιρός ἐστιν ύμιν πόνους ἐπιδέχεσθαι: ἐπὶ ξ. γὰρ ἀ, ἔ.

ή, τὰ π. 22. WE.

48. ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς] ' on a razor's edge,' i. e. ' in a very critical situation : ἐπὶ κινδύνου, Hes. BL. Homer is the first who uses this metaphor, πάντεσσιν ê. ξ. Ισταται ἀκμῆς ἡ ὅλεθρος ἡè βιῶναι, Il. K, 173; which many have imitated, νῦν πάντες έ. ξ. Ιστανται à. Synes. de R. p. 21, Β; κίνδυνός τοι έ. ξ. Ισταται ἀ. Theog. 557; ἀκμᾶς ἐστακυῖαν ἐ. ξ. Ἑλλάδα πᾶσαν, Simon. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ξ. της ἀκμης ἐστηκότος, ἡ είναι την Έ. η μη, Aristid. in Th. t. iii, p. 303. In other authors, sometimes ἀκμῆs is omitted, as Æsch. Ch. 870; ἀνθρώπων σωτήρες ε. ξ. ήδη εόντων, Theoc. xxii, 6; φρόνει βεθώς νῦν έ. ξ. τύχης, Soph. An. 1008; MV. and sometimes ξυροῦ, as Eur. Ph. 1097 ; Hl. 896 ; Ευδρες φίλοι, ίτ', έγκονείτε, σπεύδεθ', ως δ καιρός οὐχὶ μέλλειν, άλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς α. ή δεί παρόντ' ἀμύνειν, Arist. Pl. 254; νθν ἐπ' αὐτὴν ήκει τὴν ἀκμὴν, Dem. p. 37, 56: (occasio or tempus) pendens in « εἶναι 49 ἐλευθέροισι ἢ δούλοισι, καὶ τούτοισι 50 ὡς δρηπέτησι · νῦν " ὧν ὑμέες, ἢν μὲν βούλησθε ταλαιπωρίας ἐνδέκεσθαι, τὸ παραχρῆμα " μὲν πόνος 51 ὑμῖν ἔσται, οἶοί τε δὲ ἔσεσθε, ὑπερβαλόμενοι τοὺς " ἐναντίους, εἶναι ἐλεύθεροι · εἰ δὲ μαλακίῃ τε καὶ ἀταξίῃ διαχρή- " σεσθε, οὐδεμίαν ὑμέων ἔχω ἐλπίδα, μὴ οὐ δώσειν ὑμέας δίκην τῷ " βασιλεῖ τῆς ἀποστάσιος. ἀλλ' ἐμοί τε πείθεσθε, καὶ ἐμοὶ ὑμέας " αὐτοὺς ἐπιτρέψατε · καὶ ὑμῖν ἐγὼ, θεῶν τὰ ἴσα νεμόντων 52, ὑποδέ- " κομαι ἢ οὐ συμμίζειν τοὺς πολεμίους, ἢ, συμμίσγοντας, πολλὸν " ἐλασσώσεσθαι." 58 (12) Ταῦτα ἀκούσαντες οἰ Ἰωνες ἐπιτρέπουσι σφέας αὐτοὺς δ⁴ τῷ Διονυσίῳ. ὁ δὲ, ἀνάγων ἐκάστοτε ἐπὶ κέρας 55 τὰς νέας, ὅκως τοῖσι ἑρέτῃσι χρήσαιτο 56, διέκπλοον 57 ποιεύμενος τῆσι

novacula, Phæd. v, 8, 1. Livy appears to have had our author in his view in the following passage, in discrimine est nunc humanum owne genus, utrum vos, an Kurthaginienses, principes terrarum videat, xxix, 17. WE. VK. HGV, on VG, ix, 3, 15. SBL, on BO, 187; 236.

VG, ix, 3, 15. SBL, on BO, 187; 236. 50. καl τούτουτι] 'and that,' i.e. 'and what is worse: 'Ye defraud, and that (καl ταῦτα) your brethren," ι Corinthians vi, 8; οὐτοι γὰρ μοῦνοι 'Ἰάνων οὐκ ἄγουσι 'Απατούρια καl οὐτοι κατὰ φόνου τινὰ σκῆψιν, i, 147; cum esset responsum, cædes, incendia, interitumque rei publicæ comparari; et ea per cives, Cic. C. iii, 9; HGV, on VG, iv, 16. MA, 471, 7. 'and what is more'; Ken. A. i, 4, 12; Theoc. xi, 69.

51. το παραχρήμα μεν πόνος] quonam modo indignari possunt, quibus aliquid novi adjectum commodi sit, eis laborem etiam novum pro portione injungi? nusquum nec opera sine emolumento, nec emolumentum ferme sine impensa opera est: labor voluplasque, dissimillima natura, societate quadam inter se naturali sunt juncta, Liv. v, 4; πόνους τοῦ ξῆν ἡδέως ἡγεμόνας νομίζετε, Χεπ. C. i, 5, 12; οὐδὲν τῶν μεγάλων μικρῶν ἐστὶ πόνων ῶνιον, Dion. H. t. ii, p. 317, 23; ἄν τι πράξης καλὸν μενεί, Muson. in Gel. N. A. xvi, 1; VK. τῶν πόνων πωλοῦσιν ἡμῶν πάντα τὰγαθὰ οἱ δεοὶ, Epich. ZN. nil sine magno vita labore dedit mortalibus, Hor. I S. ix, 59.

52. δεῶν τὰ ἴσα νεμόντων] vi, 109; τὰ ἴ. νέμων, Thu, vi, 16. WE.

54. σφέας αὐτοὺς] the same as ἐωυτοὺς below; σ. ἐαυτοὺς would be wrong. MA, 148.

55. ἐπὶ κέραs] vi, 14; i.e. ἀλλήλαις ἀκολουθούσας. The phrase ἐπὶ κέρως denotes that a naval column moves on one of its wings, either the right or the left leading the way: BF. it occurs Thu. ii, 90; vi, 32; 50; viii, 104; Xen. H. i, 7, 31; vi, 2, 30; VK. App. R. xi, 24; ΛΟ. μίων κατακολουθούσαν τῆ ἐτέρα, Suid. Dionysius seems to have led out his fleet either in a double column or in two single columns; (Thu. ii, 90; adds κατὰ μίων to ἐπὶ κ.) and, when out at sea, the left column faced to the right, and the right column to the left, so as to form opposite lines for the purpose of executing other manceuvres: SW. ἐπὶ μιᾶς ὡς πρὸς διέκπλουν καὶ περίπλουν παρεσκευασμέναι, Xen. H. i, 6, 31.

56. χρήσαιτο] 'he might practise.'

50. χρησαιτο] he might practise.
57. διέκπλουν] viii, 9; Thu. i, 49;
ii, 83; 89; vii, 36; 70; Xen. H. i,
6, 31; διέκπλουν ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν, καὶ
πάλιν ὁποστρέψαι, καὶ αδθις ἐμβαλεῖν
ἤτοι τὸ ἐμβ. καὶ διασχίζειν τὴν τῶν
ἐναντίαν τάξιν, Schol. on Th. Pol. xvi,
4, 14. E. SW. This manœuvre was
either for the purpose of cutting through
the enemy's line and taking it in the
rear, so as to separate one part from
the rest, that it might be attacked in
detail and overpowered; BF. or, of
turning rapidly after breaking through
the line, in order to strike the enemy's
ship on the side or stern, where it was
most defenceless, and so to sink it. AO.

νηυσί δι' άλληλέων, και τους επιβάτας 58 ύπλίσειε 59, το λοιπον 60 τῆς ἡμέρης τὰς νέας ἔχεσκε 61 ἐπ' ἀγκυρέων παρεῖχέ τε τοῖσι «Ιωσι πόνον δι' ημέρης. 62 μέχρι μέν νυν ημερέων έπτα έπείθοντό τε καὶ έποίευν τὸ κελευόμενον τη δε έπὶ ταύτησι, οἱ "Ιωνες, οἶα ἀπαθέες έόντες πόνων τοιούτων, τετρυμένοι 63 τε ταλαιπωρίησί τε καὶ ἡελίω, έλεξαν προς έωυτους τάδε· "τίνα δαιμόνων παραβάντες 64, τάδε " άναπίμπλαμεν 65; οίτινες, παραφρονήσαντες, καὶ έκπλώσαντες 66 " έκ τοῦ νόου, ἀνδρὶ Φωκαεῖ ἀλαζόνι, παρεχομένφ νέας τρεῖς, ἐπιτρέ-" ψαντες ἡμέας αὐτοὺς 67 ἔχομεν·68 ὁ δὲ παραλαβὼν ἡμέας λυμαίνεται " λύμησι άνηκέστοισι καί δή πολλοί μεν ήμεων ές νούσους πεπτώκασι, « πολλοὶ δὲ ἐπίδοζοι 69 τωυτὸ τοῦτο πείσεσθαί εἰσι· πρό 70 τε τούτων " τῶν κακῶν ἡμῖν γε κρέσσον καὶ ὅ τι ὧν ἄλλο παθέειν έστὶ, καὶ τὴν " μέλλουσαν δουλητην ὑπομεῖναι, ήτις ἔσται, μᾶλλον 71 ἢ τỹ παρ-

58. ἐπιβάτας] οῦτως ἐκάλουν τοὺς έν ταις τριήρεσι στρατευομένους, Suid. Harp. In Pol. (not to mention other authors) πλήρωμα signifies ' the ship's crew,' [s. viii, 1, 5;] and ἐπιβάται, a class of soldiers resembling our 'mas-rines,' SW. as in i, 49, 5; 61, 4. s. SD, on X. H. v, 1, 11. In the early state of Greek naval tactics, when victory depended more on the number and prowess of the troops on board, than on the manœuvres of the seamen (Thu.i, 49;) each ship had a complement of forty marines; vi, 15. The Athenians improved the system, by decreasing this number and relying on the more skilful management of their vessels; Thu. vii, 62; 67. In the Peloponnesian war each trireme had ten epibatæ; Thu. iii, 91; 94; 95; ii, 92; 102; iv, 76; 101: AO. s. vii, 96, 51; 181, 39; Liv. xxi, 49. ED. The verb ἐπιβάτεύειν is used exclusively of those who served as 'marines,' WE. but the substantive seems to denote the 'mariners' and 'rowers,' in vii, 184, 55; SW. STG. and 'passengers' in viii, 118, 37; ξμποροι in Hom. ol ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας νέως τον πλούν ποιούμενοι. BD. STE, Th. L. G. 2546.

'n

摩

7

Ţ

ħ.

F

酢

Ü

ī

7

í

ŧ

• 59. δπλίσειε] 'might train to the use of their arms.'

60. τὸ λοιποῦ 'during the remainder;' τοῦ λοιποῦ 'for the future.' HE, on VG, i, 19, 3. Liv. xxiii, 20, 5.

61. ἔχεσκε] It was the practice of

the Greeks to moor their ships close to the shore, and to let the crews remain on land. When the sentinels gave the alarm of an enemy, the sailors hurried on board again: s. Xen. H. i, 5, 10; ii, 1 &c. The Ionians, who were kept at the oar for great part of the morning and not allowed to go ashore all the day long, must have found it very hard service; and the only wonder is that they submitted to such discipline so long as they did. LR. LAU.

63. τετρυμένοι] i, 22; ii, 129; την στρατιάν τετρυμένην πόνφ και χρόνφ, App. C. ii, 30 &c; Pol. i, 71, 3 &c; WE. ἀχθηδών κακοῦ τρόσει σε, Æsch. P. V. 26: for other examples consult BL. ἡελίφ for 'the heat of the sun,' Thu. iv. 35; vii, 87. BF.

64. τ. δ. παραβάντες] quo numine læso, Vir. Æ. i, 12; Æ. έμοι μελήσει ταθτα καλ δρκοις καλ δεοίς τοίς παραβαθείσι, Heliod. Æ. vii, end. WE. abuch ourses would be better suited to

prose than παραβάντες. STG.

65. τάδε άναπίμπλαμεν] und. κακά, do we fill up the measure of these sufferings: the metaphor may be expressed thus, μέτρον κακῶν τῶνδε ἀναπλήσαντες φέρομες; SW. ἀναπλῆσαν κακὰ, v, 4; LAU. ἐν ἄδου κ. ἀναπίμπλησιν, Pau, x, 28; VK. ix, 87, 47. 67, ἡμέας αὐτοὺς] s. MA, 148, and

R. BL. s. i, 109, 69.

71. κρέσσον ... μᾶλλον] i, 31, 32. Ν 3

" εούση συνέχεσθαι. φέρετε⁷², τοῦ λοιποῦ 60 μη πειθώμεθα ⁷⁸ αὐτοῦ." Ταῦτα ἔλεξαν καὶ μετὰ ταῦτα αὐτίκα πείθεσθαι οὐδεὶς ήθελε άλλ, οξα στρατιή, σκηνάς τε πηξάμενοι έν τῆ νήσω, έσκιητροφέοντο, καλ έσβαίνειν ουκ έθέλεσκον ές τας νέας, ουδ άναπειρασθαι. 74 (13) Μαθόντες 75 δὲ ταῦτα τὰ γινόμενα ἐκ τῶν Ἰώνων οἱ στρατηγοὶ τῶν Σαμίων, ένθαῦτα δή παρ' Αλάκεος τοῦ Συλοσώντος κείνους, τοὺς πρότερον ἔπεμπε λόγους Αἰάκης, κελευόντων τῶν Περσέων, δεόμενός σφεων έκλιπειν την 'Ιώνων συμμαχίην, οι Σάμιοι ών, ορέωντες άμα μεν έουσαν αταξίην πολλήν έκ των Ίωνων, έδέκοντο τους λύγους άμα δὲ κατεφαίνετό σφι εἶναι ἀδύνατα ⁷⁶ τὰ βασιλέος πρήγματα ύπερβαλέσθαι· εὖ τε ἐπιστάμενοι, ώς, εἰ καὶ τὸ παρεὸν ναυτικὸν 77 ύπερβαλοίατο τὸν Δαρεῖον, ἄλλο σφι παρέσται πενταπλήσιον· ⁷⁸ προφάσιος ων έπιλαβόμενοι, έπεί τε τάχιστα είδον τους "Ιωνας άρνευμένους ⁷⁹ είναι χρηστούς, έν κέρδει έποιεύντο ⁸⁰ περιποιήσαι τά τε ίρὰ τὰ σφέτερα καὶ τὰ ιδια. ὁ δὲ Αἰάκης, παρ' ότευ τοὺς λόγους έδέκοντο οἱ Σάμιοι, παῖς μὲν ἢν Συλοσῶντος τοῦ Αἰάκεος· τύραννος δὲ ἐὼν Σάμου, ὑπὸ τοῦ Μιλησίου Αρισταγόρεω ἀπεστέρητο την άρχην, κατά περ οἱ ἄλλοι τῆς Ἰωνίης τύραννοι. (14) Τότε ων έπει έπέπλωον οι Φοίνικες, οι "Ιωνες άντανηγον και αυτοί

72. φέρετε] VG, v, 13, 6. ZN is mistaken in asserting this imperative to be used in the singular only, whereas ἄγετε occurs often in the plural. LAU.

74. ἀναπειρᾶσθαι] 'to keep up their practice, to repeat the trial.' Consult BF, on Thu, vii. 7.

BF, on Thu. vii, 7.

75. μαθόντες] The order of the words is οἱ δὲ στρ. τῶν Σ. μ. τ. τὰ γ. ἐκ τῶν Ἰ. ἐνθαῦτα δὴ ἐδέκοντο παρ' Αἰ. τοῦ Σ. κείνους τοὺς λόγους (τοὺς λ.

Al. κ. τῶν Π. πρότερον ἔπ.δ. σ. ἐ. τὴν 'I. σ.) ὁρέωντες ... 'Ιώνων, ἄμα δὲ &c ; the other words of πάμωι ὧν are introduced to resume the thread of the sentence, which was interrupted by the parenthesis. MA, 611, 3. LAU.ix, 43, 47.

77. τὸ π. ναντικὸν] und. κατὰ 'as regarded.' GAI. Many verbs however have a double accusative; one of the more immediate object, or thing, and another of the more remote object, whether thing or person; Μιλτιάδης ὁ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην τοὺς βαρθάρους νικήσας, Æsch. Ct. 61. ΜΑ, 409, &c.

s. i, 61, 45.

78. πενταπλήσιον] victoriam (Marathoniam) de Persis non finem sed causam majoris belli fore, Jus. ii, 12: VK. μεζονος ἐνίστατο πολέμου καταρχή και φοδερωτέρου, Pol. i, 71.

79. αρνευμένους] οὐ βουλομένους.

WE.

80. ἐν κέρδεῖ ἐποιεῦντο] 'they considered themselves lucky' in saving; κέρδος ἐνόμισεν, Thu. iii, 33; vii, 68; viii, 66. WS. s. i, 118, 64.

τας νέας έπι κέρας. ως δε και άγχου έγίνοντο, και συνέμισγον άλλήλοισι, τὸ ένθεῦτεν 81 οὐκ ἔχω ἀτρεκέως συγγράψαι, οἵτινες των Ίωνων έγένοντο άνδρες κακοί η άγαθοί έν τη ναυμαχίη ταύτη. άλλήλους γάρ καταιτιώνται. λέγονται δὲ Σάμιοι ένθαῦτα, κατά τὰ συγκείμενα πρός τον Αιάκεα, αειράμενοι 82 τα ίστία, αποπλώσαι έκ τῆς τάξιος ές τὴν Σάμον, πλὴν ἕνδεκα 83 νεῶν. τουτέων δὲ οἱ τριήραρχοι παρέμενον καλ έναυμάχεον, άνηκουστήσαντες 84 τοῖσι στρατηγοίσι καί σφι τὸ κοινὸν τῶν Σαμίων ἔδωκε διὰ τοῦτο τὸ πρηγμα έν στήλη άναγραφηναι πατρόθεν⁸⁵, ως άνδράσι άγαθοισι γενομένοισι και έστι αθτη ή στήλη έν τη άγορη. Ιδόμενοι δε και Λέσδιοι τούς προσεχέας φεύγοντας, τωυτό εποίευν τοισι Σαμίοισι ώς δε καί οί πλεύνες των Ίωνων έποίευν τὰ αύτὰ ταύτα. (15) Των δέ παραμεινάντων έν τη ναυμαχίη περιέφθησαν τρηχύτατα Χίοι, ώς αποδεικνύμενοί τε έργα λαμπρά και ουκ έθελοκακέοντες παρείχοντο μεν γάρ, ώσπερ και πρότερον είρεθη, νέας έκατον, και έπ' έκάστης αυτέων άνδρας τεσσεράκοντα των άστων λογάδας επιβατεύοντας. δρέωντες δὲ τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας, οὐκ ἐδικαίευν ⁸⁶ γενέσθαι τοῖσι κακοῖσι αὐτῶν ὁμοῖοι· ἀλλὰ, μετ' ὀλίγων συμμάχων μεμουνωμένοι 87, διεκπλώοντες έναυμάχεον, ές δ, των πολεμίων έλόντες νέας συχνάς, απέβαλον των σφετέρων νεων τάς πλεῦνας. Χιοι μέν δη τησι λοιπησι των νεων αποφεύγουσι 88 ές 89 την έωυτων. (16) "Οσοισι δὲ τῶν Χίων ἀδύνατοι 90 ἦσαν αὶ νέες ὑπὸ τρωμάτων, οὖτοι δὲ, ὡς ἐδιώκοντο, καταφυγγάνουσιπρὸς τὴν Μυκάλην. 91 νέας μεν δη αυτού ταύτη εποκείλαντες κατέλιπον, οι δε πεζη 92

81. τὸ ἐνθεῦτεν] τὰ δ' ἔνθεν οὕτ' elδον, οδτ' έννέπω, Æsch. A. 239; τὰ δ' δστερ' οὐκέτ' οίδα, Eur. Ο. 1512; BL. χόπως μεν έκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται, Soph. (Ε. R. 1251.

82. acipameroi] 'hoisting.' It was the practice of the Greeks when they were going into action to 'strike' their mainsails and often to leave them on shore, Ken. H. i, 1, 13; vi, 2, 27.

83. ἔνδεκα] ἐπὶ Δαρείου Σαμίων, πλὴν ἐνός τε καὶ δέκα ἀνδρῶν, τῶν ἄλ-

λων τριηράρχων το ναυτικόν τῶν Ἰώνων προδόντων, Pau. vii, 10. WE.

84. ανηκουστήσαντες] An Homeric word, Il. O, 236; where it is followed by a genitive, as also in Æsch. P. V. 40. MA, 340, 3, obs.

85. πατρόθεν] i. e. τὰ ὀνόματα αὐτῶν σὺν τοῖς ὀνόμασι τῶν πατέρων: STG. s. iii, 1, 10.

86. οὐκ ἐδικαίευν] 'disdained.'

87. μετ' ὀλίγων σ. μεμουνωμένοι] The participle must not be too rigorously interpreted; BF. μονωθείς μετ' δ. των ξυνδιαβάντων, Thu. vi, 101; WE. μονάδα Εέρξην έρημον οὐ πολλων μέτα, Æsch. P. 740; μόνον σὺν τέ-κνοισι, Eur. Hc. 1130. BL.

88. ἀποφεύγουσι] 'escape:' the same as εκφεύγειν, vi, 40; which Homer uses frequently: προφεύγειν occurs in the same sense, Il. H, 309; as well as the simple verb, Soph. Œ. R. 355 f.

90. ἀδύνατοι] MA, 116, 6. 'disabled,' s. vi, 136, 78.

91. Μυκάλην] A woody promontory with a town of the same name, celebrated for the victory described ix, 97 &c. LR. A.

92. πεζŷ] 'overland.' Their object was to reach the port nearest to the N 4

έκομίζοντο διὰ τῆς ἡπείρου. ἐπεὶ δὲ ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἐφεσίην κομιζόμενοι οἱ Χῖοι, νυκτός τε ἀπικέατο ἐς αὐτὴν, καὶ ἐόντων τῆσι
γυναιξὶ αὐτόθι Θεσμοφορίων 93, ἐνθαῦτα δὴ οἱ Ἐφέσιοι, οῦ τε προακηκοότες ὡς εἶχε 94 περὶ τῶν Χίων, ἰδόντες τε στρατὸν ἐς τὴν χώρην
'σβεβληκότα, πάγχυ σφέας καταδόξαντες εἶναι κλῶπας καὶ ἰέναι
ἐπὶ τὰς γυναῖκας, ἐξεβοήθεον πανδημεὶ, καὶ ἔκτεινον τοὺς Χίους.
οὖτοι μέν νυν τοιαὐτησι περιέπιπτον 95 τύχησι. (17) Διονύσιος δὲ
ὁ Φωκαεὺς, ἐπεὶ τε ἔμαθε τῶν Ἰώνων τὰ πρήγματα διεφθαρμένα 96,
νέας ἑλὼν τρεῖς τῶν πολεμίων, ἀπέπλεε ἐς μὲν Φώκαιαν οὐκέτι, εὖ
εἶδὼς, ὡς ἀνδραποδιεῖται 97 σὺν τῆ ἄλλη Ἰωνίη· ὁ δὲ ἰθέως, ὡς
εἶχε 98, ἔπλεε ἐς Φοινίκην, γαύλους 99 δὲ ἐνθαῦτα καταδύσας 100,
καὶ χρήματα ¹ λαβὼν πολλὰ, ἔπλωε ἐς Ζικελίην· ὁρμεώμενος δὲ

island of Chios, and from that to cross over to the island itself. LR. Liv. xxii, 31, 3.

93. Θεσμοφορίων] This festival was celebrated by women in honour of Ceres, Δήμητρος δεσμοφόρου, vi, 91, 80. It lasted five days, beginning on the fourteenth of the month Pyanepsion (i. e. the twenty-third of October) among the Athenians; though most of the Greek cities kept it in the summer, as the Ephesians appear to have done. Before the invention of agriculture, men led a wandering life, and lived without laws. Agriculture occasioned them to assemble together, and settle in the same province. Laws then became necessary, and to this necessity they owe, no doubt, their institution. Ceres was the first who gave instruction in agriculture, and she is therefore supposed to be the first that gave laws : prima Ceres unco glebam dimovit aratro; prima dedit fruges alimentaque mitia terris: prima dedit leges: Cereris sumus omnia munus, Ov. M. v. 341; LR. PC, ii, 20. legifera Ceres is mentioned Vir. Æ. iv, 58.

94. ωs ε[χε] und. τὰ πρήγματα, 'how matters were.' LAU.

95. περιέπιπτον] τοιούτω πάθει οι 'Αθηναΐοι περιπεσόντες ἐπιέζοντο, Thu. ii, 54. The verb of itself denotes 'meeting with ill success,' as in Pol. i, 71. SS. i, 108, 58; viii, 16, 65.

96. τὰ π. διεφθαρμένα] διεφθάρη τὰ π. vi. 89; τὰ π. δ. Ῥωμαίοις, Proc.

259, 25. Thucydides seems to have imitated the expression, $\tau \grave{\alpha} \tau \hat{\omega} \nu' E \lambda \lambda \dot{\eta} - \nu \omega \nu \pi$. $\epsilon \dot{\phi} \theta d \rho \eta$, i, 110; "I $\omega \sigma \iota \tau \dot{\alpha} \pi$. ϵ . Pau. viii, 101. BF.

97. ἀνδραποδιεῖται] Το the examples in MTT, and MA, 178, c. may be added, besides this verb, ἀφανιῶ, Xen. A. iii, 2, 7; ἀπολωτιῶ, Eur. Τ. Α. 793; καθιῶ, Xen. H. ii, 1, 4; κατοικιῶ, Soph. Œ. C. 637; νομιῶ, Xen. A. ii, 5, 12; δνειδιῶ, Soph. Œ. R. 1423; 1500; συγκατοικτιῶ, Τr. 544; καταπλουτιῶ, vi, 132, 53; s. vi, 133, 60.

98. ὡς εἶχε] i, 61, 42; 114; v, 64; vi, 17; 'as he was,' i. e. 'without any

98. ωs είχε j i, 61, 42; 114; v, 64; vi, 17; 'as he was,' i. e. 'without any further preparation or deliberation, instantly, forthwith.' SW. The full expression would seem to be οῦτω ως εωυτὸν είχε τάχεος πέρι: the substan-

tive is supplied, viii, 107.

100. καταδύσας] viii, 87; 88; 90 thrice; Thu. i, 50; 54; ii, 92; vii, 34; Xen. H. i, 6, 36; 7, 35. In most of these passages the verb denotes τιτρώσκευ merely (and not βαπτίζευ) according to the Schol. on Th. or διαφθείρευ, 'to cripple.' The Greek triremes were so light and shallow, that, even when they became waterlogged from being shattered in action, they did not absolutely sink, but still were able for a time to keep the crew above water. AO. BF.

1. χρήματα] 'money, property, goods, effects: 'γανλικά χ. Xen. A. v, 8, 1; signifies 'the cargoes' of the merchantmen, according to SPE.

ένθεύτεν, ληϊστής κατεστήκεε Έλλήνων μέν οὐδενός, Καρχηδονίων δὲ καὶ Τυρσηνῶν. (18) Οἱ δὲ Πέρσαι, ἐπεί τε τῆ ναυμαχίη ἐνίκων τοὺς Ἰωνας, τὴν Μιλητον πολιορκέοντες ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης² καὶ ὑπορύσσοντες τὰ τείχεα καὶ παντοίας μηχανὰς προσφέροντες, αἰρέουσι κατ' ἄκρης³, τῷ ἔκτῷ ἔτεϊ⁴ ἀπὸ τῆς ἀποστάσιος τῆς ᾿Αρισταγόρεω, καὶ ἡνδραποδίσαντο τὴν πόλιν, ὥστε συμπεσέειν⁵ τὸ πάθος τῷ χρηστηρίῳ τῷ ἐς Μίλητον γενομένῳ.

(19) " Καὶ τότε δὴ, Μίλητε, κακῶν ἐπιμήχανε ἔργων, " πολλοῖσιν δεῖπνόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρα γενήσει· " σαὶ δ' ἄλοχοι πολλοῖσι πόδας νίψουσι κομήταις· 6 " νηοῦ δ' ἡμετέρου Διδύμοις ⁷ ἄλλοισι μελήσει."⁸

τότε δη ταῦτα τοὺς Μιλησίους κατελάμβανε, ὅτε γε ἄνδρες μὲν οἰ πλεῦνες ἐκτείνοντο ὑπὸ τῶν Περσέων ἐόντων κομητέων, γυναῖκες δὲ καὶ τέκνα ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ⁹ ἐγίνοντο, ἰρὸν δὲ τὸ ἐν Διδύμοισι, ὁ νηός τε καὶ τὸ χρηστήριον ¹⁰, συληθέντα ἐνεπίμπρατο. (20) Ένθεῦτεν οὶ ζωγρηθέντες τῶν Μιλησίων ἤγοντο ἐς Σοῦσα. βασιλεὺς

2, ἐκ γῆς καὶ Βαλάσσης] ἐκπολιορκῆσαι τοὺς ἐν τῷ Πειραιεῖ κατά τε γῆν καὶ κατὰ Βάλατταν, Χερ. Η. ii. 4, 28.

ı

και κατά δάλατταν, Xen. H. ii, 4, 28. 3. κατ' ἄκρηs] vi, 82. A phrase of frequent occurrence in Hom. as vûv ώλετο πάσα κατ' άκρης F'Iλιος αἰπεινή, Il. N, 773; (ruit alto a culmine Troja, Vir. Æ. ii, 290; sternitque a culmine Trojam, 603;) κ. α. Γίλιον αἰπεινην έλέειν, Ο, 557; Χ, 411; πόλις ήδε κ. ἄ. πέρσεται, Ω, 728. It is also found in Thu. Βρασίδας καὶ τὸ πλήθος εὐθὺς άνω και έπι τα μετέωρα της πόλεως ετράπετο, βουλόμενος κ. ά. και βεδαίως έλειν αὐτην, iv, 112; Æsch. Ch. 679; Soph. Œ. C. 1242; An. 207; (where MV's emendation of πέρσαι for πρησαι is confirmed by the passage of Homer last quoted, and by the following) πόλισμα Τροίας πέρσας κ. ἄ. πάλιν, Eur. I. A. 777; Hl. 690; (κατ' ἄκρων περγάμων έλειν πόλιν, Ph. 1192.) It signifies ' from the summit, from the citadel downwards,' and therefore 'entirely,' since when the citadel is taken, the city cannot hold out, al-though there are many instances of a city being captured without the citadel surrendering: LAU. SW. i, 15; v, 100. Some understand κεφαλής [vii, 148,

56;] οτ κορυφής, οτ πόλεως, SBL, on BO, 132; 136; 224: others consider άκρης as a substantive synonymous with κεφαλής, WS. SH. κατά κεφαλής, άπο τής άκροπόλεως, Did. ἐξ ἐφόδου καὶ αἰφνίδιον, Hes. BL. ὁλῶς, όλοτελῶς παντελῶς. DAM. ventura desuper urbi, Æ. ii, 47; AO. Liv. xxiv, 2, 8.

4. τῷ ἔκτῷ ἔτεῖ] und. ἐν, which is

4. τῷ ἔκτφ ἔτεῖ] und. ἐν, which is found in some Mss; SH, on BO, 426. and is more frequently expressed.

5. συμπεσέειν] ' coincided with' SW. The infinitive often follows the particles ωστε and ωs, 'so that.' MA, 543.

6. κομήταιs] κάρη κομόωντας, Hom. Il. B, 11.

7. Διδύμοις] und. έν, which is supplied just below: BO, 424. so του Αβαϊσι ναον, Soph. Œ. R. 898. WE. i, 157, 41. see LR.

8. νησῦ ἀλλοισι μ.] μέλει has a genitive of the thing and a dative of the person. MA, 326.

9. ἐν ἀ. λόγφ] vi, 23; iii, 125; HGV, on VG, iii, 6, 10. 'in the light of slaves: ' ἐν ἀνδρῶν λ. iii, 120; ἐν δμήρων λ. vii, 222; ἐν συμμάχων λ. viii, 68, 3; liberům loco, Liv. i, 39; hostium l. ii, 4, δέ σφεας Δαρεῖος, κακὸν οὐδὲν ἄλλο ποιήσας, κατοίκισε ἐπὶ τῷ Ἐρυθρῷ θαλάσση ¹¹ ἐν Ἦμπη ¹² πόλι, παρ' ἢν Τίγρης ποταμὸς παραβρέων ἐς θάλασσαν ἐξίει. τῆς δὲ Μιλησίης χώρης αὐτοὶ μὲν οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδίον, τὰ δὲ ὑπεράκρια ἔδοσαν Καροὶ Πηδασεῦσι ἐκτῆσθαι.

(22) Μίλητος μέν νυν Μιλησίων ἐρήμωτο· Σαμίων δὲ τοῖσί τι ἔχουσι 18 τὸ μὲν ἐς τοὺς Μήδους ἐκ τῶν στρατηγῶν τῶν σφετέρων ποιηθὲν οὐδαμῶς ἤρεσκε· ἐδόκεε δὲ μετὰ τὴν ναυμαχίην αὐτίκα βουλευομένοισι, πρὶν ἤ σφι ἐς τὴν χώρην ἀπικέσθαι τὸν τύραννον Αἰάκεα, ἐς ἀποικίην ἐκπλέειν, μηδὲ μένοντας Μήδοισί τε καὶ Αἰάκεϊ δουλεύειν. Ζαγκλαῖοι 14 γὰρ, οἱ ἀπὸ Σικελίης 15, τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦτον πέμποντες ἐς τὴν Ἰωνίην ἀγγέλους, ἐπικαλέοντο τοὺς "Ιωνας ἐς Καλὴν ᾿Ακτὴν 16, βουλόμενοι αὐτόθι πόλιν κτίσαι 17 Ἰώνων· ἡ δὲ

11. Ἐρυθρή δ.] i, 1, 19; here the Persian Gulf.

12. "Αμπη] ὁ δὲ (Τίγρις) παρά Ππιν πόλιν ῥέων ἐς τὴν Ἐρυθρὴν δάλασσαν ἐκδιδοῖ, i, 189; but very possibly Opis might be on one bank of the river and

Ampe on the other. WE.

13. τι έχουσι] i.e. παχέεσι, πλουσίοις, γαμόροις; the latter appears the proper designation of the Samian no-bles or landed proprietors; Thu. viii, 21; Plu. M. xxi, p. 303, ε. Xeno-phon calls them οι γνώριμοι, Η. ii, 2, 6. "Exer is often put alone, denoting to have property, to be rich, as Soph. Aj. 157; Eur. Al. 57; Arist. Εq. 1292; έξεστι πυθέσθαι έίτε τδ πλουτείν είτε το πεινην βέλτιον τούς μέν έχοντας καὶ πλουτοῦντας..., τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ..., Pl. 594; Iso. Ar. St Matthew xiii, 12; and habere in Latin, as Cur. in Cic. E. vii, 29; amor habendi, Ov. A. A. iii, 541; F. i, 195; cura h. Phæd. iii, pr. 21; habens and inops are opposed, Vir. G. ii, 499; habentes, and non habentes, Lac. D. I. v. 8. In like manner 'to have no property, to be poor,' is signified by the addition of our, as of we're όλβιοι ..., οί δ' οὐκ Εχοντες, καὶ σπανίζοντες βίου, είς τούς έχοντας κέντρ' άφιᾶσιν κακά, Eur. S. 249; οτ μη, as Lxx, Nehemiah viii, 10; and of nil in Latin, as Juv. iii, 208. The ellipsis may be variously supplied, (1) xphματα, in χρήμασιν διάφοροι έχουσιν, ol δ oð, Eur. H. F. 635; Aπ. Al. ii, 1; Pau. iii, p. 223; St Mark x, 23; St Luke xviii, 24: SS. (2) κτήματα, as St Matthew xix, 22: (3) πράγματα, as Thu. iii, 72: LS. (4) οὐσίας, as Dion. of Sin. in Ath. vi, 36, v. 30; Xen. H. v, 2, 7: (5) βίστον, in Eur. Da. fr. v, 5: KU. (6) βίον, in Eur. Hl. 432; Ph. 416; s. 411 f; VK. BO. 38; 138; 307...310. MG.

14. Ζαγκλαῖοι] s. Thu. vi, 4; who says Ζάγκλη ήν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἔδέαν τὸ χωρίον ἐστὶ, τὸ δὲ δρ ἐπανον οί Σικελοῦ (ἀγκλον καλοῦσιν: it was afterwards called Messana, and its modern name is Messina. LR. The town of Drepanum in Sicily also derived its name from the same resemblance to 'a sithe.'

Liv. xxvii, 29, 4.

15. ἀπὸ Σικελίης] 'of Sicily;' ἀ. Κορίνθου, viii, 45; ἀ. Ἐπιδαύρου and ἀ. 'Αθηνέων twice, ib. 46, 83; ἀ. Λακεδαίμονος and ἀ. 'Α. ib. 48; WE. ἀ. 'Αθηναίων, Thu. vii, 57; VK. ἀπὸ 'of' signifies 'extraction, derivation, origin, beginning;' which sense, strictly speaking, seems founded on the notion of 'removal from:' so pastor ab Amphryso, Vir. G. iii, 2; MA, 573. ol ἀπὸ Στρυμόνος, v, 1.

άπο Στρυμόνος, v, l. 16. Καλην 'Ακτην] ' Fair Shore;' litus piscosa Calacte, Sil. xiv, 251;

afterwards Caronia. LR.

17. κτίσαι] Before this infinitive supply abrods, i. e. τους "Ievas; or it

Καλή 'Ακτή αυτη καλεομένη, έστι μέν Σικελών, πρός δέ Τυρσηνίην τετραμμένη 18 της Σικελίης τούτων ών έπικαλεομένων, οί Σάμιοι μοῦνοι Ἰώνων ἐστάλησαν 19, σὺν δέ σφι Μιλησίων οἱ ἐκπεφευγότες. (23) Έν 🗸 τοιόνδε δή τι συνήνεικε γενέσθαι. Σάμιοι γάρ, κομιζόμενοι ές Σικελίην, έγένοντο έν Λοκροϊσι τοϊσι Ἐπιζεφυρίοισι ²⁰, καλ Ζαγκλαῖοι, αὐτοί τε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, τῷ οὕνομα ἦν Σκύθης 21, περιεκατέατο πόλιν των Σικελών, έξελεϊν βουλόμενοι. μαθών δέ ταῦτα, ὁ ' $m ^{2}$ Τύραννος ' $m ^{2}$ Αναξίλεως $m ^{23}$, τότε έ $m ^{23}$ ν διάφορος τοισι Ζαγκλαίοισι, συμμίξας τοισι Σαμίοισι, άναπείθει, ώς χρεών είη Καλην μεν 'Ακτην, έπ' ην επλεον, έαν χαίρειν 24, την δε Ζάγκλην σχείν, ἐοῦσαν ἐρῆμον ἀνδρῶν. πειθομένων δὲ τῶν Σαμίων καὶ σχόντων την Ζάγκλην 25, ενθαῦτα οἱ Ζαγκλαῖοι, ὡς ἐπύθοντο ἐχομένην την πόλιν έωυτων, έβοήθεον αὐτη, καὶ ἐπεκαλέοντο Ίπποκράτεα τὸν Γέλης 28 τύραννον ἢν γὰρ δή σφι οὖτος σύμμαχος. ἐπεί τε δὲ αὐτοῖσι καὶ ὁ Ἱπποκράτης σὺν τῆ στρατιῆ ἦκε βοηθέων, Σκύθην μέν τὸν μούναρχον τῶν Ζαγκλαίων, ἀποβαλόντα τὴν πόλιν, ὁ Ίπποκράτης πεδήσας, καὶ τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ Πυθογένεα, ἐς Ίνυκον²⁷ πόλιν ἀπέπεμψε· τοὺς δὲ λοιποὺς Ζαγκλαίους, κοινολογησάμενος τοισι Σαμίοισι, και δρκους δούς και δεξάμενος, προέδωκε. μισθός δέ οί ην είρημένος όδε ύπο των Σαμίων, πάντων των έπίπλων καί

may be the active put for the passive, MA, 534. LAU.

19. ἐστάλησαν] Supply ἐs ἀποικίην, iv, 159. STG.

20. Λοκροῖσι Ἐπιζεφυρίοισι] These Locrians were to the north of the promontory of Zephyrium ('Western'), now Capo Bruzzano; the site of their city was near Gerace or at Pagliapoli, in the country of the Brutii. τούτουν δὰ πρώτουν φασὶ χρήσασθαι νόμοις γραπτοῖσιν, οὐς Ζάλευκος [Μ.Ι., D. i, 7, 4.] ὑποθέσθαι δοκεῖ εἰσὶ δ΄ ἄποικοι τῶν 'Οπουντίων Λοκρῶν, ἐνιοι δὰ Λοκρῶν φασὶ τῶν ἐν' Οζόλαις, Scym.316. CR. Μ.Ι., D. i, 6, 12.

21. Σκύθης] vii, 163, 43; probably the uncle of Scythes, tyrant of Cos. VK.

23. 'Αναξίλεως] vii, 165; LR. Jus.

24. ἐῶν χαίρεω] ' to bid adieu to, to give up all thoughts of, to relinquish;' Arist. Pl. 1187; HGV, and HE, on VG, v, 14, 7. MA, 410, obs. 2. τούτους τοὺς λόγους ἐἀσομων χ. Æsch.

S. D. ii, 38; Pla. Phæ. p. 49; HU. Rp. ii, 2; Tht. 13; ED. id. Cto, 4; χ. ἐᾶν τὸ πρᾶγμα, Iso. T. 14; τὸ μακρὰν χ. φράσαι τὸ μηκέτι φροντιεῖν δηλοῖ, Luc. t. i, p. 727; Xen. A. vii, 3, 12; τοὺς ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὅρνις πόλλ' ἐγὰ χ. λέγω, Eur. Hi. 1061; τὰς δυητῶν ἐγὰ χ. κελεύω δεῶν ἔτερ προμηθίας, Poet in Sto. M. O. vii, p. 190; VK. ix, 41, 35; WE. ix, 45; iv, 127, 25.

25. σχύντων τὴν Z.] Anaxilaus soon afterwards expelled them, re-peopled the town, and called it Messana, Thu.

vi, 4. WE.

26. Γέληs] The inhabitants were afterwards transferred to the more modern town of Phintias, which was sometimes called Gela in consequence. The neighbouring river Gelas is now Fiume di Terra Nuova. LR. A.

27. Ίνυκον] χωρίον πάνυ σμικρόν, Pla. Hi. ma. 5, 9; now the monastery of St John de Arenis. WS. It was probably near the mouth of the Hypsa to the east of Selinus. LR.

άνδραπόδων τὰ ἡμίσεα μεταλαβεῖν τῶν ἐν τῆ πόλι, τὰ δ' ἔπὶ τῶν ἀγρῶν πάντα Ἱπποκράτεα λαγχάνειν. τοὺς μὲν δὴ πλεῦνας τῶν Ζαγκλαίων αὐτὸς ἐν ἀνδραπόδων λόγφ εἶχε δήσας, τοὺς δὲ κορυφαίους αὐτῶν τριηκοσίους ἔδωκε τοῖσι Σαμίοισι κατασφάξαι· οὐ μέντοι οἵ γε Σάμιοι ἐποίησαν ταῦτα. (24) Σκύθης δὲ, ὁ τῶν Ζαγκλαίων μούναρχος, ἐκ τῆς Ἰνύκου ἐκδιδρήσκει²8 ἐς Ἱμέρην· ²9 ἐκ δὲ ταύτης παρῆν ³0 ἐς τὴν ᾿Ασίην, καὶ ἀνέβη παρὰ βασιλέα Δαρεῖον. καὶ μιν ἐνόμισε Δαρεῖος πάντων ἀνδρῶν δικαιότατον εἶναι, ὅσοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος παρ᾽ ἐωυτὸν ἀνέβησαν. καὶ γὰρ, παραιτησάμενος βασιλέα, ἐς Σικελίην ἀπίκετο, καὶ αὖτις ἐκ τῆς Σικελίης ὀπίσω παρὰ βασιλέα, ἐς δ ³¹ γήρα, μέγα ³² ὅλβιος ἐὼν, ἐτελεύτησε ἐν Πέρσησι. Σάμιοι δὲ, ἀπαλλαχθέντες Μήδων, ἀπονητὶ πόλιν καλλίστην Ζάγκλην περιεξεξλήατο.³3

- (25) Μετὰ δὲ τὴν ναυμαχίην τὴν ὑπὲρ Μιλήτου γενομένην, Φοίνικες, κελευσάντων Περσέων, κατῆγον ἐς Σάμον Αἰάκεα τὸν Συλοσῶντος, ὡς πολλοῦ τε ἄξιον γενόμενόν σφισι καὶ μεγάλα κατεργασάμενον καὶ Σαμίοισι μούνοισι τῶν ἀποστάντων ἀπὸ Δαρείου, διὰ τὴν ἔκλειψιν τῶν νεῶν τῶν ἐν τῷ ναυμαχίῃ, οὕτε ἡ πόλις, οὕτε τὰ ἰρὰ ἐνεπρήσθη. Μιλήτου δὲ ἀλούσης, αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἰ Πέρσαι τὰς μὲν ἐθελοντὴν ¾ τῶν πολέων ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκῃ προσηγάγοντο. ταῦτα μὲν δὴ οὕτω ἐγίνετο.
- (26) 'Ιστιαίφ δὲ τῷ Μιλησίφ, ἐόντι περὶ Βυζάντιον καὶ συλλαμβάνοντι τὰς 'Ιώνων ὁλκάδας ἐκπλωούσας ἐκ τοῦ Πόντου ³⁵, ἐξαγγέλλεται τὰ περὶ Μίλητον γενόμενα. τὰ μὲν δὴ περὶ 'Ελλήσποντον ἔχοντα πρήγματα ἐπιτράπει Βισάλτη, 'Απολλοφάνεος παιδὶ, 'Αβυδηνῷ' αὐτὸς δὲ, ἔχων Λεσβίους, ἐς Χίον ἔπλεε' καὶ Χίων φρουρῆ, οὐ προσιεμένη μιν, συνέβαλε ἐν Κοίλοισι ⁸⁶ καλεομένοισι τῆς Χίης

28. ἐκδιδρήσκει] vi, 90; ix, 88; Thu. i, 126; vi, 7; Arist. V. 126. The aorist ἐξέδραν occurs, iv, 148; Arist. C. 55; Eur. Hr. 14. EE.

29. 'Ιμέρην] Himera was to the west of the mouth of a river which bore the same name; it is now called Termini from Sepual 'the warm baths.' A. LR.

32. $\mu\dot{\epsilon}\gamma\alpha$] vii, 190. Ælian has imitated this sentence, $\mu\dot{\epsilon}\gamma\alpha$ $\delta\lambda\delta$ os $\delta\nu$, $\gamma\dot{\gamma}\rho\gamma$ $\kappa\alpha\dot{\epsilon}\epsilon\dot{\epsilon}\tau\rho\epsilon\dot{\epsilon}\dot{\epsilon}\nu\dot{\epsilon}$ $\delta\dot{\nu}$ $\delta\dot{\nu}$, V. H. viii, 17. The neuter adjective is used adverbially with each degree of comparison. HGV, on VG, iii, 7, 12.

33. περιεβεβλήατο] The passive for the middle; 'had appropriated to

themselves; 'literally, 'had surrounded for themselves,'or 'invested themselves with.' SW. It appears a metaphor taken from dress.

34. ἐθελοντὴν] 'voluntarily.' This word is properly an adjective, and may stand for κατὰ ἐθελοντὴν τρόπον, or here κ. ἐ. προσαγωγήν; in the same sense as in Thu. i, 82.

35. τοῦ Πόντου und. Εὐξείνου, which

was peculiarly so called.

36. Κοίλοισι] Chios is divided into two parts. The first is elevated and looks to the west; we see there hills covered with wood, and deep and dark 'hollows,' from which a great number χώρης τούτων τε δη έφόνευσε συχνούς καὶ τῶν λοιπῶν Χίων, οἶα δὴ κεκακωμένων ἐκ τῆς ναυμαχίης, ὁ Ἱστιαῖος, ἔχων τοὺς Λεσβίους, ἐπεκράτησε, ἐκ Πολίχνης ¾ τῆς Χίων ὀρμεώμενος. (27) Φιλέει ¾ δὲ κως προσημαίνειν ¾, εὖτ' ἄν μέλλη 40 μεγάλα κακὰ ἢ πόλι ἢ ἔθνεϊ ἔσεσθαι καὶ γὰρ Χίοισι πρὸ τούτων σημήϊα 41 μεγάλα ἐγένετο. τοῦτο μέν σφι πέμψασι ἐς Δελφοὺς χορὸν νεηνιέων ἐκατὸν, δύο μοῦνοι τούτων ἀπενόστησαν, τοὺς δὲ ὀκτώ τε καὶ ἐννενήκοντα αὐτῶν λοιμὸς ὑπολαβὼν 42 ἀπήνεικε 43 τοῦτο δὲ, ἐν τῆ πόλι τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον, ὀλίγον πρὸ τῆς ναυμαχίης, παισὶ γράμματα διδασκομένοισι ἐνέπεσε ἡ στέγη, ὥστε ἀπ' 44 ἐκατὸν καὶ εἴκοσι παίδων εἶς μοῦνος ἀπέφυγε. ταῦτα μέν σφι σημήϊα ὁ Θεὸς προέδεξε μετὰ δὲ ταῦτα, ἡ ναυμαχίη ὑπολαβοῦσα, ἐς γόνυ τὴν πόλιν ἔβαλε 46 ἐπὶ δὲ τῆ ναυμαχίη ἐπεγένετο Ἱστιαῖος, Λεσβίους ἄγων κεκακω-

of small rivers spring. MLT. LR. 'The Hollows' of Eubœa are mentioned, vi, 100, 20. There were also districts of Syria and Elis so called; and a borough of Attica bore the same name, vi, 103; Æsch. Ct. 65.

37. Hollyns] 'Little Town.' There

37. Πολίχνης] 'Little Town.' There were towns of the same name in Crete, vii, 170; in Sicily, and in Troas. WE. LR.

38. φιλέει] iii, 82, 64; δ δεὸs may be understood here, as it occurs just below: or the verb may be taken impersonally. SW.

39. προσημαίνειν] If φιλέει be construed impersonally, this infinitive must be considered as an active used for the passive, as δηλοῖ, i. e. δῆλόν ἐστι, ii, 117; ix, 68; διέδεξε, ii, 134; iii, 82; ἐδηλωσε, Χεπ. C. vii, 1, 30; Μ. i. 2, 32. In a military sense the nominative δ σαλπιγκτης may be understood before the verb ἐσήμηνε, viii, 11, 48; SW. Χεπ. Α. i, 2, 17; ii, 2, 2; iii, 4, 3; (HU.) iv, 3, 23; vi, 5, 15; C. v, 3, 52; MA, 294. Eur. Hr. 830; ἔσεισε for σεισμός ἐγένετο, Thu. iv, 52; ΕΕ. Χεπ. H. iv, 7, 4; σημῆναι for σημεῖον εἶναι, Thu. ii, 8; σημαῖνειν πρό τῶν μελλόντων, Xen. H. v, 4, 17. BF.

40. μέλλη] After particles of time the subjunctive is used, when an action, frequently occurring, is mentioned in the present or future tense. MA, 521.

41. σημήτα μ.] ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, Hom. Il. B, 308. SS. 42. ὑπολαβὰν] 'overtaking:' just

42. ὁπολαβῶν] 'overtaking:' just below, and iv, 179; vii, 75; vii, 170; viii, 118: ἐπιλαβῶν is the same, ἐ. δὲ λοιμὸς τὸν στρατὸν ἔφθειρε, viii, 115; W.E. ἀπολαμφθέντες, ii, 115; ix, 114; 'intercepted.' Appian has imitated Herodotus in the use of these three verbs, ἀναχθέντα αὐτὸν χειμῶν ὁπέλαβε, R. iii, 12, 2; λιμὸς ὁμοῦ καὶ λοιμὸς ἐπέλαβε 'Ρωμαίους, fr. t. iii, p. 16; τὴν δίοδον ἀπολαμβάνων, C. iv, 109. The first is generally applied to a storm. SW.

44. ἀπ'] 'of,' i. e. 'out of: 'a sense not noticed by MA.

45. δς γόνυ ξέαλε] This metaphor, taken from wrestling, is often used by App. R. viii, 94; C. ii, 146; τοὺς δημοκόπους ὁ δῆμος, ἐπὶ πλεῖστον ἐξάρας, ἐς γ. ἔβριψε, iii, 20; καταστρεψάμενος [vi, 27, 46;] αὐτὴν καὶ κλίνας ἐς γ. ib. 30; Bas. the Gr. E. 301, p. 437, c; Bas. of Sel. M. S. Th. ii, 12, p. 168; WE. (τὴν πόλιν) οὐ, τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, εἰς γ. πεσοῦσαν, ἀλλ' ἐπὶ στόμα, ἀνέστησεν αδθις, Æl. V. H. iii, 17; ὁ παρὰν ὑμῶν ἀγὰν πρόκειται ὑπὲρ ἐκκλησιῶν εἰς γ. κατενεχ. Θεισῶν, Chrys. Εp. ad In. t. iii, p. 522, a; VK. 'Ασία χθὰν αἰνῶς ἐπὶ γ. κέκλιται, Æsch. P. 926. (BL.) γνὸξ ἔριπε occurs repeatedly in Homer, Il. Ε, 68 &c; incidit ictus ad terram duplicato poplite, Vir. Æ. xii, 926.

μένων δε των Χίων, καταστροφήν εύπετέως αὐτων έποιήσατο.46 (28) Ένθεῦτεν δὲ ὁ Ἱστιαῖος ἐστρατεύετο ἐπὶ Θάσον 47, ἄγων Ἰώνων καὶ Αἰολέων συχνούς. περικατημένω δέ οἱ Θάσον ήλθε άγγελίη, ως οἱ Φοίνικες άναπλώουσι ἐκ τῆς Μιλήτου ἐπὶ τὴν ἄλλην Ίωνίην. πυθόμενος δὲ ταῦτα, Θάσον μὲν ἀπόρθητον λείπει, αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Λέσβον ἡπείγετο, ἄγων πᾶσαν τὴν στρατιήν. ἐκ Λέσβου δέ, λιμαινούσης 48 οἱ τῆς στρατιῆς, πέρην διαβαίνει, ἐκ τοῦ 'Αταρνέος 49 ως αμήσων τον σίτον, τόν τε ένθεῦτεν καὶ τον έκ Καίκου 50 πεδίου, τὸν τῶν Μυσῶν. ἐν δὲ τούτοισι τοῖσι χωρίοισι ἐτύγχανε έων "Αρπαγος, άνηρ Πέρσης, στρατηγός στρατιής ούκ όλίγης δς, οί άποβάντι συμβαλών, αὐτόν τε Ίστιαῖον ζωγρίη ἔλαβε, καὶ τὸν στρατόν αὐτοῦ τὸν πλέω διέφθειρε. (29) Ἐζωγρήθη δὲ ὁ Ἱστιαῖος ώδε∙ ώς έμάχοντο οἱ "Ελληνες τοῖσι Πέρσησι ἐν τῆ Μαλήνη τῆς 'Αταρνείτιδος χώρης, οἱ μὲν συνέστασαν ⁵¹ χρόνον ἐπὶ πολλὸν, ἡ δὲ ἵππος ὕστερον ὁρμηθεῖσα ἐπιπίπτει τοῖσι Ελλησι τότε δὴ ἔργον 52 της ίππου τοῦτο εγένετο καὶ τετραμμένων τῶν Ελλήνων, ὁ Ιστιαῖος, έλπίζων οὐκ ἀπολέεσθαι ὑπὸ βασιλέος διὰ τὴν παρεοῦσαν ἁμαρτάδα, φιλοψυχίην τοιήνδε τινα αναιρέεται ως φεύγων τε κατελαμβάνετο ύπ' άνδρὸς Πέρσεω, καὶ ώς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι, Περσίδα γλώσσαν μετείς 53, καταμηνύει έωυτον, ώς είη Ίστιαΐος ὁ Μιλήσιος. (30) Εἰ μέν νυν, ὡς ἐζωγρήθη, ἄχθη αγόμενος 54 παρα βασιλέα Δαρεῖον, ὁ δὲ 55 οῦτ' αν ἔπαθε 56 κακὸν

46. καταστροφήν ἐποιήσατο] a periphrasis for κατεστρέψατο. HGV, on VG, v, 10, 9.

47. $\Theta d\sigma o \nu$] now Thaso. LR. It had formerly many names, which will be found in A.

48. λιμαινούσης] Ίνα μὴ λιμήνειε ἡ στρατιὴ, vii, 25; WE. ἐλίμαινεν ὁ στρατὸς αἰτῷ καὶ τὴν πόαν ἡρτοποίουν, Αρρ. ii 61. SW.

App. ii, 61. SW.
49. 'Αταρνέοs] From the present passage it is probable that after the revolt of the Ionians the Persians had restored this territory to the Mysians. LR. s. i, 160, 60.

50. Kaikou] Mysusque Caïcus, Vir. G. iv, 370. LR. Its modern name is Mandragoræi, MNN. or, according to others, Girmasti. A.

52. έργον] 'then it became the business of the cavalry:' i.e. 'the ca-

valry put the finishing stroke to the action.'

53. μετελς] The simple verb is more common, ii, 2; WE. but the compound occurs, vi, 37; ix, 16; SW. Έλλάδα γλῶσσαν ἱέντα, ib.

54. ἄχθη ἀγόμενος] Our author in like manner has lόντες ἤῖσαν, νi, 34; φείγων ἐκφείγει, ν, 95; οἰχεσθαι οἰχομένους, νii, 220; WΕ. ἔφη λέγων, i, 118; 125; ν, 36; 49; εἰσὶ ἐόντες, iii, 49; ἔστι ἐοῦσα, iii, 108; ἀρνέεται οὐ φάμενος, iv, 68. STG.

55. δ δè] Both these words are superfluous. This pleonasm is Homeric. SW.

56. οὐτ' ἀν ἔπαθε] This conjecture of the historian rests on the good-nature of Darius, his gratitude for past services, and that humane law of the Persians, τὸ μὴ μιῆς αὐτίης ἔνεκα μήτε αὐτὸν τὸν βασιλέα μηδένα φονεύειν ἀλλὰ λογισάμενος ἡν εδρίσκη πλέω τε καὶ μέζω τὰ ἀδικήματα ἐὐντα τῶν ὑπουργημάτων, i, 137; Aristid. Ap. p. Q.

οὐδὲν, δοκέειν έμοι 57, ἀπῆκέ 58 τ' αν αὐτῷ τὴν αίτίην νῦν δέ μιν. αὐτῶν τε τούτων είνεκα, καὶ ίνα μη, διαφυγών 59, αὖτις μέγας 60 παρά βασιλέϊ γένηται, 'Αρταφέρνης τε ὁ Σαρδίων ϋπαρχος, καὶ ὁ λαδών "Αρπαγος, ώς ἀπίκετο ἀγόμενος ές Σάρδις, τὸ μὲν αὐτοῦ σῶμα αύτοῦ ταύτη ἀνεσταύρωσαν 63, την δὲ κεφαλην ταριχεύσαντες ἀνήνεικαν παρά βασιλέα Δαρείον ές Σούσα. Δαρείος δέ, πυθόμενος ταῦτα καὶ ἐπαιτιησάμενος τοὺς ταῦτα ποιήσαντας, ὅτι μιν οὐ ζώοντα άνηγαγον ές όψιν την έωυτου, την κεφαλην την Ίστιαίου λούσαντάς τε καὶ περιστείλαντας εὖ ένετείλατο θάψαι⁶¹, ὡς ἀνδρὸς μεγάλως έωυτῷ τε καὶ Πέρσησι εὐεργέτεω.62 τὰ μὲν περὶ Ιστιαΐον οὕτω έσχε.

(31) Ο δε ναυτικός στρατός ο Περσέων, χειμερίσας περί Μίλητον, τῷ δευτέρῳ ἔτεϊ ὡς ἀνέπλωσε, αἰρέει εὐπετέως τὰς νήσους τὰς πρός τη ήπείρω κειμένας, Χίον και Λέσβον και Τένεδον. 63 δκως δέ

V. t. iii, p. 419. The gratitude of Darius to foreigners is exemplified in the instances of Democedes, iii, 130 &c; Syloson, iii, 140; Coës, and others, v, 11; vi, 41. His clemency is shown in his treatment of the Eretrians, vi, 119; and Milesians, vi, 20; who had highly offended him. He even par-doned Oribazus the Hyrcanian and some Persians of rank, who had conspired against his life; Æl. V. H. vi, 14. And great as was the offence of Histiseus, it was outweighed by the service he had rendered in preserving the bridge across the Danube, and thereby saving the king and the whole army, iv, 137. By the aforesaid law Teribazus seems to have been acquitted; Diod. xv, 11; by the same, Arbaces των κινδύνων ἀπέλυσε τον Βέλεσυν, φήσας μείζονας είναι τας έξ αύτοῦ προγεγενημένας εὐεργεσίας τῶν ботерог абинпиатыч, Ctes. ii, 28; [the life of Sandoces was saved by it, vii, 194, 8. ED.] Pausanias alludes to the same custom, ix, p. 776. The way in which Darius speaks of Histizeus when dead, and his honourable treatment of his remains, afford further confirmation to our author's opinion. VK.

į

į

58. ἀπῆκε] The nominative Δαρείος or βασιλεύς must be supplied. SW. This verb is also constructed with an

accusative of the person and a genitive of the thing. SS.

59. διαφυγών] und. την κόλασιν, LR. οτ το δίκην διδόναι, ας ένιοι παραβαίνοντες διαφεύγουσι τὸ δ. δ. Xen. M. iv, 4, 7.

60. μέγας] "The king made Daniel a great man," έμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τον Δανιήλ, και δόματα μεγάλα και πολλά έδωκεν αυτφ, &c. Lxx, Daniel

ii, 48. 'a beg,' s. i, 161, 67*.
61. Sayai] Speaking of deceased parents, Hippias says, λέγω τοίνυν άελ και παντι και πανταχοῦ κάλλιστον είναι άνδρὶ πλουτοῦντι ύγιαίνοντι, τιμωμένω ύπο των Έλλήνων, αφικομένω els γηρας, τους αυτου γονέας τελευτήσαντας καλώς περιστείλαντι, ύπο τών αύτοῦ έκγόνων καλώς και μεγαλοπρεπώς τα-φήναι, Pla. H. ma. 26; τέλος, δακρύ-σας περισσά την κεφαλήν έκείνην, τοῖς Πέρσαις λέγει λούσαντας έντίμως καταθάψαι, ώς εθεργέτου τῶν Περσῶν μεγάλως ὑπηργμένον, Tzetz. Ch. iii, 535. VK. s. vii, 238, 94.

62. εὐεργέτεω] viii, 85.
63. Τένεδον] This island still retains its name. It was anciently called Leucophrys, 'White Brow.' A. LR. δφρῦς δρεινή occurs in Stra. v, p. 366; and the same metaphor is used by St Luke iv. 29. HU in English it is Luke iv, 29; HU. in English it is very common.

λάβοι τινὰ τῶν νήσων, ὡς ἐκάστην ⁶⁴ αἰρέοντες, οὶ βάρβαροι ἐσαγήνευον 65 τοὺς ἀνθρώπους. σαγηνεύουσι δὲ τόνδε τὸν τρόπον άνηρ άνδρὸς άψάμενος τῆς χειρὸς, ἐκ θαλάσσης τῆς βορηίης ἐπὶ τὴν νοτίην διήκουσι, καὶ ἔπειτα διὰ πάσης τῆς νήσου διέρχονται ἐκθηρεύοντες 66 τους άνθρώπους. αίρεον δε και τας έν τη ήπείρω πόλιας τὰς Ἰάδας κατὰ τὰ αὐτά. 67 πλην οὐκ ἐσαγηνευον τοὺς ἀνθρώπους. ου γὰν οἶά τ' ἢν. (32) Ἐνθαῦτα Περσέων οἱ στρατηγοὶ οὐκ έψεύσαντο τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπηπείλησαν τοῖσι Ιωσι στρατοπεδευομένοισι έναντία σφίσι. ώς γαρ δή έπεκράτησαν των πολίων, τας πόλιας ένεπίμπρασαν αὐτοῖσι τοῖσι ἱροῖσι. 68 οὕτω δη τὸ τρίτον 69 "Ιωνες κατεδουλώθησαν, πρῶτον μὲν ὑπὸ Λυδῶν, δὶς δὲ ἐπεξῆς τότε ὑπὸ Περσέων. (33) 'Απὸ δὲ Ἰωνίης ἀπαλλασσόμενος, ὁ ναυτικὸς στρατός τὰ ⁷⁰ ἐπ' ἀριστερὰ ⁷¹ ἐσπλέοντι ⁷² τοῦ Ἑλλησπόντου αῖρεε πάντα τὰ γὰρ ἐπὶ δεξιὰ αὐτοῖσι τοῖσι Πέρσησι ὑποχείρια ἦν γεγονότα κατ' ήπειρον. Είσὶ δὲ ἐν τῆ Εὐρῶπη αΐδε τοῦ Ἑλλησπόντου Χερσόνησός τε, έν τη πόλιες συχναί ένεισι, και Πέρινθος, και τὰ τείχεα τὰ ἐπὶ θρηίκης, καὶ Σηλυβρίη⁷³ τε, καὶ Βυζάντιον. Βυζάντιοι μέν νυν, καὶ οἱ πέρηθεν Καλχηδόνιοι, οὐδ' ὑπέμειναν ἐπιπλέοντας

65. ἐσαγήνευον] iii, 149; ἐθήρευον,
ηχμαλώτιζον, ἡλίευον, Hes. from σαγήνης δίκτυον, πλέγμα τι ἐκ καλάμων
εἰς δήραν ἰχθύων, Hes. and Phav.
SS. ὡς οὐδεἰς Ἐρετριέων αὐτὸν ἀποπεφευγὼς εἰη, συνάψαντες γὰρ τὰς χεῖρας
σαγηνεύσαιεν πᾶσαν τὴν Ἐρετρικὴν
οἰ στρατιῶται τοῦ Δάτιδος, Pla. de
L. iii, 14; (AST.) ἰχθύων πάθει περὶ
τὴν ἄλωσιν χρήσασθαι, σαγηνευθῆναι
γὰρ καὶ ἀλῶναι πάντας, Philost. i, 23.
VK. s. i, 191, 8. There is a game
still in vogue among boys (in which I have often borne a part), exactly resembling the σαγήνη τῶν ἀνθρώπων,
and called by the name 'Widdy' or 'Withy,' a word of northern origin.
The English seine is derived from
σαγήνη, as the French reine is from
regina. While speaking of pastimes
it may not be irrelevant to refer to
Min. F. c. 3; for a very animated and
exact description of the play called "Ducks and Drakes."

66. ἐκθηρεύοντες] s. Æsch. P. 238.

67. κατά τὰ αὐτὰ] i, e, εὐπετέως, LAU.

68. αὐτοῖσι...ίροῖσι] und. σύν. ΒΟ,

466. HGV, RZ, and HE, on VG, iv, 10; and ix, 5, 13. When a word which expresses the accompaniment has $ab\tau bs$ with it, both, in the sense of together with, are put in the dative, without σbr ; the preposition is very rarely expressed. MA, 400, f. Hom. II. Θ , 24. (TR.) temples and all. Θ . τb $\tau p t \tau p t \tau c$. t t t t t. t t t t t. t t t t t. t t t t t.

70. τά] und. χωρία.

71. ἐπ' ἀριστερὰ] und. μέρη, BO, 171. as well as in ἐπὶ δεξιὰ which follows. SH. ἐπὶ δεξιὰ ἐσπλέοντι, iii, 90 ἐ. δ. ἐσιόντι, i, 51; τὸ μὲν ἐ. δ. τῆς ὁδοῦ, τὸ δὲ ἐπ' ἀ. vii, 39; ἐπ' ἐ. δ. ἴωσι, εἴτ' ἐπ' ὰ. Hom. Il. M, 239; ἐπ' ὰ. Ν, 675; WE. ἡ Θράκη (ἐν τῆ ᾿ Λοίᾳ) ἐστὶν ὲ. δ. εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι, Xen. A. vi, 4, 1: s. ἔστι πόλις ἐν δεξιᾶ ἐσπλέοντι, Thu. i, 24; (DU. BF.) and καταβαίνοτι ἐν δ.... ἐκ δὲ λαιᾶς, App. pr. R. H. 2. (SW.)
73. Ջηλυβρίη] still retains its name,

73. Σηλυθρίη] still retains its name, signifying 'the City of Selys.' Βρία γάρ, κατά θράκας, ἡ πόλις, Steph. and Stra. vii, p. 491. HU. s. iv, 93, 41; vii, 58, 18. Our 'borough' and 'burgh' (byrig in Saxon) have a com-

τοὺς Φοίνικας, ἀλλ' οἴχοντο, ἀπολιπόντες ⁷⁴ τὴν σφετέρην⁷⁵, ἔσω ἐς τὸν Εὕξεινον πόντον καὶ ἐνθαῦτα πόλιν Μεσαμβρίην οἴκησαν. ⁷⁶ οἱ δὲ Φοίνικες, κατακαύσαντες ταύτας τὰς χώρας τὰς καταλεχθείσας⁷⁷, τράπονται ἐπί τε Προκόννησον ⁷⁸, καὶ ᾿Αρτάκην ⁷⁹ πυρὶ δὲ καὶ ταύτας νείμαντες, ἔπλωον αὖτις ἐς τὴν Χερσόνησον, ἐξαιρήσοντες τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων, ὅσας πρότερον προσχόντες οὐ κατέσυραν. ἐπὶ δὲ Κύζικον ⁸⁰ οὐδὲ ἔπλωσαν ἀρχήν ⁸¹ αὐτοὶ γὰρ Κυζικηνοὶ, ἔτι πρότερον τοῦ Φοινίκων ἔσπλου, ἐγεγόνεσαν ὑπὸ βασιλεῖ, Οἰβάρεῖ τῷ Μεγαβάζου ὁμολογήσαντες, τῷ ἐν Δασκυλείψ⁸² ὑπάρχῳ. τῆς δὲ Χερσονήσου, πλὴν Καρδίης ⁸³ πόλιος, τὰς ἀλλὰς πάσας ἐχειρώσαντο οἱ Φοίνικες.

(34) 'Ετυράννευε δὲ αὐτέων μέχρι τότε ⁸⁴ Μιλτιάδης ὁ Κίμωνος τοῦ Στησαγόρεω, κτησαμένου την ἀρχην ταύτην πρότερον Μιλτιάδεω τοῦ Κυψέλου τρόπω τοιῷδε· εἶχον Δόλογκοι ⁸⁵ Θρήϊκες την Χερσόνη-

mon origin with the word Bpla; and hence Salisbury.

74. οίχοντο, ἀπολιπόντες] By the punctuation here adopted the verb refers to ἐs τὸν πόντον, the participle to τὴν σφετέρην, and the phrase does not fall under the formulary given, i, 1, 55.

75. την σφετέρην] und. πόλιν.

76. οίκησαν] λέγονται οἱ Βυζάντιοι πτοηθήναί ποτε τοὺς Φοίνικας ἐπιπλέοντας, καὶ ἀποφυγεῶν τὴν σφετέραντοιγόντας δὲ εἰς τὸν Εδξεινον μετὰ τῶν Καλχηδονίων οἰκήσαι τὴν Μεσημβρίαν πόλιν, Eust. on Dio. P. 803.

77. τὰς καταλεχθείσας] 'here enu-

78. Προκόντησον] 'Hind Island,' now Marmara, was anciently called Elaphonnesus 'Stag Island,' and Nebris 'Fawn;' Schol. on Ap. of Rh. ii,

279. LR.

Ė

÷

ľ

ż

ŕ

ì

79. 'Aprdenr] adjoining to Cyzicus, in the neighbourhood of which there is a place still called Artaki. LR.

80. Kó(kov] Cyzicum nobilis civitas, arce, mænibus, portu, turribusque marmoreis, Asiaticæ plagæ litora illustrat, Flo. iii, 5. It is now in ruins, but still bears the same name; it is also called Cavidag. LR. A.

also called Capidag. LR. A. 81. $\Delta \rho \chi \eta \gamma$ vii, 9, 78; 'at all.' ZN, HE, and RZ, on VG, iii, 3, 8.

82. Δασκυλείφ] now Diaskillo or Dasceli. A. LR.

83. Kapôins] This town was so named from being built in the form of 'a Heart.' It was also called Hexamilium 'Six Miles,' from the breadth of the isthmus, and is now Hexamili. A. LR.

84. μέχρι τότε] i. e. μ. τοῦτό τε χρόνου, so τῷ τότ' ἐν χρόνο, Soph. Œ.

Ř. 564.

85. Δόλογκοι] Δόλογκοι καὶ 'Αψίνθιοι έθνη δμορα περί τον 'Ελλήσποντον' οί δὲ Δόλογκοι κατεπολέμουν τοὺς 'Αψινθίους. ἐρωτῶσιν οδν ᾿Αψινθίοις τον Βεον, ὑπῶς αν ἀπαλλαγῶσι τῶν κακῶν; ᾽ έχρησεν αὐτοῖς, ὅτι "τὸν πρῶτον ὑπο-δεχόμενον ὑμᾶς ᾿Αθήνῃσιν αὐτὸν ἐκεῖνον στήσατε τύραννον." ἀκούσαντες τοῦτο οί Αψίνθιοι ήρξαντο περινοστείν τας πόλεις καὶ, τέλος, έλθόντας αὐτοὺς εἰς Αθήνας ὑπεδέξατο ὁ Μιλτιάδης ἐκ τούτου οδυ έγνωσαν δτι ό χρησμός τούτον δηλοι είτα διελέχθησαν αὐτῷ περὶ τούτου δ δ οὐκ ἐβουλήθη, ἀλλὰ λέγει 'Αψινθίοις, ὅτι " (ἔτι) πέμψαντες εἰς Πυθίαν, μάθετε ἀκριβέστερον, εὶ περὶ εμοῦ λέγει δ χρησμός." πεμψάντων οδν αὐτῶν, λέγει, ὅτι '' ναί περί αὐτοῦ λέγει (λέγω?)." ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, πάλιν Αψινθίοις λέγει ὁ Μιλτιάδης, ὅτι " ἐὰν κελεύση ή πόλις, γίνομαι" κελευσάσης οδν της πόλεως, εγένετο τύραννος, from

σον ταύτην. 86 οὖτοι ὧν οἱ Δόλογκοι, πιεσθέντες 87 πολέμφ ὑπὸ Αψινθίων, ές Δελφούς επεμψαν τούς βασιλέας 88, περί τοῦ πολέμου χρησομένους. ή δὲ Πυθίη σφι άνεῖλε 'οἰκιστην ἐπάγεσθαι ἐπὶ την ΄ χώρην τοῦτον, δς ἄν σφεας, ἀπιόντας ἐκ τοῦ ἱροῦ, πρῶτος ἐπὶ ' ξείνια 89 καλέση.' ἰόντες δὲ οἱ Δόλογκοι τὴν ἱρὴν ὁδὸν 90, διὰ Φωκέων τε καὶ Βοιωτών ήϊσαν καί σφεας ώς οὐδεὶς ἐκάλεε, ἐκτράπονται ἐπ' 'Αθηνέων. (35) 'Εν δὲ τῆσι 'Αθήνησι τηνικαῦτα εἶχε μὲν τὸ πᾶν κράτος Πεισίστρατος άταρ έδυνάστευέ * τι καὶ 91 Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου, έων οικίης τεθριπποτρόφου ⁹², τὰ μὲν ἀνέκαθεν ⁹³ ἀπ' Αἰακοῦ τε καὶ Αἰγίνης 94 γεγονώς, τὰ δὲ νεώτερα 95 'Αθηναῖος' Φιλαίου, τοῦ Αΐαντος παιδός, γενομένου πρώτου τῆς οἰκίης ταύτης 'Αθηναίου. οδτος ὁ Μιλτιάδης, κατήμενος έν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωυτοῦ 96, δρέων τούς Δολόγκους παριόντας, έσθητα έχοντας ούκ έγχωρίην καὶ αίγμας, προσεβώσατο καί σφι προσελθοῦσι έπηγγείλατο καταγωγήν καὶ ξείνια. 97 οἱ δὲ, δεξάμενοι, καὶ ξεινισθέντες ὑπ' αὐτοῦ, ἐξέφαινον παν οι το μαντήϊον έκφηναντες δε, εδέοντο αυτου τῷ θεῷ μιν 98 πείθεσθαι. Μιλτιάδεα δε ακούσαντα παραυτίκα έπεισε ο λόγος, οξα άχθύμενόν τε τῆ Πεισιστράτου άρχῆ, καὶ βουλόμενον έκ ποδῶν ⁹⁹

Schol. (Ms.) on Aristid. who has told the story of the Apsinthians instead of the Dolonci. VK.

36. τὴν Κ. ταύτην] i, 27, 93; vi, 40. As Chersonesus signified 'peninsula,' it applied to more than one place: this accounts for the addition of the demonstrative pronoun. The Romans applied the name κατ' ἐξο-χὴν to Αsia Minor, (which Appian calls ἡ μεγάλη Κεβρύντησος, pr. R. H. 2); as we do to Spain and Portugal.

87. πιεσθέντες] 'being hard pressed.'
88. βασιλέας] It was customary for kings either to consult the oracle in person, or to send a prince of the blood or other personage of distinction for that purpose. Thus Laius δεωρδε έκδημών άπεστάλη, Soph. Œ. R. 114; and Œdipus says παδα Μενοικέος Κρέοντ', έμαντοῦ γαμβρὸν ἐς τὰ Πυθικά ἔπεμψα Φοίδου δώμαθ', ὡς πόθοιθ', ὅ τι δρών ἡ τί φωνών, τήνδε βυσαίμην πόλιν, 69; and accosts Creon thus on his return, ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, &c; 85: s. Liv. i, 56, 5.

89. $\epsilon \pi i \xi \epsilon i \nu i a$] und. $\delta \epsilon \hat{n} \pi \nu a$; in the form $\epsilon \pi i \xi \epsilon i \nu i a$, $\tau \rho a \pi \epsilon \zeta p$ is to be understood. LAU., i 118,66.

90. lphr δδδν] The most celebrated 'sacred road' was that from Athens to Eleusis. The way here meant was perhaps that by which the Athenians sent religious processions to Delphi. WE. If so, asks LAU, why should the compound ἐκτράπονται have been used? The context would seem to imply that the road, after passing through Phocis and Bœotia, went towards the Peloponnesus.

91. ἐδυνάστενέ τι καὶ] ' was also possessed of some influence.'

95. τὰ νεώτερα] Neuter adjectives, either with or without an article, are very often put for adverbs: but comparatives are almost always expressed by the singular, and superlatives by the plural. MA, 260, 1; 446, 7

96. τοῖσι ἐωντοῦ] The villa of Miltiades was at Laciadæ, not far from the borders of Attica. VK.

97. καταγωγήν καὶ ξείνια] 'lodging and hospitable entertainment.'

98. αὐτοῦ...μν] i, 2, 94.

99. ἐκ ποδῶν] or ἐκποδῶν, 'out of the way;' ἐμποδῶν, iv, 118; 'in the way.' LAU.

είναι. αυτίκα δε έστάλη ές Δελφούς, έπειρησόμενος το χρηστήριον, ε εί ποιοίη τά περ αὐτοῦ οἱ Δόλογκοι προσεδέοντο;' (36) Κελευούσης δὲ καὶ τῆς Πυθίης, οὕτω δὴ Μιλτιάδης ὁ Κυψέλου, 'Ολύμπια 100 άναιρηκώς πρότερον τούτων τεθρίππω, τότε, παραλαδών 'Αθηναίων πάντα τὸν βουλόμενον 1 μετέχειν τοῦ στόλου, ἔπλεε αμα τοῖσι Δολόγκοισι καὶ ἔσχε την χώρην. καί μιν οὶ ἐπαγαγόμενοι τύραννον κατεστήσαντο. ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀπετείχισε 2 τὸν ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου έκ Καρδίης πόλιος ές Πακτύην 3, ίνα μη εχοιέν σφεας οί 'Αψίνθιοι δηλέεσθαι 4, έσβάλλοντες ές την χώρην. 5 είσι δε ούτοι στάδιοι έξ τε καὶ τριήκοντα τοῦ Ισθμοῦ ἀπὸ δὲ τοῦ Ισθμοῦ τούτου ή Χερσόνησος είσω πασά έστι σταδίων είκοσι και τετρακοσίων το μηκος. (37) 'Αποτειχίσας ών τὸν αὐχένα 6 τῆς Χερσονήσου ὁ Μιλτιάδης, καὶ τοὺς ᾿Αψινθίους τρόπω τοιούτω ωσάμενος, των λοιπών πρώτοισι έπολέμησε Λαμψακηνοίσι. καί μιν οι Λαμψακηνοί λοχήσαντες αιρέουσι ζωγρίη. Την δε δ Μιλτιάδης Κροίσω τω Λυδώ έν γνώμη γεγονώς.8 πυθόμενος ών ὁ Κροῖσος ταῦτα, πέμπων προηγόρευε τοῖσι

100. 'Ολύμπια] und. άγωνίσματα. FI. as in Πύθια άνελόμενος, vi, 122. A person was also said νικάν ἐν Ὁλυμπία, ib. or, 'Ολυμπιάσι, Pau. vi, 7; or more commonly, in Her. 'Ολυμπιάδα, with which νίκην is to be understood, vi, 70, 35; 103 repeatedly; 125; ix, 33; Pin. O. ii, 5; P. vii, 14; Æl. H. A. xii, 40. In Pausanias an Olympic victor is said ἀνελέσθαι τὸν κότινον, [viii, 26, 5;] and a conqueror in the Pythian games & The Sdorne. WE. VK. It is not known in what years this victory, and that spoken of in vi, 70; were won. LR.
 1. πάντα τὸν βουλόμενον] Pisistra-

tus readily promoted a scheme, by which he was likely to get rid of many restless spirits or disaffected subjects.

WE. s. vi, 44, 59.

2. ἀπετείχισε] vi, 37; SW. the same as οἰκοδομέειν διά τοῦ Ἰσθμοῦ τείχος, viii, 71. Xenophon adds the words εκ δαλάττης ες δάλατταν, Η. iii, 2, 8. In this sense Diodorus uses διατειχίζειν, xiv, 38; WE. and Thucydides the simple verb, as well as its compound with aπd, i, 64. BF.
3. Πακτύην] now Palaia Patino.

εσθαι, i, 17; σιναμωρέειν, i, 152, 100; βλάπτευ, Schol. on Aristid.

5. xépny] Justinian repaired this wall, and strengthened it with additional works against the Thracians. The Romans had previously used similar means to protect the Britons from the incursions of the Picts; namely, the celebrated wall of Severus. And, in a later period of the Empire, the Greeks under Emanuel Palæologus adopted a like precaution to secure the Peloponnesus against the inroads of the Turks. The Chinese constructed that immense work, the great wall of China, as a protection from the Tartars. LR. So the wall of Dercyllidas, Xen. H. iii, 2, 10. LG.

6. αὐχένα] ή μὲν ἐν μέσφ τῆς δαλάττης έκατέρωθεν παρήκουσα γη (καλείται) αύχην, Poll. ix, 18. This word occurs in a metaphorical sense, iv, 85; 89, 33; 118, 68; Xen. A. vi, 4, 2; and Pliny uses cervix in a like signification, H. N. iv, 3; vi, 29. HU.

7. αἰρέουσι ζωγρίη] i.e. ἐζώγρησαν,

i, 86 &c; ζ. έλαθον, vi, 28.

8. ἐν γνώμη γεγονως] i.e. γνώριμος, 'an intimate acquaintance;' SW. STG. or κατὰ νόον ἐὼν, ix, 111; 'be-4. δηλέεσθαι] κακοῦν, iii, 87; σινέ- loved, esteemed.' CY. LR.

Δαμψακηνοϊσι 'μετιέναι Μιλτιάδεα' εί δὲ μὴ⁹, σφέας πίτυος τρόπον¹⁰' απείλεε 'έκτρίψειν.' πλανωμένων δε των Λαμψακηνών έν τοισι λόγοισι 11, τὸ θέλει 12 τὸ ἔπος εἶναι 13, τό σφι ἀπείλησε ὁ Κροῖσος, ' πίτυος τρόπον έκτρίψειν,' μόγις κοτέ μαθών, τῶν τις πρεσθυτέρων είπε τὸ έὸν, " ὅτι πίτυς μούνη 14 πάντων δενδρέων ἐκκοπεῖσα βλα-" στον οὐδένα μετίει, άλλα πανώλεθρος 15 έξαπόλλυται." 16 δείσαντες ών οι Λαμψακηνοί Κροϊσον, λύσαντες μετήκαν 17 Μελτιάδεα. (38) Οὖτος μὲν δὴ διὰ Κροῖσον ἐκφεύγει· μετὰ δὲ, τελευτῷ άπαις, την άρχην τε καί τα χρηματα παραδούς Στησαγόρη τῷ Κίμωνος άδελφεοῦ παιδί όμομητρίου. καί οἱ τελευτήσαντι Χερσονησῖται θύουσι, ὡς νόμος 18 οἰκιστῆ, καὶ ἀγῶνα ἰππικόν 19 τε καὶ

9. «1 δè μη] 'otherwise,' vi, 56; viii, 62, 74; Thu. i, 26; 28; ii, 5; Xen. H. i, 3, 3; A. ii, 1, 1 f; iv, 3, 5; Dem. Ch. 3; Arist. R. 628; St Matthew vi, 1; ix, 17; St Luke v, 36 f. The first hypothetical proposition, which is here suppressed, might have been, εἰ μὲν τὸν Μιλτιάδεα μετιέναι εδούλοντο, καλώς αν έσεσθαι. HGV, iii. ED.

10. πίτυος τρόπου] 'after the manner of a pine-tree.' This expression passed into a proverb, πεύκης τ. Diogenian. Suid. Zenob. and Phal. WE. LR.

11. πλανωμένων έν τ. λ.] 'wandering to and fro in their conversation; ' LR. 'being quite at a loss to discover;' &v τ. λ. is much the same as γενομένης λέσχης, ix, 71.

12. το δέλει] i, 78; το εθέλει, iv, 131, 50. WE. το is put for 5, i, 1, 24; and this for ti, as bs for tis, vi, 124; before γένοιτο, ix, 71; τὰ for τίνα, iii, 51: SW. but it is to be observed, that the relative stands for the interrogative in dependent propositions only. MA, 485. The question with the Lampsacenes was, why the pine, in particular, should be mentioned. LR. s, i, 109, 71.

13. είναι] εθέλει λέγειν, ii, 13; iv, 131, 49; WE. εξίσταντο πάντες καί διηπόρουν, άλλος πρός άλλον λέγοντες· "τί αν βέλοι τοῦτο είναι;" Acts ii, 12; βουλόμεθα γνώναι τί αν β. ταῦτα εί. ib. xvii, 20. HGV, on VG, v, 8, 10. Compare είπον πρός άλλήλους "τί έστι τοῦτο δ λέγει ἡμῶν;... τοῦτο τί έστιν δ λέγει; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεί."

St John xvi, 17 f; τί ἐστι, St Matthew ix, 13; xii, 7.

14. μούνη] quod Herodotus, scriptor historiæ memoratissimus, parum vere dixerit unam solamque pinum arborum omnium cæsam nunquam denuo er iisdem radicibus pullulare, Gell. N. A. viii, 4. VK. "There is a grandeur in such allegories, especially when used in menaces;" Demet. Ph. p. 555.

15. πανώλεθρος] μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον εκθαμνίσητε, Æsch. Th. 71; 930; P. 568; Ch. 921; Eur. 549; Soph. Aj. 839; E. 1009; and, in an active sense, Ph. 322. Compare the expression ¿κτέτριπται πρόβριζος, vi, 86, 3; Eur. Hi. 684. WE. BL.

16. ἐξαπόλλυται] Contrast with this passage the panegyric on the sacred olive, Soph. C. C. 694.

17. λύσαντες μετῆκαν] λύσατε αὐ-

τον, και άφετε υπάγειν, St John xi, 44.
18. νόμος] und. ἐστὶ δύειν. The 18. νόμος] und. ἐστὶ δύειν. The sacrifice offered to heroes, or demigods, differed from that offered to gods, τώ μέν, ως άθανατο, δύουστ τό δὲ ἐτέρφ, ως πρωῖ, ἐναγίζουσι, ii, 44; [s. i, 167, 16;] τῷ μὲν, ως π. μετὰ πλιον δύσαντα ἐναγίζουσιν Εὐαμερίωνι δὲ, ως δεφ, δύουσι, Pau. ii, p. 137. The same honours were paid to Brasidas at Amphipolis, περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ῆρωί τε ἐιτέμνουσι, καὶ τιμὰς δεδώκασιν ἀγώνας καὶ ἐτησίους Βυσίας, και την ἀποικίαν ώς οἰκιστῆ προσέθεσαν, Thu. v, 11. (BF.) VK. s. vii, 43. LR.

γυμνικον έπιστασι, έν τῷ Λαμψακηνῶν οὐδενὶ έγγίνεται 20 άγωνίζεσθαι. πολέμου δὲ ἐόντος πρὸς Λαμψακηνοὺς, καὶ Στησαγόρεα κατέλαβε²¹ άποθανεῖν ἄπαιδα²², πληγέντα ²⁸ τὴν κεφαλὴν πελέκεϊ έν τῷ πρυτανητώ πρὸς ἀνδρὸς, αὐτομόλου μὲν τῷ λόγω 24, πολεμίου δέ, και υποθερμοτέρου 25, τῷ ἔργω. (39) Τελευτήσαντος δὲ καὶ Στησαγόρεω τρόπω τοιῷδε ²⁶, ἐνθαῦτα Μιλτιάδεα τὸν Κίμωνος, Στησαγόρεω δέ του τελευτήσαντος άδελφεον, καταλαμψόμενον τὰ πρήγματα 27 ἐπὶ Χερσονήσου ἀποστέλλουσι τριήρεϊ οἱ Πεισιστρατίδαι οἵ μιν καὶ ἐν ᾿Αθήνησι ἐποίευν εὖ, ὡς οὐ συνειδότες 28 δήθεν 29 τοῦ πατρός Κίμωνος αὐτοῦ τὸν θάνατον. Μιλτιάδης δε, απικόμενος ές την Χερσόνησον, είχε κατ' οίκους 30, τον άδελφεον Στησαγόρεα δηλα δη έπιτιμέων.³¹ οι δε Χερσονησίται, πυνθανόμενοι ταῦτα, συνελέχθησαν ἀπὸ πασέων τῶν πολίων οἱ δυναστεύοντες πάντοθεν κοινώ δε στόλω άπικόμενοι, ώς συλλυπηθησόμενοι 32, έδέθησαν ὑπ' αὐτοῦ. Μιλτιάδης τε δη ἴσχει την Χερσόνησον, πεντακοσίους βόσκων έπικούρους, καλ γαμέει 'Ολόρου τοῦ Θρητκων βασιλέος θυγατέρα Ἡγησιπύλην.33 (40) Οὖτος δὲ 84 ὁ Κίμωνος

19. lππικὸν] 'of chariot-races:' horse-racing was unknown to the ancients. Sophocles has the word lππεία to signify 'charioteering,' E. 505; lππικῶν ἀκτῶνους ἀγὰν, 698; LR. ναυαγίων l. 'of the wrecks of chariots,' 730: 'πποι is constantly occurring in Homer in this sense, πολλοί δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὅπτιοι ἔκπεσον ἴππων, Il. Λ, 179. ludicrum (und. certamen) fuit equi pugilesque, Liv. i, 35.

÷

7

ţ

ludicrum (und. certamen) fuit equi pugilesque, Liv. i, 35.
20. εγγίνεται] i, 132; δέμις or δεμιτόν perhaps may be understood; οδ δεμιτόν Δωριεῦσι παριέναι ἐνθαῦτα, v, 72.

21. κατέλαδε] vi, 40; ix, 75; 'it befell.'

22. καί Σ. κ. ά. ἄπαιδα] καὶ οὖτος ἀπέθανεν ἄτεκνος, St Luke xx, 30.

24. $\tau \hat{\varphi} \lambda \delta \gamma \varphi$] s. i, 59, 7; specis, Liv. i, 40; where he describes the assassination of the elder Tarquin by a shepherd, who elatam securim in caput dejecit.

25. πολεμίου καὶ ὑποθερμοτέρου] 'an enemy and rather a bold one: ' δερμόs being the same as δρασύς, Phot. and Suid. ἀναιδής, Eust. who adds δερμουργός ἀνήρ' ὁ δαρσάλεος, καὶ μὴ ψυχρός εἰς ἔργον, καὶ ποράνομον τολμώντε δρᾶν, Arist, Pl. 416. BL.

27. τὰ πρήγματα] 'the administration of affairs, the government;' οι δοῦλοι ἔσχον πάντα τὰ π. ἄρχοντές τε καὶ διέποντες, vi, 83; Thu. ii, 65; iii, 28; 72; iv, 2; v, 62; vii, 48. BL. BF.

28. συνειδότες] ' privy to, implicated

30. εἶχε κατ' οἴκους] 'kept at home,' und. ἐωντὸν 'himself:' the pronoun is supplied, iii, 79. In such cases ἔχειν is equivalent to εἶναι, i, 86, 33; and sometimes to μένειν, as σήμαιν', εἴτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ, Soph. Ph. 22; κατ' οἶκον occurs, 469; Tr. 531. It was a very ancient custom to keep within doors on the loss of a near relation. VK.

31. δήλα δη ἐπιτιμέων] 'apparently out of respect for.'

32. συλλυπηθησόμενοι] συναχθεσθησόμενοι, Æsch. Ct. p. 88; Dio Ch. O. xii, p. 198, B; συναλγήσοντες, συμπεισόμενοι, ατο ορροsed to συνησθησόμενοι, συγχαρησόμενοι, Diod. xvii, 48; 113. Addresses and embassies of condolence or congratulation appear to have been of very early origin: Liv. xxiii, 5. VK.

33. Ἡγησιπύλην] This princess, on the death of Miltiades, married an Athenian of rank, and by this marriage Μιλτιάδης νεωστί 35 μεν έληλύθεε ές την Χερσόνησον, κατελάμβανε δέ μιν έλθόντα άλλα των κατεχόντων πρηγμάτων 36 χαλεπώτερα.37 τρίτω μέν γαρ έτει τούτων 38, Σκύθας έφευγε· Σκύθαι γαρ οί νομάδες, έρεθισθέντες ὑπὸ βασιλέος Δαρείου συνεστράφησαν 39 καὶ ήλασαν μέχρι τής Χερσονήσου ταύτης, τούτους επιόντας ούκ ύπομείνας, ὁ Μιλτιάδης ἔφευγε ἀπὸ Χερσονήσου, ές δ οί τε Σκύθαι άπαλλάχθησαν, καί μιν οἱ Δόλογκοι κατήγαγον ἐπίσω. ταῦτα μέν δη τρίτω ἔτεϊ πρότερον έγεγόνεε τῶν τότε μιν κατεγόντων. (41) Τότε δε, πυνθανόμενος είναι τους Φοίνικας έν Τενέδω, πληρώσας τριήρεας πέντε χρημάτων τῶν παρεόντων, ἀπέπλεε ές τὰς 'Αθήνας καλ, ώσπερ ωρμήθη έκ Καρδίης πόλιος, επλεε δια τοῦ Μέλανος κόλπου 40, παραμείθετό τε την Χερσόνησον, καὶ οἱ Φοίνικές οἱ περιπίπτουσι τῆσι νηυσί. αὐτὸς μέν δη Μιλτιάδης σὺν τῆσι τέσσερσι 41 των νεων καταφεύγει ές Ιμβρον, την δέ οι πέμπτην των νεών κατείλον 42 διώκοντες οἱ Φοίνικες. τῆς δὲ νεὸς ταύτης ἔτυχε των Μιλτιάδεω παίδων ο πρεσθύτατος άρχων Μητίοχος, ουκ έκ τῆς 'Ολόρου τοῦ Θρήϊκος έων θυγατρός, άλλ' έξ άλλης, καὶ τοῦτον άμα τῆ νηὰ είλον οἱ Φοίνικες, καί μιν πυθόμενοι, ως είη Μιλτιάδεω παῖς, άνηγαγον παρά βασιλέα, δοκέοντες χάριτα μεγάλην καταθήσεσθαι 43, δτι δή Μιλτιάδης γνώμην άπεδέξατο 44 έν τοῖσι "Ιωσι, πείθεσθαι κελεύων τοῖσι Σκύθησι, ὅτε οἱ Σκύθαι προσεδέοντο, λύσαντας τὴν σχεδίην, άποπλέειν ές την έωυτων. Δαρείος δέ, ώς οἱ Φοίνικες Μητίοχον τον Μιλτιάδεω άνηγαγον, έποίησε κακον μέν ουδέν Μητίοχον, άγαθὰ δὲ συχνά καὶ γὰρ οἶκον καὶ κτῆσιν 45 ἔδωκε

had a son named Olorus (from his maternal grandfather), who was the father of Thucydides. LR. The scholar will bear in mind that the penult of compound nouns in -πύλη is short, whereas that of proper names in -φύλη (as Ἐριφύλη) is long.

35. νεωστί] 'recently' in comparison with the elder Miltiades and the other

members of his family. SW.

36. τῶν κατεχόντων π.] These words refer to the expedition of the Phœnician fleet against the Chersonese, vi. 33. SW.

37. ἄλλα ... χαλεπώτερα] viz. his being driven from his dominions by the Scythians. SW.

38. τούτων] und. πρδ, or πρότερον, as below.

39. συνεστράφησαν] 'collected in a

40. Μέλανος κ.] ' the Black Gulf;' now called the Gulfof Megarision. LR. In many atlases the ancient name is incorrectly given as Sinus Melanis. LAU.

41. τέσσερσι] This form occurs no where else. MA.

42. κατείλον] 'took;' καταιρεόμενος, vi, 29; 'being taken:' the compound verb being put for the simple. SW.

43. χάριτα μ. καταθήσεσθαι] χάριν άθάνατον κ. vii, 178; εθεργεσίαν ές βασιλέα κ. Thu. i, 128. The trage-dians use the simple verb, χάριν δέσθαι, Æsch. P. V. 807; Eur. Hc. 1211; χάριτα 3. Ε. 61; χάριν άνακτι δώμεν, B. 720; BL. χάριτας κ. Acts xxiv. 27. VK.

44. γνώμην ἀπεδέξατο] iv, 137. STG. 45. κτήσιν] ' property, an estate: ' δς κεν έμ' ενδυκέως εφίλει, και κτήσιν καὶ Περσίδα γυναϊκα, ἐκ τῆς οἱ τέκνα ἐγένετο, τὰ ἐς Πέρσας κεκοσμέαται. ⁴⁶ Μιλτιάδης δὲ ἐξ «Ιμβρου ἀπικνέεται ἐς τὰς Αθήνας.

(42) Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐκ τῶν Περσέων οὐδὲν ἐπὶ πλέον 46 ἐγένετο τούτων ἐς νεῖκος φέρον 47 Ἰωσι, ἀλλὰ τάδε μὲν χρήσιμα κάρτα τοῖσι Ἰωσι ἐγένετο τούτου τοῦ ἔτεος ᾿Αρταφέρνης ὁ Σαρδίων ὅπαρχος, μεταπεμψάμενος ἀγγέλους ἐκ τῶν πολίων, συνθήκας σφίσι αὐτοῖσι τοὺς Ἰωνας ἡνάγκασε ποιέετθαι, ἴνα δοσίδικοι εἶεν 48, καὶ μὴ ἀλλήλους φέροιέν τε καὶ ἄγοιεν. ταῦτά τε ἡνάγκασε ποιέειν, καὶ τὰς χώρας σφέων μετρήσας κατὰ παρασάγγας 49, τοὺς καλέουσι οἱ Πέρσαι τὰ τριήκοντα στάδια κατὰ δὴ τούτους μετρήσας, φόρους ἔταξε ἐκάστοισι, οῖ κατὰ χώρην 50 διατελέουσι ἔχοντες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου αἰεὶ ἔτι καὶ ἐς ἐμὲ, ὡς ἔτάχθησαν ἐξ ᾿Αρταφέρνεος ἐτάχθησαν δὲ σχεδὸν κατὰ τὰ αὐτὰ, τὰ καὶ πρότερον εἶχον. κὰί σφι ταῦτα μὲν εἰρηναῖα ἤν.

(43) "Αμα δὲ τῷ ἔαρι, τῶν ἄλλων καταλελυμένων στρατηγῶν ἐκ βασιλέος, Μαρδόνιος ὁ Γωβρύεω δι κατέβαινε ἐπὶ θάλασσαν, στρατὸν πολλὸν μὲν κάρτα πεζὸν ἄμα ἀγόμενος, πολλὸν δὲ δι ναυτικὸν δι, ἡλικίην τε νέος ἐων, καὶ νεωστὶ γεγαμηκῶς βασιλέος Δαρείου θυγατέρα 'Αρταζώστρην. ἄγων δὲ τὸν στρατὸν τοῦτον ὁ Μαρδόνιος, ἐπεί τε ἐγένετο ἐν τῷ Κιλικίῃ, αὐτὸς μὲν ἐπιβὰς ἐπὶ νεὸς, ἐκομίζετο ἄμα τῷσι ἄλλησι νηυσὶ, στρατιὴν δὲ τὴν πεζὴν ἄλλοι ἡγεμόνες ἦγον ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον. ὡς δὲ, παραπλέων δι τὴν

δπασσεν, οἶά τε Γῷ οἰκῆῖ Γάναξ εὕθυμος ἔδωκεν, οἰκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα, Hom. O. Ξ. 62.

46. κεκοσμέαται] τετάχαται, τεταγμένα έστὶ, 'were reckoned;' ἐs τὸν Αἰγύπτιον νομὸν αἶται (Κυρήνη τε καὶ Βάρκη) ἐκεκοσμέατο, iii, 91. VK.

47. ἐs νεῖκος φέρον] 'tending to strife, of a hostile tendency: 'opposed to εἰρηναῖα, below. SW. νεῖκος is used for 'hostilities,' vii, 158; and by Homer, WE. II. Γ. 87. s. iii, 133, 22.

48. δοσίδικοι εἶεν] more usually δωσίδικοι; WE. 'they would submit their disputes to the decision of the magistrate.'

50. κατὰ χώρην] v, 201; 'undisturbed;' (as we sometimes say) in statu quo. VG, iii, 13, 10.

51. Μαρδόνιος ὁ Γωθρύεω] Gobryas, iii, 70; was a relation of Darius; for Diodorus says of Mardonius, ἀνεψιὸς

καὶ κηδεστής ήν Ξέρξου, xi, 1. LR. WE.

52. μèν...δè] sometimes answer to the Latin cum...tum: very frequently the same word is repeated, with these particles, in two members of a sentence which immediately follow one another; this is called an aphora. MA, 606, 2; or 622, 2. s. vii, 204, 38.

53. ναυτικόν] ' to man the fleet.' CS. s. vi, 95. WE.

54. *παραπλέων] The objection, which some critic (according to WE) made to this passage, is best refuted by adverting to the difference in the signification of tenses: *παραπλεύσας would be certainly wrong, for a fleet could not be said, after coasting along Asia, to reach Ionia; whereas in coasting (or while coasting) along Asia, it would arrive at Ionia. i, 43, 34; iii, 65, 23. Liv. xxviii, 36, 2.

'Ασίην, ἀπίκετο ὁ Μαρδόνιος ἐς τὴν Ἰωνίην, ἐνθαῦτα μέγιστον θωμα έρέω 55 τοισι μη άποδεκομένοισι των Ελλήνων 56, Περσέων τοῖσι ἐπτὰ 'Οτάνεα γνώμην ἀποδέξασθαι, ὡς χρεὼν είη δημοκρατέεσθαι Πέρσας τους γάρ τυράννους των Ιώνων καταπαύσας 57 πάντας, ὁ Μαρδόνιος δημοκρατίας κατίστα ές τὰς πόλιας. ταῦτα δὲ ποιήσας, ήπείγετο ές τὸν Ελλήσποντον. ὡς δὲ συνελέχθη μὲν χρημα 58 πολλον νεων, συνελέχθη δέ και πεζός πολλός στρατός, διαβάντες τησι νηυσί τὸν Ελλήσποντον, έπορεύοντο διὰ της Ευρώπης έπορεύοντο δὲ ἐπί τε Ἐρέτριαν καὶ ᾿Αθήνας. (44) Αὖται μὲν ὧν σφι πρόσχημα 5 ήσαν τοῦ στόλου ἀτὰρ, ἐν νόψ ἔχοντες ὅσας αν πλείστας δύναιντο 60 καταστρέφεσθαι των Έλληνίδων πολίων, τοῦτο μέν δή, τήσι νηυσί Θασίους, ούδε χείρας ανταειραμένους, κατεστρέψαντο' τοῦτο δὲ, τῷ πεζῷ Μακεδόνας, πρὸς τοῖσι ὑπάρχουσι 61, δούλους προσεκτήσαντο τὰ γὰρ έντὸς 62 Μακεδόνων ἔθνεα πάντα σφι ην ήδη υποχείρια γεγονότα. έκ μέν δη Θάσου διαβαλόντες πέρην 63, ύπο την ήπειρον έκομίζοντο μέχρι 'Ακάνθου' 64 έκ δὲ 'Ακάνθου δρμεώμενοι, τὸν "Αθων 65 περιέβαλλον. ἐπιπεσὼν δέ σφι περιπλέουσι, βορῆς ἄνεμος μέγας τε καὶ ἄπορος 66 κάρτα τρηχέως περιέσπε πλήθεῖ πολλάς των νεων, έκδάλλων πρός τὸν Αθων. λέγεται γὰρ κατὰ 67 τριηκοσίας μέν των νεων τας διαφθαρείσας είναι, υπέρ δε δύο μυριάδας άνθρώπων ώστε γάρ θηριωδεστάτης έούσης τῆς θαλάσσης ταύτης τῆς περί τὸν "Αθων, οἱ μεν ὑπὸ τῶν θηρίων 68 διεφθείροντο

56. τ. μη ά. των Έλληνων] iii, 80. STG.

57. καταπαύσας] v, 38; und. της τυραννίδος οτ της άρχης, iv, 1; vi, 64. VK. He did this "apparently with the view to acquire popularity among a people, whose willing service might be important," MT, vii, 3.

59. πρόσχημα] ' the pretext.' " Considering the character of Darius, and the circumstances of the times, it appears highly probable that the same necessity for employing restless spirits, which had urged the Scythian expedition, was the principal motive also for this enterprise." MT, vii, 3. TX. s.

60. δσας...δύναιντο] ΜΑ, 461.

61. προς τοισι ύπαρχουσι] 'in addition to those who were so already.' MA, 590, b. Some Macedonians had sub-

mitted previously, v, 18. LR.
62. erros] 'on this side,' viz. as regarded the Persians. WE.

63. $\pi \epsilon \rho \eta \nu$] ' to the other side;' und. κατά, or es την, for πέρα is originally a noun: Χαλκίδος πέραν έχων, Æsch. A. 183. BL. 64. 'Ακάνθου] afterwards Erissus,

now Erisso. LR.

65. "Aθων] now called Hagion Oros, 'Holy Mountain,' or Monte Santo: the Turks have corrupted the former name and added unnecessarily the word Daghi 'Mountain,' calling it Aionou-rou-Daghi. It is so called from the number of monasteries (no less than twenty-two) and churches which are built on it. LR.

66. ἄπορος] i. e. πρὸς ον οὐδένα πόρον εύρειν έστι, Harp. ' irresistible : ' άνεμος Στρυμονίης μέγας και κυματίης. viii, 118; WE. importunus, 'unma-nageable.'

67. κατά] 'about;' ii, 145; vi, 117, 44. WE. HE, on VG, ix, 5, 7. MA,

68. Απρίων γναπτόμενοι άλλ, δεινά

άρπαζόμενοι οἱ δὲ, πρὸς τὰς πέτρας ἀρασσόμενοι οἱ δὲ αὐτῶν νέειν ουκ έπιστέατο, και κατά τουτο 69 διεφθείροντο οι δε, ρίγει. δ μέν δή ναυτικός στρατός ούτω έπρησσε. (45) Μαρδονίω δέ καί τῷ πεζῷ, στρατοπεδευομένφ ἐν Μακεδονίη, νυκτὸς Βρύγοι 70 Θρήϊκες έπεχείρησαν καί σφεων πολλούς φονεύουσι οί Βρύγοι, Μαρδόνιον δέ αυτόν τρωματίζουσι. ου μέντοι ουδέ αυτοί δουλοσύνην διέφυγον πρός Περσέων 71 ου γαρ δη πρότερον απανέστη 73 έκ τῶν χωρέων τουτέων 72 Μαρδόνιος, πρίν ή σφεας ὑποχειρίους ἐποιήσατο τούτους μέντοι καταστρεψάμενος, απήγε την στρατιήν οπίσω, ατε τῷ πεζῷ τε προσπταίσας πρός τους Βρύγους, και τῷ ναυτικῷ μεγάλως περί "Αθων. οὖτος μέν νυν ὁ στόλος, αἰσχρῶς ἀγωνισάμενος, ἀπαλλάχθη ές τὴν 'Ασίην. (46) Δευτέρφ δὲ ἔτεϊ τούτων ⁷³, ὁ Δαρεῖος πρῶτα μὲν ⁷⁴, Θασίους διαβληθέντας ὑπὸ τῶν ἀστυγειτόνων, ὡς ἀπόστασιν μηχανοίατο, πέμψας άγγελον, ἐκέλευέ σφεας 75 τὸ τεῖχος περιαιρέειν. καὶ τὰς νέας ἐς "Αβδηρα ⁷⁶ κομίζειν. οἱ γὰρ δὴ Θάσιοι, οἶα ὑπὰ Ίστιαίου τε τοῦ Μιλησίου πολιορκηθέντες, καὶ προσόδων ἐουσέων μεγαλέων, έχρέοντο τοΐσι χρήμασι, ναῦς τε ναυπηγεύμενοι⁷⁷ μακρὰς καί τείχος Ισχυρότερον περιβαλλόμενοι. ή δε πρόσοδός σφι έγίνετο εκ τε της ηπείρου και άπο των μετάλλων. ⁷⁸ έκ μέν γε των έκ Σκαπτῆς "Υλης ⁷⁹ των χρυσέων μετάλλων ⁸⁰ τὸ ἐπίπαν ὀγδώκοντα

σκύλλονται πρός αναύδων παίδων τας ациантов, Æsch. P. 582; submersæ sedere rates; fluitantia nunquam largius Arctoos pavers cadavera pisces, Claud. viii, 628; BL. ποντίοις δάκεσι δος βοράν, Æsch. P. V. 602; τὰ βηρία are monstra natantia, Hor. 1 O. iii, 18; and δάλασσα δηριώδης (Theoph. H. P. iv ;) answers to belluosus oceanus, IV O. xiv, 47; or scatens belluis pontus, 111 O. xxvii, 26.

69. κατὰ τοῦτο] ' owing to this.'

70. Βρίγοι] the same probably with the Βρίγες, vii, 73; a portion of whom migrated into Asia and took the name of Φρύγες. The Macedonians οὐδέποτε κατ' ἀρχὰς λέξεων τῷ Φ χρῶνται, ἀλλὰ τῷ Β, Heracl. in Eust. on Od. K, p. 391: VK. hence they say Βερενίκη for Φερενίκη, &c. So in the ancient Latin Bruges for Phryges, Quint. i, 4, 15. MA, 32.

71. δουλοσύνην πρὸς Π.] δ. for τὸ δουλωθηναι, iii, 19; vii, 154; as not only neuter verbs, but nouns, often take the construction of passive verbs;

Herod. Vol. I.

φεύγων βάνατον βίαιον π. Π. i, 159; ων εν αξιώματι ύπο των Έλληνων, Thu. i, 130; ῶν ἐν ἀ. ὑπὸ τῶν ἀστῶν, vi, 15; μή τις δόλος με πρός κασιγνήτου кта́гл, Eur. Ph. 365. VK. MA, 496, 3. A different explanation is given, iii, 19,

72. τῶν χ. τουτέων] The article is put with demonstrative pronouns in order to express the designation more strongly. MA, 264, 1.

73. δευτέρφ έτει τούτων] τ. for μετὰ ταῦτα, ΜΑ, 334, 4. τρίτην ημέραν αὐτοῦ ἦκοντος, 'the third day from his coming,' Thu. viii, 23. HGV. The coming, Thu. viii, 23. HGV. The genitive depends on ἀπὸ understood; πέμπτη ή έκτη ημέρη από τούτων, iii, 42. ZN.

74. πρώτα μέν] answers to μετά δὲ τοῦτο, vi, 48. LR.

75. σφεαs] A pleonasm.

77. ναυπηγεύμενοι] 'in building.'

 78. μετάλλων] Tha. i, 100. WE.
 79. ἐκ Σκαπτῆς "Υλης] Properly ἐν or en should be put after the article, when the preposition with its noun, but

τάλαντα προσήϊε· ἐκ δὲ τῶν ἐν αὐτῆ Θάσῳ, ἐλάσσω μὲν τούτων, συχνὰ δὲ οὕτω, ὥστε τὸ ἐπίπαν Θασίοισι, ἐοῦσι καρπῶν ἀτελέσι ⁸¹, προσήϊε ἀπό τε τῆς ἡπείρου καὶ τῶν μετάλλων ἔτεος ἑκάστου διηκόσια τάλαντα· ὅτε δὲ τὸ πλεῖστον προσῆλθε, τριηκόσια. (47) Οὶ δὲ Θάσιοι, τῷ βιισιλέὶ κελεύσαντι ⁸², καὶ τὸ τεῖχος τὸ σφέτερον κατεῖλον, καὶ τὰς νέας τὰς πάσας ἐκόμισαν ἐς κδηρα.

(48) Μετὰ δὲ τοῦτο, ἀπεπειρᾶτο ὁ Δαρεῖος τῶν Ἑλλήνων, ὅ τι ἐν νόψ ἔχοιεν, κότερα πολεμέειν ἑωυτῷ, ἢ παραδιδόναι σφέας αὐτούς. διέπεμπε ὧν κήρυκας, ἄλλους ἄλλη τάξας, ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, κελεύων αἰτέειν βασιλεῖ γῆν τε καὶ ὕδωρ. τούτους μὲν δὴ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἔπεμπε· ἄλλους δὲ κήρυκας διέπεμπε ἐς τὰς ἑωυτοῦ δασμοφόρους ⁸³ πόλιας τὰς παραθαλασσίους, κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἰππαγωγὰ πλοῖα ⁸⁴ ποιέεσθαι. (49) Οὖτοί τε δὴ παρεσκευάζοντο ταῦτα· καὶ τοῖσι ἤκουσι ἐς τὴν Ἑλλάδα κήρυζι πολλοὶ μὲν ἡπειρωτέων ἐδίδοσαν, τὰ προΐσχετο αἰτέων ὁ Πέρσης, πάντες ⁸⁵ δὲ οὶ νησιῶται, ἐς τοὺς ἀπικοίατο αἰτήσοντες. οῖ τε δὴ ἄλλοι νησιῶται διδοῦσι γῆν τε καὶ ὕδωρ Δαρείω, καὶ δὴ καὶ Αἰγινῆται. ποιήσασι δέ σφι ταῦτα

without a verb, stands in some measure as an adjective; because in this case, without a verb being added, rest only can be marked. Frequently however the principal verb of the proposition is referred to, and $\ell\kappa$ [vii, 106, 23;] or $\ell\kappa$ [vii, 144, 15;] is put, if that verb admits of being constructed with these prepositions. MA, 596, a; 270, b. s. v, 36, 7. The name signifies 'Dug Wood,' LR.

80. $\tau \hat{\omega} \nu \in \mathbb{Z}$. T. $\tau \hat{\omega} \nu \chi$. μ .] On this arrangement, see MA, 276.

81. καρπῶν ἀτελέτι] Thasos was fertile both in corn and in wine; but it also possessed extensive estates on the Thracian coast, which were productive in the same articles of commerce to a still greater degree: and as there were no drawbacks, in the shape of tribute or duties payable to the kings of Persia or of Thrace, the whole annual revenue of the island amounted at times to 300 talents. SW.

82. $\tau \hat{\varphi}$ $\beta a \sigma i \lambda \hat{\epsilon} i \kappa \hat{\epsilon} \lambda \hat{\epsilon} b \sigma a \nu \tau i$] The dative absolute. MA, 562, 2.

83. δασμοφόρουs] A word of frequent occurrence in our author: δασμός is especially used by Greek writers in speaking of tribute to the king of Persia; Xen. A. i, 1, 8. BL.

84. νέας ... πλοΐα] vii, 1; 2; 21; νηες πλοίων διαφέρει, τὰ μέν γάρ ἐστι στρογ-γύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες, Ammon. HU. i, 2, 69: but we find that the former term, though sometimes specific, is also frequently used generically, νηες σύμπασαι, αί τε μακραί, και δσα στρογγύλα πλοΐα, καὶ άλλα ἶππαγωγά, και σιτία άγουσαι, Arr. I. 19; WE. so we have *lππαγωγολ νέε*ς, vi, 95, 97; for the Greek ships were often distinguished by compound appellatives of this sort designating the purpose for which they were used; CS. olraywyol, δπλιταγωγοί, σιταγωγοί; as l.τριήρειs, Dem. Ph. i, 7. ED. The Schol. on Thu. vi, 43 f; thus enumerates the different kinds of vessels there referred to: τρ. ταχεῖαι, τρ. στρατιώτιδες, πεντηκόντοροι, i., πλοῖα, όλκάδες. Of these last two, the π. were 'barges' attendant on the triremes, (hence called 'tenders'); the b. (iii, 136, 48;) were vessels of burden, serving as 'transports.' BF.

85. πάντες] Yet Herodotus says, Σερίφιοί τε καὶ Σίφνιοι καὶ Μήλιοι... οδτοι οὐκ ἔδοσαν μοῦνοι νησιωτέων τῷ βαρθάρῳ γῆν τε καὶ ὅδωρ, viii, 46. Apparently he should also have excepted Euhoea and Crete; or at least most of their towns, MT, vii, 3. TX.

ίθέως 'Αθηναῖοι ἐπεκέατο, δοκέοντες ἐπὶ σφίσι ἔχοντας 86 τοὺς Αλγινήτας δεδωκέναι, ως άμα τῷ Πέρση ἐπὶ σφέας στρατεύωνται. καὶ άσμενοι προφάσιος ἐπελάβοντο, φοιτέοντές τε ές την Σπάρτην, κατηγόρεον 87 των Αιγινητέων, τὰ πεποιήκοιεν προδόντες τὴν Ἑλλάδα. (50) Πρός ταύτην δε την κατηγορίην Κλεομένης δ'Αναξανδρίδεω. βασιλεύς έων Σπαρτιητέων, διέθη ές Αίγιναν, βουλόμενος συλλαβείν Αιγινητέων τους αιτιωτάτους. ως δε έπειρατο 88 συλλαμβάνων, άλλοι τε δή αὐτῷ ἐγίνοντο ἀντίζοοι τῶν Αἰγινητέων, ἐν 89 δὲ δή καὶ Κρίος 90 ὁ Πολυκρίτου μάλιστα, δς οὐκ ἔφη 91 'αὐτὸν οὐδένα ἄξειν ullet χαίροντα 92 Αἰγινητέων ullet ἄνευ γάρ μιν $\Sigma \pi$ αρτιητέων τοῦ κοινοῦ ' ποιέειν ταῦτα, ὑπ' 'Αθηναίων ἀναγνωσθέντα 93 χρήμασι· ἄμα γὰρ άν μιν τῷ ἐτέρφ βασιλέϊ ἐλθόντα συλλαμβάνειν. ἔλεγε δὲ ταῦτα έξ έπιστολης 94 της Δημαρήτου. Κλεομένης δέ, άπελαυνόμενος έκ της Αιγίνης, είρετο τὸν Κρῖον, ' ὅ τι οἱ είη τὸ οὕνομα; ' ὁ δὲ τὸ έὸκ ἔφρασέ οἱ. ὁ δὲ Κλεομένης πρὸς αὐτὸν ἔφη· "Ἡδη νῦν κατα-" χαλκοῦ ⁹⁵, ὧ κριὲ ⁹⁶, τὰ κέρεα, ὡς συνοισόμενος ⁹⁷ μεγάλω κακῷ."

86. ἐπὶ σφίσι ἔχοντας] ' with a view to their prejudice,' SW. ' with hostile intentions towards them,' HGV, on VG, v, 7, 10.

87. κατηγόρεον] Verbs of this signification, compounded with κατά, take the person in the genitive and the crime in the accusative. MA, 347,

obs. 2

ì

90. Κρῖος] κριδς, 'a ram.' The Greeks, when they use an appellative as a proper name, change the accent: SH. SW. s. vii, 123, 10. ED. There was an Æginetan wrestler of this name, mentioned by Simonides. VK.

92. χαίροντα] The order of the words is αὐτὸν (i. e. Κλεομένεα) χ. ἄ. οὐδ. Αl. s. iii, 36, 81. HGV, on VG,

v, 14, 7. (HE.)

93. ἀναγνωσθέντα] i, 128, 48. This is by no means a solitary instance of the Spartan character being accessible to bribery. PW, on the Gr. t. ii, p. 203.

94. ἐξ ἐπιστολῆs] ἐπ. in iv, 10; is used for ἐντολῆs, ἐπιταγῆs, Hes. or τῶν ἐντεταλμένων, s. iv, 9; Æsch. P. V. 3; P. 788. The 'orders' to Crius might have been conveyed in a 'letter' WE. LR. BL. ἐκ διδαχῆs, v, 70.

95. καταχάλκοῦ] Imperative middle; καταχάλκου, imperative active καταχρυσοῦν is a verb of frequent

occurrence, i, 98; ii, 129 &c; καταργυροῦν, i, 98.

96. κριέ] Cicero often plays upon the name of Verres; videtis Verrutium? videtis primas literas integras? videtis extremam partem nominis, caudam illam verris, tanquam in luto. demersam esse in litura? II V. ii, 78; ridiculum est nunc de Verre me dicere, cum de Pisone Frugi dixerim; ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen, iv, 25; aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem, quam illum aprum Erymanthium referri oportere, 43; and so Caium Annium Cimbrum, Lysidici filium, Lysidicum ipsum Græco verbo. quoniam omnia jura dissolvit; nisi forte jure Germanum Cimber occidit. Ph. xi, 6; Atrium Umbrum semilixam, nominis etiam abominandi ducem, secuti sunt, Liv. xxviii, 28. VK. Even the Tragedians did not disdain this play on names, for instance Æsch. on Polynices, Th. 655; on Helen, A. 671; on Apollo, A. 1048; Soph. on Ajax, &c. Euripides still more frequently; nn, on Ph. 645. It was very usual to consider a name as ominous of either good or ill.

97. συνοισόμενος] 'about to encounter.'

- (51) Έν δὲ τῷ Σπάρτη τοῦτον τὸν χρόνον ὑπομένων, Δημάρητος ὁ ᾿Αρίστωνος διέβαλλε τὸν Κλεομένεα, έὼν βασιλεὺς καὶ οὖτος Σπαρτιητέων, οἰκίης δὲ τῆς ὑποδεεστέρης κατ᾽ ἄλλο μὲν οὐδὲν ὑποδεεστέρης, ἀπὸ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γεγόνασι κατὰ πρεσθυγενείην 98 δέ κως τετίμηται μᾶλλον ἡ Εὐρυσθένεος. (61) Τότε δὲ τὸν Κλεομένεα, ἐόντα ἐν τῷ Αἰγίνη, καὶ κοινὰ τῷ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προσεργαζόμενον 99, ὁ Δημάρητος διέβαλε, οὐκ Αἰγινητέων οὕτω κηδόμενος, ὡς ¹00 φθόνφ καὶ ἄγῃ ¹ χρεώμενος. Κλεομένης δὲ, νοστήσας ἀπ᾽ Αἰγίνης, ἐβούλευε τὸν Δημάρητον παῦσαι τῆς βασιληΐης. (64) Κλεομένει διεβλήθη ² μεγάλως πρότερόν ³ τε ὁ Δημάρητος, ἀπαγαγών τὴν στρατιὴν ἐξ ᾽Ελευσῖνος, καὶ δὴ καὶ τότε ἐπ᾽ Αἰγινητέων τοὺς μηδίσαντας διαβάντος Κλεομένεος.
- (65) 'Ορμηθεὶς ὧν ἀποτίννυσθαι, ὁ Κλεομένης συντίθεται Λευτυχίδη ⁴ τῷ Μενάρεος τοῦ † Αγιος ⁵, ἐόντι οἰκίης τῆς αὐτῆς Δημαρήτω, ἐπ' ῷ τε, ῆν αὐτὸν καταστήση βασιλέα ἀντὶ Δημαρήτου, ἔψεταί οἱ ἐπ' Αἰγινήτας. ὁ δὲ Λευτυχίδης ῆν ἐχθρὸς τῷ Δημαρήτῳ μάλιστα ⁶ γεγονὼς διὰ πρῆγμα τοιόνδε ἀρμοσαμένου ⁷ Λευτυχίδεω Πέρκαλον τὴν Χίλωνος ⁸ τοῦ Δημαρμένου ⁹ Θυγατέρα, ὁ Δημάρητος ἐπιβουλεύσας ἀποστερεῖ Λευτυχίδεα τοῦ γάμου, φθάσας ¹⁰ αὐτὸς τὴν Πέρκαλον ἀρπάσας καὶ σχὼν γυναϊκα· κατὰ τοῦτο μὲν τῷ

98. πρεσθυγενείην] παλαιοτέραν γένεσιν, Hes. derived from πρεσθυγενής which occurs Hom. II. Λ, 249; Eur. T. 595. SEI.

99. προσεργαζόμενον] The preposition may denote in addition to his own

individual interests.' LR.

100. οὐκ οὅτω ὡς] οὐκ οὅτω τιμωρῆσαι δεομένοισι Σαμίοισι ἐστρατεύοντο, ως τίσασθαι βουλόμενοι τοῦ κρητῆρος τῆς ἀρπαγῆς, iii, 47; STG. vi, 108, 80. "I sent thee late a rosy wreath, Not so much honouring thee, As giving it a hope that there It would not withered be; "B. Jonson.

1. άγη] (ηλώσει, φθόνφ, Hes. VK. βασκανία, Suid. The word occurs, Pin. P. ii, 151; WE. Æsch. A. 129;

- BL. s. viii, 69, 13: 'jealousy.'
 2. διεβλήθη] 'was become odious'
 or 'an object of hatred;' v, 35; Eur.
 Hc. 863; I. A. 1373; WE. Thu. iv,
 22.
- 3. πράτερον] v, 75. LR.
 - 4. Λευτυχίδη] The syllable -εω was

formerly written :eo; hence the Æolic form -ev; MA, 67, obs. 4. Thu. i, 89, HUD. s. viii, 131, 83.

5. † 'Αγιος] 'Ηγησίλεω, viii, 131. WE. Unless one or other of these names is wrong, the grandfather of Leotychides must have had two names. SW.

μάλιστα] may be joined with διὰ

π. τ. VK.

ἄρμοσαμένου] 'having betrothed;'
 47; iii, 137. LR. s. v, 32, 71.

8. Χίλωνος] Chilo, the sage, was the son of Demagetes; i, 59; vii, 235.

9. Δημαρμένου] This name is compounded with αρμένος (i. e. αρθιμος, φίλιος), the perfect participle passive of αρω. αρμένος ην ξείνοιστιν ανήρ δδε και φίλος αστοῖς, Leon. Ep. in Plu. BL.

10. φθάσαs] This passage is remarkable on account of the participle φθ. being placed before another participle.

HE. s. iii, 78, 18.

Λευτυχίδη ή έχθρη ή ές τὸν Δημάρητον έγεγόνεε. τότε δὲ, ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης 11, ο Λευτυχίδης κατόμνυται Δημαρήτου, φας 6 αὐτὸν οὐκ ἰκνεομένως 12 βασιλεύειν Σπαρτιητέων, οὐκ ἐόντα παῖδα ' 'Αρίστωνος.'

(66) Τέλος δὲ 13, ἐόντων περὶ αὐτῶν νεικέων, ἔδοζε Σπαρτιήτησι έπείρεσθαι τὸ χρηστήριον τὸ έν Δελφοῖσι, 'εὶ Αρίστωνος είη επαῖς ὁ Δημάρητος; ἀνωίστου 14 δε γενομένου έκ προνοίης τῆς Κλεομένεος ες την Πυθίην, ένθαυτα προσποιέεται 15 Κλεομένης Κόβωνα τὸν 'Αριστοφάντου, ἄνδρα έν Δελφοῖσι δυναστεύοντα μέγιστον. ὁ δὲ Κόβων Περίαλλαν την πρόμαντιν άναπείθει, τὰ Κλεομένης έβούλετο λέγεσθαι, λέγειν. ούτω δή ή Πυθίη, έπειρωτώντων τῶν θεοπρόπων, εκρινε μη 'Αρίστωνος είναι Δημάρητον παϊδα. υστέρω μέντοι χρόνω ανάπυστα έγένετο ταυτα, και Κόβων τε έφυγε έκ Δελφῶν, και Περίαλλα ή πρόμαντις ἐπαύσθη τῆς ^Φτιμῆς. (67) Κατά μέν δη Δημαρήτου την κατάπαυσιν της βασιληίης ούτω έφευγε δὲ Δημάρητος έκ Σπάρτης ές Μήδους έκ τοιοῦδε ὀνείδεος μετὰ τῆς βασιλητης τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρητος ήρχε, αίρεθεὶς, άρχήν. 16 ήσαν μεν δη γυμνοπαιδίαι 17 Θεωμένου δέ τοῦ Δημαρήτου, ὁ Λευτυχίδης, γεγονώς ήδη αυτός βασιλεύς άντ' έκείνου, πέμψας τὸν θεράποντα, έπὶ γέλωτί τε καὶ λάσθη 18 εἰρώτα τον Δημάρητον, ' οκοιόν τι είη το άρχειν μετά το βασιλεύειν;' 19 ό δὲ, ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι, εἶπε φὰς 20 , ' αὐτὸς μὲν 21 ἀμφο-

11. ἐκ τῆς Κ. προθυμίης] ' from his zeal to serve Cleomenes; not that this arose from disinterested attachment, but from the consideration that by so doing he should best forward his own views and insure his own promotion. iii, 136, 53.

12. οὐκ ἰκνεομένως] οὐ προσηκόντως,

οὺ καθηκόντως. ΓΛ.

ŧ

÷

ŕ

٢

ė

13. $\tau \in \lambda$ os $\delta \in]$ und. $\kappa \alpha \tau \dot{\alpha}$, 'but at last.' HGV, and HE, on VG, iii, 11, 2.

8. ix, 9, 46. LAU.

15. προσποιέεται] 'gains over to his side, secures to himself. τον δήμον alel προσποιοῦ, ' always make friends of the people,' Arist. Eq. 215; Thu. i, 57.

16. ἀρχὴν] depends on ἦρχε, not on aiρεθεls. SW.

17. γυμνοπαιδίαι] ἐορτὴ ἐν Ξπάρτη, ἐν ἢ γυμνοὶ χοροὺς ἰστᾶσιν, ΓΛ. ἐν ἢ παίδες ἦδον τῷ ᾿Απόλλωνι παιᾶνας, Etym. Μ. whence also it appears that

they sang the praises of the 300 Spartans, who fell at Thermopylæ; but this must have been at a later period than that of which Herodotus is now speaking. These games were celebrated during ten days, towards the end of July. The children wore only a girdle round their middle. LR. SD. LAU. Thu. v, 82; Juv. ii, 71.

18. ἐπὶ γέλωτι ... καὶ λάσθη] may signify ' with laughter;' but likewise ' in order to excite laughter, in joke,' MA, 586, γ. 'by way of ridicule, out of derision;' ED. i, 41, 21; ξρεσθαι δι' ἀχθηδόνα, Thu. iv, 40; ξ. κατὰ ὰ. Philos. V. A. iv, 31; ΒΓ. μή με χλεσην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην, Æsch. in Ath. viii, 13; W.E. λάσθην αἰσχόνη. ΓΛ. s. vii, 209, 58.

19. βασιλεύειτ] Compare the insulting question of Harpagus to Astyages, i, 129, 58.

21. αὐτὸς μὲν] i, 2, 86. HGV, on

ι τέρων ήδη πεπειρήσθαι, κείνον δε ου την μέντοι έπειρώτησιν ταυ-4 την ἄρξειν²² Λακεδαιμονίοισι ή μυρίης κακότητος²³, ή μυρίης εὐδαιμονίης. ταῦτα δὲ είπας, καὶ κατακαλυψάμενος 24, ἤῖε ἐκ τοῦ θεήτρου ές τὰ ἑωυτοῦ οἰκία.

(70) 'Ο δε, πυθόμενός τε τὰ εξούλετο, καὶ επόδια 25 λαξών, έπορεύετο ές ΤΗλιν.26 τῷ λόγω φὰς, ὡς 'ές Δελφοὺς, χρησόμενος.27 ι τῷ χρηστηρίω, πορεύεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ, ὑποτοπηθέντες Δημάρητον δρησμώ έπιχειρέειν, έδίωκον, καί κως έφθη ές Ζάκυνθον 28 διαβάς ο Δημάρητος έκ τῆς "Ηλιδος" έπιδιαβάντες 29 δε, οι Λακεδαιμόνιοι αὐτοῦ τε ἄπτοντο 30, καὶ τοὺς θεράποντας αὐτὸν ἀπαιρέοντο.31 μετὰ δὲ, οὐ γὰρ ἐξεδίδοσαν αὐτὸν οἱ Ζακύνθιοι, ἐνθεῦτεν 32 διαθαίνει ές την 'Ασίην παρά βασιλέα Δαρείον. ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε αὐτὸν μεγαλωστί, και γην τε και πόλις 33 έδωκε. ουτω άπίκετο ές την 'Ασίην Δημάρητος, καὶ τοιαύτη χρησάμενος τύχη· ἄλλα τε 84 Λακεδαιμονίοισι συχνά έργοισί τε καὶ γνώμησι άπολαμπρυνθεὶς, έν δὲ δή

VG, v, 3, 2. αὐτὸς μὲν opposed to κείνον δε clearly exemplifies the distinction made, MA, 535.

22. ἄρξειν] is resolvable into ἀρχὴν

γενέσθαι, v, 97, 48.

23. μυρίης κακότητος] 'infinite wo:' Hom. 11. Λ, 382; STG. μῆνιν οὐλομένην, η μυρι 'Αχαιοις ἄλγεα δῆκε, Α, 1; "woes unnumber'd," Pope: s. v, 97, 48; viii, 109, 93.

24. κατακαλυψάμενος] 'muffling up his face.' It was the custom for persons in distress to veil their heads. έγκαλυψάμενος έκλαιε, Iso. Tr. p. 714; ABR. χλαΐναν άντ' ὀφθαλμοΐν ἀνασχών, Hom. Ο. Δ, 115; κατήρη χλανιδίοις έκκαλύψας κρᾶτα, Eur. S. 110; δμμα δείσ' είσω πέπλων, Ο. 274. BL.

25. ἐπόδια] iv, 203; ἐφόδιον, Thu. ii, 70; 'provision' or 'money for a journey' or 'voyage;' ἐπισιτισμός εἶs την δδον, Lxx, Genesis xlii, 25; xlv, 21. BF.

26. Hλιν] Elis was the capital of the country bearing the same name; and is now called Gastounion or Calloscopion. LR.

27. χρησόμενος] The future participle often corresponds to the active supine in Latin. HGV, on VG, vi, 1, 18. venimus quæsitum oracula, Vir. G. iv, 449; scitatum orucula Phæbi mittimus, Æ. ii, 114. The words τφ χρηστηρίφ are often suppressed. SBL, on BO, 312.

28. Ζάκυνθον] now Zante. LR.

31. ἀπαιρέοντο] viii, 3, 17; ἀφαιροθμαι οἱ δόκιμοι μετά αἰτιατικώς άμφοῦν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ προσώπου μόνον, Thom. M. ἀπαιτεῦν and ἀποστερείν have the same construction : VK. μήτε σὺ τόνδ' ἀποαίρεο κούρην, Hom. Il. A, 275. WE. MA. 412, 5.

32. ἐνθεῦτεν] inde, as primo in Macedoniam venisse; inde in Siciliam delatum; ab Sicilia Laurentem agrum

tenuisse, Liv. i, 1, 5.

33. πόλις] πόλεις, Πέργαμον καὶ Τευθρανίαν, καὶ 'Αλισάρναν' ὧν Εὐρυσθένης τε και Προκλής ήρχον, οι από Δημαράτου τοῦ Λακεδαιμονίου εκείνω δὲ αὕτη ἡ χώρα δῶρον ἐκ βασιλέως ἐδόθη ἀντὶ τῆς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα συστρατείας, Xen. H. iii, 1, 6; A. ii, 1, 3, His posterity are reported to have existed a long while in Asia, Pau. iii, HU.

34. ἄλλα $\tau \epsilon$] The order of the words is $(\kappa \alpha \tau')$ ἄλλα $\tau \epsilon \sigma \nu \chi \nu \dot{\alpha}$ $(\epsilon \nu)$ Λ. àπολαμπρυνθείς ξργοισί τε καὶ γνώμησι, έν δὲ δὴ (τοῖς ἄλλοις) 'Ο. (νίκην) σφι προσέβαλε, ανελόμενος (αὐτην) τεθρίπ-

πφ. SW.

καὶ 'Ολυμπιάδα 85 σφι, ἀνελόμενος τεθρίππω, προσέβαλε, μοῦνος 86 τούτο πάντων δή των γενομένων βασιλέων έν Σπάρτη ποιήσας. (71) Λευτυχίδης δε δ Μενάρεος, Δημαρήτου καταπαυσθέντος, διεδέξατο την βασιληίην.

(73) Τότε 37 δε, ως τῷ Κλεομένεϊ εὐωδώθη 38 τὸ ές τὸν Δημάρητον πρηγμα, αυτίκα παραλαβών Λευτυχίδεα, ή ε έπὶ τους Αιγινήτας, δεινόν τινά σφι έγκοτον δια τον προπηλακισμον έχων. ούτω δή ού τε οἱ Αἰγινῆται, ἀμφοτέρων 39 τῶν βασιλέων ἡκόντων ἐπ' αὐτοὺς, έδικαίευν έτι άντιβαίνειν έκεινοί τε, έπιλεξάμενοι άνδρας δέκα Αίγινητέων τούς πλείστου άξίους και πλούτω και γένει, ήγον και άλλους, και δή και Κριόν τε τὸν Πολυκρίτου και Κάσαμβον τὸν Αριστοκράτεος, οΐπερ είχον μέγιστον κράτος άγαγόντες δέ σφεας ές γῆν τὴν 'Αττικὴν, παραθήκην ⁴⁰ παρατίθενται ⁴¹ ές τοὺς έχθίστους Αίγινήτησι 'Αθηναίους.

(74) Μετὰ δὲ ταῦτα, Κλεομένεα, ἐπάϊστον γενόμενον κακοτεχνήσαντα ές Δημάρητον, δείμα έλαβε Σπαρτιητέων καὶ ὑπεξέσχε ⁴² ές Θεσσαλίην, ένθεῦτεν δὲ ἀπικόμενος ές τὴν ᾿Αρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα, συνιστὰς τοὺς ᾿Αρκάδας ἐπὶ τῆ Σπάρτη, άλλους τε δρκους προσάγων 43 σφι, ' ή μεν 44 εψεσθαί σφεας αὐτῷ, • τῆ αν ἐξηγῆται.' καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν 45 πόλιν πρόθυμος ἦν τὧν Αρκάδων τοὺς προεστεῶτας ἀγινέων, ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ.46 ἐν δὲ ταύτη τῆ πόλι λέγεται είναι ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ. (75) Μαθόντες δὲ Λακεδαιμόνιοι Κλεομένεα ταῦτα πρήσσοντα, κατηγον 47 αυτών, δείσαντες, έπι τοισι αυτοισι ές Σπάρτην, τοισι

36. μοῦνος] The other kings of Sparta were probably of opinion that such victories were due rather to riches than to courage. Plu. t. i, p. 606, \mathbb{Z} ; t. ii, p. 212, s. VK.

37. $\tau \delta \tau \epsilon$ The narrative is resumed from vi, 50. LAU.

147

100

4

Ċ

(**

ľζ, Š.

(la

5,4 !

15

77.

ur"

150

177

95:

.

Ý.

ľ

şî.

:

£

ì ŗ.

į

٠

ŧ

þ

ì

ø

1

38. εὐωδώθη] ἔως μὲν γὰρ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν εὐοδοῦται πράγματα αὐτῷ, Philo. in Jo. p. 548, Δ; p. 557, Δ; Soph. Œ. C. 1435; χρηστά δδοῦται, iv, 139, 90. WE.

39. ἀμφοτέρων] s. vi, 50. STG. 40. παραθήκην] 'Ελληνικώς' παρακαταθήκην, (Thu. ii, 72;) 'Αττικώς, Μοςτ. SS. vi, 86; ix, 45. This substantive is here redundant. VK.

41. παρατίθενται] κατατίθενται is the more common word; Thu. iii, 28; 27; 102; iv, 57; v, 61; 84; viii, 3; Xen. H. i, 3, 2. VK.

42. ὑπεξέσχε] ὑπεξηλθεν, ὑπεξέστη, ' he withdrew privately,' und. ἐκ τῆς Σπάρτης; y, 72; viii, 132; πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχε, Dio. i. e. as the Athenians say, οδκ ὑπέμεινε τὴν κρίσιν οτ τὸν ἀγῶνα. VK.

43. δρκους προσάγων] έπὶ τούτοισι δ. ἐπήλασαν, vi, 62. STG.

45. Νώνακριν] Of this city nothing remains but ruins. LR.

46. τὸ Σ. ὕδωρ] Stygiamque paludem, di cujus jurare timent et fallere numen, Vir. A. vi, 323; Scobs un. γας και ποταμούς ενόμιζον μεγίστους τε και πρώτους, και έτι γε νάματα, Aristid. Is. t. i, p. 18. Hence μὰ τὰς Σιμοενίδας πηγάς, Eur. Rh. 823. MR.

47. κατήγον] The order of the words is δείσαντες κατηγον αύτον ές Σ. ἐπὶ τοίσι αὐτοίσι, τοίσι, &c. LAU. s. i, 60, 28.

καὶ πρότερον ἦρχε. κατελθόντα δὲ αὐτὸν αὐτίκα ὑπέλαβε μανίη νοῦσος 48, ἐόντα καὶ πρότερον ὑπομαργότερον 49 ὅκως γάρ τεψ ἐντύχοι Σπαρτιητέων, ἐνέχραυε ἐς τὸ πρόσωπον τὸ σκῆπτρον. 50 ποιεῦντα δὲ αὐτὸν ταῦτα, καὶ παραφρονήσαντα, ἔδησαν οἱ προσήκοντες ἐν ξύλφ. 51 ὁ δὲ, δεθεὶς, τὸν φύλακον μουνωθέντα ἰδὼν τῶν ἄλλων, αἴτεε μάχαιραν. 52 οὐ βουλομένου δὲ τὰ πρῶτα τοῦ φυλάκου διδόναι, ἀπείλεε τά μιν αὖτις ποιήσειε ἐς δ, δείσας τὰς ἀπειλὰς, ὁ φύλακος, ἤν γὰρ τῶν τις εἰλωτέων 53, διδοῖ οἱ μάχαιραν Κλεομένης δὲ, παραλαβών τὸν σίδηρον, ἄρχετο ἐκ τῶν κνημέων ἐωυτὸν λωβώμενος ἐπιτάμνων γὰρ κατὰ μῆκος 54 τὰς σάρκας, προῦβαινε ἐκ τῶν κνημέων ἐς τοὺς μηροὺς, ἐκ δὲ τῶν μηρῶν ἔς τε τὰ ἰσχία καὶ τὰς λαπάρας, ἐς δ ἐς τὴν γαστέρα ἀπίκετο, καὶ, ταύτην καταχορδεύων 55, ἀπέθανε τρόπω τοιούτω.

- 48. μανίη νοῦσος] ν. ποδάγρα, Suid. SW.

50. ἐνέχρανε ἐς τὸ π. τὸ σ.] ἔπληξε τὸ π. τῷ σκήπτρφ, Eust. on Ο. Β, p. 79, 42; VK. οἰσι κεράστης οὐλόμενον κακοεργὸν ἐνιχραύσει κυνόδοντα, Nican. Th. 277. WE.

51. ἐν ξύλφ] ix, 37; 'in the stocks,' 52. μάχαιραν] "The Greeks of the heroic age usually carried two weapons of the sword kind, one called ξίφος, the other μάχαιρα, very different one from the other, but commonly both tendered in English by the word 'sword.' The ξίφος was a large broadsword; the μάχαιρα was but a large knife, and used for the purpose of a knife equally and a weapon. Hom. Il. Γ, 271; Λ, 843; Τ, 252." MT, i, 3. TX.

53. elawréww] 'The Helots,' strictly speaking, were the inhabitants of the city of Helos, in Laconia. When the Heraclidæ had conquered a part of the Peloponnesus, wishing to attach their new subjects to them, they granted them very extensive privileges, and even admitted them to the magistracy. Agis, an ambitious prince, not content with depriving them of these privileges, imposed a tribute on them; to which the greater part of the cities, not daring to trust to the fate of war, submitted. The city of Helos alone took up arms. Agis attacked it, and, after an obstinate resistance, conquered it, and reduced

its inhabitants to slavery. The Messenians afterwards experienced the same treatment, and at length became one and the same body with the Helots, LR. Consult also PC, i, 10. TX. and MT, iv, 3; xii, 1; xvi, 2. With respect to the orthography of the word, "it is generally agreed, that it is an ancient participial form, derived from έλω or είλω, making the penult of the oblique cases long; as in εκγεγάωτος, κεμάωτος, &c. in Hom. s. ML, D. t. ii, p. 33; Prol. zur Myth. p. 428. At any rate, even if it is contended that the word is a national name from Ελος, it will hardly be denied that the nominative is είλως, and not είλωτης. We should therefore read είλωτων," Class. Jour. xl, 79.

55. καταχορδεύον] κατατέμνων, ΓΛ. els χορδάς ήτοι λέπαδνα τέμνων διαφθείρειν; the preposition has the same force in κατατρωματίζειν, vii, 212; τδ αὐτοῦ σῶμα κατεχόρδευσεν ἐκ ποδῶν ἀρξάμενος, Aristid. ii, p. 393; εἶτα τῶν φρενῶν [iii, 155, 97;] ἐξέπλευσε καὶ μαμεὶς ἑαυτὸν μαχαίρα κατεχόρδευσε, Τheop. (probably) in Suid. διὰ μέθην ἑαυτὸν καὶ μαχαίρα κατεγόρδευσε, Αth. x, 48; ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην, διακτημηθείην τε λέπαδνα, Arist. Eq. 768; els μέρη λωροτμηθείην, Schol. WE. VK. SW. κατεππάσατο, ix, 14, 71; HE, on VG, ix, 5, 8. κατά implied 'destruction by the action' which the verb denotes; Xen. A. i, 2, 25; 3, 2;

. (85) Τελευτήσαντος δε Κλεομένεος, ως επύθοντο Αίγινηται έπεμπον ές Σπάρτην άγγέλους καταβωσομένους 56 Λευτυχίδεω περί τῶν ἐν ᾿Αθήνησι ὁμήρων ἐχομένων. Λακεδαιμόνιοι δὲ, δικαστήριον συναγαγόντες, έγνωσαν περιϋβρίσθαι Αίγινήτας ὑπὸ Λευτυχίδεω, καί μιν κατέκριναν εκδοτον 67 άγεσθαι ές Αϊγιναν άντι των έν 'Αθήνησι έχομένων άνδρων. μελλόντων δὲ άγειν των Αίγινητέων τον Λευτυχίδεα, είπε σφι Θεασίδης ο Λεωπρέπεος, εων εν τη Σπάρτη δόκιμος άνήρ "Τί βούλεσθε ποιέειν, άνδρες Αλγινήται; τὸν βασιλέα " τῶν Σπαρτιητέων ἔκδοτον γενόμενον ὑπὸ τῶν πολιητέων ἄγειν; ε εὶ νῦν, ὀργῆ χρεώμενοι, ἔγνωσαν οὕτω Σπαρτιῆται, ὅκως έξ " υστέρης μή ⁵⁸ τι υμίν, ην ταυτα πρήσσητε, πανώλεθρον κακον ές " την χώρην ἐσβάλωσι." ταῦτα ἀκούσαντες, οἱ Αἰγινῆται ἔσχοντο τῆς άγωγης· ομολογίη δε έχρησαντο τοιηδε, επισπόμενον 59 Λευτυχίδεα ές 'Αθήνας, αποδούναι Αλγινήτησι τους ανδρας. (86) 'Ως δέ, άπικύμενος Λευτυχίδης ές τὰς Αθήνας, ἀπαίτεε τὴν παρακαταθήκην, οι 'Αθηναΐοι προφάσιας είλκον 60, ου βουλόμενοι άποδοῦναι* φάντες, 'δύο σφέας εύντας βασιλέας παραθέσθαι, καὶ οὐ δικαιοῦν τω ετέρω άνευ του ετέρου αποδιδόναι. ου φαμένων δε αποδώσειν των 'Αθηναίων, Λευτυχίδης μέν άπαλλάσσετο. (87) Οἱ δὲ Αἰγινηται, πρίν των πρότερον 61 άδικημάτων δουναι δίκας, των ές 'Αθηναίους υβρισαν, Θηβαίοισι χαριζόμενοι, έποίησαν τοιόνδε μεμφόμενοι τοισι 'Αθηναίοισι, καὶ άξιοῦντες άδικέεσθαι, ως τιμωρησόμενοι τους 'Αθηναίους παρεσκευάζοντο. καὶ, ην γαρ δη τοῖσι 'Αθηναίοισι πεντήρης έπὶ Σουνίω 62, λοχήσαντες ών, την θεωρίδα 63 νηα είλον

St Matthew v, 13; 17; xxvi, 49; Lxx, Job i, 16; vii, 19.

56. καταβωσομένους] 'to inveigh against;' Thu. v, 45; BF. literally 'to cry down.'

57. ἔκδοτον] προδεδομένον, ἀποδεδομένον, Hes. ή γαρ τον στρατηγον 'Αννίβαν, και τους μετ' αυτοῦ συνέδρους, Εκδότους διδόναι 'Ρωμαίοις ἀπήτουν, ή προήγγελλον τον πόλεμον, Pol. iii, 20, 8. The expression is used in speaking

The expression is used in speaking of our Saviour, Acts ii, 23. SS.
 δκως ... μη] δπως μη σαυτον ολατιεῖς ποτὲ, Æsch. P. V. 68; Soph. E. R. 325. BL. The former passage is paraphrased thus by Eust. δέδιθι μη πάθης ολατου δέμα, on O. E. p. 231, 37. DW, p. 229. The ellipsis may be supplied in different ways, εl περὶ ἡμῶν ρουδοκεσθες μη το ελεύτες Αυδιέτε & μη το ελεύτες δεδίτε & μη το ελεύτες &

δ. μη παρέση πρός ήμας 🗗 , Diog. L. ii, 102; VK. or φοθητέον έστιν δμῶν, s. iii, 62, 5; STG. or φροντίζετε, ZN, on VG, vii, 10, 6. or σκοπεῦτε. LS, and SH, on BO, 380.

60. προφάσιας είλκον] πάσας πρ., ώστ' απελθείν οίκαδε, έλκουσιν, Arist. L. 726. WE.

61. πρότερον] v, 80 f. SW.

62. Σουνίφ] now called Cape Colonni from nineteen Doric 'pillars,' which are visible from a far distance at sea, and belonged to the temple of Minerva. LR. Liv. xxviii, 8, mar.

63. Βεωρίδα] έτυχε ή πρύμνα έστεμμένη τοῦ πλοίου, ὁ εἶς Δῆλον ᾿Αθηναῖοι πέμπουσι [κατ᾽ ἔτος]. τοῦτό ἐστι τὸ πλοῖον, ὡς φασιν ᾿Αθηναῖοι, ἐν ῷ Θησεύς ποτε els Κρήτην τούς δls έπτα exelvous γνώσεσθε μη τα εἰκότα, όρατε δ. μη φχετο άγων, και έσωσέ τε, και αὐτὸς οὐκ ἀποδέξωνται, Thu. iii, 57; βλέπε ἐσώθη. τῷ οδν ᾿Απόλλωνι εὔξαντο, ὡς πλήρεα άνδρων των πρώτων 'Αθηναίων' λαβόντες δὲ τοὺς άνδρας, έδησαν. (88) Αθηναΐοι δέ, παθόντες ταῦτα πρὸς Αἰγινητέων, οὐκέτι ανεβάλλοντο μη ού 64 το παν μηχανήσασθαι έπ' Αιγινήτησι. καί, ήν γαρ Νικόδρομος Κνοίθου καλεόμενος έν τη Αιγίνη, άνηρ δόκιμος, οὖτος, μεμφόμενος μὲν τοῖσι Αἰγινήτησι προτέρην ἑωυτοῦ ἐξέλασιν 65 έκ τῆς νήσου, μαθών δὲ τότε τοὺς 'Αθηναίους ἀναρτημένους ἔρδειν Αίγινήτας κακώς, συντίθεται 'Αθηναίοισι προδοσίην Αίγίνης, φράσας έν τη τε ημέρη έπιχειρήσει, και έκείνους ές την 66 ήκειν δεήσει βοηθέοντας, μετά ταῦτα, καταλαμβάνει μέν, κατά τὰ συνεθήκατο δ Νικόδρομος 'Αθηναίοισι, την παλαιήν καλεομένην πόλιν. Αθηναΐοι δε οὐ παραγίνονται ές δέον οὐ γὰρ ἔτυχον έοῦσαι νέες σφι άξιόμαχοι τησι Αιγινητέων συμβαλέειν. έν 🕉 ⁶⁷ ών Κορινθίων έδεοντο χρησαί 68 σφι νέας, έν τούτω διεφθάρη τὰ πρήγματα. οί δὲ Κορίνθιοι, ἦσαν γάρ σφι τοῦτον τὸν χρόνον φίλοι ἐς τὰ μάλιστα 69, 'Αθηναίοισι διδοῦσι δεομένοισι είκοσι νέας, διδοῦσι δὲ π ενταδράχμους 70 ἀ π οδόμενοι 71 δωτίνην γὰρ ἐν τῷ νόμῳ οὐκ ἐξῆ \mathbf{v} δούναι. ταύτας τε δη λαβόντες 72 οι 'Αθηναΐοι και τας σφετέρας,

λέγεται, τότε, εἰ σωθεῖεν, ἐκάστου ἔτους δεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλαν ἡν δη ἀεὶ καὶ νῦν ἔτι ἐξ ἐκείνου κατ' ἐνιαυτὸν τῷ δεῷ πέμπουσι, Pla. Phdo, 2. (WY. FI. HDF.) It was stationed at Sunium, because ἀπ' ἄκρας τῆς ᾿Αττικῆς ἡ Λητὰ ἐπέξη τῆς νήσου, Hyper. in Del. VK. The festival, which was called Θεωρία οτ Δήλια, commenced when the priest of Apollo had crowned the stern of the vessel. The ambassador sent to offer a sacrifice to a god, or to consult the oracle, was termed δεωρός; this name served to distinguish such ambassadors from those who were charged with civil affairs; the latter being called πρέσδεις. LR. PC, ii, 9. TX. Xen. M. iv, 8, 2. STG.

64. μη οὐ] οὐδὰν ἐλλείψω τὸ μη οὐ πῶσαν πυθέσθαι τῶνδ ἀληθειαν πέρι, Soph. Tr. 88. This combination of negatives is used with infinitives, after negative propositions or verbs, and is equivalent to the Latin quin or quo minus, iii, 51; ix, 12; MA, 601, a; 608, e, 1. s. vii, 5, 23; viii, 57, 34; 119, 42.

65. έξέλασιν] v, 76; ἐν Αἰγίνη δ τὴν πρᾶξιν πρὸς Χάρητα πράξας ἐνεχείρησε μεταβαλεῦν τὴν πολιτείαν, Arist. P. v. 6. WE. This Chares was an Athenian general. LR.

66. ἐς τὴν] 'on which;' γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμέρων, ἐς ἀς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν, Τhu.iv, 89. BF. 68. χρῆσαι] iii, 58; 'to oblige' them 'by a donation,' SW. or 'loan.' WE. 69. ἐς τὰ μάλιστα] i, 20; Thu. vi,

69. ἐs τὰ μάλιστα] i, 20; Thu. vi, 104; and, without the preposition, ii, 147; ἐs τὰ μέγιστα, viii, 111; 144; 34; πρὸs τὰ μ. viii, 20; VK. WS, εἰs τὸ πῶρ is a favourite expression with Æschylus. BL, on Ch. 672.

70. πενταδράχμους] ^ε for five drachmæ a-piece; ^{*} s. v, 77, 71. W.E. If the whole fleet had been given for five drachmæ, the genitive πέντε δραχμών would be used. MA, 342, b. Selling the vessels for between three and four shillings a-piece was virtually a donation. LR.

71. ἀποδόμενοι] i, 70; 'selling' them; SW. ἀπέδοτο τον κολοιον όδο-

λοῦ, Ár. Av. 17 f. (DF.)

72. λαβόντες] The Corinthians afterwards reminded the Athenians of this benefit, νεῶν μακρῶν σπανίσαντές ποτε πρὸς τὸν Αἰγινητῶν ὑπὲρ- τὰ Μηδικά πόλεμον, παρὰ Κορινθίων είκοσε ναῦς ἐλάβετε, Thu. i, 41. WE.

πληρώσαντες εβδομήκοντα νέας τὰς ἀπάσας, ἔπλεον ἐπὶ τὴν Αίγιναν, και υστέρισαν 78 ημέρη μιη της συγκειμένης. (90) Νικόδρομος δὲ, ὡς οἱ ᾿Αθηναῖοι ἐς τὸν καιρὸν οὐ παρεγίνοντο, ἐς πλοΐον έσθας, έκδιδρήσκει έκ τῆς Αίγίνης σὺν δέ οἱ καὶ ἄλλοι έκ των Αλγινητέων έσποντο, τοισι 'Αθηναίοι Σούνιον ολκήσαι έδοσαν.74 ένθεῦτεν δὲ οὖτοι ὁρμεώμενοι ἔφερόν τε καὶ ἢγον 75 τοὺς έν τῆ νήσφ Αλγινήτας, ταῦτα μέν δὴ ΰστερον έγίνετο. (91) Αλγινητέων δε οι παχέες, έπαναστάντος του δήμου σφι άμα Νικοδρόμω, ἐπεκράτησαν· καὶ ἔπειτά σφεας χειρωσάμενοι, έξηγον ἀπολέοντες. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ἄγος ⁷⁶ σφι ἐγένετο, τὸ ἐκθύσασθαι⁷⁷ ουκ οξοί τε έγίνοντο έπιμηχανώμενοι, άλλ' ἔφθησαν έκπεσόντες πρότερον 78 έκ της νήσου, ή σφι ίλεων γενέσθαι την θεόν. έπτακοσίους γὰρ δὴ τοῦ δήμου ζωγρήσαντες, έξῆγον ὡς ⁷⁹ ἀπολέοντες. είς δέ τις τούτων, έκφυγών τὰ δεσμά, καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος θεσμοφόρου 80, επιλαμβανόμενος δε των επισπαστήρων 81, είχετο οι δε, έπει τε μιν αποσπάσαι ουκ οιοί τε απέλκοντες έγινοντο, άποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἦγον οὕτω χεῖρες δὲ κεῖναι έμπεφυκυῖαι ἦσαν τοῖσι ἐπισπαστῆρσι. (92) Ταῦτα μέν νυν σφέας αὐτοὺς οἱ Αἰγινῆται ἐργάσαντο. ᾿Αθηναίοισι δὲ ἡκουσι ἐναυμάχησαν νηυσί εβδομήκοντα έσσωθέντες δε τη ναυμαχίη, έπεκαλέοντο τούτους αύτους, τους και πρότερον, 'Αργείους. και δή σφι ούτοι μέν ουκέτι βοηθέουσι, μεμφόμενοι, δτι Αίγιναΐαι νέες, ανάγκη 81 λαμφθείσαι

73. ὑστέρισαν] ὑστέρησαν, i, 70; Thu. viii, 44. W.E.

74. οἰκῆσαι ἔδοσαν] ἐκπεσοῦσι τοῖς Alγωήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν καὶ τὴν γῆν νέμεσθαι, Thu. ii, 27; 30; v, 42; iv, 64; Soph. Æg. fr. i, 3; χώραν ἔδωκε νέμεσθαι, Jos. 741, 20. The infinitive limits the other verb, so as to denote 'occupation,' but not 'property.' BF.

76. Åyos] corresponds to the Latin word sacer, and implies set apart or devoted to some god, whether for good or for evil: acerba fata Romanos agunt, scelusque fraternæ necis; ut immerentis fluxit in terram Remi tacer nepotibus cruor, Hor. E. vii, 17. τὸ ἄγος τῆς Seοῦ, Thu. i, 126; is 'the accursed thing devoted to the vengeance of the goddess, or that would draw down her vengeance.' AO. Liv. ii, 38, 3.

77. ἐκθύσασθαι] 'to expiate, to atone for: 'it also signifies ζξιλεώσασθαι,

έκμειλίξασθαι, Suid. οὐδὲν ἐξεθύσαντο, Dio C. xli, 14; οὐς οἱ τερατοσκόποι καὶ οἱ μάντεις ἐκθύονται, Synes. En. Cal. p. 74, n; WE. τίνα δεὶ μακάρων ἐκθυσαμένους εὐρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν, Eur. fr. inc. clv, 12. VK.

79. ως] Just above, this particle was omitted; but it is often inserted, διαβαίνει ως αμήσων τον οῖτον, νὶ, 28; αὐτος δηγέλλετο βασιλεύς διανοεῖσθαι ως ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας, Pla. Μχ. p. 240, p; διενοοῦντο ως δαψοντες, Pau. ix, 13. WE.

81. ἐπισπαστήρων] ἐπισπαστήρ was the 'handle, ring,' or 'knocker,' by which a person pulled a gate in order to shut it, (ἐπισπάσασθαι την δύραν καὶ ἐπικλεῖσαι;) δε καὶ ῥόπτρων ἐλέγετο, Eust. ἐχομένη τῶν ῥόπτρων τῶν ῶνρῶν τοῦ ἰεροῦ, Phyl. in Ath. xiii, p. 593, Β; ἐπισπάσασα τὴν δύραν, είχετο τοῦ ῥοπάλου (ῥόπτρων?), Χεπ. H. vi, 351, 29. εὐρῶν προσκειμένας

υπό Κλεομένεος 82, εσχον τε ές την Αργολίδα χώρην, και συναπέ-Εησαν Λακεδαιμονίοισι· συναπέβησαν δὲ καὶ ἀπὸ Σικυωνίων 83 νεών άνδρες τη αυτή ταυτή έσβολή καί σφι υπ' 'Αργείων έπεβλήθη ζημίη, χίλια τάλαντα έκτισαι, πεντακόσια έκατέρους. Σικυώνιοι μέν νυν, συγγνόντες άδικησαι, ώμολόγησαν, έκατὸν τάλαντα έκτίσαντες, άζημιοι είναι Αιγινήται δε ου τε συνεγινώσκοντο, ήσάν τε αύθαδέστεροι. 84 διά δή ών σφι ταῦτα δεομένοισι ἀπὸ μὲν τοῦ δημοσίου ούδεις 'Αργείων ετι έβοήθεε, έθελονται δε ές χιλίους' ήγε δε αυτούς στρατηγός άνηρ 85, β ούνομα Ευρυβάτης, πεντάεθλον 86 έπασκήσας. τούτων οι πλευνες ουκ άπενόστησαν οπίσω, άλλ' ετελεύτησαν υπ' 87 'Αθηναίων έν Αλγίνη' αὐτὸς δὲ ὁ στρατηγὸς Εὐρυβάτης, μουνομαχίην έπασκέων, τρεῖς μὲν ἄνδρας τρόπω τοιούτω κτείνει, ὑπὸ δὲ τοῦ τετάρτου Σωφάνεος τοῦ Δεκελέος 88 άποθνήσκει. (93) Αλγινηται δε, εουσι ατακτοισι 'Αθηναίοισι συμβαλόντες τησι νηυσί, ενίκησαν καί σφεων νέας τέσσερας αυτοϊσι άνδράσι είλον.

(94) 'Αθηναίοισι μέν δη πόλεμος συνήπτο πρός Αίγινήτας. δὲ Πέρσης τὸ ἐωυτοῦ 89 ἐποίεε, ώστε ἀναμιμνήσκοντός τε αἰεὶ τοῦ θεράποντος 90 ' μεμνησθαί μιν των 'Αθηναίων,' καὶ Πεισιστρατιδέων προσκατημένων και διαδαλλόντων 'Αθηναίους, άμα δε βουλόμενος ὁ Δαρεῖος, ταύτης έχόμενος τῆς προφάσιος 91, καταστρέφεσθαι τῆς Ἑλλάδος τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν τε καὶ ὕδωρ. Μαρδόνιον

τὰς δύρας, καὶ λαβόμενος τῶν ἐπισπαστήρων, ἀπρὶξ εἴχετο, Suid. VK.
82. ἀ. λ. ὑπὸ Κ.] This expedition is mentioned, vi, 76 ff. LR.

83. Σικυωνίων] Sicyon is now Basi-

lica. LR.

84. αὐθαδέστεροι] 'more self-willed' than they ought to have been, i. e. 'too self-willed;' MA, 457, 2. or, perhaps, obstinate in comparison with' the Sicyonians. s. vi, 108, 76; ix, 6, 23.

85. στρατηγός ανηρ] i, 90, 68. WS thinks the order of the words may be σ., δρούνομα Εὐ., α. π. έπ. 80 Εὐρυ-βάτην τὸν Αργεῖον, ἄνδρα π. ix, 75; where further particulars are men-tioned of Sophanes.

86. πεντάεθλον] 'The pentathlus' included five kinds of exercise; jumping, running, the exercise of the disk, that of the javelin, and wrestling; αλμα, ποδωκείην, δίσκον, ακουτα, πάλην, Simon. Ep. viii. These five exercises were not all in use at the Olympic games from the beginning. To those

of jumping, the disk, and the javelin, they first added the simple race of the stadium; in the fourth Olympiad, that of the double stadium or diaulis was introduced; and in the eighteenth, wrestling; which was properly called the pentathlus. Pugilism having been introduced in the twenty-third Olympiad, they still continued to give these exercises the name of pentathlus, though the more suitable name would have been hexathlus, εξαθλος. This Eurybates obtained the prize of the pentathlus at the Nemean games. LR. Soph. E. 685. f.

88. Δεκελέσς] Decelea is now Biala Castro. LR.

89. τὸ ἐωυτοῦ] und. μέρος. FI, on BO, 157.

90. τοῦ δεράποντος] v, 105. SW. 91. προφάσιος] πρόφασις often occurs in the sense of 'cause, reason;' i, 29; ii, 161; iii, 36 &c; Thu. i, 118; σκήψις is used in the same sense, Æsch. A. 859. BF.

μεν δή, φλαύρως 92 πρήξαντα τῷ στόλφ, παραλύει τῆς στρατηγίης. 93 άλλους δὲ στρατηγούς ἀποδέξας ἀπέστειλε ἐπί τε Ἐρέτριαν καὶ 'Αθήνας, Δᾶτίν τε, εόντα Μῆδον γένος, καὶ 'Αρταφέρνεα τὸν 'Αρταφέρνεος παιδα, άδελφιδέον 94 έωυτοῦ· έντειλάμενος δὲ ἀπέπεμπε, ' έξανδραποδίσαντας 'Αθήνας καὶ 'Ερέτριαν, ἄγειν ἑωυτῷ ἐς ὄψιν τα ανδράποδα.' (95) 'Ως δε οί στρατηγοί ούτοι οί αποδεχθέντες. πορευόμενοι παρά βασιλέος, απίκοντο της Κιλικίης ές το Αλήϊον πεδίον 95, αμα αγόμενοι πεζὸν στρατὸν πολλόν τε καὶ εὖ ἐσκευασμένον, ένθαῦτα στρατοπεδευομένοισι επηλθε 96 μεν ὁ ναυτικὸς πᾶς στρατός ὁ έπιταχθείς ἐκάστοισι, παρεγένοντο δὲ καὶ αἰ ἰππαγωγοί 97 νέες, τὰς τῆ προτέρφ ἔτεϊ προείπε τοῖσι ἐωυτοῦ δασμοφόροισι Δαρείος έτοιμάζειν. ἐσβαλόμενοι 98 δὲ τοὺς ἴππους ἐς ταύτας, καὶ τὸν πεζὸν στρατον εσειβάσαντες ές τας νέας, επλεον έξακοσίησι τριήρεσι ές την Ίωνίην. ένθεῦτεν δὲ οὐ παρά την ήπειρον είχον 99 τὰς νέας ίθὺ 100 τοῦ τε Ἑλλησπόντου καὶ τῆς Θρηΐκης, ἀλλ', ἐκ Σάμου Ι ὁρμεώμενοι, παρά τε Ίκάριον 2 καὶ διὰ νήσων τὸν πλόον ἐποιεῦντο ώς μεν έμοι δοκέειν 3, δείσαντες μάλιστα τον περίπλοον τοῦ Αθω, ὅτί τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ποιεύμενοι ταύτη την κομιδην, μεγάλως προσέπταισαν 4 πρός δὲ, καὶ ἡ Νάξος σφέας ἡνάγκαζε, πρότερον οὐκ άλοῦσα. (96) Έπεὶ δὲ, ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι, προσέμιξαν τη Νάξω έπι ταύτην γαρ δη πρώτην έπειχον στρατεύεσθαι οι Πέρσαι, μεμνημένοι των πρότερον·6 οι Νάξιοι πρός τὰ ουρεα οιχοντο? φεύγοντες, οὐδὲ ὑπέμειναν. οἱ δὲ Πέρσαι, ἀνδραποδισάμενοι τοὺς

92. φλαύρως] iii, 129; 130; vi, 135, 71; vii, 10, 17; Thu. i, 126; Arist. Av. 651. φλαῦρος, in the earlier writers, signifies what is 'bad, unlucky,' and 'unfavourable,' Æsch. P. 222; in and voltage, Assetting the later ones, what is 'paltry, base,' and 'vile.' $\phi a \bar{n} \lambda \sigma$ is derived from it by metathesis: its root is $\phi \lambda d \omega$. BF. $\phi a \bar{n} \lambda \sigma$ is generally used of persons, $\phi \lambda a \bar{n} \rho \sigma$ of things. BL.

93. παραλύει της στρατηγίης] παραλύειν τῆς ἀρχῆς, Thu. vii, 16; viii, 54; Herod. vi, 2, 3; 2, 18; π. τῆς δίκης, Luc. i, 474; BF. π. τῆς στρατηθης, vii, 38; (v, 75;) καταλυθέντες τῶν ἀρχέων, vi, 9.

94. άδελφιδέον] ' nephew.'

95. τὸ Αλήτον π.] οὐκ ἔχων λήτα, i. e. σιτοφόρα χωρία. s. Hom. Il. Z, 201. LR. WE.

96. ἐπῆλθε] 'came to join;' vi, 108; Thu. i, 36.

98. ἐσθαλόμενοι] i, 1, 54; 『ππουs εξεβάλλοντο, vi, 101.

99. είχον] ήλαυνον, Eust. Hom. Il. N, 326. WE.

100. lθθ] an Ionic form of εθθθ, Æ. 'straight to;' followed by a genitive case, or an accusative with εls, MA, 328. iv, 120; vii, 179; viii, 38; δ μὲν, ἄρας, εὐθθ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου άνω τον πλουν έποιείτο, Thu. viii, 88. BF. 'right for.'

1. ἐκ Σάμου] It would have been much more direct to have gone at once to Naxos: their object therefore must have been to rest at Samos after their voyage, before attacking Naxos.

2. 'Ικάριον] und. πέλαγος, vi, 96. FI, on BO, 214. It is named from the isle of Icarus. LR.

4. προσέπταισαν] vi, 44. WE. 6. πρότερον] v, 34. IVE.

κατέλαδον αὐτῶν, ἐνέπρησαν καὶ τὰ ἱρὰ καὶ τὴν πόλιν ταῦτα δὲ ποιήσαντες, έπλ τὰς ἄλλας νήσους ἀνάγοντο. (97) Έν 🕉 δὲ οὖτοι ταῦτα ἐποίευν, οἱ Δήλιοι, ἐκλιπόντες καὶ αὐτοὶ τὴν Δῆλον, οἴχοντο φεύγοντες ές Τῆνον. 7 τῆς δὲ στρατιῆς καταπλεούσης, ὁ Δᾶτις, προπλώσας, οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι, άλλά πέρην έν τη 'Ρηνέη' ⁸ αυτός δέ, πυθόμενος, ίνα ήσαν οι Δήλιοι, πέμπων κήρυκα, ήγόρευε σφι τάδε "άνδρες ίρολ, τί φεύγοντες " οίχεσθε, οὐκ ἐπιτήδεα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ; ἐγὼ γὰρ καὶ αὐτὸς " έπὶ τοσοῦτό 9 γε φρονέω, και μοι έκ βασιλέος ώδε ἐπέσταλται, ἐν ή " χώρη οι δύο θεοι έγενοντο. 10, ταύτην μηδέν σίνεσθαι, μήτε αυτήν " την χώρην, μήτε τους οἰκήτορας αὐτῆς. νῦν ὧν καὶ ἄπιτε ἐπὶ τὰ " υμέτερα αυτών 11, και την νησον νέμεσθε." Ταυτα μεν έπεκηρυκεύσατο τοισι Δηλίοισι μετά δε, λιβανωτού τριηκόσια τάλαντα κατανήσας έπὶ τοῦ βωμοῦ έθυμίησε. 12 (98) Δᾶτις μέν δή, ταῦτα ποιήσας, έπλεε άμα τῷ στρατῷ ἐπὶ τὴν Ἐρέτριαν πρῶτα, άμα ἀγόμενος καὶ "Ιωνας καὶ Αἰολέας. μετὰ 13 δὲ τοῦτον ἐνθεῦτεν ἐξαναχθέντα, Δήλος έκινήθη 14, ως έλεγον οἱ Δήλιοι, καὶ πρῶτα καὶ ΰστατα

 Τῆνον] also called Hydrussa and Ophiussa, now Teno. LR.

8. $P\eta\nu\epsilon\eta$] as well as Delos, is now called Sdili. LR.

9. ἐπὶ τοσοῦτο] namely ώστε νομίζειν οὐκ δσιον εἶναι τὴν νῆσον ταύτην σίνεσθαι, ώς ίεραν των δυοίν θεών οδoav. STG.

10. οἱ δύο δεοὶ ἐγένοντο] Gobryas the Magian is said to have been sent to Delos, κατά την τοῦ Εέρξου διάβασιν, δπως τηρήσειε την νήσον, εν ή οί δ. Δ. 2. Æsch. S. iii, 19; est proditum memoria ac literis, Latonam, ex longo errore, confugisse Delum, atque ibi Apollinem, Dianamque peperisse: qua ex opinione hominum, illa insula eorum deorum sacra putatur: tantaque ejus auctoritas religionis et est, et semper fuit, ut ne Persæ quidem, cum bellum toti Græciæ, diis hominibusque indixissent, et mille numero navium classem ad Delum appulissent, quidquam conarentur aut violare, aut attingere, Cic. 11 V. i, 18; WE. Persæ, mille navium numero Delum compulsi, templo Apollinis religiosas potius quam rapaces manus adhibuerunt, V. Max. i, 1, 6.

12. ἐθυμίησε] Δᾶτις τῷ ᾿Απόλλωνι

ἐνθυμιῷ τῷ Δήλφ τάλαντα τριακόσια λιβανωτοῦ πρωτίστου, Tzetz. Ch. i, 863. The other general is seldom mentioned; Datis is called by Aristides ὁ τοῦ στρατοπέδου κύριος καὶ ήγεμων, Mil. t. iii, p. 269. VK.

14. Δ. ἐκινήθη] Thucydides, in speaking of the Peloponnesian war, says, ἔτι δὲ Δ. ἐ. ὀλίγον πρὸ τούτων, πρότερον οὕπω σεισθεῖσα ἀφ' οῦ Ἑλληνες μέμνηνται ἐλέγετο δὲ καὶ ἐδόκει έπι τοις μέλλουσι γενήσεσθαι σημήναι, ii, 8. WE. "As Thucydides, ii, 16.; uses the word apri to describe an event that took place just after the Persian invasion, it is not impossible that δλίγον πρὸ τούτων may require to be taken with the same latitude. And as Herodotus here expressly affirms that the earthquake, which visited Delos a little before the battle of Marathon, had never been repeated within his memory; as he notices in his history events later than the beginning of the Peloponnesian war; and as he says that the earthquake, which he does mention, was thought to have foretold the troubles of the Peloponnesian war, as well as the Persian invasion; it seems to me probable that

μέχρι έμευ σεισθείσα. και τουτο μέν κου τέρας ανθρώποισι των μελλόντων έσεσθαι κακών έφηνε ο θεός. (99) Οι δε βάρδαροι, ώς άπηραν έκ της Δήλου, προσίσχον πρός τας νήσους ένθευτεν δέ στρατιήν τε παρελάμβανον, και δμήρους των νησιωτέων παϊδας έλάμβανον. ως δέ, περιπλέοντες τας νήσους, προσέσχον και ές Κάρυστον. 15 ου γαρ δή σφι οι Καρύστιοι ουτε ομήρους έδιδοσαν, ουτε έφασαν έπὶ πόλις άστυγείτονας στρατεύεσθαι, λέγοντες Ἐρέτριάν τε καὶ 'Αθήνας' ένθαῦτα τούτους έπολιόρκεόν τε καὶ τὴν γῆν σφέων έκειρον, ές δ καί οί Καρύστιοι παρέστησαν ές των Περσέων την γνώμην. (100) Έρετριέες δέ, πυνθανόμενοι 16 την στρατιήν την Περσικήν έπὶ σφέας έπιπλέουσαν, 'Αθηναίων έδεήθησάν σφισι βοηθούς Αθηναῖοι δὲ οὐκ ἀπείπαντο ¹⁷ την ἐπικουρίην, ἀλλὰ τοὺς τετρακισχιλίους κληρουχέοντας των ίπποδοτέων 18 Χαλκιδέων την χώρην, τούτους σφι διδούσι τιμωρούς. των δε 'Ερετριέων ήν άρα οὐδὲν ὑγιὲς βούλευμα οι μετεπέμποντο μὲν 'Αθηναίους, ἐφρόνεον δὲ διφασίας ἰδέας. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐβουλεύοντο ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν ές 19 τα άκρα 20 της Ευβοίης. άλλοι δε αυτών, ίδια κέρδεα 21 προσδεκόμενοι παρά τοῦ Πέρσεω οἱσεσθαι, προδοσίην ἐσκευάζοντο, μαθών δε, τούτων έκάτερα ώς είχε, Αίσχίνης ὁ Νόθωνος, έων τωχ

Thucydides after all alludes to the same earthquake as Herodotus, although the words δλίγον πρὸ πούτων are somewhat of an exaggeration." AO. Both WE and LR are of this opinion. ἐκινήθη, 'was shaken by an earthquake;' this is a very rare signification: insolitis tremuerunt motibus Alpes, Vir. G. i, 475; BF. motamque tremoribus urbem, Ov. M. xv, 798.

15. Κάρυστον] also called Chironia,

 Κάρυστον] also called Chironia, now Caristo, produced the mineral known by the name of asbestos. LR.
 ἀπείπαντο] 'renounced; ἡρνή-

17. ἀπείπαυτο] 'renounced ; ' ἡρνήσωτο, ἀπεβρίψωτο, παρητήσωτο, ἀπετάξωτο, Hes. ἀπηρνήσωτο, Suid. SS. 18. ἱπποβοτέω] v, 77, 68. WE. 19. ἐκλιπεῖν... ἐs] Frequently a verb

19. ἐκλιπεῖν...έs] Frequently a verb of itself signifies only a removal 'from' a place (which is sometimes expressed with it), and the accompanying motion 'to' a place is merely signified by εls: iv, 12; 155; viii, 50. MA, 578, 3. After ἐκλιπεῖν the words καὶ ἰέναι may be supplied. STG.

20. τὰ ἄκρα] vii, 192, 99. 'The rocks' of Eubœa were well-known objects of terror; Euboicæ cautes ultorque

Caphersus, Vir. Æ. xi, 260; Soph. Tr. 790. Dio Ch. makes τὰ ἄκρα, and τὰ κοῖλα [vi, 26, 36;] τῆς Εὐδοῖας, synonymous, Eub. p. 99, p; and describes the latter as ἄγρια καὶ σκληρὰ τῆς νήσου τὰ πρὸς τὸ πέλαγος, p. 100, A: s. viii, 13, 57; Stra. x; Philost. in Her. p. 716; est sinus Euboicus, quem Cæla vocant, suspectus nautis, Liv. xxxi, 47; VK. Eur. Tr. 84; Tzetz. on Lyc. 384. MLT says that this coast is beset with crags, breakers, and sunken rocks. The Epitomizer of Strabo places 'the Hollows' between Caphereus and Geræstus. It is necessary to be thus particular, as the generality of modern geographers have fallen into an error on this point. Barrix ou Bocage, V. du J. A. pl. 5. is correct. The Persian fleet would hardly have dared to venture among these rocks, for fear of being wrecked. LR. The word may also mean 'the heights.'

21. κέρδεα] Gongylus received as the 'reward' of his treason four cities, Gambrium, Palægambrium, Myrina, and Grynium; Xen. H. iii, 1, 6. LR.

'Ερετριέων τὰ πρῶτα ²², φράζει τοῖσι ήκουσι ²³ τῶν 'Αθηναίων πάντα τὰ παρεύντα σφι πρήγματα προσεδέετό τε 'ἀπαλλάσσεσθαί ' σφεας ές την σφετέρην, ΐνα μη προσαπόλωνται.' 24 οί δε 'Αθηναῖοι ταῦτα Αλσχίνη συμβουλεύσαντι πείθονται. καὶ οὖτοι μὲν, διαβάντες ές 'Ωρωπον 25, εσωζόν σφεας αὐτούς. (101) Οὶ δὲ Πέρσαι, πλέοντες, κατέσχον τὰς νέας 26 τῆς Ἐρετρικῆς χώρης κατὰ Ταμύ» νας 27 καὶ Χοιρέας καὶ Αἰγίλια κατασχόντες δὲ ές ταῦτα τὰ χωρία, αὐτίκα ΐππους τε έξεβάλλοντο, καὶ παρεσκευάζοντο ώς προσοισόμενοι τοισι έχθροισι. οἱ δὲ Ἐρετριέες ἐπεξελθείν μὲν καὶ μαχέσασθαι οὐκ έποιεῦντο βουλήν· εἴ κως 28 δὲ διαφυλάξαιεν τὰ τείχεα, τούτου σφι εμελε πέρι, έπεί τε ένίκα 29 μη έκλιπειν την πόλιν. προσβολής δε γενομένης καρτερής πρός το τείχος, έπιπτον έπὶ εξ ἡμέρας πολλοὶ μεν ἀμφοτέρων τῆ δε εβδόμη Ευφορβός τε δ 'Αλκιμάχου καὶ Φίλαγρος ὁ Κυνέου, ἄνδρες τῶν ἀστῶν δόκιμοι, προδιδούσι τοϊσι Πέρσησι. οἱ δὲ, ἐσελθόντες ἐς τὴν πόλιν, τοῦτο μέν, τὰ ἱρὰ συλήσαντες ἐνέπρησαν, ἀποτιννύμενοι τῶν ἐν Σάρδισι κατακαυθέντων ίρων τουτο δέ, τους άνθρωπους ήνδραποδίσαντο, κατὰ τὰς Δαρείου ἐντολάς.30 (102) Χειρωσάμενοι δὲ τὴν Ἐρέτριαν, καὶ ἐπισχόντες ὀλίγας ἡμέρας, ἔπλεον ές τὴν 'Αττικὴν, κατέργοντές 31

22. τὰ πρῶτα] ix, 78, 94; Eur. M. 913; Ο. 1245; τον τῶν τὰ π. ἐν τῆ νήσφ δυναστῶν φερόμενον, Dio C. xl, p. 136; xxxvi, p. 16, c; Synes. Dion. p. 35, s; οἱ ἀμφ' [s.i, 62, 69;] 'Αρίστεππόν τε καὶ 'Επίκουρον τὰ π. παρ' αὐτοῖς ἐφέροντο, Luc. V. H. ii, 18; Δήλος εθέλει τὰ π. φέρεσθαι εκ Μουσέων, Call. Del. 4; αὐλωπίας ('a fish of the tunny species') βώμην τε καὶ άλκην τὰ π. φέροιτο αν, Æl. N. A. xiii, 17; φερόμενον οὐ τὰ δεύτερα τῶν από, 17, φερομένου ο τα σεντέμα των εθνούχων παρά βασιλέϊ, νίιι, 134; 'Ανατολίφ τῷ μετὰ Πορφύριον τὰ δ. φερομένφ, Eunap. in Iam. p. 21; μὴ δ. σεῦ φέρηται, Μος. iii, 57. VK. WE. Proper names in the singular are often accompanied by πρώτος in the neuter plural with an article, either as a predicate or in apposition: MA, 438, 5. ductores Danaum delecti, prima vi-rorum, Lucr. i, 87. LR. Many other instances of this enallage are collected by BL, on Æ. P. 1; of which the following corresponds more closely, than that from Lucretius, with the above rule; summa ducum Atrides, Ov. A. i, 9, 37.

23. ἥκουσι] 'to those who were come: ήκω has regularly the signification of a past action, of the perfect, not 'I come, I am in the act of coming,' but 'I am come, I am here;' hence it is coupled with exampleryds, vi, 104, 37; viii, 50; 68, 2. MA, 504, 2.

24. 7. μη προσαπόλωνται] 'lest they also should perish.' s. i, 29, 23.

 25. 'Ωρωπόν] now Oropo. LR.
 26. κ. τὰς νέας] viii, 40. The substantive is often omitted, as just below;

stantive is often omitted, as just delow; Xen. H. ii, 1, 29. SH, on BO, 183.

27. τη̂s 'Ε. χ. κατὰ Ταμύνας] ' at the territory of Eretria at the towns of Tamynæ,' &c. ΑΟ. πόλις ἐστὶν ἐν Εὐθοία ἐν τῆ χάρα τῶν 'Ερετριέων αί Ταμύναι, Harp. VK. s. v, 100, 57.

28. ε' κως! These words give the collection meaning to the researce.

following meaning to the passage; διαφυλάξαι δὲ τὰ τείχεα, εἴ κως δύναιντο. SW.

29. ἐνίκα] und. ἡ γνώμη. STG. V, 118; vi, 109. s. i, 61, 45.

30. ἐντολὰs] vi, 94. LAU.

31. κατέργοντες] 'hemming them in, reducing them to great straits; ' v, τε πολλον, και δοκέοντες ταυτά τους 'Αθηναίους ποιήσειν 32, τα και τους Έρετριέας έποίησαν καὶ, ην γάρ ὁ Μαραθών 33 έπιτηδεώτατον χωρίον της 'Αττικής ένιππεῦσαι³⁴, καὶ ἀγχοτάτω της 'Ερετρίης, ές τοῦτό σφι κατηγέετο Ἱππίης ὁ Πεισιστράτεω. (103) ᾿Αθηναῖοι δέ, ως έπύθοντο ταῦτα, έβοήθεον και αὐτοί ές τὸν Μαραθωνα. ήγον δέ σφεας στρατηγοί δέκα τῶν ὁ δέκατος 35 ήν Μιλτιάδης. τοῦ 36 τὸν πατέρα Κίμωνα, τὸν Στησαγόρεω, κατέλαβε φυγεῖν ἐξ 'Αθηνέων Πεισίστρατον τον Ίπποκράτεος. (104) Οὖτος δη ὧν τότε ὁ Μιλτιάδης, ήκων 37 έκ τῆς Χερσονήσου, καὶ ἐκπεφευγώς διπλόον θάνατον, έστρατήγεε 'Αθηναίων. άμα μεν γαρ οι Φοίνικες αύτον, οι έπιδιωξαντες μέχρι "Ιμβρου, περί πολλοῦ έποιεῦντο λαβεῖν τε καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα· ἄμα δὲ 38, ἐκφυγύντα τε τούτους, και άπικόμενον ές την έωυτοῦ, δοκέοντά τε είναι έν σωτηρίη ήδη, τὸ ἐνθεῦτέν μιν οἱ ἐχθροὶ, ὑποδεξάμενοι καὶ ὑπὸ δικαστήριον 59 αὐτὸν άγαγόντες, έδίωξαν τυραννίδος 40 τῆς έν Χερσονήσω. 41 ἀποφυγών δὲ και τούτους, στρατηγός ουτω 42 'Αθηναίων άπεδέχθη, αίρεθεις ύπὸ τοῦ δήμου. (105) Καὶ πρῶτα μέν, ἐόντες ἔτι ἐν τῷ ἄστεϊ, οἰ

63; WE. κατείργον αὐτοὺς τῶ πολέμω καὶ κατά γῆν καὶ κατά δάλασσαν, Thu. vi, 6; SW. π. καὶ δεινῷ τινί κατειργόμενον, Thu. iv, 98. BF.

32. *ochoecv] before this infinitive und. abrol, which is omitted as not being emphatic. MA, 535.

33. δ Μαραθών] feminine in Pin. O. xiii, 157. MA, 93, obs. 1.

34. ἐπιτηδεάτατον χ. τῆς `Α. ἐνιππεῦσαι] ἐνδυστυχῆσαι ἐπιτήδειος εἶ,
Εur. Β. 508; Arist, P. 1228; POR.
εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι 'a favourable field to fight in,' Thu. ii, 74. A verb similarly compounded is ένευδαιμονήσαι, ib. 44; AO. $\chi \hat{\omega} \rho o s$ $\hat{\epsilon} \pi i \tau h \delta \epsilon i o s$ $\hat{\epsilon} \nu \sigma \tau \rho \sigma \tau \sigma \sigma \sigma \sigma \omega$, ib. 20; MA, 532, 2. χ . $\hat{\epsilon} \pi i \tau h \sigma \sigma \omega$ δεος ενδιατάξαι τε καλ εναριθμήσαι τον στρατόν, vii, 59, 22; χ. ἐπιτηδεώτερος ἐνστρατοπεδεύεσθαι, ix, 2; WE. 25; έπιτηδεώτατον έμμαχέσασθαι πεδίον, ix, 7, 2; π. έπιτηδείον ἵππφ έμμαχεσθαι, Suid. VK. HE, on VG, ix, 3, 16. τώδε τώ παιδί ήρκεσε τόδε τὸ σἴκημα ἐνιδρῶσαι, Xen. Con. 2, 18; Liv. xxiv, 37, b: 'most suitable for cavalry to act in.'

35. δ δέκατος] δ. αὐτὸς, Thu. ii, 13; σὺν δὲ τρίτος ἄμμιν, Theoc. vii, 2; WS. μετ' ἄλλων δέκα, Thu. i, 57. MA, 472, 12. s. vi, 111, 9. 36. τοῦ] vi, 39...41. SW.

38. ἄμα μέν... ἄμα δέ] 'partly... partly.' MA, 597. HGV, on VG, vii, 2, 6 f. d. μèν...πρὸς δὲ, viii, 51, 5. HE, ibid. Liv. xxvii, 15, j. 39. ὁπὸ δ.] perhaps for els. MA, 593 c. thefore: 'vi '79. 29. iv '93.

593, c. 'before;' vi, 72; 82; ix, 93.

SH, on BO, 68.

40. tolistar ruparritos] As the genitive expresses the cause 'on account of which,' it is put with verbs signifying to accuse, to prosecute. διώξομαί σε δειλίας, Arist. Eq. 368. MA, 346.

41. τυραννίδος της εν Χ.] MA, 276. 'Tyranny' was the crime of which Miltiades was accused; the place, in which it had been exercised, was comparatively immaterial, and only so far important, as it enabled the prosecutors to bring specific evidence of the charge. Hence the noun is put without an article, and the designation of the noun follows, as much perhaps to remind the reader of the particulars in the history of Miltiades previously recorded, as to give a definite character to the accusation itself.

42. οῦτω] often stands like οῦτος, and after participles, whose meaning it thus repeats for the sake of emphasis.

MA, 610.

στρατηγοί άποπέμπουσι ές Σπάρτην κήρυκα Φειδιππίδην 43, 'Αθηκαῖον μὲν ἄνδρα, ἄλλως 44 δὲ ἡμεροδρόμον τε καὶ τοῦτο μελετώντα.45 τῷ δὴ, ὡς αὐτός τε ἔλεγε Φειδιππίδης καὶ 'Αθηναίοισι ἀπήγγελλε, περί το Παρθένιον 46 οδρος, το ύπερ Τεγέης, ο Παν περιπίπτει.47 . βώσαντα 48 δε το ούνομα του Φειδιππίδεω, τον Πανα 'Αθηναίοισι ' κελευσαι άπαγγεϊλαι, ' διότι 49 έωυτου ουδεμίαν έπιμέλειαν 50 ποι-66 εῦνται, ἐόντος εὐνόου ᾿Αθηναίοισι, καὶ πολλαχῆ γενομένου ήδη 6 σφίσι χρησίμου, τὰ δ' ἔτι 51 καὶ ἐσομένου; ' καὶ ταῦτα μὲν 'Αθηναῖοι, καταστάντων σφίσι ε $ar v^{52}$ ήδη τῶν πρηγμάτων, πιστεύσαντες εar vαι άληθέα⁵³, ίδρύσαντο ⁵⁴ υπό τῆ άκροπόλι Πανός ίρον, καὶ αυτον άπο ταύτης τῆς ἀγγελίης θυσίησι ἐπετείησι καὶ λαμπάδι⁵⁵ ἱλάσκονται. (106) Τότε δὲ πεμφθεὶς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ Φειδιππίδης οὖτος, ότε πέρ οἱ ἔφη καὶ τὸν Πᾶνα φανήναι, δευτεραῖος 56 ἐκ τοῦ ' ${f A}$ θη-

43. Φειδιππίδην | Most authors call him Philippides: Philippides cursor ejus generis, qui hemerodromi vocantur, Nep. i, 4. WE.

44. ἄλλωs] i, 60; 'besides this.' 45. τοῦτο μελετώντα] ' making this

his profession. 46. Παρθένιον] now Partheni. LR.

47. περιπίπτει] 'falls in with ; ' περιπεσοῦσαν, 'about to fall into,' vi, 106.

48. βώσαντα] This sudden transition from direct to oblique speech may be dependent on έλεγε δ Φ. understood. HGV, on VG, v, 3, 9.

49. διότι] i. e. διὰ τί. STG.

50. ἐπιμέλειαν] σπουδήν, Hes. φρον-Tion, Suid. SS. According to Schol. on Aristid. Pan said "τῆ μάχη παρέσομαι είπε δε 'Αθηναίοις τιμαν με." VK. s. vii, 118, 77. ::51. τὰ ἔτι] 'hereafter,' as τὰ νῦν

now.' MA, 282. -LAU, i, 5, 36.

52. εδ] i.e. τῶν βαρβάρων νικηθένσων, και σωθείσης της πόλεως. JC.

53. αληθέα] It was probably a pious fraud devised by Miltiades. Pericles practised a similar artifice, Fron. St. i, 11, 10. Archidamus, Agesilaus, and Epaminondas did not disdain to avail themselves in like manner of popular superstitions. VK.

54. ίδρύσαντο] Lucian makes Pan 882 " 'Αθηναίοισε συμμαχήσας οδτως ηρίστευσα εν Μαραθώνι, ώστε και άριστείον ήρέθη μοι τὸ ὑπὸ ἀκροπόλει σπή-λαιον," D. D. xxii, 3. VK. This cave is probably the chapel, which was a little below the propyless of the citadel (Pau. i, 28;) and in which was a statue of Pan, of Parian marble (Anth. iv. 12;) erected by Miltiades. (Anal. P. V. G. t. i, p. 131.). LR. 55. \(\lambda\au\) and i] The 'torch-race' was

as follows. A man ran, with a lighted torch in his hand, from the altar of the god, in whose honour the race was celebrated, to a certain spot. If the torch of him, who first made the attempt, went out, it was handed to a second; and he, in like manner, delivered it to a third. If all the three were unsuccessful, neither obtained the prize. The competitors were limited to three. They were not allowed by the spectators to slacken their pace; Pau. i, 30. This ceremony was performed in honour of several other deities, and there are allusions to it by the poets: ἡ ἄρη λαμ-πάδ ἔχουσα τρέχει, Alcæ. of M. An. P. V. G. t. i, p. 486; quasi cursores, vitaï lampada tradunt, Lucr. ii, 78. LR. PC, ii, 20. TX. s. viii, 98, 31.

56. δευτεραίος] s. i, 84, 95. Phillippides biduo mille ducenta quadragints stadia ab Athenis Lacedæmonem decucurrit, Sol. i, p. 9, ε; SM. λέγετας, άπο Μαραθώνος άγγέλλων την νίκην, είπεῖν πρός τοῦς ἄρχοντας "χαίρετε, νικώμεν" καὶ τοῦτο εἰπών, συναποθανείν τή άγγελία, και το χαίρειν συνεκπνεύσαι, Luc. t, i, p. 727. VK.

ναίων άστεος ήν έν Σπάρτη, άπικόμενος δὲ έπὶ τοὺς ἄρχοντας⁵⁷ έλεγε· " ὦ Λακεδαιμόνιοι, 'Αθηναῖοι ὑμέων δέονταί σφισι βοηθῆ» " σαι, καὶ μὴ περιϊδεῖν πόλιν άρχαιοτάτην έν⁵⁸ τοῖσι Ελλησι δουλο-" σύνη περιπεσούσαν πρός ανδρών βαρβάρων και γαρ Έρετριά τε " νῦν ἡνδραπόδισται, καὶ πόλι⁵⁹ λογίμη ἡ Ελλας γέγονε ἀσθενεστέ-"ρη." Ο μεν δή σφι τα έντεταλμένα απήγγελλε τοῖσι δε εαδε 60 μέν βοηθέειν 'Αθηναίοισι, ἀδύνατα 61 δέ σφι ήν τὸ παραυτίκα ποιέειν ταῦτα, οὐ βουλομένοισι λύειν τὸν νόμον 62 ἢν γὰρ ἰσταμένου τοῦ μηνὸς 63 εἰνάτη $^{\circ}$ εἰνάτη δὲ οὐκ έξελεύσεσθαι ἔφασαν, μὴ οὐ 64 πλήρεος έόντος τοῦ κύκλου. 65 οὖτοι μέν νυν την πανσέληνον 66 ἔμενον. 67 (107) Τοΐσι δὲ βαρβάροισι κατηγέετο Ίππίης ὁ Πεισιστράτου ές τὸν Μαραθῶνα τότε δὲ κατηγεόμενος, τοῦτο μὲν, τὰ ἀνδράποδα τὰ έξ 'Ερετρίης ἀπέβησε⁶⁸ ές την νησοντην Στυρέων⁶⁹, καλεομένην δὲ Αἰγίλειαν τοῦτο δὲ, καταγομένας ές τὸν Μαραθῶνα τὰς νέας ωρμιζε⁷⁰ οὖτος, έκθάντας τε ές την γην τους βαρθάρους διέτασσει (108) ' ${f A}$ θηναίοισι δὲ τεταγμένοισι ἐν τεμένεϊ ' ${f H}$ ρακλέος 71 ἐπῆλθον βοηθέοντες Πλαταιέες 72 πανδημεί. 73 και γάρ και έδεδώκεσάν σφεας αὐτοὺς τοῖσι 'Αθηναίοισι οἱ Πλαταιέες, καὶ πόνους ὑπὲρ

57. τοὺς ἄρχοντας] not properly so called (as in the preceding passage of Lucian), but τὰ τέλη, consisting of kings, ephors, and senate.

59. πόλι] The dative expresses the relation of the measure, degree, &c.

with the comparative. MA, 405, 7.

60. ἔαδε] MA, 161.

62. νόμον] " The Lacedæmonians were obliged never to march before the full moon; for that planet was believed to have a particular influence upon their affairs, to bless them with success, when itself was in the height of its splendour, but till it was arrived there, to neglect or suffer them to be blasted for want of power to send assistance;" PC, iii, 7. This was one of "the curbs to which Lycurgus trusted for restraining that ambition which he could not but foresee must arise among his fellow-countrymen;" MT, iv, 3. TX. s. vii, 206, 48; ix, 7, 30,

63. ίσταμένου τοῦ μηνὸς] i.e. ἀρχομένου, ' from the month's beginning.'

64. μη οὐ] 'if the' moon's 'orb were not full, "i, 110. The 'if' is contained not in $\mu \hat{\eta}$ où, but in the participle; MA, 566, 4. and $\mu \eta$, which is in this connexion the appropriate negative particle, is only strengthened by ov. ib. 608, 2; (p. 954;) or 601, b. s. vi, 9, 32.

65. τοῦ κύκλου] und. της σελήνης.

66. την πανσέληνον] und. Ερην. FF, on BO, 336.

67. ξμενον] "As things now stood. probability of successful opposition was so small, that perhaps we ought not to impute to any base or unrea-sonable selfishness the caution of the Lacedæmonian government, though we should believe that policy or irresolution, more than religion, detained their army; 'MT. vii, 4. TX.

69. Στυρέων] Thu, vii, 57; of Styra in Eubœa, Hom. Il. B, 539; LR. now Spitilus. WS.

70. ἄρμιζε] 'brought to anchor;' ώρμίζετο, 'came to an anchor,' Thu. i, 51. BF.

71. ἐν τ. 'Ηρακλέοs] vi, 116, 40.

72. Πλαταιέες] Platæa is now Cocla. LR.

αὐτῶν οἱ ᾿Αθηναῖοι συχνοὺς ἤδη ἀναιρέατο Ἦ ἔδοσαν δὲ ὧδε. πιεζεύμενοι το ὑπὸ θηβαίων, οἱ Πλαταιέες ἐδίδοσαν πρῶτα παρατυχοῦσι Κλεομένει τε τῷ ᾿Αναξανδρίδεω καὶ Λακεδαιμονίοισι σφεας
αὐτούς. οἱ δὲ, οὐ δεκόμενοι, ἔλεγόν σφι τάδε " ἤμεῖς μὲν ἐκαστέ" ρωπ τε οἰκέομεν, καὶ ὑμῖν τοιήδε τις γίνοιτ ἀν ἐπικουρίη ψυχρή τ
 " φθαίητε γὰρ ἀν πολλάκις ἐξανδραποδισθέντες π, ἤ τινα πυθέσθαι
" ἡμέων. συμβουλεύομεν δὲ ὑμῖν δοῦναι ὑμέας αὐτοὺς ᾿Αθηναίοις,
" πλησιοχώροισί τε ἀνδράσι καὶ τιμωρέειν ἐοῦσι οὐ κακοῖσι." Ταῦτα συνεδούλευον οἱ Λακεδαιμόνιοι, οὐ κατὰ εὐνοίην οὕτω τῶν Πλαταιέων, ὡς θο βουλόμενοι τοὺς ᾿Αθηναίους ἔχειν πόνους, συνεστεῶτας Βοιωτοῖσι. Λακεδαιμόνιοι μέν νυν Πλαταιεῦσι ταῦτα συνεδούλευον θι οἱ δὲ οὐκ ἤπίστησαν β², ἀλλ', ᾿Αθηναίων ἰρὰ ποιεύντων
τοῖσι δώδεκα θεοῖσι β³, ἰκέται ἰζόμενοι ἐπὶ τὸν βωμὸν, ἐδίδοσάν
σφεας αὐτούς. ἔδοσαν μὲν δὴ οἱ Πλαταιέες σφέας αὐτοὺς ᾿Αθηναίοισι
τρόπων τῷ εἰρημένω ἤκον δὲ τότε ἐς Μαραθῶνα βοηθέοντες.

, (109) Τοῖσι δὲ ᾿Αθηναίων στρατηγοῖσι ἐγίνοντο δίχα ⁸⁴ αἰ γνῶ-

74. ἀναιρέατο] 'had undertaken;'
Ionic = ἀνήρηντο. VK. s. v. 36, 4.

75. πιεζεύμενοι] iii, 146; vi, 108, 75; viii, 142, 19; ix, 21; "δεομένων γὰρ ξυμμαχίας δτε Θηδαῖοι ἡμᾶς ἐξιάσαντο, ὁμεῖς ἀπεώσασθε καὶ πρὸς ᾿Αθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι ὡς ἐγγὸς ὅντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων" is in the speech of the Platæans to the Spartans, Thu. iii, 55. WE. It was the custom of the Ionians to lengthen many verbs in -ω by substituting the termination -έω, MA, 178, 3.

many verbs in -ω by substituting the termination -έω. MA, 178, 3.

76. ἐκαστέρω] iii, 101; Apoll. Rh. iv, 90 &c; ποβρωτέρω, Hes. WE. vi, 92, 84. A comparison seems to be implied here, which would be expressed by an infinitive with ħ. MA, 457, 2.

77. ε. ψυχρή] 'but a poor assistance:' νίκη ψ. ix, 49; ελπίς ψ. Eur. I. A. 1014; Jos. B. J. i, 18, 3. WE. 78. φθαίητε αν εξ. ή] 'you would

78. φθαίητε αν εξ. η] 'you would in all probability be enslaved before that '&c. HE, and HGV, on VG, v, 14, 2. MA, 553, 3.

79. τιμωρέειν οὐ κακοῖσι] s.i, 79, 63; iii, 72, 77. οὐ may here be rendered 'far from, by no means.' It is an instance of litotes similar to οὐκ ἄμεινον, i, 187; iii, 71, 73; οὐκ ἐλαχίστην μοίρην, i, 204; οὐ γήθησεν, Hom. II. A, 330; οὐχ ἐνὸς, Æsch. Th. 100; (where BL

gives several parallel examples both in Greek and in Latin;) οὐχ ἥκιστα, vii, 210, 70; Soph. Œ. R. 1053, and elsewhere very frequently; οὐκ ἐν ὑστάτοις, Ττ. 315; οὐ χαλεπῶς, Τhu. i, 2; οὐχ ἦσσον, ib.8; 44; οὐ τὸ πλεῦον,ib. 9; 36; οὐκ ἐλάσσω, ib. 40; non magis, Liv. ii, 5; 11; 29; οὕτ ἐλαχίστης οῦτ ἀσθενεστάτης (i. ε. καὶ μεγίστης καὶ ἰσχυροτάτης), vii, 101,70; οὐ τῷ ἀσθενεστάτης σοφιστῷ Πυθαγόρη, iv, 95; οἰ οὐκ ἐλάτιστον δυνάμενοι ἐν τῷ πόλει, Xen. Η. vi, 4, 18. ΜΛ, 463.

81. συνεδούλευον] The crafty selfishness of the Spartan character was notorious, Σπάρτης ένοικοι, δόλια βουλευτήρια, Eur. An. 447. WE.

82. ἡπίστησαν] ἡπείθησαν, Harp. ἡσαν ἀπείθεῖς; thus εἰ μὲν ἐπείσθης . . . εἰ δ' ἡπίστησας, Isoc. to Ph. p. 409, Δ. This sense is common in Soph. VK. as τοῖς ἀπιστοῦσιν, An. 225; σὲ ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν νόμοις, 387; these participles the Scholiast rightly explains, τοῖς ἀπιθοῦσιν, and μἡ πειθαρχοῦσαν. LR.

83. τοῖσι δάδεκα Βεοῖσι] ii, 7; LR. Juno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars, Mercurius, Jovi', Neptunus, Vulcanus, Apollo, Enn.

84. εγίνοντο δίχα] Instead of adjectives or participles, adverbs are fre-

μαι των μεν ουκ έωντων συμβάλλειν, 'ολίγους γαρ είναι, στρατιή · τῆ Μήδων συμβαλέειν' 85 τῶν δὲ, καὶ Μιλτιάδεω, κελευόντων. ὡς δὲ δίχα τε ἐγίνοντο, καὶ ἐνίκα ἡ χείρων τῶν γνωμέων, ἐνθαῦτα, ἦν γαρ ενδέκατος ψηφιδοφόρος ο τῷ κυάμφ λαχων 86 'Αθηναίων πολεμαρχέειν 87 το παλαιον γαρ 'Αθηναΐοι ομόψηφον 88 τον πολέμαρχον ⁸⁹ έποιεῦντο τοῖσι στρατηγοῖσι· ⁹⁰ ἦν τε τότε πολέμαρχος Καλλίμαχος 'Αφιδναῖος' ⁹¹ πρὸς τοῦτον έλθὼν Μιλτιάδης ἕλεγε τάδε· " Έν σοὶ νῦν, Καλλίμαχε, ἔστι 92 ἡ καταδουλῶσαι 'Αθήνας, " ή, έλευθέρας ποιήσαντα ⁹³, μνημόσυνα ⁹⁴ λιπέσθαι ές τὸν ἄπαντα " άνθρώπων βίον, οία οὐδὲ Αρμόδιός τε καὶ Αριστογείτων λείπουσι. " νῦν γὰρ δὴ, έξ οὖ ἐγένοντο Αθηναῖοι ⁹⁵, ές κίνδυνον ήκουσι μέ-" γιστον. καὶ ἢν μέν γε ὑποκύψωσι τοῖσι Μήδοισι, δέδοκται ⁹⁶ τὰ

quently put in the predicate, after είμι iii, 5. ΤΧ. άρχων, προς δν κατηγγυώντο or some equivalent verb; Thu. iv, 61; vii, 81. MA, 308, c; 604 or 612. With $\delta l \chi \alpha$ the verb is sometimes understood, Æsch. P. V. 963; A. 1340.

85. δλίγους συμβαλέειν] ' too few to engage;' ώς έδντων αὐτῶν δλίγων στρατόν τῶν Μήδων ἀλέξασθαι, vii, 207; νῆες δλίγαι ἀμύνειν, Thu. i, 50. The positive in these passages is put for the comparative, and the words ? ωστε or ħ ωs are omitted. MA, 448, b. SW. iii, 14, 70.

88. δμόψηφον] "lest, in controverted matters, an equality of voices should retard their proceedings; "PC, iii. 5. The word occurs, vii, 149; it is the same as lσόψηφον, Thu. i, 141; iii, 11; 79; Dion. A. R. i, 46; Eur. S. 353; and is to be taken metaphorically for **ἰ**σότιμον. ΒF.

89. πολέμαρχον] The polemarch was the third of the nine archors. He offered to Diana (Agrotera 'the huntress,') and to Mars the sacrifices which were made annually in commemoration of the victory of Marathon. He regulated the funeral games celebrated in honour of those who died in the field; and performed funeral sacrifices to Harmodius and Aristogiton. He was the judge of the metæci, or 'domiciled strangers,' and exercised over them the same authority that the archon eponymus (i. e. 'the one from whom the year was designated') did over the other citizens. LR. PC, i, 12; τοὺς ξένους. ΓΛ.

90. τοῖσι στρατηγοῖσι] " When the Athenian tribes or wards were increased to ten, each ward elected its own military commander. Ten generals therefore with equal rank, and elected annually, commanded the forces of the Athenian commonwealth. All were not sent together on foreign expeditions; but at home, on ordinary occasions, each commanded his day in turn; the ten forming a council of war to decide on emergencies;" MT, v, 4.

91. 'Αφιδναΐοs] Harmodius and Aristogiton were also of this borough; the site of which is doubtful, LR.

92. ἐν σοὶ ἔστι] ' it depends upon thee, it rests with thee;' ἐν τούτῳ ἐστὶ, iii, 85; ἐν ὑμῶν οἶκε εἶναι ἐμοὶ ἡ σωτηρίη, viii, 118; STG. ἐν σοὶ νῦν ἐστὶ σῶσαι τὴν Ἑλλάδα, viii, 60, 1; Thu. vi, 92; Æsch. P. 177; Soph. Œ. R. 314; Eur. Al. 279; and with the verb suppressed, Ph. 1265; I. A. 1379; Hl. 1441. BL.

94. µmµdovva] This plural again occurs, vii, 226; ix, 16; where the singular might have been expected.

95. ἐξ οῦ ἐγένοντο 'A.] ἐξ ὅσου 'A. ἀείμνηστοι εἰσὶν, Lys. p. 115; ἀφ' οῦ γέγονεν ή πόλις, Dem. p. 204; VK.

s. vii, 8, 49; ex quo, Juv. i, 81. 96. δέδοκται] have already been determined and settled; vii, 16, 3; ix, 74. WE.

" πείσονται παραδεδομένοι Ίππίη ην δε περιγένηται αθτη ή πόλις. " οίη τέ έστι πρώτη των Ελληνίδων πολίων γενέσθαι. κως ών δή " ταῦτα οἶά τε έστι γενέσθαι, καὶ κῶς ές σε τι τούτων ἀνήκει τῶν " πρηγμάτων τὸ κῦρος ⁹⁷ ἔχειν, νῦν ἔρχομαι φράσων. ⁹⁸ ἡμέων τῶν " στρατηγών, έόντων δέκα, δίχα γίνονται αὶ γνώμαι τών μέν, " κελευόντων συμβαλέειν, των δέ, οὐ συμβαλέειν ήν μέν νυν 99 « μή συμβάλωμεν, έλπομαί 100 τινα στάσιν μεγάλην έμπεσούσαν " διασείσειν τὰ 'Αθηναίων φρονήματα, ώστε μηδίσαι ήν δὲ συμ-" βάλωμεν, πρίν τι καὶ σαθρον Αθηναίων μετεξετέροισι έγγενέσθαι, " θεών τὰ Ισα νεμόντων, οδοί τέ είμεν περιγενέσθαι τῆ συμβολῆ. " ταῦτα ὧν πάντα ές σὲ νῦν τείνει ικαὶ ἐκ σέο ἄρτηται ἢν γὰρ " συ γνώμη τῆ έμῆ προσθῆ, ἔστι τοι πατρίς τε έλευθέρη, καὶ πόλις " πρώτη τῶν ἐν τῆ Ἑλλάδι ἢν δὲ τὴν τῶν ἀποσπευδόντων τὴν " συμβολήν έλη, ὑπάρξει τοι, τῶν ἐγὼ κατέλεξα ἀγαθῶν, τὰ ἐναν-" τία." (110) Ταῦτα λέγων, ὁ Μιλτιάδης προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον. προσγενομένης δὲ τοῦ πολεμάρχου τῆς γνώμης, ἐκεκύρωτο συμβάλλειν. μετὰ δὲ, οἱ στρατηγοὶ, τῶν ἡ γνώμη ἔφερε συμβάλλειν. ώς εκάστου αὐτῶν έγίνετο πρυτανητη 2 τῆς ἡμέρης, Μιλτιάδη παρεδίδοσαν ο δε, δεκόμενος, ου τί κω συμβολήν εποιέετο, πρίν γε δή αὐτοῦ πουτανητη έγένετο. (111) 'Ως δὲ ές ἐκεῖνον περιῆλθε, ἐνθαῦτα δη ἐτάσσοντο ὧδε 'Αθηναῖοι, ὡς συμβαλέοντες' τοῦ μὲν δεξιοῦ κέρεος 8 ἡγέετο 4 ὁ πολέμαρχος Καλλίμαχος ο γὰρ νόμος τότε είχε ούτω τοισι 'Αθηναίοισι, τὸν πολέμαρχον έχειν κέρας τὸ δεξιόν. 5 ήγεομένου δε τούτου, εξεδέκοντο ως άριθμέοντο αί φυλαί 6.

97. τὸ κῦρος] 'the power of deciding, authority to decide, the decision.'

99. μέν νυν] For μèν οδν the Ionic writers and the poets use μέν νυν both for commencement and transition. HGV, xi. v, 123; 125; vi, 1; 6 &c. 1. ἐs σὲ τείνει] els σὲ τ. τῶνδε διάλυσις κακῶν, Eur. Ph. 445. VK.

. 2. πρυτανηίη] from πρύτανι: for various usages of which word, s. BL, on Æ. P. V. 176.

3. κέρεος] The regular genitive is κέρατος, κέραος, κέρως. ΜΑ, 84, οδς. 1.
4. ἡγέετο] ἐξῆρχε γὰρ, κὰν τοῖς

4. ἡγέετο] ἐξῆρχε γὰρ, κὰν τοῖς πρώτοις ἔταττεν αὐτὸν ἡ πολεμαρχία, Polemo Soph. p. 3. VK.

• 5. κ. τὸ δεξίὸν] This was formerly the post of the king (Eur. S. 657); after the establishment of a republic, it devolved on the polemarch. The

tribe of Æantis, to which Callimachus belonged, was on the right wing. WE. This same tribe distinguished itself at the battle of Platæa. LR.

6. al φυλαl] "By an excellent institution, those of the same tribe and the same district are enlisted in the same company and the same squadron; they march, they fight by the side of their parents, their friends, their neighbours, their rivals. What soldier would dare disgrace himself in the presence of such formidable witnesses?" BRT, V. du J. A. c. x. MIT. φυλη, Thu. vi, 98. Other nations adopted the custom of keeping their tribes distinct in battle; Thu. iii, 90: hence φύλοντις the shout of tribes' is put for battle; Hom. II. Δ, 15 &c. DU. s. vii, 40, 12; ix, 53, 84.

έγόμεναι άλληλέων τελευταῖοι δὲ ἐτάσσοντο, ἔχοντες τὸ εὐώνυμον κέρας, Πλαταιέες. ἀπὸ ταύτης γάρ σφι τῆς μάχης, θυσίας 'Αθηναίων άναγόντων καὶ πανηγύριας τὰς έν τῆσι πεντετηρίσι⁷ γινομένας, κατεύχεται ὁ κήρυξ ὁ 'Αθηναίος ' αμα τε 'Αθηναίοισι' λέγων ΄ γίνεσθαι τὰ άγαθὰ καὶ Πλαταιεῦσι.' τότε δὲ, τασσομένων τῶν 'Αθηναίων έν 8 τῷ Μαραθῶνι, έγίνετο τοιόνδε τι τὸ στρατόπεδον έξισούμενον τῷ Μηδικῷ στρατοπέδω, τὸ μὲν αὐτοῦ μέσον ἐγίνετο έπὶ τάξιας ολίγας ⁹, καὶ ταύτη ἢν ἀσθενέστατον τὸ στρατόπεδον, τὸ δε 10 κέρας εκάτερον ερρωτο πλήθει. (112) Ως δέ σφι διετέτακτο 11, καὶ τὰ σφάγια έγίνετο καλὰ, ένθαῦτα, ὡς ἀπείθησαν 12 οἱ ᾿Αθηναῖοι, δρόμ $oldsymbol{\omega}^{13}$ Γεντο ές τοὺς βαρβάρους. ἦσαν 14 δὲ στάδιοι οὐκ ἐλάσσονες τὸ μεταίχμιον αὐτῶν ἡ ὀκτώ. οἱ δὲ Πέρσαι, ὁρέωντες δρόμφ ἐπιόντας, παρεσκευάζοντο ως δεξόμενοι μανίην τε τοισι Αθηναίοισι ἐπέφερον 15, καὶ πάγχυ ὀλεθρίην 16, ὀρέωντες αὐτοὺς ἐόντας ὀλίγους, καὶ τούτους δρόμφ ἐπειγομένους, οὕτε ἴππου 17 ὑπαρχούσης σφι, ούτε τοξευμάτων. 18 ταύτα μέν νυν οι βάρβαροι κατείκαζον 'Αθη-

7. ἐν τῆσι πεντετηρίσι] Both the Delia and the Panathenæa were celebrated every fifth year: the latter festival is here meant. LR.

9. êml τάξιας δλίγας] 'few ranks deep.' The centre was composed only of the tribes of Leontis and Antiochis; the former commanded by Themistocles, the latter by Aristides. LR. Miltiades, δέκατος αὐτός [s. vi, 103, 35] στρατηγήσας, μόνος, ώς εἰπεῦρ, δνομάζεται, καὶ ταῦτα 'Αριστείδου τοῦ Λυσιμάχου παρόντος, Aristid. t. iii, p. 286. VK.

παρόντος, Aristid. t. iii, p. 286. VK.

10. τὸ μὲν...τὸ δὲ] MA, 288, οδε. 2.

11. σφὶ διετέτακτο] A verb is sometimes put impersonally in the passive with a dative of the subject; ἐπειδὴ αὐτοῖς παρεσπεύαστο, Thu. i, 46: MA, 296. or τὸ στρατόπεδον may be implied in the verb itself. MA, 294, 1.

13. δρόμω] The dative expresses the manner of an action: hence the datives of substantives are often put adverbially; MA, 404, 5. as πανστρατίρι (for πανστρατί), i, 62, 59; πανσική, vii, 39, 3; for πανοική, Æsch. S. de Div. i, p. 36. LR. s. vii, 39, 3.

14. Λσαν] al Θηθαι Αγγυπτος ἐκα-

14. ħσαν] al Θῆβαι Αἴγυπτος ἐκαλέετο, ii, 15. In each of these instances the verb agrees not with the subject, but with the predicate. MA, 304. It must be recollected that when verbs (signifying 'to be, to be called, to appear,' &c;) come between two nominatives, that which follows the verb in construction is the predicate, and that which precedes the verb is the subject. The subject in these cases is known by its having the article prefixed, as $\Theta \epsilon b s \pi / \nu \delta \Lambda \delta \gamma o s$, "the Word was God," St John i, 1. When both nouns have articles, they are convertible terms.

 μανίην ἐπέφερον] viii, 10; μωρίην ἐπιφέρειν, i, 131; αἰτίην ἐπενείκαs, iv, 166. STG.

16. $\delta\lambda\epsilon\theta\rho(\eta\nu]$ $\delta\lambda\epsilon\theta\rho\iota\sigmas$ is an adjective, $\delta\lambda\epsilon\theta\rho\sigmas$ a substantive. SW.

17. ‰που] The Athenians used to take into their pay Thessalian cavalry; v, 63: but Thessaly was now in the hands of the Persians, and, moreover, was favourable to the Pisistratidæ. LR.

18. τοξευμάτων] Æschylus, who is said himself to have fought at Marathon, at Salamis, and at Platæa, adverts frequently to the difference of weapons: (Ξέρξης) ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξόδαμνον Ἄρην, Ρ. 87; πότερον τόξου βύμα τὸ νικῶν, ἢ δομικράνου λόγχης ἰσχὸς κκράτηκεν; 152; Ατοssa asks πότερα τοξουλκὸς αἰχμῆ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει; to which

ναῖοι δὲ, ἐπεί τε ἀθρόοι προσέμιζαν τοῖσι βαρβάροισι, ἐμάχοντο ἀξίως λόγου. πρῶτοι μὲν γὰρ Ἑλλήνων πάντων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, δρόμω ἐς πολεμίους ἐχρήσαντο· 19 πρῶτοι δὲ ἀνέσχοντο²0 ἐσθῆτά τε Μηδικὴν ὁρέωντες, καὶ τοὺς ἀνδρας ταύτην ἐσθημένους· τέως δὲ ἦν τοῖσι Ἑλλησι καὶ τὸ οὕνομα τὸ Μήδων φόβος ²1 ἀκοῦσαι. (113) Μαχομένων δὲ ἐν τῷ Μαραθῶνι, χρόνος ἐγίνετο πολλός. καὶ τὸ μὲν μέσον τοῦ στρατοπέδου ἐνίκων οἱ βάρβαροι, τῷ Πέρσαὶ τε αὐτοὶ καὶ Σάκαι ἐτετάχατο· κατὰ τοῦτο μὲν δὴ ἐνίκων οἱ βάρβαροι, καὶ, ἡήξαντες, ἐδίωκον²² ἐς τὴν μεσόγαιαν· τὸ δὲ κέρας ἐκάτερον ἐνίκων ᾿Αθηναῖοί τε καὶ Πλαταιέες. νικῶντες δὲ, τὸ μὲν τετραμμένον τῶν βαρβάρων²³ φεύγειν ἕων· τοῖσι δὲ τὸ μέσον ῥήζασι αὐτῶν, συναγαγόντες τὰ κέρεα ἀμφότερα, ἐμάχοντο²⁴, καὶ ἐνίκων ᾿Αθηναῖοι.²5 φεύγουσι δὲ τοῖσι Πέρσησι εἴποντο, κόπτοντες, ἐς δ, ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπικόμενοι, πῦρ τε αἴτεον²6, καὶ ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν.²7 (114) Καὶ τοῦτο μὲν²8, ἐν τούτω τῷ πόνω²9 ὁ πολέμαρχος Καλλί-

the Chorus answers oldamûs: $\xi\gamma\chi\eta$ $\sigma\tau\alpha$ daîa, kal φεράσπιδες $\sigma\alpha\gamma$ al, 244. MT, vii, 4. TX.

19. δρόμφ έχρησαντο] Long before this, according to Pausanias, the Messenians δ. ἐs τοὺς Λακεδαμονίους ἐχρῶντο, iv, 8. Not so the more ancient Greeks, Hom. Il. Γ, 8. WE. The practice was afterwards generally adopted; many examples of it may be found in Xen, A. Cæsar highly approved of the method, and adopted it with success in his war against Pompey, who was averse to it. LR.

20. ἀνέσχοντο] τότε πρώτον Έλληνες δπέστησαν σχήμα δεάσασθαι Μηδικόν, Schol. on Ar. M. VK. σοῦνται τοξοδάμαντές τ' ηδ' Ιπποδάται, φοθεροι μέν Ιδείν, δεινοί δὲ μάχην, Æsch. P. 25.

BL

21. φόθος] for φοθερόν, the abstract

for the concrete. MA, 307, b.

22. ἐδίωκον] "The known abilities of Miltiades, and his acquaintance with the temper and formation of the Persian army, added to the circumstances of the action, would almost warrant a conjecture that the flight of his weak centre was intended, purposely to lead the flower of the enemy's forces out of the battle, and fatigue them with unprofitable pursuit;" MT, vii, 4. TX. Liv. xxviii, 42, 5.

23. τb $\tau \epsilon \tau \rho \alpha \mu \mu \epsilon' \nu \sigma \nu \delta$.] Instead of the adjectives being considered as epithets of the substantives, and put in the same case with them, the substantive is often considered as the whole, and the adjective as the part; and then the substantive is put in the genitive, and the adjective, or participle, most commonly in the neuter gender. MA, 442, 3. In such cases it is usual to understand $\mu \epsilon \rho \sigma s$. BO, 156 &c. DAL. s. iii, 9, 22.

24. ϵμάχοντο] This battle was fought about the 17th of August.

25. 'Αθηναῖοι] ἐλθόντων Περσών καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παμπληθεῖ στόλω ὡς ἀφανιούντων τὰς 'Αθήνας, ὑποστῆναι αὐτοῖς 'Αθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνίκησαν αὐτοῖς, Χεη. Α. iii, 2, 7; Nep. i, 5. HU.

26. πῦρ αἴτεον] viz. to burn the fleet. WE. Herodotus appears to have had in his mind οἴσετε πῦρ, νῦν ἡμῶν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν, νῆας ἐλεῖν, Hom. II. O, 718. SW.

27. των νεων] pugnatum est tanta virtute, ut hinc viros, inde pecudes putares: victi Persæ in naves confugerunt; ex quibus multæ suppressæ, multæ captures.

tæ sunt, Jus. ii, 9. HU.

29. πόνφ] Procopius often imitates this expression, ανήρ αγαθός εν τούτω τῷ π. γενόμενος, Β. P. ii, 25; in ipso

μαχος διαφθείρεται 30, ἀνὴρ γενόμενος ἀγαθὸς, ἀπὸ δ' 31 ἔθανε τῶν στρατηγῶν Στησίλεως 32 ὁ Θρασύλεω· τοῦτο δὲ, Κυναίγειρος 33 ὁ Εὐφορίωνος ἐνθαῦτα, ἐπιλαβόμενος τῶν ἀφλάστων 34 νηὸς, τὴν χεῖρα ἀποκοπεὶς πελέκει, πίπτει· τοῦτο δὲ, ἄλλοι 'Αθηναίων πολλοί τε καὶ ὀνομαστοί. (115) Έπτὰ μὲν δὴ τῶν νεῶν ἐπεκράτησαν τρόπω τοιούτω 'Αθηναῖοι· τῆσι δὲ λοιπῆσι οἱ βάρβαροι, ἐξανακρουσάμενοι 35, καὶ ἀναλαβόντες ἐκ τῆς νήσου, ἐν τῆ ἔλιπον, τὰ ἐξ Ἑρετρίης ἀνδράποδα 36, περιέπλωον Σούνιον, βουλόμενοι φθῆναι τοὺς 'Αθηναίους ἀπικόμενοι ἐς τὸ ἄστυ. (116) Οὖτοι μὲν δὴ περιέπλωον Σούνιον· 'Αθηναῖοι 37 δὲ, ὡς ποδῶν εἶχον 38, τάχιστα ἐβοήθεον 39 ἐς τὸ ἄστυ,

belli labore ac periculo deseruit nos Philippus, Sosicr. transl. by Rutil. de F. S. p. 3. WE.

30. διαφθείρεται] An absurd story is told, that, in consequence of the number of arrows and javelins with which he was pierced, έμενεν ἐν τῷ τῆς στάσεως σχήματι, καὶ ἐδόκει ἐστάναι, πεσεῦν μὴ δυνάμενος, Polemo O. i, p. 2. WE.

32. τῶν στρ**ατηγῶν Σ**.] MA, 354,

6, a.

33. Κυναίγειροs] The brother of Æschylus, WE. and Aminias, viii, 84, 72. ED. His exploit has been exaggerated by later writers: post pralii innumerus cades, cum fugientes hostes ad naves egisset, onustum navem dextra manu tenuit, nec prius dimisit, quam manum amitteret; tum quoque, amputata destra, navem sinistra comprehendit; quam et ipsam cum amisisset, ad postremum morsu navem detinuit: tantam in eo virtutem fuisse, ut non tot cadibus fatigatus, non duabus manibus amissis victus, truncus ad postremum, et veluti rubidu fera, dentibus dimicaverit, Jus. ii, 9. LR.

34. ἀφλάστων] τῶν ἄκρων τῆς πρύμνης. ΓΛ. It was the elevated part of the stern, composed of large curved planks, so called ἀπὸ τοῦ μὴ ῥαδίως φλῶσθαι, i. e. δλῶσθαι; Eust. LR. Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο· Ἔ. δὲ, πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει, ἄφλαστον μετὰ χεροΙν ἔχων, Hom. II. O, 704. SW. Flags &c. were hung on this part of the ship, which appears to have served as a shelter for the steersman. LAU. PC, iii, 15.

Herod. Vol. I.

35. ἐξανακρουσάμενοι] literally, 'after beating back out' of the fight; i. e. 'after getting off by the prompt and vigorous use of their oars.' SW. If ἐπὶ πρόμυπν is understood, it will mean 'backing out of the fight;' or 'retreating by backing water.' LR. The depth of water along this coast is not six feet, for about the distance of a stone's throw from, the land; a fact ascertained by personal examination. Had the vessels therefore been drawn up, as was customary, with their heads to the shore, the Athenians might easily have waded out far enough to reach the sterns and surround the ships. LAU.

36. τὰ ἀνδράποδα] τοὺς ἀνδραποδισμένους οτ αίχμαλώτους, vi, 119. WE.

37. 'Aθηναίοι] Aristides remained on the field with his tribe to guard the prisoners and the booty; in the execution of this duty he displayed his characteristic integrity. LR.

38. &s ποδών είχον] WE shows that we must not supply the ellipsis by ταχυτήτα, or δύναμω, (BO, 260, and 74;) but by ἐωυτούς; SH. 'as they had themselves (i.e. were) with respect to their feet:' i, 119, 73; cetera classis, pratoria nave amissu, quantum quaque remis valuit, fugerunt, Liv. xxxv, 26. VK.

39. ¿Eohocor] Miltiades, quum ingentem Persarum multitudinem apud Marathona fudisset, Athenienses circa gratulationem morantes compulit, ut festinarent ad opem urbi ferendam, quam classis Persarum petebat: quumque præcurrisset, implessetque mænia

καὶ ἔφθησάν τε ἀπικόμενοι, πρὶν ἢ τοὺς βαρβάρους ἤκειν, καὶ ἐστρατοπεδεύσαντο, ἀπιγμένοι έξ Ἡρακληΐου 40 τοῦ έν Μαραθῶνι, έν ἄλλω 'Ηρακλητώ τῷ ἐν Κυνοσάργεϊ. 41 οἱ δὲ βάρβαροι, τῆσι νηυσὶ ύπεραιωρηθέντες 42 Φαλήρου τοῦτο γὰρ ἦν ἐπίνειον τότε τῶν 'Αθηναίων ὑπὲρ τούτου ἀνακωχεύσαντες 43 τὰς νῆας, ἀπέπλωον όπίσω ές την 'Ασίην. (117) Έν ταύτη τῆ έν Μαραθῶνι μάχη απέθανον των βαρβάρων κατά 44 έξακισχιλίους και τετρακοσίους ανδρας 45, 'Αθηναίων δε έκατον έννενήκοντα και δύο. 46 Επεσον μεν άμφοτέρων τοσοῦτοι.

(119) Τους δε των Έρετριέων ανδραποδισμένους 47 Δατίς τε καὶ 'Αρταφέρνης, ὡς προσέσχον ἐς τὴν 'Ασίην πλέοντες, ἀνήγαγον ές Σοῦσα. βασιλεύς δὲ Δαρεῖος, πρὶν μὲν αἰχμαλώτους γενέσθαι τους Έρετριέας, ένειχέ σφι δεινον χόλον, οία αρξάντων αδικίης προτέρων τῶν Ἐρετριέων ἐπεί τε δὲ εἶδέ σφεας ἀπαχθέντας παρ' έωυτον, και ύποχειρίους έωυτῷ ἐόντας, ἐποίησε κακὸν ἄλλο οὐδὲν, άλλά σφεας τῆς Κισσίης χώρης κατοίκισε ἐν σταθμῷ ⁴⁸ ἑωυτοῦ, τῷ

armatis. Persæ rati ingentem esse numerum, et alio milite apud Marathona pugnatum, alium pro muris suis opponi, circumactis extemplo navibus, Asiam repetierunt, Fron. St. iv, 7, 43. LR.

40. 'Ηρακλητου] vi, 108, 71; und.

τεμένεος. LR.

41. Κυνοσάργεϊ] so called from a 'White or Swift Dog,' which appeared and stole part of a sacrifice to Hercules. It was celebrated for the Gymnasium, where the Cynics established their school. LR.

42. ὑπεραιωρηθέντες μετεωρισθέντες

ύπέρ. ΓΛ.

43. ἀνακωχεύσαντες αναχωρήσαν-

45. έ. καὶ τ. ἄνδρας This number was afterwards immensely exaggerated, as in the distich, Έλλήνων προμα-χοῦντες ᾿Αθηναῖοι Μαραθώνι ἔκτειναν Μήδων έννέα μυρίαδας. WE. cecidit et Hippias, tyrannus Atheniensis, auctor et concitor ejus belli, diis patriæ ultoribus pænas repetentibus, Jus. ii, 9; nefarius Hippias, Pisistrati filius, qui in Marathonia pugna cecidit, arma contra patriam ferens, Cic. A. ix, 10. LR. In the following anecdote the writer appears to have forgotten that Callimachus was among the slain: Καλλίμαχος, δ πολέμαρχος, λέγεται

εύξασθαι τη 'Αρτέμιδι τοσαύτας βους δύσαι, δσους αν φονεύση βαρθάρους έν Μαραθώνι ἐπειδή δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μη δυνάμενος τοσαύτας βους δυσαι, ξθυσε χιμαίρας, Schol. on Ar. Eq. 658; εὐξάμενοι τῆ ᾿Αρτέμιδι, ὁπόσους αν κατακάνοιεν τών πολεμίων, τοσαῦτας χιμαίρας καταθύσειν τῆ Θεῷ, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἰκανὰς εὐρεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς κατ ένιαυτον πεντακοσίας δύειν και έτι καὶ νῦν ἀποθύουσιν, Xen. A. iii, 2, 7; Agath. ii, p. 46. HU.

46. έ. έ. καὶ δύο] "The small proportion of the Athenian slain perhaps appears least consistent with the other circumstances. Yet it is countenanced by authentic accounts of various battles in different ages, and particularly by those in our own history, of Crecy, Poictiers, and, above all, of Agincourt. When indeed the whole front of the soldier was covered with defensive armour, slaughter seldom could be great. but among broken troops, or in pursuit," MT, vii, 4. TX.

47. ἀνδραποδισμένους] Of 780 prisoners, 400 only reached Susa alive, including 10 women; Philost. L. of

Ap. i, 24. LR.

48. σταθμφ] At the σταθμολ were 'royal post-houses,' where the king lodged on his journeys. LR.

ουνομά έστι 'Αρδέρικκα 49, άπο μέν Σούσων δέκα και διηκοσίους σταδίους ἀπέχοντι. ένθαῦτα τοὺς Ἐρετριέας κατοίκισε βασιλεὺς Δαρεῖος οι και μέχρι έμέο είχον την χώρην ταύτην, φυλάσσοντες την άρχαίην γλωσσαν. τὰ μεν δή περί Ἐρετριέας ἔσχε οὕτω.

(120) Λακεδαιμονίων δὲ ἦκον ἐς τὰς ᾿Αθήνας δισχίλιοι μετὰ την πανσέληνον, έχοντες σπουδην πολλην καταλαβείν 50, ούτω ώστε τριταΐοι έκ Σπάρτης έγένοντο έν τῆ 'Αττική. ΰστεροι 51 δε ἀπικόμενοι τῆς συμβολῆς, ἱμείροντο ὅμως θεήσασθαι τοὺς Μήδους ἐλθόντες δὲ ἐς τὸν Μαραθώνα, ἐθεήσαντο. μετὰ δὲ, αἰνέοντες 'Αθηναίους καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν, ἀπαλλάσσοντο ὀπίσω.

(132) Μετὰ δὲ τὸ ἐν Μαραθῶνι τρῶμα⁵² γενόμενον, Μιλτιάδης, καὶ πρότερον εὐδοκιμέων παρὰ 'Αθηναίοισι, τότε μᾶλλον αύζετο, αίτήσας δε νέας εβδομήκοντα καί στρατιήν τε καί χρήματα τους 'Αθηναίους, ου φράσας σφι, έπ' ην έπιστρατεύσεται χώρην, άλλα φας ' αὐτοὺς καταπλουτιεῖν 58, ην οἱ ἔπωνται' ἐπὶ γαρ χώρην τοιαύ-' την δή τινα ἄξειν, δθεν χρυσόν εὐπετέως ἄφθονον οἴσονται' λέγων τοιαῦτα, αἴτεε τὰς νέας. 'Αθηναῖοι δὲ, τούτοισι ἐπαρθέντες, παρέδοσαν. (133) Παραλαβών δέ ο Μιλτιάδης την στρατιήν, επλεε έπί Πάρον, πρόφασιν έχων, ως οἱ Πάριοι ὑπῆρξαν πρότεροι στρατευόμενοι τριήρεϊ ές Μαραθώνα άμα τῷ Πέρση. τοῦτο μὲν δὴ πρόσχημα 54 λόγου ήν άτάρ τινα καὶ ἔγκοτον εἶχε τοῖσι Παρίοισι διὰ Λυσαγόρεα τὸν Τισίεω, ἐόντα γένος Πάριον, διαβαλόντα μιν πρὸς Ύδάρνεα τὸν Πέρσην. ἀπικόμενος δὲ, ἐς τὴν ἔπλεε, ὁ Μιλτιάδης τη στρατιή, ἐπολιόρκεε Παρίους, κατειλημένους 55 έντὸς τείχεος καὶ, έσπέμπων κήρυκα, αΐτεε έκατὸν τάλαντα, φὰς, ' ἣν μή οἱ δῶσι, οὐκ ' άπαναστήσειν 56 την στρατιήν, πρίν η έξέλη σφέας.' οί δὲ Πάριοι, δκως μέν τι δώσουσι Μιλτιάδη άργύριον, οὐδεν 57 διενοεῦντο.58 οί

49. 'Αρδέρικκα] half-way between Susa and Babylon. The Eretrians were still there at the commencement of the Christian era; Philost. i, 24; 36. LR.

50. καταλαβείν] viz. τοὺς Πέρσας. STG.

51. ၓστεροι] τῆ ὑστεραία τῆς μάχης, Pla. Mx. 10. WE.

52. τρώμα] und. Πέρσησι. SW.

54. πρόσχημα] αθτη μέν νυν αίτίη

π. τοῦ λόγου ἐγίνετο, iv, 167. STG. 55. κατειλημένουs] 'who had been driven together and cooped up; ix, 31, 88; ἐπεί τε κατειλήθησαν ἐς τὸν Παρνησσών οἱ Φωκέες, viii, 27; compare 32; WE. ix, 70, 62; 107; ED. Πάρον καθεζόμενος ἐπολιόρκει πολύν χρόνον, της δαλάττης είργων, Ephor. urbem operibus clausit, omnique com-meatu privavit, Nep. i, 7. VK.

56. οὐκ ἀπαναστήσειν] 'that he would not draw off.' This sense in the active is rare, but occurs, Dion. A. R. v, 53: s. ix, 86, 45. BF. literally 'to raise or make to get up from a place;' hence it may have for its subject either 'one's own forces,' as in the above instances, or 'the enemy;' i.e. 'to force them to raise the siege,' Thu. ii, 70; (BF.) App. iii, 4, 1. 57. oùdèr] for où. MA.

δέ, διως διαφυλάξουσι την πόλιν, τοῦτο έμηχανῶντο άλλα τε έπιφραζόμενοι, καὶ τῆ μάλιστα ἔσκε ⁵⁹ ἑκάστοτε ἐπίμαχον ⁶⁰ τοῦ τείχεος 61 , τοῦτο ἄμα νυκτὶ ἐξήρετο διπλήσιον τοῦ ἀρχαίου. (134) Ές μεν δή τοσοῦτο τοῦ λόγου οἱ πάντες Ελληνες λέγουσι, τὸ ένθεῦτεν δὲ αὐτοὶ 62 Πάριοι γενέσθαι ὧδε λέγουσι· 'Μιλτιάδη ἀποόρεοντι έλθειν ές λόγους αιχμάλωτον γυναικα, εούσαν μεν Παρίην 'γένος, οϋνομα δέ οἱ εἶναι Τιμοῦν' εἶναι δὲ ὑποζάκορον ⁶³ τῶν ΄ χθονίων θεων. 64 ταύτην, έλθουσαν ές όψιν Μιλτιάδεω, συμβουίλεῦσαί οἱ, εἰ περὶ πολλοῦ ποιέεται Πάρον έλεῖν, τὰ αν αὐτή ὑπο-΄ θήται, ταῦτα ποιέειν. μετὰ δὲ, τὴν μὲν ὑποθέσθαι τὸν δὲ, ἀπι-'κόμενον έπὶ τὸν κολωνὸν τὸν πρὸ τῆς πόλιος ἐόντα, τὸ ἔρκος 65 · θεσμοφόρου Δήμητρος ὑπερθορέειν, οὐ δυνάμενον τὰς θύρας ἀνοῖξαι· ύπερθορόντα δε, ιέναι έπι το μέγαρον 66, δ τι δή ποιήσοντα έντος, 4 εἴτε κινήσοντά τι τῶν ἀκινήτων 67 , εἴτε ὅ τι δή ποτε 68 πρήξοντα * ' προς τησι θύρησί τε γενέσθαι, και πρόκα 69 τε φρίκης αυτον υπελ-'θούσης ⁷⁰, οπίσω την αυτην όδον ἵεσθαι· καταθρώσκοντα δὲ την αί-· μασιήν, τὸν μηρὸν σπασθῆναι· οἱ δὲ · αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταῖσαι · λέγουσι. (135) Μιλτιάδης μέν νυν, φλαύρως ἔχων 71, ἀπέπλεε ὀπίσω, ούτε χρήματα 'Αθηναίοισι άγων, ούτε Πάρον προσκτησάμενος, άλλα πολιορκήσας τε εξ καὶ είκοσι ἡμέρας, καὶ δηϊώσας τὴν νῆσον. ριοι δὲ, πυθόμενοι, ὡς ἡ ὑποζάκορος τῶν Θεῶν Τιμὼ Μιλτιάδη κατηγήσατο, βουλόμενοί μιν άντι τούτων τιμωρήσασθαι, θεοπρόπους πέμπουσι ές Δελφούς, ως σφεας ήσυχίη τῆς πολιορκίης ἔσχε. 72 ἔπεμ-

58. δκως ... διενοεῦντο] δ. followed by a verb with a conjunction, instead of an infinitive mood. MA, 531, obs. 2. s. v, 30, 54.

59. ἔσκε] for ἦν. ΜΑ, 212, οδε. 60. ἐπίμαχον] ἦ φοντο μάλιστα αὐ-τοὺς προσκομιεῖν [vi, 17, 97;] τὴν μηχανήν, καλ ήν ἐπιμαχώτατον, (und. τὸ πείχισμα,) πύργον ξύλινον αντέστησαν, iv, 115. VK.

61. τοῦ τείχεος] Before these words, may be understood τι, οτ μέρος, SW. οτ χωρίον, αε τῆ ἡν ἐπίμαχον τὸ χ. τῆς ἀκροπόλιος, i, 84. WE.

62. αὐτοί] μοῦνοι. LR. SH, on BO,

177. s. vii, 49, 59.

63. ὑποζάκορον] 'a priestess,' who was probably subordinate to the νεώkopos. LR.

64. Seων Ceres and Proserpine. VK. 65. έρκος] περίθολον, Pla. Cris. 11; π. Βεων ίερον των μεγάλων, Pau. viii, p. 664; εντεύθεν εs τον ί. π. της δεσποίνης έστιν είσοδος, p. 675. VK. The same as aimaoihr below. STG. s. v. 89, 4.

66. μέγαρον] 'sanctuary;' STG. s. i, 34, 82.

67. των ακινήτων] τούτων, & οὐκ δσιόν έστι κινέειν. STG. 68. ὅ τι δή ποτε] ὅ τι ἀν είη. ΜΑ,

71. φλαύρως ἔχων] 'being in a pitiable state; ' BF. s. vi, 94, 92.

72. ἡσυχίη ἔσχε] This is one of the nouns, with which exew admits of a reciprocal construction; as ἡσυχίην ξσχον, ii, 45; vii, 150; HGV, on VG, v, 7, 15. φάτις μιν ξχει is another phrase which admits of interchange of cases; vii, 3, 14; τούτους τοιαύτη φ. έ. viii, 94; Ίνα λόγος σε έχτη, vii, 5; πον δὲ ἐπειρησομένους, εἰ καταχρήσονται τὴν ὑποζάκορον τῶν ' θεῶν, ὡς ἐξηγησαμένην τοῖσι ἐχθροῖσι τῆς πατρίδος ἄλωσιν, καὶ τὰ ές ἔρσενα γόνον ἄρρητα ίρὰ ἐκφήνασαν Μιλτιάδη; ' ἡ δὲ Πυθίη οὖκ έα, φᾶσα, οὐ Τιμοῦν είναι την αἰτίην τούτων άλλα⁷³, δεῖν γαρ ' Μιλτιάδεα τελευταν μη εύ, φανηναί οι τών κακών κατηγεμόνα.' Παρίοισι μέν δη ταῦτα η Πυθίη ἔχρησε. (136) 'Αθηναῖοι δὲ ἐκ Πάρου Μιλτιάδεα ἀπονοστήσαντα ἔσχον⁷⁴ έν στόμασι, οι τε άλλοι, καὶ μάλιστα Ξάνθιππος ὁ ᾿Αρίφρονος. δς, θανάτου⁷⁵ ὑπαγαγών ⁷⁶ ύπο τον δημον Μιλτιάδεα, έδίωκε της 'Αθηναίων απάτης είνεκεν.77 Μιλτιάδης δέ, αὐτὸς μέν παρεών, οὐκ ἀπελογέετο ἢν γὰρ ἀδύνατος ⁷⁸, ωστε σηπομένου τοῦ μηροῦ προκειμένου δὲ αὐτοῦ έν κλίνη, ὑπεραπολογέοντο οἱ φίλοι, τῆς μάχης τε τῆς ἐν Μαραθῶνι γενομένης πολλά έπιμεμνημένοι, καὶ την Λήμνου αιρεσιν. 79 ώς έλων Λημνόν τε, και τισάμενος τους Πελασγούς, παρέδωκε 'Αθηναίοισι. προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου, ζημιώσαντος δὲ κατὰ ⁸⁰ τὴν ἀδικίην πεντήκοντα ταλάντοισι, Μιλτιάδης μέν μετὰ ταῦτα, σφακελίσαντός ⁸¹ τε τοῦ μηροῦ καὶ σαπέντος, τελευτ \tilde{a} τὰ δὲ πεντήκοντα τάλαντα έξέτισε ὁ πά \ddot{a} ς 82 αὐτοῦ Κίμων.

26; έχθρα Φάλαριν κατέχει φ. Pin. P. i, 187; and, on the other hand, έχει τινα φάτιν Διονυσοφάνης, ix, 84; τό εμόν δνομα μαψίδιον έ. φ. Eur. Hl. 250. WE. Another instance occurs in alrin ε. τινα, ν, 70; 71; and alrinν ε. τινα, ν, 70; 71; and alrinν ε. τινα, ν, 70; LAU. Corydonis habet te cura, Vir. E. vii, 40; Ausoniæ curam gentis habere deos, Ov. T. ν, 2, 48.

73. ἀλλὰ] ἀλλ', ἡ κρίνασα δεὸς μἡ εδ τελευτῆσαι τον μέγαν Μιλτιάδην,

αὐτή τοῦτο τὸ κακὸν ἔπεμψε, Liban.

75. Sarárov] The punishment is sometimes in the genitive, yet seldom any word except S. MA, 347, obs. 3.

76. δταγαγών] followed by δεδ occurs vi, 72; STG. 82; 104. WE.
77. ἀτάτης εἶνεκεν] The genitive of

the crime is often accompanied by some other word, on which it depends.

ΜΛ, 347, οδε. 1. 78. ἀδύνατος] 'a cripple;' ὁ πεπη-ρωμένος τὸ σῶμα, Suid. Harp. ἀδύνατος τοιε ποσίν, Acta xiv, 8; ἀνάπηρος. SS. s. vi, 16, 90.

79. της μάχης καὶ την αίρεσιν] Αε έπιμεμνημένοι governs either a genitive or accusative, Herodotus here affords an instance of anacoluthia, in his sudden transition from one construction to the other. SW.

80. κατὰ] 'according to, in proportion to.' SW. pecunia multatus est, eaque lis quinquaginta talentis æstimata est, quantus in classem sumtus factus erat, Nep. i, 7.

82. #dis] MA, 27. vii, 5.

EXAMINATION QUESTIONS.

BOOK VI.

1. What is the anomaly in μεμετιμένος?

2. Explain the metaphor in $i\pi\delta\delta\eta\mu\alpha$ and $i\beta\dot{\rho}\alpha\psi\alpha$.

3. What made it the more easy to persuade the Ionians that it was the intention of Darius to remove them to a distant region?

4. What is said as to the present state of Miletus and the

neighbouring island of Lade?

5. What case is required after verbs signifying 'to cease, to make to cease,' &c.?

- 6. What is a peculiar force of the enclitic rig in exhortations and commands?
- 7. With what pronoun is quisque very commonly connected in Latin? What Latin word may express the κa , which is sometimes redundant after a relative?
- 8. What is observable as to the absolute use of adjectives in -ικός?

9. Explain the opposition of ipà and idia.

10. What is the motive of $\hat{\epsilon}\pi\eta\rho\epsilon\alpha\sigma\mu\delta\varsigma$, according to Aristotle?

11. Under what circumstances is $\hat{\epsilon}\nu$ $\delta\hat{\epsilon}$ $\delta\hat{\eta}$ kal used? How is the preposition here put?

10 F--1-'- the ----te-

- 12. Explain the metaphor ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς. Who first used it? What variation is made in the expression by subsequent writers?
- 13. What is the emphasis of καὶ ταῦτα in a climax? Will the Latin language admit of any thing parallel?

14. Explain the nautical terms έπὶ κέρας, διέκπλοος, ἐπιβάται,

άείρασθαι, and καταδύναι.

- 15. What was the complement of ἐπιδάται to each trireme, at different periods? How is the alteration in the number of them to be accounted for?
- 16. Explain the difference of τὸ λοιπὸν and τοῦ λοιποῦ, of ἐπὶ ξείνια and ἐπὶ ξεινία. n. 89.

- 17. State what the practice was in a Greek fleet when no enemy was immediately in sight.
 - 18. What does ἔχομεν denote with the agrist participle?
- 19. Can any instance be given in English of a pleonasm similar to that by which μᾶλλον is put after κρέσσον?
- 20. Does the plural φέρετε, or ἄγετε, occur the more fre-
- quently in exhortations?
 - 21. Did the Greek ships go into action with their sails set?
- 22. Explain the phrases πατρόθεν άναγράφεσθαι, κατ' άκρην αίρέειν, and έᾶν χαίρειν.
 - 23. Mention what compounds of φεύγειν signify 'to escape,'

and whether the simple verb admits of the same sense.

- 24. By whom, and in honour of whom, were the Thesmophoria celebrated?
- 25. In what two different meanings does ω_{ς} $\epsilon l_{\chi\epsilon}$ occur? Supply the ellipsis in each.
 - 26. How does yauloc differ in sense according to its accent?
- 27. Do the words Διδύμοις άλλοισι agree together in vi, 19? or what is the construction by which they are in the same
- 28. How would you render 'in the light of enemies' in the phraseology of Herodotus, and in that of Livy?
 - 29. Were Opis and Ampe different names of the same place?
 - 30. What was the proper designation of the Samian nobles?
- 31. Explain the phrases ἔχοντες and οὐκ ἕχοντες: supply the ellipsis: give instances (if there are any) of habere bearing a like signification.
- 32. Why was Zancle so called? What other town received a name from the same circumstance?
 - 33. How many different branches of Locrians were there?
- 34. To what degrees of comparison may $\mu i \gamma \alpha$ be attached adverbially?
- 35. Explain the metaphors in περιδάλλεσθαι, and ές γόνυ βάλλειν.
- 36. What was called ὁ Πόντος, κατ' έξοχήν? Explain the meaning of the words κατ' έξοχήν. n. 86.
- 37. In what places were there districts bearing the name of the Hollows'?
- 38. What are the two explanations that may be given of
- φιλέει προσημαίνειν? and of έν γνώμη γεγονώς? n. 8.
- 39. Give the difference of ἀπολαμβάνειν, ἐπιλαμβάνειν, and ὑπολαμβάνειν. Who has imitated Herodotus in the use of these three verbs?
 - 40. Is the phrase γλῶσσαν μετιέναι correct Greek, or no?

41. What humane law was in force among the Persians relative to capital punishment?

42. Give instances of the gratitude of Darius to foreigners,

and of his clemency.

- 43. Can you show that εν may be connected either with περιστείλαντας or with θάψαι in vi, 30?
- 44. What is σαγήνη? What English word is derived from
- 45. Of what pastime does Minucius Felix give an entertain-

ing description?

46. When a word, which expresses the accompaniment of an action, has αὐτὸς with it, what is observable with respect to the

construction?

- 47. What expressions are opposed to $\epsilon \pi'$ $\alpha \rho \iota \sigma \tau \epsilon \rho \alpha$? and what expression is synonymous with it?
- 48. How would you express in Greek 'on the right as you enter'?
- 49. Give the etymology of Selybria, Proconnesus, and Cardia.
- 50. What important mistake is made by the Scholiast on Aristides, in relating the elevation of Miltiades to the rank of tyrant?
- 51. What do the English mean when they speak of 'the Peninsula'? What did the Romans understand by the same word?
- 52. In missions to consult oracles, what persons were generally employed? and what was the name, which denoted 'a person sent to consult an oracle?'

53. By what criterion did the Athenians estimate the no-

bility of a family?

- 54. What difference is to be noticed, generally, in the adverbial use of comparative, and of superlative, adjectives?
- 55 Give the several phrases which are synonymous with $O(\lambda i) \mu \pi i \alpha \nu i \kappa \tilde{\alpha} \nu$; and supply the ellipses.
- 56. Why did Pisistratus patronize the expedition of Miltiades to the Thracian Chersonese?

57. Explain άποτειχίζειν.

58. Give the synonymes of δηλέεσθαι.

- 59. Mention instances of the defence of countries, from invaders, by the construction of walls.
- 60. What definition does Pollux give of αὐχήν? By whom is cervix used in the same sense?

61. How can you show that the sacrifices offered to heroes differed from those offered to gods? Where was Brasidas honoured as if he had been the founder of the city?

62. What races are meant by άγων ίππικός?

63. Is a similar catastrophe to that which befell Stesagoras, recorded of any Roman?

64. What is θερμός synonymous with, and what is it opposed

to?

65. Mention what was customary among the ancients on the loss of a near relation, and what was customary on occasions of particular good or ill fortune.

66. Was Thucydides in any way connected with the family

of Miltiades?

67. Is the penult of all proper names in $-\pi \dot{\nu} \lambda \eta$ and $-\phi \dot{\nu} \lambda \eta$ the same in quantity?

68. Is any thing remarkable in the form τέσσερσι?

69. Is κατατιθέναι χάριν used in prose and in verse indifferently?

70. Is there no inconsistency in saying παραπλέων την 'Ασίην,

ἀπίκετο ές την Ίωνίην ?

71. What motive could Mardonius have had for deposing

the Ionian tyrants?

72. Is it probable that Darius had any reasons, which he did not choose to avow, for undertaking the invasion of Greece?

73. What is πέρην originally? and έθελοντήν?

74. What is the modern name of Mount Athos? and why? 75. Express τὰ θηρία, and θάλασσα θηριώδης, in the words

of Horace.

- 76. How is the change of $\Phi\rho\dot{\nu}\gamma\epsilon\varsigma$ into $B\rho\dot{\nu}\gamma\epsilon\varsigma$ to be accounted for?
- 77. What do the nouns θάνατος, δουλοσύνη, &c. sometimes resemble in construction?
- 78. Upon what principle does Matthiæ account for the expression, ἐκ τῶν ἐκ Σκαπτῆς Ὑλης μετάλλων?

79. On what occasions do Greek writers make use of the

word δασμός and its compounds?

- 80. Explain the difference between $\nu\tilde{\eta}\epsilon\varsigma$ and $\pi\lambda\tilde{o}ia$; between $\mu\dot{\alpha}\chi a\iota\rho a$ and $\xi\dot{\iota}\phi o\varsigma$; between the use of $\pi a\rho a\theta\dot{\eta}\kappa\eta$ and that of $\pi a\rho a\kappa a\tau a\theta\dot{\eta}\kappa\eta$.
- 81. How are we to know when a Greek appellative is to be considered as a proper name?
- 82. What expressions may be given as synonymous with έξ ἐπιστολῆς?
- · 83. What compound verbs does Herodotus use, which are similar to καταχαλκοῦν in their formation?
- 84. Give instances of a play upon names from the Greek tragedians, and from Latin writers.
 - 85. What particulars are mentioned of the γυμνοπαιδίαι? and

of the $\theta \epsilon \omega \rho i \alpha$? How often was the latter festival kept? Was any other feast celebrated at similar intervals? n. 7.

86. How was it customary for persons to conceal their grief?

87. To what in Latin does the future participle in Greek often correspond? What particle is frequently inserted before this participle?

88. What compound verb is generally used to signify 'to

deposit'? Does Herodotus use this verb?

89. Who were the Helots? Is είλωτέων or είλώτων more correct? and why?

90. Give the modern name of Sunium, and its etymology.

91. By what means were ambassadors distinguished, according as they were employed in a religious, or in a civil, mission?

92. Explain the difference between πενταδράχμους, and πέντε δραχμῶν, νέας εἴκοσι ἀποδόσθαι; between ἄγειν and φέρειν; between ὁρμίζειν and ὁρμίζεσθαι.

93. Why was Ceres called Θεσμοφόρος?

94. What is ἐπισπαστήρ? Give a synonyme for it.

- 95. Of what did the pentathlus consist? What were the original exercises? What addition to them was afterwards made?
- 96. What was the early, and what the later, signification of $\phi \lambda \alpha \tilde{\nu} \rho_{0} \rho_{0}$? What distinction may we generally observe between $\phi \lambda \alpha \tilde{\nu} \rho_{0} \rho_{0}$ and $\phi \alpha \tilde{\nu} \lambda_{0} \rho_{0}$? n. 71.

97. What construction does iθù admit of?

98. Why is it very probable that Thucydides refers to the same earthquake at Delos as Herodotus does?

99. What mineral production was found at Carystus? and

why was the mineral so called?

- 100. In what manner is removal from one place to another frequently expressed?
- 101. Give instances in Latin of plural neuter adjectives being put in apposition to proper names, both in the singular, and in the plural.

102. What is the regular signification of ήκειν?

103. Upon what principle is it, that sometimes the name of the town stands first, and at other times the name of the country?

104. Why are verbs of 'accusing,' &c. followed by the

name of the crime in the genitive?

- 105. How is the apparition of Pan to Phidippides to be accounted for?
- 106. What particulars are mentioned relative to the temple of Pan?

107. Describe the torch-race.

108. What is the signification of certain adjectives in $-a\tilde{\iota}o_{S}$? Are they properly numerals?

109. At what time only used the Lacedæmonians to march on an expedition? Why so? What was the object of such a regulation?

110. Give instances of litotes formed by the combination of ob with other words? What is the force of ob in such expressions?

111. Who were 'the twelve Deities'?

112. When ολίγοι precedes an infinitive, what is the enal-

lage? and what is the ellipsis?

113. Who was the polemarch? What was his office? Why had he a vote as well as the generals? What was his post in action?

114. Who was the eponymus? and why so called?

115. Mention the number of the Athenian generals, and their mode of acting.

116. To what borough did Harmodius and Aristogiton be-

long?

117. Why does φύλοπις signify battle? What observation is made on the custom from which this use of the word originated?

118. What other eminent Athenian generals, besides Miltiades, were engaged at Marathon? and where were they posted? Who remained on the field after the action to guard the prisoners and the booty?

119. Explain the meaning of subject, and predicate. How

are they to be distinguished in Greek?

120. Was it the ancient custom to advance at a rapid pace against the enemy's line, or otherwise? Did Cæsar and Pompey agree as to their practice in this respect?

121. Is it at all probable that Miltiades anticipated the rout

of the Athenian centre?

122. Why is the adjective sometimes followed by the substantive in the genitive, instead of agreeing with it?

123. When was the battle of Marathon fought?

124. What absurd story is told relative to the death of Callimachus?

125. How does Justin exaggerate the exploit of Cynægirus? Who was he?

126. Give the etymology and signification of ἄφλαστον. Describe the manner in which vessels were usually moored to the shore; and the mode in which ἐξανακρούεσθαι may be interpreted, with reference to the nature of the coast in the vicinity of Marathon.

127. How is the ellipsis to be supplied in $\dot{\omega}_{\mathcal{L}} \pi o \delta \tilde{\omega} \nu \epsilon \tilde{l} \chi o \nu$?

128. Why was the Cynosarges so called? and for what was it celebrated?

129. What particulars are remarkable with respect to the numbers of the slain at Marathon?

130. State the number of Eretrian captives, and how many of them reached Persia.

131. What is probably the difference between ὑποζάκορος

and νεώκορος?

- 132. Give an instance in which exerv admits of a reciprocal construction, taking the same noun either as a nominative before it, or as an accusative after it.
- 133. When the punishment is expressed in the genitive, what is the noun used?
- 134. How is the conjunction of $\tau \tilde{\eta} s \mu \dot{\alpha} \chi \eta s$ and $\tau \dot{\eta} \nu \alpha \tilde{\iota} \rho \epsilon \sigma \iota \nu$ to be accounted for?
- 135. How much was Miltiades fined? Why was that sum fixed upon?

END OF THE FIRST VOLUME.

London:
Printed by A. Spottiswoods,
New-Street-Square.

.

• •

